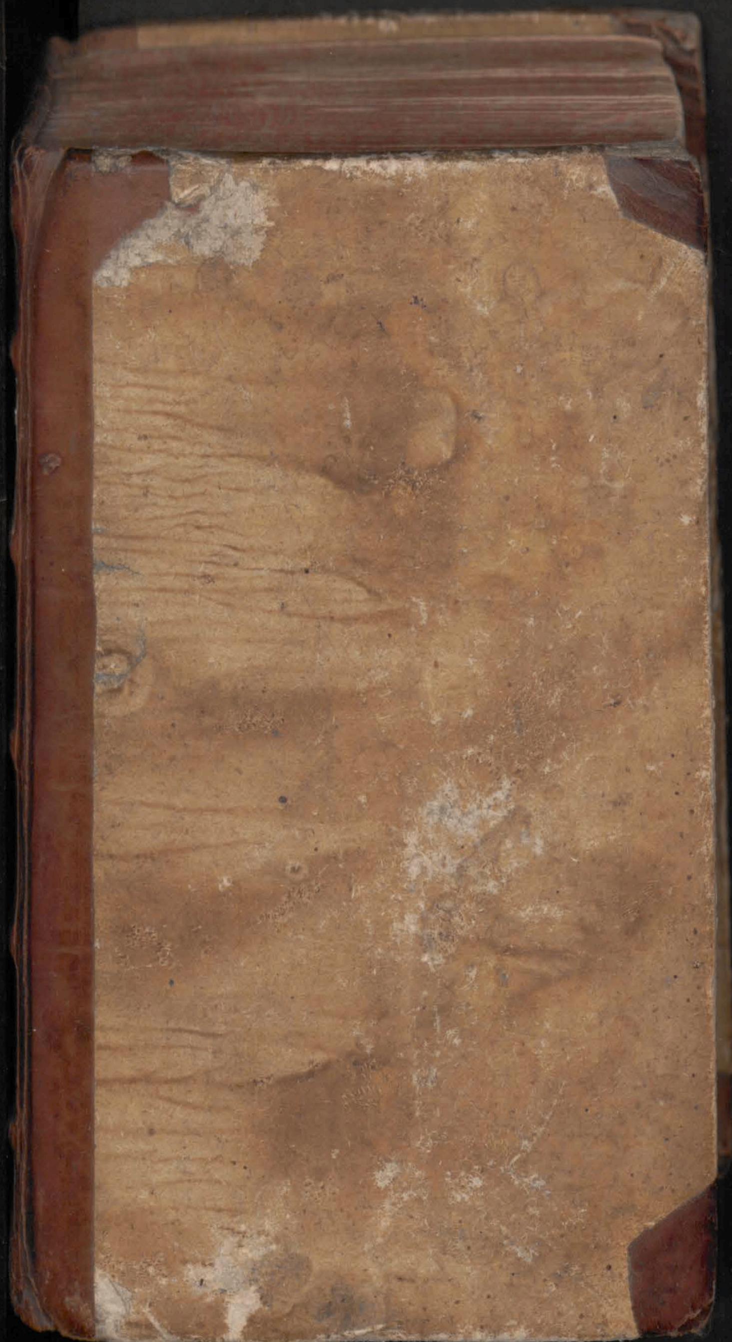
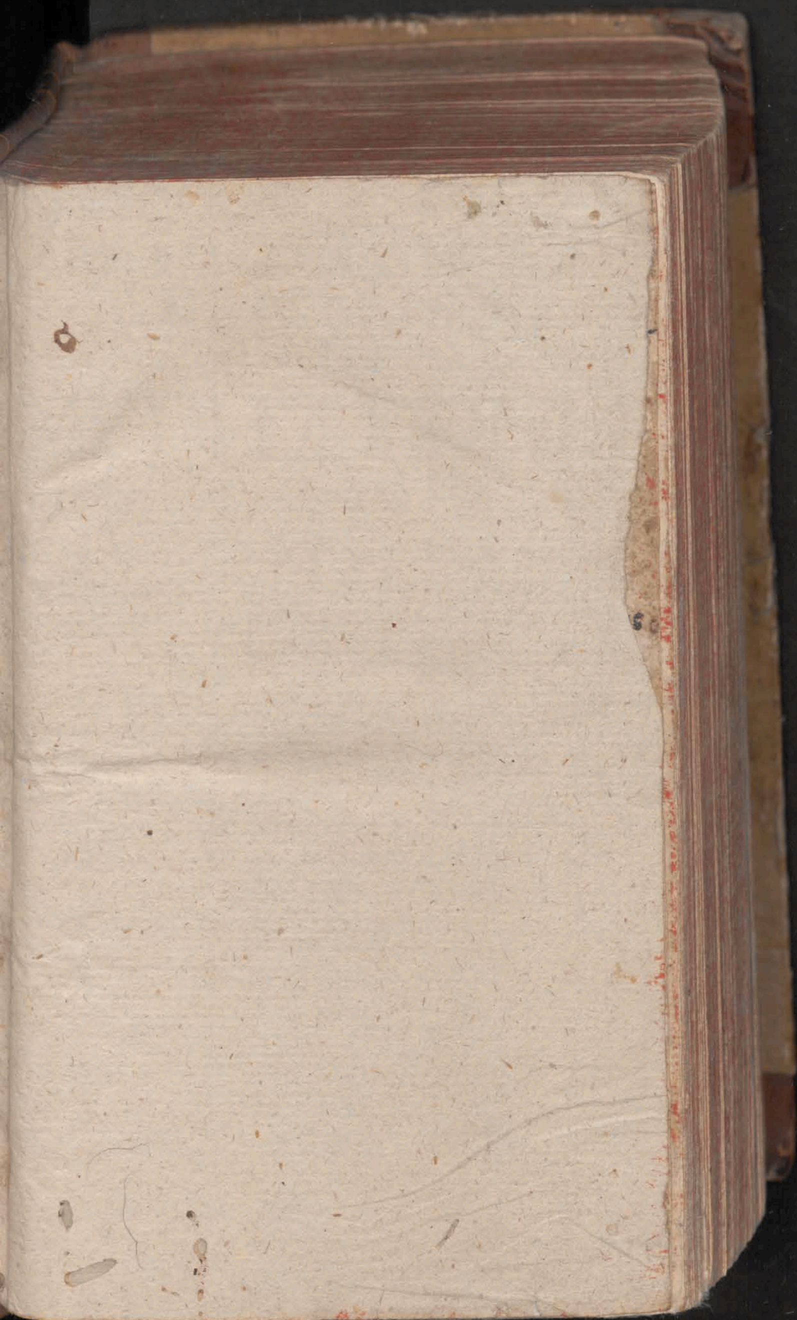

Eremitae Camaldulens
Insulae Vigrensis +

PABULUM ANIMÆ CHRISTIANÆ,

SEU

MEDITATIONES

triplici perfectionis viæ servientes.

à R. P. CHRYSOSTOMO ADAMOVIO

Sacri Ordinis S. PAULI Primi Eræ Asceta conscriptæ.

auctæ verò, & in singulos totius anni dies

DISPOSITÆ

à F. BARTHOLOMÆO SOTAREVIO

ejusdem Sacri Ordinis Presbytero, atq; ab eodem in gratiam omnium, sive per lectionem Sacram, ac Meditationem, sive per exhortationem, & prædicationem, sive per conferentias & discursus Spirituales, perfectionem Christianam, tum sibi tum alijs procurantium.

publicæ luci datæ.

ANNO DOMINI

1706.

****

Impressæ in Privilegiata à S. R. M. Clari-Montis Typographia.

Approbatio Ordinaria.

EGo Magister FRANCISCUS PRZEWOSKI S. Th: Doctor & in Vniversitate Cracovien: Professor, Ecclesiæ Collegiatæ S. FLORIANI Præpositus S. R. M. Secretarius, Ordinarius Librorum Censor, Librum cui Titulus PABVLVM ANIMÆ CHRISTIANÆ. *seu* MEDITATIONES. &c &c. dispositæ à R. P. Sotarevio Ord: S. PAULI Primi Eremitæ S. T. Doctore, *Vicario* Provinciæ Polonæ vidi & diligentissimè legi. Qui cum nihil Orthodoxæ Fidei & bonis moribus dissonum in se contineat, ideo illum in publicam lucem edi, & prælo imprimi do & concedo facultatem. Datum in Præpositura S. FLORIANI ad Crac: Die 27. Aprilis. Anno Dñi 1697.

M. Franciscus Przewoski, S. Th: Doctor & Professor. Præpositus S. Floriani ad Crac: S. R. M. Secretarius Ordinarius Librorum Censor. m. p.

FACVLTAS

Reverendissimi Patris Generalis.

OPus quod intitulatur: PABVLVM ANIMÆ CHRISTIANÆ, seu MEDITATIONES triplici viæ perfectionis servientes, olim à R. P. *Chrysostomo Adamovio* Ordinis Nostri asceta conscriptæ, nunc verò per Rñdum Patrem Fr. BARTHOLOMÆVM SOTAREVIUM, eiusdem Ord: S. Th: Doctorem, vtriusq; Poloniæ Silesiæ & Pomeraniæ Provinciæ Definitorem, auctæ & in singulos totius Anni dies dispositæ: à duobus Theologis Ordinis nostri perlectum & dignum prælo iudicatum, vt typis mandari possit, facultatē

conce-

concedo per præſentes. In Monaſterio Clari-Montis Częſtochovienſis. Die 4. Maij. Año. Dñi 1697.

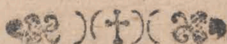
Fr. Gaſparus Mallechich Ord: S. Pauli Primi Eremitæ Prior Generalis S. Th: D. mp. (L.S.)

Secunda Ordinarij Cenſoris APPROBATIO.

SUfficienti licet examine, Opus hoc, cuius Titulus PABVLUM ANIMæ CHRISTIANæ, Sacris Meditationibus ad triplicem perfectionis viam reductis, conſtans, labore exemplari *Admodum Rndi Patris Chryſoſtomi Adamovij*, in ſacro Ordine D. PAULI primi Eremitæ Aſcetæ conſcriptum, ac iterum per ADMODVM REVERENDVM PATREM SOTAREVIVM in eodem ordine S. Theologiæ Doctorem ac Provinciæ Polonæ Definitorem auctum, & ſua diſpoſitione diebus totius anni applicatum: olim à Perilluſtri & Admodum Rndo Domino Franciſco Przewoski, S. Th: Doctore & Profeſſore Eccleſiæ Colleg: S. FLORIANI ad Crac: Præpoſito ac per Diœceſim Cracovienſem Librorum Cenſore lectum & approbatum, quia tamen, iterum Autori opus hoc ad ordinem ſuum reducenti placuit multis præclaris eandem diſpoſitionem augere & illuſtrare doctrinis, ideo ne quid eius plenæ deſit Cenſuræ, teſtor illud à me eſſe relectum, & vti dignum, vt imprimatur approbatum. Datum in Collegio Maiori, Academiæ Cracovienſis, Die 10. Menſis Septembris. Anno Domini. 1703.

M. Petrus Praclewic, S. Th: Doctor, & Profeſſor, Eccleſ: Colleg: S. Floriani ad Crac. in Diœceſi Crac: Librorum Cenſor.

ORDI-

ORDINATIO MEDITATIONUM
Pro Exercitijs Spiritualibus.

PRIMA DIE.
Præliminares Meditationes,

SECUNDA DIE.
De Peccato.

TERTIA DIE.
De Novissimis.

QVARTA DIE.
Jn ordine ad fervorem Spiritûs.

De fer-

OCTAVA DIE.

De mysterijs gloriosis.

NONA DIE.

De attributis & beneficijs divinis.

DECIMA DIE.

De amore Dei & gloria cælesti.

ho a

QVINTA DIE.

De Vita Christi Domini vsq; ad passionem.

SEXTA DIE.

De qualitate & initio Passionis Dominicæ.

SEPTIMA DIE.

De Passione & morte Domini.

hora

Pro menstruis recollectionibus valebunt sequentes Meditationes.

Lectori Amico.

QVæ ſit Meditationis utilitas, jam dudùm non calamus tantùm, ſed & ipſa docuit Magiſtra experientia. Illi, quod ſcio, Religio noſtra colorem, ſuccum, ſpeciemq; omnem refert in acceptum. Illi, alij Sacri Ordines debent, quòd floreant & proficiant. E regione, cur nonnulli regularium conſcenſis ſuperbiæ præruptis, præcipites labantur in profundum, non alia cauſa eſt, quàm defectus Meditationis. *Meditationis utilitas.*

Præbuerat aliquando mihi confabulationis cum quodam inſtituti noſtri Prælato materiam, licentia alicujus. Vltrò citroq; dum diſcurrimus, ego,(*inquiebat ille*,)Spiritum Sanctum per os David de Regularibus diſcolis,& diſciplinæ oſoribus pronuntiaſſe reor: *In labore hominum non ſunt,& cùm hominibus non flagellabuntur: ideo tenuit eos ſuperbia: prodiit quaſi ex adipe iniquitas eorum.* quod ſic interpretatus eſt. *In labore hominum non ſunt*: Non ſudant circa culturam agrorum : non mercatorum inſomniis curiſq; tabeſcunt: non in piſtrinis officiniſq; opificum fatigantur: non tædioſis in toga, ſagoq;officiis exercentur. Peregiſſe Sacrificium Miſſæ (quo acceſſu & re- *Otium.*

 ceſſu,

cessu, quâ devotione, quo conscientiæ tenore, ille novit, cui nihil absconditum) & unam vel aliam precum Canonicarum partem non orâsse, at perfunctoriè percurrisse, tota illis actionum moles: jam se dignos mercede cælesti, insuper & regum honoribus ac convivijs arbitrantur.

Impunitas

Et cum hominibus non flagellabuntur; si sæculares delinquant, vel in furcam aguntur, vel gladio subiiciuntur, vel rotarum radiis implectuntur, vel in rogo cremantur, vel demum alio supplicij genere contra ipsos animadvertitur: ast spirituales impunè peccant, & ideo efferuntur in superbiam, ideo quasi ex aruina pingui, & quodam adipe eructant verba mortifera: nec his contenti, lethalia exercent opera, & quod deterrimum est, ita indurantur, ut superbam cervicem ad pænitentiam inclinare nolint; monitoresq; suos instar phreneticorum, morsu lacerent. Mirificè delectatus sum expositione: præcipuè cum scirem eam consonare D. Hieronymo, qui eundem versiculum, imò totum illum Psalmum, fermè contra Sabinianum Diaconum, sibiq; similes compositum esse arbitratur.

Mater flagitiorum.

Ad rem. Quia ergo licentiosi[illegible] [illegible]res labore non franguntur, quia t[illegible] sup-pliciorum non frænantur, vace[illegible] [illegible]ita-

tioni: hæc sola & unica eos frugifacere potest: hâc accedente respicient, tangentq; cicatrices suas, plangent admissos errores: hâc deficiente, imitabuntur eorum vitam, quorum tormenta non metuunt.

Nisi Meditationi vacent, actũ de Religiosis.

Sunt & delicatuli, qui nihil sibi privatim, multo-minùs publicè dici patiuntur: vix monentur, illicò ducunt vultum, & in magistrum suum salutaria exhortationis promentem verba, maledicta retorquent, etiam generalem contra vitia disputationem, in suam trahentes contumeliam, & contra quodcunq; crimen acrioris sermonis mucro dirigatur se peti clamitantes. Hi quoniam â Medicis spiritualibus sua secari vulnera, & quod putridum est, clementi correptionis amputari ferro non sustinent; saltem sibi ipsis Medici fiant: seipsos per sacras curent Meditationes, aliàs de eorum salute actum.

Delicatulis Meditatio perquã necessaria.

Nec hoc ideò dico quòd sanctum Religiosorum carpam nomen, & Venerabili Monastico detraham Schemati; sed quòd ut ait Hieronymus ad Nepot: *In omni proposito & in omni gradu & sexu boni & mali reperiantur, malorumq; condemnatio, laus bonorum sit.* Videas in tritico zizania, in medio Lædeorum olorum corvos, in arbustis utilibus stolones, in palmarum ordine amaras myrrhas. Civitatem nunquid

Sunt mala mixta bonis.

ſoli probi & honorati incolæ conſtituunt? imò verò etiam mimi, ſcurræ, circulatores, ſcrutarij, laverniones, lænæ lænoneſq;, daniſtæ, aliæq; hujus commatis hominum fæces, urbem omnem quò hæc nobilior eſt, eò frequentiore numero inhabitant. Ipſa natura non in ſolis pulchris, ſed in deformibus quoq; ſuum repoſuit decorem. Unguenta non fiunt abſq; magmatibus, purgatiſſimæ farinæ miſcentur furfures. Ferro, aliiſve metallis adhæret ſcoria. Frumentum abſq; acere quis reperiat? Olivæ habent ſuas flaces. Vinum abſq; fæcibus non erit. Inter planetas nonne ſunt etiam naturæ malignantis? Ignis ſerenus, abſq; fumo & fuligine nullus. Mel, ſive illud cæli ſudorem, ſive ſiderum ſalivam, ſive purgantis ſe àëris ſuccum voces; abſq; retrimento non eſt. Deniq; in toto naturæ ordine nihil invenies, quod in claſſe & ſpecie ſua non habeat purgamenta, & aliqua pulchritudinis diſpendia. Ars paritèr ſerenis & nitidis coloribus, nigricantes admiſcet umbras, gratiæ majoris in imagine authrices. Sed & Deus naturæ artiſq; faber, in pulcherrima hac univerſi machina, perfectis imperfecta & defectuoſa permiſcuit opera. Innumeri namq; ſunt in mundo homines (ut de brutis & inanimatis taceam) ſi non

monſtroſi, certè aliquo nævo & defectu ſcatentes. Cilones, Strabones, pæti, flacci, ſimi, compernes, balbi atq; atypi; omnes hi, imò quod in ſtuporem vertit, peccatores juxta divinæ leges providentiæ, ad pulchritudinem ſpectant univerſi. Ad illud iſta tendunt, ne quis offendatur ſtylo meo, meq; ſatyricum in proſa arguat ſcriptorem, dum infirmiores Regulares, & in ijs meipſum noto; ne item offendatur quis adverſum Religiones, ſi particularia in ipſis interdum advertit deſipere nomina.

Redeo ad Meditationem malorum curatricem. Vbinam verô iſthæc Philoſophia diſcitur, in quo gymnaſio præcepta traduntur Meditandi? Princeps Romanæ eloquentiæ, cui illud datum encomium: *Demoſthenes tibi præripuit ne eſſes primus Orator; tu illi, ne ſolus*; reprehendendum putat neſcio quem, quòd literas Græcas non Athenis, ſed Lilibæi: Latinas non Romæ, ſed in Sicilia didicerit. Chriſtianus Tullius abſq; Athenis noſtris, hoc eſt, abſq; Hieroſolyma pervenire poſſe ad faſtigia ſtudiorum ſpiritualium negare videtur. Ego cenſeo aſceteria Religioſa Academias eſſe, in quibus Meditationis Sacræ diſcuntur & docentur regulæ. Hîc Magiſtrorum ſpiritualium occurrit copia: hîc

Ad Marcellam.

Religioſa domicilia ſunt palæſtræ Meditationis.

variæ meditandi proponuntur materiæ: hîc ipsa solitudinis & silentij commoditas, apprimè spirituali speculationi suffragatur. Quodsi desideras, commendem tibi aliquem ex professoribus doctrinæ istius, præstò est Chrysostomus Adamovius Primus hic fuit, qui in Asceterio S. Barbaræ Magistrū & Catechistam egit tyronum vitæ Regularis. In solitudine hac, crebrò ad similitudinem Ioannis in pectore Christi quiescebat, & de eodem arcana bibebat cælestia, postmodùm ea in salutem populi ructaturus. Locus meherclè is, contemplationi, orationibus, studijs sacris aptissimus. Eremum Thebaidis repræsentat, in qua solus cum solo Deo agere possis, & instar Pauli, præter Deum ac cælestia, nosse nihil. Bethleem figurat cunis Salvatoris celebrem, quam Ephrata & campos sylvæ, Propheta nominat. Licet hîc cum Ioseph & Maria cunas Iesu agitare: licet cum Pastoribus stupere super Infante, eumq; arridentibus spectare oculis, ac dulcibus basiare osculis: libet cum Regibus lachrymis gaudij præsepe conspergere.

Nicopolis postea dicta Emmaus. Refert speciem Nicopoleos, quæ priùs Emmaus vocabatur. Aquas calidas prope Emmauntem fuisse Iosephus Iudæorum Scriptor vernaculus notat. In s[o]litudine Emmauntis nostræ, aquas repe[ri]es

calidas. Nec de earum salubri virtute ambige. Innumeri enim sunt, qui vitia animi, vix eas attigerunt, feliciùs quàm Naaman lepram deterserunt: multiplices pravitatis rugas efficaciùs quàm Iason deposuerunt: veterem hominem cum actibus suis in novum velut in quodam Iordane regenerati, demerserunt. Prosilit fons in Emmauntis agro: ubi dum Salvator ex itinere pedes lavat, virtutem medicam ad sanandos morbos concessit aquæ. Fontem habet & locus iste, eumq; crebro prodigio variorum medicatorem languorum: quam gratiam ex Salvatoris, suæq; Genitricis in tabula Nazarethana depictorum attactu, inter abluendi officia hausit. Sed & nomen ipsum optimè congruit. Emmaus enim vertitur *in consilium Matris*, vel si mavis, *in timentem consilium*. Hic autem non pauci panico perculsi timore ad Christi sequenda consilia, fidem suam renuunt obstringere: repetuntque inter ipsa Religiosæ vitæ incunabula seculum, non multò post pænitentes facti, & ob amissum Monachum, & ob mundum haud æquiorem inventum. Hem, quo me loci Sacra vis, & gratia rara abripuit. In hac ergo Thebaide meus Chrysostomus subsecivis ab oratione horis, non storeas, aut canistra ex lentis texebat vimini-

Baron: Tom: 1.

bus, sed præceptiones salutares meditationesq; compilabat & componebat.

In hac Carpophora Bethleemitica regione uberrimam inhians animarum messem continuò in cultura animorum desudabat. In hac Emmaunte copiosiùs quot diebus in fractione panis cognoscebat IESUM; ipseq; parvulis petentibus quotidianam sacræ Meditationis dispensabat annonam: priùs tamen â maculis nævisq; mundanis in lavacro Pænitentiæ lotos volebat. Hic Directoria, hic Elementaria, seu Abecedaria Religiosæ perfectionis, veriùs absolutissimas Regularium institutiones, quæ in Tabulario Clari Montis asservantur, cõscripsit. Hic Meditationes hasce congessit, & consignavit: totus semper in angello cum libello.

Accessit ad labores ejus opella mea in augendo, & pro singulis anni diebus, singulas assignando Meditationes. In qua auctione, non diserta, sed fortia curabam loqui, Rethoricas ambages, longaq; exorsa amovendo; ut nequeas hîc invenire verborum lenocinia, sententiarum flosculos, & per fines periodorum acuta quædam, breviterq; conclusa: hæc enim non Meditationi famulantur, sed admirationi; nec planctum & devotionem, sed plausum & clamorem excitant audientium.

S. Thomæ Doctrina sax animorum. Sancti Thomæ Doctoris Angelici celebrius

briùs immiſcui doctrinam, hæc enim non modò erudit intellectum, verùm etiam commovet, inflammátq; voluntatem. Experieris, ſi ſedulò & cum maſticatione S. Doctorem legas. Planè liquet, Aquinatem quæ ſcripſit, Spiritu S. dictante ſcripſiſſe: aliàs eximia vis & vita quædam literis ejus non ineſſet. Hinc eſt, quòd legendo articulos ejus, multi ad fidem converſi, multi â peccatis ad Deum reverſi. Hic ille eſt Angelus ſtans in ſole Chriſto,& lumine cæleſtis ſapientiæ circumfuſus. Hic eſt oliva & candelabrum Eccleſiæ: pinguedinem ex moribus, lucem ex doctrina miniſtrans. Credas Prophetam, cui datus calamus ſimilis virgæ. Calamus contingit multis, ſed non ſolidus. Taceo de Pôétis, Rhetoribus, ac Philoſophis gentilibus, quorum libri, quia fucato ſermone ac verbis cavis, & in modum veſicarum tumentibus, ut plurimùm mendacia, fabellas, ac ingenioſa commenta tegunt, inani prorſus calamo conſcripti ſunt. Etiam Eccleſiaſticorum Scriptorum non pauci ſunt, quorum Tractatus inaniarum pleni, & præter argutias, externiq; ſplendorem eloquij; præter Euripos, Niloſq; excurſionum, nihil ſolidæ doctrinæ ac pietatis continent, Nihil in illis Dialecticum, nihil v[illegible]ile, atq; diſtrictum, quod lectorem

S. Thomas

Apoc. II.

vel ingratis in assensum trahat: sed totum flaccidum, molle nitidum, atq; formosum, & exquisitis hinc inde odoribus pigmentatum: vt proinde calamus illorum, non virgæ, sed arundini foris viridanti, intùs vacuæ similis sit. At verò Angelico Doctori datus calamus instar virgæ. Quid enim in operibus ejus inane, quid tumidum? quid quod jactantiam sapiat aut erroris vel fictionis suspicionem pariat? omnem disputationem suam ad Scripturarum, & Sanctorum Patrum revertit authoritatem, vt hinc erubescant qui viribus ingenij sui nituntur: finguntq; opiniones quas volunt, & quomodo volunt ad sensum suum Scripturam trahentes repugnantem. Discordantes Patrum Sententias ita conciliat, ut nihil à seipsis recessisse videantur: obscura testimonia sic elucidat, ut sole clariora appareant. Sic sua firmat probatq;, ut nemo possit infringere: sic aliena solvit, ut locus contradictioni non relinquatur. Paulini ingenium in rebus politicis luxurians, & necdum in Scripturis tritum diserto extollens præconio Hieronymus, Magistrumq; se eidem offerens ait: *O si mihi liceret istiusmodi ingenium non per Aonios montes, & Heliconis vertices uti Poëtæ canunt, sed per Sion & Itabyrium, & sina excelsa ducere: si con-*

ſi contingeret docere quæ didicimus, & quaſi per manus myſteria tradere Scripturarum: naſceretur nobis aliquid, quod docta Græcia non haberet. Sub Magiſterio ejuſdem D. Hieronymi, aliorumq; SS. Patrum, imò ſub diſciplina & directione ipſius Spiritûs S. tantùm profecit Thomas, ut eo non Græcia ſolùm, ſed Orbis univerſus doctius non habeat ingenium. Hunc ergo ſi quid in me conſilij, cuivis Catechiſtæ, Prædicatori, Expoſitori, Divinæ legis meditatori aſſiduè manibus tenendũ ſuadeo. Pede curret inoffenſo, quiſquis hoc duce uſus fuerit.

E regione qui ſe ad pulpitum ſacrarum literarum abſq; Thoma collocaverit, data operâ hallucinari volet. Atq; inde eſt quod totam ſtruem & materiam Meditationum fundamento doctrinæ ipſius ſtabilitam volui: non enim ignoro plures de divinis meditantes in errorem lapſos eſſe, (ut in vitis Patrum videre eſt) qui proprio fidentes capiti, abſq; ductore & magiſtro, viam meditandi ingreſſi ſunt. Sacri nominis Doctor proteſtatur ſe in divinis voluminibus, proprijs viribus nunquam crediddiſſe nec habuiſſe opinionem ſuam, ſed ea etiam de quibus ſe ſcire arbitrabatur, interrogare ſolitum; quantò magis de ijs, ſuper quibus anceps erat. *In Præf. ad lib: Paralipom:*

Hoc ideò addúxi, ut quicunq; divina meditatur, & Sacras Scripturas retractat, San-

ctorum Patrum insistat tramiti, præcipu D. Thomæ, cujus doctrina, ore divi probata est. Ad intellectum in fide, institutionibus Christianis erudiendu firmandumq; pertinent dogmata: ad ac cendendam voluntatem roborandam tesseræ ordinantur, quas singulis hebdo madis materiæ meditationum congruen tes annexui. Earum ut apud priscos Ere micolas, ita & nunc apud Religiosos fre quentissimus usus. Quot diebus, quot ho ris, quot quadrantibus piæ & Deo plen animæ eas frequentant, ut earum usu magis ac magis in spiritu proficiant, & cum Deo suo arctiùs atq; arctiùs conju gantur. Sunt hæ velut sagittæ, quas è pha retra cordis nostri ad cælos mittimus, no injuriâ sed religione. Sunt velut scintil læ è pectore nostro emicantes, & incendi um amoris divini excitantes. Sunt velu pulsus cordis, vitam indicantes anima Grana dixeris frumenti, ex quibus pani animæ conficitur. Dic rudes ac minuta auri particulas, ex quibus, artifice Spiritu sancto, monile mysticum ad ornatum no strum compingitur. Si prolixam oratio nem, vel temporis angustia, vel corpori imbecillitas prohibet: has breviusculas nihil est quod impediat. Sive foris, sive domi maneas: sive solus, sive co[n]sitatu[?] sis: sive in otio, sive i[n] negotio v[e]rseris

Ejaculatoriæ orationes.

nunquam deerit facultas ejaculatorios ad Deum affectus evibrandi.

Conformitèr ad Ecclesiæ ordinem distribuuntur hoc in opere meditationes triplici perfectionis viæ servientes. Ecclesia enim ab Adventu Domini illuminat nos, proponendo Mysteria Conceptionis, Nativitatis, Vitæ & Passionis Domini: â Paschate, viam Vnitivam exhibet, gloriam Christi repræsentans, Deum & Dei beneficia recolens: post Octavas SS. Corporis Christi, purgat nos per lectiones Evangeliorum de peccatis, de Novissimis, & quæ istiusmodi sunt. Ergo age mi Lector, si Author non displicet sectare docentem. *Totum quod legimus in Scripturis, nitet quidem & fulget etiam in cortice, sed dulcius in medulla est.* Hieron: Medullam tibi proponit Chrysostomus, salivam para; nucleum offert, materiam nimirùm meditandi piis enucleatam considerationibus; tuum est non subtrahere gustum: nisi fortè peregrinas merces appetis, & extraneorum alliamenta magis delectant. Sed crede mihi si PABVLO hoc, quantumvis domestico crebriùs animam tuam saginaveris, sicut adipe & pinguedine replebitur. Ne verò nausea tibi contingat, si non omnia nova reperis, præmoneo:

Non leges quædam, sed limá rasa recenti Mart: l. 9
Pars nova maior erit; Lector utrimq; fave. Ep: 2.

Prolusio Authoris,

ANtequam ad ipsas accedamus Meditationes, oportet prius nonulla *De Natura, Divisione, Materia, Affectibus, Forma, Fine, Causa, Tempore, Loco, Situ corporis, Duratione, Partibus & Integritate Meditationis, demum de ijs quæ ante, intra, & post Meditationem servanda sunt præmittere.*

Quantùm igitur ad naturam Meditationis attinet:

Meditatio est affectuosa & pia divinarum rerum, quæ hominem ad laudandum Deum, & virtutes Christi, Sanctorumq; sectandas ad bonum amplectendum, & malum fugiendum provocet, consideratio.

Quantùm ad Divisionem, dividitur tripliciter: in Piam cogitationem, Meditationem & Contemplationem.

Pia cogitatio, est momentanea mentis ad Deum ex aliqua creatura, vel loco Scripturæ Sacræ, vel factis aut dictis Sanctorum, vel obvijs alijs occasionibus cum pio affectu conversio. Meditatio est (si prior non placet descriptio) attenta & solicita rei cujusq; per causas, effectus, proprietates, aliasq; circumstantias in ordine ad

ne ad æternam salutem consideratio.

Contemplatio est simplex Dei & rerum divinarum sinè discursibus inspectio.

Quantùm ad Materiam: hæc juxta tres perfectionis vias, est triplex. Via Purgativa habet pro materia finem ultimum, peccata, miserias humanas, quatuor novissima, aliaq; motiva contritionis. Via Illuminativa, Vitam Christi, cujuslibet Sancti, necnon virtutes. Via Unitiva, habet gloriosa Christi mysteria, & Beatissimæ Virginis, attributa divina, beneficia in præsenti nobis oblata, aut in futuro promissa.

Affectus spectant ad materiam meditationis quia complent eandem & perficiunt ideoq; post descriptam materiam meditandi convenienti ordine assignantur affectus.

Quantùm ad affectus. Hi itidem juxta tres vias sunt triplices. Viæ Purgativæ sunt: displicentia, dolor, detestatio, horror peccati, timor justitiæ & judiciorum Dei, inferni, purgatorij: confusio. contemptus, pudor sui & alij multi. Viæ Illuminativæ sunt: desiderium efficax virtutum, gratiarum actio, oblatio, propositum, imitatio, gratiæ petitio &c. Viæ Unitivæ sunt: admiratio, laus, gratiarum actio, amor, timor filialis, resignatio, & alij plurimi, quos ipse Spiritus Sanctus meditantes edocebit.

Quantùm ad Formam: Forma meditationis est, ut sit attenta, solicita, cunctabunda cogitatio. Dicitur *Cunctabunda* ad

da ad differentiam piæ cogitationis quæ poteſt in momento fieri. Dicitur *ſollicita* ad differentiam contemplationis quæ facilè fit, quia ſine magno labore & longo diſcurſu. Dicitur *attenta* ad indicandum quia meditatio debet diligenter cuiuſq; naturam rei, cauſas, effectus, actionem & proprietates indagare.

Quantùm ad Cauſam efficientem. Cauſa efficiens meditationis eſt Deus & homo: Deus gratiâ ſuâ præveniens & illuminans memoriam & intellectum voluntatemq; hominis: homo per eaſdem potentias divino præſidio munitus, gratiæ cooperans.

Quoad Finem Finis eſt triplex: immediatus, meditatus, & vltimus. Immediatus eſt clarior cognitio Dei, Chriſti Domini, & ſui ipſius. Mediatus, ſunt actus externi & interni virtutum juxta propoſitum & in meditatione concepta exercendi. Ultimus, eſt ſublatio imperfectionum, reformatio ſenſuum, acquiſitio ſolidarum virtutum, & vnio cum Domino Deo.

Quantùm ad Tempus. Nocturnum tempus eſt aptiſſimum meditationi poſtquam tantùm quis dormivit quantùm ad caput liberum ſufficiat. Quanquam & in die poſſit fieri meditatio præcipuè vbi ſilentium obſervatur.

Qua-

Quantùm ad locum. Hic debet esse quietus. Unde excreationes violentæ, respirationes fortes, mussitationes, discursus, strepitus, & alia huiusmodi debent excesse in loco meditationis.

Quantùm ad situm corporis. Situs debet esse reverentialiter compositus; vt nihil offendat, Deum quem præsentem habemus. vnde oportet flectere poplites (nisi infirmitas vel debilitas excuset) caput quietum & apertum habere: manus vt plurimùm iunctas: oculos demissos. Omnes irreverentiæ & commoditatis species: vt sedere, fulcire se cubitis, iacere in scamnis vitari debent. Constat namq; certissimâ experientiâ, eum, qui in meditatione non necessarias quærit commoditates, parvum aut nullum fructum ex ea reportare.

Quantùm ad durationem. Jlla erit Meditatio fructuosior quæ polixior ordinariè vna hora per diem meditationi assignanda.

Quantùm ad partes. Istæ sunt tres: Præludia, Consideratio, seu trutinatio punctorum, & colloquium seu petitio.

Quantùm ad integritatem. Totum Meditationis Corpus consistit in exercitatione trium animæ potentiarum: memoriæ, intellectûs & voluntatis. Memoria

materiam proponit: intellectus, materiæ â memoria subministratæ causas. effectus porprietates aliasq; circumstantias disquirit: voluntas excitata & inflammata ex rationibus ab intellectu disquisitis affectus varios elicit. His itaq; præmissis ad observanda in ipsa praxi accedamus.

De observandis ante Meditationem.

Præparatio ad meditandum duplex.

Ante meditationem hoc potissimùm obseruandum est, vt mens ad tam Sanctum opus convenientèr præparetur: quod duplicitèr fieri potest: proxmè & remotè. Remota præparatio consistit in intribus. Primò in remotione impedimẽtorum quæ sunt: cor gravibus peccatis onuste: solicitudo de futuris contingẽtibus evagatio mentis. Secundò inscientia corũ quæ ad meditandũ requiruntur, vti sunt: praxis meditandi, notitia affectuum & aliorum superiùs recensitorũ. Tertiò in procuranda corporis bona dispositione: hoc est vt vires corporis nec excessu intemperantiæ obruantur, nec nimijs vigilijs, jeiunijs, laboribus debilitentur & enerventur. Propinqu præparatitio consistit itidem in tribus. Primò in materia attentè prævidenda, atq; in cerrta puncta distribuenda. Secundò, in recollectione in-

Romota.

tellectûs & phantasiæ immediatè ante meditationem procuranda. Tertiò, in voluntate & devotione excitanda.

De observandis in ipsa meditatione.

HAbitâ præparatâ materiâ meditans sistat se in primis in viva fide cum magna humilitate,& devotione, atq; reverentia in conspectu Dei. Secundò, petat gratiam ritè meditandi recitando devotè vel collectã: *Actiones nostras:* vel: *Veni Sancte Spiritus.* vel aliqua interna suspiria præmendo ex Psalmis aut Orationibus v. g. *Domine da mihi intellectum & scrutabor legem tuam, &c.* Domine qui es via veritas & vita; sinè quo nemo venit ad Patrem, eia illumina me, doce me iustificationes tuas. Non nulli laudabilitèr satìs consueverunt Beatissimam Virginem, Angelum Tutelarem, aliosq; Sanctos, adiutores meditationis adhibere. Tertiò, formet breviter præludia, circa quæ observa. præludia varia pro varietate meditatiouum solere formari. Jn meditationibus de materia historica vt plurimùm tria adhibentur. Jn primo solet fieri rememoratio historiæ: in secundo imaginatio loci, personarum. in tertio petitio *Præludia.*

gratiæ. Jn meditationibus de alijs materijs duo communiter adhibentur præludia. Unum quod accommodatam rei imaginationem contineat: alterum quod petitionem gratiæ convenientis complectatur. Finitis sic præludijs incipiat meditans punctum 1mum accuratiùs expendere, & idoneas rationes inquirere, quibus voluntas ad pios affectus eliciendos, & proposita excitetur, quod vbi peregerit per reliqua puncta simili modo procedet.

Circumstantiæ iuvant meditantem.

Observa 1mo. Ad faciliùs & vberiùs discurrendum plurimùm prodesse examinare & expendere rem per circumstantias sequentes: Quis, quid cur, quomodo, quando: quis fructus, ~~vbi,~~ pro quibus, à quibus, &c. Non est autem necesse circumstantias istas omnes semper expendere: sufficit aliquas magis congruentes.

Observa 2do. Ad vitandam confusionem in discursu plurimùm prodesse certum aliquem ordinem servare in disquirendis istis circumstantijs. v. g. expendere inprimis personas ipsas, deinde verba si quæ se offerant. 3tio factá. 4to qua de causa. 5to quomodo, &c. referendo omnia ad pium voluntatis affectum excitandum.

Observa 3tio. Prodesse ad discursum formandum affectumq; continuandum h[illegible] bere in promptu Sententias Patrum, [illegible]mi-[illegible]ud

litudines, dissimilitudines comparationes à maiori, minori, pari. Item antecedentia, concomitantia, & subsequentia v. g. quæ incommoda peccatum mortale: vel contra quæ commoda virtutem præcedant, comitentur, subsequantur, aut q uid boni vel mali ex his provenerit nobis olim, nunc proveniat: in vita reliqua in morte vel in altera vita proventurum sit. 5to. Formatis sic discursibus per intellectum conetur meditans ex ipsis non tam subtiles quàm pios in voluntate sua excitare affectus, illosq; tam diu prolonget, donec per ardentia desideria sibi satis fecerit.

De Observandis circa affectus & proposita.

O*Bserva 1mo. circa affectus.* Quod licet certi certis vijs assignentur, vti supra vidimus, tamen sunt magis vsitati & penè omni materiæ conveniunt qui illo disticho exprimuntur.

Crede Deo, spera, time, ama, mirator & esto
Gratus, gaudeto, geme, luge imitator honestū.

Observa 2do. Pro dilatione & continuatione horum affectuum: quod tribus modis secundùm tres temporis differentias, nimirum præsens, preteritum & futurum

exerceri & dilatari possunt. Quo ad præsens dilatari possunt his quinque desiderijs, seu suspirijs. Primò, admirando, agnoscendo, & confitendo nostram insufficientiam, quo ad intellectum & affectum in illis prout par est eliciendis. Secundò, exercendo tamen illos pro modulo nostro tenui, perfectissimoq; exercere desiderando, hoc est, pura intentione. Tertiò, desiderando eos exercere affectu omnium creaturarum si id fieri posset. Quartò, offerendo Deo simile actus excellentissimos Christi Domini, Beatissimæ, Angelorum & omnium Sanctorum. Quintò optando ut idem nobiscum omnes viatores pro mensura gratiæ præstent. Simili modo quo ad præteritum & futurum ijdem affectus dilatari possunt.

Affectus suavitèr exercendi.

Observa 3tio. Affectus non coactè, nec extorsivè, sed discretè & suavitèr, nec semper omnes, sed nunc hos, nunc illos, nunc quo ad præsens tempus, nunc quo ad præteritum, nunc quo ad futurum exercendos, idq; maximè ariditatis tempore.

Tempore consolationis sequendus ductus S. Spiritûs.

Nam tempore consolationis sequendus est ductus, & impulsus S. Spiritûs. Excitatis sic in voluntate affectibus concipienda sunt proposita practica suo tempore & modo ad opus deducenda. Et hæc proposita practica sunt præcipuus fructus meditationis

ditationis finè quibus in vanum medita-
mur. Præſtat enim leviter intellectu di-
ſcurrere voluntateq; parùm affici, & mul-
tum proponere, executioniq; mandare,
quàm ſuperabundanti conſolatione in me-
ditatione deliniri, & poſt meditationem
facere nihil.

Circa propoſita obſerva. Propoſita non
circa res extraordinarias arduas & exo-
ticas verſari debere ſed circa res quoti-
dianas & obvias quæ facilè in praxim re-
digi poſſunt; cuiuſmodi ſunt: extirpatio
vitiorum, mortificatio paſſionum, exacta
functionum ordinariarum executio. Con- *Colloquia.*
ceptis & formatis propoſitis practicis
ſubijcienda ſunt non ſolùm in fine medi-
tationis (vbi præcipuus eorum locus) ſed
ſi placet etiam poſt quodlibet punctum
colloquia inquibus bona noſtra deſideria
& propoſita, vel Deo, vel Beatiſſimæ, vel
Sanctis humilitèr commēdanda, gratiaq;
neceſſaria illa exequēdi obnixè poſtulāda.

Quæres 1mo. Quomodo ſe debet gere-
re is, qui in principio magnam ſentit dif-
ficultatem in recollectione ſui.

℞. Humiliet ſe & Dominum Deum
precetur, vt ſibi gratiam juxta ſuum be-
neplacitum præſtare dignetur.

Quæres 2do. Quid faciendum quandò
capitis dolore laboramus?

℞. Suavitèr tunc & breviter meditandum, nec tanta applicatione intendendum, quanta dum caput rectè sibi constat.

Quæres 3tio. Quid faciendum quandò à somno meditans opprimitur?

℞. Diversa posse adhiberi remedia: vel compungere carnem, vel nudis genibus flectere: vel aliquot cordis suspiria ad Deum elicere.

Quæres 4to. Quid faciendum tempore distractionis?

℞. Vel distractiones proveniunt ex debilitate phantasiæ, vel debilitate nostra, vel ex tentatione dæmonis. Si ex infirmitate phantasiæ, procuranda est corporis bona dispositio: si ex negligentia nostra, fervor assumendus.

Quæres 5to. Quid faciendum tempore ariditatis?

℞. Si ariditas oritur ex nostra superbia, humiliemus nos, & indignos omni consolatione reputemus: si ex immissione divina? resignemus nos ad ariditatem illam totâ etiam vitâ proferendam: si ex indispositione corporis, offeramus Divinæ Maiestati desideria, & actus Christi Domini, Beatissimæ & Omnium Sanctorũ.

Quæres 6to. Quid faciendum quando voluntas ad nullum affectum excitatur?

℞. Si post longum tempus non excite-

tur,

tur, tum aliud punctum erga quod magìs anima afficitur assumendum: vel ad alios meditationis affectus progrediendum?

Quæres 7mo. Quid faciendum quando meditans tempus meditationis propè effluxisse animadvertit & nihil penitus, vel ob negligentiam, vel distractiones, vel ob aliam quamcunq; causam meditatus est?

℞. Tunc aliquot intensos virtutum actus videlicet contritionis, humilitatis, amoris eum elicere debere, amissi temporis iacturam hoc pacto resarciendo.

Pro complemento prolegomenorum sit quod inferam.

VLtra praxim & materiam meditandi in hoc opere comprehensam potest quivis secundùm beneplacitum suum assumere ad meditandum, vel Orationem Dominicam, articulos eius, diligentèr & attentè discutiendo, & identidem in affectus, obvios prorumpendo: vel Salutationem Angelicam: vel Psalmum, aut Hymnũ aliquem vel tesseram, aut sententiam, ex Evangelio, aut alia scriptura petitam sive ad laudem Dei, sive ad mores instituendos servientem. Et quia JESUS Christus Dominus noster, est fons vitæ æternæ, principium & finis noster: Cre-

ator, & restaurator, Redemptor, Salvator generis humani: circa ipsum omnes vires animæ & corporis occupare debemus, in idq; niti, vt nihil nos aliud scire arbitremur, nisi Iesum & hunc Crucifixum. Proinde vltra ordinarias meditationes, horis subsecivis, salutare erit & maximè meritorium meditari de Christo Crucifixo: vel membra eius contemplando adiectâ contemplationi gratiarum actione, oblatione, petitione, adiectis etiam actibus virtutum Theologicarum: vel 8. Beatitudines in Crucifixo expendendo: vel 4. Virtutes Cardinales, in 4. partibus Crucis: In summo iustitiam: in profundo fortitudinem: in dextra parte prudentiam: in sinistra temperantiam: In super cuiusvis Dominicæ diei Evangelium, per annum occurrens abundantem materiam ad meditandum de Christo Crucifixo suggerere valet. E: g: Evangelium Dominicæ sequentis recitat parabolam de rege, qui voluit rationem ponere cum servis suis, & oblatus est ei vnus debitor Decem Millium talentorum. Hinc forma meditationem: quis iste Rex? IESUS in Cruce velut in solio, aut throno iudiciario recumbens. Verè Rex! ecce enim & causa ipsius scripta regem ipsum ostendit: JESUS NAZARENUS, REX JUDÆ-

JUDÆORUM! Verè Rex Cœli & terræ! Adoro te regem meum, tibi ſervitutiq; tuæ me totum devoveo. Tu me rege, Tu animam, Tu corpus meum, &c. Iudicium facit in Cruce, vt principem mundi foras eijciat: ut Chirographum eius cruci affigat, & nos debitores abſolvat. Quis verò iſte vnus Decem Millium talentorum debitor? Ego ille præceptorum Dei tranſgreſſor, pro ſingulis præceptis ſingula mille talenta pœnarum infernalium teneor exolvere. Quid dabo? quomodò exolvam? O Chriſte JESU, o Rex gloriæ, tu ipſe exolvas iuſtitiæ tuæ pro me. Unica gutta Sanguinis tui ſufficit pro tot millibus talentorum. Offero: ſuſcipe. In hunc modum formari poſſunt ex quocunq; Evangelio de JESU Crucifixo meditationes & contẽplationes.

Et hæc quidem ego pro mea devotione & luci Spiritualis affectu propoſui. Cæterùm Spiritus S. Magiſter increatus, qui nos docet omnem veritatem, aderit invocatus vnicuiq; & vnum quemq; cœleſtia meditari parantem inſtruet, illuminabit, accendet.

MEDI-

MEDITATIONES,
Pro via Illuminativa.

MEditationes quæ ad viam illuminativam pertinent, verſantur circa vitæ Chriſti Domini Noſtri, myſteria ab Incarnatione vſq; ad mortem eius. Et quoniam Vita Chriſti eo motivo nobis ad meditandum proponitur, ut ex illa humilitatem, patientiam, aliaſq; eius heroicas Virtutes hauriamus; ideo curandum eſt, vt fini huic totis viribus & intimo charitatis affectu reſpondeamus. Sicut autem omnium mirabilium operum DEI mirabiliſſimum eſt Incarnati natiq; ex Virgine Æterni VERBI SACRAMENTUM; ſic conveniens eſt, ut ab omnibus veris Eccleſiæ filijs & præcipuè Religioſis diligentèr & devotè recolatur. Non erit abſq; remuneratione devotio. Nam quemadmodum ipſe Filius DEI factus pro nobis infans accomodatum infantibus cibum lac, & mel, juxta Iſaiæ vaticinium ſumpſit: ita eius Incarnationis & infantiæ meditatores quanquam omnes, tyrones tamen præcipuè, & qui prætextam Religioſæ Vitæ necdum depoſuerunt abundantiùs Divinarum conſolationum lacte & melle ſatiantur, tali

dulcedine à terrenis ablactandi, & ad virtutum Christi imitationem excitandi. Ad quod vtrumq; conferent multum sequentes Meditationes, si attentè expendantur, affectus in illis insinuatis eliciantur, piaq; proposita & formentur & in praxim reducantur.

MEDITATIONES.

De Incarnatione Verbi, *In ordine ad varias virtutes adipiscendas.*

PRO DOMINICA I. ADVENTUS.

De æterno Decreto Incarnationis Filij DEI.

Præludium 1mum. Propone menti tuæ Deum Trinum & Unum ad restaurationem hominum perditorum opus Incarnationis decernentem.

Præludium 2dum. Pete gratiam fructuosè meditandi & affectus congruos circa hanc materiam eliciendi.

Punctum 1mum. Respicite & levate capita vestra quoniam appropinquat redemptio vestra. Appropinquavit primùm tunc redemptio nostra quando Filius Dei pro nobis Incarnatus est. *Lucæ 21.*

Consi-

Considera 1mo. DEUS Vnus & Trinus, decrevit ab æterno duas Creaturas, Angelicam & humanam, ad cælestem beatitudinem condere eisq; ad hunc finem consequendum suavia & efficacia & proportionata media præordinare.

Considera 2do. Prævidens Deus vtriusq; prædictæ Creaturæ ex propria liberi arbitrij electione lapsum, ab æterno constituit in Angelos suæ rigorem exercere justitiæ, erga homines verò ostendere superabundantiam misericordiæ, eosq; per Incarnationem Filij sui à peccato & servitute diabolica redimere. O bonitas! ô Charitas.

Punctum 2dum. Deum incarnari non fuit absolutè necessarium ad reparationem generis humani. Deus enim per suam Omnipotentem virtutem poterat humanam naturam multis alijs modis reparare; isto tamen modo reparetioni nostræ convenientior alius dari non potuit. *Non defuit Deo, cuius potestati omnia æqualiter subiacent, alius modus possibilis, d sanandæ miseriæ nostræ alius conuenientior modus non fuit.* ait *S. Augustinu li. de Trinitate cap. 10.* Considera hîc apientiam, Potentiam, Bonitatem Dei, quòd tam admirabilem, tam excellentem, tam convenientem nobis assumpserit modum ad

nos

nos redimendos. Gratiarum actio, Amor. Virtus in qua te per Septimanam exerceas, *Fides*. Tessera aliqua ex sequentibus.

Domine Deus meus es tu exaltabo te & confitebor Nomini Tuo, quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, Amen. *Isaiæ 5.*

Credo quid quid dixisti DEI Filius: *S. Thomas*
Verbo veritatis nihil verius.

Fac Domine, Domine virtus salutis meæ ne sim de numero eorum, qui ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. *S. Aug: in Medit.*

PRO FERIA II.
De convenientia & utilitatibus Incarnationis Divinæ.

PUnctum 1mum. Cùm Deus ex natura sua sit summa infinita & essentialis bonitas, conveniens illi est ut se summo modo creaturæ communicet; quia omne bonum, est sui communicativum summa verò communicatio Dei ad Creaturam fit per hoc quòd Deus naturam creatam sic sibi coniungit, ut una Persona fiat ex tribus. Scilicet, *Ex Verbo, Anima & Carne, sicut dicit* Aug: lib: 13. de Trin.

Deinde nihil convenientiùs quàm ut per visibilia monstrentur invisibilia Dei per ea quæ facta sunt intellecta conspiciantur. Jám verò sicut Damascenus dicit;

Lib: 3. Orthodoxæ fidei c. 1.

cit, per Incarnationis myſterium monſtratur ſimul bonitas & ſapientia & iuſtitia & potentia Dei. Bonitas quidem, quoniam non deſpexit proprij plaſmatis infirmitatem. Iuſtitia verò quoniam homine victo non alio quàm homine fecit vinci tyrannum, neq; vi eripuit ex morte hominem. Sapientia verò quoniam invenit difficilem pretij decentiſſimam ſolutionem. Potentia verò ſive virtus infinita quia nihil eſt maius quàm Deum fieri hominem. Contẽplare hoc in Chriſto.

Incarnatio Dominica dupliciter utilis homini, videlicet pro movendo ipſum in bonum & removendo à malo.

Punctum 2dum. Duplex eſt vtilitas Incarnationis Dominicæ reſpectu hominis videlicet promotio hominis ad bonum & remotio eiuſdem à malo. Primam vtilitatem multimodè conſequimur. *1mo.* Quia per Incarnationem Domini, fides noſtra roboratur & certificatur. Nam ipſi Deo loquenti firmiùs & certiùs credimus, quàm hominibus Nomine DEI loquentibus, *2do.* Quia per eam ſpes noſtra erigitur. Quis enim non ſperet ſalutem? ſi conſideret Deum factum eſſe Hominem vt homines ſalvos faceret. *3tio.* Charitas per eam in nobis excitatur. quis enim non redamabit tantopere nos amantem Deum? *4to.* Recte operationis nobis exemplum præbetur. *Quem ſequeretur homo, Deus factus eſt homo. S. Aug.* *5to.* Plena

parti-

participatio Divinitatis, quæ eſt beatitudo noſtra & finis vltimus, per eam nobis confertur. *Factus eſt homo DEUS, vt homo fieret DEUS.* Elice actus Fidei, Spei, & Charitatis, propone ferventèr bona opera exercere.

S. Auguſt. in ſerm: de Nativ: Domini.

PRO FERIA III.

Continuatio præcedentis meditationis.

Incarnat: removet à nobis cultum dæmonum.

PUnctum vnicum. Multifariàm quoq; removemur à malo per Incarnationem. *1mo.* Quia per eam inſtruimur ne diabolum nobis præponamus & ne eum veneremur qui eſt auctor peccandi. Unde S. Aug: dicit. *Quandoquidem ſic potuit Deo coniungi natura humana vt fieret vna Perſona: Superbi illi maligni Spiritus non audeant ſe homini præferre, ideo quia carnem non habent.* *2do.* Cùm tanta ſit dignitas naturæ humanæ, monemur ne eam peccando inquinemus. *Agnoſce ô Chriſtiane dignitatem tuam,* ait Leo Papa. *Et Divinæ conſors factus naturæ noli in veterem vilitatem degeneri converſatione redire.* *3tio.* Præſumptio à nobis amputatur, quando benignitas DEI non ex operibus noſtris, non ex vllis meritis noſtris, ſed ſecundùm miſericordiam ſuam ſalvos nos per Chriſtum fecit. *4to* Superbia, quæ maxi-

de Trinit: lib: 13.

Peccatum quodv is.

Præſumptionem.

Superbiā.

maximo impedimento est ne Deo inhæreamus, per tantam Dei humilitatem redarguitur & sanatur in nobis. 5to. A servitute peccati liberamur: sunt & aliæ plurimæ vtilitates quæ consecutæ sunt Incarnationem supra apprehensionem sensûs humani. Gratias age Beatissimæ Trinitati pro hoc mysterio omnibusq; utilitatibus eius: propone animam & corpus diligentèr custodire, ne aliquo peccato eas inquines. Tessera, vt supra.

Servitutem peccati.

PRO FERIA IV.

De generali motivo Incarnationis, quod est Dei gloria.

PUnctum vnicum. Generalis finis, ut aliarum rerum, ita & mysterij Incarnationis est gloria Dei, quæ vel maximè ex opere Incarnationis resultat. 1mo Quidem ideò, quia hoc mysterium est, quo maius aliquid à tota potentia Divina nec fieri potest, nec æquale vnquam factum est aut fiet. In eo enim Natura humana in Christo ad naturalem Filiationem Dei evehitur, quo quid admirabiliùs? quid Diviniùs concipi potest? 2do Ideò quia cum Deus sit infinitè laudabilis & honorabilis, debito & condigno honore à pura creatura coli nequit, sed solo Christo Deo simul & homine condigne

digne glorificari poteſt. 3tio. Ideò quia in hoc myſterio elucent clariſſimè perfe-ctiones Dei, & Sapientia quæ admirabile medium genus humanum redimendi & liberandi adinvenit: Charitas quæ Filium Dei pro inimicis dedit: miſericordia nobis indulgens: Iuſtitia Chriſto non parcens. Verè in hoc myſterio miſericordia & veritas obviaverunt ſibi;: Iuſtitia & pax oſculatæ ſunt. Sit ergò Nomen Domini Benedictum, pro tali tantoq; beneficio. Teſſera, vt ſupra.

PROFERIA V.

De peculiari motivo Incarnationis, quod eſt hominum redemptio & à peccatis liberatio.

PUnctum 1mum. Peculiaris cauſa Incarnationis fuit peccatum. vnde Aug: ex illo Lucæ 19. *Venit Filius hominis quærere & ſalvum facere quod perierat, infert. Ergo ſi homo non peccaſſet, Filius hominis non veniſſet.* Et ſuper illud 1. ad Timotheum: *Chriſtus venit in hunc mundum, vt peccatores ſalvos faceret*, dicit Gloſſa: *Nulla cauſa veniendi fuit Chriſto Domino, niſi peccatores ſalvos facere: tolle morbos, tolle vulnera, & nulla eſt medicinæ cauſa.*

Punctum 2*dum*. IESU: *Erravi ſicut ovis quæ periit: quære ſervum tuum.* Adven-

tûs tui causa ego sum Domine. Expende bonitatem Dei, qui nulla aliá ex causa descendere de cælo, & incarnari voluit, nisi ut te à peccato & à pœnis consequentibus peccatum liberaret. Pœnæ autem hæ sunt: Ignorantia in intellectu, malitia in voluntate, variæ corporis miseriæ & morbi, morsq; ipsa, demùm amissio juris ad æternam gloriam, & incursio reatûs ad supplicia æterna. Age gratias Divinæ Maiestati, & propone peccatum super omnia mala vitare. Tessera ut supra.

Pœnæ peccati.

PRO FERIA VI.

De alijs motivis Incarnationis, quæ sunt instructio hominum, & Institutio Sacramentorum.

PUnctum imum. *Multa alia cogitanda sunt in Incarnatione Christi, præter absolutionem à peccato* : ut ait D. Aug. 13. de Trinitate. Sed tamen omnes aliæ causæ Incarnationis reducunrur ad remedium peccati. Causa ergo Incarnationis secundaria, & remedium peccati, pertinens fuit institutio hominum; ut nos verbo & exemplo instrueret Salvator, quid agere, quid fugere deberemus. Cæcum fuit genus humanum: necesse ergo fuit lucem de cælo descendere ad nos illuminandos.

Et nemo poterat cæcitatem noſtram abſtergere, niſi Deus ipſe. Age gratias, adora, ama Divinam bonitatem.

Punctum 2dum. Prævidens Deus maximam hominum fragilitatem ex peccato originali provenientem, decrevit etiam illi ſuccurrere in virtute Sacramentorum, per Chriſtum inſtituendorum, vi quorum lapſus homo poſſet reſurgere à peccato, & reconciliari cum Deo. O mira etiam in hoc Divinæ pietatis dignatio! quid enim profuiſſet nobis ſemel à peccatis abſolvi? niſi relabentibus remedium fuiſſet proviſum. Præter hæc, *etiam humanæ naturæ exaltatio, & totius univerſi conſummatio per Incarnationem facta eſt: atq; idcircò probabilitèr propter has cauſas Incarnatio fuiſſet, etiam non exiſtente peccato.* Affectus ut ſupra.

S. Thom. in diſt: 1. l. 1. ar: 3.

PRO DIE SABBATHI.

De Electione Matris VERBI Incarnandi.

PUnctum 1mum. Jn æterno illo Beatiſſimæ Trinitatis, conſilio decretum eſt, vt Filius Dei non mòdo fieret homo, ſed etiam Filius hominis; hoc eſt ut carnem ex ſanguine humano aſſumeret, atq; adeò Mulierem Matrem haberet in terris idq; varias obcauſas: 1mo. Ut per o-

Cur Filius Dei non tantùm homo sed etiam filius hominis fieri, & ex muliere nasci voluerit?

mnia nobis assimilaretur præter peccatum. 2do. Ut vterq; sexus honore afficeretur. 3tio. Ut quemadmodùm S. Epiphanius ait lib: 3. Adversus hæreses, vnde illata est mors illinc procederet & vita, scilicet per Mulierem. 4to. Ut per hoc veritas Incarnationis adstrueretur. dicit enim Aug: in Epist: ad Volusianum: *Si Omnipotens Deus hominem vbicunq; formatum non ex vtero materno crearet, sed repentinum inferret aspectibus, nonne opinionem confirmaret erroris, ne hominem verum suscepisse vllo modo crederemus.* 5to. Ut compleretur omnis diversitas generationis humanæ. nam primus homo productus est ex limo terræ, sinè Viro & Fæmina: Eva producta ex Viro sinè Fæmina: alij homines nascuntur ex viro & fæmina, restabat ergo Christo, produci ex fæmina sinè viro. Gratitudo, Dilectio.

Punctum 2dum. Jn eodem illo Consilio, inter innumeras fæminas & Virgines Virginem MARIAM gratuitò & absq; prævisis meritis elegit Deus, vt fieret Verbi Incarnandi Mater, & electæ decrevit conferre ex meritis nasciturі Christi sequentes prærogativas. 1mo. Immunitatem ab originali labe. 2do. Mali fomitis & concupiscentiæ carentiam. 3tio. Immunitatem ab omni peccato mortali & ve-

niali 4to. Plenitudinem gratiæ in ipſa ſtatim conceptione. 5to. Uſum rationis adhuc in vtero Matris. Gratiarum Actio, congratulatio, Devotio.

PRO DOMINICA II. ADVENTUS.

De Promiſsione Incarnationis, & deſiderijs eiuſdem.

PUnctum 1mum. *Tu es qui venturus es analium expectamus?* Chriſtum venturum omnia ſæcula expectabant. Expende qumodo Dominus Deus ex infinita miſericordia Diviniſſimum hoc myſterium Protoplaſtis noſtris, ne omni ſpe remedij, animum omninò deſponderent, ſtatim poſt lapſum promiſit inquiens ad Serpentem: *Inimicitias ponam inter te & Mulierem, ſemen tuum & ſemen illius & ipſa conteret caput tuum.* Ubi per Mulierē MARIA Virgo Mater Dñi noſtri JESU Chriſti, per ſemen illius JESUS Chriſtus DEI & MARIÆ Filius intelligitur. Idem varijs Patriarchis ante & poſt diluuiū in varijs figuris præcipuè verò Abrahamo reſeravit. Inſuper tempore legis ſcriptæ Moyſi, David, Iſaiæ & alijs compluribus Prophetis. *Matthæi*

Punctum 2dum. Expende quàm ardentèr & frequentèr Patriarchæ & juſti homines non ſolùm hic in vita, ſed & poſt

mortem in limbo tot centenis, imò etiam millenis annis desiderarint adventum Messiæ, qui eis remedium allaturus erat contra originalem corruptelam, & alia peccata: quàm constantèr hæc sua desideria continuârint: quoties vota precesvè iteraverint, illud ingeminando: *Rorate cæli desuper, & nubes pluant justum.* Expende item, quòd eò ardentiùs repetebant vota sua, quò viciniorem Salvatoris adventum ex revelatione præsciebant. Imitare devotionem Patrum veterum: age gratias, quia tibi videre licet, quod multi Reges ac Prophetæ desiderârunt videre, & non viderunt.

Virtus, in cujus actibus te per septimanam exerceas. *Spes.* Tessera crebrò per hebdomadam usurpanda aliqua ex his: *In te Domine speravi non confundar in æternum, Tu es spes mea portio mea in terra viventium. Desperare utiq; potuissem propter nimia peccata & negligentias meas, nisi Verbum tuum Deus meus Caro fieret & habitaret in nobis.* S. August:

Domine miserere nostri, te enim expectavimus; esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis.

PRO

PRO FERIA II.

De tempore Incarnationis.

Punctum 1mum. Deus hoc maximum Mysterium uti ab æterno decrevit, ita in tempore executioni mandare distulit usq; ad annum ab Orbe condito 5199. idq; ex inscrutabili abysso sapientiæ suæ, ob has congruentes rationes. 1mo. Vt ingravescente tot sæculis morbo magis appareret necessitas remedij & virtus Medici. 2do. Vt tantæ gratiæ exhibitio eò pluris æstimaretur, quò diutiùs differretur. 3tio. Vt Patrum desideria & Prophetarum vaticinia ac figuræ crescerent. Vnde August: *Quantò maior judex veniebat, tantò præconum series longior præcedere debebat.* Admiratio Divinæ providentiæ, Gratitudo, Amor.

Cur dilata per tantum tempus Incarnatio?

In Ioan: tract: 31. ante medium.

Punctum 2dum. Deus eo tempore voluit Filium suũ incarnari, quo mundus totus in maligno erat positus, tantaq; gratiâ indignissimus, quò Idololatria latissimè dominabatur: quo fidelium Israelitarum erat raritas: quo populus dilectus in tot sectas divisus, pessum ibat; ut constaret, hoc inæstimabile beneficium mundo immerito, indignoq; ex gratuito divinæ pietatis beneplacito esse collatum. Affectus superiores.

Cur peracta eo tempore quo mundus erat depravatissimus

Cur non ad finem mundi dilata?

Punctum 3tium. Considera non esse ad finem mundi dilatum Incarnationis remedium; quia aliàs totaliter Dei notitia & reverentia, & morum honestas fuisset abolita in terris. Licet enim abolescentem cognitionem Dei renovârat Abraham, & licet eandem notitiam ac reverentiam Dei legibus inculcaret Moyses: tamen Gentiles, imò & Iudæi hanc notitiam & leges spernebant. Oportebat ergo venire ipsum Filium Dei ad revelationem Gentium, & venire eo tempore, quando & subveniri debere scivit, & gratum futurum beneficium. Tessera ut supra.

PRO FERIA III.

De Nativitate & Vita Beatæ MAriæ Virginis usq; ad Incarnationem.

Nominis Mariæ significationes.

Parentũ Mariæ Nobilitas & sanctitas.

PUnctum 1mum. Appropinquante plenitudine temporis, mysterio Incarnationis destinati, nata est ex lectissimis & justissimis Coniugibus Ioachim & Annâ filia futura Filij Dei Mater, quam Parentes cælitùs inspirati MARIAM, quod significat Stellam maris, seu mare amarum, seu illuminatricem vocavêre. Expende hîc nobilitatem & sanctitatem Parentum Mariæ: nobilitatem, quia è Regia & Sacerdotali stirpe descendebant: Sanctitatem quia tunc conjugio eorum non inveniebatur

batur castius & sanctius. Si Parentes Sancti Ioannis Baptistæ fuerunt ambo justi ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & justificationibus Domini sine querela: multò magis Parentes Virginis Beatissimæ; quò enim aliquæ personæ fuerunt Christo propinquiores & coniunctiores secundùm carnem, eò etiam fuerunt sanctiores.

Expende item ortum ex isto natali gaudium SSmæ TRINITATIS, Angelorum, Patrum in limbo, & justorum in terris degentium, quibus Nativitas hæc divinitùs manifestata fuit.

Supplica deinde huic Virgini, ut ea erga te præstet officia, quæ ipsius significantur nomine.

Punctum 2dum. Triennis vt fert traditio, à Parentibus in templo præsentata Maria, de ejus Nativitate, præsentatione, ac profectu S Damascenus: *In lucem editur in domo probaticæ Ioachim, atque ad templum adducitur, ac deinde in domo Dei plantata, atque per Spiritum saginata, instar olivæ frugiferæ virtutum omnium domicilium efficitur.* *Præsentatio Mariæ*

Expende quàm prompta devotione iter ad templum peregerit, quindecim gradus templi Salomonis superarit, seipsam ad perpetuum obsequium imò in perpetuum

tuum holocaustum Divinæ Maiestati obtulerit.

Punctum 3tium. Expende item vitam & occupationes Virginis in domo Templi per duodecim annos: qualiter Angelicam vitam studebat æmulari: qualiter maiorem diei partem in Oratione, meditatione, contemplatione insumebat: quidquid verò temporis ab Oratione supererat operibus manuum & ministerijs, mente affectuq; interea Deo coniunctissima, tribuebat.

Vita eiusdem in domo templi ante Annuntiationem.

Expende demum, quàm purâ Intentione quàm strenuè & fervidè opera sua Beatissima Virgo peragebat. Et tu in Domo Dei es, & tu consecratus es Divino mysterio: Stude ergo Angelicam vitam æmulari: stude virtutum omnium fieri domicilium: Invoca ad hoc opem ipsius, commenda totam vitā tuam patrocinio ipsius, & ora vt te post mortalem hanc vitam filio suo in Templo gloriæ æternæ præsentet.

PRO FERIA IV.

De missione Gabrielis Archangeli, Salutatione, Deliberatione & consensu Beatissimæ Virginis.

PUnctum 1mum. Cum jam jamq; adesset optatum illud momentum effe-

ctuandæ Incarnationis, misit Deus legatum Gabrielem ad Beatā Virginem. Summa legationis erat, ut vellet esse Mater Verbi Incarnandi quod antequam proponeret Angelus, sic Virginem Salutavit: *Aue gratia plena Dominus tecum, Benedicta tu in mulieribus.* Expende dignitatem & Sapientiam Dei, creaturæ suæ liberum consensum in re tanta requirentis. Nec te cogit in vlla re. Age gratias. Promitte eius instinctibus consentire. Noli cum tuis despoticè & per coactionem procedere. Nam & Deus & ratio nostra politicè præest voluntati nec frangit eius libertatem.

Punctum 2dum Humilis ac prudens Virgo ad laudes suas erubescens nihil respondet. quam Angelus suavitèr his erigit verbis: *Ne timeas MARIA invenisti gratiam apud Deum.* Summámq; legationis enarrat: *Ecce concipies & paries Filium.* quærit Beatissima Virgo: Quomodo fiet istud? non quasi incredula de mysteriò, sed de modo eius complendi solicita ob castitatis votum: cui Angelus modum exponit. dicens: *Spiritus S. superveniet in Te, & Virtus Altissimi obumbrabit tibi.* Expende quàm eximios interim Beata Virgo affectus Fidei, Spei, humilitatis, admirationis, gratitudinis, resignationis

Guberniū rationis supra voluntatem politicum non despoticum.

tionis elicuerit. Congratulare ei tantam excellentiam, & æmulare in affectibus.

Punctum 3tium. Deliberatione prudenti præmissâ consensit Beata Virgo divino placito, inquiens. *Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundùm Verbum tuum.* Ubi expende. 1*mo*. Eius humilitatem, dum se Ancillam appellat, mox Mater Dei futura. 2*do*. Resignationem dum in omnibus divinæ se submittit voluntati. 3*tio*. Fidem cum modestia coniunctam, dum & tam arduo assentitur mysterio, & tanto honore se reputat indignissimam. Gratiarum Actio Divinæ Maiestati. Amor devotio ad Virginem Beatissimam. Angelicæ Salutationis frequens Oratio.

PRO FERIA V.

De congruentijs Annuntiationis.

Causa Annuntiationis. PUnctum 1mum. Revolve mente congruum fuisse annuntiari Beatæ Virgini quod esset Christum conceptura. 1*mo* Quidem vt priùs mente de ipso instrueretur, quàm carne eum conciperet. 2*do* Ut foret certior testis huius Sacramenti, instructionem desuper accipiendo. 3*tio* Ut voluntaria sui obsequij munera Deo offeret, dicens: *Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundùm verbum tuum.* 4*to*. Ut palam fieret, quoddam iniri Matrimonium

inter

inter Filium Dei & humanam naturam, & ideo per annuntiationem expectari consensum Virginis locò totius naturæ humanæ. Adora & admirare Divinam Sapientiam, Age gratias quòd consensum humanum ad tam divinum opus requisiverit. propone inspirationibus eius in omnibus parere.

Punctum 2dum: Revolve causas ob quas conveniens fuit annunciari per Angelum Incarnationis mysterium. *1ma est.* Ut Divina Ordinatio servaretur, secundùm quam mediantibus Angelis cælestia arcana ad homines in veteri Testamento perveniebant, & etiam nunc perveniunt. *2da.* Quia sic restaurationi humanæ congruebat: principium enim perditionis humanæ fuit per diabolum, oportebat proinde humanæ restaurationis principiũ fieri per Angelum bonũ. *3tia.* Quia hoc congruebat Virginitati MARIÆ. vnde Hieronymus ait: *Benè Angelus ad Virginem mittitur, quia semper Angelis est cognata Virginitas.* Gratias age Maiestati Divinæ pro eiusmodi Annuntiatione: gratulare Beatæ Virgini: propone castitatem summo studio custodire: Invoca Angelum patrocinium & tutelam: Actum eiaculatorium per diem repete.

Quare per Angelum annuntiata Incarnatio?

In serm: de Assumpt.

PRO

PRO FERIA VI.

De Visibili specie Angeli: ordine eiusdem in Annuntiatione.

An & cur visibiliter apparuit Angelus Virg: Beatiss: annuntiando ei Incarnationem.

PUnctum 1mum. Perpende Angelū apparuisse Virgini corporali Specie. 1mo. Ideo quia sic congruebat mysterio quod annuntiabatur. Annuntiabatur enim Incarnatio per quam invisibilis Deus fieret Visibilis; consentaneum igitur erat, ut ad huius rei declarationem invisibilis Angelus formam assumeret visibilem, in qua mysterium tantum, & tale annuntiaret. 2do. Ideò quia sic congruebat Virginis MARIÆ dignitati, quæ non tantùm in mente sed etiam in corporeo ventre Deum erat conceptura; atq; idcirco non solùm mens eius, sed etiam sensus corporei erant Angelica visione refovendi. 3tio. Ideò quia sic congruebat certitudini eius quod annuntiabatur: ea enim quæ sunt oculis subiecta, certiùs apprehendimus, quàm ea quæ imaginamur. Unde S. Chrysostomus supra Matthæum dixit: *Angelus non insomnis sed visibiliter Virgini astitit. Nam quia magnam valde relationem accipiebat ab Angelo, egebat ante tantæ rei eventum visione solemni.* Affectus ut supra.

Punctum 2dum. Perpende Angelum aptissimo ordine annuntiationem perfecisse. Fe-

se. Tria enim intendebat circa Virginem. 1mo. reddere eam attentam. ad tantæ rei considerationem; quod fecit salutando eam novâ quadam & insolitâ salutatione. 2do. Intendebat eam docere de mysterio Incarnationis in ea implendo; quod fecit; prænuntiando conceptum & partum eius. *Ecce Concipies in Vtero, &c.* Item ostendẽdo dignitatem prolis: *Hic erit magnus, &c.* Insuper demonstrando modum Conceptionis: *Spiritus S. superveniet in Te, & Virtus Altissimi obumbrabit Tibi;* id est: *Corpus in Te humanitatis accipiet incorporeum lumen Divinitatis: umbra enim à lumine formatur & à corpore.* 3tio. Intendebat animum eius inducere ad consensum; quod quidem fecit exemplo Elisabeth & argumento ex Divina Omnipotentia sumpto. Adora Divinam Sapientiam, quæ omnia suaviter fortiterq; disponit. Age gratiã pro modo & ordine Annuntiationis. Actum quoq; eiaculatoriũ in mente habeto.

Tria intendebat Angelus annunciando Incarnationem Dominicam.

Obũbratio in Evangelio quomodo intelligitur? S. Thom: & alij SS. PP.

PRO DIE SABBATHI.

De Executione Incarnationis.

P*Unctum 1mum:* In momento quo Beata Virgo consensit statim Sanctissima TRINITAS ex purissimo pectoris Virginei Sanguine ad locum formationis fœtûs deportato, corpus perfectum ani-

matum anima rationali fecit, sic Personæ Verbi vnivit, ut idem suppositum esset DEUS & HOMO. Unde S. Damascenus lib: 3. ait *Simul Caro, simul Verbi Dei Caro simul caro animata anima rationali.* O ineffabile mysterium! Expende quomodo sibi complacuit Beatissima TRINITAS in hoc Divinorum operum divinissimo.

Cur Filius Dei assũpsit Corpus patibile & mortale.

Punctum 2dum. Porro in eo magis adhuc commendavit nobis Filius Dei suum amorem, quia licet ei deberetur corpus impatibile ex redundantia beatitudinis animæ ad Corpus; nam secundùm animam ab in stanti Conceptionis fruiturus erat, estq; fruitus Visione beatificâ: tamen patibile, mortale, & infantile assumpsit. *1mo.* Ut ærumnas, opprobria, tormenta mortem tolerando, abundantiùs pro peccatis nostris satisfaceret. *2do.* Ut nobis humilitatis, patientiæ, mortificationis aliarumq; Virtutum exemplum præberet. *3tio.* Ut nobis per omnia similis factus, faciliùs & efficaciùs nos pelliceret ad suum amorem. Gratiarũ actio. Amor. Imitatio

Vltra has rationes additur. alia inferiùs ex veritate Incarnat.

PRO DOMINICA III. ADVENTUS.

Christus Conceptus de Spiritu S.

P*Unctum 1mum. Ipse est qui ante me factus est.* Ioan: 1. Factus Christus ant

Ioannem Baptistam non per temporalem Conceptionem sed per æternam præfactus. id omnibus creaturis prælationẽ. Quomodò non ante Ioannem factus Christus, quia ab origine mundi iuxta Apocalypsim occisus? Factus ante Ioannem, quia est primogenitus omnis Creaturæ, & ipse est inter omnes, & in omnibus primatum habens. ad Coloss. 1. *Primogenitus inquam, non tempore sed honore secundùm assumptionis formam:* Quare factus? *factus est qui fecerat ut inveniretur qui perierat: factus est Deus Homo. ut homo fieret Deus.* Quomodo factus? *In virtute secundùm Spiritum Sanctificationis*, Verba sunt Apostoli dicendo *in virtute*, (ait S. Hieronymus) *ostendit non solitum esse naturæ humanæ conceptum, sed absq; virili semine ex Virgine procreatum: inferendo autem, secundùm Spiritum sanctificationis, ostendit Creatorem suum Spiritum Sanctum.* Adora & profitere Christum Dominum esse caput, principium exemplar omnium prædestinatorum, habereq; primatum in omnibus creaturis. profitere eum Conceptum de Spiritu Sancto. Age gratias quòd qui fuit ab æterno Filius Dei in virtute, factus sit in tempore Filius hominis in infirmitate.

Ante me præfactus. id est ante me positus seu mihi prælatus. *S. Greg: Papa.* *Particula ante, hoc in loco, Ordinis non temporis significationem habet. Euse: Emissenus. Hieron: in Epist. ad Coloss. Aug: de tempore.*

Quare Christus factus? Quomodò factus?

Punctum 2dum. Expende quòd licèt quidem Conceptionem Christi tota Sanctis-

Quare Conceptio Christi Domini attribuitur Spiritui S.

sima TRINITAS operata sit: attribuitur tamen Spiritui Sancto ex triplici ratione. *1ma.* Est ex parte Dei: Nam Spiritus S. est amor Patris, & Filij; hoc autem quòd Filius Dei carnem assumpserit in vtero Virginali, ex maximo & incomprehensibili amore provenit. *2da.* Ex parte naturæ assumptæ: per hoc enim quòd Spiritui Sancto appropriatur opus Incarnationis, datur intelligi humanam Naturam assumptam esse à Filio Dei in vnitatem Personæ, non ex aliquibus hominum meritis, sed ex sola gratiâ Divina quæ Spiritui S. attribuitur iuxta illud 1. ad Corinth: 12. *Divisiones gratiarum sunt: idem autem Spiritus S. 3tio.* Ex scopo Incarnationis, ad hoc enim ordinata est Incarnatio vt efficiamur Sancti; Sanctificatio autem deputatur Spiritui S. Ex amore tui Deus Incarnatus: cur non redamas? aut quomodo redamabis? ex merâ gratiâ suâ incarnatus: cur non es gratus? cur frequentes non agis gratias? ad hoc Incarnatus vt sanctificeris: cur non custodis sanctificationem tuam? cur te inquinas peccatis? Elice actum amoris, age gratias, propone vitare omnia Sanctitatem lædentia.

Punctum 3tium. Expende in Spiritu S. duplicem esse habitudinem ad Christum.

Nam

Nam ad ipsum ut Filium Dei habet respectum consubstantialitatis: ad corpus autem eius habet habitudinem causæ efficientis. Expende item quòd Christus Dominus quia Conceptus est de MARIA Virgine materiam ministrante in similitudinem speciei, dicitur, estq; verè Filius MARIÆ Virginis. At verò quia de Spiritu Sancto conceptus quidem est secundùm humanitatem tanquam de activo principio non tamen in similitudinem speciei: ideo non est, nec debet dici Filius Spiritûs Sancti. Elice actum Fidei, Spei, & Charitatis. Virtus in qua te exercites per Septimanam: *Charitas*. Tesseræ hebdomadales: *O Charitas! ô Pietas! quis audivit talia? misisti in similitudinem carnis peccati* Filium *tuum; vt nos efficeremur iustitia tua in ipso S. Aug. 3 med. Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera Matris meæ vt deosculer te.*

Duplex respectus Spiritûs S. ad Christum D.

Christus non de substantia Spiritûs S. sed de potentia, nec generatione sed iussione & benedictione conceptus est.

Ostende mihi faciem tuam. Sonet vox tua in auribus meis. vox enim tua dulcis & facies tua decora.

S. *August. in Natali Dni ser: 2.*

PROFERIA II.
De plenitudine gratiæ in Christo.

PUnctum imum. Plenitudo gratiæ dupliciter accipitur. *imò.* Secundùm

Christus summâ & omni gratiâ plenus

perfectionem seu intensionem, deinde secundùm divisionem & effectus gratiæ: vtroq; modo in Christo fuit. fuit namq; in ipso ab instanti Conceptionis gratia omnis, & quidem in summo, secundùm perfectissimum modum. *Quantò enim aliquod receptivum est propinquiùs causæ influenti, tantò abundantiùs recipit*: quia itaq; anima Christi propinquiùs DEO qui est author gratiæ coniugebatur præ omnibus creaturis rationalibus; maximam & plenissimam recepit influentiam gratiæ eius. Fuerunt item in Christo omnes partes & effectus gratiæ: vt sunt Virtutes, dona Spiritûs S. gratiæ gratis datæ & alia huiusmodi. Elice Actus Virtutum Theologicarum. Adora Christum in vtero Matris Virginis plenum gratiæ & veritatis.

Punctum 2dum. Gratiâ Christi à puncto Conceptionis fuit infinita: non enim data est ei limitatè, neq; in certa mensura; & habuit omne id quid quid pertinere potest ad rationẽ gratiæ. Nam Christus non tanquam singularis homo accepit gratiam à Deo in instanti cõceptionis: sed tanquam Vniversale principiũ gratificationis seu Sãctificationis totius humanæ naturæ. Maxima ergo & plenissima in eo fuit gratia, quia causa gratiæ in omnibus hominibus reperibilis. sicut ignis maximè ca-

Christus Dñus Vniversale principiũ sanctificationis totius humanæ naturæ.

lidus est, quia est causa caloris in omnibus calidis. Affectus vt supra.

PROFERIA III.

Christus Dominus est Caput Ecclesiæ.

PUnctum imum. Christus Dominus præter vnionem personæ Divinæ cũ natura humana habuit à momento conceptionis dignitatẽ capitis respectu totius corporis mystici. Porro Corpus Christi mysticum est multitudo Angelorum & hominum ordinata in vnum secundùm distinctos actus & officia. Unde corpus mysticum componitur & ex Angelis, & ex hominibus, quia & hi & illi ordinantur ad finem, vnum qui est gloria æterna. Considera in capite tria esse, ordinem, perfectionem, & virtutem; his tribus præstat caput alijs membris; ordine quidem, quia est prima pars hominis; perfectione, quia in capite vigent omnes sensus interiores & exteriores cum in cæteris membris sit solus tactus; virtute: quia virtus & motus cæterorum membrorum, & gubernatio eorundem in suis actibus est à capite propter vim sensitivam & motivam ibi dominantem. Hæc autem tria competunt Christo spiritualiter. imo. Quidem est primus seu primatum habens

In capite tria: ordo, perfectio, virtus.

in omnibus hominibus & Angelis. 2do. Omnes perfectiones omnesq; habet gratias. 3tio. Virtutem habet habuitq; in puncto conceptionis influendi in omnia membra iuxta illud: *De plenitudine eius accepimus omnes.*

Punctum 2dum. Christus Dominus est caput omnium hominum, qui ab initio mundi ad finem vsq; fuerūt sunt & erunt, sed diversimodè. Nam primò & principaliter est caput eorum, qui actu vniuntur ipsi per gloriam. *2do.* Eorum, qui actu uniuntur illi per charitatem. *3tio.* Eorum, qui actu vniuntur, ipsi per fidem. *4to.* Eorum qui vniuntur ipsi solùm in potentia nondum reducta ad actum, quæ tamen est reducenda ad actum, secundùm Divinam providentiam. *5to.* Eorum qui in potentia sunt ei uniti, quæ nunquam reducetur ad actum: qui quidem ex hoc sæculo recedentes desinunt esse membra Christi: quia iam ampliùs non sunt in potentia ut ipsi uniantur. O quæ gloria talis capitis esse vitale membrum! Confitere & adora Christum Dominum caput hominum & Angelorum. Ora ut semper ei per charitatem adhæreas, & ut semper Spiritu eius vivificeris. Cave ne unquam fias membrum putridum, & succo gratiæ iustificantis carens. Tesserā ex die Dominico accipe.

Christus Dnus est caput omniū hominū sed diversimodè: quia diversimodè ipsi vniuntur.

PRO

PROFERIA IV.

De Scientia Christi.

PUnctum imum. Anima Christi Domini præter scientiam divinam habuit scientiam beatam, & scientiam infusam: nec non experimentalem: *sed per hanc Chistus non à principio scivit omnia sed paulatim & post aliquod tempus scilicet in ætate perfecta.* Per scientiam beatam cognoscebat Deum clarè, & in Deo omnia præterita, præsentia & futura, ipsos quoq; hominum cogitatus. Si enim Beati cognoscunt vniversa, quæ ad ipsos pertinent, ad Christum verò ut potè iudicem omnium à Deo constitutum spectant vniversa etiam arcana cordium; profectò Christo Domino conveniebat cognoscere cuncta non solùm per scientiam divinam, sed etiam per beatam. Item per eandem cognoscebat omnia possibilia, non tamen ea quæ in sola sunt potentia divina, sed ea quæ etiam sunt in potentia creaturæ; quia comprehendebat in verbo omnis creaturæ essentiam & potentiam, atq; adeò cognoscebat perfectissimè, quid posset ab vna quaq; creatura fieri. Expende hîc vaticinium illud: *En ipse stat post parietem nostrum respiciens per cancellos* impletum esse tunc, quando Christus fuit in

In Christo Dño scientia beata, scientia infusa, scientia experimentalis, seu acquisita.

vtero Virginali. Tunc enim latens post parietem humanæ naturæ respiciebat per cancellos vteri Virginalis, videbatq; omnia. etiam abditissima quæ fiebant in mundo. Elice actus Fidei, adorationis, gaudij de scientia Christi Domini.

Punctum 2dum. Per scientiam divinitùs infusam cognoscebat quæcunq; ab homine cognosci possunt virtute luminis naturalis, uti sunt ea, quæ per quascunq; scientias humanas sciuntur: item per eandem cognoscebat omnia illa, quæ per revelationem divinam hominibus innotescunt. Omnia verè ista abundantiùs & pleniùs cognovit præ vniversis creaturis. Ipsam tamen Dei essentiã per hanc scientiam non cognovit, sed solùm per beatam: verùmtamen non comprehendit divinam essentiam, nisi per solam divinam scientiam. Vides quoniam in Christo Domino à primo momento sui conceptûs erant absconditi omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei. Elice Actus supra specificatos. Tesseram frequentiùs per diem replica aliquam ex positis sub meditatione diei Dominicæ.

PROFERIA V.

De Potentia Christi Domini.

Punctum 1mum. Anima Christi duplicem

plicem habuit potentiam vnam secundùm propriam virtutem naturalem vel gratuitam; alteram prout fuit instrumentum Verbi personalitèr sibi vniti. Per primam potentiam virtutis naturalis & gratuitæ potuit omnes illos effectus facere, qui sunt animæ convenientes, puta, gubernare corpus, & disponere humanos actus, & etiam illuminare per gratiæ & scientiæ plenitudinem omnes creaturas rationales, eo modo qui est conveniens animæ rationali. Per secundam potuit omnes immutationes creaturarum miraculosas facere ordinabiles ad incarnationis finem, qui est *instaurare omnia sive quæ in cælis, sive quæ in terris sunt*. Per solam tamen virtutem divinam Christus potuit creaturas in nihilum vertere, sicut per solam virtutem divinam potuit easdem creare.

Anima Christi Dñi præter potentiam Divinã habuit potentiam naturalem gratuitam & instrumentalem.

Finis Incarnationis.

Punctum 2dum. Expende quod Christus Dominus statim in momento conceptionis suæ acceperit omnem potestatem in Cælo & in terra: & hoc ratione unionis hypostaticæ. Unde S. Thomas dicit: *Data est ei potestas, in Cælo & in terra ratione vnionis per quam factus est vt homo esset Omnipotens.* Quare id quod Christus dixit post resurrectionem suam: *Data est mihi omnis potestas, in Cælo & in terra,*

ſtatim factum eſt, in primo inſtanti conceptionis ſuæ: & quamvis Angelis hoc ſtatim innotuerit, hominibus tamen modò primùm poſt Reſurrectionem innotuit. *Res autem tunc dicuntur fieri quando innoteſcunt.* Adora potentiã Chriſti Domini. Dic: *Domine ſi vis poteſt me ſaluare* & vis, & potes. Fac ergo ſecundùm miſericordiam & potentiam tuam. O verè Beatus venter Beatæ Virginis, qui Dominum omnipotentẽ geſtavit. Gratulare Matri Virgini. Invoca eius patrocinium.

PROFERIA VI.

Chriſtus Dominus aſſumpſit Corpus paſſibile.

PUnctum imum. Quanquam propter naturalem coniunctionem animæ cum corpore, ex anima clarè eſſentiam Dei vidente redundare debuit gloria ad Corpus Christi ab inſtanti conceptionis, tamen ex voluntate Divina Chriſti factum eſt, vt beatitudo maneret in anima eius, & ad corpus non derivaretur, ſed corpus eſſet defectibus ſubiectum & paſſibile. Unde S. Thomas ait: *Delectatio Divinæ*
3. p. q. 15. *Contemplationis, ita per moderationem divinæ virtutis retinebatur in mente Chriſti, quod non derivabatur ad vires ſenſitivas vt per hoc dolor ſenſibilis excluderetur.* O verè
magni-

magnificavit Dominus facere nobiscum! O verè mirificavit misericordiam suam super nos!

Punctum 2dum. Expende causas & congruentias, propter quas Christus Dominus voluit defectus & pænalitates subire carnemq; passibilem assumere. *1ma est,* quia venit in mundum, vt pro peccatis nostris satisfaceret. Unus autem pro peccato alterius tunc satisfacit, quando pœnas peccato alterius debitas in se suscipit. Defectus porrò corporales, vt fames, sitis, mors, & huiusmodi, sunt pænæ peccati, secundum illud Rom: 5. *Per vnum hominem intravit peccatum in mundum, & per peccatum mors.* Et hos defectus vocat Isaias languores. *Verè languores nostros ipse tulit. 2da est.* Ut fidem Incarnationis adstrueret. Cum enim natura nostra aliter nota non sit, nisi prout subiacet huiusmodi defectibus, si Filius Dei absq; illis humanam assumpsisset naturam videretur non fuisse verus homo, vt Manichæi asseruerunt. *3tia.* Ut nobis exemplum patientiæ præberet, passiones & defectus humanos fortitèr tolerando, iuxtà illud ad Heb: 12. *Sustinuit à peccatoribus adversùm semetipsum contradictionem, vt ne fatigemini animis vestris deficientes in adversitate.* Gratias age Christo Domino,

Causæ ob quas Christus D'nus assumpsit pænalitates nostras.

no, quod pænas tuas in se susceperit: crede, propone defectus & pænalitates omnes fortiter sustinere & aliorum onera charitativè supportare. Tessera ut supra.

PRO DIE SABBATHI.

Christus Dominus assumpsit animam passibilem.

Duplex passio Animæ.

Punctum imum. Anima dupliciter dicitur pati: Uno modo passione corporali; alio modo passione animali. Passione corporali, patitur per corporis læsionem: cùm enim sit forma corporis, ac proinde vnum esse habeat cum corpore, dum corpus patitur, necesse est etiam animam pati accidentariè. Passione animali dicitur pati, inquantum commovetur affectionibus appetitûs sensitivi quas affectiones, passiones animæ vocamus. Utroq; modo Christus Dominus passibilem animam stante nihilominus beatitudine eiusdem suscepit. *imo.* quidem: quia enim corpus passibile assumpsit, necesse fuit & animam eius hoc priori modo esse passibilem. *2dò:* Quia in Christo verè fuerunt passiones humanæ, timoris, mæroris & aliæ. Unde S. Aug: ait 14. de Civit: Dei. *Neq; enim in Christo, in quo verum erat hominis corpus, & verus hominis animus, falsus erat humanus affectus.*

In anima Christi fuit & beatitudo & passio. Illa secundū vires superiores, rationem & voluntatem: hæc, secundùm inferiores imaginativa, irascibilem, concupi-

Pun-

Punctum 2dum. Expende quod diversò modo sunt in nobis passiones, & diversò in Christo fuerunt, quantum ad tria. *1mo.* Quia in nobis plerumq; passiones feruntur ad illicita; at in Christo non ferebantur. *2do.* Quia in nobis frequenter præveniunt iudicium rationis; in Christo autem semper oriebantur iuxta dispositionem rationis. *3tio.* Quia in nobis quandoq; non sistunt in appetitu sensitivo, sed in super trahunt & non rarò etiam occupant rationem; quod in Christo non fuit. Nam in Christo nullo modo ratio passionibus impediebatur facere facienda. Unde S. Hieronymus non passiones perfectas, sed propassiones dicit in Christo fuisse. Passio autem secundùm illum perfecta dicitur quando rationi dominatur; propassio, quando est inchoata in appetitu sensitivo sed vlteriùs se non extendit. Vide quomodo Christus Dominus factus sit nobis per omnia similis absq; peccato? Age gratias: ama tantam bonitatem: propone passiones in fræno rationis tenere. Tessera vt supra.

scibilem. Huc servit textus S. Thomæ supra allatus.

Quæ differentia inter passiones Christi & nostras.

PRO DOMINICA IV. ADVENTUS.

De Perfectionibus Animæ Christi universim acceptis: & de septem ante-natalitÿs Antiphonis.

Lucæ 3. PUnctum imum. *Videbit omnis caro Salutare Dei.* Salutare Dei, Christus Dominus est: quis eum videre non desideret? si carne non videmus, mente contemplemur. In incarnationis momento fuerunt in Sanctissima anima Christi ea quæ Christum decebant Charismata. *1mo.* Sanctitas supra omnes puras creaturas. *2do.* Clara Dei visio cum amore & gaudio beatifico. *3tio.* Scientia excellentissima omnium præteritorum præsentium futurorum & possibilium. *4to.* Potestas remittendi peccata, flectendi corda, largiendi dona Spiritûs S. instituendi Sacramenta, potestas deniq; patrandi miracula. *5to.* Plenitudo gratiæ omnis. *6to.* Dignitas capitis respectu Ecclesiæ militantis & triumphantis. *7mo.* Iudiciaria potestas, & omnes aliæ excellentiæ Christo convenientes. Ora vt Christus Dominus faciat te prærogativarum suarum participem: det tibi de sanctitate sua & visione beatifica; det tibi dē thesauris sapientiæ & scientiæ suæ: remittat peccata tua; fle-

Reflexio supra prærogativas Christi, & petitiones singulis accommodatæ.

ctat cor durum: dona Spiritûs S. tibi largiatur: Sacramentorum fructum impertiat: ex miraculis suis te in fide & charitate firmatum reddat: influat in te vitales gratiarum influxus tanquam caput in membrum suum: sit tibi olim in die judicij propitius: demum qui est Filius Dei naturalis faciat te filium Dei adoptivum & cohæredem Regni cælestis. Amor erga Christum Dominum gaudium de bonis ipsius, desiderium videndi eum in sua specie, actus contritionis.

Punctum 2dum. Ad excellentias Christi Domini pertinent encomia seu tituli, quos Ecclesia his diebus eidem decantat. *O Sapientia.* Quæ ex ore Altissimi prodiisti, fortiter suaviterq; disponens omnia: *O Adonai & dux* domûs Israel, qui Moysi in igne flammæ rubi apparuisti & ei in Sina legem dedisti: *O radix* Iesse, qui stas in signum populorum. *O Clavis David*, & Sceptrum domus Israel, qui aperis, & nemo claudit; claudis & nemo aperit: *O Oriens splendor* lucis æternæ & Sol justitiæ. O Rex gentium & desideratus earum lapisq; angularis, qui facis vtraq; vnum. *O Emmanuel Rex & legifer noster*, expectatio gentium & Salvator earum: veni ad docendum nos, ad liberandum nos, ad illuminandum nos, ad

ſalvandum nos. Rumina frequenter hos devotiſſimos actus, & Chriſto offer cum convenientibus affectibus in hunc e. g. modum: O Sapientia increata & incarnata! O via, veritas & vita! doce me viam prudentiæ, viam vitæ, viam ſalutis. O Adonai! O dux electorum! O qui Moyſi in igne apparuiſti, eidemq; in monte Sinai legem dediſti: eſto mihi dux ad ſalutem, accende me amore tui; legem pone mihi viam mandatorum tuorum. O Radix Ieſſe! qui ſtas in ſignum populorum: vivifica me ſemper vitalibus gratiæ tuæ ſuccis, vt dignos fructus pænitentiæ faciam; ſim ſemper ſub ſigno tuo: nunquam me ad diaboli ſigna transferam. Eodem modo procede in alijs. Virtus in qua te exerceas per ſeptimanam, *pænitentia* in Evangelio aſſignatur. Teſſeræ crebrò uſurpandæ, ſint:

Dominus Deus virtutum converte nos, & oſtende faciem tuam & ſalvi erimus.

En Agnus ad nos mittitur laxare gratis debitum, omnes ſimul cùm lachrymis precemur indulgentiam. Agnus Dei qui tollis, &c.

O Salutare vultûs mei, & Deus meus! O deſiderate cunctis gentibus! veni & relaxa facinora plebi tuæ.

PRO

PROFERIA II.

De affectibus à Christo Domino in momento conceptionis elicitis.

PUnctum 1mum. Quatuor præcipuè virtutum actus Christus Dominus in instanti Conceptionis suæ erga Deum elicuit. 1mus. Fuit profundissimæ humilitatis quâ se quoad humanitatem tanquã nihilum agnoscebat. 2dus. Summæ gratitudinis quâ sibi ac vniversis hominibus dona collata recognoscebat. 3tius. Ardentissimi amoris quo divinam bonitatem flagrantissimè diligebat. 4tus. Promptissimæ obedientiæ, quâ ad omne Patris beneplacitum se offerebat. O si ex toto corde hos actus quatuor exemplo Christi frequentares, quàm gratus Deo fieres!

Punctum 2dum. Eodem instanti videns Christus clarè omnium hominum peccata quibus Deus offenderetur, in super & Patris beneplacitum volentis, vt illa per se expiaret, elicuit similiter intensissimos erga homines actus. 1mo. Doloris de tantorum malitia & offensa Dei. 2do. Amoris, quos à Patre tantùm amari cernebat. 3tio. Desiderij volendo eos quam primùm redimere. Quid retribues o homo tanto amori?

Punctum 3tium. Eodem instanti clarè vi-

dit omnes ærumnas & tormenta, quæ tota vita sua pro salute hominum sibi erant perferenda: ad quæ omnia promptissimè se obtulit, eaq; tanquam ex præcepto amantissimi Patris pro salvandis hominibus non generatim tantùm pro omnibus sed nominatim pro singulis, quos tunc præ oculis habuit, acceptavit; & fructum meritorum suorum cuiq; hominum speciatim destinavit. En qualis amor Christi à primo Incarnationis momento te præ oculis habentis, pro te se offerentis! Affectus & Tessera vt supra.

PROFERIA III.

De affectibus à Beata Virgine post conceptum filium Dei elicitis: & de plenitudine Spiritûs Sancti in eadem.

Punctum imum. Expende quomodo Beata Virgo eodem Spiritu qui supra filium eius eminentissimè requievit repleta cum in comprehensibile Incarnationis Verbi mysterium in se divina virtute perfectum esse sentiret, eosdem quatuor affectus humilitatis, gratitudinis, amoris, resignationis, quos totâ vitâ familiarissimos sibi habuerat, eminentiori modo exercere cæpit & reliquo vitæ cursu con-

su continuavit. Quàm æqvùm foret, si talis Matris Filius esse cupis, in his affectibus eam imitari! Expende item quomodo erga proximos exercuit affectus compassionis de tot eorum peccatis, doloris de offensa Dei, amoris, desiderando omnium pænitentiam, perfectionem, ac salutem ardentissimè.

Punctum 2dum. Expende plenitudinem donorum ac fructuum Spiritûs S. in Virgine Beatissima post Conceptum Filium Dei: quale nimirum lumen Sapientiæ, Scientiæ, intellectûs, consilij qualem pietatem timorem Dei, & fortitudinem adepta sit: qualem item charitatē lætitiam, pacem, patientiam, modestiam, mansuetudinem, benignitatem, longanimitatem, fidem continentiam, castitatem habuerit. S. Hieronymus ait:

Totam repleverat Spiritûs S. gratia; totam incanduerat amor divinus: ita vt in ea nihil esset, quod mundanus violaret affectus, sed ardor continuus & ebrietas profusi amoris. Expende item quod Beatissima Virgo ante Conceptionem Filij Dei fuit gratiâ plena, adeòq; etiam donis & fructibus Spiritûs S. sed post Conceptionem fuit superplena, quantùm scilicet ad refusionem gratiæ in omnes homines. Eva in tantum fuit plena maledictione, vt ex

ea etiam in alios homines profluxerit: MARIA in tantum plena benedictione & gratia, vt in omnes nos se se effundat. Ora suppliciter, vt de plenitudine sua te quoq; participem faciat.

PROFERIA IV.
De Visitatione Elisabeth.

PUnctum imum. *Exurgens Maria abijt in montana cum festinatione: & salutavit Elisabeth, Lucæ 1.* Expende 1mo, quo ardore Beata Virgo montana transcendens familiares sibi humilitatis, gratitudinis, amoris, affectus frequentarit. Expende 2do quomodo eminentiùs eosdem benedictus eius filius continuarit! quàm iustum est & te qui ad montem perfectionis conscendendum vocatus es, eosdem imitari! Expende 3tio quòd duo Prophetæ sint in vtero sanctificati, Ieremias & Ioannes, ad hoc ut vterq;esset specialis præfigurator sanctificationis per Christum faciendæ: Ieremias quidem, ut sanctificationem virtute passionis Christi faciendam præfiguraret: Ioannes vero, vt præfiguraret sanctificationem per Baptismum Christi futuram. Ora ut Christus Dominus te per omnia sanctificet & immaculatum conservet vsq; ad adventum suum, hoc est, ad diem mortis tuæ. Tu etiam cura & propone sanctifi-

Ieremias & Ioannes præfiguratores Sanctificationis per Christum faciendæ.

cationem, quâ per passionem & baptismũ sanctificatus es, exprimere vita moribus & operibus tuis.

Punctum 2dum. Elisabetha sentiens exultantem ad præsentiam & verba salutationis Marianæ infantem, Spiritu S. repleta prædicat benedictam Matrem Dei indignamq; se eius obsequio Visitationis dicit. Quàm iustè & tu te humiliare debes, Deiq; dignationem deprædicare; qui ad te sanctificandum toties in Sacra Communione venit. Beata Virgo laudibus suis non reddit vicem more mundano, sed Deo omnia adscribens prorumpit in Canticum. *Magnificat.* miris affectibus & devotione plenissimum. Ora eandem ut tibi impetret Sanctificationem, à qua nunquam excidas. Canticum *Magnificat* devotè persolve. Cave ne id vnde laudaris, tibi adscribas, sed in Deum datorem omnium bonorum referas, eiq; corde & ore pro omnibus gratias agas.

PRO FERIA V.

De revelato S. Iosepho Incarnationis mysterio: & de illibata Virginitate Sanctissimæ Matris.

PUunctum 1mum. *Ioseph Fili David* (ait Angelus) *noli timere accipere Mariam coniugem tuam.* Considera imprimis mi-

ram Dei in his duabus perſonis Maria & Ioſeph probandis providentiam, dum Ioſephum virum aliàs rectiſſimum quaſi de gravi lapſu Sponſæ ſuæ angi; electiſſimam verò Matrem Filij ſui in gravi ſuſpicione eſſe permiſit. Conſidera deinde quomodo S. Ioſeph in caſu hoc patientiam & prudentiã adhibuerit, non exprobrando, diſſimulando, maturè quid ſit agendum deliberando; quomodo item Beata Virgo nullam ſui defenſionem attulerit, rem totam Deo committendo. Conſidera demum quàm humilitèr Ioſeph ab Angelo de myſterio inſtructus à B. M. Virgine veniam petierit; quâ item devotione & gratiarum actione B. Virgo diſpoſitionem divinam circa ſe venerata ſit. Age gratias & tu providentiæ Dei quam expertus es circa te, tàm in proſperis, quàm in adverſis.

Cauſæ ob quas congruebat Chriſtum Dñum concipi & naſci ex Maria V.

Punctum 2dum. Quod enim in ea natum eſt, de Spiritu S. eſt, non de homine. Expende, cauſas ob quas expediebat Chriſtum Dominum concipi & naſci ex Virgine illibata. Conveniebat enim id primò ex parte eius qui naſcebatur, qui eſt Verbum Dei. Nam ſi verbum noſtrum non ſolùm in corde ſinè corruptione concipitur, ſed etiam ex corde & ore abſq; corruptione procedit: quantò magìs con-

gruum fuit Verbum Dei incarnatum de incorrupto Virginis utero nasci. 2do. Conveniebat id ex parte nostri. Christus enim venit corruptionem tollere non facere; non ergo decebat ut Matris Virginitatem Conceptione aut Nativitate corrumperet. Quare S. Aug: ait: *Fas non erat vt per eius adventum violaretur integritas qui venerat sanare corrupta.* 3tio. Ex parte Matris, ne scilicet Matris honorem minueret, qui parentes præceperat honorandos. Age gratias Christo Domino, quòd Matris integritatem non minuit., sed sacravit. Commenda Virgini Deiparæ & S. Iosepho castitatem tuam, & ora ut te custodiant ne vnquam venias in corruptionem peccati sive mente, sive opere.

Serm: 6. de Nativ: Domini.

PROFERIA VI.

De expectatione partûs Virginei: & de loco ac tempore aliisq; circumstantiis eius.

PUnctum imum. Considera. imo Quàm ardenter Ioseph post revelationem tanti mysterij sibi factam desiderarit videre Christum in lucem editum: quàm ardentius fuerit B. Virginis desiderium videndi, adorandi, amplexandi, lactandi

suum & Dei Filium: quanto demùm ardentius ipsius divini infantis nascituri desiderium fuerit ad voluntatem Patris sui in omnibus implendam. Considera 2do. Quanto affectu devotionis varij SS. desiderabant videre infantem Christū tam in statu naturæ ac legis Mosaicæ, vt Abraham, David, Isaias, Simeon justus, Anna Prophetissa, & innumeri alij: quàm in statu Novæ legis in qua plurimi eadem desideria habuerunt, & propensiore devotione ac cultu ferebantur ad cunas Salvatoris, ut S. Hieronymus, S. Franciscus, S. Paula, & alij multi. Imitare: ora flagra desiderio videndi salutare Dei: para viam Domino per pænitentiam: Elice actum contritionis.

Cur Christus natus in Bethleem?

Punctum 2dum. Christus Dominus nasci voluit in Bethleem. 1mo. Ideo vt ex ipso loco Nativitatis pateret Christum ex semine David secundùm carnem descendere, nam & David in Bethleem natus est. 2do. Quia Bethleem Domus panis interpretatur. Christus autem est panis vivus, qui de cælo descendit. Quantum autem ad tempus, voluit nasci hyeme; vt ab ipsa statim Nativitate pateretur pro nobis. Voluit nasci sub tempus magnæ in mundo pacis; quia ipse est pax nostra faciens vtraq; vnum. hoc est, ex Judai-

Cur hyeme.

Cur mundo in pace constituto

Iudaico & gentili populo vnam faciens Ecclesiam. Voluit nasci quando describebatur orbis vniversus; ipse enim erat, qui nos insciberet in fastos æternitatis, & pro nobis censum æterno Patri suo exolveret. Voluit nasci, quando Herodes alienigena regnabat in Iudæa; vt impleretur vaticinium Iacob dicentis: *Non auferetur Sceptrum de Iuda & dux de fæmore eius donec veniat, qui mittendus est.* Voluit nasci quando dies crescere incipiunt; ut ostenderetur, quod per ipsum homines à tenebris errorum & peccatorum ad lucem agnitionis veri Dei gratiæq; divinæ venturi, & in hac luce incrementum sumpturi essent. Gratias age Christo Domino quòd & locum & tempus elegit Nativitati suæ, quæ sciebat opportunissima esse saluti nostræ. Ora ut semper lumine suo te illustret & in eodem crescere faciat: neq; permittat te in tenebras erroris aut peccati gravioris labi. Tessera vt supra.

Cur sub tempus descriptionis Orbis!

Cur Herode regnāte?

Cur post solstitium hyemale?

PRO VIGILIA, *NATIVITATIS DOMINI NOSTRI.*

De profectione B. V. & Iosephi in Bethleem ac dispositione Virginis ad Partum.

P*Unctum ιmū.* Appropinquante Virginei

ginei partûs tempore cum Augustus Cæsar Orbem describi iussisset ascendit Ioseph cum Beata Virgine prægnante in Bethleem edicto Cæsaris pariturus. Cõsidera *1mo.* Divinam providentiam quæ ambitione & cupiditate Dominij temporalis vsa est ad executionem divini mysterij iuxta Prophetarum oracula in Bethleem perficiendi. Considera, *2dò* Quàm promptè & gaudenter Beata Virgo cum S. Iosepho hoc asperum prolixum horridumq; brumale iter confecerit, non gravata sed sublevata sacro pondere: quàm attonita mente in Deum quem in vtero gestabat defixa consvetos affectus elicuerit: quàm divina nunc cum illo, nunc cum Sponso miscuerit colloquia. Disce quâ devotione pergere debeas ad Ecclesiam quæ per Bethleem significatur, & ad quævis loca Sacra.

Punctum 2dum. Dum in Civitate hospitium Iosepho solicitè quærenti negatur, subijt B. Virgo suburbanum tugurium. Exultavit tunc solitudo & floruit quasi lilium quando Sanctos illos hospites meruit salutare. O Ephrata! O campi sylvæ quam beati facti estis adventu eius, *cuius egressus ab initio à diebus æternitatis.* Expende dispositionem Beatissimæ Virginis ante partum. Fuit iuxta A-

pocalypsim amicta Sole: quia luci increatæ quantum fas est creaturæ, immersa: atq; intuitivè Deum videns & plusquam Seraphicis ardoribus erga eum flagrans. Luna sub pedibus eius: quia mundi fastum divitias & delicias, paupertate ac humilitate calcavit. Stellis 12. coronata? quia 12. fructibus Spiritûs S. & vniversis virtutibus radians clamabat, non ore sed corde, non vocibus sed magnis affectibus ad Deum. Cruciabatur non partûs doloribus, sed frigore, vigilijs, genu flexionibus, ieiunio, alijsq; voluntarijs mortificationibus, cruciabatur ingratitudine hominum, quòd Deus in propria veniens à suis non sit receptus cruciabatur autem non indignando, sed dolendo, de eorum cæcitate eiq; compatiendo. Etiam tu quoties tibi Christus seu in Sacrificio, seu in Communione nasciturus est. totus in Deum absorbêre: mundum cum suis concupiscentijs & peccatis detestare: Corona omnium virtutum ornari cura, clama in toto corde per affectuosas Orationes ad Deum: cruciare de peccatis tuis & alienis per contritionem, per mortificationes.

Punctum 3tium. Expendes etiam per figuras Veteris Testamenti dispositionem Virginis Sacratissimæ. Ardebat charitate

tanquam rubus incombustus, Deum Orbi illicò monstraturus. Florebat cum fragrantia puritatis, velut virga Aaron, collucebat lampadibus desideriorum cælestium, vtpote thalamus divinus, ex quo sponsus naturæ humanæ jam jamq; processurus erat. Stipabatur Sanctorum spirituum choris instar ferculi Salomonis charitate constrati, ex quo verus Salomon post 9. Mensium quietem surgere parabat, Verè tunc Beatissima Virgo sicut cinnamomū & balsamum dedit odorem suavitatis, per devotionem, sicut aurora ante ortum solis ignescebat per dilectionem, sicut virgula fumi ex aromatibus extenuabat se per humilitatem. Ad cuius imitationem internos & externos actus humilitatis frequentabis, & mentem per octiduum, sequentibus oratiunculis, aut earum aliquas elevabis. *Tu lumen & splendor Patris, tu spes perennis omnium: intende quas fundunt preces, tui per Orbem servuli.*

Memento rerum Conditor nostri quòd olim corporis, Sacratâ ab alvo Virginis, nascendo formam sumpseris. Benignissime, suavissime, Serenissime, quando restaurabis mihi quia non vidi illam beatæ carnis infantiam, quia non fui deosculatus prœsepe, quia non respersi lachrymis gaudij terram in qua vagisti.

S. August.

JN

JN FESTO
Nativitatis Domini.

Præludium 1mum. Constitue te ante cunas JESU.

Præludium 2dum. Pete gratiam devotè ac fructuosè Meditandi.

Punctum 1mum. Cùm Beatissima Virgo mediam noctem in Oratione & contemplatione consumpsisset repentè absq; omni dolore, salvâ Virginei pudoris integritate dilectum Infantulum frigore tremulum è suis visceribus egressum coram se iacentem vidit. Expende quo pietatis sensu quo stupore & mentis gaudio, quâ fide reverentiâ, humilitate, amore, Salvatorem suum, sic exinanitum prima aspexerit, adorarit, salutarit, adimpletum est in ea tunc vaticinium illud: *Germinans germinabit sicut lilium & exultabit lætabunda & gaudens.* Germinavit sicut lilium. quia permanens in flore Virginitatis, florem Christum protulit. Germinavit lætabunda & gaudens: quia non cum dolore vt aliæ omnes mulieres, sed cum exultatione & gaudio ineffabili peperit. Verè flos Campi Christus, quia extra Civitatem in Campo Ephrata nascitur, quia hominibus patulus exponitur: & quia sinè omni cultura humana pro-

Virgo quē genuit adoravit.

Germinavit sicut lilium.

S. Bonav: in speculo B. M. V.

producitur. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua & Sancti tui per Sanctum Sanctorum hodiè natum, benedicant tibi.

Excepit si- nu & Maternis officijs fovit.

Punctum 2dum. Cur reverentialis timor Beatam Matrem à contingendo infantulo quem verum Deum agnoscebat retraheret Maternus amor nihilominus ad eum elevandum, & Materna officia eidem exhibenda exstimulabat. Quare attemperato ex vtroq; affectu obsequio non reverenter minus quàm amanter illum vlnis excipit, amplexarur, exosculatur, pectori apprimit linteolis involvit, lacte pascit, omniaq; materna munia amantissimè exhibet. O si devotione simili eundem Deum in Sacra Communione excipere possis, quàm in solito amoris & lætitiæ affectu liquesceres. Gratulare Beatissimæ Virgini & cum ea saluta adora complectere exosculare Christum infantem. Invoca SS. Angelos & creaturas omnes ad benedicendum Deum pro tanto reparationis nostræ mysterio & dic devótè Canticum. *Benedicite omnia opera Domini Domino.*

NB.—

Reclinavit in præsepio inter iumẽta.

Punctum 3tium. Et reclinavit eum in præsepio. Lucæ 2. Inter iumenta Christus nascitur; quia vt iumentum propter nos fieri voluit, nascendo ad labores, flagra,

& im-

& immolationem. Impletum est, quod Isaias prædixit: Cognovit bos possessorem suum; & asinus præsepe Domini sui. Habacuc quoq; Cap: 3. iuxta 70. *In medio duorum animalium cognosceris.* Expende quàm teneros affectus compassionis, admirationis; amoris, tota illa nocte non absq; dulcibus lacrymis B. Virgo cùm Iosepho frequentârit. Fac & tu similiter: & mentem tanto mysterio tota die applicatam habe. Expende item gratum esse Deo, si sis velut jumentum coram ipso. Iumenta domestica bos & asinus ad labores nascuntur, paleis contentantur, flagra suscipiunt, demum mactantur. Etiam tu ad ferenda patienter onera paratus esto: paleis, hoc est vilioribus esculentis contentus esto: ad verbera & lingvarum flagella tace: victima Dei fieri appete; sic Christus libenter recumbet in medio tui. *Vt iumenta esse debemus.*

Pro eadem Die.

De Nativitate Christi Domini; æterna & temporali.

PUnctum imum Et Verbum Caro Factum est. Joan: 1. *Confitemur duas Christi Nativitates, unam quæ est ex Patre æternam: alteram quæ est in ultimis temporibus propter nos.* Prima Christi Domini *Damascenus lib: 3. Orthodoxæ fidei cap. 7.*

Nativitas est illa, secundùm quam ante Luciferum & ante Sæcula genitus est, & per totum *hodie* æternitatis nascitur ex vtero Patris, hoc est, ex essentia Patris, æqualis & consubstantialis Patri. Secunda, secundùm quam tempore quod præfiniverat ab æterno, apparuit in carne per omnia nobis assimilatus excepto peccato. In Nativitate æterna, habet Patrem sine Matre; in temporali, Matrem sine Patre. In Nativitate æterna gignitur per cognitionem necessariam omnium quæ in Deo sunt, omniumq; creaturarum possibilium: in temporali genitus est per operationem Spiritûs Sancti, non ex seminali, sed ex purissimo pectoris Virginei Sanguine. Utramq; & Divinam & humanam Christi generationem quis enarrabit? Credo, adoro, benedico te o VERBUM CARO FACTUM. In sinu Patris ante sæcula invisibilis recubuisti, nunc in sinu Matris visibilis recumbis. Sis Benedictus.

S. Leo de Nat: Dni.

Quare Christus Natus, & quare ex Virgine?

Punctum 2dum. Quare VERBUM CARO FACTUM? Finis vt Incarnationis ita & Nativitatis Dominicæ est; vt homines renascantur in filios Dei, non ex voluntate carnis, neq; ex voluntate viri, sed ex Deo, id est, ex ipsa Dei Virtute. Et propterea de Virgine nasci voluit, qui

signi-

significaret, membra sua de Virgine Ecclesia secundùm Spiritum nascitura. Vide an re-spondeas fini Nativitatis Dominicæ: an semel imò sæpius renatus per Sacramenta in filium Dei, retineas dignitatem tuam? memorare quòd sis DEO natus secundùm Spiritum ex Virgine Ecclesia. Cave ne talem Nativitatem tuam moribus inordinatis deturpes.

Aug: lib: de Sanct: Virginitate.

Punctum 3tium. Tertia Nativitas Christi Domini, (secundùm D. Bonaventuram) gratuita, quandò Christus per gratiam iustificantem nascitur in cordibus nostris. Et hæc est quotidiana: quia tali modo quotidie Christus Nascitur in fidelibus. Ad hanc respexit ipse Salvator quando discipulos monstrans dixit. *Hæc est Mater mea.* Hæc vt nobis & ex nobis perficiatur nativitas, quid opus sit disces ex S. Bernardo qui sermone in Vigilia Nativitatis Domini ait: *Si quæ anima profecerit eo vsq; vt (ad instar Deiparæ) sit fæcunda Virgo, vt sit Stella maris, sit plena gratia, & supervenientem in se habens Spiritum Sanctum, puto quod non modo in ea, sed ex ea quoq; non dedignabitur nasci.* Ora infantem Deum vt det animæ tuæ fecunditatem virtutum, plenitudinem gratiarum & donorum Spiritûs Sancti, per quæ Mater JESU esse merearis.

in Comp: Theologicæ veritatis.

Ut in nobis nascatur Christus similes nos fieri oportet Virgini Mariæ.

SECUNDA DIE.

De exultatione Angelorum, & apparitione Pastoribus.

P*Unctum imum. Et subitò facta est cum Angelo multitudo militiæ Cælestis laudantium Deum, atq; dicentium: Gloria in excelsis DEO. Lucæ 2.* Vide potentiam Christi infantis. In præsepio iacet: & in cælis imperat. Cui in terra iumenta adstant, huic in Cælo decies centena millia assistunt, & millia millium ministrant. Ecce Spiritus Cælestes facit Angelos, hoc est, Nuntios ad pastores: & ministros suos flammam ignis illustrantem & accendentem homines ad quærendum Messiam. Expende quanta devotione omnes Angelorum Chori Verbum in lucem editum, è cælis conspexerint, adorarint: qua lætitia Divinæ Majestati & Humanitati Christi egerint gratias pro tanto erga genus humanum amore, cantando canticum istud. *Benedictio & claritas & gratiarum actio honor virtus & fortitudo Deo nostro sedenti super Thronum & Agno.* Qua promptitudine obtulerint se æterno Patri ad manifestandam mundo Filij sui Nativitatem in carne.

Punctum 2dum. Discurre sigillatim per omnes Angelorum ordines, & considera

quomo-

quomodo ſinguli exultarint ex Chriſti Nativitate, per quam ruinæ cæli à prævaricatoribus Angelis factæ reparandæ eſſent. Expende quomodo gaudebant Cherubim Sapientiam increatam velatam carne humana in mundo apparuiſſe: quomodo jubilabant Seraphim de tanto amore erga homines: quam gaudenter Throni ſtupebant videntes Regem gloriæ ſic humiliatum: quomodo Dominationes Principatus Poteſtates, Virtutes lætabantur Dominum Deum Sabaoth ad conterendas tenebrarum poteſtates, ad virtutes in mundo ſeminandas, carnem mortalem aſſumpſiſſe: quomodo Angeli & Archangeli laudabant Deum eo quod ipſe Rex Angelorum factus ſit ad homines Magni Conſilij Angelus & Nuntius Paternæ voluntatis. Etiam tu cum Angelis exulta, lauda, gratias age, adora Divinam Sapientiam, Bonitatem, Charitatem, in Nativitate Chriſti Domini relucentem.

Punctum 3tium. Deſtinatus de ſuper cum certa multitudine Militiæ Cæleſtis Archangelus Nativitatem Salvatoris pauperculis Paſtoribus gregem ſuum cuſtodientibus circumfuſus luce annuntiavit. *Paſtores hi ad turrim Ader, id eſt gregis iuxta quam Iacob pavit greges ſuos nocte vigilantes audire meruerunt. Gloria in excelſis Deo* *Hieron: in Epitaphio Paulæ.*

 ſis Deo

sis Deo, & in terra pax hominibus. Dumq; seruant oves, inuenerunt Agnum Dei. Expende felicitatem horum Pastorum præ multis alijs. Quàm vere dictum: *Et cum simplicibus sermocinatio eius:* Expende item quam placeat Incarnatæ DEI Sapientiæ paupertas, simplicitas, humilitas, vigilantia, labor: Expende in super quod Angelus in claritate apparuit pastoribus: *vt ostenderetur quod ille qui nascebatur erat Splendor Paternæ gloriæ.* Stude æmulari si cupis Diuinas consolationes experiri. Et, si Pastor es, si Superior es, custodi gregem tuum, pasce eum verbo & exemplo; sic Agnum Dei inuenies.

S.Thom: 3. p. q. 36. art:5.ad 6

TERTIA DIE.

Pastores ex metu confirmati Natum Saluatorem quæsitum & inuentum adorant.

Perfecti non indigent apparit: Angelorum.

PUnctum imum. Quare solis pastoribus leguntur visibiliter apparuisse Angeli tempore Natiuitatis Christi. non item Simeoni, Annæ Prophetissæ & alijs iustis? *quia iusti non indigent visibili apparitione Angelorum sed eis sufficit interior instinctus Spiritûs Sancti, propter eorum perfectionem:* pastores autem erant imperfecti in moribus & fide. Labora quantum potes vt iustus & perfectus sis: quò Spi-

ritûs

ritus S. per interiores inſtinctus loquatur tibi. Cæterùm quia imperfecti ſumus, bonum nobis credamus dirigi per Angelos, hoc eſt, Superiores & Magiſtros Spirituales. Qui te monet, qui te inſtruit, qui te excitat ad bonum, aut arguit de malo: Angelus eſt; audi eum & tace habeto bonam voluntatem, id eſt obedientem vt pax interior ſit tibi. *Superior, Angelus.*

Punctum 2dum. Timuerunt timore magno. Perturbamur & à nobis alienamur, quando perſtringimur alicuius Superioris poteſtatis occurſu. Quando enim homo ſupra ſe ipſum viſione alicuius Cælicæ ſubſtantiæ elevatur, pars eius inferior debilitatur: ex quo provenit perturbatio prædicta. *Nolite timere* ait Angelus. Boni namq; Angeli ſcientes hanc eſſe naturam humanam vt turbemur ad viſiones inſolitas Angelorum, ſtatim huic turbationi medentur. Unde non eſt difficilis bonorum, malorumq; Spirituum diſcretio. Si enim poſt timorem ſucceſſerit gaudium, à Domino ſciamus veniſſe auxilium: quia ſecuritas animæ, præſentis Maieſtatis indicium eſt. Si autem incuſſa formido permanſerit, hoſtis eſt qui videtur. *Unde Spiritus boni & mali diſcernendi.*

Punctum 3tium. Animati alloquio paſtores ad Natum Meſſiam quærendum properarunt. Expende qua devotione in-

ventum infantem in præſepio aſpexerint, adorarint. Matrem ſalutarint eiq; viſionem Angelicam retulerint: qua affabilitate eos Beatiſſima Mater exceperit, in fide confirmarit: quomodo reverſi viſa ruminarint, alijs narrarint, præſepe deinceps reviſerint. Diſce ab his paſtoribus fervorem in Divinis: diſce meditari Nativitatem & vitam Christi: diſce glorificare & laudare Deum ex omnibus quæ audiſti & vidiſti. Propoſitum & teſſera vt ſupra.

QVARTA DIE.

De turbatione Herodis & cæde Innocentium.

Turb: Herod: indicabat Divinitatẽ Christi.

PUnctum unum. *Herodes Rex turbatus eſt & omnis Hieroſolyma cum illo.* Turbatio hæc non obſcurum fuit indicium Divinæ in Chriſto Nato excellentiæ. Nam ſecundùm D. Gregorium terrena altitudo confunditur, cum Cæleſtis celſitudo aperitur. Deinde ſignum fuit iudiciariæ in Chriſto poteſtatis. *Quid erit Tribunal iudicantis ſi ſuperbos Reges cunabula terrebant infantis?* Inſuper ruinam regni diabolici portendebat; quia vt dicit S. Leo *Non tantùm Herodes in ſemetipſo turbabatur quantùm diabolus in Herode.* Nec mirum quòd turbabatur vterq; & Herodes

judiciariã poteſtatẽ eiuſdem. Et ruinã Regni diabolici.

& diabolus, *quia parvulus iste & puer, citò crescit in iuvenem, velociter hostes spoliat, Maturè prædatur Damascum, & Regem vincit Assyrium.* vbi per Regem Assyrium tam Herodes quàm diabolus intelligitur. Tu noli turbari cum iniquis, sed gaude cum iustis ex Nativitate Christi Dñi. Confitere Divinam in ipso Excellentiam, iudiciariam potestatem & imperium supra Cælestia, terrestria & inferna. Subijce te Sceptro ipsius & ora vt sit semper Rex tuus & Deus tuus. *S. Hieron: ad Pammachium.*

Punctum 2dum. Herodes videns se illusum à Magis, iratus occidit multos pueros in Bethleem totoq; ipsius territorio à bimatu & infra. Quare multos? vt inter multos ille periret quem solum iugulare cupiebat, & invenire desperabat. Quare à bimatu? Pro abundantia cautionis maius tempus inclusit, ne quis vel proximæ ætatis effugeret. ait S. Chrysostomus. Hom. 7. in Matth. Quare non à bimatu solum sed infra? *Timebat ne puer cui sidera famulantur, speciem suam paulò supra ætatem vel infra transformaret.* Considera 1mo. ambitiosi scelus Herodis, quid non ausus fuerit propter dignitatem regiam conservandam. Considera 2do dolorem clamorem eiulatum & irremediabiles lachrymas Matrum. Considera 3tio *Aug: Ser: de Innoc.*

Bona quæ Divina providentia elicuit ex hac tyrannide: Sanctificationem & salvationem tot innocentum qui aliàs forsan damnati fuissent: divulgationem Nati Messiæ: Benedictionem Ægypto impertitam. Propositum & tessera vt in Vigilia Nativitatis.

QVINTA DIE.
De actibus Charitatis Christi Infantis.

Ad Tit: 2. PUnctum imum. *Apparuit benignitas & humanitas Salvatoris Nostri Dei.* Apparuit potentia Dei in Creatione rerum: Sapientia in gubernatione earum: sed charitas apparuit in Humanitate Salvatoris Nostri Dei. Expende ergo quantum, te diligit. *imo.* Ideo quia pro te de Cælo descendit. videlicet, Incarnatus est. *2do.* Quia tibi per omnia etiam quò ad infantiam similis fieri voluit. Amantes enim assimilant se per omnia dilectis suis. *3tio.* Quia propter te officia onerosa suscepit: Sacerdotis, Doctoris, Mediatoris, Redemptoris, imò & formam atq; officium servi, nec tantùm servi simpliciter, *vt subesset: sed etiam Mali servi vt vapularet: & servi peccati, vt pœnam* solveret, S. Bernardus. cum culpam non haberet. O pietas, o Charitas, quis audivit talia?

Pun-

Punctum 2dum. Expende actus externos infantiæ Christi quibus suam erga nos ineffabilẽ exprimit charitatem. *1mo.* Flet vagitq; , quare? *Me Christi vagientis abluunt fletus: illæ lachrymæ delicta mea laverunt.* *2do.* Dat se in amplexum & oscula non tantùm Matri & Iosepho, sed & Pastoribus, & Magis, & Simeoni, & Annæ & multis postea Sanctis dedit, vt Francisco, Gertrudi & alijs atq; alijs. Beatæ Idæ IESUM parvulum porrexit Sanctissima Virgo MARIA dicens: *Accipe eum & colloca in gremio tuo: desideratis amplexibus & osculis diem festum age cum eo.* O quis det mihi agere festum eiusmodi! Deniq; nobis datus, nobis Natus: nobis ridet, nobis plorat: nobis friget, nobis sitit, nobis alitur, nobis fasciatur. Sit Nomen eius Benedictum in sæcula.

Punctum 3tium. Maximopere Christus propterea advenit vt cognosceret homo quantùm Deus ipsum diligat: & vt eius dilectione, à quo prior dilectus est inardesceret. Aug: de Catechisandis rudibus. Vides infantem Christum totum tui amore ardere! Vides totam formam ad tui amorem compositam! Vides arridere tibi, manus parvulas ad te extendere, gestire in sinum tuum, ocellos blandulos in te defigere. *Si ergo amare pigebat, saltem redama-*

Causa adventûs Christi ostensio Charitatis.

damare non pigeat: Age gratias, & te totum quo ad animũ & corpus offer Christo.

SEXTA DIE.

De actibus Humilitatis.

PUnctum 1mum. *Humiliavit semetipsum*. *ad Philip*: 2. Expende quemadmodum VERBUM CARO FACTUM post Nativitatem suam internos actus humilitatis exercere perrexerit. 1mo. Gaudebat de sua exinanitione, quæ non in eo fuit quasi suam plenitudinem amiserit, sed in eo quod nostram parvitatem & formam servilem assumpserit. 2do. Divinam eminentiam amplius quàm omnes alij homines reverebatur. 3tio. Omnibus hominibus se in corde suo substernebat. Unde S. Grego: lib: 18. Moral. cap. 27. ait: *In altitudine sua Divinitas à nobis ut pote parvulis apprehendi non potuit: sed stravit se hominibus per humanitatem: & quasi in jacentem ascendimus: surrexit, & levati sumus*. 4to. Vitam pauperem, asperitates, contemptus, improperia, tormenta, mortemq; ipsam infamem ardore ineffabili expectabat, iuxta illud: Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est, improperium cor eius expectavit & miseriam. Age gratias, & propone imitari.

In Christo fuit timor Dñi quatenus in eo fuit affectus reverentiæ ad Deum.

modo

Punctum 2dum. Expende deinceps quomodo actus externos humilitatis exercuerit infans Deus; domum propriam non habendo, in stabulo nasci volendo in præsepio iacendo; vilibus pannis se ligari permittendo inter iumenta reclinari non dedignando, idq; ob hos potissimùm fines: *1mo.* Ut nostram Superbiam confunderet & expiaret. *2dò.* Ut ad sui imitationem provocaret. Unde S. Gregor: lib: 34. Mor: c: 18. ait: *Ad hoc vnigenitus Dei Filius formam infirmitatis nostræ suscepit: ad hoc invisibilis non solùm visibilis sed & despectus apparuit: vt superbum non esse hominem humilis doceret Deus.*

Punctum 3tium. Reflecte oculos in te, & vide qualiter humilem Christum imiteris: Christus Dominus cum esset Filius Dei, factus est filius hominis, & mira humilitate se filium hominis appellabat: tu generis jactas nobilitatem; aut de ignobili erubescis ortu! Christus Dominus paupertatem, ignominiam, contemptum elegit: tu pecunias & honores quæris. ille dura & aspera amplexus: tu mollia appetis: ille omnia Patri suo æterno referebat: *Omnia mea tua sunt.* tu de donis Divinis quasi de proprijs gloriaris. dole, & disce. 1mo. Quod patritium genus, & primatus inter Monachos non debent esse tu-

Tria discenda vt sis humilis.

se tumoris, sed humilitatis occasio, sci-
Hieron: ad enti Filium Dei factum esse filium homi-
Pammachum. nis. Disce 2do. Quantumcunq; te deje-
ceris Christo, humilior non eris. Disce
3tio. Vt necdum quidquam fecisse tibi vi-
dearis, donec ad hunc gradum pervenias, quòd nolis aliquid reputari, sed sperni, ut vilis & abjectus; qui enim existimat se aliquid esse, cùm nihil sit: ipse se seducit. *Galat: 6.*

Bonaven: in Medit: Vitæ Xsti.

SEPTIMA DIE.

De actibus Obedientiæ Christi Domini.

PUnctum 1mum. Salvator noster, sicut à principio vitæ suæ accepit mandatum Patris circa salutem generis humani: ita à principio ejusdem *factus obediens usque ad mortem*. ad Philipp: 2. Expende qualiter infans Christus obedientiæ actus internos prosecutus sit. 1mo ad omnia quæ sibi à Patre injuncta sunt agenda se offerendo. 2do. ad omnia quantumvis indigna & atrocia, tam quo ad animam, quam quo ad corpus sustinenda sese resignando. 3tio. Omne Patris sui beneplacitum tam circa se, quàm circa alios homines complendum, intellectu reverenter probando, & voluntate amplectendo. 4to. vnicuiq; homini propter glori-

am Patris sui ministrare & obedire desiderando. Et tu te ipsum offer ad omnia quæ Deus mandat agenda ac sustinenda.

Punctum 2dum. Expende quomodo procedente ætate, non suam, sed Patris voluntatem tam internè, quàm externè faciebat: quomodo Parentibus, atq; alijs hominibus obtemperabat, jussa eorum & nutus observando, atq; humiliter exequendo: quomodo demum tota vita Christi Domini nil aliud fuit nisi mera obedientia; ita quidem, ut etiam suis tortoribus fuerit in passione obedientissimus. Quare autem? 1mo. ideo, vt sicut per unius hominis inobedientiam peccatores constituti sunt multi; ita per unius hominis obedientiam justi fierent multi, ut dicitur ad Rom: 5. 2do quia obedientia melior est quàm victimæ, & magis Deo placet, quàm Sacrificia & holocausta. Vnde Christus Dominus ad Patrem æternum dicit: Sacrificium & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi. scilicet ad obediendum tibi. 3tio ut per obedientiam, victoriam de hoste nostro, nimirum morte, & mortis authore obtineret. Miles enim vincere non potest; nisi duci obediat. *Et vir obediens loquetur victorias.* Vide quantùm Deo placet obedientia. Propone Christum imitari in obediendo.

Causæ obedientiæ Christi.

Prov: 1.

Pun-

Punctum 3tium. Nec mirum quod à momento conceptionis actus obedientiæ (ut & alios internos, qui semper fuère perfectissimi) eliciebat Salvator noster: quia statim fuit perfectus homo. *Mox ut Verbum venit in uterum servata virtute propriæ naturæ factum est Caro & perfectus homo.* ait S. August. lib. 13. de Trinitate: ideoq; statim habuit usum rationis, & liberi arbitrij exercendo operationes intellectûs & voluntatis: perfectio enim ultima sita est non in potentia vel habitu, sed in operatione. Et idcirco statim nobis ab initio conceptûs sui cæpit mereri, meruitq; salutem æternam: nec plus nobis per sequentia vitæ & passionis merita obtinuit, quàm per unicum actum in primo instanti conceptionis elicitum: ex pluribus tamen causis, & pluribus titulis, eandem salutem nobis successivè promeruit. Quare S. August. super Exodum dicit: *Non habuit omnino Christus, juxta animæ meritum quo potuisset proficere.* Age gratias. Propone gratificari per vitam rectam. Nullum instans fuit quo tibi Christus non vixerit, non meruerit: nec tibi vllum labatur tempus quo eum non audias, non ames.

MEDI-

MEDITATIONES
Ad fervorem Spiritûs permoventes.
IN OCTAVA NATIVITATIS.
De Circumcisione Pueri IESU.

PUnctum 1mum. *Ut circumcideretur Puer* Luc. 2. JESUM in spelunca Nativitatis suæ circumcisum esse testatur S. Epiphanius. Voluit autem circumcidi. 1mo. Ideo vt ostenderet veritatem carnis humanæ à se assumptæ. Futuri enim erant hæresiarchæ qui eam negarent vt Manichæus & Apollinarius. 2do. Ut approbaret circumcisionem: quam *tanquam diabolicum sacrilegium & idololatriam esse à quibusdam abominandam* prævidebat. 3tio Ut comprobaret se esse de genere Abrahæ qui mandatum circumcisionis acceperat. 4to. ne Judæi excusationem haberent si eum non reciperent, tanquam incircumcisum. 5to. Ut obediendi virtutem nobis suo commẽdaret exemplo. 6to. Ut quia in similitudinem carnis peccati advenerat, remedium quo caro peccati mundari consueverat non respueret. 7mo. Ut legis onus in se suscipiens, alios à legis onere liberaret. Age gratias quod ex his alijsq; tibi notis causis circumcisionem pro te susceperit. Ora dari tibi virtutes: obedientiam, Humilitatem, Patientiam, Charita-

Apud Baron tom:1.

Causæ Circumcisionis.

August: in Epist: ad Hieronym.

ritatem: quarum specimen in Circumcisione Christi habes. Adora Sanguinem pretiosum infantis Dei pro te effusum, eumq; Patri æterno pro tuis offer delictis & per eundem precare vt in sanctitate & justitia annum inchoatum transigas.

Punctum 2dum. Vocatum est Nomen eius IESUS. Convenientissimè hoc Nomen Christo Domino impositum. *1mo.* Ideo quia Nomina quæ imponuntur Divinitùs, significant semper aliquod gratuitum donum Divinitùs datum illis quibus imponuntur. Quia igitur Christo Domino hoc munus gratiæ collatum erat, vt per ipsum omnes salvarentur; ideo convenienter vocatum est Nomen eius IESUS, id est Salvator. *2do.* Ideo quia in hoc Nomine continentur omnia Nomina Christi, prænuntiata à Prophetis vt Nomen *Emmanuel nobiscum Deus,* quod significat causam salutis nostræ, nimirum vnionem Filij Dei cum natura humana vti illa Nomina: Accelera, spolia detrahe, festina prædari, quæ significant victoriam ex diabolo hoste nostro vti & illa, Admirabilis, Consiliarius, Deus fortis, quæ significant modum ineffabilem & admirabilem salvationis nostræ. vti demum illa: Pater futuri sæculi, Princeps pacis, quæ significant finem vltimum Salvationis Nostræ.

3tio. Ideo quia hoc Nomen omnia officia Christi exprimit vt Redemptoris, Doctoris, Ducis, Advocati, Pastoris, Medici, & alia. Esto mihi o IESU Emmanuel; esto mihi Consiliarius, Accelera: festina prædari hostes meos. Sis mihi Pater futuri sæculi Princeps pacis.

Punctum 3tium. Expende nominis huius dignitatem. Nam in Nomine IESU omne genu flectitur, Cælestium, terrestrium & infernorum. 2do. Novitatem de eo Isaiæ 62. dicitur: Et vocabitur tibi Nomen novum quod Os Domini nominavit. Quam vis enim antea habuerint aliqui Nomen hoc non tamen ita sicut Christus; quia illi solùm tanquam particularis alicuius & temporalis salutis datores, hoc nomine vocati sunt: at Christus tanquam vniversalis & Spiritualis salutis Auctor. *Ipse enim salvum faciet populum à peccatis eorum.* Quis hoc vnquam fecit? Verè Nomen novum, saluare à peccatis! 3tio Efficaciam & virtutem, *Omnis qui invocaverit Nomen Domini, salvus erit.* Et non est aliud sub Cælo nomen, in quo oporteat nos salvos fieri. 4to. Suavitatem: ait enim Bernardus: Nomen IESU mel in ore, melos in aure, iubilus in corde. O Nomen dulce, Nomen delectabile, sis semper in ore meo: in corde *Matth: 1.*

meo. Non vivam sinè te: non moriar sinè te! Sanctifica omnes dies, omnia momenta, anni quem ingredior.

Propositum fervoris Novi. Virtus *Religio* seu *devotio.*

Tesseræ: *Sit Nomen Domini benedictum in sæcula, ante Solem permanet Nomen eius. Benedictus es Domine in firmamento Cæli, & laudabilis & gloriosus & superexaltatus in sæcula.*

O IESU Noverim me, noverim te: nec aliquid cupiam nisi te. Esto mihi IESUS & salva me.

PRO DIE II. JANUARII.

De transacto tempore.

Præludium 1mum. Statue te vivâ fidè coram DEO omnium bonorum atq; etiam temporis largitore.

Præludium 2dum. Pete gratiam vt cognoscere possis quomodo anni elapsi tempus traduxeris quantùmve profeceris.

P*Unctum 1mum.* Considera quàm variè Dominus Deus sua dona atq; adeo & tempus distribuit: vni longius, alteri brevius: vni lætius, alteri mæstius. Et tu quòd hucusq; vivas, quod anno præterito morte naturali aut fortuitâ non sis oppressus, ab eodem omnium bonorum datore habes. Percurre mente exempla

torum qui anno præterito vario mortis genere decesserunt. Age gratias quod tibi pænitendi & ampliùs merendi causâ, longioris vitæ spatium concesserit Deus.

Punctum 2dum. Considera quâm variè homines tempus à Deo sibi datum consumant: aliqui in pietatis, aliqui in nequitiæ operibus. Examina & tu te ipsum quomodo tempus anni præcedentis expenderis: qualiter Menses, Hebdomadas, dies, horas insumpseris: quot ex ipsis devotioni, vigilijs, orationi, meditationi, pio labori, choro, Obedientiæ; & quot otio verbis inutilibus, commoditatibus corporis, somno, deambulationibus dederis? Discute postea quantùm profeceris in vitijs extirpandis, vel virtutibus acquirendis: & affectus congruentes elice.

Menses in Anno 12. Hebdom: 52. & dies vnus. dies 365. & 6. fermè horæ. Horæ 8766.

Punctum 3tium. Considera excellentiam & pretium temporis: 1mo quia per illud plurima illaq; æterna bona homo lucrari potest. O si vel vnica ex eo horula damnatis vel in purgatorio detentis concederetur: quantùm gauderent, quantùm in operãdo ferverent. 2do. quia semel elapsum, nunquam amplius revertitur: pecunia amissa semel, potest recuperari vel inveniri; tempus semel perditũ, æternùm perditum est. 3tio. quia singula eius momenta non possunt emi, vel auro æstima-

Excellentia & pretium temporis.

ri. Quanti ergo faciendum, quàm benè expendendum, quàm amarè vel minima eius jactura deflenda! quanto ſtudio reſarcienda! Teſſera aliqua ex poſitis in fine meditationis heſternæ frequentetur.

PRO DIE III. JANUARII.

De Tepiditate.

Præludia vt immediatè ſupra.

PUnctum ımum. DEUS tepidos deteſtatur & nauſeat. Quia tepidus es incipiam te evomere ex ore meo. Apoc: 3. quo loco negligentibus comminatur ſubtractionem gratiæ, quæ eſt pænarum maxima. Et Sancti inquit Hieron: ad Iulianum, corruunt ſi negligentes fuerint. Permittit eos ſcrupulis & perplexitatibus anguſtiari: mærore, ariditate, turbâ paſſionum & tentationum premi. Examina te quoties fueris acedioſus & tepidus in rebus Divinis. Dole, propone ferventer Deo ſervire & omnia tui officij alacriter peragere, ac quotidie te ad novum fervorem ſtimulare juxta conſilium Thomæ à Kempis: Omni die renovare debemus propoſitum noſtrum & ad fervorem nos excitare, quaſi hodie primùm ad converſionem venissemus atq; dicere. Adiuva me Domine Deus in bono propoſito & Sancto ſervitio tuo,

Omnis tepidus & negligens, eſt proximus lapſui.

Laceratur varijs cogitationibus & tentationibq.

Oratiuncula quotidiana ad renovandum Spiritum.

& da mihi nunc hodie perfecte incipere; quia nihil est quod hactenus feci. l. 1. c. 29.

Punctum 2dum. Expende damna, quæ homini ex tepore advenire solent in vita, in morte, post mortem. in vita multis gradibus gratiæ privatur tepidus, item multis solatijs & meritis; è contra multis maculis inquinatur, periculis lapsuum exponitur, amaritudinibus repletur: in morte tepiditas minuit filialem fiduciam, alacritatem resignationis obtundit; è contra horrorem mortis incutit, & in periculum desperationis inducit: post mortem impedit celerem fruitionem Dei, privat multis gradibus gloriæ. Fuga & detestatio tepiditatis omnisq; acediæ. *Mala tepiditatis in vita, in morte, post mortem.*

Propositum, Tessera, Virtus vt in die Circumcisionis Domini.

PRO DIE IV. JANUARII.

Meditatio ad fervorem pietatis alliciens per exempla.

P*Unctum 1mum.* Considera exemplum Christi, qui ferventissimè & intensissimè operabatur salutem nostram statim à Conceptione sua per actus internos, postea etiam per externos, qui in infantili ævo fuerunt: Nativitas in stabulo, frigoris & nuditatis tolerantia, effusio Sanguinis cum circumcideretur, fuga in Ægy- *Torporem excutiunt exempla Christi.*

ptum; crescente ætate crescebant in immensum labores vsq; ad ipsam ignominiosissimam mortem. Propone item tibi ob oculos exemplum Virginis Beatissimæ cum summo fervore orantis, meditantis, laborantis, ad auxilium proximorum cum festinatione currentis. Expende quoq; fervorem variorum Sanctorum, vt S. Patris Pauli Primi Eremitæ, qui nisi ferventè vixisset rigorem illum & tantã solitudinem non valuisset sustinere: aliorum quoq; Eremitarum ac Sanctorũ quorumvis, quorum vitam exploratam habes. *Prisci Sancti Patres qui in Eremo vixerunt dati sunt in exemplum omnibus religiosis: & plus provocare nos debent ad proficiendum quam tepidorum numerus ad relaxandum.* ait Thomas á Kempis l. 1. de Imitatione.

Deiparæ.

S. Pauli 1. Eremitæ & aliorũ Eremitarum.

Punctum 2dum. Considera exempla viventium Fratrum, quomodo alacriter ad matutinas surgunt, ad diurnas festinant, quomodo devotè & ferventer celebrant, proximorum saluti student, orationes vocales prolongant, vivunt Sanctè & compositè. Vide & fac similiter. Quod si tepidum ac negligentẽ vides, noli æmulari in malè agentibus, sed condole & excita.

Fratrum viventiũ.

Status vitæ Religiosæ est Scala Iacob, in qua alij ascendunt, alij descendunt: hoc est, alij proficiunt, alij deficiunt:

Scala Iacob Quæ?

Non

Non te terreant descendentes monet S. Hieronymus *sed provocent ascendentes. Nunquam à malis exemplum sumitur: etiam in sæculi rebus à meliori parte incitamenta virtutum sunt.* Vidit Iacob innitentem scalæ Dominum; *vt lassis manum porrigeret, & ascendentes suo ad laborem provocaret aspectu.* Ora Christum Dominum vt tibi quoties lassaris manum porrigat, teq; ad finalem ascensum animet. *Ad Iulianum.*

Punctum 3tium. Perpende insuper exempla hominum sæcularium. Hi si mercatores sunt, die noctuq; per mare, per terras currunt lucelli gratiâ: agricolæ manè surgunt, portant pondus diei & æstûs, vt victum quærant: similiter Oeconomi & opifices. Ergo ne prudentiores & ferventiores erunt filij sæculi huius filijs Dei? ergo lucellum vnum meretur tantos labores & sudores? Regnum Cælorum non meretur? Quod si hæc non movent, vade piger ad formicam, vade ad apes variaq; irrationalia, & vide quomodo omnia officio suo fervidè funguntur ad quod creata à Deo: tu ratione præditus nihil minus curabis quàm fini ad quem conditus es satisfacere? Propositum vt supra. Tessera ejaculatoria aliqua ex positis in fine meditationis de Circumcisione Domini. *Sæcularium.* *Irrationalium.*

PRO DIE V. JANUARIJ

Meditatio ad fervorem & devotionem invitans, nostri ipsorum, & Virginis Beatissimæ consideratione.

Homo templum Dei vivum.

PUnctum 1mum: *Vos estis templum Dei vivi* ait Apost. Templum est domus orationis; unde & oratorium dicitur. Quivis itaq; homo, & præcipuè cultui Divino, singulari ratione mancipatus, orationis domus esse debet. In templo quid aliud fieri vides, nisi Sacrificia, Meditationes, Lectiones spirituales, cantus & id genus cultus Divinos: ita pariter in nobis eadem exercitia semper fervere debent; & eò magis quòd sumus templum Dei vivi, vivum & animatum.

In templo quid agatur.

Beatissima thuribulum aureum & sacrarium SS. Trinit.

Punctum 2dum. Beatissima Virgo à Sanctis Patribus appellatur *Thuribulum aureum.* eò quod ex ejus corde, continuò svavissimus odor incensorum, hoc est affectuum piorum, & orationum ascendebat ad Dominum: ob eandem rationem Templum & Sacrarium SSmæ Trinitatis appellatur. Si filij veri sumus, imitemur. Propositum, tessera ut supra. Oratio fiat ad Virginem Beatam, ut à te torporem omnem amoveat. *Vitæ forma, morum norma, plenitudo gratiæ, Dei templum & exemplum, totius justitiæ, tua dulci prece fulsupplisuppli-*

supplices & refove; quidquid gravat vel depravat mentes nostras, remove.

MEDITATIONES
Fidem in nobis aucturæ.
Pro Festo Epiphaniæ Domini.
Meditatio de tribus Regibus Magis.

PUnctum 1mum. Tres Magi ab Oriente, stellâ duce, Hierosolymam venerunt. Considera 1mo mirabilem DEI providentiam; qui sicut supra per Angelum Filij sui nativitatem pastoribus manifestavit, ita nunc gentibus per novam stellam. 2do. Charitatem pueri IESU, qui omnes homines ad se trahit, è vicino pastores, è longinquo Reges. 3tio. Fidem & fortitudinem Magorum, qui constanter Regem natum coram Rege Iudæorum confitentur, & quærunt. Vide quanto gaudio & alacritate iter peragunt. Propone fervorem eorum imitari in rebus Divinis. Ora ut quod proponis exequaris.

Punctum 2dum. Ubi est qui natus est Rex Iudæorum? Nullum alium Regem Iudæorum adorandum quæsierunt Magi: neq; alteri cuiquam hunc tam magnum honorem longinqui alienigenæ, & ab eodem regno prorsus extranei à se deberi arbi-

arbitrabantur, sed soli illi quem Regem Cæli agnoscerent, Deumq; simul & hominem crederent, & à quo salutem animæ consecuturos se, minimè dubitarent. Hoc idem crede & tu. *In Bethleem Iudæ.* Iudæi indicantes Magis locum Nativitatis Christi, similes facti sunt fabris Arcæ Noe, qui alijs vbi evaderent præstiterunt, & ipsi diluvio perierunt. Audierunt & abierunt inquisitores: dixerunt & remanserunt doctores, similes lapidibus milliarijs qui viam ostendunt nec ambulant. Cave ne sis de numero eiusmodi doctorum. Sapiant prædicatores. Docere & non facere Pharisaicum est.

S. August. serm: de Epiphan.

S. Thomas

Punctum 3tium. Intrantes domum invenerunt puerum, &c. Contemplare Magos supplices in terra prostratos cum summa exultatione Spiritûs Christum salutantes: Divinam Maiestatē in infantilibus membris confitentes: se ipsos priùs, mox & munera offerentes. Contemplare dulcem Iesum Regibus arridentem B. Virginem & Iosephum munera humiliter recipientes. Expende etiam mysterium munerum oblatorum. Per aurum Regia dignitas, per Thus Divinitas, per Myrrham humanitas & amarissima passio Christi designatur. Moraliter per aurum charitas, per thus oratio seu devotio, per myrrham

morti-

mortificatio intelligitur. S. Epiphanius observat munera hæc fuisse spolia ex victoria illa celebri Abrahæ. Offer tu quoq; Iesulo animam tuam cum tribus potentijs intellectu, voluntate, memoriâ. Confitere ipsum esse Deum, hominem, Regem Cæli & terræ; Age gratias pro immensa charitate erga nos. Age gratias, pro omni oratione & mortificatione ipsius propter nos factâ. Statue per charitatem devotionem & mortificationem gratificari; omnem victoriam tuam, ex carne, mundo & diabolo, Christo adscribe & offer. Insuper qui Christum agnovisti & ab eo receptus es in gratiam, noli redire ad Herodem diabolum: & disce, quoties per Sacramenta Deo reconciliaris, aliam tibi conversationis viam ineundam esse. Placebit Deo tuo, loco muneris pretiosi.

S. Epiphanius scribit quod Abraham relegando à se filios suos ex Cethura in Magodiā Regionē Arabicam cū pecunijs & varijs opibus, dedit ipsis etiam ex illa celebri victoria dona Sacra, thus myrhā & aurum Regū Sodomorū & Gomorrhæ imperis conclusa propter Messiā servāda, quæ successu tēporis Magi eorū

Propositum aliquoties per diem adorandi Christum in Eucharistia, eiq; actus Fidei, Spei, & Charitatis offerendi, & pro beneficio vocationis ad fidem gratias agendi.

Exercitium Virtutis fidei.

Eiaculatoria oratio aliqua ex sequentibus:

Dominus illuminatio mea & salus mea: quem timebo?

O lux quæ illuminas omnem hominem veni-

posteri obtulerunt Christo. Apud Baron:tom:1

venientem in hunc mundum: illumina me, accende me!

Ostende te mihi consolator meus videam te lumen oculorum meorum: videam te lætitia cordis mei! *S. Aug.*]

Pro die II. infra Octavam Epiphaniæ.

Meditatio de oblatione Pueri IESU in Templo.

Luc: 2.

PUnctum imum. *Tulerunt Iesum in Hierusalem vt sisterent eum Domino: & vt darent hostiam secundùm quod dictum est in lege Domini par turturum aut duos pullos columbarum.* Considera 1mo humilitatem IESU: Natus est vt pauper, Circumcisus vt peccator, redemptus legali hostiâ quasi servus. Considera 2do Mysterium avium pro Christo oblatarum. Nam turtur quia est avis loquax, significat prædicationem & confessionem fidei: quia verò est animal castum, significat castitatem: quia insuper est animal solitarium significat contemplationem; columba verò est animal mansuetum & simplex, ideò mansuetudinem & simplicitatem significat; est etiam animal gregale, vnde vitam activam denotat: & ideo huiusmodi hostia figurabat Christi & membrorum eius in vtraq; vitâ scilicet activâ & con-

Turturũ & colũbæ proprietates & mysteria.

Oblatio hæc vitã contemplativam & activam

tem-

templativâ perfectionem. Virtutes has & vtramq; vitam perfice in me Domine vt tibi oblatio fiam acceptabilis.

Christi ac Sanctorũ ejus præfigurabat.

Punctum 2dum. Aviculæ istæ propter consuetudinem gemendi, designant etiam præsentes Sanctorum luctus: turtur quidẽ vt potè solitaria secretas, orationum lachrymas columba verò quæ est gregalis, designat publicas, Ecclesiæ orationes. Utrumq; verò animal duplicatum offerebatur, ad demonstrandum, Sanctitatem debere esse, & in anima & in corpore. Vide an sint proprietates harum in te avium nec ne! si sunt, pertines ad Corpus Christi; si non sunt, cura & ora vt sint.

Gemitus turturis & colũbæ quid significat?

Quare par turturum aut columbarum offerebatur?

Pro die III. infra Octavam Epiphaniæ.

Quibus, quando, qualiter manifestata Nativitas IESU Christi: & vnde meruit Simeon videre ac gestare eundem?

PUnctum 1mum. *Venit Simeon in Spiritu in templum.* Luc: 2. Vide quomodo Nativitas Christi varijs, vario tempore manifestata est. Nam 1mo manifestata est pastoribus ipsâ illâ nocte, qua Christus natus. 2do. Manifestata est Magis tertio-decimo die à Nativitate: quo die

Manifest: Christi Nativit: varijs facta.

Festum

Festum Epiphaniæ celebratur. Pervenerunt autem Magi à longè ad cunas Christi in tam brevi tempore, tum virtute Divina, tum velocitate dromedariorum. 3tio. Manifestata est iustis in Templo, hoc est, Simeoni & Annæ, quadragesimo die à Nativitate ipsa. Per pastores designantur Apostoli quibus primò innotuit fides Christi: per Magos plenitudo gentium: per iustos plenitudo Iudæorum, qui novissimè ad fidem convertentur. Age gratias quod & tibi in persona Magorum sit monstrata Nativitas Salvatoris & gratiâ fidei donata. Propone opera fidei conformia exercere.

Punctum 2dum. Expende convenientiam signorum, quibus Christi Nativitas manifestata: pastoribus facta manifestatio per Angelum, Magis per stellam, iustis per instinctum Spiritûs Sancti. Pastores enim Iudæi erant: Iudæis autem consuetum fuit responsa Divina per Angelos accipere: gentilibus porro consuetum maximè verò Astrologis, quales hi Magi erant, stellarum cursus inspicere; iustis demum familiare per interiorem instinctum Spiritûs S. edoceri absq; visibilium signorum demonstratione. Adora & admirare Divinam Providentiā hominibus se accommodantem; & per signa vsitatæ vocantem

Punctum 3tium. Expende causas ob quas meruit Simeon videre & gestare Salvatorem. 1mo. Quia in eo erat Spiritus Sanctus. 2do. quia erat justus, hoc est à peccatis immunis. 3tio. quia timoratus timore filiali. 4to. quia expectans redemptionem Israel. Has virtutes & tu cura habere, ut Christum Dominum in sacra Communione merearis, cum spiritûs exultatione recipere.

Pro Die IV. infra Octavam Epiphaniæ.

Meditatio de fuga Christi in Ægyptũ.

P*Unctum 1mum.* Herode ex auditis quæ in templo facta fuerant turbato ac se illusum à Magis indignante, monitus est Ioseph in somnis per Angelum, ut in Ægyptum fugeret cum Puero & Matre ejus. Quare Christus Dominus fugit, cum potuerit furorem Herodis infinitis modis compescere, vel declinare. Fugit 1mo ideo & in Ægyptum fugit: ut imitetur Abraham & Iacob & filios Israel, qui peregrinati sunt in Ægypto: & ut compleret in se secundùm veritatem Scripturam illam: *Ex Ægypto vocavi Filium meum*, quæ secundùm figuram in Israele verificata fuit. 2do. Ut ostenderet se esse

Baronius tom. 1.

verum Ioſeph, verum Salvatorem mundi qui Ægyptum & totum mundum inopia panis cæleſtis laborantem, ipſe Panis cæleſtis reficeret. 3tio. Ut oſtenderet ſe ſimilem Moyſi: qui populum electum de ſervitute Pharaonis diaboli liberaret.

Chriſtus ſimilis Moyſi.

Promiſerat Dominus, *Deutoron 18.* Prophetam ſimilem Moyſi. Verè ſimilis Moyſi Chriſtus. Ille Pharaonis, hic Herodis perſecutionem ſuſtinuit. Moyſes dum cæteri parvuli necantur, mirabiliter ſervatus eſt: etiam Chriſtus. Moyſes parvulus ludens de capite Pharaonis coronam dejecit: Chriſtus Herodi & coronam, & vitam in brevi tempore ademit. Agnoſce recapitulationem priorum temporum in Chriſto factam: & quidquid antea per Patres factum eſt, vmbram fuiſſe, & præſignationem futurorum Chriſti geſtorum intellige.

Ægyptiorum ſuperſtitio non quieviſſet niſi Dominus omnium in corpore quaſi in nube vectus eo de-

Punctum 2dum. Morales cauſæ hæ ſunt. Ut populum graviſſimis erroribus idololatriæ implicatum ad fidem & ſanctimoniam initiaret. Ubi plures & monſtroſiores erant ſuperſtitiones quàm in Ægypto, quæ per adventum Chriſti cum fanis & idolis corruerunt? Ut deſerta Ægypti in quibus olim ad iracundiam Dominum provocaverant Iudæi immolantes Beelphegor, ſanctificaret & habitationi

Eremi-

Eremitarum præpararet. Ut nos doce-
ret non reſiſtere malis, ſed furori eorum
cedere, & quidem magis timore peccan-
di, quàm timore mortis. Ut item doce-
ret quò Herodem diabolum membraq; e-
ius & omnem malorum ſocietatem fugia-
mus. Fugit autem de nocte, vt fuga quæ
per ſe difficilis eſt & moleſta, noctis ob-
ſcuritate fieret difficilior. Fugit ex Palæ-
ſtina in Ægyptum. Palæſtina religionem,
Ægyptus ſæculum notat. Non rarò enim
ſanctius vivunt ſæculares quàm regulares:
ideo ab his ad illos ſe transfert Chriſtus.
Vide ne tibi hoc contingat.

ſcendiſſet & idolorū errores cō-peſcuiſſet. Athan: de Incarnat: Verbi.

Punctum 3tium. Quare autem portatur
Chriſtus Dominus? Licet enim per in-
fantilis corpuſculi infirmitatem ambula-
re nequiverit tamen id etiam non ſinè
myſterio fuit quòd geſtari voluerit. Por-
tatur itaq; ideo, vt oſtendat quod ſi-
cut ipſe fugiens Herodem portatus eſt:
ita filios Iſrael fugientes Pharaonem por-
taverit: & portet ſemper electos ſuos.
Oſeæ 11. Et ego quaſi nutritius Ephraim
portabam eos in brachijs meis. Et in De-
uteron: *Portavit te Dominus Deus tuus, vt
ſolet homo geſtare parvulum filium.* Porta-
tur vt nos quoq; membra Chriſti, filios
& ſubditos noſtros portemus in ſinu no-
ſtro, labores & fatigia ipſorum in nos aſ-

sumendo, & periculo mortis temporalis ac multò magis æternæ eos subducendo. Expende hic qua charitate, patientia, resignatione fugam hanc Christus IESUS cum Matre & Ioseph o susceperit & absolverit: qua cura & solicitudine toto septennio B. Virgo Filium educarit in civitate Hermopoleos: qua reverentia contrectarit: qua lætitia exultarit, dum crescente ætate ambulantem orantemq; videret. Age gratias IESU Christo pro omnibus incommodis, quæ tui causâ passus. Ora vt tam in prosperis quàm in adversis portet te semper in brachijs suis. Propositum, Exercitium, Tessera vt in Festo Epiphaniæ.

Hermopolis civitas Thebaidis habitatio Christi,

Pro Dominica infra Octavam Epiphaniæ.

De ascensu Christi duodennis in templum.

PUnctum imum. Post reditum ex Ægypto IESUS duodennis è Nazareth peregrinatus est Hierosolymam ad diem festum. Considera 1mo quanta devotione Beatissima Virgo cum IESU & Ioseph o ascenderit Hierosolymam licet ad id non teneretur; & disce opera supererogationis facere. Considera 2do & mente

contemplare puerum Iesum cum Mâtre ac Ioſepho iunctis manibus ardenter orantem. O vtinam ex illo ferventium precum igne vel vnica ſcintilla cadat ſupra frigidas orationes noſtras!

Punctum 2dum. Remanſit in templo IESUS neſcijs Parentibus: & poſt triduum inventus inter Doctores interrogans & reſpondens. Expende 1mo. Chriſtum inveniri in templo, in orationibus, in Sacramentorum vſu, in ſacrificijs. Expende 2do interrogaſſe non ut aliquid (vt ait Origenes ſuper Lucam) addiſceret, ſed vt interrogans erudiret. Ex vno quippe doctrinæ fonte manat, & interrogare & reſpondere ſapienter. Expende 3tio. non fuiſſe conveniens dignitati Chriſti, vt à quocunq; homine doceretur. de eo enim dicitur Iſaiæ 55 *Ecce teſtem populis dedi eum Ducem ac præceptorem gentibus.* Præceptoris autem non eſt doceri ſed docere. Diſce frequens eſſe in oratione. Diſce de divinis rebus crebrò conferre.

Chriſtus interrogat vt erudiat.

Non convenit ei doceri.

Punctum 3tium. Duodecimo ætatis anno dignatus eſt Chriſtus Dominus homines interrogare. quia, vt ait D. Thomas, nihil fecit quòd non congrueret ſuæ ætati: & ideo audiendis doctrinæ ſermonibus non accõmodavit auditum niſi illo tempore quo poterat etiam per viam ex-

Docendi authoritas non convenit niſi perfectæ ætati.

perientiæ talem ſcientiæ gradum attigiſſ
Et ſecundùm S. Gregorium ſermo doct
næ non competit niſi perfectæ ætati. D
ſce ſanos maiorum diſcurſus cum rever
tia auſcultare & de dubijs interroga
Diſce non ſapere vltra ætatem, nec ſup
ſenes intelligere, ſed humiliter judiciu
tuum ſubmittere ſenioribus.

Pro die VI. infra Octavam Ep phaniæ.

De vita Chriſti privata vſq; ad a num trigeſimum.

PUnctum 1mum. Brevibus annos co plures vitæ Chriſti Domini comp xus eſt S. Lucas dicens. *Erat ſubditus lis: & proficiebat ſapientia & gratia ap Deum & homines.* Trutina inprimis v ba illa: *erat ſubditus illis.* Quis, cui, q bus in rebus, & quomodo?

Qua ſapientia Chriſtus proficiebat.

Punctum 2dum. Trutina poſtea ve illa: *Proficiebat Sapientiâ.* Quis? ille, quo ab inſtanti conceptionis abſcon erant theſauri Sapientiæ & Scientiæ D Quomodo proficiebat? *ſecundùm hu nam ſapientiam.* id eſt, experimentale quæ nimirum humano modo ſcilicet ſenſum & experientiam acquiritur: at n proficiebat in ſcientia Divina, quia h augeri non poteſt: neq; in beata neq; i fuſa

Ambroſ: ſuper Lucam.

infusa, cum hæc vtraq; à principio fuerit ipsi plenariè indita]videbatur tamen proficere etiam in his, quia crescente ætate maiora & subtiliora opera faciebat quæ maiorem sapientiam & gratiam eiusdem demonstabant. Quare proficiebat? vt exemplo suo doceret quàm ipsi sit gratum si quotidie crescamus in virtutibus & donis Spiritûs S. vt item nos doceret quòd secundùm incrementum ætatis maiora, hoc est, maioris prudentiæ & gratiæ opera exercere debeamus.

Non augebatur in Christo scientia vlla quo ad habitũ nisi sola experimẽtalis. sẽper tamen etiã hæc scientia fuit in Christo perfecta secundum tempus: quamvis secundùm naturam non semper erat perfecta, ideoq; capax augmenti.

Punctum 3tium. Trutina demum solitudinem: quia cum esset Rex gloriæ, tantopere latere voluit, idq; ideo, vt nos instrueret iactantiam fugere, & à tumultibus causa orationis & contemplationis abscedere. Aliqui ex verbis S. Marci. *Non ne hic est faber, Mariæ Filius*, conijciunt Christum Dominum eo tempore quo latuit, fabrilem artem exercuisse. Unde poteris considerare cum quo fervore fabrilia tractaverit: quomodo abiectiores labores pro nobis ferre desiderarit: quomodo Deo Patri opera manuum suarum obtulerit: quomodo Angeli obstupuerint fabricatorem mundi, tam humilem artem exercere. Age gratias. Jmitari labore manuali propone.

Pro Die VII. infra Octavam Epiphaniæ.

De excellentia virtutis Fidei.

Verbum Dñi fons omnis rectitudinis ipsaq; increata rectitudo.

PUnctum imum. *Rectum est Verbum Domini, & omnia opera ejus in fide.* Ps. VERBUM enim CARO FACTUM in quo est omnis rectitudo, omnia opera miraculosa quæcunq; fecit, fecit in fide credentium. Unde quia cæcus *Marci* fidem valdè infirmam, & modicam habuit; ideo non subitò, non statim ut alias, sed cum mora, & quasi per gradus quosdam (uti fit in curationibus humanis) sanavit eum. *Vt sanaretur oculus ad videndum inungendus erat ad credendum.* S. August. in Matth. Jta author fidei, & consummator JESUS Christus diligit fidem nostram. Ora ut adaugeat fidem tuam.

Omnia opera eius in fide.

Punctum 2dum. Tanta est dignitas virtutis hujus, ut ejus merito omnia plane miracula sua Christus Dominus adscripserit. Cæcis Matthæi 9. dixit: *Secundum fidem vestram fiat vobis.* Pro fide illorum (aitAug:) fecit Dominus: instauravit oculos eorum. Hemoroissæ: *Confide filia, fides tua salvam te fecit.* Chananeæ Mat: 15. *Magna est fides tua: fiat tibi sicut vis.* Marthæ Joannis 11. *Si credideris, videbis gloriam Dei.* Marci 9. *Omnia possibilia sunt credenti.*

Petrs

Petrus in virtute fidei ambulavit supra aquas: quando cæpit dubitare, cæpit etiam mergi; unde ipsi dictum: *Modicæ fidei quare dubitasti. Fide valuit Petrus quod humana infirmitas non valeret*, ait S. August: in Matth: ser: 14. Age gratias pro beneficio vocationis ad fidem. Propone firma fide deinceps orare.

Punctum 3tium. Et hoc est, propter quod toties illam vel illam virtutem, illud bonum spirituale (cum tamen ad spiritualia conferenda sit Deus promptissimus) aut corporale non impetras, quia sinè fide viva oras, plerumq; dubitando aut magis propendendo in hanc partem, quod Deus non exaudiet petitiones tuas. Dic ergo: *Credo Domine, adiuva incredulitatem meã. Ambula per fidem, vt pervenias ad speciem. Species non lætificabit in patria, quem fides non consolatur in via.* S. Aug: serm: 18. in Matth.

Cur quæ petimus, non accipimus?

Pro die VII. Epiphaniæ
De Baptismo Christi Domini.

PUnctum 1mum. Cum iam tempus advenisset quo Christus Dominus sese mundo vt Doctor & salvator manifestare debebat; licet purissimus esset imò puritatis totius fons, petijt à Ioanne baptisari, propter has causas quæ seqvuntur.

Causæ ob quas Christus voluit baptisari. 1mo. Ut justitiam omnem impleret. 2do. Ut exemplum humilitatis Doctoribus exhiberet. 3tio. Ut prius faceret quàm doceret; decreverat enim novum ex aqua & Spiritu Sancto baptismum prædicare & instituere; voluit itaq; ipse prius aquâ baptisari. Hæc etenim, juxta Ambrosium super Lucam, *Vera iustitia est vt quod alterum facere velis, prior ipse incipias, & tuis alios horteris exemplo.* 4to. Iuxta Chrysostomum super Matthæum, vt aquas sanctificaret, & sanctificatas relinqueret postmodum baptisandis: seu juxtà Sanctum Thomam, vt suo baptismo consecraret nostrum baptismum. Age gratias Christo Domino.

Punctum 2dum. Spiritus sanctus revelavit Ioanni hominem illum petentem baptisari esse Messiam Dei filium. O quanto tunc gaudio fuit perfusus! o quomodo exultationem in vtero materno factam renovavit! quantam reverentiam Christo exhibuit! id ex ipsis verbis beati Ioannis quæ de Christo & de se ipso ad discipulos suos protulit intelligere possumus: *Qui habet sponsam sponsus est.* (Ioann: 3.) *amicus autem sponsi qui stat & audit eum, gaudio gaudet propter vocem Sponsi.* O Sponse naturæ nostræ Christe IESU vtinam & ego sim semper amicus tuus per charitatem dili-

diligamq; te amore flagrantissimo: quia tu prior dilexisti me! vtinam item semper cum summa devotione & reverentia ante te præcipuè cum altari tuo adsto vel cum oro! Vtinam semper audiam te: audiam & impleam præcepta consilia & inspirationes tuas. Ergo fac me audire vocem tuam Sponse dilectissime: vt auditui meo des gaudium & lætitiam, & vt exultent in te omnia ossa mea, omnes potentiæ & vires animæ meæ: quò iugiter & vbiq; laudem & magnificem te, aliosq; ad agnitionem & amorem tui, imitando S. Præcursorem tuum, verbo & exemplo traham: quod propono me cum adiutorio tuo facturum.

Pro diebus post Octavam Epiphaniæ.

MEDITATIO

pro die prima.

De miraculis in baptismo Christi: & de oratione ejusdem post baptismum.

PUnctum unum. Pater æternus Filium suum sic humiliatum mundo manifestaturus tria miracula, ad honorem ipsi conciliandum fieri fecit. 1mo. Aperti sunt

Tria miracula in baptismo Xti & mysteria eorum

sunt cæli; quo ostendebatur eum esse hominem cælestem non terrenum; quo item designabatur baptisatis patere viam in cælum. 2do. descendit Spiritus S. in ipsum in specie colūbæ: quo significabatur plenitudo Spiritûs Sancti intus latens in Christo ab initio Cōceptionis. quo item significabatur, quod sicut supra Christū baptisatum Spiritus S. visibiliter descendit, ita super omnes baptisatos, invisibiliter postmodum descensurus esset. 3tio. vox audita est de cælo dicens: *Hic est Filius meus dilectus.* quâ voce declarabatur, nos quoq; per baptismum in filios Dei adoptari. Expende in baptismo Christi, mysterium SS. Trinitatis. Dominus enim in natura humana baptisatur: Spiritus S. in columbæ specie apparet: Patris vox auditur; ut per hoc doceamur, baptismum nostrum invocatione, & virtute SS. Trinitatis consecrari. Affectus congruentes elice. Cave ne Spiritum S., quem in baptismo accepisti, amittas.

Quare Iesus oravit post baptismum?

Punctum 2dum IESU baptisato & orante, apertum est cælum. Luc. 4. Post baptismum enim necessaria est homini oratio, ad hoc ut cælum introeat: quia licet per baptismum remittantur peccata, manet tamen fomes peccati nos interiùs impugnans; manet mundus & dæmon,

Necessit: orationis.

qui

qui nos exteriùs impugnant. Oportet proinde sinè intermissione orare, ut non intremus in tentationem carnis mundi & dæmonis, hoc est, ne vincamur aliqua tentatione. Vide necessitatem orationis crebræ. Age gratias Christo Domino, pro exemplo tibi dato. Age item gratias quòd te ad baptismum vocârit, quòd pro te orârit, cælum tibi aperuerit. Propone vitare peccata, quibus velut pessulis, aut vectibus, janua regni cælestis clauditur. Tesseram accipe ex festo Epiphaniæ.

Quamdiu Deus non tollit à te orationem tuam, non amovebit a te misericordiam suam. ait S. August: in Ps: 65ti versic: ult.

Pro altera die post octavam Epiphaniæ.

De descensu Spiritus S. sub specie columbæ in Christum

PUnctum imum. *Descendit Spiritus S. corporali specie sicut columba in ipsum.* Luc: 4. Spiritus S. dicitur descendisse in Christum sub specie & similitudine columbæ: non quod aliquâ fictione usus fuerit, non enim convenit Spiritui Sancto, qui est Spiritus veritatis fingere, sed quòd verâm columbam formaverit in qua appareret, non tamen assumendo ipsam in unitatem personæ, at significando tantùm seipsum cum effectibus suis (quos proprietates columbæ repræsentant) manere in Christo. Credo Domine JESU

Fictiò non cadit supra Spiritum S.

Spiri-

Spiritum Sanctum in te cum plenitudine donorum suorum habitare. Miserere mei, & qui me per baptismum adoptasti in filium Dei; & cohæredem tuum; fac ut semper Spiritu Sancto vivificer, & regar, ne unquam adoptionem hanc amittam.

Cur Spiritus S. in specie columbæ descendit in baptisatū Christum?

Punctum 2dum. Apparuit autem Spiritus S. in Speciæ columbæ. 1mo. Ideò quia columba proprietatibus suis septem dona Spiritûs S. figurat. Nam secus fluenta moratur, vt inde visò accipitre mergat se & evadat: per quod exprimitur donum sapientiæ, vi cuius Sancti penes fluenta Scr pturæ divinæ morantur meditantes de Deo; vt rapacitatem diaboli effugiant. Item meliora grana eligit: sicut & Sancti saniores & sanctiores sententias quibus se & alios in fide instruant, per donum scientiæ eligunt. Item pullos alienos nutrit: quod pertinet ad donum Consilij; quo iusti homines alios juvant, & quodammodo nutriunt. Præterea non lacerat rostro: quod pertinet ad donum Intellectûs: per quod Sancti Scripturas & sententias bonas non lacerant nec pervertunt hæreticorum more sed juxta Ecclesiæ sensum eas intelligunt & exponunt. Tandem felle caret: quod spectat ad significandum donum pietatis per quam justi non effervescunt in iram irrationabilem

Columba proprietatibus suis repræsentat septē dona Spiritûs S.

lem. Insuper in cavernis nidificat, donum fortitudinis hac ratione signando: in eo enim fortitudo Sanctorum est quod in plagis mortis Christi nidum suum hoc est refugium & spem suam collocent. Demum gemitum pro cantu habet: per gemitum exprimendo donum timoris; cuius effectus est homines ad gemitum pro peccatis inducere.

Punctum 3tium. 2do. Ideò Spiritus S. apparuit in specie columbæ super Christo baptisato, vt ostenderet effectum proprium baptismi qui est remissio peccatorum, & reconciliatio seu pacis restauratio cum Deo: columba enim est animal mansuetum & pacificum; propter quod etiam in diluvio apparuit ramum portans olivæ, hoc est, communem orbis terrarum tranquillitatem annuntians. 3tio Ideò vt ostenderet effectum communem baptismi, hoc est, coniunctionem fidelium in vinculo charitatis Christi: columba enim est animal amicabile & gregale; sicut autem remissionem peccatorum ita & vnitatem ecclesiasticam operatur Spiritus S. in baptismo. 4to. Ideò, vt doceret quòd ij qui accedunt seu ad baptismum, seu ad quodcunq; aliud Sacramentum, sinè fictione & dolo accedere debeant: columba namq; est animal simplex astutiâ & dolo

Repræsentat item effectum proprium baptismi.

Nec nō communē effectum.

Ostendit deniq; dolum exesse debere in Sacra: perceptione.

dolo carens: & similiter Spiritus S. vt dicitur Sap: 1. odit fictionem. Adora Christum Dominum: & pete vt Spiritus S. in te semper maneat cum suis donis & effectibus. Propone pacem cum Deo & vnitatem cum Fratribus ac fidelibus omnibus inviolabiliter servare. Memento etiam ex aspectu columbæ glorificare Spiritum S. & implorare ipsius dona.

Pro die tertia.

De testimonio Ioannis quod Christo perhibuit.

Quare Christus vocatur in Script: Agnus?

PUnctum 1mum. *Vidit Ioannes Iesum venientem ad se & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Ioan: 1. Agnus vocatur Christus: 1mo. Propter mansvetudinē & innocentiam suam. 2do. Quia pro nobis immolatus. 3tio. Quia vt ait S. Hieronymus super Isaiæ caput 53. *Non solum sanguine suo nos redemit, sed etiam lanis operuit.* Adam primus nudos nos fecit & justitiâ originali privavit: Adam 2dus gratiâ sua nos cooperuit. O felices nos qui Agnum Dei, quem mundus per tot sæcula desiderabat: *Emitte Agnum Domine Dominatorem terræ*, habemus, videmus, attrectamus, in altari quotidie immolamus, Deo offerimus & sumimus. O Agnelle DEI immaculate, innocentissime

man-

mansuetissimè victima pro nobis facte! rogo te per bonitatem tuam, tolle peccata mea, per mansvetudinem tuam, aufer à me omnem animi rancorem. Nudus sum: operi nuditatem meam, ne in judicio tuo appareat ignominia & turpitudo mea ex peccatis contracta. Frigidus sum; calefacias me lanis meritorum tuorum. Pauper & inops sum in virtutibus; dita me vellere tuo verè aureo. *Et qui in medio throni es, rege me semper & deduc me ad vitæ fontes aquarum.* *Apoc: 7.*

Punctum 2dum. Altera die iterum stabat Ioannes & ex discipulis eius duo. Et respiciens IESUM ambulantem dicit: Ecce Agnus Dei. Ioan: 1. Ambulat IESUS ne ego sedeam, hoc est, ne torpeam; sed bona opera instanter & ferventer operer. Vide quàm contraria vita Christi superbo Lucifero: hic sedere appetit: *Sedebo in lateribus Aquilonis*, ille humiliter ambulat & se pro nobis misercul is fatigat. Ambulatio Christi significat quòd quousq; sumus in mundo, simus in via ad Cælum, imò ad Deum omniaq; nostra ad eum dirigere debeamus opera, verba, cogitata. Item significat vitam Christi temporalem: per quam nos instruxit, qualiter & nos ambulare, hoc est, vivere debeamus. *Ambulatio IESU* *Ambulatio Christi quid?*

dispensationem Incarnationis, qua ad nos venire ac nobis exempla vivendi præbere dignatus est, insinuat: sicut mansio eius, æternitatem Divinitatis in qua semper est Patri æqualis, aptissimè designat. ait Beda. Dirige me o Christe IESU in semitis tuis! Fac cum servo tuo secundùm misericordiam tuam, & iustifiationes tuas doce me.

Pro die quarta.

De discipulorum Ioannis post Christum sequela.

PUnctum imum. *Et audierunt duo discipuli & secuti sunt eum.* Ioann: 1. Discipuli Ioannis secuti sunt IESUM non quòd ei tunc stabiliter & animo non redeundi ad propria adhæserint, sed quod voluerint mansionem eius scire, frequentaturi eandem, & dulcia verba, verba gratiæ ex ore eius audituri: quem tantopere Magister eorum honorabat & magnificabat. *Conversus IESUS quid quæritis?* ait. Convertitur IESUS ad eos qui ipsum quærunt: quia diligit diligentes se. O vtinã sit ad me iugiter conversio tua! quod vt fiat, propono te semper sequi hoc est, mandata tua custodire: virtutes tuas imitari. *Quid quæritis* ait IESUS. Parce mihi benignissime IESU si ego te ipsum interrogavero: quid verò tu ipse quæris?

Quid ambulando investigas? nunquid aliquid perdidisti? Hominem quæro respondet: ovem errabundam quæ semetipsam perdidit, quæro; vt illam in humeris reportem ad sinum Patris mei: ad pascua gloriæ cælestis. Ego sum illa ovis. Erravi: quære servum tuum.

Punctum 2dum. Rabbi vbi habitas! dicit eis: Venite & videte. venerunt & viderunt vbi maneret. Et manserunt apud eum die illo. Hora autem erat quasi decima. Ioan: 1. Ioannis discipuli interrogati à Christo quid quærerent, rogant vbi habitet; quibus Christus: *venite & videte.* Non monstrat locum mansionis suæ digito, non dicit: ibi vel ibi habito, sed humanissimè & suavissimè invitat. Quorsum? Tunc quidem, quantùm ad rei gestæ veritatem invitavit illud par sanctum ad domunculam in qua protunc hospitabatur; sed quantùm ad mysticum sensum nos omnes invitat ad Patris sui domum, in qua mansiones multæ sunt, scilicet ad regnũ cæleste.

Hora decimâ venitur ad Christum.

Punctum 3tium. Hora autem erat quasi decima. Non potes ad Christum pervenire, & cum ipso manere in perpetuum, nisi decima hora venias, hoc est: nisi perfecte legem Dei serves. perfectio enim legis Divinæ in denario numero videlicet in decalogo consistit. *Qui luce divinæ*

Mysterium horæ decimæ.

contemplationis frui postmodum desiderat: prius adiuvante Domino decalogum legis per opera lucis, quasi decem horas diei sole illustrante compleat ait Beda. Quis non desideret manere cum IESU vel vnico die? certè. melior est dies vna in atrijs tuis o IESU super millia annorum in mundo hoc. O quando dies illa æternitatis illucescet mihi qua tecum manebo: qua videbo in specie propria humanitatem tuam: qua divinitatem tuam facie ad faciem contemplabor! O quid tunc audiam: quid videbo: quid gustabo: qua in dulcedine natabit cor meum? Nota. *Quando plures dies supersunt post Octavam Epiphaniæ, tunc vel dividantur hæ meditationes: vel certè accipiantur ad meditandum puncta de S. Paulo primo Eremita cuius festivitas in hoc tempus cadere solet.*

MEDITATIONES

Fidelitatem erga Deum: *seu votorum regularium observantiam commendantes.*

PRO DOMINICA II. POST EPIPHANIAM.

De miraculo facto in Nuptijs.

Punctum imum. *Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: & erat Mater IESU ibi.*

Ioan: 2. Ubi Mater IESU est, aderit & IESUS. Si vis vt ad te veniat IESUS & in te maneat, atq; dulcedine Spiriûs te inebriet: esto devotus Matri eius & ora eam vt tibi semper assistat, & pro te semper interveniat. *Vocatus est autem & Iesus.* O quanta dignatio Domini nostri, tenuiorum hominum nuptijs interesse non dedignãtis! quanto maior eiusdem dignatio ad convivium cum anima nostra celebrandum toties in eucharistia vel contemplatione venientis! *Vocati & Discipuli IESU.* Præter Philippum neminem adhuc ad sequelam sui vocaverat Christus: habuit tamen iam aliquantos discipulos qui eum vltrò sequebantur & audiebant: sed necdum ei stabiliter adhærebant; & ad propria quoties libuit redibant. In Nuptijs cum Christo discipuli: post nuptias, & maximè in passione dilabuntur. Nimirum prospera & iucunda sectamur: adversa & aspera horremus. Tu æquè in consolationibus ac in desolationibus Christo adhærere firmiter statue.

Punctum 2dum. Deficiente vino. Defectum eiusmodi Beatissima Virgo Filio suo insinuavit. O quæ pijssimæ Matris charitas! si tam solicita fuit pro corporali inopia sponsorum à quibus non rogabatur; quid putas faciet pro Spirituali subsidio

& solatio servorum suorum à quibus invocatur? O Mater misericordiæ nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus! *Iussit Iesus impleri hydrias aqua, quam in vinum convertit.* Dei perfecta sunt opera, & quidquid se solo facit, est valde bonum. Et vinum ergo illud quod Christus miraculosè fecit, præstantissimum fuit ad stuporem architriclini & convivarum. Si tantam potentiam & liberalitatem monstravit Christus in nuptijs carnalibus: quantam monstrat animæ in nuptijs spiritualibus, hoc est, in coniunctione sui cum anima per gratiam: quantam item monstrabit in suis illis æternis nuptijs quas cum Ecclesia triumphante & singulis Sanctis celebrabit: quo & quali vino tunc nos tractabit? O nuptiæ agni quando venietis! quomodo me ad vos præparabo? Orna me dulcis IESU byssino iustificationum tuarum: vt dignus fiam ad nuptias venire, quas tibi Pater tuus faciet.

Vinũ præstantissi: in Cana.

quale verò in convivio cum anima?

quale in Cælo?

Punctum 3tium. Impleverunt aquá ad summum hydrias. Cana Galilææ significat zelum trasmigrationis. Qui zelo amoris divini transmigravimus è sæculo ad Monasterium: nuptias celebramus. Sponsa nostra, crux est: cruci copulati sumus cruci adhærere spopondimus. In his nu-

Sponsa religiosorũ Crux.

ptijs

ptijs multum est de aqua tribulationis: sed confide; Dominus has aquas dulcorabit, & in consolationes convertet. Adest Domina nostra in his nuptijs, & ut adsit roganda: aderit & IESUS. Illa interpellatricem: hic datorem gratiæ, & postmodùm gloriæ se monstrabit. Ora MARIAM ut pro te intercedat, tuasq; necessitates Filio suo proponat. Ora Christum, ut quod Mater suggerit, præstare dignetur. Gratias age pro beneficio vocationis ad religionem. Vota renova, & diligentiùs observare propone. E Tesseris quæ magis placuerit ruminandũ elige.

Ecce qui elongant se à te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te. Mihi autem adhærere Deo bonum est.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me: neq; despicias me Deus salutaris meus.

Iuravi & statui custodire judicia justitiæ tuæ.

PRO FERIA II.

De Beneficio vocationis ad Religionem.

PUnctum Imum. Considera vocationem ad Religionem esse peculiare beneficium, & post prædestinationẽ omnium maximum, paucisq; concessum. Religio enim est status perfectionis, non quòd omnes religiosi perfecti esse obligentur, sed

Religio quid? sed quòd quotidie ad vitæ Christianæ perfectionem tendere debeant. Hæc est dempto martyrio angustissima porta, & arctissima via, quæ ducit ad vitam æternam, & pauci sunt qui inveniunt eam. In hac si quis convenienter ad sua vota & regulam perseveraverit, probabilissimum argumentum habet se esse in numero prædestinatorum: hæc est schola imitationis Christi: locus meritorum.

Punctum 2dum. Considera causas, cur hoc beneficium magno sit in pretio habendum? 1ma est, quia extraordinarium & gratuitum, & ex mille uni concessum. 2da. quia SS. Patres comparant illud baptismo, eò quod per ingressum religionis & votorum emissionem percipiat homo plenariam remissionem omnium peccatorum in vita sæculari commissorum. 3tia quia S. Gregorius dicit, quòd sicut holocaustum excedit alia sacrificia: sic ingressus religionis omne genus pœnitentiarum & satisfactionum. 4ta. quia S. Bernardus religiosam vitam comparat continuo martyrio. 5ta. quia Religio est quoddam admirandum pactum, quo homo offert se facturum quod potest propter Deum, Deus verò offert homini centuplum in hac vita, & regnum cæleste. Agnosce ergo & venerare Dei benignitatem

Religio comparatur baptismo, holocausto, martyrio, licitationi & pactioni cū Deo.

tatem

tatem. Virtus. Propositum. Tessera ut supra in diei Dominicæ Meditatione.

PRO FERIA III.

De novem bonis Religionis à S. Bernardo enumeratis.

IN Religione homo vivit puriùs, cadit rariùs, surgit velociùs, incedit cautiùs, quiescit securiùs, irroratur crebriùs, purgatur citiùs, moritur confidentiùs, remuneratur copiosiùs.

Punctum 1mum. Expende hæc singillatim bona. *In religione vivit homo puriùs.* quia bonus Religiosus & corpus habet purum ob castitatem, & animam ob fugam peccati mortalis, imò & venialis, & opera omnia ob intentionem rectam. 2do. *cadit rariùs* : quia in Religione desunt peccandi occasiones, desunt laquei opum, honorum, voluptatum. 3tio. *surgit velociùs*, quia divina subsidia promptiora, & Superiorum, Confessariorum, Fratrum, Magistrorum Spiritualium adminicula frequentiora suppetunt.

Punctum 2dum. Expende bonum 4tum: *incedit cautiùs.* quia multis regulis circumscribitur, & multos suorum morum habet inspectores. 5tum. *quiescit securiùs* : quia expers est omnis curæ de victu & amictu; & fruitur conscientiæ pace. 6tum

irro-

irroratur sæpius: quia in exercitijs spiritualibus, ut in orationibus, meditationibus, communionibus, jejunijs, disciplinis, cilicijs &c: particeps fit divinarum inspirationum, consolationum, & donorum Spiritûs Sancti.

Punctum 3tium. Expende ulteriùs reliqua bona. 7mum. *purgatur citiùs*: quia in Religione quotidie conscientia examinatur. Confessio, communio, & mortificationes variæ frequentantur. 8va. *moritur confidentiùs*: quia tenet infallibilem Dei promissionem dicentis: *Vende omnia, & habebis thesaurum in cælo.* quòd si fortè sit conscius aliquarum culparum adhuc expiandarum, scit se habere in agone ex privilegio Ordinis indulgentiam plenariam, ac post mortem plurima suffragia precum ac sacrificiorum. 9num. *remuneratur copiosiùs*, quia, qui relictis omnibus secuti sunt Christum, centuplum hîc accipient, & vitam æternam possidebunt. Tessera ut supra.

PROFERIA IV.

De voto Obedientiæ Religiosæ.

Obedientiæ natura.

Punctum 1mum. Considera in primis naturam religiosæ obedientiæ, quòd sit inferioris ad superiorem voluntaria propter Deum subjectio. Deinde consi-

dera

dera excellentias ejus: quod sit signum Filij Dei, nota veri religiosi, tutissima ad cælum via, pacis & securitatis internæ authrix. Demum considera actus ejus, hi autem sunt: 1mo. imperata, vel insinuata superioris exequi. 2do. cum executione externa operis conjungere alacritatem animi. 3tio. Offerre se ultrò ad quævis abiecta amore Christi cum gaudio. *Excellentia* *Actus.*

Punctum 2dum. Recogita quàm perfectum nobis exhibuerit exemplum obedientiæ Christus Dominus, Beatissima Virgo, & alij Sancti; quàm tu hactenus frigidè sis eos imitatus, non cavendo defectus contra obedientiam. qui sunt 1mo. non parere ad nutum. 2do. mandata examinare. 3tio. invitè obedire, contraq; murmurare. 4to. Differre imperatum, simulare se exequi, & non facere. *Exempla* *Defectus.*

Punctum 3tium. Considera media obedientiæ, qualia sunt: 1mum. exemplum Christi intueri. 2dum. expendere sæpiùs voti obligationem: expendere item, hominem suo fidentem judicio facilè errare & labi; qui verò superioris dictum simpliciter sequitur, nunquam. Propositum seriò hæc media exequendi. Tessera ut supra. *Media.*

PRO

PRO FERIA V.

De voto Religiosæ Castitatis.

Castitatis natura. PUnctum 1mum. Considera naturam castitatis: quia est virtus, qua quis ad perfectius Dei obsequium prompte ab omnibus carnalibus voluptatibus abstinet. Considera deinde excellentias ejus: *Excellētia* quia Deo, Beatissimæ, Angelis, Sanctisque omnibus grata: quia utilis ad familiaritatem cum Deo consequendam, & dona cœlestia impetranda: quia eximiam mentis tranquillitatem parit: quia Angelis homines æquat: quia auro, & centesimo fructui in Scripturis comparatur: quia *Virginibus & continentibus*, ut ait S. Hie- *contra Iovinianū.* ron: *quasi quibusdam pulcherrimis gemmis Ecclesiæ monile decoratur.*

Actus. Demum considera actus ejus qui sunt: 1mo. custodire diligenter, manus, aures, oculos & linguam. 2do. cogitationes immundas statim reijcere, aut potius mentem aliò avertere. 3tio abducere se longè ab occasionibus & periculis impuritatis. 4to. abstinere à calidiori cibo & potu ex amore castitatis. 5to. afflictiones corporis in eum finem assumere.

Exempla. *Punctum 2dum.* Considera quàm perfectè Christus Dominus, Beatissima Virgo, cæteriq; Sancti, ut in veteri testamento

Mel-

Melchisedech Ioseph, Iosue, Elias, Elisæus, Daniel cum tribus pueris: in novo, Apostoli, & post Apostolos innumeri castitatē coluerint; pensa quomodo tu eos hactenus imitatus sis: quomodo hactenus cautus & solicitus fueris in cavendis defectibus contra castitatē, qui ex prædictis ejus actibus colliguntur. *Grandis fidei est, grandisq; virtutis* ait Hier: contra Iovinianum; *templum Dei esse purissimum, totum se holocaustum offerre Domino, & juxta Apostolum, esse Sanctum & corpore & spiritu.* Vide quomodo hucusq; puritatem & sanctitatem tam corporis quàm animæ custodiveris. Ora, propone.

Punctum 3tium. Post exempla, expende alia motiva castitatis. 1mum: quia hæc est voluntas Dei sanctificatio nostra, ut abstineamus nos ab omni specie luxuriæ: ut sciat unusquisq; vas suum possidere in sanctificatione & honore, non in passione desiderij. Corpora enim nostra, templum sunt Spiritûs Sancti, & membra Christi. Honor est templo Dei, & membro Christi, si impollutum custodiatur: ignominia est, si inquinetur. 2dum. quia non sumus nostri, sed ejus qui emit nos pretio magno sanguinis sui; ideoq; glorificare & portare debemus Deum in corpore nostro

Motiva

Hier: in 1. ad Corint.

ſtro, caſtum illud ſervando. Quodſi abutimur corpore noſtro ad libidinem, injuriam graviſſimam Chriſto facimus. *Qui enim non eſt ſuus, non ſuæ debet ſervire voluntati, ſed eius à quo emptus eſt.* 3tium. quia nihil damnationis eſt ijs, qui ſunt in Chriſto IESU: qui non ſecundùm carnem ambulant. 4tum. quia Apoſtolus (& in eo Spiritus S.) crebrò nos cum obteſtationibus ad caſtitatem exhortatur. *Induimini Dominum noſtrum IESUM Chriſtum, & carnis curam ne feceritis in deſideriis. Obſecro vos per miſericordiam Dei, ut exhibeatis corpora veſtra hoſtiam viventem, ſanctam, Deo placentem.* Ora ut corpus tuum fiat talis hoſtia. Propone omne inquinamentum carnis & ſpiritûs Deo diſplicens vitare.

PRO FERIA VI.

De voto Religioſæ paupertatis.

Pauperta-tis natu-rà. PUnctum imum. Paupertas eſt virtus per quam quis propter Deum privat ſe dominio, ac poſſeſſione, imò & affectu pecuniæ, & omnium facultatum temporalium. Conſidera excellentiam ejus: *Excellētia* quia eſt grata Deo; quia compendioſè ad cælum ducit, quia ad humilitatem diſponit, quia à cura temporalium liberat. *Actûs.* Deinde conſidera actus ejus, qui ſunt: 1mo nullâ re uti tanquam propriâ, ſine expreſ-

ſa ſu-

sâ superioris licentiâ. 2do. omnem exuere affectum, etiam erga res minimas. 3tio viliora cupere & amplecti. 4to. Oblata ab externis ægrè, & rarò acceptare, juxta illud D. Hieronymi: *Nunquam petentes, rarò accipiatis rogati.* 5to. penuriam in rebus necessariis, cibis, vestibus &c. libenter & cum gaudio sufferre.

Punctum 2dum. Considera quàm perfectè Christus Dominus, Beatissima Virgo, cæteriq; Sancti paupertatem coluerint: quomodò tu hactenus eos imitatus sis; quod facilè ex contrarijs tuis actibus advertere potes: tum quia rebus tanquam proprijs, cum affectu ad ipsas & sinè benedictione uteris; tum quia de penuria conquereris, murmuras de victu, amictu &c. Dolor, Propositum Christum imitandi. *Defectus.*

Punctum 3tium: Considera media consequendi paupertatem, qualia sunt: 1mo obligationem voti crebrò expendere. 2do paupertatem Christi, Beatissimæ, & aliorũ Sanctorum intueri. 3tio. licet res parvæ sint, cor ad eas non apponere. 4to. omnia conscribere, & Superiori manifesetare. Desiderium, Propositum: hæc omnia seriò sedulòq; exequendi. Tessera ut supra. *Media.*

PRO DIE SABBATHI.

De virtute fidelitatis.

PUnctum 1mum. *Esto fidelis usq; ad mortem*

tem, Apoc. 2. Fidelitas consistit in promissis adimplendis. dicit enim S. Thomas 2.2. q. 88. ar. 3. *Ad fidelitatem hominis pertinet, vt soluat id quod promisit.* Maximè autem debet homo Deo fidelitatem: tum ratione dominij, tum ratione beneficij suscepti. Et ideo maximè obligatur homo ad hoc, quod impleat Deo vota facta. Iuxta eundem, fractio voti, est species infidelitatis. Graviter plectitur fides violata marito à consorte, duci à milite, domino à servo. Ah o quàm graviùs plectitur violata Deo ab homine! *Ergo quod egressum est de labiis tuis observabis, & facies sicut promisisti Domino Deo tuo.* Deut. 23.

Punctum 2dum. Ruina est homini devorare Sanctos, & post vota retractare. Proverb: 20. Vide quàm grande sit piaculum non servare vota.

Fractio voti quàm grave peccatũ.

Quemadmodùm gravissimè peccant, & certissimæ ruinæ salutis æternæ ac temporalis involvuntur illi, qui devorant Sanctos, vel personas eorum persequendo vel bona diripiendo; ità gravissimè peccant, & certissimám ruinam in corpore atq; anima subibunt, qui quod semel Deo voverunt, & divini juris effecerunt, Deo per retractationem, aut non adimpletionem auferunt; & abripiunt. Vovisti

Deo

Deo obedientiam: jam illi, ejusq; Vicarijs, Superioribus tuis voluntatem tuam consecrasti. Vovisti paupertatem? bona omnia temporalia quæ habuisti & habere potuisti, tuæ jam non sunt proprietatis. Vovisti continentiam? jam mens, corpusq; tuum, speciali quodam jure non tuum esse cœpit, sed Domini. Cave ergo ne quæ dedisti Deo, repetas ab eodem ad tuas delectationes. Time exemplum Ananiæ & Saphiræ.

MEDITATIONES

Ad resignationem voluntatis nostræ permoventes.

PRO DOMINICA III. post Epiph:

De cælestis Regis IESV Christi ad se sequendum & imitandum invitantis excellentiâ.

Præludium 1mum Pone tibi ob oculos Christum IESUM instar excellentis cujusdam ducis milites conscribentem, subditosq; suos ad se sequendum invitantem.

Præludium 2dum. Pete efficacem gratiam audiendi & obsequendi.

PUnctum 1mum. *Secutæ sunt eum turbæ multæ* Matthæi 8. Hujus Regis,

Excellentia cælestis Regis Iesu Christi. seu ducis, quem vocantem & prædicantem secuti sunt discipuli & turbæ multæ, expende excellentiam ex origine & alijs titulis. 1mo. quantum ad originem: *ex origine* *factus est Patri suo ex semine David secundùm carnem:* idemq; *prædestinatus Filius Dei in virtute*, vt ait Apostolus; dans intelligere, secundùm hoc, quòd est factus ex semine David quo-ad carnem, esse prædestinatum vt sit filius Dei in virtute. *ad Rom: 1.* *Quamvis enim naturale sit illi personæ secundùm se consideratæ quod sit Filius Dei in virtute: non est tamen hoc ei naturale secundùm naturam humanam, secundùm quam hoc sibi convenit per gratiam vnionis.* *S. Thomas 3. p. q. 24. ar: 1. ad 2.* ideò quantum ad naturam humanam cadit sub prædestinationem hoc quod Christus sit Filius Dei. Est ergo etiam secundùm humanitatem Filius Dei in virtute, hoc est naturalis non adoptivus. 2do quantum ad honorem est caput corporis Ecclesiæ: *ex honore* est ante omnes, & in ipso omnia constant: in omnibus primatum tenens. In nomine ejus omne genu flectitur cælestium, terrestrium & infernorum. 3tio quantum ad officium: *ex officio.* est *Dux & præceptor gentium*: est Rex constitutus à Patre supra Sion montem sanctum ejus, id est supra Ecclesiam ex Angelis & hominibus conflatam: nec solùm Rex, sed etiam Apostolus

stolus & Pontifex confessionis nostræ : est mediator DEI & hominum.

Punctum 2dum. 4to quantum ad divitias : in ipso omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei : in ipso complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare corporaliter, quasi dicat *summaliter* ait Hieronymus. 5to. quantum ad speciem : speciosus formâ præ filijs hominum. *Vt non ex æquo, vt alij, homo ; sed cum homine Dei Filius intelligatur ; ideò pulchrior dicitur præ alijs filijs hominum.* 6to. quantum ad potentiam. Accinctus gladio super fæmur suum. *Per gladium Verbum: per fæmur, Incarnatio. Accinctus ergo gladio super fæmur suum, hoc est verbo prædicationis super carnem assumptam.* quo gladio & morbos, & mortem ipsam ; & hominum superbiam, duritiam ac malitiam, & dæmonum potentiam victam cadere necesse est.

ex divitijs

ex specie.

Hier:

ex potentia.

Hieron:

Punctum 3tium. 7mo quantum ad mores & virtutes ejus, descripserunt eum Prophetæ : non erit tristis neq; turbulentus, sed totus svavis, totus desiderabilis. Diffusa gratia in labijs ejus : quidquid loquitur gratia & amor est. Morbos verbo sanat, mortem pellit, mare facit quiescere, ventis indicit silentium, dæmones compescit : deniq, quoties os aperit toties gratia egreditur de labijs ejus. Regimen

ex moribus.

men eius placidissimum & iustissimum non violentum non iniqvum. Virga æquitatis, virga regni eius. Veritas mansvetudo & justitia in omnibus verbis & operibus eius. 8vo. quantum ad doctrinam
ex doctrina. verba vitæ æternæ habet. Doctrina eius doctrina veritatis & salutis. *Lex per Moysen data est: gratia & veritas per Iesum Christum facta est.* Quis iam tali Domino servire nolit: quis abnuat sequi castra & signa talis Ducis, talis Regis. O Rex meus & Deus meus, intende prospere in adiutorium meum: procede ad eruendum me de potestate diaboli: rege me semper virga directionis tuæ, regna super me in perpetuum. O si Regem hunc in decore suo videbunt oculi mei, o si cernent terram de longè! Propositum *Abnegatio voluntatis propriæ.* Virtus, *prompta obedientia, & conformitas cum voluntate Dei.*

In suspirijs crebris sint sequentia:

Thomas a Kempis. *Benignissime Iesu fac mecum sicut scis, & sicut tibi magis placuerit, & maior tuus honor fuerit.*

O dulcis Iesu, tu es via veritas & vita per te, in te, ad te perveniam! non mea sed tua voluntas, sive in parvo, sive in magno fiat.

Sequar te quocunque ieris: mihi tolli non poteris Iesu laus nostri generis.

PRO

PRO FERIA II.

De circumstantijs initij prædicationis Christi.

PUnctum unum. Incæpit Christus Dominus prædicare in Galilæa: vbi terra Zabulon & Nephtali posita. Et hoc ideò, 1mo vt adimpleretur vaticinium Isaiæ: *Primo tempore alleviata est terra Zabulon & terra Nephtali. Populus qui habitabat in tenebris, vidit lucem magnam.* 2do. Quia Ioannes in Galilæa positus fuit ad carcerem ab Herode: vbi ergo ille cessavit prædicare, inde sibi IESUS exordiendum decrevit. 3tio. Iuxta S. Hieronymum ideò, vt vbi Israelis fuerat ab Assyrijs prima captivitas, ibi redēptionis præconium nasceretur. O requies nostra Christe I E SU alleuia me ab oneribus peccatorum! O lux nostra orire mihi in regione vmbræ mortis sedenti! Cæpit autem prædicare ætatis suæ anno trigesimo iuxta illud Luc: 3. *Et erat Iesus incipiens quasi annorum triginta.* Ad docendum namq; requiritur perfecta ætas: qualis est triginta annorum. vnde & Ezechiel trigesimo anno cæpit prophetare. Requiritur item vita perfecta: hanc autem numerus trigenarius designat; qui consurgit ex ductu ternarij in denarium: por- *Locus.* *Tempus.*

ro per ternarium intelligitur fides SS. TRINITATIS, per denarium impletio decalogi; & in his duobus perfectio vitæ Christianæ consistit. Utinam & ego crescam in virum perfectum: quo fiam aptus etiam alios viam mandatorum tuorum docere.

Occasio. *Punctum 2dum.* Occasio ex qua publicè orsus est prædicationem suam IESUS, fuit coniectio Ioannis in vincula. Ait enim Evangelista: *Postquam autem traditus est Ioannes venit Iesus in Galileam prædicans Evangelium regni Dei,* Marci 1. Sed quare incarcerato Ioanne incepit Christus prædicare? Quia quousq; Ioannes officio suo fungebatur manifestando IESUM & ad fidem in eum baptismo ac doctrina disponendo homines, noluit ab eo Christus abstrahere homines: ideoq; supersedebat à docendo publicè, & à patrandis miraculis; at postquam lucifer occidit, tota virtute sol mundo sese manifestare cæpit. S. Chrysostomus hanc dat causam. *vt omnis, inquit, multitudinis affectio ad Christum transiret & non vltra his quæ de vtroq; erant sententijs scinderetur.* Etiam enim de Ioanne fuit opinio quod Christus esset: quæ cessavit, postquam Ioannes è medio sublatus est. O Christe, da mihi nullam occasionem gloriam

riam tuam propagandi, & salutem proximorum procurandi prætermittere: da mihi dum tempus tacendi tacere, dum tempus loquendi loqui salutaria: da non moveri zelo contra alios sive sermone, sive opere potentes; sed potius ex ipsis Deum glorificare.

Punctum 3tium. Regressus est Iesus in Galilæam in virtute Spiritûs. Luc: 4. Qualiter regressus, taliter cæpit annuntiare Evangelium. Quid autem est in virtute Spiritûs ire: est in sermone & opere, virtutis suæ potentiam demonstrare. Prædicabat ergo in virtute Spiritûs: quia & sermonibus omni gladio ancipiti penetrabilioribus, & miraculis, & ipsa quæ ex oculis & facie eius radiabat gratiosa majestate commovebat homines ad pænitentiam. Matthæus Evangelista ait: *Erat docens eos, sicut potestatem habens, & non sicut scribæ eorum & Pharisæi. Potestas autem Christi in docendo attenditur & quantum ad miracula per quæ doctrinam suam confirmabat: & quantum ad efficaciam persuadendi: & quantum ad authoritatem loquentis, quia loquebatur quasi dominium habens supra legem, cum diceret: Dictum est antiquis &c. Ego autem dico vobis: & etiam quantum ad virtutem rectitudinis quam in sua conversatione monstrabat sinè pecca-*

Modus.

Thomas 3. p. 9. 42. art: 1. ad 2.

to videndo. Fac & me ô bone IESU in virtute Spiritûs S. quidquid operor operarij vt ferventer & rectâ intentione omnia faciam. Reple me Spiritu tuo: illumina me, accende me; vt totus ardens amore tui, & ipse magis ac magis trahar, & alios traham ad te.

PRO FERIA III.

De vocatione discipulorum.

Quadriga Xti prædicationem inchoantis.

PUnctum 1mum. Ambulans IESUS juxta mare Galilææ vidit duos fratres Simonem & Andream: & procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi & Ioannem: & vocavit eos. Matt:4. Isti primi (intellige post conjectionem Ioannis in vincula: & cum Dominus cæpit publicè prædicare) vocati sunt vt Dominum sequerentur. ait D. Hieronymus. *Hac quadriga* (ait idem) *vehimur ad æthera vt Elias: his quatuor angulis construitur Ecclesia prima: his quatuor literis hebraicis, id est tetragrammaton Nomen Domini agnoscitur a nobis.* Simon obediens: Andreas virilis: Iacobus supplantans: Ioannes gratia in latino sonat: vt si volumus coniungi cum Christo, ejusq; discipuli fieri; simus nos quoq; obedientes Dei & superiorum mandatis: simus viriles & fortes in tentationibus, ne ipsis succumbamus

Interpretatio quatuor nominum Apostolicorũ.

bamus: caveamus ne nos ſupplantet inimicus, ſed potius nos eum calcemus, & plantis noſtris proteramus; quod faciemus perſeverando in bono: demum gratiam Dei cuſtodiamus ſolicitè, ac virtutes cardinales, quæ his quatuor vocabulis ſignantur.

Quis vocavit?

P*unctum 2dum.* Generaliter autem de omnibus diſcipulis quos Chriſtus vocavit, & quos poſtmodum elegit in Apoſtolos Conſidera, quis, quos, vnde & ad quid, & quando vocaverit.

Quos?

Quis? DEUS & Dominus cæli & terræ, homo pro nobis factus. *Quos?* Piſcatores, telonarios, illiteratos, divitiarum & eloquentiæ facultatibus carentes, & tam viles, vt eos Apoſtolus infirma, & contemptibilia mundi appellet. Patriâ fuere omnes Galilæi: ſtirpe aliqui ex tribu Iuda, vt fratres Domini: ex qua etiam & ipſe Dominus ortum duxit: alij ex tribubus Zabulon & Nephtali, in quarum tribuum terra habitabant. Vnde Pſalmiſta de Apoſtolis canit: *Principes Iuda duces eorum: Principes Zabulon, Principes Nephtali.* Vnde & ad quid vocavit eos?

Unde, & ad quid?

A piſcatura piſcium, ad piſcaturam hominum. Quàm mira dignatio Salvatoris mundo deſpectos, in teſtes ſuos, in prædicatores & doctores, in columnas Eccle-

Ecclesiæ, in Principes Orbis, in assessores judicij assumentis!

Quando? *Punctum 3tium. Quando?* post missionem Ioannis in carcerem. Ante hoc enim tempus, & ante nuptias in Cana, solum Philippum vocavit Christus. *Quomodo?* svaviter, efficaciter, mirabiliter; svaviter. Verba enim vocantis Christi, melle

Qumodo? dulciora fuerunt, & animas vocatorum mira dulcedine affecerunt. efficaciter: quia relictis retibus, relictis parentibus, relictis omnibus quæ habebant sive in re sive in spe, aut desiderio, sinè ulla mora secuti sunt Christum. Mirabiliter: quia

Quo fructu? ad unam vocem ei adhæserunt. Quo fructu vocati? mundum totum fidei Christi subjugarunt. Qua mercede? centuplum

Qua mercede? consolationum internarum, & subsidiorum externorum: gloria judiciariæ potestatis, & demum vita æterna ipsis promissa. Quàm mirabilis Divina potentia & sapientia in eligendo infima mundi ad confusionem fortium: in eligendo stulta mundi ad confusionē sapientum! Quanta item misericordia Dei te indignū ad sequelam Christi vocare non dedignantis! Age gratias, voluntatem tuam abnega, & solam voluntatē divinam attendere & facere propone. Tesseram quæ ex positis sub meditatione diei Dominicæ placet, in mente & ore versa.

PRO

PROFERIA IV.

De initio prædicationis Christi Domini.

PUnctum imum. JESUS relictâ civitate Nazareth venit & habitavit in Civitate Capharnaum: & exinde cæpit prædicare & dicere: Agite pænitentiam appropinquavit enim regnum Cælorum Matth: 4. Patriam deserit IESUS vt doceat, si velimus alios catechisare & Spiritualia docere, debere nos exuere omnem affectum ad patriam & cognatos: vt item ostendat neminem prophetam aut prædicatorem acceptum esse in patria sua. Capharnaum elegit habitationi suæ: quia erat propagationi & divulgationi Verbi Divini aptissima vt pote civitas maritima ad quam plurimi homines etiam è longinquo mercaturæ causa confluebant: quos Dominus spiritualiter negotiari docebat: & quibus pretiosissimum Evangelij margaritum vendebat gratis. Capharnaum interpretatur ager pænitentiæ. In agro pænitentiæ à pænitentia orsus est Christus Dominus Evangelium: vt ostenderet primam & auream clavem qua peccatoribus cælum aperitur esse pænitentiam. Orsus est autem, quemadmodum & Ioannes Baptista, à pæniten-

Cur patriam Christus prædicaturus deseruit?

Cur elegit Capharnaum?

Capharnaum quid?

Cur orsus à pænitentia.

tiæ prædicatione & regni cælestis annuntiatione: vt indicaret Evangelium cum lege, novum testamentum cum veteri concordare: vt item demonstraret *se eiusdem Dei esse filium, cuius propheta fuit Ioannes Baptista.* Age gratias Christo Domino pro tam dulci exordio prædicationis, & pro tam bona annuntiatione. Confitere ipsum esse filium Dei. Pete contritionis gratiam & ex nunc contritionis actum elice.

S. Hieron. Evangeliũ idem est quod bona annuntiatio.

Punctum 2dum. Et circuibat totam Galilæam docens in Synagogis eorum. Matt. 4. Galilæa latinè transmigratio. Ad hoc ergo in ea Salvator noster circuibat prædicando; vt à peccatis ad virtutes, à dæmonis servitio ad Dei obsequium & amorem nostra fieret transmigratio. Vide an eiusmodi transmigrationem feceris. *Docens in Synagogis.* Hoc ideò dicitur vt ostendatur, quod Christus publicè & palàm docuerit: & in occulto, vt ipsemet de se ait, locutus sit nihil. *Nunquid enim venit lucerna,* id est vt explicat S. Thomas vera & honesta doctrina *vt sub modio ponatur.* Matt: 4. Jlle solus in occulto loquitur, qui ex invidia non vult alijs communicare suam scientiam, quò cæteris excellat: vel qui falsa aut in honesta docet, vt faciunt hæretici: vel qui paucis loquitur:

Cur Galilæam per ambulabat?

Doctrina Christi publica.

In occulto quis loquitur?

tur: quorum nihil Christo convenit; quia & absq; invidia docebat: & doctrina eius non fuit de errore aut immunditia: & omnem doctrinam suam vel toti turbæ vel omnibus discipulis proponebat. Si verò aliquando locutus est paucis, per eos sermonem suum voluit innotescere multis. Benedictus Deus & Pater Domini nostri IESU Christi, qui multifariam multisq; modis olim loquens Patribus in Prophetis novissimè diebus istis locutus est nobis in Filio: & per eum revelavit nobis abscondita à constitutione mundi.

Punctum 3tium. Quamvis autem semper palàm loquebatur: non semper tamen apertis verbis: quia crebrò vtebatur parabolis ad annuntianda cælestia mysteria. Quare verò id? 1mò ideo vt adimpleretur quod ex persona Christi in psalmo dicitur: *Aperiam in parabolis os meum.* 2do: quia hi qui audiebant non erant idonei vel digni ad capiendas sub verbis nudis & apertis spirituales doctrinas. 3tio quia sic loquendo servavit morem patriæ: familiare est enim Syris & maximè Palestinis ad omnem sermonem parabolas iungere. 4to. quia faciliùs capimus & firmius tenemus quod nobis per similitudines & exempla, quàm quod simplici discursu proponitur. Demum quia Deus? vti

Quantum ad modũ docendi doctrina Christi Domini erat in occulto quia parabolica: & quare talis.

vti in rebus ita & in verbis verè abſconditus: & in vno eodemq; ſermone aliter doctis, aliter loquitur indoctis. O illuminatio mea & ſalus mea, quando veniet tempus illud quo non iam ſub parabolis loqueris nobis: quo nec facies tua nec verba tua velata nobis erunt? Revela interim Domine oculos meos, vt conſiderem mirabilia tua. Declaratio ſermonum tuorum illuminat: & intellectum dat parvulis. Da vt ſim parvulus; quò mihi declares ſermones tuos & intellectum tribuas ad eos capiendos.

Colloquiũ.

PRO FERIA V.

De miraculis Christi Domini generatim.

PUnctum imum. *Et ſanans omnem languorem & omnem infirmitatem in populo.* Matth: 4. Quia impoſſibile fuit, omnes malè habentes qui curati ſunt à Chriſto Domino, ſpecificè deſcribere: hoc, quod præfertur, compendio vſus eſt Evangeliſta Matthæus. Nec ſolus ille; ſed & alij Evangeliſtæ. vnde S. Chryſoſtomus ait: *Intende quantam multitudinem hominum curatam tranſcurrunt Evangeliſtæ, non unumquemq; curatum enarrantes, ſed vno verbo pelagus ineffabile miraculorum inducentes.* Lucas duobus verbis exprimit

Singula Christi miracula enumerare impoſſibile.

In Matth. hom: 28.

& ſa-

& sanantis potestatem & sanatorum multitudinem: *Virtus de illo exibat & sanabat omnes.* Qualis virtus? divina; inferior enim virtus talia signa tali modo scilicet imperativè, & sola iussione, in tanta multitudine facere non posset. Vide quomodo IESUS Christus fini adventûs sui satisfaciat. Venit homines salvos facere; ecce salvos facit & in anima, docendo ac peccata dimittendo; & in corpore, languores curando. Age gratias. Ora vt te salvum faciat in vtroq; homine.

Punctum 2dum. Circa miracula Christi Domini. Considera 1mo quod quemadmodum quævis miracula fiunt propter duo nimirum ad confirmandam veritatem quam quis docet: & ad manifestandā hominis sanctitatem; ita & miracula Redemptoris nostri ad hoc fiebant, vt per illa, doctrinam suam tam excelsam & quæ humanam rationem excedebat tanquam per argumenta omnipotentiæ Divinæ firmaret: & vt ostenderet quòd Deus esset in ipso per vnionem hypostaticam. Credo Domine I E S U quidquid docuisti: credo te Sanctum Sanctorum esse quia filium DEI, in quo Pater manens cum Spiritu S. stupenda propter salutem nostram fecit opera. Miserere: fac ne fructu suo mira-

Miraculorum Christi Domini finis.

miracula tua in me careant, sed finalem salutem mihi operentur. Considera 2do quod aliquando sola potestate divina, & per modum imperij miracula faciebat Christus: aliquando aliquo suæ humanitatis adminiculo vtebatur: vt spuendo supra oculos cæci: imponendo manus: digitos in auriculas imittendo; vt ostenderet quod venit salvare mundum non solùm virtute divina, sed etiam per mysterium Incarnationis: & vt ostenderet quòd humanitas ipsius esset instrumentum divinitatis in operando mirabilia. O quàm abundat erga nos gratia IESU Christi, dum & divinitatis & humanitatis suæ potestatem ad nostram vtilitatem dirigit?

Principiū seu causa.

Punctum 3tium. Considera 3tio quòd Christus Dominus neminem curavit externè, quin simul internè curaverit in anima. Dei enim perfecta sunt opera. Non fuisset autem perfecta curatio respectivè ad Christum Dominum, si tantùm quoad corpus facta fuisset, quia finem suum non fuisset consecuta: qnod enim finem suum non consequitur, non est perfectum: porrò finis externæ curationis per Christum factæ, fuit curatio animæ: ideo namq; curabat corpora, ut curaret animas, hoc est ut eas ad fidem & pœnitentiam

Potestas.

tiam induceret; atq; idcircò paralitico dixit: *Dimittuntur tibi peccata tua*, vt indicaret principaliter ipsum in anima sanari. Considera 4to. quòd ea quæ Christus Dominus miraculosè operatus est, perfectissima fuerunt; vinum quod miraculosè fecit, optimum fuit: visus quem cæcis dedit, clarissimus: sanitas quam ægris contulit, vivacissima. Vnde Chrysostomus in Matth: ait: *Talia sunt Christi miracula, vt multò his quæ per naturam sunt, speciosiora & vtiliora fiant.* Considera 5to. quòd miracula Salvatoris nostri non sint absq; mysterio: aliudq; nobis per potentiam ostendant, & aliud per mysterium loquantur. Quare & in veritate debent à nobis credi facta esse, prout narrantur: & simul quia per significationem aliquid nobis innuunt, fructum spiritualem ex eorum consideratione colligere debemus. *Mysteriū*

Colloquium. O Christe IESU salus & vita nostra ecce ego malè habeo; malè quo ad corpus, malè quó ad animam: miserere mei quoniam infirmus sum. Non est sanitas in carne mea: non est pax ossibus meis propter peccata quæ dirè animam meam lacerant. Exeat virtus tua ex te ad sanandum me: vt expeditus à ma-

lis meis sequar te, & jugiter magnificem summum bonum meum.

PROFERIA IV.

De leproso & servo centurionis.

PUnctum imum. *Et ecce leprosus veniens adorabat eum &c.* Post altissimas vitæ sanctæ præceptiones in monte traditas, descendit Christus: & obvium leprosum tactu & verbo sanavit. Quare id? Imo ideò vt *per virtutum miracula prateritus apud audientes sermo firmaretur.* Ostenderat se Christus Dominus in monte, Dei sapientiam aperiendo os suum & docendo: reliquum fuit, vt se ostenderet Dei virtutem; quod fecit extendendo manum, & mundando leprosum. 2do ideò, vt quæ verbis docuerat, opere impleret. Dixerat enim: *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Petite & accipietis &c.* Descendit itaq; misericordias facere: petitiones aliorum implere. 3tio. ideò, vt doceret, de monte contemplationis & speculationis ad praxim boni operis, ad opera misericordiæ, ad servitium & auxilium proximorum descendendum nobis esse. 4to. vt humilitatis daret exemplum, doceretq; quo altiùs evecti sumus, eò humiliùs nos gerere debere, nec miserabiles & abjectos aspernari.

S. Hieron: in Matth:

Causæ miraculi post sermonem in monte.

O Dei

O Dei sapientia & virtus Christe IESU! da mihi non tantùm verbo & exhortatione, sed etiam opere & exemplo alijs prælucere: & contemplativæ & activæ vitæ officijs insistere: in omnibus autem humilitatem tuam imitari.

Punctum 2dum. Expende modum leprosi in petenda sanitate, & modum Christi in danda. Leprosus genuflexus supplicat: *Domine si vis potes me mundare.* vbi advertis fidem leprosi, per quam credidit Christum sola voluntate omnia posse: advertis spem: quia cum magna fiducia obviavit Christo. religionem: quia Christum adoravit. resignationem: ait enim: *si vis.* Christus autem post hanc leprosi orationem extendit manum suam. O quoties nos illa & illa proponimus! illa & illa volumus! volumus esse humiles, devoti, patientes &c. sed manum non extendimus: & facto ipso nostram voluntatem non curamus implere. Deinde tetigit leprosum. Quare? *vt ostenderet*, ait Cyrillus super Luc. 4. *propriam carnem efficacem ad præstanda remedia.* O benignitas & dulcedo Domini Iesu ad omnes! tangit manu sacratissimâ & mundissimâ leprosum: non exhorret vlcera: à sanie oculos non avertit. Tu qualis es erga miseros & moribundos? Demum dixit: *volo*

Modus leprosi in petenda sanitate: & Christi in danda.

Leprosus tria fecit, occurrit, adoravit, oravit.

Tria Christus fecit in curatione leprosi.

Ritus purificandi leprosũ Lev. 14. describitur. Ratio literalis & figuralis hujus ritûs in S. Thoma assignatur parte 2da. q.11. ar. 6.

mundare. In veteri testamento, ad mundandum leprosum opus erat ligno cedrino, hysopo, sangvine passeris &c. hîc autem Christus nihil horum adhibet, sed solo attactu & imperio sanat leprosum, vt quod in monte verbis monstraverat, hoc re ipsa monstraret, se nimirum esse Dominum legis & potestatem habere supra legem. Spiritualiter tamen omnia recensita in lege, Christo conveniunt. Per lignum cedrinum, crux: per hysopum, caro Christi valdè humiliata & attrita, per cocum, vermiculum & sanguinem passeris, sanguis ipsius: per passerem vivum divinitas ejusdem significatur. In virtute ergo crucis & passionis, quam subiturus erat, ac sanguinis sui quem effusurus erat, & hunc, & infinitos alios leprosos leprâ peccati fædatos mundavit. Extende etiam ad me manum tuam. Dic verbum illud, verbum amoris & misericordiæ: *volo mundare.* Asperge me hysopo & sanguine tuo; vt munder, vt super nivem dealber.

Centurionis virtus.

Punctum 3tium. Ingressus Iesus Capharnaum, Centurioni pro servo paralytico deprecanti ait: *Ego veniam & curabo eum.* Gui Centurio. *Domine non sum dignus &c.* Expende virtutes huius Centurionis. 1mo charitatem, per quam lici-

licitus fuit de salute servi. 2do. humilitatem, per quam se indignum dixit Christi præsentiâ. 3tio. fidem, qua credidit absentem posse sanare verbo; quia item Deum agnovit, cui ad nutum omnes creaturæ, & morbi ipsi obediant magis, quàm famuli sui sibi. 4to. obedientiam: fatetur enim se sub potestate constitutum pendere à voluntate aliena. 5to. pietatem in Deum, & liberalitatem in Ecclesias; nam ædificavit Iudæis Synagogam. Propone imitari. Ora vt tibi virtutes hæ, aut augmentum earum detur à Deo per Christum.

PRO DIE SABBATHI.
De eodem leproso.

PUnctum imum. *Domine si vis potes me mundare.* Leprosi oratio ista est. Leprosus hic significat hominem in peccato existentem. Lepra coloris vitium est non valetudinis: ideoq; leprosus non curari, sed mundari dicitur. Quid immundius omni peccato mortali? nec immunditia lepræ, nec immunditia cadaveris, nec immunditia menstruorum, nec immundicitia quarumcunq; rerum comparari potest cum immunditia peccati. Habet fædas maculas lepra: habet & peccatum; maculat corpus, maculat conscientiam, maculat famam *Nihil immundius peccato.* *Comparatio peccati cum lepra.*

 famam

famam. Contagiosa lepra est: contagiosum & peccatum; ne associeris malis, quia te exemplo suo inficient. *Cum perverso perverteris. Exite de medio eorum & separamini, & immundum ne tetigeritis.* 2. ad Corin: 6. Quatuor in lepra defectus: putredo, fætor, insensibilitas, turpitudo coloris. Contra 1mum cedrus, contra 2dum hysopus, contra 3tium passer vivus, contra 4tum Vermiculus offerebatur in purificatione leprosi. Etiam in peccato hi defectus dantur. Fuge ergo peccatum omne.

Punctum 2dum. Præter lepram corporis humani etiam in rebus inanimatis & in domibus & vestimentis ponebat lepram vetus testamentum: hæc autem lepra nihil fuit aliud nisi corruptio aut corrosio aliqua in domo aut veste propter excessum humiditatis vel siccitatis. *Per lepram domûs significatur immunditia Congregationis hæreticorum; per lepram in veste linea significatur perversitas morum ex amaritudine mentis: per lepram vestis laneæ significatur perversitas adulatorum: per lepram in stamine significantur animæ vitia: per lepram verò in subtegmine significantur peccata carnalia. Sicut enim stamen est in subtegmine ita anima in corpore.* Reflecte te supra teipsum & vide ne forte aliquâ ex recensitis lepra infectus sis.

Lepra domorum & vestiũ quid significat.

S. Thomas p. 2. q. c. 11. art: 5.

P[...]

Punctum 3tium. Qua ratione obtinuit leprosus vt mundaretur? adoravit Christum: oravit humiliter: potentiam & misericordiam eius confessus est: Sacerdoti se ostendit: munus obtulit. Sic & quicunq; peccator humiliter suorum veniam orare debet peccàtorum cum firma spe in omni potentia & misericordia Dei: postea confiteri coram sacerdote peccata sua: tandem sacrificium offerre vel communionem sacram suscipere. Dic tu etiam cum hoc leproso: *Domine si vis potes me mundare.* Si vis potes me de superbo humilem, de iracundo mansuetum, de guloso abstinentem, de incontinente castum facere. Si vis, potes; non dubito de potentia, non dubito de misericordia. Et vis & potes. Ergo dic verbum illud: *volo mundare*; vt protinus omne vitium fugiat à me. In te Domine speravi non confundar in æternum. Propositum & Tessera vt in die Dominico proximo.

Opera leprosi quæ non tantùm ante curationẽ sui, sed etiam post curationẽ fecit.

Colloquiũ.

MEDITATIONES
Ad studium perfectionis excitantes.
PRO DOMINICA IV. post Epiphaniam.

De 8. beatitudinibus seu perfectionibus.

P*Unctum 1mum. Ascendente Iesu* Mat: 8. Frequens est in sacris Evangelijs memoria ascensûs Christi: quare id? vt nos quoq; exemplo eius provocati ascensiones ponamus in corde nostro, & de virtute in virtutem proficiamus: nunquã descendamus sed semper ascendamus in via spirituali. Qualiter autem & per quos gradus ascendere debeamus, docuit ipsemet in sermone illo quem postquam in montem ascendisset sic orsus est: *Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est Regnum cælorum?* Utinam crescamus in illo per omnia qui est caput Christus.

Punctum 2dum. Expende 8. beatitudines quasi 8. spirituales ascensus seu gradus. 1ma beatitudo paupertas Spiritûs, quæ consistit in abdicatione omnis affectûs ad divitias, & ad omne proprium. 2da. Mansvetudo; hæc consistit in repressione omnis iræ; in fuga omnis contentionis & detractionis; in oblivione omnium injuriarum. 3tia. Luctus hæc consistit in dolore de peccatis, in mortificatione carnis, in fuga iocorum lusuum, &c.

Ad Eph: 4

4ta.

4ta. Esuries iustitiæ; consistit in desiderio adimpletionis divinæ voluntatis, in cura & cultu perfectionis, in custodia legum sui statûs.

Punctum 3tium. Expende alias beatitudines quarum 5ta misericordia, consistit in compassione & in reali adiutorio sive amici, sive inimici. 6ta. munditia cordis, quæ consistit in fuga omnis peccati etiam venialis & in puritate cogitationum. 7ma pacificatio, quæ consistit in pace carnis cum spiritu, passionum cum ratione, animæ cum DEO. Dicuntur autem beati non qui vnum actum ex prædictis fecerunt; sed qui plurimos, vbiq; semper data occasione. Propositum: *Studium orationis & perfectionis.* Tessera: *Beatus vir cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit.*

Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas.

PRO FERIA II.

De octava beatitudine.

P*Unctum 1mum.* Octava beatitudo est tolerantia adversorum, quæ vt sit perfecta, quinq; requirit. 1mum. Ut sit lata, hoc est, vt se extendat ad omnis generis iniurias sufferendas sive corporis, sive animæ, sive ab amicis, sive ab inimi-

cis. 2dum. Ut sit alta, hoc est, vt non solùm patienter sed & gaudenter fiat. 3tium Ut sit purissima quo ad intentionem, hoc est, vt merè propter Deum fiat. 4tum. vt sit fortis & constans ad mortem. 5tum. vt sit insatiabilis, plura & acerbiora semper desiderans pati. Desiderium & postulatio eiusmodi tolerantiæ.

Punctum 2dum. Expende quàm absolutum huius tolerantiæ exemplum nobis Christus reliquit in infantia fugiens Herodem; tempore prædicationis, sustinens tot persecutiones tot injurias, tempore passionis, sustinens tantos cruciatus. Expende item persecutionum præmium, in hac quidem vita inter ærumnas spirituale gaudium; in altera cæleste bravium. Utinam imitatores fiamus Domini nostri excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio Spiritûs S. Benedictus Deus qui consolatur nos in omni tribulatione. Benedictus, qui per momentaneum & leve tribulationis, æternum gloriæ pondus operatur in nobis.

1. ad Tessal: 1.

PRO FERIA III.

De perfectione Evangelica.

Matth: 5.

PUnctum 1mum. Dictum est antiquis: *Non occides. Ego autem dico vobis non irasci*, &c. Considera Evangelicam legem

legem non tollere quo ad moralia Mosaycam, sed perficere, præcipiendo omne genus virtutum, tam theologicarum quàm moralium, erga Deum, nos ipsos & proximum. Considera deinde perfectionem eiusdem legis Evangelicæ: quæ omnem culpam sive parvam, sive magnam, non tantùm quo ad externa opera sed & quo ad internas cogitationes & affectiones pravas prohibet. Considera item perfectionem legis eiusdem ex eo, quod omnem non modo offensam Dei, sed etiam injuriam proximi, sive opere, sive ore faciendam arceat, dum & racha & fatue prohibet dici fratri: *Frater enim nullus noster est, nisi qui eundem habet nobiscum patrem. Cum ergo similiter credat in Deum & Christum Dei noverit sapientiam qua ratione stultitiæ elogio denotari potest.*

Lex Evangelica non tollit Mosaycam quo ad moralia.

Prohibet omnē culpam & magnam & parvā: & internam & externam.

Prohibet omnē iniuriam proximi, etiam in verbis.

Hieron: in Matth: 5.

Punctum 2dum. *Estote ergo perfecti sicut & Pater vester cælestis perfectus est.* Considera quàm absolutam idæam perfectio hæc Evangelica habeat infinitam scilicet perfectionem cælestis Patris. O quanto zelo & solicitudine in omni sanctitate & justitia imitanda! O quanto conatu quotidie ad maiorem & maiorem oportet aspirare perfectionem! vide & examina te an ad sanctitatem Patris cælestis saltem per recessum à malo tendas. Ora vt te

Perfectio æterni Patris, idæa nostræ perfectionis.

Chri-

Dignitas nostra exinde quia Patrē habemus Deum ipsum

Christus Dominus faciat in justitia abundare. Considera in super, quæsit dignitas nostra quòd Patrē in cælis habeamus: quòd filij Dei nominemur & simus, sumus autē si præcepta eius custodimus, si mundamus nos ab omni inquinamento carnis & spiritûs, si perficimus omnem sanctificationem in timore Dei. O ergo Pater noster qui es in cælis sanctificetur Nomen tuum in nobis regula sanctificationis & perfectionis nostræ voluntas tua fiat semper in terra sicut fiat in cælo: vt quemadmodum Angeli inculpatè tibi seruiunt in Cælo, ita & in terra nos homines seruiamus tibi.

PRO FERIA IV.

De recta Intentione.

Matth: 6.

PUnctum imum. *Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus vt videamini ab eis* Considera quàm solicitè Christus inculcet, ex operibus bonis non venari more Pharisæorum vanam gloriam sed solùm gloriam Dei scrutantis ima cordium quærere, ideoq; quantum fieri potest, potius in occulto, quàm publico exercenda velit, nisi aliud charitas & ædificatio proximi exigat. Redi in te ipsum, & vide qualiter opera tua faciebas: qua intentione, an Deo, an hominibus placendi? & propone in posterum in oc-

culto

culto tuam facere iustitiam. Quod si opus tuum sit in publico, intentio maneat in occulto: totusq; finis boni operis publici sit glorificatio æterni Patris, & proximi ædificatio.

Punctum 2dum. Considera Christum Dominum totà vitâ sua, id quod docuit, expressisse, cavendo plausum hominum dum miracula patraret quærendo secretum dum orationi vacaret; & in omnibus operibus alijs intentionem suam ad maximam æterni Patris gloriam dirigendo. Considera item mercedem bonæ intentionis quæ est in hac quidē vita maior gratia & bonæ conscientiæ testimonium in altera maior animæ & corporis gloria. Considera demum pænam vanæ gloriæ, quæ est in hac quidem vita turbatio conscientiæ; in altera retributionis privatio. Fatuis Virginibus oleum laudum humanarum pro sua externa rectitudine mercantibus clausa est janua regni cælestis.

Merces rectæ intentionis.

Pæna vanæ gloriæ

PRO FERIA V.

De angusta porta salutis: & suavi iugo CHRISTI.

P*Unctum 1mum. Contendite intrare per angustam portam.* Clamat ille qui factus est via, intrate per arctam portam ait S. Aug: ser: IV. in Ioan. Qui janua

Lucæ 13. & Mat:7.

nua

nua eſt, idem & via. Si vis intrare per Chriſtum in vitam æternam, ambula per ipſum: imitare eius humilitatem, manſvetudinem, patientiam, paupertatem, aliaſq; virtutes. Per arctam portam tumens quomodo intrabit? Ergò detumeſce ſi cupis ingredi. Accipe humilitatis medicamentum bibe contra tumorem poculum amarũ ſed ſalubre humilitatis. S. Aug: ibid.

Punctum 2dum. Expende quàm ſeriò æterna ſapientia commendat intrare per anguſtam portam, hoc eſt, per accuratam præceptorum Dei & conſiliorum obſervantiam: per corporis paſſionumq; mortificationem: per bonorum operum excitationem & animæ cum Deo vnionem: ſed pauci ſunt qui hoc perfectionis ſtudium curant: quod ſerò nimis deflebunt cum intrare non poterunt. Diſcurre hic mente & cogita quam multi ſunt, qui per latam viam gradiuntur & pereunt. Dole, orà, ne & tu cum pereuntibus pereas. Ora ne à paucis dividaris.

Viam virtutis quæ reddunt amabilẽ?

Punctum 3tium. Iugum meum ſuave eſt, & onus meum leve. Quanquam ſervitus Dei habet ſuas aſperitates habet tamen & jucunditates. Laborem in via virtutis ſuavem reddit. 1mo exemplum Chriſti & Sanctorum. 2do conſolatio interna & dulcedo ex conſcientia recte facti. 3tio.

ſpes

spes præmij cælestis. 4to. ipsa bonæ actionis honestas. E contra jugum diaboli o quàm durum! Cupidi honorum, deliciarum, divitiarum, heu quæ & quanta patiuntur? o quàm multos Martyres habet diabolus? O IESU via veritas, & vita, da mihi per angustam portam ad augustam gloriam pervenire? suave mihi semper sit jugum tuum. Amanti suave est: non amanti durum. Inspira ergo mihi amorem & da suavitatem. *S. August: serm: 12.*

PRO FERIA VI.

De dormitione Christi in Mari.

Causæ dormitionis Christi inter fluctu maris.

PUnctum imum. *Ipse verò dormiebat.* Quare dormit IESUS dum fluctus naviculam mergere incipiunt? imò. vt ostendat quandam dulcem requiem se in hominis corde tunc habere quando tribulationum fluctibus impetitur, non quòd lætetur ex angustiá nostra sed quod sciat vtilissimum valde meritorium nobis esse tribulari. 2do. dormit ideò vt ostendat ex permissu & dispositione sua esse si insurgant quæcunq; contra nos adversitates. 3tio. dormit ideò quia vult vt eum orationibus ad dandum auxilium excitemus. Clamemus ergo ad Dominum in omni tribulatione nostra. Exurge quare obdormis Domine: exurge & ne repellas

in finem. Cur faciem tuam avertis obliviſcens inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ.

Punctum 2dum. 4to. dormit ideò vt probet fidem & fortitudinem noſttam in adverſis. Unde diſcipulos increpuit: *Quid timidi eſtis modicæ fidei.* In fortitudine defecerunt propter timorem: in fide propter vacillationem: 5to dormit vt oſtendat hominem juſtum in medijs malis ſecurum & tranquillum eſſe ſecundùm illud Prov: 95. Non contriſtabit juſtum quidquid illi acciderit. Dormit tandem quia diſſimulat peccata hominum quæ continuò perpetrantur: quaſi ea non videns. Sed inopinatò excitabitur & percutiet inimicos ſuos: opprobrium ſempiternum dabit illis. O IESU da mihi fidem firmam in te ipſo: da fortitudinem in concuſſam: da conſcientiam rectam da & pro præteritis pænitentiam propter quam diſſimulas peccata noſtra: & tunc non nocebunt nec prævalebunt mihi tentationes vllæ.

Mar: 4.

Punctum 3tium. Erat dormiens in puppi ſuper cervical. Durus lectus fuit puppis naviculæ ſed durior longè Crux in qua in meridie inter incendia amoris ſui inter æſtus immanium tormentorum ſalvator meus recubuit. Quo fine? vt nos

molli-

molliter in regno eius quiescamus: sed nunc necesse in duris perferendis Christum imitari. Per naviculam Crucem intelligit Dionysius Carthusianus in qua dum IESUS dormit, magnus motus factus est in mari; quia totus mundus commotus fuit. Navicula fluctibus operta: quia Christus in Cruce pendens tormentis, blasphemijs, irrisionibus, doloribus repletus erat. impletumq; illud: Repleta est malis anima mea. Et super me confirmatus est furor tuus, & omnes fluctus tuos induxisti super me. Crux tua Domine IESU in omni tribulatione sit cervical meum, solatium & quies mea. Da in hac soporari dum insurgunt contra me tentationum & persecutionum venti.

PRO DIE SABBATI.

De sedatâ maris tempestate.

PUnctum imum. Dormiente Christo oborta est in mari tempestas vehemens. Ut ab origine mundi ita etiã nunc non solùm universalem Ecclesiæ navem, sed in particulari quemq; electum occultæ providentiæ suæ consilio persæpe Dominus Deus sinit iactari propter varias causas. 1ma. vt electi suam infirmitatem agnoscant. 2da. vt sibi diffidentes divinum

Causæ ob quas Deus electos suos permittit iactari ten-

num

rationum & tribulationum fluctibus.

num auxilium implorent. 3tia. vt viri-
ter certando meritum augeant.

Punctum 2dum Excitatus Dominus im-
peravit ventis & mari. Quàm admiran-
da, amanda, & glorificanda Christi po-
tentia, cui omnes creaturæ licet ration-
expertes ac etiam furiosum mare ad nu-
tum obediunt! solus homo ad imaginem
Dei factus, rationis compos, aliquando
obedire non vult. Per ventos, passione
per mare, cor intelligitur. Imperas Do-
mine & non compono passiones meas
nec conquiescit cor meum, sed ferv
jam concupiscentiâ, jam irâ, jam alijs per-
turbationibus. Nimirum relinquis in
mihi vt obediens voci tuæ præmium,
obediens pœnas reportem, sed rogo
benignissime Domine cohibe evagatio-
nes meas, & vim facientes elide tenta-
tiones. Impera ventis & mari: & rebel-
lem etiam propitius ad te, compelle vo-
luntatem meam. Et te rogo Domina
cta nobis quasi navis institoris: por
me securè inter fluctus mundi ad portu
felicitatis æternæ.

*Punctum 3tium. Et facta est tranquilli-
tas magna.* Ecce author pacis mare tur-
batum pacatum reddit; scilicet ad ho
venit in mundum, vt pacificaret omni
& quæ in terris, & quæ in cælis sun

Et pro-

Et propterea non fecit miraculum in aqua per divisionem; sicut Moyses divisit mare, & sicut Iosue & Elias diviserunt flumina, neq; in aere tonitrua excitavit & fulgura, sicut Elias. *Quia videlicet non conveniebat ei qui omnia in statum pacis & tranquillitatis revocare venerat, vt vel turbationem aeris, vel divisionem aquarum faceret.*

S. Thomas 3. p. q. 44 ar. 4. ad 3.

Deus meus & omnia? qui facis cor tranquillum & pacem magnam, lætitiamq; festivam: & quando veniet beata & desiderabilis hora, vt me tua saties præsentia & sis mihi omnia in omnibus; vtq; per te pacem habeam & abundantius habeam! Adhuc (proh dolor) vivit in me vetus homo, non est totus crucifixus, non est perfectè mortuus Adhuc concupiscit fortiter contra spiritum, bella movet intestina, nec regnum animæ patitur esse quietum: sed tu qui dominaris potestati maris, & motum fluctuum eius mitigas; exurge, adiuva me.

Colloquiū ex Thom: à Kempis: l. 3. c. 34.

MEDITATIONES

de Castitate.

PRO DOMINICA V. post Epiphaniam

De malis cogitationibus vitandis.

PUnctum 1mum. Cum dormirent homines venit inimicus homo & superseminavit zizania. Discute primùm parabolam zizaniorum & interpretationem eius in Evangelio positam, postmodum sequentia. Evagatio mentis ad illicita est filia acediæ. dormimus, cum nos acedia tenet: hac verò dum tenemur, mens nostra ad illicita defluit; & sic seminantur in agro cordis nostri cogitationes malæ: quæ demum nisi resipiscamus, erunt nobis pabulum ignis infernalis. Detestatio cogitationum impudicarum. Propositum mentem aliò avertendi dum occurrent.

Punctum 2dum. Spiritus S. auferet se à cogitationibus quæ sunt sine intellectu, & corripietur à superveniente iniquitate. Sap: 1mo. Cogitationes sine intellectu sunt illæ, quæcunq; sunt contra dictamē rationis & contra legem divinam: vti sunt cogitationes impudicæ: & quibus alreri malum optatur aut paratur. Vide quia Spiritus S. non potest habitare vbi sunt cogitationes stultæ & illicitæ. Vide item quia talis homo qui immoratur stultis cogitationibus citò corripietur ab iniquitate. Examina te qualis soleas esse in incursu cogitationum malarum: an morosus, an fugitivus.

Proximus peccato operis, qui immoratur cogitationibus pravis.

Pun-

Punctum 3tium. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Deum videbunt mundi corde tanquam purgatũ mentis oculum habentes. Si beati mundo corde, quoniam Deum videbunt: igitur miseri & maledicti, qui volvunt in mente cogitationes immundas quoniam privabuntur visione Dei; indigni scilicet videre Deum, qui mentem suam occupabant imaginibus & imaginationibus turpibus. Pete munditiem cordis, detestare cogitationes malas, & alios affectus congruentes elice. Propositum: malas cogitationes fugiendi, hoc est, dum occurrunt, statim aliò mentem avocandi. Virtus: *Castitas.* Tesseræ quibus vel quatum aliquâ per septimanam interdum aspires ad Deum: *Matth: 5.*

Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Magister mi castissime, fac me spurcitias carnis immaculato calle transire.

Qui pergis inter lilia septus choreis Virginũ: fac nos nescire omnia corruptionis vulnera.

PRO FERIA II.

De exemplis, voto, & bonis castitatis.

PUnctum 1mum. Meditare affectum castitatis, & constantiam eiusdem con-

ſervandæ in Sanctis relucentem. S. Caſi-
mirus maluit mori quàm fœdari. S. Tho-
mas de Aquino titione lupam fugavit.
S. Benedictus volutavit ſe in vepribus.
S. Franciſcus in nivibus. Tot greges vi-
rorum, mulierum, ac virginum maluc-
runt in fruſta diſcerpi, vri, ſecari, ac
ingentia ſubire tormenta, qàm caſtitatem
amittere. Pudeat non imitari? potuerunt
alij cur non ego?

Punctum 2dum. Conſidera obligatio-
nem voti quo obſtrictus es. *Melius eſt
non vovere quàm votum non adimplere.* O
quanto zelo & furore corripiuntur viri
dum vxores infideles deprehendunt. At
qui Deus maior zelotes. *Quisquis conti-
nentiam Deo voverit* (ait S. Hieronymus
in 1. ad Teſſal. c. 4.) *fecit ſibi illicitum
quod licebat.*

Punctum 3tium: Conſidera item bona
caſtitatis quæ ſunt: 1mo. familiaritas cum
Deo. Hinc caſti iuvenes, viri virgineſq;
familiaritatem cum Deo Sanctiſq; An-
gelis habuerunt, vt S. Ioſeph, S. Anto-
nius, S. Paulus primus Eremita, Beatus
Stanislaus Koſtka, B. Stanislaus Oporo-
vius, S. Roſa, & innumeri alij. 2do. de-
lectationes ſpirituales. Pectus enim caſti
hominis eſt lectulus floridus, vbi IESUS
cum anima deliciatur. 3tio. gratioſitas

quæ-

quædam ex animo in vultum promicans. *Castimoniæ enim comes, nitor gratiæ.* Propositum & tessera sumatur ex die hesterna. *Ambrosius de Ioseph.*

PRO FERIA III.

De natura & malis Luxuriæ.

Punctum 1mum. Luxuria est appetitus inordinatus turpium voluptatum. Vitium hoc ex natura sua est nimis lubricum, & maximæ adhærentiæ: facilisq; ad illud lapsus sed exitus difficilis; & ideò *diabolus maximè gaudet de peccato luxuriæ*. Insuper est origo amoris proprij, *omnium peccatorum fontis*: item odij Dei: nec non desperationis in quantum ex affectu carnalium delectationũ fastidiuntur spiritualia nec reputantur pro bonis ac proinde non sperantur, imò ratione acediæ luxuriam comitantis, positivè desperantur tanquam non possibilia ad adipiscendum. Hinc est quod multi luxuriosi, vt exempla docent, ad extremum vitæ sinè seriâ pænitentiâ venerunt: & in articulo mortis desperantes pænitere noluerunt. Detestare luxuriam. Pete de sursum castitatem.

Punctum 2dum. Mala luxuriæ sunt 1mo. inquinat non modò mentem sed & corpus. Quodsi grande peccatum est polluere materialem Ecclesiam: quid vivum

templum Dei? 2dò. summè scandalisat, væ autem homini per quem scandalum venit. 3tio. infamiam inurit, quæ est quædam mors civilis: nocetq; non soli infamato sed toti congregationi ex qua est

Glossa in Luc: 15. ille qui malè audit. 4to. morbos obscænos procreat. 5to, *consumit omnia bona gratiæ & naturæ* vt patet in filio prodigio. Ora vt superiùs.

Punctum 3tium. Demum luxuria, vt supra, ad desperationem trahit. Desperatio autem est omnibus alijs etiam gravissimis peccatis periculiosior: quia per spem revocamur ad bona prosequenda: sublatâ verò spe irrefranatè labuntur homines ad vitia. Et ideò desperatio insanabilis dicitur. Insanabilis fractura tua Hier: 30. & Hieron: ait: *Solum desperationis crimen est quod curari nequeat.* Est autem vnum ex peccatis in Spiritum S. Contrariatur enim bonitati eiusdem quia per contemptum abijcit donum ipsius, (scilicet spem) quô à peccando retraheretur homo. Cave & ora ne lubricâ viâ ad baratrum desperationis & inferni ruas.

PRO FERIA IV.

Væ luxuriosis.

Lucæ 6. PUnctum 1mum. *Væ vobis qui ridetis nunc: quia lugebitis.* Risus hic pro

iocis

iocis lascivis, & quibuscunq; impudicis delectationibus accipitur. Rectè risus vocatur omnis inhonesta & mundana delectatio: quia solùm in ore & externa corporis natat superficiè, ad cor non pervadit; vnde & illicò post expletam libidinem mærore cor cruciatur. *Væ vobis qui ridetis nunc:* sicut beati qui nunc lugent, quia in perpetuum consolabuntur; ita væ illis qui nunc rident; quia in æternitates perpetuas plorabunt. *Quid per risum intelligitur in scriptura.*

Punctum 2dum. Execratis & fornicatoribus pars erit in stagno ardenti & sulphure. Apoc: 21. Execrati qui intelliguntur? *1mo. qui naturæ iniuriam in proprio corpore inferunt. Deinde qui cinædos cogunt obsequi ad masculam venerem. Et qui quoquo modo postica diverticula quærunt explendæ libidini sive in simili, sive in dissimili specie sexuve. Arbitror etiam consanguineorum incæstus in hoc catalogo censeri, & Sacerdotum sive etiam Monachorum fornicationes. Hos omnes scriptura hæc condemnat & cogit in stagnum ardens igne & sulphure:* hucusq; Gregorius Cælius. *Execrati qui? in Apoca.*

Punctum 3tium. Iustè cruciabuntur libidinosi igne & sulphure; quia ipsi ardebant concupiscentiâ, & fætebant voluptatibus. Ignis enim vrit, & sulphur fætet: quibus fomentis omnia gravissima & *Ignis & sulphur quid?*

fœtidissima pœnarum genera designantur. Propositum & oratio eiaculatoria per diem replicanda petatur ex die Dominico.

PRO FERIA V.

Inquinationi in cælo locus non est: nec in nobis sit.

Inquinatus, abominationem faciens, qui?

PUnctum imum. *Non intrabit in eam* hoc est, in Ierusalem cælestem *aliquid coinquinatum aut abominationem faciens. Apoc. 21.* Inquinatus dicitur, mentaliter peccans: abominationem faciens, fœda carnis exercens opera; vterq; excluditur à regno cælesti. Unde & infra arcentur ab eodem canes & impudici. Canes, sunt luxuriosi: impudici sunt, qui vacant actibus impudicis, moriturae virginitatis prodromis. Quis non desideret introire in Civitatem illam cælestem de qua tam gloriosa dicta sunt? Ergo procul esto inquinatio omnis, procul abominatio omnis.

Sumus Sponsa Christi.

Arca testamenti.

Punctum 2dum. Sponsa Christi, arca est testamenti intrinsecùs & extrinsecùs deaurata, custos legis Domini. S. Hieronymus ad Eustochium. Anima nostra sponsa est Christi: debet ergo charitatis & puritatis tam intus, hoc est in mente, quàm in ore opereq; quod foris est splendere. *Nos sumus genus electum, regale sacerdotium, gens*

gens sancta, populus acquisitionis: Omnis cogitatio & conversatio nostra cælestis esse debet. Nec tantum status & vocatio nostra sublimis est, sed etiam grandia & pretiosa castitatis promissa: quæ nobis donavit Deus, vt per ea divinæ efficiamur consortes naturæ fugientes eam quæ in mundo est concupiscentiam corruptionis. Quid maiùs dici potest, quàm quod Divinæ efficiamur consortes naturæ? Propositum & oratio eiaculatoria vt supra.

Genus electum, &c.

Grande præmium castitatis, divinæ participatio naturæ.

PRO FERIA VI.

Iesus crucifixus docet continentiam.

PUnctum 1mum. *Cum aperuisset Agnus librum, omnia quæ in cælo & in terra, & subtus terram sunt: dederunt gloriam Deo.* Quid est liber apertus, nisi IESUS Christus in cruce tanquam in cathedra expansus: lege in eo, meditare in eo; & sordescent tibi carnalia desideria. Disces in eo amorem Dei erga nos intensissimum, ipseq; vicissim redamare ardebis dabisq; gloriam Deo: disces puritatem omnimodam; ideo enim pro nobis in carne mortuus est, vt non secundùm carnem vivamus.

Apocal 5.

Liber apertus est IesusChristus crucifixus.

Punctum 2dum. Dominus meus crucifixus est: & ego oleum comedam? Vox est

Meditatio de crucifixo movet ad fugam delectationis & peccati.

S. Palæmonis nolentis in oleo comedere in die Paschatis. dic tu: Dominus meus crucifixus est, & ego voluptati operam dabo! *Salvator noster caput inclinavit in morte vt oscula daret suis dilectis.* S Augustinus. Ille mihi dulce vult dare osculum: imò sæpè dat per illustrationem mentis, & dulcem affectionem voluntatis: & ego ipsi obvertam dorsum, & me ad nefanda, ad turpia convertam? Propositum & Tessera vt supra.

PRO DIE SABBATI.

Voluptas momentanea.

S. August: stulte eligitur momentanea voluptas.

P*Unctum imum. Momentaneum quod delectat: æternum, quod cruciat. Sub momento enim transit impetus libidinis; & permanet sine fine animæ infelicis opprobrium.* Quanta stultitia pro momentanea oblectatione æternos gehennæ mercari cruciatus! Quis non fatuum judicaret, qui pro exigua & brevissima vnius pomi delectatione regno exui eligeret: sicut & Esau fatuitatis arguitur, qui pro vno edulio ius primogenituræ vendidit. Stultus Aman, qui pro brevi voluptate & vitam perdidit & regnum. *Stulti illi qui ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad infernum descendunt.* Stultorum horum infinitus est numerus. Vide ne eorum numerum te ipso augeas.

Punctum 2dum. Sed nemo potest esse continens nisi Omnipotens dederit? omne enim donum perfectum desursum descendit, vbi non sunt nuptiæ: & descendit non à quolibet, sed à Patre luminum. Ergo ora vt tibi detur continentiæ donum: dabitur sine dubio si perseveranter petieris. Ora per Beatissimam Virginem, cui summè placet castitatis virtus, ipsa est Mater pulchræ dilectionis: fædos amores non deseres nisi per illam. Ipsa est aula lucis fulgida: eam ames & ores, si tenebrosa carnis opera fugere desideras. Ipsa est hortus conclusus, fons signatus: eius similitudinem habebis ipseq; per continentiam clausus & signatus eris carnalibus illecebris, si ad eam fueris devotus. Propositum & Tessera vt supra.

Ora à Deo castitatem. Contra Iovinianū.

Virgo Beatissima castitatis conciliatrix.

MEDITATIONES
Ad virtutem humilitatis inclinantes.
PRO DOMINICA VI. post Epiphaniam.
De grano Sinapis.

Præludiū 1mum. Statuè ante oculos tuos Christum de grano sinapis prædicantē.

Præludium 2dum. Pete gratiam, vt possis intelligere & fructum ex meditatione reportare.

PUnctum 1mum. *Simile est regnum cælorum grano Sinapis.* Regnum cælorum doctrina Christi est: quia per eam tendimus ad possessionem æternæ beatitudinis. Grano sinapis assimilatur; quia potissimum de humilitate tractat, contemptum nostri suadet, & monet ne abhorreamus conteri ab hominibus. Salubre sinapi est; salutaris doctrina Christi. Requiescunt volucres in arbore sinapis; & nos magnam requiescendi in eloquijs Christi opportunitatem habemus. Requiescemus autem si audiamus & custodiamus verba Dei, si, quod suadet Evangelium, amemus humiliari, amemus conteri, pro nihilo, pro vilibus & abiectis reputari, si amaritudines & opprobria non horreamus. Ita ne tecum est o anima mea?

Matt: 23.

Doctrina Christi granū sinapis.

Quare?

Qui fiet vt requiescamus in eloquijs Christi.

Punctum 2dum. Doctrina christi de humilitate, de contemptu sui, de mortificatione, crescit in arborem altissimam per quam in cælum facilè conscendimus. Quò magis humiliamur, eò magis in cælum elevamur: qui se humiliat exaltabitur. Humiliare itaq; vt exalteris. Eia o humillime IESU da mihi ne horream amare pusillitatem, abiectionem & contemptum mei ipsius. Tu ipse granum sinapis fuisti quia pusillus: quia humillimus: quia

Colloquiū.

Granum sinapis Christus.

amarus tibi ipſi, nobis verò ſuavis & dulcis; quia te conteri & in pulverem redigi optabas amore ſalutis noſtræ: quia tota ſubſtantia tua non propriæ vtilitati, ſed gloriæ æterni Patris & noſtræ ſaluti ſerviebat. Fac ergo vt imiter, qui aliunde ex natura parvulus ſum & abiectus. *Subſtantia mea tanquam nihilum ante te.* Propoſitum deſiderare contemni & vilis haberi. Virtus: humilitas. Teſſera replicanda crebrò per ſeptimanam aſſumatur ex infra poſitis:

Da Domine humiliter ſentire, & non exaltare animam meam: ne ſicut ablactatus eſt ſuper matre ſua; ita retributio fiat in anima mea.

Da mihi dulciſsime Ieſu omnibus mori, quæ in mundo ſunt, & propter te amare contemni, & neſciri in hoc ſæculo. Thomas à Kempis.

Confiteor Domine quià nihil aliud ſum quàm terra inanis & vacua. quæ ſine tua benedictione nihil germinat: fructum quoq; non facit, niſi confuſionem, peccatum, & mortem. S. Aug: in ſolilo.

PRO FERIA II.

De humilitate eiuſq; actibus.

Præludium 1mum. Statue ante oculos Christum Dominum humilitatis ſtudium inculcantem.

Præludium 2dum. Pete gratiam ex humilitatis cognitione in eius amorem exardeſcendi.

Punctum 1mum. Humilitas eſt virtus moderans & reſtringens appetitum hominis, ne efferatur ſupra ſe. Actus ſeu gradus humilitatis duodecim aſſignat S. Benedictus in regula. 1mus. eſt aſpectum in terram defigere. 2dus. pauca verba & rationabilia loqui non clamoroſâ voce. 3tius. non eſſe facilem aut promptum ad riſum. 4tus. taciturnitas vſq; ad interrogationem. 5tus. tenere quod habet communis regula monaſterij. 6tus. credere & pronuntiare ſe omnibus viliorem. 7mus. ad omnia indignum & inutilem ſe credere & confiteri. 8vus. confeſſio peccatorum. 9mus. in duris & aſperis patientiam amplecti. 10mus. cum obedientia ſe ſubdere maiori. 11mus. vt voluntatem propriam non delecteris implere. 12mus. vt Deum timeas & memor ſis omnium quæ præcepit.

Gradus humilitatis 12.

Punctum 2dum. Eſto hîc ponuntur etiam aliarum virtutum actus, non eſt tamen inconveniens quòd humilitati adſcribantur; quia ſicut vnum vitium oritur ex alio, ita naturali ordine actus vnius virtutis procedit ex actu alterius virtutis. Adverte quòd abſq; omni falſitate & men-

& mendacio possis te credere & pronuntiare omnibus viliorem secundùm defectus tuos occultos quos in te recognoscis; & secundùm dona Dei quæ in alijs latent vel patent: ad omnia item te indignum & inutilem secundùm proprias vires, vt sufficientia nostra omnis in Deum referatur iuxta illud 2. ad Corint: 3. *Non sumus sufficientes aliquid cogitare à nobis tanquam ex nobis, sed omnis sufficientia nostra ex Deo est.* Amor humilitatis. Desiderium & Propositum actus enumeratos exercendi. Insuper propositum & Tessera vt heri.

PRO FERIA III.

Humilitas necessaria ad salutem: & qualis?

PUnctum 2dum. *Nisi conversi fueritis & efficiamini sicut parvuli non intrabitis in regnum cælorum. Matth: 18.* Vide humilitatis necessitatem: qua necessitate conversio ad Deum per charitatem, eadem & humilitas requiritur. sed qualis? qualis in parvulis. Humilitas parvulorum non est posita in profundis inclinationibus, capitis apertione, alijsq; externis signis sed in eo quia non efferuntur: quia neminem contemnunt: non appetunt honorari, non curant, nec tristantur si de-

Necessitas humilitatis.

Humilitatem parvulorum requirit Christus in nobis.

ſpiciantur: deniq; omne genus hominum ſibi ſimile putant, ac de nemine quidquam mali ſuſpicantur. Hanc humilitatem in nobis deſiderat Dominus.

Humilitas Christi circa parvulos.

Punctum 2dum. Vide humilitatem Chriſti Domini in hoc ipſo: quia de præcedentia in regno cæleſti interrogatus parvulum accerſivit, ſuaviter allocutus & complexus eſt, ſuſcipi in nomine ſuo cum appromiſſione præmij iuſſit, ſcandaliſari horrendâ ſimilitudine vetuit. O Magi-

Colloquiũ.

ſter humilitatis quàm ego longè ſum à doctrina tua! nullos mores nullam ſimilitudinem parvulorum habeo, totus faſtuoſus aliorum contemptor, deriſor, mei ipſius amator. Væ mihi, væ mihi peccatori. Miſerere Domine IESU: ecce nunc vt parvulus metuens virgam indignationis tuæ iaceo ad pedes tuos ſanctiſſimos, flens & deprecans; vt avertas indignationem tuam à me; vt dimittas quod conſcientia metuit, & adijcias quod oratio non præſumit. Propoſitum & Teſſera vt ſupra.

PRO FERIA IV.

Superbia omnem iuſtitiam deſtruit & vindictam poſt ſe trahit.

PUnctum 1mum. *Non te extollas in cogitatione animæ tuæ velut taurus: ne forte*

forte elidatur virtus tua per stultitiam: & folia tua comedat, & fructus tuos perdas, & relinquaris velut lignum aridum in eremo. Eccl: 6. Superbia est mera stultitia per eam omnis virtus nostra, quam Dei gratiâ comparavimus eliditur & annihilatur: per eam pereunt omnes exteriores observantiæ nostræ instar foliorum quæ à bruchis aut erucis comeduntur: per eam pereunt omnes interiores fructus virtutum nostrarum: per eam demum efficimur velut lignum aridum in eremo aptum non nisi igni infernali ad combussionem.

Superbia est stultitia. Per eandē destruitur omnis virtus nostra.

Punctum 2dum. Humilia valdè spiritum tuum; quoniam vindicta carnis impij ignis & vermis. Eccl: 7. Superbus, impius vocatur; quia se Patri suo cælesti, aperto quasi Marte opponit: propter quod etiam Deus dicitur peculiari modo resistere superbis. Omnium quidem vitiorum vindex Deus; at potissimum superbiæ quia regina est iniquitatis. Ignis pænam sensus, vermis pænam damni significat: hac vtraq; vlciscetur se Deus de superbis. Ergo humiliemur sub potenti manu Dei. Quid enim est vnde superbire & gloriari possimus? quid habes seu in bonis naturæ, seu in bonis gratiæ quod non accepisti? si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis?

Omnis superbus est impius.

Sequitur superbos vltor à tergo Deus. sen.

Ignis & vermis quid?

PRO FERIA V.

Humilitas Apostolorum: amori proprio inimica.

PUnctum imum. *Tanquam purgamenta facti sumus: omnium peripsema.* ait Apostolus Paulus ex persona aliorum Apostolorum. Purgamenta sunt sordes quas conspuimus, conculcamus, & demum in vnum collectas eijcimus foras. Tales fuerunt Apostoli quantum ad præparationem animi. Parati erant conspui & conculcari: indignos se aspectu humano dívinoq; iudicabant: parati erant eijci è Synagogis & domibus hominum, sicut etiam eijciebantur. En tanta fuit humilitas in Apostolis Principibus mundi penes curam totius orbis, penes solicitudinem omnium Ecclesiarum, penes miraculorum potestatem. Ego verò propter peccata mea, & ingentes abominationes verè non sum dignus quem terra portet: dignus sum omni dehonoratione & contemptu; & tamen quomodo exardesco si dehonoror! quam longè sum ab humilitate Apostolorum.

Humilitas Apostolorum.

Punctum 2dum. Cogita quod arrogantiæ fons sit amor proprius. *Amor Dei & proprius duas ædificant civitates: ille vsq; ad contemptum sui, hic vsq; ad contemptum Dei*

at

ait S. Aug: Amor autem proprius ibi eſt, vbi deficit cognitio ſui ipſius. A cognitione Dei & ſui ipſius tam initium quàm proſecutio vitæ melioris pendet. Quia Apoſtoli ſe cognoſcebant: ideo ſeipſos contemnendo in amore Dei iugiter proficiebant. noſce & tu teipſum & dic: frequenter cum S. Franciſco: *Quis ſum ego Domine & quis tu.* & cum S. Auguſtino. *Noverim me, noverim te, nec aliquid cupiam niſi te.* Propoſitum & Teſſera vt in die Dominico.

Amor Dei & proprius duo architecti: ille humilitatē & contēptū ſui, hic ſuperbiā & contēptū Dei architectatur.

PRO FERIA VI.

Humilitas Chriſti Domini.

PUnctum imum. *Cum in forma Dei eſſet formam ſervi accipiens in ſimilitudinem hominum factus, & habitu inventus vt homo.* ait Apoſtolus de Chriſto. *Cum in forma Dei eſſet:* hoc eſt, cum eſſet Deus & Dominus vniverſorum *exinanivit ſemetipſum:* hoc eſt, ita ſe depreſſit & humiliavit, vt plane nihil factus ſit, non quidem amittendo, ſed abſcondendo naturam Divinam, conditionem verò imo & habitum ſervi aſſumendo. Conſidera quàm exactè implevit ſervilem conditionem. Servus erat Patris æterni: ideo in omnibus voluntatem eius faciebat vſq, ad mortem crucis, ſervus erat hominum;

Humilitas Chriſti Domini ſecundùm formā ſervi.

quia non venit ministrari sed ministrare. Perpende vitam Christi & invenies eam nihil fuisse nisi ministrare hominibus, obediendo, prædicando, infirmis serviendo, docendo, peregrinando, patiendo. Tu verò qui naturâ servus es, an imples conditionem servi? Examina teipsum an voluntatem divinam facis? an humiliter exples superiorum mandata? an paratus es ad sustinenda convitia & verbera? an ministras alijs? an verò potius ministrari & deferri tibi desideras?

Punctum 2dum. Non erat contentus Dominus formam servi, hoc est, naturam humanam accipere, nisi & habitum acciperet. Poterat in natura quidem humana apparere, at lumine sicut vestimento indui; non fecit tamen, vt per omnia & internè & externè servum ageret. Nobis exemplum proposuit, vt externo habitu internam humilitatem nostram testemur; vt simus & exteriùs & interiùs humiles. *Erubescat homo esse superbus quoniam humilis factus DEVS.* S. Augustinus in Ioan: serm: XLI. Propositum & Tessera vt supra.

secundùm habitum.

PRO DIE SABBATI.

Humilitas dilectionis Mater, in Virgine Beatissima admirabilis.

PUnctum 1mum. Si qua consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis: implete gaudium meum, vt idem sapiatis eandem charitatem habentes, vnanimes, id ipsum sentientes: nihil per contentionem aut inanem gloriam, sed in humilitate sibi invicem superiores arbitrantes. ad Philip: 2. En quomodo obtestatur Apostolus discipulos suos vt fraternitatis dilectionem servet: simulq; dat modum vnanimitatis servandæ, si nimirum sint humiles, & alter alterius sensui cedat, nemo per intentionem aut inanem gloriam præcellere velit, & singuli singulos sibi superiores existiment. Felix societas, felix communitas, vbi viget regula hæc Apostoli, vbi humilitate certatur! Disce ac memoriæ imprime regulam hanc, singulaq; eius puncta: atq; opere implere cura.

Vbi humilitas: ibi vnanimitas & fraternitatis dilectio.

Punctum 2dum. Ut monitum hoc Apostolicum exequaris, propone tibi Virginem Beatissimam Iosepho, Elisabethæ, Ægyptijs & tot hominibus infimis humiliter ministrantem sese abiectissimam, & præ omnibus vilissimam reputantem. Ve-

Virgo Beatissima humilitatis exemplar.

rè ipsa omnes homines sibi superiores. Superiores arbitrabatur. Unde magnificabat Dominum quia respexit humilitatem eius. alij legunt *nihilitatem*. Si Mater Dei non nisi ancillari avet; tu dominari & superbire audebis? Ora Virginem Beatissimam vt tibi impetret virtutem hanc sibi familiarissimam. Propone exemplo eius nulli te præponere, omnibus postponere. *Non nocet enim si omnibus te postponas: nocet autem plurimum si vel vni te præponas. Thomas à Kemp:*

MEDITATIONES

Mansvetudinem suadentes.

PRO DOMINICA SEPTUAGESIMÆ.

Ira ex iniuria apprehensa: & ex inVidia oritur.

Præludia convenientia.

Ira non fit nisi ob iniuriã apprehensã.

P*Unctum vnum.* Murmurant servi indignantes æquiparatos sibi esse in mercede conservos. qui minus laborarunt. Ira non fit nisi ob iniuriam. Nemo enim irascitur si se iustè læsum recogitet. Unde etiam vni servorum hodiernorum dicitur: *Amice non facio tibi iniuriam.* ac si

Matth: 2. diceretur: cur indignaris, si tibi nulla facta in-

cta iniuria? Et nos plerumq; irascimur non læsi iniuriâ vllâ, nisi fortè falsò apparente & apprehensâ. Examina te ipsum, & depræhendes te toties excanduisse absq; causâ iustâ. Dole, aliosq; affectus elice.

Punctum 2dum. Vitium vnum oritur ex alio vnde indignatio hæc in servis contra Dominum? ex invidia. Invidebant felicitatem æqualis mercedis conservis suis, ideo indignabantur contra Dominum: invidebant qui gaudere debuerant de bonis proximorum suorum: si dilectionem proximi habuissent, nec conservis, nec Domino fuissent irati; sed quem fructum reportarunt ex livido & nequam oculo? afflictionem. Afflictio enim in proximorum prosperis est filia invidiæ. Amor proximi. Gaudium de aliena felicitate & desiderium eiusdem. Detestatio iræ & invidiæ. Propositum nullum durius verbum alijs loquendi, sed nec gestu iniurioso offendendi. Virtus *mansvetudo.* Eiaculatoria oratio crebrò per hebdomadã repetenda aliqua ex subiectis.

Ex invidia oritur ira.

O IESU mi absconde me in abscondito faciei tuæ à conturbatione hominum!

Creator mi evelle à me animi rancorem, & largire mihi mitis mentis dulcedinem S. Aug: cap. 1. in meditationibus.

Tu qui imperasti ventis & mari & facta est

est tranquillitas magna: veni & ingredere super fluctus cordis, vt tranqvilla & serena fiant omnia mea, quatenus vnum bonum meum amplectar te. S. Aug: ibidem.

PRO FERIA II.

Quare? & qualiter? & vnde exterminabuntur iracundi?

PUnctum 1mum. *Desine ab ira & derelinqve furorem quoniam qui malignantur exterminabuntur.* Malignatur quis contra te, hoc est, malè indignatur, irascitur, furit: ne tu rependas vicem, ne æmuleris in malignando. Quare? quia omnes malignantes exterminabuntur, hoc est, ejicientur è numero viventium. Cholera enim abbreviat vitam. Eccl: 30. *Zelus & ira minuent dies.* Et non modo morte naturali citò extingvuntur omnes iracundi, sed etiam plerumq; casuali inter iurgia vel per insidias aliquas ex improviso. Miserere mei Domine quoniam conturbatus in ira oculus meus, anima mea, & venter meus. Conturbatur intellectus, voluntas, memoria mea: & sic utraq; vita mea læditur. Miserere ne vincar à malo, sed vincam in bono malum.

Punctum 2dum. Exterminabuntur iracundi, quod infinite miserius est, ex terra illa quæ est solidus & æternùm duraturus

turus beatorum locus, quam ipsi soli hæreditabunt sustinentes Dominum, hoc est vindictam non quærentes, sed proximo quidem omnem offensam condonantes, Deum autem solum judicem & vindicem salvo affectu & dilectione proximi expectantes. Non demus ergo locum diabolo. Non contristemus Spiritum S. per iram. Non simus nosmetipsos defendentes charissimi sed demus locum iræ. Scriptum est enim· mihi vindictam & ego retribuam sic modo quidem vitam prolixam, postea verò æternam habebimus.

PRO FERIA III.

Non irascendum quia judicabimur & quia qui nos exercent in spe sunt emendationis prosuntq; nobis.

PUnctum imum. *Omnis qui irascitur fratri suo, reus erit judicio, &c. Matt:* 5. Tres gradus iræ assignat Magister noster. 1mus est, irasci in corde. 2dus. erumpere in vocem aliquam iniuriosam internæ commotionis testem & nihil aliud significantem qualis est vox Racha, & quæcunq; alia interiectio indignantis. 3tius. est erumpere in verbum contumeliosum malitiosè. His correspondent tres reatus; judicij, concilij, gehennæ. In judicio fit discus-

discussio de crimine, in concilio de pæna, in gehenna executio pænæ. Grave peccatum: gravis & pæna. Non enim leve est imaginem Dei in proximo proscindere: fædare alterum appellatione, honorem & pacem cordis alteri auferre. Soni etenim contemptivi & irrisorij & multo magis convitia & contumeliæ conturbant homines atq; ad iram & tristitiam adducunt. Pone Domine custodiam cordi & ori meo vt cor meum ad iram, os meum ad sonos & verba malitiæ non declinet ne fortè reatum gehennæ incurram. Quæ si ob verbum fatue incurritur quis eam effugiet?

Punctum 2dum. Audi & perpende verba S. Aug: in Psal: 54. dicentis: Utinam qui nos modo exercent convertantur & nobiscum exerceantur: tamen quam diu ita sunt vt nos exerceant non eos oderimus; quia in eo quod malus est quis eorum, vtrùm vsq; in finem perseveraturus sit ignoramus. *Et plerumq; cum tibi videris odisse inimicum fratrem odisti & nescis.* Non habes certè o anima mea cur irascaris contra eum qui te verbis & factis impellit. imò verò gaude & gratias age, quia tibi factus occasio meriti amplioris. quia te exercitatione sua in virtute mansuetudinis roborat: quia factus tibi velut aurifaber te in camino tribulationis à scoria expur-

Prodest nobis qui nos affligit.

expurgans vel tanquam lithogoliphus seu lapicida te rude saxum cælestis Hierusalem ædificio expoliens. Pròpositum. Tessera vt supra in die Dominico.

PRO FERIA IV.

Mansuetudo honor animæ

PUnctum imum. *Fili mi serva in mansvetudine animam tuam: & da illi honorem secundùm meritum suum. Eccl: 10.* Anima nostra meretur honorem amplissimum, quia secundùm eam portamus imaginem Dei: secundùm eam sumus capaces gratiæ & gloriæ Dei· secundùm eam sumus similes Angelis paulò minus ab illis minorati. Iustùm est igitur vt illi honorem præstemus. Honoramus homines cum illis inclinamur, cum caput aperimus, cum genua flectimus; honoramus animam cum eam in mansuetudine servamus. Mansuetudo honor est animæ: sceptrum & diadema per quod regnat in affectibus hominum: nam per mansuetudinem non solùm honorabilis sed & amabilis vnusquisq; efficitur. Unde alibi dicitur: *Fili mi in mansvetudine opera tua perfice. & super gloriam hominum diligeris. Eccles: 3.* Quantopere igitur desideranda, colenda, & custodienda!

Anima nostra honoranda.

Quare?

qualiter?

Punctum 2dum. Exhonorat se qui vultum

Non solũ homo sed etiã Deus exhonoratur per iram.

tum suum luto commaculat: exhonorat Regem qui imaginem eius detergens pingit imaginem bestiæ. Mansuetudo, similitudo Dei est. Quid enim Deus est? nisi mera pax & svavitas nullis mutabilis adversis. Qui ergo pacem & pacatam mentem commutat in rancoris effervescentiam, similitudinem Dei tollit ex anima sua, diaboli, bestiæ immanissimæ figurâ succedente. Detestatio iræ. Propositũ Tessera.

Colloquiũ.

O IESU mi qui me hominem creasti: qui mihi pretiosam animam intellectualem, virtutum, gratiæ gloriæq; tuæ capacem contulisti; fac ne vnquam eam exhonorem vllo vitio, ac potissimum bestialibus iracundiæ motibus; fac vt honorem imaginem tuam in anima mea. Si carnem meam diligo, cur non diligo animam meam, creaturam tuam, spiraculum vitæ, quod tu inspirasti mihi; imò thronum tuum, aram tuam, cælum tuum rationale.

PRO FERIA V.

Mitibus & humilibus lætitia Spiritualis appromissa.

PUnctum imum. *Et addent mites in Domino lætitiam & pauperes in Sancto Israel exultabunt. Isaiæ 29.* Pauperes spiritu hoc est, humiles & mites addent lætitiam ad lætitiam: novis & novis lætitiæ

tiæ Spiritualibus gradibus cumulabuntur, & in Deo suo non qualitercunq; gaudebunt, sed exultabunt, id est quodammodo præ gaudio saltabunt. vt S. Franciscus præ gaudio saltitasse narratur. Iracundi novum & novum addunt sibi mœrorem, novas & novas experiuntur molestias, alterationesq; dum quid non juxta eorum succedit votum: mansueti alieni sunt à fluctibus alterationum. Omnem ergo amaritudinem & iram & indignationem, clamorem, & blasphemiam tolle à me Domine: Da mihi dulcedinem animæ quæ est sanitas ossium vt vterq; homo meus exultet in te Deo meo.

Punctum 2dum. Quare verò & quando mites addent lætitiam in Domino? ideo quia mites maximè sunt sui compotes, pacatumq; gerunt animum, in quo suaviter author veræ lætitiæ Spiritus S. requiescit. *In pace enim locus eius & habitatio eius in Sion.* Nec otiatur vnquam Spiritus S. sed vbicunq; est, ibi fructus suos operatur, inter quos & lætitia principalem habet locum. Quando & hic & in cælo lætitiam super lætitiam habebunt mansveti: præcipuè autem in vsu Sanctissimi Sacramenti iucundabuntur. Hic lac consolationum sugunt mansveti: hic torrente voluptatis potantur. *Beati mites,* *quoni-*

Quare?

Quando abundant in lætitia mansveti?

quoniam ipsi possidebunt terram. Corporis & sanguinis Domini: & in hac terra tanquam propria hæreditate delicijs fruentur, & de ubertate illius inebriabuntur. Amor mansuetudinis. Detestatio iræ. Condonatio offensarum. Propositum Tessera.

PRO FERIA VI.

Christus mansvetus: imitandus ut pacem cordis habeamus.

PUnctum unum. *Discite à me quia mitis sum & humilis corde, & invenietis reqviem animabus vestris.* Suavis Dominus vniversis optans nobis tanquam amicis & fratribus suis tranquillam & beatam adhuc in hoc sæculo vitam dat medium breve & efficax ad cordis requiem obtinendam. *Discite à me* &c. hoc est, imitamini meam mansuetudinem & humilitatem. O verè mansuetus Christus! mansuetus in nativitate, in vita, in morte; in nativitate pacem toti mundo attulit, & per Angelos annuntiavit, non inter leones, sed mansueta inter animalia iacuit, furori Herodis cessit non restitit: in vita cum parvulis & simplicibus colloquebatur, ad calumnias & convitia Iudæorum suaviter & modestè respondebat, aut tacebat, ex discipulis neminem ne quidem

Christus mansvetus in nativitate.

in vitá.

in morte.

Iudam

Iudam ipsum durius increpuit: in morte tanquam agnus, coram tondente se obmutuit. Sis benedictus Christe IESU totus suavis, totus mansuetus & amabilis. Fac vt discam semper quàm sis mitis, & discendo ac recogitando mansuetudinem tuam, eandem in me ipso exprimere studeam.

Punctum. 2dum. Imitare anima mea Christum Ducem ac Magistrum tuum, si vis requiem cordis invenire. Quid desiderabiliùs requie cordis? quid optabiliùs quàm suaviter & imperturbatè vivere in hoc sæculo? Habebis id si mitis & humilis corde fueris. Pacem cordis vel maximè impedit ac turbat passio iræ. Hæc enim cum sit furor quidam, insanis hominem agitat intùs, & extra motibus. Mansuetudo est mater pacis internæ. sed mansuetus non potest esse nisi qui humilis est. superbi namq; cum sibi ipsis placeant, & suam excellentiam appetant, si quid contrarium fortè fiat eorum voluntati; facilè exardescunt; ideoq; *inter superbos semper iurgia sunt. Prov: 18.* Melius ergo humiliari cum mitibus, quàm dividere spolia cum superbis.

Pacem cordis passio iræ turbat.

Mansvetus non potest esse, nisi qui humilis est.

Hei mihi Domine quoniam anima mea turbatur valde motibus passionum! *quoniam non cesso ambulare vias difficiles, & à*

Colloquium.

te magis magisq; me elongans iactor & effun-dor, & diffluo & ebullio per transgressiones meas! Collige me Domine à dispersione mea. S. August. *Repauset & requiescat anima mea in te sal-tem fatigata fallaciis.* Ut verò requiescat da illi veram humilitatem: da mansuetu-dinem: da quod iubes Domine, & iube quod vis.

PRO DIE SABBATI.

Dulcis Dominus: dulcis & Domina nostra.

PUnctum 1mum. *Dulcis & rectus Do-minus diriget mansvetos in iudicio: do-cebit mites vias suas.* O quæ & quanta mansuetis promissa! sicut dulcis Domi-nus erga nos est, ita vult, vt alter ad al-terum dulces non amarulenti simus. Et si dulces ad invicem fuerimus, etiam re-cti erimus Domino dirigente vitam no-stram. Vide quomodo speciali ratione Magistrum mansvetorum agit Dominus. E contra iracundus non habet Deum di-rectorem: sed præceps ruit in peccata. *Qui dulcis est, & rectus erit* *Qui ad indignationem facilis est, erit ad pec-candum proclivior. Eccl. 24.* Ora vt ti-bi det Dominus virtutem mansuetudinis doceatq; te vias suas, in quibus constan-ter ambules.

Punctum 2dum. Dulcis etiam & man-

suetis-

ſuetiſſima Virgo MARIA. *Spiritus meus ſuper mel dulcis..* ait de ſe ipſa. Eccl: 24. Imitare in dulcedine ſi filius es, ſi vis vt ſe tibi monſtret matrem. *Quando iſta vel vultu læſit parentes: quando diſſenſit à propinquis: quando faſtidivit humilem: quando deriſit debilem?* Hæc omnia, actus ſunt manſuetudinis. *Abominatio eſt Domini omnis illuſor: ipſe deludet illuſores, & manſuetis dabit gratiam.* Illuſoribus manſueti contraponuntur; illos abominatur Dominus, hos diligit. Time lædere, time diſſentire, time faſtidire humilem, deridere debilem; ne etiam in tuo interitu rideat Dominus. Oratio conveniens ad Virginem Beatiſſimam. Propoſitum. Teſſera vt ſupra.

Dulcedo & manſvetudo Virginis B.

MEDITATIONES

Ad patientiam invitantes.

PRO DOMINICA SEXAGESIMÆ.

In patientia reportatur fructus ex verbo Dei.

PUnctum 1mum. *Exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum.* Lucæ 8. Retractatâ primùm hodierni evangelij parabola eiuſq; explicatione à Chriſto facta. Conſidera quàm providè conſerat Deus ſemine Divini verbi animas noſtras, partim per

internas inſpirationes, partim per ora concionatorum, confeſſariorum, magiſtrorum ſpiritualium. Conſidera deindè quàm multi ex ſemine verbi nullum fructum referunt: aliquando illud flocci pendendo conculcant: aliquando ſpinis curarum ſæcularium obruunt: aliquando mox obliuioni tradunt. O quanta hominum cæcitas. Tu qualis es ad verbum Dei? an secus viam: an petra, an ſpinetum, an terra bona?

Retractatâ primùm hodierni euangelij parabolâ eiuſq; explicatione à Christo facta conſidera quã providè, &c.

Punctum 2dum. Conſidera item eos ſolos Auditores verbi Divini à Christo laudari, qui in corde bono & optimo audientes verbum retinent & fructum afferunt in patientia, hoc eſt, qui patienter audiunt uerbum, patienter retinent pro tempore & in tempore tentationis, atque ita in ſua patientia fructum reportant ex verbo Dei. Patientia ergò nobis neceſſaria vt reportemus repromiſſiones. Sicut agricola debet eſſe patiens in laboribus & iniurijs cæli; debet patienter expectare meſſem; ita nos niſi ſimus in animi noſtri cultura patientes, nullum fructum faciemus. Amor & deſiderium patientiæ & conſtantiæ. Propoſitum *illuſiones & confuſiones quaſvis patienter amore Christi tolerandi.* virtus: *patientia.* Eiaculatorij actus ſequentes commendantur.

Domine IESU dummodo me non proijcias

tias in æternum, neq; deleas de libro vitæ, nihil mihi nocebit, quidquid venerit tribulationis, super me. Thomas à Kempis.

In manu tua sum: gyra & reversa me per circuitum. idem

O qui talem sustinuisti adversùm temetipsum contradictionem, fac ne fatiger animo deficiens in adversitate.

PRO FERIA II.

Considerationes tribulationem alleviantes.

Præludium 1mum. Statue ante oculos tuos Christum Dominum ad patientiam adhortantem.

Præludium 2dum. Pete gratiam ad amandi virtutem patientiæ.

PUnctum 1mum. Omnis tribulatio levis imò & suavis futura est ex sequentibus considerationibus. 1mo. *Recogitemus eum qui talem pro nobis sustinuit adversum semetipsum contradictionem:* quomodo Christus in cruce manibus, pedibusq; confixus erat ita vt nec digitum vnum sublevare, nec cruorem abstergere, muscam depellere datum sit illi. Omnis status, omnis conditio persequebatur, calumniabatur, blasphemabat innocentem. Consolantem se quæsivit & non invenit: vndiq; afflictissimus & desolatissimus; & quidem non

Christus patiens solatium ac robur tribulatorū.

pro se nec culpa sua, sed pro nobis, culpisq; nostris dispensavit secum, vt tanta absq; vllo solatio pateretur. Pro nobis ipsis & pro nostris culpis, cur nos non patiamur adversa?

Punctum 2dum. Cogitemus etiam Christum peculiari modo esse nobiscum dum tribulamur. Abesse quidem videtur à corde nostro, adest tamen præsens & velox ad auxilium si invocemus. Antonio magno quærenti: *vbi eras Domine IESU*, dum tantas inferni persecutiones paterer? in corde, inquit, tuo affui: certamen tuum aspiciebam, spectator simul & auxiliator. D. Chrysostomus in Psalmum 9. ait: *Tunc maximè sentimus auxilium Dei, quando versamur in afflictionibus.* Adiutor in tribulationibus Domine IESU: da resumere spiritum post tempestatem, da reconvalescere in luce miserationum tuarum.

Christus Dominus peculiariter adest tribulatis

Punctum 3tium. Cogitemus item omnem tribulationem sive illa sit ab hominibus, sive à morbis, sive à peccatis & quibuscunq; causis, leve quoddam & breve purgatorium esse, de quo Dominus Isaiæ cap: 48. *Ecce excoxi te vsi te non in argenti sed inopiæ & tribulationis fornace.* Si nolumus in purgatorio horrendas tolerare pœnas; hic purgemur in camino tribulationis. Ecce Pater dilecte in mani-

Tribulatio purgatorium huius vitæ.

bus tuis sum ego: sub virga correctionis tuæ me inclino. Meliùs est hic corrigi quàm in futuro. Hic me de negligentia purga cum paucis, vt mundus coram te inveniar. *Thomas à Kem: lib: 3. c. 50.*

PRO FERIA III.

David idea patientiæ & mansuetudinis.

PUnctum 1mum. *Si Dominus incitat te adversum me, odoretur sacrificium* 1. Reg: cap: 26. verba sunt patientissimi & mansuetissimi David ad Saulem persecutorem suum prolata. Intellectus eorum iste: si voluntas Domini est vt per te affligar, imò & moriar: fiat quod ei placet, habeat me sibi pro victima; paratum cor meum ad omnia etiam ad ipsam mortem sustinendam iuxta sanctissimum eius beneplacitum. Non præstantioris naturæ sed observantioris David fuit: & si ille ante incarnationem Domini tanta insignia patientiæ monstrabat; quid nos facere & quales esse convenit post vitam & exempla Christi?

Punctum 2dum. Multi sunt qui ad martyrium vel ad aliquam patientiam heroicam dari sibi occasionem optant: & in modicis rebus patientiam suam probare & exercere gravantur; vix modicè læsi & iam exardescentes. Habemus omnes vbe- *Materia patientiæ semper est obvia.*

rem materiam patientiæ à fratribus, à superioribus, ab ægritudinibus, à molestijs varijs & defectibus. Dicamus ergo omnibus istis seu hominibus seu afflictionibus *Si Dominus incitat te adversum me, odoretur sacrificium.* Utinam fiam victima in odorem suavitatis Dei! Examina te qualis esse soleas in occasionibus patiendi. Propositum. Tessera vt supra.

PRO FERIA IV.

Tribulatio brevis & parva: sed gloria æterna & immensa.

PUnctum unum. Id quod in præsenti est momentaneum & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis. 2. Corin: 4. Considera verba singula. Vita nostra quantumvis prolixissima, vix momentum dici potest respectu æternitatis; quid verò tribulatio exiguo durans spatio? Levis porrò est omnis tribulatio mundi, quia ipsam levem facit finis ipsius propinqvus; deinde facit levem maior miseria & afflictio aliorum hominum: item exemplum Christi patientis & Sanctorum; item spes mercedis æternæ: demum quia & ipsa tortura corporis vitam adimens, quo maior est eo citiùs mortem adducit, & sic finitur. Efficiatur mihi Domine qualibet,

Quæ levē faciūt tribulationē omnem?

bet,

bet exercitatio tribulationis pro nomine tuo non tantùm levis ſed & amabilis ac optabilis. Nam pati & vexari pro te valdè eſt ſalubre animæ meæ.

Thomas à Kem. lib: 3. c. 19.

Punctum 2dum. Conſidera quòd quanquam momentanea & levis eſt omnis tribulatio; tamen ſupra modum, ſupra menſuram, ſupra captum in ſublimitate ſtatûs beatitudinis æternum gloriæ pondus operatur in nobis. Propter quod iubet gaudere Salvator in adverſitatibus: *Cum vos oderint homines &c. gaudete & exultate quoniam merces veſtra multa eſt in cælo.* Radix amara tribulationis, quàm dulcem fructum gloriæ æternæ profert. Benedictus Deus qui tribulationes quidem noſtras breves voluit eſſe, at præmia felicitatis æterna! *Deus omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam ſuam gloriam in Chriſto IESU, modicum paſſos ipſe perficiat confirmet ſolidetq́ꝫ.*

Pœmium tribulationis.

1. Pet. c. 5.

PRO FERIA V.

Calix duplex: medicinalis vnus, alter non.

PUnctum 1mum. *Calicem quem dedit mihi Pater non vis vt bibam illum? Ioan: 18.* ait Chriſtus ad Petrum. Bibit Salvator meus alacriter calicem amariſſimum paſſionis pro mea ſalute, quia ipſi Pater propi-

Calix duplex tribulationis tempora-

lis & æternæ damnationis propinavit. Et mihi amantissimus Pater offert calicem tribulationis epotandum; ergo ne abijciam? Pater est: amat non odit offerendo. Est & alius calix in manu Domini, scilicet furoris & iræ divinæ ex quo meretrix Babylonica, hoc est, vniversitas reproborum per sæcula sæculorum inebriabitur amarissimis supplicijs: & præ magnitudine amaritudinis ac torturæ insaniet & blasphemabit Deum omnipotentem. Elige ex his duobus calicem vnum. Calicem Domini affectanter bibe, si amicus eius esse, & partem cum eo habere desideras.

Calix tribulationis, medicinalis.

Punctum 2dum. Sumimus potionem quantumvis amaram causâ sanitatis. Calix tribulationis, medicinalis est & conducentissimus saluti nostræ: igitur impigrè bibamus. Biberunt tot Sancti & Sanctæ quos memoriâ tenes. Biberunt bibuntq; fratres & proximi quos vides; cur ergo tu nauseas? potuerunt alij: tu non poteris? *Omnis afflictio carnis patienter tolerata, medicina est animæ & satisfactio pro peccatis, & spes futuræ beatitudinis & gloriæ.* O mi IESU fac per merita Sanctissimæ passionis tuæ, vt in quacunq; angustia, in quacunq; tribulatione imiter ardorem & alacritatem tuam patiendi. dicam: *Calicem quem dedit mihi Pater*, vtiq; bonus,

Thomas à Kem. c. 6. in valle liliorum.

vtiq; misericors, vtiq; summè & infinitè amans, *non bibam illum*: bibam, bibam avidè. Calix hic à Deo mihi propinatur; ergone respuam illum? Tribulatio ista à Deo mihi immittitur, ad probandam patientiam & constantiam meam: patiar itaq; libentissimè. Gratias tibi ago Pater æterne, quia me fecisti communicare passionibus Filij tui vt & gloriæ ipsius congaudeam exultans. *Colloquiū.*

PRO FERIA VI.

Christus Dux ad patiendum.

P*Unctum 1mum. Oportuit Christum pati & ita intrare in gloriam suam.* Si Christum pati oportuit vt intraret in gloriam suam; nos quomodo intrabimus non compatiendo? Via crucis, est via regia ad cælum: hanc Christus trivit, calcavit; hanc & tu calcare necesse habes, si vis ad regnum eius pervenire. *Si pati non vis, recusas coronari*, ait Thomas à Kempis. Sequela Christi patientis, indicium est electionis ad gloriam. Quando es in tribulatione, & mærore cordis; tunc es cum IESU in cruce, futurus cum eodem in Paradiso. Si quid aliud meliùs & vtiliùs saluti hominum quàm pati fuisset, Christus vtiq; verbo & exemplo ostendisset.

Punctum 2dum. Milites ferventer in-

vehuntur in hoſtem inter mille pericula vitæ, quando vident Ducem ſuum præcedentem & vulnera excipientem. En dux noſter Chriſtus & mercedem gloriæ æternæ proponit, & ipſe primus ſanguinem fundit: ipſe primus in arenam cruenti certaminis deſcendit; ſequamur. *Nolo ſine vulnere eſſe cum te ſic vulneratum videam;* ait Bonaventura. *Nemo poteſt de delicijs tranſire ad delicias.* ait Hier: ad Iulianum. Neceſſe eſt vt vel hîc cum Chriſto patiamur æternum lætaturi; vel cum mundo breviter tripudiemus, in puncto ad infernum deſcenſuri.

Colloquiũ. Non convenit Domine vt ego gregarius miles cuticula non ſauciâ & benè curatâ triumphem; tu verò dux in oculis meis pænè vnum ſed grande & lachymabile vulnus laſſeſcas! O dux meus, & totus meus tam multi bellantes adverſum te, tam multorum ictus excipis; & ego in pace manebo? Tu mare amaritudinis effectus es; ego vir conſolationum ſim? O mi IESU fac ne ſim delicatum membrum ſub ſpinoſo capite. Propoſitum & Teſſera vt ſupra.

PRO DIE SABBATI.

Præconia & exempla tribulatorum.

Apocal: 2. PUnctum vnum. *Scio tribulationem tuam;*

am: sed dives es & blasphemaris ab his qui se dicunt Iudæos esse & non sunt, sed sunt Synagoga sathanæ. Ne timeas quæ passurus es: ego protector tuus. Christus alloquitur Episcopum Smyrnæum, & in eius personá vnum quemq; tribulatum. Blasphemia est sermo iniuriosus adversus Deum & Sanctos eius. Omnis ergo qui tribulationem sustinet & exercetur à perversis; & dives est in spiritu, & Sanctus est, & sub Dei protectione est. *Ne timeas quæ passurus es.* hoc est, noli mærere ex præsenti tribulatione, sed neq; timeas imminentem: *Ego protector tuus.* Verè Domine tu es Deus confortans in tribulatione. Tu protector meus: non timebo *quid faciat mihi homo.*

Punctum 2dum. Dicunt se Iudæos & non sunt, sed sunt Synagoga sathanæ. hoc est, isti qui alios dictis aut factis iniuriosis affligunt, dicunt quidem se confessores Christi, dicunt se Christianos; re ipsa tamen non sunt, sed potius sunt è numero & cætu ministrorum diaboli. Ad Synagogam sathanæ spectant qui alios tribulant: igitur qui tribulantur & patiuntur sustinent, ad Ecclesiam & regnum Christi pertinent. Magna consolatio cuiusvis patientis: quia est dives in spiritu: quia Sanctus: quia habet protectorem Altissimum; quia spectat ad Ecclesiam Christi primùm militantem, postea triumphantem. *Cõsolatio patientis.*

Exempla patientiæ

Punctum 3tium. Perpende exempla variorum Sanctorum ab alijs iniuriam passorum. Noe octavus iustitiæ præco ab improbis per centum & amplius annos subsannatus. Abraham à Chaldæis variè divexatus & in ignem vt traditio Hebræorum est, coniectus. Loth, inter pessimos Sodomitas iniquis operibus de die in diem cruciatus. Iob inter impios Idumæos afflictus. Et extra scripturam varia patientiæ specimina habes. S. Martinus adversarium suum patientissimè sustinuit illud replicans: *Si Christus Iudam passus est, cur ego non patiar Brictium?* Perpende patientiam ipsius Virginis Beatissimæ, qua tolerabat omnes iniurias Filio suo & sibi facto ac verbo irrogatas à filijs hominum, *quorum dentes arma & sagittæ, & lingua eorum gladius acutus.* Oratio ad Virginem Beatissimam pro virtute patientiæ. Propositum & Tessera vt supra.

Quis Sanctorum in mundo sine cruce & tribulatione fuit? Thomas à Kem: l. 2. c. 12.

MEDITATIONES
Ad modestiam allicientes.
PRO DOMINICA QVINQVAGESIMÆ.
De cæco illuminato & increpatione eius.

Præludium 1mum. Statue ante oculos

tuos Iesum modestissimum ascendentem Hierosolymam, prædicentem passionem suam, & cæco lumen impertientem.

Præludium 2dum. Pete gratiam, vt te illuminet, quatenùs per virtutem modestiæ fias velut lux quædam alijs bono exemplo lucens.

PUnctum 1mum. Cæcus quidam sedebat secus viam. Fuit is Bartimæus, id est filius cæcus. Considera virtutes huius cæci. 1mo. fidem qua Christum esse Messiam & filium David credidit. 2do. fervorem in oratione, quia cum affectu clamabat: *Iesu Fili David, miserere mei.* 3tiò constantiam quia cum moneretur vt taceret, magis vocem elevabat. 4to. gratitudinem, quia sanatus sequebatur Iesum magnificans Deum. Cæcus hic est typus cuiuslibet peccatoris à Christo per gratiam illuminati, de quo illud: *Cum sedero in tenebris, Dominus lux mea est.* Michææ 7. Imitare virtutes cæci istius. *Lucæ 18. Mar: 10.*

Punctum 2dum. Et qui præibant increpabant eum vt taceret. In tota illa turba & comitatu ob reverentiam Salvatoris nullus clamor, nullus tumultus erat, sed silentium & modestia omnis; ideoq; & cæcus increpatur, quod præsente Salvatore immodestiùs clamaret. Præsens est tibi Christus: ne ergo clames, ne cachinneris,

ne le-

ne levitates exerceas, ne quidquam indecens opereris. Propositum abstinendi in publico à circumspectionibus, & omni immodestia. Virtus: *modestia*. Tesseræ per Septimanam repetendæ: aut omnes aut aliqua earum:

Domine Iesu sit oculus meus simplex & totum corpus meum lucidum.

Quocunq; iero tu me Domine non deseris, nisi prior ego te deseram vbicunq; fuero non recedis. quidquid facio ante te facio: S. Augus.

O lux animæ meæ! o beata dulcedo Domine, da mihi placere proximo in ædificationem.

PRO FERIA II.

De præsentia Dei per 3. modos.

Præludium 1mum. Cogita videre te quasi immensum lumen quod vniversum orbem velut punctū penetrat & illustrat.

Præludium 2dum. Pete gratiam congruentem.

Punctum 1mum. Contemplare omnes vniversi partes, & quidquid in illis est. 1mo. Cælum cum sole, luna, stellis. 2do. Elementa: vt ignem cum sphæra sua; aerem cum nubibus, pluvijs, ventis, avibus; aquam cum piscibus & monstris marinis; terram cum arboribus, animalibus, segetibus, lapidibus. 3tio. locum vbi stas aut flectis, & teipsum & omnia existentia, imò etiam & possibilia, & spatia imagina-

ginaria: nihil ex istis invenies quod non occupet & intimè penetret DEUS. O quam cæci sumus qui sic præsentem non veremur vt iudicem, non amamus vt Patrem!

Punctum 2dum. Considera 3. modos quibus Deus noster est in omni loco, & in omnibus rebus. 1mò. per essentiam quia verè ac realiter est in illis secundùm suam totam divinitatem. Quare credendum est quod hic vbi ego sum, est DEUS secundùm totum suum esse, Pater & Filius, & Spiritus S. & idem qui hîc est, est etiam in cælo; & si hîc haberem lumen ad ipsum clarè cognoscendum, hic me faceret beatum. 2do. per præsentiam: quia omnia cognoscit & videt individua, opera, verba, cogitationes, desideria, motus omnes cuiusq; rei. 3tio. per potentiam: quia non solùm est cognoscens quid in vno quoq; sit, sed etiam suâ omnipotentia dat omnibus rebus esse & operari. Non itaq; Deum locus sustinet sicut me: sed Deus ipse locum sustinet, & quod aliquæ res sunt, ideo sunt quia ipse illis dat esse; quod vivunt vel vegetantur, vel intelligunt. Deus ipsis dat vivere, vegetari, intelligere. O anima si oculum tuum elevares, videres te nunquam esse solam; gauderes de præsentia talis Mo-

Triplex modus præsentiæ divinæ.

narchæ qnovis loco: illiq; soli placere non hominibus aut tibi studeres.

Punctum 3tium. Considera adhuc magis particulares modos quibus Deus est intra me & ego intra ipsum. 1mo. quia me circumdat & ambit ex omni parte, sicut aer avem, aqua piscem. 2do. quia quemadmodum pupilla est intra oculum, ita ego sum intra ipsum. 3tio. quia existo in illo velut in abysso inscrutabili, ac ut in oceano immenso: velut in lumine infinito: in igne semper ardenti. 4to quia semper circumdor eo tanquam infans vtero, vt non possim vivere, spirare, moveri nisi per ipsum & in ipso. O anima mea quomodo non exultas aspiciens te ipsum, hoc modo intra Deum tuum! quomodo audebis peccare! Propositum & Tessera vt supra.

PROFERIA III.

Præsentia Dei modestiæ autrix.

Deus semper nobis præsens tanquam spectator.

Punctum 1mum. Qui in scena personam aliquam spectante Rege, Senatoribus, magnaq; hominum frequentia agit; curat vt quam optimè agat. In theatro mundi huius personam Christiani, Sacerdotis, Religiosi spectante Deo, Angelis, totoq; cælo agendam suscepimus; quidni ergo curemus exactè implere

Quid

Quid tibi Christiane cum pompis Diaboli quibus renuntiasti? quid cum moribus gentilium? saltus impudici, larvatæ facies, cantus inhonesti, non sunt Christianæ militiæ sed gentilismi. Sed & tu Sacerdos, tu Religiose considera quomodo personam tuam agis in conspectu Dei.

Punctum 2dum. Quis audebit peccare vel leviter in conspectu Dei sedentis super throno iudiciario in Maiestate magna, imo verò quis tunc non tremet & non pavebit? Anima mea, idem ille est coram quo ambulas nunc: in eius oculis versaris: ergone peccabis & non potius in timore ac tremore te habebis. Cælestes potentatus contremiscunt coram tanta maiestate: & tu miser ac miserabilis homuncio, ridebis, insolesces, peccabis? *tanquam iudex.*

Punctum 3tium. Si aliquis iudex aut iustitiæ executor potestatem habens supra vitam tuam tibi semper quocunq; te verteres, præsens cum districto gladio adesset, possetq; te dum aliquid mali patras aut loqueris, statim occidere; non ne cautissimus esses, teq; decentissimè gereres. Sane Deus cum districto gladio iustitiæ suæ semper nobis adest præsens, potestq; nos dum aliquid mali lethalis facimus, perdere in instanti & mittere in gehennam: imò & fecit multis sic, quorum *tanquam vltor.*

exempla scire potes. Time ergo & tu: *Verè magna nobis indita est necessitas iustè, piè & timorate vivendi, quia cuncta facimus ante oculos iudicis cernentis.* S. Aug. Propositum & Tessera vt supra.

PRO FERIA IV.

De natura actibus & motivis modestiæ.

Modestiæ natura. PUnctum 1mum. Considera quid sit modestia? est enim virtus inclinans hominem ad componendos iuxta rationis dictamen externos motus. Considera item quæ excellentia, vtilitas & necessitas ipsius. *Excellētia* Excellentia magna; maximè enim commendabilis homo modestus. *Utilitas.* Utilitas eius & necessitas summa præcipuè in Religioso. Religiosus enim immodestus facile scandalisat fratres & sæculares: *Væ autem mundo à scandalis.* *Actus.* Actus modestiæ sunt motus iræ comprimere: in incessu, statu, habitu, in omnibus motibus decentiam servare: in recreationibus non effundi in nimiam lætitiam: in vestitu honestatem non mollitudinem tenere. Fuga scandali. Exertitium actuum modestiæ.

Motiva. *Punctum 2dum.* Motiva modestiæ sunt: 1mo. præsentia & aspectus Dei. hoc motivo hortatur Apostolus ad modestiam: *Modestia vestra, nota sit omnibus hominibus*

Domi-

Dominus enim propè eſt. hoc eſt, vt ſe explicat: *non longe eſt ab vno quoq; noſtrum. Ipſius enim & genus ſumus & in ipſo viuimus mouemur ac ſumus.* In conſpectu Regis, Superioris. &c. compoſiti ſumus: cur non in conſpectu Dei? 2do. Status Sacerdotalis & monaſticus. *Sacerdotis Chriſti os, mens, manuſq; concordent.* ait Hieronymus. Velut ſermo & doctrina Sacerdotum ſancta eſt; ita & manus, & oculi ſancti eſſe debent, illæ quia Deum quotidie attrectant; hi quia ſpectant. 3tio. exempla Chriſti, Beatiſſimæ, Sanctorum, fratrum degentium. 4to. memoria mortis, quam habere monemur, dum cineribus in Eccleſia conſpergimur. Propoſitum Teſſera vt ſupra.

PRO FERIA V.

Modeſtia lux noſtra.

PUnctum 1mum. *Sic luceat lux veſtra coram hominibus, vt videant opera veſtra bona, & glorificent Patrem veſtrum qui in cælis eſt.* Matt. 5. Tenebræ peccata ſunt, & quidquid dedecet hominem. Lux ſunt opera bona, vita & conuerſatio bona: *omnem enim quod manifeſtatur lux eſt.* bona autem vita, bona opera non quærunt latebras, ſed manifeſtari gaudent. Præcipuè verò modeſtia noſtra lux eſt; quia ſicut

lux rapit ad se oculos & delectat: ita &
modestia.

Punctum 2dum. Tota lux vitæ & con-
versationis nostræ ad id solum debet ten-
dere vt Pater æternus glorificetur; vt qui
vident nos bene compositos magnificent
Deum. Non nostram gloriam sed Dei in
propatulo dum sumus, quærere debemus.
Vide fructus boni operis, modestæq; con-
versationis. 1mo. tu ipse luces, hoc est lu-
Modestiæ fructus. cem famæ bonæ acquiris. 2do. proxim
ædificatur & exhilaratur. 3tio. Deus glo-
rificatur. *Colloquium:* O IESU lux ani-
mæ meæ, fac me ita vivere vt luceam co-
ram oculis tuis & hominum, bona fam
operibus pijs, modestiæ actibus, & mori-
bus integerrimis? Tota lux vitæ & con-
versationis meæ ad id solum tendat vt t
cum Patre & Sanctissimo Spiritu glori-
ceris. Dicant milliesq; repetant timent
te & videntes me: *Benedictus Dominus*
Pater Domini nostri Iesu Christi. Benedict
& millies benedictus in servis suis. A
nullum alium finem permittas me cora
hominibus opera bona facere O IES
Alpha & Omega, principium & finis m
us! Propositum & Tessera vt supra.

PRO

PRO FERIA VI.

Oportet honestè ambulare ad eos qui foris sunt.

Punctum 1mum. Rogamus vos fratres vt abundetis magis: & operam detis, vt quieti sitis & vt vestrum negotium agatis: & operamini manibus vestris, sicut præcepimus vobis: & honestè ambuletis ad eos qui foris sunt. 1. ad Thessal: 4. Præscribit Apostolus normam vivendi nobis, simulq; obsecrat & præcipit, vt hanc normam sequamur, hoc est, vt abundantes gratia Dei & virtutibus, incrementum & maiorem abundantiam summa cum sedulitate curemus: vt quieti simus, non discoli, non instabiles, non leves, non immodesti: vt quod officij nostri est peragamus: vt operemur manibus, otium semper fugientes, & labore manuali honestisq; exercitijs tempus terentes: demum vt ad eos qui foris sunt honestè ambulemus, id est, in omni inter homines conversatione honestatem servemus, honesta loquamur, honesta agamus, intra honestatis & verecundiæ metas sensus nostros, potissimùm visum & tactum teneamus. Sancta Regula! Expende an eam hucusq; sis secutus? si ita, Deo gratias age; si secus, dole & emenda.

Norma vitæ perfectioris ex Apostolo.

Foris sunt qui sunt extra Ecclesiā vel extra religionem nostram.

Punctum 2dum. De cætero quæcunque iusta, quæcunque sancta, quæcunque pudica, quæcunque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate, hæc facite. Qualis putas fuit qui talia cum tali obtestatione docuit. Vis scire qualis fuerit? audi loquentem de se ipso: *Vivo ego, iam non ego, vivit verò in me Christus.* Si & tu iusta, sancta, pudica cogites, & facias amore Dei, amore virtutis; Christus vivet in te; Christi bonus odor eris; Christum omnes timorati in te odorabuntur, & venerabuntur. Propositum & Tessera vt supra.

PRO DIE SABBATI.

Modestia Virginis Beatissimæ: vi status nostri imitanda.

Modestia Virginis Beatissimæ.

PUnctum 1mum. Modestiam Beatissimæ Virginis sic pingit D. Ambrosius lib: 2. de Virg: *Nil torvum in oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecundum: non gestus fractior, non vox petulantior, non incessus solutior; vt ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis.* Talis ergo Virgo Beatissima. Anima mea vtinam imiter Matrem filius; Dominam servus, & Heram mancipium! Expende singulos modestiæ actus hic expressos, & propone imitari.

Pun-

Punctum 2dum. Ut modestiam Virginis Sacratissimæ eò magis imitemur, statum nostrum perpendamus. Sancti facti sumus per gratiam iustificantem, per ordines Sacros, per Professionem & vota essentialia; ergo ita nos geramus in omnibus actibus, motibusq;, vt in nobis nihil sit quod nostræ huic repugnet sanctitati. Quod Timotheo, hoc vnicuiq; nostrùm credamus dictum: *Exemplum esto fidelium in verbis, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate.* Nihil enim est quod alios magis ad pietatem & cultum Dei provocet, quàm eorum vita & exemplum qui se divino ministerio dedicarunt: in eos namq; tanquam in speculum reliqui oculos conijciunt, ex eisq; sumunt quod imitentur. *Status noster modestiam requirit.*

O IESU qui dixisti: *Estote perfecti sicut & Pater vester.* vtiq; vis etiam & iubes vt simus perfecti & modesti, sicut & Mater nostra: rogo itaq; per modestiam & verecundiam ipsius, vt in oculis meis non sit torvitas, multo minus lascivia; in verbis non sit procacitas, scurilitas & irrisio; in actu non sit vlla levitas & inverecundia: gestus meus, vox mea, incessus meus, deniq; omnia mea exteriora & multò magis interiora sint bene ordinata. *Colloquiū.*

O dulcissima Virgo, fac tuis precibus

vt me conformem sanctis tuis moribus, verecundiam tuam æmuler, modestiam secter, pudicitiã mẽnte & corpore colam.

O Domina mea noscant omnes me tuum servum esse, tuum mancipium esse, non modò ex religione & devotione ad te, sed etiam ex morum tuorum imitatione. Propositum. Tessera vt supra.

MEDITATIONES
Ad jeiunium & abstinentiam impellentes.

PRO DOMINICA I. QVADRAGESIMÆ.

De solitudine & jeiunio Christi.

Causæ ob quas Christus Dominus desertum petijt.

PUnctum imum. Christus Dominus post baptismum secessit in desertum. O quos & quam sublimes humilitatis, gratitudinis, resignationis, amoris, affectus illic eliciebat; quàm amarè peccata nostra deflebat, quam ardenter perfectionem nobis à Patre æterno exposcebat. Considera causas ob quas desertum petierit. 1ma est vt tentaretur à diabolo. *Diabolus enim magis tentat aliquem cum est solitarius, quia vt dicitur* Eccles. 4. *quispiam prævaluerit contra vnum, duo resistunt ei. Et inde est quod Christus in desertum*

Desertum campus certaminis cum diabolo.

tum exivit, quasi ad campũ certaminis vt ibi à diabolo tentaretur. ait S. Thomas. 2da est vt exemplo suo fundaret & sanctificaret eremiticam vitam. 3tia. vt nos erudiret, nihil ad ostentationem facere humanosq; favores vitare. 4ta. vt daret exemplũ prædicatoribus à tumultibus interdũ abscedendi causâ orationis. 5ta. causa mystica: vt Adam de exilio liberaret, qui scilicet de paradiso in desertũ eiectus erat. Gratias age Christo Domino pro fundatione vitæ solitariæ. Ora vt per gratiam eius fortiter cum diabolo in deserto religionis pugnes: orationi, contemplationi, alijsq; sacris exercitijs debitè insistas: omnemq; iactantiam & ostentationem fugias.

Punctum 2dum. In eodem deserto 40. diebus & noctibus Christus Dominus jeiunavit abstinens prorsus ab omni cibo in oratione pernoctans & humicubans idq; *Cur Xtus jeiunavit.* 1mo. vt iustitiam omnem veterum Patrum impleret. 2do. vt peccata nostra commissa per gulam expiaret. Si ille castigavit in se peccata aliena; tu detrectabis punire propria? 3tio. vt doceret quòd per jeiunium debeamus nos munire contra diabolum. Unde S. Chrisostomus super Matt: dicit: *Ut discas quàm magnum bonum est ieiunium & quale scutum adversus diabolum, & quoniam post baptismum non*

lasci-

lasciviæ sed ieiunio intendere oportet: & *ipse ieiunavit, non eo indigens, sed eu instru*-*ens*. Non autem vltra processit ieiunan-do quàm Moyses & Elias: ne incredibilis videretur carnis assumptio. Propositum: extra tempus refectionis communis nihil comedendi aut bibendi. Virtus: *abstinen*-*tia*. Tesseræ.

O *Iesu da mihi vt cibus meus potusq; sit facere voluntatem tuam.*

Esuriat te anima mea, sitiat te caro mea, desideret te tota substantia mea, donec in-*trem in gaudium tuum.* S. Augustinus.

Hoc me docuisti Domine, vt quemadmo-*dum medicamenta, sic alimenta sumpturus accedam.* Idem in confess.

PRO FERIA II.

Abstinentia proficua vtriq; vitæ & naturali & spirituali.

PUnctum imum. Ecclesi. 37. *Propter crapulam multi perierunt*. Multi pe-rierunt in anima & corpore. Habes e-xemplum in Sodomitis. Percurre & ru-mina exempla eorum, qui vel in pecca-tum vel in morbum lapsi sunt ex ebrieta-te: qualia exempla sine dubio multa tibi occurrent. Detestare crapulam & ebrie-tatem: propone sobrietatem & abstinen-tiam servare. *Qui autem abstinens est adji*-

ciet

ciet *vitam*, scilicet vitam gratiæ imò & naturæ. Homines frugales & abstinentes non raro etiam absq; medicinis & fomentis producunt vitam ad annum 60. & amplius: ebriosi & gulosi in iuventute extingvuntur. Pete virtutem abstinentiæ. *Homines frugales longævi.*

Punctum 2dum. Monet Salvator: Attendite ne corda vestra graventur in crapula & ebrietate & curis sæcularibus. Qui gravatur, inclinatur ad terram. Crapula & ebrietas & solicitudo nimia: pondera sunt gravia deprimentia hominis animam ad terram. Gulosus enim solis iocandi, potandi, stertendi desiderijs tenetur. Infartus & ingurgitatus venter non sinit orare aut boni aliquid operari: curæ sæculares dissipant animum vt nequeat esse attentus & collectus in divinis; submove hæc pondera: & statim anima ad centrum suum, hoc est, ad Deum elevabitur. Monitum Christi hoc permoveat te ad abstinentiam: permoveat item incertitudo exitûs ex hac vita. Quid tecum ageretur, si te mors deprehenderet ebrietate vel crapula, aut curis sæculi gravatum. *Tria gravant animam.* *Motivæ abstinentiæ.*

O dives bonarum dapum (imploro misericordiam tuam cum servo tuo Augustino) *satietatis opulentissimæ largitor Deus: da lasso cibum, cibum Spiritus, refectionem internam: collige dispersum, libera ca-*

pti-

ptivum, redintegra scissum: aufer à me concupiscentias ventris: & animo irreverenti & infrunito ne tradas me. Propositum & Tessera vt supra.

PRO FERIA V.

Et esca & venter destruentur.

PUnctum 1mum. *Esca ventri, venter escæ; Deus autem & hunc & hanc destruet.* Esca creata à Deo est, vt esurici succurrat; venter autem creatus, vt recipiendo cibos eosq; concoquendo, humores dispenset in corpus totum, sicq; vitam hominis conservet. Utraq; res corruptibilis, veniet enim tempus quo & venter & esca in putredinem abibunt. Si ita est, cur ergo tanto studio quærimus alimenta & liquores? cur tanquam victima in propriam mortem saginamur? cur non observamus quid & quantum cibi potusvè necesse nobis sit ad vitam sustentandam? cur nos gravamus & inidoneos facimus ad opera nostra ad officia nostra per excessum in edendo & bibendo? Vivimus vt bibamus, non bibimus vt vivamus. Pudeat vitæ brutalis!

Punctum 2dum. Deus ipse destruet, ille idem qui creavit. Sed quare destruet? venter gulosis & ebriosis Deus est. Iustum ergo vt non solùm animus cultorum eius

Venter Dagon,

puniatur, sed & idolum ipsum, Dagon ipse confringatur & in pulverem redigatur. Quando autem id fiet? Incertum quando lapis abscisus de monte sine manibus Christus IESUS percutiet statuam hanc carnam & comminuet. Quis scit an non hodie? an non hac hora? an non hac nocte? Affectus competentes eliciendi. Oratio pro virtute abstinentiæ obtinenda. Propositum & Tessera vt supra.

Quando cominuetur, incertum.

PRO FERIA IV.

Duplex alimentum hominis: spirituale præstat corporali.

PUnctum imum. *Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.* Sicut duplex est vita hominis: naturalis qua vivit secundùm naturam; & supernaturalis, qua vjvit secundùm gratiam; ita duplex est alimentum congruum conservandæ vtriq; huic vitæ. Vitam naturalem conservat panis materialis cum potu: vitam gratiæ, conservat verbum Dei, & sicut vita gratiæ incomparabiliter est præstantior vitâ naturæ, ita alimonia spititualis pane corporali. Legis aliquid spirituale vel audis? manducas panem cælestem. meditaris lecta vel audita? masticas eundem. memoriæ mandas? in spiritualem stomachum

Duplex vita hominis & duplex alimentum eiusdem.

traiecisti. Ex plenitudine ciborum materialium ructus fiunt. Etiam quando venter spiritualis, mens scilicet impletur cibo, eructat voluntas per os, verbum bonum. Vis scire stomachum tuum non esse spiritualiter ieiunum & famelicum? hinc disce si verba ædificatoria & sancta eructat. Ex abundantia cordis os loquitur.

Punctum 2dum. Non in solo, &c Tanta est efficacia escæ spiritualis, quòd non solum prodest ad vitam gratiæ, sed etiam ad vitam naturæ conservandam. Res enim superioris ordinis continet in se perfectiones ordinis inferioris. Vide mihi Paulos Thebeos, Antonios, Hilariones & cuncta Ægypti monachorum examina qui tam diu vixerunt sano & succulento corpore, cum tamen in perpetua fame inediaq; fuerint, solâ spiritus repleti pinguedine. *Spiritus gaudens ætatem floridam ideoq; diuturnam facit.* Gaudium autem spiritûs causatur per verbum Dei auditum, ruminatum, traiectum in interiora cordis & opere ipso impletum. *O dulcedo amoris & amor dulcedinis comedat te venter meus, & nectare tui amoris repleantur viscera animæ meæ. & eructet mens mea verbum bonum.* Verbum tuum Domine botrus est simul famem pellens & sitim extinguens. Dulcescat mihi oro botrus iste:

Esca spiritualis etiam animalem vitam conservat.

Affectus.

S. August.

ſte: amareſcat omnis materialis cibi & potûs delectatio. Propoſitum & Teſſera per diem geminanda ſumatur ex die Dominico.

PRO FERIA V.

Inductiva varia ad abſtinentiam & frugalitatem victus.

PUnctum 1mum. Conſidera quomodo caniculi pleriq; obliti naturæ ſuæ vt fruſtulum panis aut carnis accipiant, ſerviunt & abblandiuntur Domino ſuo; cumq; illis porrigitur, non avidè non voraciter, ſed paulatim ſumunt, & quodammodo temperanter, ad confuſionem noſtram. Bruta quoq; alia vltra neceſſitatem non comedunt nec bibunt; quomodo tu?

Caniculi & beſtiæ quales in ſumendo cibo & potu.

Punctum 2dum. Quàm multi homines probi in ſæculo pativntur famem, & vix inveniunt aliquando groſſum & ſmucidum panem quo ſe reficiant: hauſtu aquæ ſitim pellunt. Laſarus cupiebat ſaturari de micis menſæ Epulonis, & nemo dabat illi, epulo verò quotidie ſe ingurgitabat. Quanti Laſari nunc in mundo! ſed Laſarus poſt famem ſuam manibus Angelorum deportatus ad delicias cæleſtes: epulo manibus dæmonum ad tormenta inferni tractus. Elige ſortem quæ placet: Laſari vel epulonis?

Pauperes & Laſari in mundo.

Punctum 3tium. Revolue mente quàm frequenter accedis ad sanctissimum Sacramentum. Panem Angelorum, manna cæleste quotidiè fermè manducas: ergone eo refectus carnes & ollas desiderabis Ægyptiacas, qui amore Dei tam boni æstuare debes? ergone te replebis cibo & potu? ergo ne vino & sicera æstuabis? ergo per eandem ianuam per quam vita intrauit, mors ad te ingredietur? Vide ne forte canis sis propter gulam & affinia gulæ vitia, audeas tamen manducare panem filiorum? Propositum & Tessera vt supra.

SS. Sacramenti susceptio gulam damnat.

PRO FERIA VI.

Saturitas esurientium iustitiam quæ? & quis cibus Christi in Cruce?

Esurire & sitire iustitiam quid?

PUnctum 1mum. *Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur.* Esurire & sitire iustitiam, est toto animi fervore, totis conatibus desiderare & procurare iustitiam: quæ penes gratiam habitualem, consistit in collectione virtutum omnium. Non esurit neque sitit iustitiam qui lentus & ignavus est ad profectum spiritualem. Saturabuntur esurientes eiusmodi & sitientes: quô & quando? ipse Deus erit cibus potusq; illorum. Comedent favum mellis æternæ gloriæ bibent

Quo & quãdo saturabuntur eiusmodi esurientes?

bibent de torrente voluptatis. O quando edam, quando bibam ad mensam Patris tui Salvator mi, inter choros canentium & exultantium! o satietas semper nova quando te experiar? nunc cinis sit cibus meus: nunc lacrymæ sint potus meus: nunc fame sitiq; premar, vt satier in cælestibus.

Punctum 2dum. Nullus cibus tam amarus qui si recordatione aceti & fellis Christi temperetur non statim fiat dulcior. S. Bernard. Si beatitudo & satietas æterna cibum exiguum vilem & insipidum non appretiat tibi, nec dulcorat; recurre ad Passionem Domini nostri: reminiscere quid comedit, quid bibit, hodie dulcissimus IESUS? integra fame fuit vsq; ad horam sextam, hoc est, vsq; ad nostratem duodecimam. tandem in mensa crucis appositum ipsi fel pro cibo, acetum pro potu; hæ cupediæ Christi, hæc bellaria! O mi IESU recorder semper huius cœnæ tuæ; vt frangam & refrænem gulam meam, hoc est, inordinatū edendi & bibendi appetitum! Propositum, & Tessera vt supra.

Fel & Acetum quo Christus potatus dulcorat cibum potumq; vilem & insipidum

PRO DIE SABBATI.

Aviditas edendi nociva: imitatione Virginis MARIÆ frangenda.

PUnctum 1mum. *Noli avidus esse in omni*

Ex auiditate in comedendo cholera.

epulatione, & non te effundas super omnem escam. In multis enim escis erit infirmitas, & auiditas appropinquabit vsq; ad choleram. Eccl: 37. Duo vetantur: avidè comedere & multum; vtrumq; nocivum. Si multum atq; avidè comedas, choleræ exuberantiam non effugies; cholera autem quantum malum! bestiam facit ex homine, ac vitam lædit vtramq; & naturæ & gratiæ. Deinde avidi in edendo & bibendo interdum suffocantur. Propone tibi Davidem in summa aviditate bibendi se mortificantem, & aquam sibi allatam Domino libantem.

S. Ambrosius.

Temperantia Virginis Beatissimæ.

Punctum 2dum. Mariæ Virgini si quando reficiendi successisset voluntas, cibus plerumque obvius fuit qui mortem arceret, non delicias ministraret. Eius vita omnium nostrum disciplina est: ideò discamus non aliter, nec plus de cibo potuq; sumere, nisi quantum sufficit ad mortem arcendam, & ad nos servitio divino solitisq; officijs & ministerijs idoneos reddendos. Oratio ad Beatissimam pro virtute abstinentiæ consequenda. Propositum, Tessera vt supra.

MEDI-

MEDITATIONES.

De Passione Domini nostri IESU Christi.

QVamvis meditationes mysteriorum passionis Christi, præcipuè pertinent ad supremam vitæ illuminativæ partem; nihilominus sunt valde vtiles omnibus quamcunq; viam illi teneant. Nam incipientes inveniunt in eis efficacissima motiva ad spiritum purgandum passionesq; mortificandas: proficientes ad ascendendum in omni genere virtutum: perfecti deniq; ad consequendam ardenti amore vnionem cum Domino Deo. Hinc S. Bernardus ait Passionem Christi Domini vsq; ad hanc diem facere, *vt terra tremat, lapides confringantur, & aperiantur sepulchra & templum veli scindatur.* Nam qui in ea meditantur, si terra sunt ob affectiones ad res terrenas, tremunt sancto Dei in filium suum iustitiæ timore commoti, & ad quosvis inordinatos affectus deserendos excitantur: si lapides ob duritiem cordis, emollescunt & confringuntur magnitudine doloris: si sepulchra clausa ob pudorem manifestandi suas culpas, aperiuntur confessione: omnibus deniq; scinditur velum, quod dividebat inter Deum & nos, vt possimus iuxta Apostolum reve-

lata facie gloriam Domini & abyssum cælestium eius secretorum perscrutari. Hāc ob causam meritò dicebat Albertus Magnus, *simplicem passionis Christi meditationem plus vtilitatis adferre homini, quam si anno integro in pane & aqua ieiunaret & flagellis se quotidie vsq; ad sanguinem cæderet & psalterium totum recitaret.* Hæc enim exercitia & si bona sint, si tamen nudè exerceantur non habent tantam vim ad purificandum cor à vitijs, virtutibus illustrandum & divini amoris affectibus perficiendum; atq; attenta & profunda Christi Domini nostri passionis meditatio. Extat liber antiqvus Concionum de passione Christi, in cuius præfatione leguntur ista: *Qui magnas opes exiguo labore consequi & fulgentem coronam tuto ac nullius periculi certamine mereri cupit, dedat se exercitio meditandi vitam & mortem doctrinam & merita Salvatoris nostri IESU Christi. In eadem meditatione si ad finem vsq; perseveraverit, gratiam Dei tam certò sibi promittat, ac si pignus certum in sua potestate haberet.* Tantæ vtilitatis est Dominicæ passionis meditatio!

PRO DOMINICA II. QVADRAGESIMÆ MEDITATIO.

De trasfiguratione Domini.

PUnctum imum. *Apparuerunt illis Moyses*

ses & Elias loquentes cum IESV. Mat: 12. Quid loquerentur expressit Lucas: *Dicebant,* inquit, *excessum eius quem completurus erat in Ierusalem.* Excessus hic de quo loquebantur est excessus è vita: nimirum passio morsq; Salvatoris, quam in Ierusalem ex quodam amoris erga nos excessu suscepit. Vide quomodo passioni Christi & Moyses & Elias, hoc est, & lex & prophetæ perhibent testimonium: vide quantum placeat Christo meditatio passionis suæ, quando etiam in illa gloriæ manifestatione non aliam habuit materiam conferendi.

Punctum 2dum. Considera circumstantias Dominicæ transfigurationis. In monte, seorsum ab hominibus, sub tempus orationis, resplenduit facies Christi: & tu in studio perfectionis, in solitudine, in in oratione, in affectuosa meditatione passionis Dominicæ illuminaberis, atq; consolationes internas percipies; quanquam vltimatè propter has orare vitiosum est. *Mercenarij dicendi sunt, qui consolationes quærunt, & sui potiùs quàm Christi amatores probantur.* Considera item. Iucunda non erit nobis experientia passionis Dominicæ, nisi crebrò eam ruminemus: nisi frequenter loquamur & meditemur de excessu Salvatoris nostri. Propo-

Circumstãtiæ transfigurationis Dominicæ.

Thomas à Kempis.

situm *devotè de Passione Domini meditandi & orandi: ac pro indulgentijs lucrandis stationes devotè absolvendi.* Virtus: *devotio ad passionem Domini.* Tessera alterutra vel vtraq; ex subiectis frequentetur. *Qui passus es pro nobis, Iesu Christe miserere nobis.*

O mira tuæ circa nos pietatis dignatio! o inæstimabilis dilectio charitatis! vt servum redimeres, filium tradidisti.

PRO FERIA II.

De generalitate passionis Christi Domini.

Generalitas passionis Christi. PUnctum *imum.* Christus Dominus pertulit omnem in genere passionem 1mo. quidem ex parte hominum: quia passus est à gentibus & à Iudæis, à masculis & à fæminis, à principibus & ministris eorum & popularibus secundum illud psalmi 2di. *Quare fremuerunt gentes & populi meditati sunt inania? Astiterunt Reges terræ & Principes convenerunt in vnum, adversus Dominum & adversus Christum eius:* passus item à familiaribus & notis, vt à Iuda eum prodente, & Petro eum negante. 2do. ex parte eorum in quibus homo potest pati. Nam passus est in suis amicis eum deserentibus: in fama per blasphemias contra ipsum prolatas: in honore & gloria per contumelias & irrisiones sui: in re-

1mo. ex parte hominum.

2do. ex parte eorum in quibus homo potest pati.

in rebus quia ſpoliatus eſt veſtibus: in anima per triſtitiam, tædium, & timorem: in corpore per flagella & vulnera.

Punctum 2dum. Tertio ex parte membrorum omnium: paſſus eſt enim in capite pungentium ſpinarum coronam; in manibus & pedibus fixionem clavorum: in facie alapas & ſputa: in toto corpore flagella. 4to. ex parte omnium ſenſuum. Quo ad tactum paſſus per flagella & clavos: quoad guſtum, felle & aceto potatus: quoad olfactum, in loco fætido cadaverum appenſus patibulo: ſecundùm auditum, laceſſitus vocibus blaſphemantium & irridentium: ſecundùm viſum paſſus videndo Matrem & diſcipulum flentes. Unde Hilarius ait 1mo de Trinitate: *Unigenitus Dei ad peragendum mortis ſuæ Sacramentum conſummaſſe ſe omne genus paſſionum teſtatur, cum inclinato capite emiſit Spiritum.*

3tio ex parte mẽbrorum omnium.

4to ex parte omnium ſenſuum.

PROFERIA III.

Dolor paſſionis Chriſti, major omnibus doloribus.

PUnctum 1mum. Dolor duplex eſt: alius exterior qui oritur ex corporali nocivo; alius interior qui cauſatur ex apprehenſione alicujus nocumenti, & hic triſtitia dicitur. Uterq; fuit maximus in

Duplex dolor, alius interior, alius exterior.

Uterq; fuit maximus in Christo inter dolores vitæ præsentis. 1mo propter causas doloris tam exterioris in Christo inter dolores præsentis vitæ, & hoc propter quatuor. 1mo quidem propter causas. Doloris sensibilis causa fuit læsio corporalis, quæ acerbitatem habuit, tum propter generalitatem passionis; namq; vt supra dictum, omnem in genere passionem humanam pertulit Christus Dominus; tum propter genus passionis, quia mors crucifixorum est acerbissima: configuntur enim in locis nervosis, & maximè sensilibus, scilicet in manibus & pedibus, & ipsum corpus pendens & gravans deorsum auget dolorem: & insuper dolor crucifixorum est diuturnus. *quàm interioris.* Doloris autem interioris causa fuit. 1mo. Omnia peccata humani generis, pro quibus satisfaciebat. 2do. Specialiter casus Iudæorum, & aliorum in ejus morte delinquentium, & præcipuè discipulorum, qui scandalum passi in Christi passione. 3tio. Amissio vitæ corporalis, quæ naturaliter est horribilis naturæ humanæ.

2do propter perceptibilitatē Christi Dñi, tum secundùm animam tum secundùm corpus. *Punctum 2dum.* Secundo, potest magnitudo doloris Christi Domini considerari ex perceptibilitate tum secundum animam, tum secundum corpus. Nam secundùm corpus erat optimè complexionatus: cùm corpus ejus miraculosè fuerit formatum operatione Spiritus S. sicut omnia alia quæ per miraculum facta sunt, perfe-

perfectiora & potiora præ alijs fuêre; & ideo in Christo maximè vigebat sensûs tactûs, ex cujus læsione sequitur dolor. Anima etiam secundùm vires inferiores vivacissimè apprehendebat omnes causas tristitiæ. Nec diminuit dolorem Christi delectatio ejusdem ex visione Dei qua fruebatur secundùm vires superiores, sed potius auxit. Nam naturaliter debebatur etiam viribus inferioribus animæ redundantia istius delectationis, sed est impedita per dispensationem divinam, quæ quanto fuit miraculosior, tantò in Christo fuit acutior & intensior dolor.

Punctum 3tium. Tertio magnitudo doloris Christi pensari potest ex doloris & tristitiæ puritate. Nam in alijs patientibus mitigatur dolor & tristitia ex aliqua consideratione, quod in Christo patiente non fuit, quia unicuiq; virium permisit agere, quod erat sibi proprium. 4to pensa magnitudinem doloris Christi ex eo, quod passio ejus & dolor fuerit voluntariè susceptus ob finem liberationis hominum à peccato. Et ideo tantam magnitudinem doloris assumpsit, quæ esset proportionata magnitudini fructus, qui inde sequebatur. Iam considera quot & quanta peccata, pro quibus patiebatur! quantus fructus secutus?

Tertio propter doloris & tristitiæ puritatem.

4to. propter finem passionis.

PRO FERIA IV.

Quomodo Christus sit passus.

PUnctum imum. Circumstantia hæc condimenti loco nobis esse debet ad gustum spiritualem inveniendum in omnibus quæ de Christi passione meditabimur. Considera itaq; , quia quæcunq; tormenta tolerabat, nulla vi, aut necessitate tolerabat, sed spontaneé, & quia (vt Isaias ait) ipse voluit. Poterat enim Christus Dominus impedire passionem mortemq; suam, adversarios reprimendo, ne aut vellent, aut possent eum occidere, sicut & impedivit toties, antequam veniret hora passionis suæ à Patre præfinita. Præterea Spiritus ejus habebat potestatem conservandi naturam carnis suæ, & ita eam roborandi, ne per quodcunq; nocumentum læderetur, aut deficeret; quod quidem habuit anima Christi ex conjunctione sui cum persona Verbi. Vide amorem erga te! propone redamare: & quoties adversitatem & tribulationem aliquam necesse habes pati, necessitatem in voluntatem verte. Age gratias Deo: patienter te habe: auxilium desuper invoca, & expecta.

Passus est Christus D. voluntate non necessitate.

Poterat impedire passionem suam reprimendo adversarios.

vel corpus suum impassibile faciendo.

Punctum 2dum. Considera, quia quoad internam affectionem, omnia & singula pas-

la passus est, cum ineffabili dilectionis & desiderij affectu: dilectionis, nullam vindictam contra suos persecutores appetendo, imò salutem & gloriam illorum ardenter sitiendo: desiderij, offerendo se Deo Patri ad multo plura duriora & atrociora patienda, si divinæ ejus voluntati placuisset: omnibus quoq; hominibus, non solum bonis & electis, sed etiam malis & reprobis, quos veluti imagines Sanctissimæ Trinitatis aspiciebat benefacere desiderando. O quanto fervore prædictos affectus continuabat.

Quomodo se habuit internè in passione.

Punctum 3tium. Considera, quia quoad externam corporis habitudinem, omnia passus est cum eximia modestia, æquanimitate, constantia; cum divina verborum svavitate & efficacia; cum perpetua vultus gravitate; deniq; cum summa omnium, etiam hostium admiratione, nullum unquam signum vel impatientiæ, vel vindictæ, tam verbo, quàm gestu ostendendo. O si hoc ædificationis speculum crebro intuereris, quàm pulchrum tu quoq; speculum efficereris! Propositum & Tessera vt supra.

Quomodo externè?

PRO FERIA V.

De consilio Iudæorum, contra Christum:

P*Unctum 1mum.* Proximè ante passio-

nem

nem suam Christus præmonuit discipulos dicens: *Scitis quia post biduum Pascha fiet: & filius hominis tradetur, vt crucifigatur.* Matth: 26. Ac si diceret: Scitis hoc, quòd Pascha post biduum fiet: scitote & istud, quod filius hominis eodem tempore tradetur vt crucifigatur. Præmonuit autem propter varias causas. 1mò vt ostenderet se sponte non coactè mori. 2do. ne ex non præscita passione ejus, discipuli nimium turbarentur. 3tio. vt pluris tantam dignationem ejus se vltrò ad mortem offerentis æstimaremus, ac magis redamaremus. *Post biduum pascha fiet,* ait Christus. *Transitus autem noster, id est phase, ita celebratur; si terrena & Ægyptum dimittentes, ad cælestia festinemus.*

S. Hieron:

Per biduum significatur vita præsens propter duo præcepta charitatis, in quorum observantia, vitam præsentem decurrere debemus. Ora, vt per passionem Christi Domini agni immaculati post biduum vitæ præsentis ad pascha æternæ felicitatis pervenias.

Biduum, vita præsens.

Punctum 2dum. Principes Sacerdotum & seniores populi in atrio Caiphæ consilium inierunt, quo loco, tempore, modo, Christum dolo capere possent. O quanta malitia horum sacerdotum & seniorum! qui sano consilio alios adiuvare debebant, illi

illi primi de morte Domini nostri consultant. *Qui debuerant paschate vicino præparare victimas, levigare templi parietes, pavimenta verrere, vasa mundare, & secundùm ritum legis purificari vt esu agni digni fierent; congregantur ineuntes consilium quomodo occidant Dominum.* S. Hieron. Imitantur Iudæos illi qui ea quæ status & officij sui sunt intermittunt; intereà verò vitæ aut famæ proximi insidiantur. Tu non Iudæorum perversitatem sed Christi bonitatem imitare. Propone benefacere his qui te oderunt.

PRO FERIA VI.

De Christo à Iuda 30. argenteis vendito.

PUnctum primum. Biduo ante passionem suam feria 4ta. hebdomadis cum esset IESUS Bethaniæ in domo Simonis leprosi, mulier effudit vnguentum pretiosum super caput IESU: vnde indignatus Iudas abijt ad Principes sacerdotum & ait illis: *Quid mihi vultis dare & ego eum tradam vobis?* Matt: 26. Prima passionis Domini pars primaq; ignominia & iniuria fuit quia venditus. Quare eam servando in posterum more perpendemus per circumstantias. In primo igitur hoc puncto expendemus duas circumstantias: quis sit venditus, &

cur

cur se permiserit vendi? quis? non Ioseph, non aliquis alius homo, sed homo-Deus, Christus IESUS in quo omnes thesauri cælestes absconditi: ille qui nullo pretio appretiari potest: ille cuius vnica sanguinis gutta propter vnionem sui cum persona verbi plus valet, quam infiniti mundi cum omnibus creaturis. Cur verò se permiserit vendi? vt nos à servitute peccati & pænis peccato debitis se ipso tanquam pretio inæstimabili redimeret. Servi enim eramus peccati quia *qui facit peccatum servus est peccati*, & perconsequens servi eramus diaboli: quia à *quo quis superatur huius & servus est* 2. Petr: 2. Diabolus autem nos per peccata superaverat. Heu quam dura servitus ista!

Quis venditus?

Cur?

Ioann: 8.

Punctum 2dum. In hoc puncto expendemus alias duas circumstantias. 1mo quis vendidit? non hostis manifestus, sed discipulus, familiaris, Apostolus. 2dò. quanti vendidit? 30. argenteis. Satis vile pretium pro Christo, pro Deo. S. Anselmus in dialogo ait hos argenteos fuisse eos ipsos pro quibus Ioseph ante 4. millia annorum venditus Ismaelitis: quorum vnusquisque 10. valebat vsuales. Consonant biblia extra vulgatam in quibus habetur Ioseph 30. argenteis venditum. O Iuda perdite non tanti animam tuam Christus æstimat, qua-

A quo.

Quanti?

quanti tu animam illius. *Vili se vult æstimari IESUS vt ab omnibus ematur.* S: Paulinus Epist: 4. Etiam gratis absq; argento & absq; vlla commutatione eum emere potes tribus virtutibus theologicis & decalogo. Expende 3tio. quare vendidit? propter odium ortum ex monitionibus Christi, quæ ipsi videbantur asperæ: deinde propter avaritiam, *vt nimirum damnum quod ex effusione vnguenti se fecisse credebat, Magistri pretio compensaret.* S. Hieronymus. Avari & proprietarij religiosi reatum & damnationem Iudæ timeant.

Punctum 3tium. Hic expēdemus reliquas circumstantias. 1mo. quibus vendidit? non Matri quæ eum ante redemerat: non discipulis aut amicis, sed Iudæis hostibus sibi infensissimis. 2do. quem in finem vendidit? vt exquisitis tormentis vitam ei adimerent. O diabolica vendentis crudelitas! O infernales emptorum furiæ! O quoties nunc etiam viliore pretio à peccatoribus pro vna voluptate, lucello, verbulo detractorio venditur Christus! Age gratias Salvatori tuo quod pro eliberatione tui è servitute diabolica se vendi permiserit: servitio eius te devove: & mandata eius strictè custodire propone. Propositum & oratio eiaculatoria vt supra. *Quem in finem.*

PRO DIE SABBATI.

De missione duorum discipulorum ad parandum Pascha: & valedictione Matri suæ.

Punctum 1mum. Prima autem die azy-
morum in qua necesse erat occi-
pascha, postridie licitationis Iudæ de san-
guine Christi, scilicet feria 5ta hebdoma-
dis, Christus Dominus Bethaniæ, quæ fuit
villa ex latere montis Oliveti sita, quasi
15. stadijs distans Hierosolymis, præmi-
sit duos discipulos in Hierusalem ad pa-
randum Pascha in domo in quam cum
amphora aquæ hominem introeuntem vi-
derent. Considera inprimis exactam le-
gis observantiam in Christo Domino:
quia noluit omittere, quod lege mox ab-
roganda præceptum erat. Secundo pau-
pertatem: quia domum & necessaria ad
pascha celebrandum Dominus vniversæ
terræ emendicabat. 3tio. præscientiam:
quia omnia quæ mox evenerunt, discipu-
lis ad amussim prædixit. 4to. potestatem
in interiora cordium; quia mentem ho-
minis duri & inhospitalis sic immutavit,
vt cænaculum quod sibi suæq; familiæ or-
naverat, Christo Apostolisq; eius con-
cederet.

Punctum 2dum. Præmissis duobus di-
scipu-

ſcipulis in Hieruſalem antequam Dominus noſter è Bethania exivit, valedixit Matri ſuæ inſinuans inſtare tempus quo ſuſceptum redemptionis humanæ opus eſſet conſummaturus acerba morte ſua. Perpende hîc, quis ad tale nuntium ſenſus fuerit Beatiſſimæ Matris, quando vno eodemq; doloris gladio fuit transfixum cor tam filij quam Matris, vno eodemq; amoris æſtu liquefactum. His bene expenſis vtriq; compatere. Ora Beatiſſimam Virginem per hanc valedictionem, vt tibi aſſiſtat quando mundo valedices; vt per hanc & propter hanc amaritudinem quam ſenſit valedicente ſibi filio ſuo dulcoret omnes amaritudines mortis tuæ. Propoſitum & Teſſera vt ſuo loco.

PRO DOMINICA III. QVADRAGESIMÆ.

Fortis armatus ſuperatus à Chriſto per humilitatem: vbi de lotione pedum.

Punctum imum. Cum fortis armatus cuſtodit atrium ſuum, in pace ſunt ea quæ poſſidet. Luc: 11. Fortis armatus eſt Diabolus: domus eius eſt anima in peccato conſtituta: atrium huius domus eſt os hominis: quod quando cuſtodit diabolus ne

in Sacramentalem peccatorum confessionem aperiatur, tunc manet in pacifica possessione animæ. Sic animam Iudæ pacifice possidebat dæmon: quia Iudas noluit aperire os suum ad confitendum peccatum suæ pactionis cum Iudæis de sanguine Christi quamvis ipsum ad id stimulabat Christus tum illo generali monito: *Unus ex vobis tradet me.* tum particulari allocutione: *Tu dixisti.* tum lotione pedũ. tum intincti panis porrectione. Vide quoties Christus atrium tuum à diabolo clausum, hoc est, os tuum mutum aperuerit ad confitenda peccata tua! quoties fortem armatum, id est dæmonem ex anima tua eiecerit! Age gratias. Ora vt te perpetuo custodiat: ne per relapsum in peccata fias iterum habitatio dæmoniorum: fiantque novissima tua peiora prioribus.

Punctum 2dum Si autem fortior eo superveniens vicerit eum. Christus Dominus fortior diabolo, vicit eundem. Per quid? per humilitatem: per hanc obediens factus Patri suo vsq; ad mortem: hanc in omni vita sua & commendavit & servavit: hanc demum in vltima cæna post esum agni paschalis ante institutionem SS. Eucharistiæ in lotione pedum præclarissime monstravit, de qua Considera inprimis quis sit qui servile ministerium abluendi

Quis lavit pedes?

forti-

sordidos pedes suscipiat? Admirare: gratias age: imitari propone. Considera deinde cui lavet? Petro primùm, postea reliquis Apostolis, & Iudæ ipsi. Credibile quia tunc aliquas lacrymas ex oculis elicuit, illisq; cum aqua mixtis pedes discipuli perditi lavit, & tamen duritiem eius non emollivit. Emolliatur saltem cor tuum ad amorem Dei & proximi: & ad dilectionem inimicorum tuorum: adq; ad beneficentiam ijs præstandam qui te oderunt. *Cui?*

Punctum 3tium. Ad extremum considera quomodo & cur lavat? Quomodo? tam internè vniversos (solo Iuda excepto) quàm externè. Cur lavat? non tantum vt sordes pedum abluat, sed etiam vt doceat quomodo se disponere quis debeat ad sacram Eucharistiam nempe per lavacrum pænitentiæ: vt item doceat quod verecundari non debeamus minoribus servire, ac vilia ministeria obire. Propositum aliquod vile obsequium fratribus faciendi. Virtus: Devotio ad passionem Domini. Tesseræ frequenter ore aut mente per septimanam recitandæ: *Quomodo & cur?*

Dulcedo cordium IESV quomodo repletus es amaritudine: inebriatus es absinthio!

Quo abijt dilectus tuus o pulcherrima mulierum: quo declinavit dilectus tuus: & quæremus eum tecum!

PRO

PRO FERIA II.

De Christi & Apostolorum turbatione: nec non de duritie Iudæ.

Quare Iesus turbatus Iuda præsente?

PUnctum imum. Recumbens cum discipulis IESUS *turbatus est spiritu & protestatus est & dixit eis: Amen, amen dico vobis quia vnus ex vobis tradet me.* Ioan: 13. Turbatus est IESUS 1mo. quia inter suos vidit Iudam hominem perversum, impœnitentem, obduratum: ac propterea, ne ex cæteris & cum cæteris gauderet Christus, suo contubernio, obstantem. Vide quantum doleat Salvator noster etiam de vnius perditione qui omnes vult salvos fieri. 2do. *vt nos doceret quid agere debeamus quando in magnum facinus & scelus aliquem hominem ruere videmus*; nimirum vt turbemur supra ipsum spiritu, id est, spiritualiter. Spiritualis enim turbatio ad pietatem & misericordiam spectat; carnalis autem turbatio iram & furorē excitat.

Eusebius Emessinus.

Punctum 2dum. Et contristati valde cœperunt singuli dicere: Nunquid ego sum Domine. Math: 26. Tristes discipuli interrogant de peccato cuius conscientiam non habebant; plus credentes Magistro quàm sibi suamq; fragilitatem pertimescentes. Ex quo disce 1mo. bonarum mentium esse culpam metuere etiam vbi non est.

Disce

Disce 2do omnia quæcunq; in concionibus, exhortationibus, & publicis in commune factis admonitionibus audis, ad te referre: & fructum ſpiritualem inde colligere; non ſicut Iudas, qui per admonitionem deterior factus, cum ſtomachatione exivit. Gratias age Chriſto pro omnibus admonitionibus quaſcunq; tibi ſive externe per Superiores & confeſſarios, ſive internè per ſuos inſtinctus dedit. Dole quod aliquando contra eas egeris. Propone in poſterum cum omni humilitate correptiones ſuſcipere.

Punctum 3tium. Diſcipulis ſingulatim interrogantibus etiam Iudas interrogat: *Nunquid ego ſum Rabbi?* ideo interrogat ne ſolus tacendo ſe prodere videretur. Omnia enim ſic agebat vt tolleretur ſuſpicio criminis eius. Chriſtus autem varijs modis vſus eſt vt inclinaret eum ad pænitentiam. 1mo. prædicendo de proditore: *Vnus ex vobis tradet me*; vt cum intellexiſſet ſciri cogitationes ſuas & ſecreta conſilia, pæniteret eum facti ſui: non tamen deſignavit eum ſpecialiter ne manifeſtè coargutus impudentior fieret. 2do. perſeverante proditore in malitia, manifeſtius ipſum arguit, & tamen nomen propriè non deſignavit dicendo: *Qui intingit manum mecum in paropſide, hic me tradet.*

Quibꝰ modis Chriſtus lucrari Iudam voluit?

det. Cæteris enim contristatis & retrahentibus manum ac interdicentibus cibos ori suo, temeritate & impudentia qua proditurus erat, etiam manum cum Magistro mittit in paropsidem vt audaciâ bonam conſcientiam mentiatur. 3tio. prædixit ei pœnam: *Væ homini illi per quem filius hominis tradetur:* vt quem pudor non vicerat, corrigerent denuntiata supplicia. Vide quantum malum sit obduratio in peccato! vide item quantùm & quomodo laborare debeas vt fratrem peccantem lucrifacias: eiusq; publicam confusionem vitꝭ & famam quantum potes custodias. Ora ne vnquã venias in excæcationem mentis & obdurationem voluntatis. Dole quod fratris tui famam aut honorem aliquando læseris. Propone inposterum cavere ne lædas.

PRO FERIA III.

De itinere in hortum Getsemani.

PUnctum imum. Egressus è cænaculo Dominus noster ibat in montem Oliveti cum discipulis metu perculsis & expectatione futuri eventûs suspensis: prædixitq; ruinam iisdem dicens: *Omnes vos scandalizabimini in me nocte ista.* Mar: 14. Egreditur Christus è cænaculo & vrbe non vt se subducat, sciebat enim locum

Iudas

Iudas; sed vt commodiore loco orationi ante suam passionem vacare possit. In monte Olivarum solitus erat Christus orare: (mons autem Oliveti significat sublimitatem misericordiæ divinæ) quò scias Christum pro nobis semper orasse vt misericordiam à Patre suo consequeremur: nec aliud in suis orationibus, prædicationibus totaq; vita & passione intendisse nisi misericordiam nobiscum fieri & secum iustitiam. Considera quanta cum promptitudine in hortum iverit, vt iam iamq; exoptatum redemptionis nostræ opus inchoaret. Considera insuper quanta charitate tum alios Apostolos tum præcipuè Petrum sibi fidentem ne forte post lapsum desperaret, ante lapsum de futuro admonuerit: *Amen dico tibi quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis.* Matt: 26. *Gallus lucis nuntius, quis est nisi Spiritus Sanctus cuius voce in Apostolis & Prophetis excitamur ad amarissimos post lapsum fletus.* Confitere & adora Divinitatem Christi futura præscientis & prædicentis. Age gratias pro excitatione Petri & tui ipsius ad pænitentiam. Pete gratiam qua cum timore ac tremore salutem tuam opereris. O creator Spiritus sis benedictus in sæcula cum Patre & Filio æterno, quòd me toties ad pænitentiam permovisti? Da

Cur in mõte Oliveti Christus oravit?

Cur lapsũ Apostolis & præsertim Petro prædixit?

Hieron: in Marcum.

peccata præterita plangere, & plangenda non committere. Miserere mei Deus.

Cur in villa Getsemani suos manere iussit.

Punctum 2dum. Cum pervenisset IESUS in villam Getsemani, assumpsit Petrum, Iacobum, & Ioannem, reliquis in villa relictis: ingressusq; est hortum sub monte Olivarum situm. Getsamani interpretatur vallis pinguissima seu vallis pinguedinum. In villa ergo Getsemani, hoc est in valle pinguedinum manere discipulos iussit Christus, in persona eorum nos monens vt in humilitate maneamus: non aliter abundantiam misericordiæ divinæ ac pinguedinem Spiritûs assecuturi. Considera 1mo. quanto dolore tam discipulorum quàm Christi talis separatio facta: & disce etiam charissima propter Deum relinquere. Considera 2do. Christum Dominum ingressum esse hortum ad expiandam prævaricationem admissam in horto voluptatis, vt vbi primus Adam libertatem amiserat & salutem, ibi secundus Adam pro recuperanda illa pati inciperet. Considera 3tio. quod Christus Dominus spectatores suæ gloriosæ transfigurationis, voluerit esse spectatores suæ agoniæ; vt discas, consolationes spirituales ad hoc dari quò corroboremur per eas ad ferendas æquanimiter desolationes & tribulationes. Ora Christum Dominum

Cur solos Petrum, Iacobum, & Ioannē assumpsit in hortū.

num

num vt tecum semper sit sive in consolatione sive in tribulatione: nec te deserat in tempore malo. Dic: *Domine si me vis esse in tenebris, sis benedictus: si me vis esse in luce, sis benedictus. Si me vis consolari, sis benedictus: si me vis tribulari, sis æquè semper benedictus.*

PRO FERIA IV.

De tristitia Christi in horto.

PUnctum 1mum. Cœpit Dominus tædere pavere & mæstus esse. Tædium est sui atq; aliarum rerum fastidium ac displicentia quædam ob absentiam alicuius chari. Timor est anxietas animi propter malum arduum futurum. Tristitia est dolor de malo, naturali propensioni repugnante, quod tanquam præsens recogito. Considera igitur quis patitur has affectiones & in quo? Quis? ille qui est svavis & dulcis omnibus: ille qui indutus est fortitudinem & præcinxit se virtute. In quo? in appetitu sensitivo & in voluntate inquantum hæc, natura est. Ut enim meditatur S. Bonaventura, fuit in Christo voluntas naturæ, sensualitatis, rationis, divinitatis. Voluntas divinitatis pati imperabat: voluntas rationis obediebat & consentiebat: voluntas sensualitatis & naturæ pati nolebat, timebat, mærebatq; & hoc

In meditationibus vitæ Christi cap. 75.

Christus Dñus carni suæ ex dispensatione permisit agere & pati quæ sunt ei propria.

hoc ipsum fuit ex dispensatione quadam qua nimirum filius Dei carni suæ cui propter vnionem Verbi beatitudo debebatur, permisit agere & pati quæ sunt ei propria: proprium est autem sensualitati & naturæ vt refugiat & exhorrescat dolores, omnemq; corporis læsionem, & præcipuè mortem ipsam.

Punctum 2dum. Considera postea causas harum afflictionum, & 1mo tædij. Tædet Christum vt luat tædium meum circa virtutis opera: vt item desiderium ardens patiendi demonstret; quemadmodum viator antequam ad locum designatum deveniat in tædio est: ita ille tædio afficiebatur donec opus redemptionis nostræ consummaret. 2do. timoris. Timet Christus ob tormenta & iniurias quas illa nocte ac toto passionis tempore certò sciebat sibi subeundas: & vt timore suo nobis fortitudinem ad pericula mortis superanda mereatur. 3tio. tristitiæ. Tristabatur quia præsentissima habebat, & quasi coram intuebatur omnia peccata omnium hominum cum suis enormitatibus: quia videbat ingratitudinem multorum quibus passio & mors sua exiguum valde fructum productura erat: quia cernebat miserabilem perditionem Israelitici populi, condemnationem Iudæ, scandalum

dalum discipulorum, afflictionem suæ Matris dilectæ, aliorumq; sibi condolentium. Tristabatur item: vt tristitiæ, quam homines de suis culpis non sentiunt, defectum suo dolore suppleret. His consideratis expende quàm intensùs extiterit in benedicta illa Salvatoris nostri anima dolor. Nota pro praxi vt dum actum contritionis elicis, vnias illum dolori quem Dominus nòster de culpis omnium hominum & tuis sensit. Compatere Christo. Age gratias pro tantis afflictionibus & amaritudinibus sponte causâ salutis tuæ toleratis. Resigna te ad omnes desolationes angores & tristitias. Pete æquanimitatem in ipsis. Adiunge Propositum & Tesserã vt supra.

PRO FERIA V.

De Oratione in horto, & de agonia.

PUnctum 1mum. In prædictis angoribus constitutus IESUS, avulsus est à discipulis suis quantum iactus lapidis & positis genibus procidit in faciem super terram orans: *Pater mi si posibile est transeat à me calix iste verumtamen non sicut ego volo sed sicut tu.* Disce in desolationibus & mæroribus confugere ad orationem. Deinde considera & disce quædam singularia ex Christi oratione. 1mo. Separationem ab alijs dum oras. 2do. Situm orandi vt

Ad orationem quæ requiruntur?

di vt nimirum oraturus procidas in faciem: aut manibus extensis vultum ad cælum erigas: aut poplites flectas manusq; compositas ante pectus teneas. 3tio resignationem exactissimam in voluntatem Divinam: *Non sicut ego volo, sed sicut tu.* 4to. perseverantiam. Hæc enim est conditio necessariò requisita ad hoc vt aliquid salutare impetres in oratione. Considera demum quod Christus Dominus à se petierit transire calicem passionis, petitionem hanc fuisse (vt ait S. Bonaventura) tam sensualitatis quam rationis: sed sensualitatis fuit tanquam affectantis; rationis autem tanquam proponentis: & hoc fecit Christus Dominus ad triplicem instructionem nostram. Prima est, *vt sciamus non esse peccatum aliquid velle ex sensualitate, quod est contrarium Divinæ voluntati.* modò ratio non consentiat Secunda est, *vt Martyres Christi non desperent si mortem horreant cum illam etiam filius Dei horruerit.* Tertia est, *vt discamus discrete petere, scilicet supponendo voluntatē nostrā volūtati Divinæ.*

Oratio Christi in horto fuit actus & sensualitatis & rationis.

In compēdio Theologicæ veritatis de Humanitate Christi cap. 17.

Punctum 2dum. In agonia factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Agonia hæc (ait S. Thomas) *non fuit in Christo quantum ad partem animæ rationalem, secundum quòd agonia importat decertationem voluntatum ex diversitate*

Agonia in Christo nō fuit secundū partē animæ rati-

tate rationum procedentem: hoc enim contingit ex debilitate rationis, quæ non potest dijudicare quid sit simpliciter melius, quod in Christo non fuit: quia per suam rationem iudicabat simpliciter esse melius vt per suam passionem impleretur voluntas Divina circa salutem humani generis. Fuit ergo agonia in Christo quantum ad partem sensitivam, secundùm quod agonia importat timorem infortunij imminentis. Unde & sudor Christi sanguineus ex vehementia timoris tædij & mæroris provenit: non tamen hæ passiones (vti nec vlla alia) in Christo rationi eiusdem dominabantur, sed perfectè eidem subiacuerunt. Vehementia verò hæc & magnitudo tædij, timoris & mæroris proveniebat ex multitudine & magnitudine pœnarum & opprobriorum quæ erat passurus; nec non ex pretiositate & nobilitate animæ quam ponebat. Perpende hic magnum amorem Domini nostri, qui talem tristitiam timoremq; prudens volensq; in se suscepit. Vide faciem eius deformatam, capillos sanguine consperos, vestes cruore madidas. Offer illi animam tuam & cor tuum tanquam linteamen, vel tanquam spongiam ad abstergendum sacrum sudorem. Age gratias pro tanta amaritudine & desolatione in gratiam tui tolerata: misce eidem tuas tristitias & angores

onalẽ, sed secundùm partẽ sensitivam.

Vehementia timoris in Christo vnde?

gores seù præteritos, seu præsentes, seù futuros, & offer in odorem suavitatis velut myrrhæ fasciculum Patri æterno. Tessera vt supra.

PRO FERIA VI.

De proditione Christi in horto.

Christus traditur à Iuda.

PUnctum 1mum. Tunc Iudas antecedens turbam gladijs fustibusq; armatam accessit ad Iesum dicens: *Ave Rabbi*, & osculatus est eum. Cui Iesus, *Amice ad quid venisti? osculo filium hominis tradis.* Considera 1mo. quis? quem? quomodo? quare tradit? Considera 2do. Iudam Apostolum Domini factum ducem ministrorum dæmonis: & disce quàm gravis sit lapsus eorum qui post magna à Deo accepta beneficia, vocationem suam vel cursum pietatis deserunt. Considera 3tio. benignitatem IESU, qua Iudam conabatur emollire præbendo ipsi osculum, vocando amicum, exponendo enorme proditionis facinus. Vide misericordiam inenarrabilem, ait Euthymius, donec traditus est, cura est illi de proditore. Etiam circa te vt te à peccato retraheret, qualem curam habuit per interna & externa media tu verò obstinatus fuisti.

Punctum 2dum. Dein militibus interrogatis *quem quærerent?* ac respondentibus

IESU

JESUM NAZARENUM, dixit IESUS: *Ego sum*: quo dicto corruerunt retrorsum. Considera primo potentiam Christi, qui vnico verbo *Ego sum* milites in terram prostravit: quid fiet quando vt Rex & Iudex veniet, & decretum ore suo contra iniquos pertonabit. Considera 2do. cur ceciderint retrorsum non in faciem? quia impij non vident quò cadunt, & quæ illos mala expectant. Considera 3tio obstinationem Iudæ, & horum militum, qui tam aperto divinitatis signo viso, noluerunt resipicere. Ora, ne te Christus in obcæcationem mentis, & obdurationem voluntatis permittat venire. *Cor durum, male habebit in novissimo*, scilicet in morte. Dic crebro, dic etiam nunc cum pænitente David: *Ne projicias me à facie tua, & Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me.*

PRO DIE SABBATI
De Captivitate Christi.

PUnctum imum. Petrus animatus casu hostium servo Pontificis Malcho amputavit auriculam dextram: quem Christus reprehendit, Malchumq; sanavit, & militibus se capiendi facultatem dedit. Auricula dextra illis quasi amputata est, qui auditum non habent, seu non applicant ad divina, sed tantum ad mundana & ioco- *Auricula dextrâ qui caret.*

iocosa. Si etiam tu cares auriculâ dextra, & sinistra auris tua prurit ad scurrilitates, & sermones ludicros; ora Christum vt te sanare dignetur, detq; auditui tuo gaudium & lætitiam ex sanctorum verborum perceptione. Expende hic obstinationem Malchi, & turbæ miraculo euidenti nihil motæ: & scito quod peccator cum in profundum peccatorum venerit, nihil mouetur concionibus, correptionibus, censuris, imò & manifestis miraculis. Ora pro obstinatis in peccato. Expende etiam quam Christus Dominus non coactè, sed spontaneè, ex mero amore tui pati voluerit: quando vltroneè seipsum tradidit in manus & potestatem persecutorum. Age gratias. Propone gratus esse, & nunquam ipsum offendere.

Punctum 2dum. Accepta ea potestate milites manus iniecerunt in Iesum & tenuerunt eum, & discipuli eo relicto fugerunt. Considera quis & à quibus, & quomodo capitur? Licet hic meditari quomodo in terram prosternitur, ac pedibus percutitur & proculcatur dulcis Iesus; quomodo alii capitis capillos, alii barbam vellicant; alij caput, alij brachia cædunt; alij manus post tergum crasso fune ligant: alij catenam collo inijciunt: omnes insultant. O miserabile spectaculum.

Captiuationis modus.

lum. Considera deinde quare permisit se captivari & ligari? vt scilicet nos à vinculis peccatorum, & à laqueis dæmonum absolveret. Considera demum inconstantiam & timiditatem discipulorum: quibus sunt similes illi, qui tempore afflictionis à studio pietatis recedunt: & metu alicujus mali, à Deo deficiunt. Propone semper Deo adhærere. Pete gratiam perseverandi in amore Dei. Pete virtutem fortitudinis, per quam ita in timore & amore Dei firmeris, vt te nullus metus, nullum periculum mortis à Deo abducat. *Causa.*

PRO DOMINICA IV. QVADRAGESIMÆ.

Passio Christi, mare: & de adductione ad Annam.

PUnctum imum. Abijt Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis. Ioan: 6. Passi Christi Domini comparatur mari. *Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.* ait Christus Dominus de seipso. Tiberias idem est quod visio bona: quia per passionem Domini, venimus ad visionem Dei, in qua est omne bonum, & tota beatitudo nostra. Tiberias etiam in alia significatione, confractionem denotat: quia per passionem Christi, confracta est potentia diaboli. Abijt ergo Christus Ie- *Passio Christi Dñi, mare*

ſus ad hoc mare, quando ivit ſponte ſua, & ex amore noſtri ad paſſionem: tranſire illud incepit & quaſi à littore ſolvebat, quando incepit pati pro nobis in horto, apud Annam, apud Caipham: venit in profundum maris huius quando flagellabatur, coronabatur, iudicabatur, clamore totius vrbis obruebatur: tandem trabe crucis demerſus, quando mortuus ſi ſed per mortem ſuam trasfretavit ad littus felicitatis æternæ, nobiſq; ad idem littus per mare huius mundi transfretandi viam fecit. Sis benedictus Christe IESU quod ita demergi in ſanguine tuo pro nobis voluiſti! Sis benedictus, quia nobis viam ad viſionem Dei aperuiſti: & totam diaboli potentiam confregiſti. Miſerere mei: non me vnquam demergat tempeſtas tribulationis alicuius ad deſperationem: neq; vrgeat puteus inferni ſuper me os ſuum.

Duplex claſsis ſequentium Chriſtum.

Punctum 2dum. Sequebatur eum multitudo magna. Ioan: 6. Sequebatur Chriſtum multitudo magna dum abijt trans mare Galilææ. Etiam euntẽ in initio paſſionis ſuæ ad Annã, ſequebatur multitudo magna Iudæorum & militum ad eius captivationẽ miſſorum: hominum item ad rei novitatem nox licet eſſet concurrentium. Sed diverſo affectu ibi & hic ſecuta eſt. Nam

abeuntem trans mare ſequebatur ad hoc, vt beneficia de manu eius perciperet: & prodigia facientem miraretur atq; adoraret: iam verò ad Annam euntem & paſſionis primordia inchoantem ſecuta eſt vt affligeret, vt iniurijs & verberibus afficeret: vt ad mortem poſtularet! O inconſtantiam & fragilitatem hominum! Contemplare hic Chriſtum Dominum ligatum, indignè per vias invias, per ſordes, lutum, aquam raptari: calcibus & fuſtibus ad currendum vrgeri: per portam ſterquilinij per quam ſordes ex civitate eijciebātur, ad maius dedecus introduci. O dulcedo cordium IESU itane tractari ab hominibus meruiſti! Hæc tibi rependit gratitudo humana pro eo quod ſaturaveris panibus famelicos: quòd languores ab ægrotis depuleris: quod afflictis omnibus ſolatium attuleris. Ah quam & ego toties ingratus fui beneficentiæ tuæ? Doleo. Parce. Da amantem te redamare.

Punctum 3tium. Conſtitutus Dominus IESUS coram Anna interrogatur ab eo primum de diſcipulis: deinde de doctrina de qua reſponſo dato alapam ab vno miniſtrorum accepit. Conſidera 1mo. Chriſtum de diſcipulis fuga dilapſis tacere: vt diſcas defectus alienos non propalare, vbi & quando propalandi non ſunt. Conſidera 2do

Apud Annam Chriſtus percuſſus.

ra 2do. Quis: à quo: quomodo: quare percutitur? Dicunt aliqui armata manu militis percussum esse tanta vi vt vestigia in vultu relinquerentur. Aliqui dicunt Salvatorem in terram corruisse: aliqui copiosum ex ore sanguinem emisisse. O facinus ad quod cælum & terra exhorrescunt! Considera 3tio. quàm modestè & cum promptitudine aliam maxillam præbendo Dominus se habuerit! O Pater respice in faciem Christi tui! Propositum adversitates pro Christo libenter patiēdi. Tessera:

O novissime virorum, o vir dolorum & sciens infirmitatem: quomodo absconditus vultus tuus & despectus!

Quo nate Dei tua processit pietas! ego crimen admisi tu torturæ subijceris!

Corpus tuum dedisti percutientibus, genas vellentibus, faciem tuam non avertisti ab increpantibus & conspuentibus in te Domine Deus auxiliator meus.

PRO FERIA II.

De Christi Iudicio apud Caipham.

Caiphas simoniacus, ideoq; iniquus Iudex.

PUnctum imum. Ab Anna *duxerunt milites & ministri IESVM ad Caipham Principem Sacerdotum vbi scribæ & seniores convenerant.* Matt: 26. Caiphas hic, vt habet Iosephus pretio emerat pontificatum ab Herode. Non est ergo mirum si nequam

Pontifex iniquè iudicavit. Qui simoniacè acquirit sacerdotium, ordinariè lucris & commodis ac voluptatibus studet, non æquitati. Caiphas interpretatur *vomitus oris*. Qui tanquam canis ad vomitum redit ad peccata sua & recidivat: ille est alter Caiphas, & morti Christum conatur tradere; quia non vult vt in suo corde vivat. Examina te quoties ad vomitum redieris: quoties Christum in anima tua vivere non permiseris. Dole. Propone. *Vbi scribæ & seniores convenerant.* Qualis Pontifex, tales sacerdotes eius: qualis Iudex, tales assessores. Tota nocte vigilaverunt vt homicidium facerent. Cogita quòd homines alacriores & vigilantiores sint ad mala opera quàm ad bona. Noctes insomnes ducunt vt vacent libidini, compotationi, furtis & alijs nequitijs: ad orationem autem surgere gravantur.

Simile sibi concilium habuit.

Punctum 2dum. Petrus à longe sequebatur: & ingressus ad atrium sedebat cum ministris ad prunas. Matt: 26. Charitas Petrum trahebat post Christum: timor retrahebat. Proximus es lapsui si nutas animo: si non es firmus in amore Dei. *In atrio cum ministris sedebat ad ignem.* Atrium, est sæculum: Ministri dæmones: ignis, desiderium carnale; cum quibus qui manet, flere peccata non potest. Exi ergo de medio

Contra innocentiā falsa testimonia quærun-tur sed in cassum.

eorum. vita sæculares conversationes, dæmonis tentationes & carnis desideria reijce. *Principes autem sacerdotum quærebant falsum testimonium contra Iesum.* Ut Ægyptia adversus Ioseph: Iudices senes adversus Susannam; ita Principes sacerdotum adversus Iesum, quærunt falsum testimonium & non inveniunt. Mentita est iniquitas sibi. Qui contra fratrem falsum testimonium quæris aut profers contra Iesum agis. Sed & tu qui calumnia aut falso testimonio appeteris, disce pati disce tacere: iniuriam tuam commenda Deo. Sicut Iosephi, sicut Susannæ, sicut ipsius Iesu Christi innocentia revelata est & patuit vniversis; ita & tua revelabitur & patebit. Noli frangi, noli angustiari.

Christus tacet.

Punctum 3tium. Christo ad omnia obiecta tacente: adiuro te, inquit Caiphas, vt dicas nobis si tu es Christus Filius Dei vivi. Et respondente: *Ego sum*: scidit vestimenta sua dicens: *blasphemavit*. ad quod omnes exclamaverunt · *reus est mortis.*

quare?

Tacuit Christus ad falsa testimonia & ad simplicem interrogationem Caiphæ: vt ovem se sine voce occisioni paratam monstraret: vt item pro garrulitate nostra & peccatis oris, suo silentio satisfaceret: vt insuper suo exemplo doceret, nos mutos in nostris iniurijs esse debere. Non tacet ad adiurationem: vt discamus, non

licere nobis etiam cum vitæ discrimine abnegare Deum fidemq; eius. Scidit vestimenta sua Caiphas: vt palam fieret, Iudæos sacerdotij gloriam perdidisse. Vestem sacerdotij lacerant & illi, qui cum sint sacerdotes, non gerunt se iuxta statum suum & malis operibus indicant se indignos esse sacerdotio. Vide vocationem tuam o sacerdos Dei altissimi! Cave ne poderim iustitiæ qua per Christum indutus es, laceres. Expende hic summam iniuriam Christi, qui ob responsionem veritatis æternæ, blasphemus proclamatus. Expende item quo doloris sensu iniustam mortis sententiam audierit Dominus: quanto nihilominus humilitatis, mansvetudinis, amoris excessu tanquam de manu amantissimi Patris eandem acceptarit, vt nos à morte liberaret. Propositum & Tessera vt supra.

Caiphas scidit vestimentū: quo mysterio?

PRO FERIA III.

De toleratis in domo Caiphæ.

Punctum 1mum. Postquam Dominus noster blasphemus & reus mortis blasphemo ore à concilio est proclamatus, quinq; insignibus contumelijs & iniurijs à ministris fuit affectus. 1mo. expuerunt in faciem eius divinam Seraphinis venerabilem! 2do velaverunt oculos eius vt

Quinq; iniurijs vexatꝰ Christus apud Caipham.

licentius illuderent! 3tio. percusserunt certatim maximoq; impetu faciem eius palmis, & vt quidam meditantur, crepidis, baccillisq; iuxta Micheæ vaticinium: *In Virga percutient maxillam iudicis Israel.* 4to. verbis irrisorijs eidem insultarunt: *Prophetisa quis est qui te percussit?* 5to. Comam & barbam violento modo vellicarunt iuxta illud Isaiæ: *Corpus meum dedi percutientibus & genas meas vellentibus.* Considera quis hæc omnia tot & tanta opprobria & verbera sit passus: à quibus: quomodo: quà patientiâ, humilitate, amore, zelo: & quare? vt nimirum reatu *suo reatum nostrum solveret: & velamine faciei suæ velamen cordium nostrorum auferret: & sputaminibus susceptis faciem animæ nostræ lavaret: & colaphis quibus in caput percussus est, caput humani generis, quod est Adam, sanaret: & alapis quibus expalmatus est, maxima laus eius nostris manibus & labijs plauderet.* S. Hier: in Marcum.

Causæ earum mysticæ.

Punctum 2dum. Considera quantis præterea iniurijs tota reliqua nocte vsq; ad mane absq; vlla cessatione bonus IESUS sit exagitatus & afflictus. Considera insuper quòd plurimùm illum afflixit trina Petri negatio cui claves regni cælorum appromiserat: & qui ante se ad mortem subeundam offerebat. O quanta abyssus

Lapsus Petri Christo auxit afflictionem.

humanæ fragilitatis: at quanto maior divinæ benignitatis errantem discipulum amanter respicientis, illuminantis, emollientis! Cogita quoties & te benignissimus IESUS lapsum graviter, respexit & erexit! Age gratias. Pete compunctionis donum, quo possis amarissimè flere cum Petro. Propone occasiones peccandi vitare: quas si Petrus vitasset, vtiq; non corruisset. Tessera aliqua ex ijs quæ positæ sunt sub meditatione diei Dominicæ, per diem ruminetur.

PRO FERIA IV.

De dolore Beatissimæ Matris audita Filij captivitate.

PUnctum vnum. Piè credi potest quod Ioannes fugâ elapsus statim Beatissimæ Virgini vnà cum alijs mulieribus in cænaculo Sion existenti nuntiaverit quid cum dilecto IESU actum sit. Considera quam magnum dolorem & compassionem ex hoc nuntio Beatissima Mater senserit. 1mo. ob multitudinem tormentorum quæ ipsi perferenda prævidebat. 2do. ob gravitatem singulorum, quam fortissimè apprehendebat. 3tio. ob intensissimum amorem quo eum diligebat. 4to. ob eius innocentiam quam clarissimè agnoscebat. Tunc Noemi versa est in Mara, pulchra

Dolor Beatissimæ Matris audita filij captivitate ex 4. capitibus magnus.

in amaram. Tunc dilectus IESUS factus est matri suæ fasciculus myrrhæ. Tunc Simeonis gladius pertransivit animam eius. Tunc vt meditatur S. Bonav: sacrum pectus tundere & lachrymas effundere non cessavit. Fac & tu similiter.

In officio compassionis.

Punctum 2dum. Considera 1mo. quomodo tota nocte in lachrymis & compassionis affectibus ciendis perseveraverit Beatissima Mater ruminans quæ de filij passione in lege & prophetis prædicta & præfigurata erant. Sic enim orat S. Bonav: *Noctem qua Christus capitur, absq; somno duxisti: & soporatis alijs flens vigil permansisti.* Considera 2do. quomodo nihilominus resignatissimè se & filium suum in manus divini beneplaciti offerebat idq; zelo divini honoris & humanæ salutis. Insuper socias suas confortabat, atq; ad similem resignationem animabat. Ora Virginem Beatissimam in hunc e.g. modum: O Virgo Virginum præclara, fac vt tecum lugeam: fac vt mihi fiat fasciculus myrrhæ dilectus tuus qui inter vbera mentis & affectus mei continuo commoretur: qui me amarissima passione à putredine peccati & à dierctione animi ac desperatione in adversis præservet.

PRO

PRO FERIA V.

De missione Christi ad Pilatum & de desperatione Iudæ.

PUnctum 1mum. Manè facto ductus est IESUS ad Præsidem Pilatum. Expende qua submissione, qua patientia, qua modestia Filius Dei, Iudex vivorum & mortuorum sinit se ignominiosè trahi per plateas, quas toties pertransierat benefaciendo & sanando, ad tribunal gentilis à quo sciebat se iniustè voluntati suorum hostium tradendum. Expende 2do. ingenium malignantium: manè convenerunt de nece Domini consultaturi. Vide ne fortè & tu ad mala opera vigiles & ferveas; ad bona verò torpeas. Compassio: modestia in iniurijs: fervor in bonis operibus: detestatio malorum.

Qualis Christus eundo ad Pilatum?

Punctũ 2dum. Iudas pænitentiâ ductus, retulit triginta argenteos Principibus sacerdotum dicens: peccavi tradens sanguinem iustum. *Et proiectis argenteis abiens laqueo se suspendit.* Matth: 27. Expende 1mo. infructuosam Iudæ pænitentiam, quia verum dolorem & spem non habuit. S. Hieron: ait: *Nihil profuit ei sera pænitentia per quam scelus corrigere non valuit. Si permanent mala opera, frustra voce assumitur pænitentia.* Expende 2do. dæmonis a-

Iudæ pænitentia infructuosa.

ſtum, qui plerumq; ante peccatum obcæcat peccatorem ne turpitudinem videat; poſt verò ita enormitatem criminis exaggerat vt in deſperationem inducat. Expende 3tio. conſcientiæ malæ carnificiam nullibi quietem permittentis. ſicut ſecura mens iuge convivium ita propter peccatorum gravitatem pavida, iuge tormentum. Expende 4to. quam male perire ſoleant fures, ſacrilegi, proprietarij, apoſtatæ.

Quorum exitus malus?

Punctum 3tium. Principes Sacerdotum acceptis argenteis à Iuda proiectis non miſerunt eos in corbonam; ſed emerunt ex illis agrum figuli in ſepulturam peregrinorum. Vide falſam iuſtitiam Phariſæorum & ſacerdotum: nefas putant pretium ſanguinis in cyſtam templi in qua eleemoſynæ ſervabantur, mittere: & ſanguinem ipſum effundere pro licito habent. *Verè culicem liquantes & camelum glutientes.* Expende hîc amorem Chriſti in pauperes, qui pretium ſanguinis ſui voluit cedere in ſepulturam peregrinorum. Expende item myſterium hoc loco clauſum. *Figulus noſter, Chriſtus eſt. Fictor noſter tu.* Iſaiæ 64. Ager figuli huius, Eccleſia: peregrini, nos qui ex gentibus vocati ſumus: *ſed qui peregrini eramus à lege & Prophetis, prava Iudæorum ſtudia ſuſcepimus in ſalutem,*

Phariſaica iuſtitia.

& iu.

& in pretio sanguinis Christi requiescimus. *Hieron:* Gratias age Christo, quod in agro suo & in pretio sanguinis sui fecerit te requiescere. Ora ne vnquam falsam iustitiam imiteris. Propone pauperibus & peregrinis esse beneficus. Tesseræ hebdomadalis memor esto.

PRO FERIA VI.

De accusatione & examine Christi apud Pilatum.

P*Unctum 1mum.* Christus Dominus coram Pilato de tribus accusatus fuit. 1mo. quia subvertit gentem. 2do. quia prohibet dare tributa Cæsari. 3tio quia se Regem facit. Quid iniquius & impudentius? Notum omnibus erat Christum præcepisse vt senioribus obedientia præstaretur, eorumq; doctrina servaretur: vt tributa cæsari redderentur: fugisse etiam dum eum turba vellet Regem facere; & tamen contrarium ausa est iniquitas horum accusatorum fingere & mentiri. Interdum & nunc in iudicijs innocentia fictis criminibus exagitatur. Disce patientiam à IESU: & quando aliquid mendaciter contra te sive in iudicio, sive extra dicitur, Magistrum tuum imitare: hoc est, vel tace; vel si ita expedit, modestissimè responde. Etiam in hoc morem & in *Causas amoris in odia inflectimus.*

geni-

genium perversum Iudæorum sequimur; quia plerumq; causas amoris in acerba odia inflectimus: & sicut Iudæi Christum docentem turbas & ijs benefacientem, subversorem gentis appellarunt & accusarunt, ita nos ex ijs ex quibus proximum amare & laudare deberemus sumimus materiam detractionum irrisionum sugillationum. Tu qualis es erga Christum & membra eius? fortè mendax, detractor, irrisor, susurro, & bonorum operum in malam partem interpres.

Punctum 2dum. Pilatus relictis duabus prioribus accusationibus apertè & notoriè falsis, an Rex sit Iudæorum interrogavit: cui Christus respondit, se Regem esse sed regnum suum non esse de hoc mundo. Considera 1mo. Christum non negasse regnum suum esse in hoc mundo. sed de hoc mundo, hoc est, non esse tale quale solet esse in hoc mundo. *Non enim* vt ait August: tract: 51. in Ioann: *Rex Israel Christus ad exigendum tributum, vel exercitum ferro armandum hostesq; visibiliter debellandos: sed Rex Israel; quod mentes regat, quod in æternum consulat, quod in regnum cælorum credentes, sperantes, amantesq; perducat.* Considera 2do. arctissimum & admirandum Domini silentium in tot falsis calumnijs: quod & ipse Pilatus

Christus Dominus qualiter rex Israel?

tes

tus tanquam rem ſtupendam eſt admiratus. *Taciturnitas Ieſu apologiam Adæ abſolvit.* Hieron: Utinam & nos per imitationem IESU ſimus alijs admirationi propter patientiam. Utinam regnet ſemper ſuper nos: vtinam nunquam ampliùs ſimus ſub ſceptro diaboli. Propone ad calumnias & contumelias tacere vt poſſis dicere cum Pſalmiſta. *Turbatus ſum & non ſum locutus.* Propone item veritatem conſtantiſſimè tueri & aſſerere. Teſſera vt ſupra.

Non ſe defendit in judicio Chriſtus ſicut Adã ſe defendit.

PRO DIE SABBATI.

De miſſione Chriſti ad Herodem & illuſione.

P*Unctum imum.* Cum adſtarent Iudæi inter alia clamantes Chriſtum commoviſſe plebem à Galilæa: Pilatus audiens Galilæum eſſe, amandavit illum accuſatoreſq; eius ad Herodem Regem, qui eo conſpecto gaviſus eſt valdo. Conſidera 1mo: quomodo innocentiſſimus IESUS cum magna ignominia tanquam maleficus per mediam vrbem raptatur vinctus non tam funibus & catenis quam funiculis charitatis. Conſidera 2do. Herodi nihil profuiſſe quod conſpecto Chriſto gaviſus eſſet, quia id gaudiũ non ex charitate & pietate fuit, ſed ex curioſitate & vanâ videndi alicuius admirabilis ſigni ſpe. Et tibi nihil

hil proderit ſi libenter audias concionem & legas pia, quando ex curioſitate id agis vel aliquo fine vitioſo. Thomas à Kempis monet: *Nunquam ad hoc legas verbum, vt doctior aut ſapientior poſſis videri.*

Punctum 2dum. Interrogavit autem Ieſum Herodes multis ſermonibus, at ipſe nihil reſpondebat. Conſidera 1mo Chriſtum Herodi non reſpondiſſe. 1mo. in deteſtationem vafræ ipſius malitiæ propter quam antea vulpem illum appellavit. 2do in reprobationem ipſius curioſitatis & multiloquij. 3tio. ne paſſionem mortemq; ſuam quam tantopere pro gloria Patris noſtraq; ſalute deſiderabat, ſeu verbo, ſeu facto aliquo admirando impediret. 4to in exemplum noſtrum vt nimirum & nos taceamus, quando evocamur ad ſermones, quorum finis alius quàm laus Dei vel vtilitas proximi; vtq; gravi vultu oſtendamus diſplicere nobis omnes fabulationes, quæ non ſunt vt lex Dei, ſed ſcurrilitatem aut laſciviam ſapiunt.

Cauſæ cur Chriſtus apud Herodem tacuit?

Punctum 3tium. Herodes Chriſtum ad omnia interrogata ſua & obiectiones ſacerdotum omnino tacentem ſprevit cum exercitu ſuo, & illuſit indutum veſte albâ. Conſidera, quis, à quibus, quare, quomodo illuditur? Diſce ſi Chriſtus fatui habitum non detrectavit, nomen ſtulti non recu-

ſare

sare. Dic cum Apostolo: Nos stulti propter Christum. *Unde coronabitur patientia tua*, ait quidam *si nihil adversitatis occurrerit?* Amor Christi faciet tibi dulces omnes despectus & subsannationes. *Qui enim intus per amorem Dei benè est dispositus, non curat mirabiles & perversos hominum gestas.* Considera item quod Dominus noster duplici alieno vestimento in passione sua sit indutus, albo & rubro. Per vestimentum populus fidelis: per colorem album, iustitia: per rubrum, martyrium intelligitur. Hoc ergo duplici tegmine significabatur, quod Christus sit rex & caput omnium electorum, Martyrum & Confessorum: & quod omnes tam martyres quàm Confessores passione sua acquisivit: & velut vestimentum sibi adstrinxit, atq; finaliter Deo adhærere fecit.

Thomas à Kempis.

Hieron: in psal 132. per vestimentum intelligit populum, fidelē iuxta illud legem: 13 sicut tu lūbare habuisti circa lumbos tuos: ita & ego populū istū habui circa me.

Colloquium. O si & ego sim de ora vestimenti eius! O si humillimus! o si vltimus sim inter fideles omnes Christo adhærentes, quatenus vnguentum benedictionis eius, etiam in me miserum descendat. Adstringe me tibi Domine Iesu per fidem & charitatem perpetuam. Sim de hæreditate & possessione, quam Pater tuus dedit tibi, pro eo quia contra ste fremuerunt gentes, & populi meditati sunt, inania.

PRO DOMINICA PASSIONIS.

Dies Christi, dies passionis: & de reductione Christi ad Pilatum.

PUnctum imum. *Abraham Pater vester exultavit vt videret diem meū.* Ioan: 8. Diem passionis hoc loco vocat Christus diem suum: quem Abraham Deo revelante vidit in monte quando filium immolare volebat. Gavisus verò est quia vidit infinitum fructum Dominicæ Passionis: gavisus est, quia videns tantum Christi erga nos amorem, ipse quoq; ardore quodam seraphico exarsit vicissim erga Christum. vbi autem amor, ibi gaudium: & quo maior amor, eo maius gaudium. Diem Christi, diem passionis ipsius nec nos siné exultatione & gaudio spiritûs videre & contemplari possumus. Quis enim tantum amorem erga nos considerans in tali persona qualis est Christus, in ardentissimum affectum amoris non erumpet: & consequenter gaudio ac lachrymis gaudiosis non perfundetur? Ergò devotè contemplare quid in hac die sua passus, replicando omnia quæ in iudicio matutino apud Caipham: quæ apud Pilatum, & deinceps pertulit: reflectendo te semper ad eum qui patitur, & ad motivum propter quod patitur.

Mons hic ille ipse in quo Christus crucifixus

S. Hier: in vita Paulæ ait quòd Abraham sub quercu vidit diemChristi & lætatus est. Quercus autē hæc fuit typus crucis Xti.

Pun-

Punctum 2dum. Replicatis anterioribus diei huius passionibus ad reductionẽ Christi ab Herode in prætorium, solito tenore meditandam progredere. Considera 1mo: quàm ignominiosè à conspectu Herodis abstractus Dominus noster: cum quibus cachinnis & sannis retrorsùm ad Pilatum ductus. Considera 2do. post reductionem Christi redintegratam esse amicitiam inter Pilatum & Herodem: quia plerumq; mundani homines etiam ad invicem diffidentes contra Christum servosq; eius conveniunt animisq; & studijs perversis ad persecutionem membrorum Christi consociantur. Considera 3tio: ingenium & proprietatem mundi esse, quod homines sanctos derideat, moresq; ipsorum rectos & simplices explodat. *Deridetur iusti simplicitas & quod innocenter à Sanctis agitur, procul dubio à mundanis stultum putatur.* Sed pro hoc recipient mercedem congruam. nam qui habitat in cælis irridebit eos, & Dominus subsannabit eos, hoc est, condemnabit. Idem enim apud Deum est subsannare quod condemnare. Deprecare Christum pro illis qui nos modo affligunt, confundunt, & quocunq; modo exercent: vt & ipsi convertantur atq; nobiscum exerceantur; quo & ipsi coronam iustitiæ recipiant.

Homines mundani adversus servos Dei cõspirant.

S. Gregor.

Subsannare Dei quid?

Punctum 3tium. Videns Pilatus innocentiam IESU cupiensq; eum liberare, dedit Iudæis optionem eligendi, quem vellent iuxta consuetudinem antiquam dimitti, proposito ipsis Barabbâ & IESU: at illi petierunt dimitti Barabbam. Considera 1mo. extremam Christi postpositionem, qui infami nebuloni comparatus, quasi indignior & sceleratior ad mortem est petitus. Considera 2do. Iudæorum cæcitatem, qui lupum agno, sceleratum iusto, latronem innocenti prætulerunt: malitiam item eorundem vide, qui Dominum proprio nomine non sunt dignati appellare clamantes: *Non hunc sed Barabbam.* Etiam tu Barabbam Christo præponis cum iudicium tuum superiorum iudicio, vel cum creaturam creatori anteponis & præeligis. Considera demum pusillanimitatem & stultitiam Pilati, quod à turbulento populo, ab hostibus, à furibundis, qui mortem Christi totis viribus quærebant, petit consilium quid facere debeat cum IESU. Talibus tricis se solent innodare, qui in suis actibus non purè gloriam Dei, & salutem animæ, sed favores humanos intendunt. Virtus *devotio ad passionem Domini.* Propositum: *Missam, memoriale Dominicæ passionis devotè audiendi aut celebrandi.* Tesseræ per septimanam replicandæ:

O quæ traxit vis amoris vt portares tot doloris innocens supplicia!

Hic pelicane Iesu Domine me immundum munda tuo sanguine.

Quare rubrum est vestimentum tuum? & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

PRO FERIA II.

De flagellatione Christi.

PUnctum imum. Pilatus totâ cohorte flagellavit Christum. Considera 1mo: quomodo Christus Dominus à brutis illis hominibus arripitur: (S. Brigitta accepit per revelationem percussum fuisse à milite ad collum pugno gravissimè) quomodo deinde vestibus coram multitudine exuitur & denudatur: postea ad columnam lapideam funibus arctissimè alligatur: ad extremum crudelissimè cæditur. In denudatione, expende ruborem Christi: in alligatione ignominiam: in cæsione dolorem intensissimum & acutissimum, quem ex his circumstantijs colligere potes. 1mo. ex instrumentis quæ triplicia fuerunt: virgæ spinosæ, scuticæ ex loris, catenulæ ferreæ. 2do. ex tortoribus quorum aliqui dicunt 4. fuisse, aliqui totam legionem id est. 6666. qui omnes tum ex propria constitutione erant crudeles, tum ex mandato præsidis, tum ex corruptione Iudæ-

orum, tum ex instigatione dæmonis. 3tio. ex vulneribus inflictis, quorum secundùm aliquos plusquam quinquè millia fuerunt. S. Gertrudis ait fuisse 5466. & horum multa fuêre profundissima vsq; ad costas. 4to. ex temperamento ipsius corporis Christi quod erat tenerrimum ac propterea doloris maximè perceptivum. Ut autem ex prædictis magis inflammeris considera quis ita flagellatus? quare? quomodo tulit horrendam flagellationem?

Punctum 2dum. Considera Christum dum à columna solutus est, præ debilitate non potuisse stare sed in terram prolapsum esse. Aspice eum in pavimento reptantem: vide per rivos sanguinis sui vestimenta quærentem: vide quoq; inter alias religiosas mulieres Beatam Virginem cum fletu tam triste spectaculum intuentem. Cogita Christum his te alloqui: Fili quid sunt plagæ istæ in toto corpore meo? sunt characteres amoris mei erga te: sunt ostia pietatis meæ erga te: sunt sulci, ex quibus tibi messis æternæ beatitudinis proveniet. vide quomodo respondes amori meo? Propositũ & Tessera vt supra.

Plagæ Christi Domini quid?

PRO FERIA III.

De coronatione Christi.

P*Unctum 1mum.* Vix mitissimus Iesus à co-

à columna ſolutus in proprio natans cruore veſtes reſumpſerat, cum ecce carnifices novam probroſam ſimul & doloroſam aggrediuntur in eum exercere carnificinam. 1mo. exuunt eum, veſtemq; carni adglutinatam abſtrahunt. 2do. Chlamydem coccineam circumdant ei. 3tio. plectentes coronam de ſpinis ponunt ſuper caput eius. 4to. dant arundinem in dextram eius. Conſidera 1mo non ſinè verecundia virgineum corpus iterum nudari. Conſidera 2do. ingentem dolorem ex veſtium detractione quâ omnia vulnera renovabantur, dolorem item acerbiſſimum ex aculeatæ coronæ in benedictum caput impreſſione. videas exire aculeos in longitudinem vnius digiti ex fronte, ex temporibus, magnaq; vi penetrare cranium. O crudelitas! Conſidera inſuper quâ patientiâ, modeſtiâ, quâ humilitate hæc omnia Dominus noſter tolerarit, vt noſtram ſuperbiam reprimeret, & coronam nobis regni cæleſtis compararet.

Punctum 2dum. Purpurâ, diademate & ſceptro ludicro exornatum Regem noſtrum varijs modis ſubſannabant milites iuxta vaticinium illud: *ſubſannatione ſubſannaverunt me:* 1mo. itaq; veniebant ad eum tanquam miniſtri mandata accepturi. 2do. genuflexo per ludibrium adorabant

eum linguam contra ipſum exertantes & dorſum ſuum ipſi obijcientes. *O impij ſuper quem luſiſtis, ſuper quem dilataſtis os, & eieciſtis linguam?* Iſaiæ 57. 3tio ſalutabant: *Ave Rex Iudæorum.* 4to. conſpuebant. 5to. percutiebant caput arundine, & ſpinas altiùs infigebant. 6to. dabant ei alapas vt quidam meditantur armata manu adverſùs ſpinas. Fuit hæc illuſio diurna ſimilis illi nocturnæ apud Caipham, niſi quod ibi oculos IESU Chriſti velarent Iudæi, hîc gentiles patente vultu vexarint. Conſidera quanto cum rubore, dolore, patientia, charitate, deſiderio ſuſtinuerit hæc Dominus, & quare?

PRO FERIA IV.

De productione Chriſti ad populum.

PUnctum imum. Sic flagellatum, coronatum & purpurâ ſemitectum producit Pilatus foras, innocentem rurſus pronuntiat, populoq; monſtrat efferatos animos tali ſpectaculo mitigare deſiderans. Intuere mirabile hoc ſpectaculum conijciendo diligentiùs oculos tuos in Ieſum vibicibus, vulneribus, ſputis, livore, ſanguine deformatum. Conſidera quanta humilitate, quantâ modeſtiâ & patientia coram tanta populi multitudine in ignominioſa illa veſte ſeminudus conſtiterit

Iesus. Egredere anima mea extra te, & vide Regem pacificum, conspectui tuo expositum, diademate, sceptro, habitu ludicro quidem sed mysterioso ornatum. *In chlamyde coccinea Iesus meus opera gentium cruenta sustentat. in corona spinea maledictum solvit antiqvum: in calamo venenata occidit animalia: sive calamum tenebat in manu vt sacrilegium scriberet Iudæorum.* Ora tu vt chlamyde illa contegat peccata tua, quò cum illis esse merearis, de quibus dictum: *Beati quorum remissæ sunt iniqvitates, & quorum tecta sunt peccata.* Spinis & calamo suo occidat in te venenatas passiones & omnia vitia, scribatq; te in libro vitæ.

S. Hier. in Matthæũ.

Ludicri ornatus Christi mysterium.

Punctum 2dum. Pilatus manu Christum monstrans: *Ecce* inquit *homo*, quasi diceret; ecce quem vos dicitis se facere filium Dei, quem dicitis affectatorem regni, videte quod vix homini similis sit, & ideo iam parcite illi tantopere flagellis lacerato. Considera quod ipsemet Dominus noster eadem verba in aures nostras videatur insusurrare: *Ecce homo. qui veni te languidum sanguine meo sanare! Ecce homo, qui me amore tui tam dire tractari permisi! Ecce homo, qui de cælo veni ducere te ad viam crucis! Ecce homo: quem tibi Pater æternus donat!*

Quis hoc audiens ad eum amandum imitandumvè non accendatur? Cogita hîc quod etiam te iudicandum statuet Christus in theatro mundi, dicetq; in facie & auribus totius mundi: *Ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum. Ecce homo & opera eius!* Quid tunc dices, quid cogitabis, o miser & miserabilis humuncio? Ora suppliciter vt Christus Dominus per illam suam publicam confusionem propitius sit tibi in extremo iudicio, liberetq; te ab æterna confusione.

PRO FERIA V.

De Christi condemnatione.

PUnctum imum. Videntes Iudæi quia Pilatus in Christi liberationem propendet, dixerunt minitando: *si hunc dimittis, non es amicus cæsaris.* Ad quod Pilatus extimuit. O quoties homo imitatur Pilatum, cum ne amittat hominis gratiam non timet Dei offensam incurrere. Inspice teipsum num & quoties veritus amittere gratiam aut amicitiam hominum elegisti amittere gratiam & amicitiam Dei. *Eiusmodi timidis pars erit in stagno ardenti igne & sulphure.* Apoc: 21. Pilatus lavit manus publicè dicens: *Innocens ego sum à sanguine huius iusti: vos videritis:* ad quod populus respondit: *Sanguis eius super nos & su-*

Timor mundanus.

& super filios nostros. Considera 1mo pseudopolitiem Pilati qui externâ cæremoniâ internam labem vult abluere. Considera 2do. Insaniam Iudæorum, non negãt Iesum esse iustum, sed vt pavitanti iudici animum addant, ipsum quidem à reatu Christicidij absolvunt, se verò & posteros suos pœnis obstringunt, dirisq; devovent. *Perseverat vsq; in præsentem diem* (*ait Hieron.*) *hæc imprecatio super Iudæos: & sanguis Domini non auferetur ab eis.* Tu ora vt sanguis Iesu Christi Domini nostri custodiat animam tuam in vitam æternam. *in Matth.*

Punctum 2dum. Pilatus volens satisfacere populo tradidit Iesum voluntati eorum vt crucifigeretur. Considera 1mo. Pilatum quia ad flagellationem Iesu quem innocentem sciebat descenderat, etiam ad condemnationem & crucifixionem descendisse: ex quo discis semper à minori ad maius peccatum progressum fieri. Considera 2do. quàm gaudenter Filius Dei hanc iniquissimi iudicis sententiam tanquam sanctissimum æterni Patris decretum exceperit, voluntariè se ipsum pro nobis in mortem tradendo eadem voluntate & actione quâ & Pater tradidit eum: simulq; perpende traditionem IESU Christi Domini nostri à diversis diversimodè factam. Nam Pater tradidit eum ex charita- *Christi Dñi traditio multiplex.*

ritate: Iudas tradidit eum ex cupiditate: Iudæi ex invidia: Pilatus ex timore mundano. Vide ex quot radicibus provenit offensa Dei. Cave ne aut ex cupiditate, aut ex invidia, aut ex timore vitioso pecces in Christum & membra eius. Totum vicissim te trade IESU Christo & Patri eius ex charitate. Cura & propone per singulas actiones & cogitationes gratificari Christo Domino pro tanto amore; protestare cum Apostolo coram omnibus creaturis: *In fide vivo filij Dei qui dilexit me & tradidit semetipsum pro me.*

PRO FERIA VI.

De crucis baiulatione.

PUnctum imum. Prolatâ à Pilato mortis in authorem vitæ Iesum sententiâ milites tria notabilia fecerunt. 1mo. exuerunt eum chlamyde. 2do. induerunt vestibus proprijs. 3tio. crucem cui suffigendus erat humeris eius imposuerunt. Considera 1mo. quantum dolorem ruboremq; passus Dominus, dum chlamyde iam vulneribus tenaciter adhærente exuebatur, vestibusq; proprijs induebatur, sic ab omnibus agnoscendus. Considera 2do. quàm grave onus senserit dum crux 15. pedes longa, & 8. lata toto corpore deficienti imposita est. Omnibus supplicio afficiendis

ficiendis inſtrumenta mortis abſcondi ſolent: Chriſto crux geſtanda imponitur. Conſidera 3tio. quanta nihilominus alacritate Salvator noſter regale hoc ſceptrum amplexatus fuerit: quanto animi ardore ſuſceperit equidem infinite maiori quàm poſtea S. Andreas & alij SS. Martyres. Comitare Chriſtum ad locum ſupplicij: offer te illi ad portandam poſt eum crucem: propone eam portare in ore, corde, & opere; in ore per devotam collocucutionem & gratiarum actionem; in corde per dulcem recordationem; in opere, per carnis mortificationem.

Punctum 2dum. Crucem ſuam humeris geſtans educitur ex vrbe in montē Calvariæ Dominus. Conſidera 1mo. & quaſi præſens aſpice, quomodo tanto pondere onuſtus procedit Dominus oculis facieq; totâ ſputis & ſanguine plenâ, capite ſpinis redimito, trepidantibus genibus, corpore toto vacillante Vide quomodo author omnis innocentiæ & Rex gloriæ cum latronibus ducitur. En Abel educitur in agrum à fratre vt perimatur. Iſaac ligna portat in quibus immoletur. En Ioſeph in tunica talari ſanguine lita, patibuli quod nobis debebatur non interpres ſed baiulus. En Moyſes cum virga. En Eliſeus cum ligno ad quærendam ſecurim de-

mer-

mersam, id est genus humanum. vt illud ex aquis peccatorũ, & inferni, per lignum crucis extrahat! Considera deinde quàm prompto hilariq; animo hoc sacrum onus baiulet intuens non Iudæorum & carnificum crudelitatem sed Patris æterni & suam voluntatem: quàm pios amoris & miserationis affectus erga electos eliciat! quomodo gaudeat adesse horam peccata hominum per crucem expiandi.

PRO DIE SABBATI.

De planctu mulierum & verbis Christi Domini ad ipsas.

PUnctum 1mum. *Sequebatur autem illum turba multa populi & mulierum quæ plangebant.* Lucæ 23. ad quas Dominus conversus dixit: *Filiæ Ierusalem nolite flere super me, sed super vos, & super filios vestros.* Considera 1mo. quo dolore fuerit Beatissima Virgo MARIA cernens dilectissimum suum cruce onustum ad mortem raptari. Doloris magnitudo potest æstimari inde quia in eum ferebatur amore summo, tanquam in Deum, & tanquam in filium suum vnicum. Considera 2do. quantum vicissim dolorem hauserit pijssimus IESUS respiciens compassionis gladio sic transfixam primogenitam æterni Patris filiam benefactricem & Matrem suam opti-

mam, carissimam, sanctissimam. *Eia mater fons amoris, me sentire vim doloris, fac vt tecum lugeam. Fac vt ardeat cor meum, in amando Christum Deum, vt sibi complaceam.*

Punctum 2dum. *Nolite flere super me.* Quare? *Nemo enim tollit animam meam à me, sed ego pono eam & iterum sumo eam.* At verò filij vestri mortem gehennæ per peccata sua meruerunt, à qua se nunquam poterunt liberare. *Flete super vos, & super filios vestros, quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?* Lignum viride IESUS Christus Dominus noster. Ipse est enim olea cuius pinguedinis sumus participes per fidem ac charitatem: ipse est vitis: ipse arbor vitæ. Radix huius ligni sunt Patriarchæ: rami, Apostoli & credentes omnes nec non Iudæi; sed hi rami aruerunt, & fracti sunt propter incredulitatem. Vide ergo severitatem Dei. Si proprio filio non pepercit propter peccata aliena: quomodo tibi parcet propter tua? Excideris & in ignem gehennæ mitteris, nisi permanseris in bonitate.

Ioann: 10.

Lignũ viride Iesus Christus.

Ad Rom: XI.

Punctum 3tium. Perpende Iudæos ex radice sancta Patriarcharum progeneratos ramos aruisse quidem, & fractos esse propter incredulitatem: sed delictum eorum est salus gentium. Per occasionem delicti eorum, gentes ad fidem vocatæ. Tu cum

Delictum Iudæorum salus mũdi.

Ad Rom: XI.

alijs fidelibus in locum eorum insertus es contra naturam in bonam olivam, hoc est, in Iesum Christum. Quare noli gloriari adversus ramos: noli fremere adversus Iudæos, eosq; odisse; sed potius time, ne & tu per aliquod peccatum lethale arescas: & judicia Dei venerare, eiusq; bonitatem ac sapientiam obstupescendo admirare, quod ex peccato Iudæorum salutem gentium elicuit: quarum plenitudine intrante ad fidem, tandem & Israel zelo atq; æmulatione fidei gentium provocatus credet in Christum & salvus fiet.

Colloquiū. O altitudo divitiarum sapientiæ & scientiæ Dei, quam incomprehensibilia iudicia eius! O crux Christi quàm mira operaris! quomodo facis vtraq; vnum, & gentes & Iudæos ad fidem trahis! O IESU per crucem & passionem tuam oro te, ne me permittas vnquam arescere; sim iugiter ramus tuus in te, & ex te vivens & virens! nutri me semper succo & pingvedine fidei & charitatis, vt semper fructum tibi faciam.

PRO DOMINICA PALMARUM

De Ingressu triumphali IESV in Ierusalem.

PUnctum imum. Christus verus Agnus ad instar agni typici quinq; diebus ante

ante immolationem suam Hierosolymam ingredi voluit, & quidem non communi more vt alias, sed cum triumpho; non pedester, sed asello insidens. idq; ob has ferè causas. quarum 1ma vt ostenderet se sponte, libenter, gaudenter expectare passionem. 2da. vt doceret ad cælestem Hierusalem per viam humilitatis & mansuetudinis nobis eundem esse. 3tia vt item doceret nos constantiam & æquanimitatem in prosperis & adversis servare; ne scilicet postquam ex prosperis in adversa, ex honore ad ignominiam delabimur, concidamus animo, & nimium turbemur. 4ta Ut impleretur vaticinium Zachariæ: *Exulta satis filia Sion: iubila filia Hierusalem. ecce rex tuus veniet tibi iustus & Salvator ascendens super asinam & super pullum filium asinæ.* 70. sic habent: *Gaude vehementer filia Sion. prædica filia Hierusalem. Ecce rex tuus veniet tibi iustus & Salvator ipse mansuetus & ascendens super subiugalem & pullum novum* Zach: 9.

Punctum 2dum. Expende mysterium iumentorum Christo in hoc ingressu servientium. Per asinam subiugalem intelliguntur Iudæi: qui scilicet ante adventum Christi sub gravi iugo legis manserunt. per pullum intelliguntur gentiles. *Pullus novus est populus gentium* (ait S. Hier: in Zach:

Christus Rex Iudæorum & gentium.

Zachar:) *qui fræna legis non habens nec rectus ab aliquo, sed semper in præcipitijs & in voraginibus idololatriæ elisus atq; confractus, Domini sessione didicit ambulare & rectam viam ingredi.* Expende item Christi humilitatem & paupertatem. In regiam suam ingreditur in iumento contemptibili: loco aurei fræni duos habet funiculos: loco sellæ gemmis distinctæ vestes discipulorum: loco tubarum, turbæ acclamationes. S. Bonaventura meditatur asinam hanc & pullum fuisse alligatos in loco publico ad vsum pauperum. Ita Dominus non alio iumento quàm pauperibus deputato portari voluit! Expende insuper quod qui tam pauper & humilis procedit, *quadrigas & equos & arcus belli disperdet & dominabitur vbiq;* hoc est, bella conteret, & pacata faciet omnia, & vniversum mundum suo sceptro subijciet absq; armis.

Primùm sedit in asina mox in pullo iuxta S. Bonaven.

Zach: 9.

O Synagoga! o Pharisæi, scribæ & sacerdotes: cur fremitis contra Christum qu si affectatorem regni? quis vnquam sic ad regnum processit? vbi exercitus? vbi Principum & magnatum splendidus comitatus? vbi equitum longi ordines? vbi equi phalerati? vbi carpenta & petorita? si nihil horum videtis, quid invidetis? aut quid vobis ab hoc rege timetis.

Affectus.

Anima mea obstupesce tu super tali ve-

ctura

ctura Regis gloriæ! Nonne tu es Domine qui sedes super Cherubim? & nunc carne humana velatus asello insides. Sis benedictus ex tanta tua humilitate. Fac me quoq; humilem.

Punctum 3tium Estò Christus tam humiliter intrabat Hierusalem, tamen tales plausus & acclamationes & occursus habuit, quales nullus regum. Nam turbæ quæ eum comitatæ fuerant ab Hiericho, vbi cæcos iuxta Matthæi Evangelium illuminaverat, & deinde aliæ turbæ Hierosolymis obviam Christo egressæ cælitus inspiratæ, pars vestimenta sternebant in via, pars de arboribus ramos cædebant & vias complanabant, pars ramos palmarum & olearum prægestabant: omnes autem consonâ voce cantabant: *Benedictus qui venit in nomine Domini rex Israel. Osanna in excelsis.* quod Lucas latinè sic posuit: Pax in cælo & gloria in excelsis. Osanna idem est iuxta S. Hieronymum, quod salus. Osanna ergo Christo canebatur, quia adventus ipsius gloriam Deo & salutem hominibus attulit.

O Rex Israel! ecce ego pullus pusillus & contemptibilis, ligatus vinculis peccatorum, foris ante ianuam Ecclesiæ tuæ in bivio sto;; quia libertate arbitrij inter vitam & mortem medius maneo: oro

Secundùm Marcum pullus ligatus stetit ante ianuam in bivio.

oro iube me solvi manu Apostolicâ & adduci ad te: sede super me nec me vnquam abijcias; vt iam non regnet in me peccatum.

Tibi & præcedens & sequens populus: & qui ante evangelium, & qui post evangelium, testimonium perhibet, quod sis Rex cælestis & terrestris Hierusalem: quod in nomine Dei Patris veneris: quod per te pax & salus mundi, & gloria in excelsis facta sit. Etiam humilem confessionem meam suscipe: Benedictus Rex Israel. Benedictus Pater tuus in cuius nomine venisti. Osanna salvivifica me. Propositum & virtus sit *contemplatio Iesu crucifixi.*

Tesseræ: *Quærens me sedisti lassus, redemisti crucem passus, tantus labor non sit cassus.*

Inter brachia Salvatoris mei, & vivere volo & mori cupio. S. August.

PRO FERIA II.

De crucifixione in monte Calvariæ.

P*Unctum imum.* Cum carnifices Iesum sæpius sub pondere crucis prolapsum vlterius iam propellere non possent, angariaverunt qendam Simonem Cyræneum ex agro redeuntem vt tolleret crucem eius. Considera Simonem non sponte, sed coactè crucem tulisse; vt discas in ferenda cru-

da cruce requiri, vt vis inferatur naturæ reluctanti. Tu te ipsum offer Christo ad port dam post ipsum crucem alacriter; & p ne omnem adversitatem pro gloria eius libenter suscipere. *Simon qui portat crucem in angaria, ipse est qui laborat pro laude humana. Cogunt eum homines huic labori quem non cogit timor & dilectio Dei.* S. Hieron. Cave ne quid pro laude humana facias aut patiaris; sed omnia stude & propone referre ad gloriam Dei & proximi vtilitatem.

Punctum 2dum. Postquam venerunt in locum qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum. Luc: 23. Expende quis crucifigitur? quomodo? vbi? quando? pro quibus? Quis? qui peccatum non fecit nec inventus dolus in ore eius: qui pertransibat benefaciendo & sanando omnes: Unigenitus filius Dei pro nobis homo factus: flos carnis: flos totius naturæ humanæ. Quomodo? perforant carnifices obtusis clavis manus & pedes, ad foramina summa vi attrahunt & ita extendunt totum corpus, vt omnia ossa eius potuerint dinumerari; tandem in effossam scrobem impetuosè deijciunt crucem cum crucifixo, in qua deiectione tota structura Sacratissimi Corporis cum renovatione omnium vulnerum dolorumq; concussa est.

Ubi? extra urbem Ierosolymæ: extra vineam illam, è qua se filium æterni Patris eijciendum prædixerat: in monte Calvariæ, in loco propter cadavera fætido: in monte in quo iuxta traditionem Iudæorum immolatus est Isaac, aut verius aries pro Isaac: in quo Adam mortuus & sepultus: in vmbilico terræ, hoc est, in medio terræ; vt quaquaversum sanguis Christi deflueret in omnes mundi partes & Deo fructificaret.

Punctum 3tium. Quando & pro quibus crucifixus? Quando? die parascaves, quando plane totus orbis confluxerat Ierosolymam; vt in facie mundi totius pro toto mundo moreretur. *Pro quibus?* pro peccatoribus, pro hostibus suis, pro ingratis, scelestis, deniq; pro toto vniverso varijs iisq; gravissimis criminibus oppresso. *Ipsa species crucis quid est nisi forma quadrata mundi: Oriens de vertice fulgens: Arcton dextra tenet: Auster in læva consistit: Occidens sub plantis firmatur.* ait S. Hieron: in Marc. Ne iam dixeris ingrate: Quid laboravit Deus circa me? dixit & factus sum. Non laboravit creando te sed o quantum laboravit redimendo te! Adora vbiq; crucem ex qua salus totius mundi manavit. Age gratias Christo pro tanto amore: adora pendentem: adora omnes & singulas

In Cruce mundus totus.

guttas

guttas sanguinis sui pretiosi è manibus, pedibus totoq; corpore rorantes. Ora vt tibi mundus crucifigatur & tu mundo. Ora vt nihil aliud noveris, nihil aliud vivat in te nisi Iesus crucifixus.

PRO FERIA III.

De titulo crucis: & iniurijs à Christo in cruce toleratis.

P*Unctum* 1*mum.* Pendet Dominus duos inter latrones medius solo titulo eum discriminante: I. N. R. I. Considera singula tituli verba. 1mum est JESUS quod Salvatorem significat: venit enim ad salvandum & liberandum mundum à peccatis eius. 2dum verbum NAZARENUS significat floridum. semper namq; floribus fructibusq; virtutum omnium vt humilitatis, paupertatis, patientiæ, obedientiæ, amoris erga Deum & homines stipatus fuit. Utinam flores hi appareant etiam in terra nostra, in anima nostra, nec vnquam deficiant. 3tium REX quo significatur Regnum eius non temporale sed cæleste & æternum. 4tum verbum JUDÆORUM: quo significatur eum regnare super omnes, qui Christum fide & operibus confitentur: qui sunt semen Abrahæ non secundùm carnem, sed secundùm fidem; & circumcisionem non in

Ad Phil: 3. carne sed in spiritu habent. *Nos enim sumus circumcisio* (hoc est Iudæi) *qui spiritu servimus Deo & gloriamur in Christo Iesu.*

Quis verus Iudæus? Nos sumus veri Iudæi ait S. Hier: qui non vnius membri pellem sed totius carnis vitia amputamus. Et gloriamur in Christo Iesu: nempe in fide Christi, non in circumcisione carnali.

Punctum 2dum. Sub oculis Christi de cruce spectantis milites partiti sunt inter se vestimenta eius scissa in 4. partes; tunicam verò inconsutilem subiecerunt sortibus. *Vestimenta Christi quid mysticè.* *Vestimenta Domini* (ait Hieron: in Marc:) *mandata sunt quibus tegitur corpus eius quod est ecclesia.* Vide vt semper his vestimentis opertus sis, ne nuditas & turpitudo tua spiritualis appareat coram Deo & hominibus. Considera immensam Christi liberalitatem, qui cum dedisset corpus & sanguinem suum hominibus, dedit & vestes insuper quadripartitas, ad significandum; quia ex omnibus 4. orbis partibus ad ipsum venientes possunt habere indumentum gratiæ. Tunica indivisa, pa- *Tunica inconsutilis quid?* cis & vnitatis significativa est. vt tunicam suam, ita pacem & vnitatem non vult Christus inter nos dividi: non vult discindi charitatem, quò fructus passionis suæ in nobis maneat. Examina te an tunicam hanc indiscissam servas: an verò vnitatem

frater-

fraternæ dilectionis laceras & scindis?

Punctum 3tium. Ad hæc illudebant ei. 1mo. ex populo prætereunte varij moventes capita & insultantes potentiæ eius his verbis: *Vah qui destruis templum Dei & in triduo reædificas illud. salvum fac temetipsum. Alios salvos fecit: seipsum salvare non potest.* 2do. Sacerdotes cum scribis & senioribus deridentes eius sanctitatem, fiduciam in Deo & dignitatem filij Dei. *Confidit in Deo. liberet eum nunc si vult. dixit enim: filius Dei sum.* 3tio: Milites cavillantes regnum ipsius & dicentes: *Si tu es Rex Iudæorum, salvum te fac.* 4to. Latrones cum eo crucifixi, primùm quidem iuxta D. Hieronymum ambo; sed postea vnus visis miraculis quæ fiebant conversus pænituit, & alterum increpuit. In his omnibus considera quanto cum fastu, asperitate, contemptu, hæc improperia vilissimi sathanæ ministri in filium Dei congerebant: è contra quantâ æquanimitate, humilitate, patientiâ has omnes iniurias excepit Dominus. Considera item quantam afflictionem sustinuerit Beatissima Virgo blasphemias illas audiens quæ in filium suum effutiebantur. Age gratias Christo Domino pro singulis iniurijs, & opprobrijs toleratis. Propone ad imitationem eius pati convitia. Tessera vt in die Dominico.

PRO

PRO FERIA IV.

De verbis Christi in cruce prolatis: & de morte eiusdem.

PUnctum unum. Verbum Christi in cruce primum est. *Pater dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt.* Implet Iesus quod docuerat, quando orat pro persequentibus se. excusat peccatum & ignorantiam obtendit, vt & tu dubia in meliorem partem interpreteris, manifesta autem excuses prout potes. *Nesciunt quid faciunt.* Non principes Iudæorum: hi enim sciverunt Iesum esse Christum promissum in lege, quia omnia signa viderant in eo, quæ dixerant futura prophetæ: & quanquam mysterium divinitatis eius ignoraverint (si enim cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent) hæc nihilominus ignorantia non excusabat eos à crimine quia fuit affectata. videbant enim signa evidentia divinitatis, sed ex odio & invidia ea pervertebant; & verbis Christi quibus se filium Dei fatebatur similiter ex odio & invidia credere noluerunt. Hæc ergo excusatio ad solos populares Iudæos pertinet, qui mysteria scripturæ non noverant, nec plene cognoverant Iesum esse Christum, multominus cognoverant ipsum esse filium Dei: quod si ali-quan-

Qualis ignorãtia fuit in Iudæis Christi crucifixoribus.

Iudæi alij primores, alij minores, in illis fuit i-

quando popter miraculorum multitudinem & efficaciam doctrinæ propendebant ad credendum in eum; à principibus suis seducebantur & à fide avertebantur. Et hæc ignorantia minuebat aliquatenus malitiam peccati in plebe Iudæorum, illudq; excusabile reddebat: è contra ignorantia affectata quæ fuit in pharisæis & principibus Iudæorum non minuebat, sed potius aggravabat peccatum. Cave odium & invidiam: hæc enim & sentire & proferre de aliis quæ vera & iusta sunt prohibet. Cave ne in ruinam aut verbo aut exemplo minores ac rudiores trahas. Peccatum rudium excusabile est: at illuminatorum in rebus divinis inexcusabile. *Potentes sive verbo sive opere, potenter tormenta patientur.* Age gratias Christo Domino pro hac excusatione gravissimi contra se peccati. Ora vt & tua peccata excuset & contegat.

Ignorantia affectata, quæ potius aggravat culpâ quã excusat; in his excusabilis.

Punctum 2dum. Secundum verbum fuit ad latronem: *Hodie mecum eris in paradiso.* Paradisum vocat divinæ suæ faciei visionem. *O felix latro, qui homicidij pœnam commutavit in martyrium.* Considera & expavesce iudicia Dei! vnus damnatur, alter salvatur. Tertium ad Matrem & Ioannem. In persona Ioannis omnes nos commendati sumus Virgini Beatissimæ, & ipsa nobis in Matrem data. O ingens

S. Hieron.

Chri-

Christi amor: o solicitudo circa nos in tantis tormentis. Quartum Christi verbum fuit: *Deus Deus meus vt quid me dereliquisti. Dereliquisti me non protegendo me à passione, sed potestati persequentium exponendo.* Undequaque desolationem patitur Christus, vt & nos desolationes exẽplo eius patienter sustineamus. Quintum: *Sitio.* scilicet gloriam æterni Patris, salutemq; hominum. Sitiebat etiam potum materialem; & propinatum est illi acetum cum felle mixtum. per quod impletæ sunt scripturæ: *Et dederunt in escam meam fel, & in siti mea potaverunt me aceto.* Vide quomodo IESUS nullum refrigerium in cruce habet. Sextum: *Consummatum est.* per quod intelligitur quod passione & morte sua cuncta legis veteris præcepta Christus impleverit. Moralia quidem, quorum fundamentum charitas, in quantum passus est ex dilectione Patris & proximi: cæremonialia quæ præcipue ad sacrificia & oblationes ordinãtur, inquantum omnia sacrificia antiqua, figuræ fuerunt illius [veri sacrificij] quod Christus obtulit moriendo pro nobis: Iudicialia demum quæ vt plurimum ordinantur ad satisfaciendum injuriam passis, inquantum satisfecit justitiæ divinæ pro nobis. Septimum: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* Disce à Iesu mori!

S. August.

Christus omnẽ legẽ veteris testamenti implevit, & ĩ se terminavit: ad quẽ nimirũ tota ordinata fuit iuxta illud: finis legis Xtus.

Punctum 3tium. Et hæc dicens inclinato capito tradidit spiritum. Considera Christum caput inclinasse. 1mo. vt reverentiam faceret Patri, gratias agendo ei pro consummato redemptionis humanæ officio. 2do. *Caput Christi Deus est.* Christus ergo moriendo caput inclinavit, vt ostenderet Deum per mortem Christi, terræ reconciliatum & ad eam inclinatum esse. 3tio vt ad Matrem suam affectum monstraret. 4to. vt secundum August: in medit: oscula daret dilectis suis. Considera deinde quomodo author vitæ per quem vivunt omnia, & qui est principium & fons omnis vitæ, verus Deus & homo mortem subierit non tamen qua author & fons vitæ. Nam Christus Dominus est fons vitæ secundùm quod Deus. mortuus verò est secundùm quod homo. Unde Augustinus dicit contra Felicianum: *Absit quod Christus sic senserit mortem vt quantum in se est vita vitam perdiderit. Si enim hoc ita esset, vitæ fons aruisset. Sensit ergo mortem participatione humani affectus quem sponte susceperat: non naturæ suæ perdidit potentiam, per quam cuncta vivificat.* Age gratias. Ora vt mors eius sit tibi in vitam æternam, vt inclinet caput suum ad te, tibiq; det osculum pacis æternæ.

Quare Christus Dominus moriendo caput inclinavit.

Xtus Dominus author vitæ secundum divinitatem.

Mortuus secundùm humanitatem.

PRO FERIA V.

De causis mortis Christi. & de latere lancea aperto.

Caussæ mortis Christi. PUnctum 1mum. Causa mortis Christi Domini: 1ma est vt satisfaceeret pro humano genere quod erat morti ad iudicatum propter peccatum: est autem conveniens satisfaciendi pro alio modus cum aliquis se subijcit pænæ quam alius meruit. 2da. vt ostenderet veritatem naturæ assumptæ. *Si enim* (vt ait Eusebius) *post conversationem cum hominibus subito evanescens mortem fugisset, ab omnibus phantasmati fuisset comparatus.* 3tia vt moriendo, nos à timore mortis liberaret. 4ta. vt corporaliter moriendo similitudini peccati, id est pænalitati, nobis daret exemplum spiritualiter moriendi peccatis. 5ta. vt à mortuis resurgendo & virtutem suam ostenderet qua mortem superavit: & nobis spem resurgendi daret. Age gratias Christo Domino, quod morte sua pro te satisfecerit: quod naturæ humanæ veritatem ostenderit; quod te à timore mortis liberarit. exemplum moriendi vitijs peccatisq; nec non spem resurgendi in vitam æternam tibi dederit.

Per similitudinem peccati intelligitur pænalitas.

Punctum 2dum. Unus militum lancea eius latus aperuit. Considera 1mo. magnitu-

gnitudinem vulneris. Non enim ait scriptura latus percussum, sed apertum esse. Considera 2do. dolorem Virginis Beatissimæ. verè tunc Beatissimam eius lancea illa pertransivit. Christi nimq; anima iam ibi non erat: sed tua (alloquitur Mariam Bernardus) planè inde nequibat avelli. Considera 3tio. Causas 1ma. est vt de corpore Iesu residuum sanguinis efflueret pro nostra salute. 2da. vt ad cordis eius intima & adviscera misericordiæ Dei, velut per ostiolum nobis ingressus pateret. vnde ait Aug: *Patent mihi viscera per vulnera. Longinus aperuit mihi latus & intravi: & ibi requiesco securus.* 3tia ex S. Bernardo: Pectus Christi apertum vt & nos cor nostrum in confessione aperiamus: à pravis cogitationibus mundemus: mundatũ sanctificemus: sanctificatum custodiamus. 4ta ex parte militum vt de morte eius certiores essent & iniuriâ corpus mortuum afficerent cuius crura Deo sic volente non fregerunt, vt adimpleretur scriptura: *Os non comminuetis ex eo.* Adora vulnus lateris & pete, vt ibi perpetuum sit refugium tuum.

Causæ apertionis lateris.

Punctum 3tium. Et continuò exivit sanguis & aqua. 1mo. ad ostendendum quòd Corpus Christi erat compositũ ex veris humoribus & elemẽtis. 2da ratio Sacramẽta-

Cur exivit sangvis & aqua ex latere Christi?

lis. Sicut enim ex latere dormientis Adæ eduxit Deus costam & ædificavit in mulierem, ita ex latere Domini dormientis in cruce eduxit duo potissima Sacramenta Baptismi, & Eucharistiæ, quorum primum est ianua sacramentorum, alterum *finis & consummatio eorundem*: & in illis fundavit ecclesiam. Unde Glossa: *Ex latere Christi dormientis in cruce sacramenta fluxerunt per quæ instituta & saluata est ecclesia.* 3tio, ad ostendendum effectum multiplicem passionis & mortis Christi. 1mus est redemptio nostra à captivitate diabolica: & ablutio à macula originalis & personalium peccatorum. In sanguine redemptio, in aqua ablutio intelligitur. 2dus. amor erga Deum: & refrigerium à concupiscentijs. Nam per passionem Christi & incalescimus ad amorem Dei: & refrigeramur ab ardore concupiscentiæ. In sanguine calor: in aqua refrigerium. 3tius. Sacramenta & eorum virtus. sanguis ad eucharistiam pertinet: aqua ad baptismum. 4tus. adunatio nostri cum Christo: in sanguine Christus, in aqua populus designatur. 5tus. demum introitus noster in vitam æternam. Sanguine Christi signamur in hæredes vitæ æternæ: aqua autem salit nobis in eandem vitam æternam. Quàm salutares effectus? Desideras eos? frequentes Sacramenta. E

S. Thom.

Effectus passionis Christi in sanguine & aqua lateris sui repræsentati.

Erit vobis sanguis in signum Exodi 9.

quo-

quoties ſacrificando accedis ad ſacrum calicem *vt ab ipſa bibiturus Chriſti coſta ſic accedas* iuxta monitum S. Chryſoſtomi. Ora ſingulos fructus tibi dari. Adora ſanguinem cum aqua ex latere IESU manantem: collige eum cum Beatiſſima Virgine Matre, & offer æterno Patri pro peccatis tuis.

PRO FERIA VI.

De Chriſti Domini de cruce depoſitione.

PUnctum imum. Joſeph ab Arimathia quæ interpretatur *deponens* depoſitionem corporis Dominici procuravit. Conſidera Chriſtum duobus Ioſephis curam ſui commendaſſe: vni initio vitæ, à quo nutriretur, alteri poſt mortem, à quo ſepeliretur. Ioſeph idem ſonat quod acceſcens vel proficiens: quia IESUS ijs ſe tantùm peculiariter communicat qui in vita ſpirituali quotidie proficiunt. *Hic non conſenſerat conſilio & actibus eorum.* Lucæ 23. Verè beatus vir hic quia non abijt in conſilio impiorum, & in via peccatorum qui Chriſtum perſequebantur non ſtetit. Audacter introivit ad Pilatum petijtq; corpus IESU. En fructum paſſionis mortiſq; Chriſti! Qui antea fuit timidus, poſt audax effectus. O quot hominibus etiam

Pſalmum imum de iſto Ioſeph intelligi ſcribit Hieron.

sexûs & ætatis infirmioris mors Chri stupendam fortitudinem & magnanimitatem præstitit. Etiam tu consilia & ac peccatorum fuge. Audacter constanter perfice quæ ad fidem & ad gloriam divinam spectant. Dic in quovis periculo mihi vivere Christus est: & mori lucrum. Legitimam potestatem venerare, & de ejus licentia fac facienda, juxta illud: *cui timorem timorem; cui honorem, honorem*, Rom. 13.

Punctum 2dum. Deponens eum involvit Sindone. Marci 15. Obtenta licentiâ emptaq; sindone festinavit ad tam sanctum opus. Reverentia crucifixo facta scalas applicuit, clavos extraxit, ac Deificum corpus juvante Nicodemo ac Ioanne, excipiente illud Deipara cum sociabus suis deposuit. S. Augustinus comparat obsequia eius circa funus Christi, cum obsequijs B. M. Virginis circa nativitatem ejusdem. *Conveniunt*, inquit, *Tibi obsequia conveniunt & affectus. Unde necesse est & meritum convenire.* Expende quomodo ruat in amplexum totius corporis Beatissima Mater! quomodo in pectus Ioannes! quomodo ad pedes Magdalena! Adora cum hoc sancto choro singula crucifixi membra. Caput, manus, pedes, pectus osculare per piam affectionem. In sindone

Ser: 153. de Tēpore.

mun-

munda involue. Sindon candida est munda conscientia: quam qui non habet, nummo pœnitentiæ emat, & IESUM in ea servet.

Punctum 3tium. Joseph hic insignibus encomiis in scriptura celebratur: 1mo. erat vir bonus & iustus. 2do. erat dives & nobilis, non tam facultatibus & sanguine quàm virtutibus, & bonâ famâ. 3tio. ab Arimathia quæ etiam interpretatur *vigilia donationis*: invigilavit enim vt sibi donaretur corpus Christi. 4to. decurio. hoc est, de curia curam habens. 5to. expectans regnum Dei. Tu pariter, (præcipuè si habes curam curiæ & corporis mystici Christi Domini) esto vir fortitudine & constantia. Nisi enim virtute valeas irrumpere iniquitates, non es aptus alios regere: *Ecclesi. 7.* esto bonus & iustus. esto Ioseph proficiens in spiritu, & aliorum profectum curans. Vigila super te & tibi commissos. Vulnera eorum, peccata eorum, quantum fas contege. Sindonem mundam, conscientiam bonam exhortationibus atq; orationibus ipsis procura. Demum expecta cum desiderio regnum Dei.

Pro eadem die.

De sepultura Christi Domini.

PUnctum 1mum. *Venit autem & Nicodemus.*

mus. Ioan: 19. Acceperunt ergo corpus IESU & ligaverunt illud linteis cum aromatibus. Ioan: 19. Conſidera 1mo. quantùm Nicodemus ex paſſione & morte Chriſti Domini profecerit. Ante noctu veniebat ad Ieſum: nunc de die, ante ſolas quæſtiones efferebat, nunc affert pretioſa aromata: antea innocentem ſanguinem nomine duntaxat exprimebat, modo innocentem ſanguinem fuſum eſſe opere publico clamat: antea timebat populum, jam non tantùm populum ſed etiam mortem ipſam non metuit. Diſce & propone devotus eſſe ad paſſionem Domini. Diſce & propone malum metum excutere: in virtutibus proficere: & ex ijs odorem bonæ famæ quærere. Conſidera 2do. devotionem & ſedulitatem Ioſeph & Nicodemi; quàm diligenter omnia Chriſti vulnera contemplati ſunt: quoties oſculati: quàm reverenter cruorem & ſputa abſterſerunt: quomodo corpus linteaminibus ligarunt: caput ſudario texerunt, Virgine Beatiſſima ad hos pietatis actus verbo & exemplo provocante. Tu quoq; quoties funeri alicuius ades, ex animo & devotè & tanquam corpori Chriſti obſequium vltimum exhibeto.

Nicodemus hebraicè innocens ſanguis, græcè victoria populi.

Punctum 2dum. Involutum corpus poſuerunt in monumento novo exciſo è petra,

tra,

tra, in quo nondum quisquam positus erat & adduxerunt saxum magnum ad ostium monumenti, & abierunt. Considera 1mo. novum fuisse monumentū, quia tale novo Adæ congruebat. Ubiq; ait S. Aug: *Beato corpori defertur sanctitas, vbiq; virginitas. Virgo vterus Mariæ, Virgo sepulchrū.* Excisum verò è petra, vt significaret reconditum esse in eo lapidem qui reprobatus est à Iudæis ædificantibus, & factus in caput anguli, hoc est, in caput connectens duos parietes, duos nimirum populos, populum circumcisionis & præputij. Considera 2do. corpus nostrum & potiori jure pectus nostrum vbi iustitiæ sedes est in quod sub communionem corpus Domini recondimus, posse dici sepulchrum IESU. Magnum autem saxum sepulchro huic advoluimus, cum gratiâ Dei ita munimus pectus vt nullus pateat aditus dæmoni carni aut mundo. Etiam guttur nostrum sepulchrum est iuxta illud: sepulchrum patens est guttur eorum. *Quoties Christum loquimur, toties eum sanctæ memoriæ commendamus.* S. Aug: de tempore

Ser: 131. de tempore.

Punctum 3tium. Cur Christus in alieno tumulari voluit sepulchro? 1mo. quia pro alijs mortuus non pro se. *Ut quid ei propria sepultura, qui propriam mortem non habuit.* 2do. quia ad breve tempus in tumulo quieturus erat. *Ut quid illi sepultura?*

Hæ rationes ex S. August: de tempore.

qui tridui tantùm spatio non tam mortuus iacuit quàm velut in lecto conquievit. 3tio. quia in cælis habitatio eius. *Ut quid illi tumulus in terris cuius sedes manebat in cælis?* 4to. quia sepulchrum est habitaculum mortis. Christus autem est vita. *Non habebat opus semper vivens habitaculo defunctorum.* Unde & mulieribus dictum: *Quid quæritis viventem cum mortuis?* Dedit tibi Ioseph sepulchrum suum novum o IESU! dedit Nicodemus misturam myrrhæ & aloes. Ego quid dabo? animam & corpus meaq; omnia offero tibi in perpetuum. Sim semper sepulchrum tuum sed novum, nihil de vetustate & turpitudine Adæ habens: sepulchrum odoriferum, aromatibus virtutum redolens, non mephitim operum verborumq; fætidorum exhalans! Fac hoc o IESU per intercessionem dolorosæ Matris tuæ. O quanto cum dolore abijsti Virgo beatissima à sepulchro! Oro te vt mihi impetres specialem devotionem ad passionem Domini, & iugem memoriam eiusdem. Oro insuper te vt mihi impetres mundiciem cordis; quò in eo velut in monumento novo Christus perpetuo requiescat.

PRO DIE SABBATI.

De descensu Christi ad limbum.

PUnctum imum. Dominus noster simul ac in cruce expiravit, secundùm animam hypostaticè vnitam verbo ad limbum descendit cum magna gloria, stipatus ingenti comitatu Angelorum, vt suos à quibus tot sæculis expectabatur consolaretur, & ab inferis liberaret: atq; eodem temporis momento penetravit omnes inferiores partes terræ, in vna scilicet parte inferni quo ad substantiam suam manendo, ad alias autem partes potentiam suam extendendo, & effectus in ijs diversos operando: nimirum damnatos confutando de sua incredulitate atq; malitia: in purgatorio detentis ampliorem spem gloriæ dando: in limbo manentibus lumen gloriæ æternæ infundendo. iuxta prædictionem factam. Sap: 24. *Penetrabo omnes inferiores partes terræ: & illuminabo sperantes in Domino.* Expende 1mo. benignitatem Salvatoris nostri non dedignantis per seipsum in partes inferiores terræ descendere ad liberandos suos, cum id vel solo nutu vel Angelorum ministerio præstare potuisset. Quanta quoq; eiusdem erga te benignitas, toties realiter in sacra communione ingredientis ad

te corpore & ſpiritu fætidum ſanandum, illuminandum, fovendum. Quàm merito ergo infinita eius benignitas amanda, colenda! Expende 2do. curam ſalutis noſtræ; & diſce negotia gloriæ Dei & animarum non per alios perficere, ſed per te: item diſce non dedignari pro conſolatione proximorum hoſpitalia carcereſq; viſitare.

Punctum 2dum. Expende cauſas ob quas Chriſtus deſcendit ad inferos. 1ma eſt: vt nos ab inferno liberaret; ſicut mortuus eſt vt nos à morte liberaret. 2da. vt ſicut poteſtatem ſuam oſtendit in terra, ita & in inferno eandem oſtenderet. 3tia: vt ſicut viventibus applicatur virtus paſſionis Chriſti per Sacramenta configurantia nos paſſioni Chriſti: ita eadem amplicaretur mortuis per deſcenſum eiuſdem ad inferos. 4ta. vt impleretur ſcriptura: *Tu quoq; in ſanguine teſtamenti tui*, id eſt, per virtutem paſſionis tuæ, *eduxiſti vinctos de lacu* ſcilicet SS. Patres, iuſtoſq; omnes ex limbo: & ex purgatorio eos omnes, qui iam ſufficienter purgati erant. *Zachă. 9.*

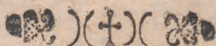
Punctum 3tium. Expende quantâ viſo ſalvatore lætitiâ perfuſi omnes iuſti, quicunq; ab exordio mundi in carcere illo fuerunt concluſi. Licet imaginari quod per choros acceſſerint & Dominum ſalu-

tarint:

tarint: separatim scilicet Patriarchæ: separatim Prophetæ: reges: sacerdotes: innocentes: martyres quorum agmen ducebat Abel: Confessores: Virgines: Viduæ: Matronæ: trementibus interea ac frementibus tartareis spiritibus. è quorum potestate statim liberati sunt omnes illi Sancti esto non statim educti: quousq; enim mansit ibi anima Christi, eousq; & illi manserunt sed iam gloriosi. Expende item solis iustis qui Christo per fidem & charitatem in vita coniuncti erant profuisse descensum Christi ad inferos. Nam ibi operatus est in virtute passionis suæ. Qui ergo passionem eius aut non agnoscebant per fidem, aut se ei non conformabant per charitatem, illis passio Christi non contulit fructum eliberationis. Unde Oseæ 13. dicitur: *Ero mors tua o mors: morsus tuus ero inferne.* Electos educendo, reprobos ibidem relinquendo. vt Glossa addit. *Momordit inferno Christus non sustulit:* quia partem inde eduxit, partem reliquit ibidem. sicut qui mordet aliquem, non occidit totum, sed in alio lædit. Ora Christum vt & tibi applicet fructum Passionis suæ, teq; de carcere vitæ imò potius mortis huius ad fruitionem gloriæ suæ educat.

Iustos Dominus eduxit ab inferis: damnatos & pueros in originali mortuos reliquit. Sicut enim peccatum Adæ ad eos tantũ pervenit, qui ab eo per seminalẽ rationẽ carnaliter descẽderũt, ita gratia Xti ad eos tãtùm pervenit, qui spirituali regeneratione facti sunt membra Xsti:

MEDI-

MEDITATIONES
Pro via Unitiva.

Ad Religiosum Lectorem.

MAteria meditationum viæ Unitivæ multiplex assignatur: inprimis gloriosa vitæ Christi mysteria: deinde attributa divina: postea beneficia nobis collata: demum beneficia (puta gloriæ cælestis) promissa: ad extremum vitæ Beatissimæ Virginis & Sanctorum Dei de singulis dabuntur meditationes. Porrò ne quis existimet in his meditationibus non nisi affectus viæ vnitivæ congruentes esse eliciendos, sciendum est posse etiam viæ Purgativæ & Illuminativæ affectus satis convenienter elici descendendo v. g. ex affectu amoris vel gratitudinis, vel zeli similiq; aliquo ad actum compunctionis, doloris patientiæ, humilitatis, aliosvè. Liceat hîc cum D. Hieronymo mulierum ad sepulchrum Christi aromata portantium devotionem expendente, stylo & spiritu florido præfari. *Nunc aromatibus redolentibus cum sponsa & adolescentibus quæ currant post eam, conspergimus librum & cubiculum mentis nostræ. Nunc introducit nos Rex in cella-*

ria sua. Nunc surgit amica MARIA, *hyems abijt & pluvia recessit, flores visi sunt, vox turturis audita est in terra nostra. Vineæ florentes dederunt odorem. Redit sponsus de vmbra, sub qua dormivit in meridie, post sabbata tristia felix irradiat dies, quæ primatum in diebus tenet luce prima in eo lucescente, & Domino meo cum triumpho resurgente & dicente: Hæc est dies quam fecit Dominus, exultemus & lætemur in ea.*

MEDITATIONES

De Resurrectione & apparitionibus Domini in ordine ad lætitiam spiritualem.

PRO DOMINICA PASCHATIS.

De gloriosa resurrectione Christi Domini.

PUnctum 1mum. *Surrexit non est hic.* *Marci 16.* Considera 1mo. quomodo gloriosa Christi anima (recollecto prius per Angelos sanguine per diversa loca sparso, capillisq; qui evulsi erant, suo loco restitutis) corpori suo, inspectante toto comitatu se iterum vnivit, abstersoq; omni vulnerum squalore illud reddidit gloriosum impertiendo illi claritatem, impatibilitatem, agilitatem & subtilita-

tem. Considera 2do. Christum Dominum resurrectionem suam non expectatis tribus completis diebus accelerasse, vt mæstissimæ Matri, discipulis, alijsq; sibi charis solatio citiùs esset. Considera 3tio. Christum Dominum vesperi mortuum esse, & mane resurrexisse, vt significaret se mortuum propter delicta nostra, quæ nos cælesti luce privant; & resurrexisse propter iustificationem, quæ nos gratiâ illustrat. Considera demum quantâ reverentia Sancti Angeli & justorum chori Dominum ac Regem suum in carne gloriosa adorarint. Affectus adorationis, gratulationis, gaudij de gloria Christi Domini.

Causæ resurrectionis Christi.

Punctum 2dum. Expende causas ob quas oportuit Christum resurgere. 1ma est: vt commendaret & ostenderet nobis in se ipso divinam iustitiam, cuius est exaltare humiles. Quia ergo IESUS Christus humiliavit se vsq; ad mortem crucis oportebat ipsum exaltari per gloriosam resurrectionem. 2da est vt firmaret in Apostolis fidem de divinitate sua: & eandem in nobis propagaret. Si non resurrexisset quis in eum credidisset? vnde in psalmo ex persona Christi dicitur: *Quæ vtilitas in sanguine meo.* id est, in effusione sanguinis mei, *dum descendo* quasi per quosdam gradus malorum *in corruptionem.* quasi di-

ſi dicat: nulla. *Si enim ſtatim non reſurgam corruptumq́; fuerit corpus meum, nemini annuntiabo, neminem lucrabor.* vt exponit Gloſſa. 3tia. vt ſublevaret ſpem noſtram. Quia dum credimus Chriſtum reſurrexiſſe, qui eſt caput noſtrum, etiam nos reſurrecturos confidimus. 4ta vt informaret vitam fidelium: quatenus nimirum ſicut ipſe à mortuis reſurrexit, ita & nos reſurgamus à vitijs & in novitate vitæ ambulemus. 5ta. vt noſram ſalutem compleret & perficeret. Quia ſicut mala ſuſtinuit vt nos liberaret à malis hoc eſt, à peccatis & pœnis eorum, ita glorificatus eſt reſurgendo, vt nos promoveret ad bona, hoc eſt, ad iuſtificationem & gloriam iuſtificationi debitam. Elice actus fidei, ſpei, & charitatis. Age gratias æterno Patri, quòd ita glorificavit humanitatem filij ſui: propone in novitate vitæ ambulare. Exercitium: *lætitia ſpiritualis, ex amore Dei procedens.* Teſſeræ.

Apud S. Thomam.

Ut ſis perenne mentibus paſchale Ieſu gaudiū à morte dira criminū vitæ renatos libera.

Benigniſsime, ſuaviſsime, ſereniſsime, quando reſtaurabis mihi, quia non vidi illam beatæ carnis tuæ incorruptionem, quia non fui deoſculatus loca vulnerum, fixuram clavorum, quia non reſperſi lachrymis gaudij, cicatrices corporis tui. S. Auguſt.

Renuit consolari anima mea, nisi de te dulcedo mea.

Lætetur cor meum vt timeat nomen tuum.

PRO FERIA II. Paschatis.

De apparitione facta duobus discipulis euntibus in Emmaus.

Lucæ 24. PUnctum 1mum. *Cum duo discipuli tristes irent Emmauntem & de Christo suaq; passione colloqverentur, adiunxit se illis in habitu peregrini Iesus.* Considera 1mo. quam grata Christo de se suaq; passione collocutio cui ipse adesse dignatur. Considera 2do benignitatem Domini qui afflictis tam præsens adest: & nullum in necessitate deserit. O quoties te afflictum per internas allocutiones etiam dum peccasti erexit, instruxit!

Punctum 2dum. O stulti & tardi corde ad credendum. Considera 1mo. hanc reprehensionem non ex indignatione, sed ex commiseratione & zelo charitatis processisse, vt & tu non ex rancore, sed ex amoris officio cæteros arguas. Considera 2do. quanto amore, suavitate, efficaciâ medius inter duos istos incedens explicuerit illis scripturas illuminando intellectum & voluntatem accendendo. Implevit Christus quod prædixerat: vbi duo vel tres fue-

fuerint congregati in Nomine meo, ibi ſum in medio eorum. Si ergo vis conſortium Chriſti habere, aſſocia te ijs qui ad laudes divinas & ſpiritualia colloquia congregantur.

Punctum 3tium. *Finxit Ieſus ſe longiùs ire.* ſed cum rogaretur ac cogeretur vt maneret cum illis, manſit; cognituſq; in fractione panis, *Cleophæ domum in Eccleſiam dedicavit.* vt ait D. Hieron: in vita Paulæ. Conſidera 1mo. quàm gratum ſit Deo non ſolùm à nobis rogari, ſed etiam gemitibus, lachrymis, pænitentijs & precibus perſeverantibus cogi. Conſidera 2do. diſcipulos illuminatos in fractione panis, ad oſtendendam Sanctiſſimæ Euchariſtiæ virtutem. Eſto & tu Cleophas. *Omnis gloria* tua ſit ab intus. Cura gloriam à Deo non ab hominibus habere. Libenter loquere de paſſione Domini & de rebus ſpiritualibus; ſuſpirijs & orationibus coge Ieſum tecum manere. Eſto devotus ad SS. Euchariſtiam: hæcq; omnia propone facere atq; ad facienda gratiam implora, & Ieſus intrabit domum cordis tui: illuminabit & accendet te: corq; tuum in templum ſuum dedicabit.

Cleophæ domum in Eccleſiam Xſtus dedicavit.

Cleophas interpretatur omnis gloria.

PRO FERIA III. MEDITATIO.

De apparitione facta discipulis in cænaculo.

Lucæ 14. PUnctum imum. Vesperi resurrectionis suæ post alias apparitiones apparuit Dominus discipulis in cænaculo: stansq; in medio dixit: *Pax vobis. ego sum Nolite* Ioann: 20. *timere.* repetendoq; (secundum Ioannem) verba, *pax vobis*, insufflavit in eos & dedit eis Spiritum Sanctum. Vide bonitatem Domini! Pacem precatur illis à quibus erat fugâ offensus. Pacem offert: author nimirum pacis externæ, internæ, & æternæ. Duplicat pacem, ad indicandum: quia duplici naturâ sua pacem nobis procreavit; divinâ quidem velut causâ principali; humanâ, velut divinitatis suæ instrumento. Insufflavit in Apostolos & tali signo dedit eis Spiritum Sanctum, ostendens per hoc, Spiritum Sanctum ab ipso procedere, sicut halitus procedit ab homine. O quoties similia amoris insignia & tibi monstrat, cum te in adversitatibus pace suâ & Spiritu Sancto munit!

Lucæ 14. *Punctum 2dum. Palpate & videte quia spiritus carnem & ossa non habet sicut videtis me habere.* Post verba salutationis sequuntur verba instructionis. Nec tantùm verbis sed & ostensione tractabilis corporis sui, nec non manducatione ad credendum discipulos trahit. Expende Christum..

stum Dominum tam fortibus argumentis hoc egisse, vt non solùm suam sed & nostram resurrectionem crederemus. *Si enim mortui non resurgunt: neq; Christus resurrexit.* ait Apostolus 1. ad Corinth: 15. Expende 2do. quod Christus primus omnium resurrexit; ideoq; vocatur ab Apostolo *primitiæ dormientium.* Quamvis enim ante multi à mortuis sive per prophetas sive per ipsum Christum, in figuram Dominicæ resurrectionis fuerint suscitati, tamen imperfectè duntaxat resurrexerunt, quia cum necessitate iterum moriendi: Christus autem semel mortuus iam non moritur, mors illi vltra non dominabitur. Expende 3tio. resurrectionem Domini esse causam resurrectionis nostræ. *Quod enim est primum in aliquo genere, est causa omnium quæ sunt post.* Porro Christi resurrectio est effectrix nostræ resurrectionis in virtute verbi personaliter Christo vniti: cuius est vivificare mortuos iuxta illud psal: 35. *Apud te est fons vitæ.* Et Ioann: 5. *Sicut Pater suscitat mortuos & vivificat, sic & filius quos vult vivificat.* Ora vt Christus per suam resurrectionem etiam te faciat resurgere in vitam æternã.

In sua resurrectione nostrã Christus probavit.

Resurrectio perfecta & imperfecta: hæc est reductio alicuius ad vitã mortalem, illa ad immortalem.

Resurrectio Christi est causa efficiens nostræ resurrectionis.

Punctum 3tium. Oportebat Christum pati & resurgere, &c. & prædicari in nomine eius pænitentiam & remissionem peccatorum

Lucæ 24.

Itẽ exemplaris. rum. Vides resurrectionem Christi ad hoc factam esse vt resurgamus, primùm spiritualiter per pœnitentiã: deinde suo tempore corporaliter. Quare resurrectio Christi non tantùm est causa nostræ resurrectionis, sed & exemplar: quod imitamur pœnitendo pro peccatis nostris, cum seria & efficaci voluntate ad illa non redeundi. *Sicut Adam morientium forma est, ita Christus resurgentium.* Quod autem resurrectio Dominica sit archetypus nostræ, inde est: quia est perfectissima; nam *non solùm tempore sed etiam dignitate & perfectione est prima*, idq; propter vnionem verbi divini cum corpore quod resurrexit quod autem est perfectissimum, statuitur pro exemplari minùs perfectis.

S. Hier. in epist. 1. ad Corin. 15.

Ora vt in resurrectione mortuorum IESUS Christus configuret corpus tuum corpori claritatis suæ: quod vt fiat, propone & cura per pœnitentiam ac mortificationem passioni & morti eius conformari. *Qui enim Christo conformantur patienti & morienti in hac vita passibili & mortali: illi soli pervenient ad participandum similitudinem resurrectionis eius.* ait S. Thomas.

Non respectu omniũ resurgẽtiũ Chistus resurges exemplar.

PRO FERIA IV.

De apparitione ad mare Tiberiadis.

Hæc apparitio fa-

PUnctum *unum. Manifestavit se iterum*

Iesus

Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Ioan: 20.
Expende quod piscantibus discipulis apparuit Christus; vt scias gratiam sibi esse, si otium fugias, si labore manuum interdum te occupes; præcipuè vero si lucrari animas Deo studeas tanquam piscator hominum. Expende item quòd nihil tota nocte de piscibus prendiderunt discipuli: quia non erat cum eis Iesus; præsente eo & mandante, statim magnam multitudinem ceperunt. Etiam tu nihil boni finè eo poteris facere. Ante omnia ergo invoca auxilium eius. Nox statum peccati significat; si ipse sis in peccato, quomodo alios ex aquis peccatorum extrahes? vt itaq; benè fructuosè & prout oportet ad salutem tuam & proximorum tuorum opereris; prius transire à nocte ad lucem gratiæ per Sacramenta cura.

Facta est in Gali: ad quā Apostoli ex metu cōfirmati iuxta præceptū sibi datum receperūt se post repetitā Xsti in cænaculo Hierosolym: apparitionē. Sine Iesu inanis labor.

Nox peccatum.

Punctum 2dum. Post laborem piscationis invitat ad prandium Christus discipulos: *venite prandete* quia illi soli manducare digni qui laborant. Quare antequam comedas, suspira ad Deum ne fortè indignus sis sumere prandium quod tibi apponitur. Post epulas interrogatur à Christo Petrus: *diligis me?* noverat Christus Dominus Petri erga se amorem: sed non est contentus interiori nostra fide & dilectione; requirit vt etiam ore & facto prote-

Cur Petrus interrogatur de amore?

testemur eandem, præcipuè coram persecutoribus fidei, vel ijs fidelibus quos peccando scandalizavimus. Ter interrogatur: quia ter negaverat, satisfactio enim pro culpa, debet esse commensurata culpæ. Interrogatur item an plus cæteris diligeret: alias ipsi Christus regimen animarum non commisisset. Disce si pascis oves Christi debere te præ alijs excellere in dilectione Dei & pietatis cultu.

Cur ter interrogatur?

Cur interrogatur an plus cæteris diligeret?

Punctum 3tium. Expende ineffabilem Christi Domini bonitatem. Non exprobrat Petro lapsum in trinam negationem, sed assumit eum potius in petram & caput totius Ecclesiæ; suumq; vicarium in terris constituit. *Peccata enim præterita non nocent, quando non placent.* Disce non exprobrare alijs defectus. Disce item non habere in peccatis præteritis complacentiam. Ora vt Christus Dominus non imputet tibi errores & lapsus præteritos; vtq; in posterum ab omni culpa, mortali potissimum te præservet, ac post labores vitæ præsentis, ad prandium æternæ vitæ perducat.

S. Hier: in Marcum.

PRO FERIA V.

De apparitione facta Mariæ Magdalenæ.

P*Unctum 1mum. Vidit Maria Magdalene*

duos,

duos Angelos, vbi positum fuerat corpus Iesu. *Ioann. 20.*
Angeli apparent in loco vbi positum fuerat corpus Iesu. quare? vt scias pectus tuum vbi frequenter est repositum & reponitur sub specie panis & vini Corpus Iesu esse amabile & honorabile Angelis si dignè communicas: & cures vt omnia in te sint Angelica cogitatio, actio, locutio, compositio externa. Meruit visionem Angelicam Magdalena quia constanter aspiciebat sepulchrum Christi: & tu visionem non solum angelicam, sed & ipsius Domini assequeris si frequens sis in contemplatione passionis & mortis Christi. Ora vt Angeli vnus ad caput tuum & vnus ad pedes sedeat in morte tua, & arceant diabolum à te. S. Mariam Magdalenam invoca vt tibi ardorem charitatis divinæ & devotionem ad passionem Domini impetret.

Cur Maria Magd: meruit visionem Angelicam?

Punctum 2dum. Mulier, quid ploras? Domine si tu sustulisti eum &c. Considera 1mo fervorem, & perseverantiam Mariæ Magdalenæ, quæ ad plura se obtulit quàm præstare posset: alijsq; recedentibus non recedebat. 2do. infinitam Christi charitatem qua peccatores conversos & flentes respicit. 3tio. in hortulani specie Christum apparuisse, vt hortum animæ olim peccatricis perfectiùs expurgaret. Disci-

pulis in via vt peregrinus apparuit: Magdalenæ in horto, vt hortulanus. quia Christus associat & assimilat se nobis bona agentibus. Ambula mecum o bone Iesu, donec perveniam ad domum Patris tui. Excole me & persla Spiritu S. quousq; sum in horto Ecclesiæ terrestris vt in æternum comedas ex me fructum pomorum tuorum, gratiarum tuarum. 4to. omnipotentiam Christi, qui vnico verbo huius mulieris intellectum & oculos illustravit, cor commutavit ac incomparabili lætitiâ replevit. O Rabboni, magister bone loquere & mihi vt anima mea liquefiat amore tui, sicut & Magdalenæ liquefacta est. Faciem tuam illumina super servum tuum: & doce me iustificationes tuas O quando os ad os loqueris nobis! o quando palàm de Patre annuntiabis nobis!

PRO FERIA VI.

De apparitione Christi Domini in monte Galilææ.

Mons iste est mons Thabor.

PUnctum imum. Abierunt discipuli ad Galilæam in montem, vbi constituerat illis Iesus. Matth: 28. Expende quàm liberaliter ac fideliter impleverit Dominus promissionem datam discipulis quod eum essent in Galilæa visuri. Convenerant au-

tem illuc vltra vndecim Apostolos plusquam quingenti fratres ad visionem hanc verè magnam. O quàm contenti, & quàm satiati omnes conspectu hoc! Mons Galilææ significat montem æternæ beatitudinis in quo Christus in specie, propria videndum se exhibet. O quando videbo! *Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis, & facies tua decora.* Experti sunt qui te in monte Galilææ viderunt & audierunt. Præcessit Christvs in Galilæam: sequemur, si viam quam trivit, viam crucis & mortificationis teneamus.

Galilæa interpretatur trāsmigratio: & revelatio.

Punctum 2dum. Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. Euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos. Christus Dominus passione & morte sua meritoriè obtinuit potestatem in cælo & in terra, quam tamen potestatem ex vi vnionis personæ verbi habuit statim ab initio conceptionis suæ. Hanc potestatem convertit ad salutem generis humani, cum Apostolos ad totum mundum instruendum, baptizandum, sanandum & salvandum direxit. Etiam tu si es potestatem habens, vtere eâ non vt domineris, sed vt servias alijs: nec pro tuis commodis, sed pro utilitate & salute eorum. *Qui crediderit & baptizatus fuerit, hic salvus erit.* Quàm

Omnis potestas ad vtilitatē aliorū dirigenda.

felix es, qui ad fidem & baptiſmum vocatus es! Age gratias & cura, ac curare propone, vt fides tua nunquam ſit mortua, ſed vivat per charitatem & bona opera.

PRO DIE SABBATI.

De apparitione Mariæ Magdalenæ: & Beatiſſimæ Virgini Matri.

PUnctum imum. *Una Sabbati,* id eſt vna die, *Maria Magdalene, mane venit ad monumentum, viditq́ lapidem à monumento ſublatum.* Ioan: 20. Magdalene interpretatur *turrita,* ſeu *munita. Ob ſedulitatem & ardorem fidei, turritæ nomen accepit, & prima ante Apoſtolos Chriſtum videre meruit reſurgentem.* Eſto & tu ſedulus ac fervidus in rebus divinis: ardeat in te fides & charitas, vt ſis turritus ſeu munitus præſidio divino & angelico. Mane venit: vt & nos alacriter ad officia preceſq; matutinas ſurgamus: nec ſinamus matutinum tempus nobis inerter elabi. Lapis quem vidit, ſignificat legem, ſeu neceſſitatem moriendi, quia Chriſtus mortem noſtram moriendo deſtruxit. & quamvis etiam nunc morti ſumus obnoxij, mors tamen hæc non eſt perpetua ſed eſt potius ſomnus brevis & tranſitus ad immortalitatem. Age gratias: fervorem Mariæ Magdalenæ, propone imitari. Ora vt lapis mortalitatis

Etymon Magdalenæ.

S. Hier: in epitaph: Marcellæ.

Lapis ſepulchri quid?

tatis non sit tibi onerosus præcipuè in hora mortis. Amoveat eum Christus Dominus, vt dulciter anima tua ad eum videndum evolet.

Punctum 2dum. Ante omnes apparitiones Christus Dominus vt primum resurrexit, manifestavit se Matri suæ. Ait enim S. Ambrosius. *Vidit Maria resurrectionem Domini; & prima vidit & credidit: vidit & Maria Magdalena quamvis ad huc ista nutaret. Si mulieres quæ Dominũ arctiùs amaverunt in tantum vt ab eius sepulchro, discipulis etiam recedentibus non recederent, primò viderunt Dominum in gloria resurgentem.* vt ait S. Thomas: *certè eum primò ante omnia vidit Virgo Deipara vt pote quæ eum arctissimè supra omnes amavit.* Expende quomodo Salvator noster Matrem suam salutaverit. Mulieres alios quibus apparuit, hoc verbo salutavit: *Avete.* Credibile est quod & Matrem suam sic salutaverit: *Ave Mater mea.* vel vt meditatur S. Bonaventura: *Salve Sancta parens.* Ad verba salutationis adiecit alia plena dulcedinis, e.g. hæc: *Secundùm multitudinem dolorum tuorum in corde tuo consolationes meæ lætificent animam tuam.* Expende item qualiter Sanctissima Mater filium suum gloriosum adorarit: quo mentis gaudio & excessu in verba amoris plena prorupe-

Lib: 3. de Virginibus longè ante mediũ.

rit:

tit: *Dominus meus. Deus meus. Filius meus!* quomodo osculata sit pedum, manuum, & suavissimi lateris cicatrices: quales egerit gratias pro omnibus quæcunq; pati voluit causâ salutis nostræ.

Punctum 3tium. Expende demum quò affectu salutavit omnes, Patriarchas, Prophetas, reges iustosq; omnes Christo Domino associatos: quomodo agnovit & salutavit suos progenitores, omnesq; prophetas qui de sua Virginitate & Maternitate divina prophetabant: qualiter vniversis felicitatem æterni gaudij gratulata est: quomodo deniq; oravit Christum Dominum, vt se etiam alijs mulieribus afflictis discipulisq; ad consolationem eorum iuxta promissum suum manifestaret. Gratulare Matri Virgini. Elice affectus similes. Pete vt tibi impetret resurrectionem à vitijs: veram lætitiam internam: amorem divinum. Tesseram aliquam ex assignatis die Dominico, in ore & corde frequentiùs habeto.

MEDITATIONES.

Ad pacem cordis disponentes.

PRO DOMINICA in ALBIS

Christus serò venit: idem in medio.

PUnctum 1mum. *Cum esset serò die illo.*

Ioan: 20. Serò venit IESUS: vt discas constans & perseverans esse in orationibus ac bonis operibus. Si Christus non venit ad te mane & initio orationis aut tribulationis; veniet serò, & absentiam suam copiosiori lætitiâ & gratiâ compensabit. Noli ergo desperare: noli nimium deijci; quia veniens veniet & vltra non tardabit. Serò venit vt crescant desideria tua ad ipsum; vt crescat fides, spes, charitas tua erga ipsum. Si moram fecerit, ora ampliùs & ferventiùs: noli dormitare, noli pigritare cum virginibus fatuis; nam ex improviso aderit. *Serò venit:* quia in vespera, in occasu vitæ nostræ veniet ad nos, nosq; ad æternam pacem, si vigilaverimus in fide & charitate, ac bonis operibus & statûs nostri officijs, accipiet.

Quare Christus Dominus serò venit?

Punctum 2dum. Stetit in medio eorum. Ioan: 20. Si tu non fueris in medio aliorum fratrum: nec Iesus erit in medio tui. Sta in medio aliorum: sta in medio actionum & affectuum tuorum, hoc est, in omnibus esto moderatus, non excedas in esu, potu, dormitione, passione aliqua: deniq; medium teneto in omnibus; erit Iesus in medio cordis tui. *Stetit in medio* discipulorum Iesus tanquam sol in medio cæli, circumquaq; radios diffundens: tan-

quam

quam cor in medio corporis totum corpus & omnia membra vivificans: tanquam centrum in medio vniversi omnes ipsius partes sustinens & sustentans. O dulcis Iesu ecce me tibi aperio & offero vt stes in medio mei! lux mea illumina serena accende me totum? O cor meum! vivifica me totum à te vita mea, à te motus meus omnis & per te fiat! O centrum meum ad te feror, & ferar semper!

Punctum 3tium. Pax vobis. Considera qualem pacem precatus sit & obtulerit discipulis Christus, scilicet pacem cordis quæ in eo consistit, vt appetitus sensitivus seu caro nostra convenjat cum ratione, ratio cum lege divina. Talis pax inter omnes persecutiones illæsa manet. vis eam habere? Dilige Dominum Deum tuum & mandata eius custodi: pax enim est fructus charitatis divinæ: *Pax multa diligentibus legem tuam.* Sed hanc id est charitatem Dei non habebis, nisi & proximum sicut te ipsum dilexeris. Virtus in qua te per septimanam peculiari modo exercites: pax cordis, propositum: sensus externos per quos pax cordis violari solet, custodiendi. Tesseræ ejaculatoriæ:

Benignissime, suavissime, serenissime, mitissime, cui in pace locus: pacem tuam da nobis; pax tua possideat corda & intelli-

telligentias noſtras!

Exultatio mea Chriſte IESU ſta in medio cordis mei & dic: pax vobis, vt ſit pax corpori meo cum anima, animæ cum Deo, mihi cum hominibus.

Requieſcat in te Deus meus anima mea: contempletur te in mentis exceſſu: cantet laudes tuas in iubilatione S. Aug.

PRO FERIA II.

Chriſtus ſecuritatis & pacis cum Spiritu S. largitor.

PUnctum imum. *Ego ſum*, ait Chriſtus quod propriè Deo convenit, nam creaturæ non habent eſſe niſi per participationem à Deo. Ego ſum, qui ſum pro vobis crucifixus. en manus perforatæ! en latus apertum! Ego ſum primus & noviſſimus: & vivus: fui mortuus & ecce ſum vivens in ſæcula ſæculorum: & habeo claves mortis & inferni. Aperui portas mortis & inferni: & non ſolum ipſe inter mortuos liber, exivi non videns corruptionem; ſed etiam captivam eduxi captivitatem. Ego ſum Deus & homo: per humanitatem cecidi in mortem; per divinitatem reſurrexi. *Lucæ 24.*

Punctum 2dum. Nolite timere. Vide fructum Paſſionis Domini! qui bella ſuſtinuit pro nobis, pacem attulit nobis. Qui *Timor abjiciendus.*

nuper

nuper pavebat pro nobis, metum iam à nobis propulsat: pavor ipsius in nostram mutatus securitatem. *Nolite timere.* Timor pellitur vbi Deus est. Deus enim est charitas: & charitas foras pellit timorem. *Nolite timere: Et in lege veteri & in novo testamento hoc semper observandum est, quod quando augustior apparuerit visio aliqua, primum timor pellitur, vt sic mente pacatâ possint quæ dicuntur audiri.* Disce meticulositatem abijcere, hæc enim præter alia mala impedit contemplationem: distrahit mentem in oratione: & voluntatem non sinit in affectus pios elevari. Quid verò iam timeamus? non diabolum; quia eum Christus vicit: arma eius diripuit; hoc est membra quæ antea serviebāt iniquitati; fecit servire iustitiæ. spolia accepit: hoc est, omnes iustos eduxit ab inferis. Non mortem; quia eam moriendo destruxit. Non mundum; quia principem eius, hoc est, diabolum eiecit foras, foras ex Ecclesia, foras ex cordibus nostris. Sub tam potente victore quid timeamus?

S. Hieron.

Punctum 3tium. Pax vobis. Accipite Spiritum S. Ioann: 20. Ad recipiendum Spiritum S. pax interior disponit. Non potes hunc accipere nisi pacem habeas, pacem cum Deo per mandatorum ipsius observationem: pacem cum proximo per con-

Pax disponit ad receptionem Spiritûs S.

concordiam & defectuum eius supportationem: pacem cum te ipso per affectuum & passionum mortificationem. Habitâ verò pace hac Spiritum S. cum plenitudine donorum & fructuum suorum recipies. Ora Iesum Christum per suam passionem vt cum pace sua ad te veniat, ac Spiritum S. cum donis & fructibus suis tibi impertiat.

Appare mihi delectatio mea, Cythara mea, iucunditas cordis mei: appare mihi Christe Iesu potens in resurrectione humilis in passione. Dic: pax tibi. ego sum. noli timere. Pone dexteram tuam super me totum trementem ob peccata mea. Fugiat timor & pavor. Diffunde charitatem tuam in corde meo per Spiritum S. tuum vt foras pellatur timor ex animo meo; inhabitet verò in me gaudium, pax, patientia, bonitas, benignitas cum alijs fructibus & donis eiusdem. *Colloquiũ.*

PRO FERIA III.

De impedimentis pacis.

PUnctum imum. *Venit Iesus ianuis clausis & dixit*: *Pax vobis*. Ioann: 20. Quare Iesus per ianuas clausas pacem discipulis importavit? 1mo. vt ostenderet corporis gloriosi subtilitatem. 2do vt ostenderet, pacem interiorem ibi solùm esse vbi clausi sunt sensus, ne recipiant

Impedimẽta pacis internæ.

phantaſmata & imagines rerũm varias, eaſq; ad mentem tranſmittant: vbi itẽm clauſum eſt cor à paſſionibus. Impedimenta ergo pacis divinæ ſunt: ſenſuum evagatio, & per conſequens imaginatio & recogitatio obiectorum per ſenſus menti impreſſorum: nec non paſſionum irrefrænatio.

Senſuum evagatio, Imaginatio.

Paſſionũ irrefrænatio. lib: 1. c. 11.

Totum & maximum impedimentum pacis internæ eſt, quia non ſumus à paſſionibus & concupiſcentijs liberi: nec perfectam Sanctorum viam conamur ingredi. ait Thomas à Kempis. Pone Domine cuſtodiam ſenſibus & cordi meo: & oſtium circumſtantiæ labijs atquè oculis meis; vt non declinet cor meum ad ea quæ paci internæ contraria ſunt, eamq; aut impediunt aut tollunt.

Item impedimentũ pacis, evagatio externa & curioſitas.

Punctum 2dum. Clauſi erant diſcipuli quando venit ad illos Ieſus. In oratione & ſilentio in ſua ſe continebant clauſura. *Et tu claude ſuper te oſtium tuum, & voca ad te Ieſum dilectum tuum. Mane cum eo in cella, quia non invenies alibi tantam pacem. Ama ſolitudinem, orationem, ſilentium:* Cave curioſam alienorum morum & operum inveſtigationem. *Quomodo poteſt,* ait idem, *diu in pace manere, qui alienis ſe curis intermiſcet: occaſiones forinſecus quærit, quia parum vel rarò ſe intrinſecus colligit.* Claude

ergo

ergo super te ostium: in cubiculo cum Apostolis & MARIA Matre IESU suspira, & meditare de passione & resurrectione Domini: aderit IESUS & te suavissimè alloquetur: Pax tibi. monstrabit manuum & pedum gloriosas cicatrices: monstrabit latus apertum: & te ad hoc amoris conclave dulciter invitabit.

Colloquium. O itaq; pax mea, suavitas mea, Christe IESU! abscondè me in abscondito tabernaculi tui à conturbatione hominum, à tumultu passionum mearum, & ab omnibus quæ me inquietare possent atq; animum meum à tè distrahere. Tibi soli vacem: in te repausem: vt omnis cogitatio mea tibi confiteatur, & reliquiæ cogitationis diem festum agant tibi; vt sivè cogito tibi cogitem: sive cogitatione ferior, tibi ferier, & quoddam festum mentis tibi, non mihi agam. Sic clauso, sic vacanti orire mihi sol iustitiæ! appare mihi lux mea, dulcedo mea, virtus mea, gloria mea! O quando te videbo? o quando vulnera tua splendore immenso fulgentia contemplabor!

PRO FERIA IV.

Bonitas Christi erga Thomam Thomæ ardor, erga Christum: & cur Christus Dñus retinuit cicatrices?

Punctum 1mum. *Thomas cum eis.* Ioan: 20. Incredulitas Thomæ inde; quia se absentavit à congregatione aliorum Apostolorum. Vide quantorum malorum occasio singularitas; si nimirum tædiosa sit tibi vita in conventu: si ad communia officia non convoles: si ad communes preces non surgas. Correxit errorem Thomas veniens ad communitatem meruit videre Iesum, corrige & tu vt similem gratiam merearis. Dixit IESUS Thomæ: *Mitte manum tuam in latus meum & noli esse incredulus sed fidelis.* O mira svavitas bonitasq; Salvatoris! incredulum discipulum non reijcit sed benignè invitat ad palpanda loca vulnerum suorum. Quoties & tibi offert se ipsum palpandum imò & manducandum in Sacra Eucharistia! Age gratias. Ora vt semper cum summa reverentia, fide viva, & charitate flagrantissima ipsum attingas & palpes.

Punctum 2dum. Fecit Christus quod Thomas optaverat, qui dicebat. *Nisi misero manum meam in latus eius: & nisi videro fixuram clavorum in manibus eius, non credam.* Monstravit ei & fixuram clavorum & in latus mittendi manum, facultatem dedit. Thomas *timens Deum* interpretatur. Si tu fueris timens Deum faciet ipse voluntatem tuam. *Dominus meus &*

Deus meus! Quo putas amore exarſit Thomas ſic exclamando? exardeſce & tu & dic: Dominus meus & Deus meus. Dominus per humanitatem: Deus per diuinitatem! crede factam Chriſti Domini reſurrectionem: crede & tuam futuram. Ora vt in gloriam Ieſu Chriſti reſurgas.

Punctum 3tium. Expende cauſas ob quas voluit Chriſtus Dominus cicatrices vulnerum in reſurrectione ſua retinere, 1ma eſt vt ſecundùm Bedam, perpetuum victoriæ ſuæ circumferret trophæum. Unde etiam *fortaſſe in regno cæleſti in corporibus martyrum cicatrices videbimus vulnerum, quæ pro Chriſti nomine pertulerunt: non enim deformitas in eis, ſed dignitas erit & quædam pulchritudo virtutis.* 2da eſt vt confirmaret corda diſcipulorum circa fidem ſuæ reſurrectionis. 3tia: vt Patri pro nobis ſupplicans, quale genus mortis pro homine pertulerit, ſemper oſtenderet. 4ta: vt ſua morte redemptis, quàm miſericorditer ſint adiuti propoſitis eiuſdem mortis indicijs inſinuaret. 5ta: vt in iudicio quàm iuſtè damnentur reprobi, demonſtraret. Adora & exoſculare ſingulas Chriſti Domini cicatrices: & ora vt tibi ſint in ſalutem æternam & non in damnationē.

Super Lucam.

S. Auguſt: 22. de ciuitate Dei cap: 20.

Has omnes rationes habet Beda ſuper Lucam & S. Thomas 3. p.

PRO FERIA V.

Pax cordis apud quos homines? etiam in tribulationibus conservanda.

PUnctum 1mum. *Pax hominibus bonæ voluntatis.* Luc: 2. Non omnibus hominibus pax interior offertur sed solis bonæ voluntatis: bona voluntas autem est quæ regulatur voluntate divina, hoc est, quæ illud vult quod Deus vult. Tres porro sunt species bonæ voluntatis: vna est simpliciter bona, altera beneplacens, tertia perfecta. 1ma. Incipientium, 2da proficientium, 3tia perfectorum. 1ma recedit à malo, 2da operatur bonum, 3tia firmissimè adhæret Deo. 1ma bona, 2da melior, 3tia optima. Unicuiq; voluntati correspondet sua pax. Maiorem namq; & delectabiliorem pacem habent proficientes quam incipientes: & perfecti quàm proficientes. Expende quo sis in gradu & quam voluntatē habeas: & an pace internâ fruaris; an verò passionibus & perturbationibus agiteris? convenientes affectus elice.

Bona voluntas quæ? & quotuplex?

Punctum 2dum. E contra *non est pax impijs.* Quare? quia cor eorum sicut mare fervens vel concupiscentijs, vel irâ, vel invidiâ, aut passionibus alijs tanquam flu-

ctibus turbatur. Percurre hic exempla quæ tibi occurrere possunt eorum qui in sua prosperitate & affluentia bonorum, pacem non habuerunt: vt Aman qui horrendè cruciabatur ex Mardochæi honore: vt Antiochus, qui adversus Iudæos, vt Herodes qui adversus Christum furebat. Exhorrescis eiusmodi motibus agitari? desideras pacem internam cura ergo bonam voluntatem habere: bonam ad Deum, bonam ad teipsum, bonam ad proximum. Pete à Deo per merita Christi Domini bonam voluntatem: pete studium perfectionis & vnionem cum Dei voluntate, vt pacem cordis obtineas.

Punctum 3tium. Etiam in afflictione pax cordis retinenda. Quare Christus post resurrectionem comedit oblatum sibi piscem assum, & favum mellis? Piscis assus, est Christus passus: qui capi voluit laqueo mortis & tribulatione passionis assari. Favus mellis est mel in cera: & significat duplicem Christi naturam, divinam & humanam quasi enim mel in cera divinitas in humanitate, significat quoq; Eucharistiam? quasi enim mel in cera, Christus in specie panis aut vini. significat etiam dulcedinem mentis in carne afflicta. Comedit ergo piscem Christus cum favo mellis vt ostenderet quod cum sua humanitas

Piscis assus Christo passus.

Favi mellei significata.

pateretur, divinitas non mutabatur. Sed in pace & dulcedine increata manebat: & quòd quando species in Eucharistia alterantur aut franguntur, non alteratur corpus Christi Domini, sed immutabiliter dulcedine æternæ gloriæ perfunditur: & quod Christus in sua passione non cómovebatur nec erat amarulentus adversùs persecutores sed æquanimis & suavis. Per quod instruimur, vt quando vritur tribulatione & quasi assatur caro nostra & appetitus sensitivus, non turbetur appetitus rationalis, sed potius pacatus & dulcis maneat.

O Iesu saturate opprobrijs & crudelium tormentorum bolis: cum micas mihi porrigis de pisce assò hoc est de tribulationibus, porrige & stillam mellis, atq; omnes amaritudines, seu in vita mihi occurrentes seu in morte occursuras dulcora. Dulcedo cordium IESU quoties me sinis angustiari cogitem à te mihi missas de mensa tua reliquias. O IESU cibus meus Eucharisticus, ita te semper comedam, vt fias mihi olim favus mellis in corporum nostrorum resurrectione, qui fuisti piscis assus in tua passione.

PRO FERIA VI.

Qualiter Christus pacem nobis conciliavit?

Pun-

PUnctum 1mum. Complacitum est Patri per eum reconciliare cuncta in ipsum: & pacificare omnia per sanguinem crucis eius, sive quæ super terram sunt sive quæ in cælis. ad Coloss: 1. Reconciliatio inimicitiam, pacificatio bellum fuisse declarat. Quinq; hic sunt consideranda. 1mo. quia sumus reconciliati & pacificati. 2do. quia pacificati cum Deo. 3tio. quia per Iesum Christum filium eius. 4to. quia per sanguinem eius. 5to. quia non simpliciter per sanguinem, sed per sanguinem crucis eius. Vide quantum bonum est pax, quia eius ipse Christus author & dator: quia sanguine suo eam comparavit, & non qualicunq; effusione sanguinis, sed tam copiosâ, inter tanta tormenta, & in tam immani mortis supplicio; quia item & in cælis & in terra desiderabilis. Age grates Christo Domino quod te in gratiam & pacem cum Deo adduxerit. Cave ne vnquam post talem reconciliationem fias Dei inimicus.

Quinq; consideranda secundùm D. Chrysostomũ in epi: ad Coloss.

Punctum 2dum. In terris omnia pacificavit Christus. Quia enim & à Deo & à se ipso (per rebellionem carnis adversus spiritum) & ab alijs diffidebat homo, & præcipuè quia Iudæi à gentibus & è contra diffidebant: pacificavit nos Christus cum Deo per gratiam sanctificantem

quam nobis paſſione ſua promeruit: pacificavit nos in nobis ipſis morte ſua mortificando noſtram concupiſcentiam, vt non poſſit ita dominari in membris noſtris, ſicut dominabatur ante paſſionem Domini. Pacificavit nos cum aliis hominibus & nominatim Gentiles cum Iudæis, Iudæos cum gentilibus; quia fecit ex illis vnam Eccleſiam graves illas inimicitias, quas ſecum ducebant in cruce interficiendo & medium parietem maceriæ, hoc eſt, legem Moſaicam nimis onerosam, quæ inter Iudæos & gentes dividebat tollendo iuxta Apoſtolum ad Epheſios 2do.

Punctum 3tium. Et quæ in cælis ſunt pacificavit Chriſtus. Nam quemadmodum interris vnam Eccleſiam condidit in ſemetipſo ex Iudæis & gentibus: ita in cælo ex Angelis & hominibus. Unde S. Auguſtinus lib: 12. de Civitate Dei dicit. *Non erunt duæ ſocietates Angelorum & hominum, ſed vna.* Et tanta quidem ſocietas erit quod homines ſecundum varios gradus meritorum aſſumentur ad ordines & gradus varios Angelorum. Etiam inter ſeipſos Chriſtus bonos Angelos pacificavit. Quia enim ignari diſpoſitionis divinæ de hominibus diverſorum meritorum reſiſtebant ſibipſis (vt videre eſt Danielis 10. vbi Gabrieli volenti liberare ex

Perſi-

Persîde captivos Iudæos restitit Angelus Princeps regni Persarum) quæ resistentia in eo fuit, quod suspendebant executionem alicuius ministerij, donec revelaretur illis voluntas Dei: ideo passionis & mortis suæ merito notam fecit illis voluntatem Dei circa quosvis homines: & sic eos inter se pacificavit. Devotus esto ad passionem Domini, quæ homines Angelis associat.

PRO DIE SABBATI.

De pace cum alijs habenda.

PUnctum unum. Pacem cordis habere non potest, qui cum alijs pacificus non est. *Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabuntur.* Qui verò diffidia faciunt filij sunt diaboli. In Ecclesijs pacem, in precationibus, in supplicationibus, in præfationibus pacem oramus & precamur nobis: quanta maledictio nos manet, si nihilominus odia & dissensiones foveamus inter nos. *Heu me* (Divus Chrysostomus) *quæ veneranda & suscipienda in Ecclesia, schemata, id est: signa rerum duntaxat facta sunt, & nulla adest veritas.*

Punctum 2dum. Considera quantum malum sit cum alijs pacificum non esse, sed contentiones & iurgia excitare. Christus Dominus ad hoc venit in terram ut pacificaret omnia; tu pacis inimicus es.

Christo itaq; manifestè adversaris. Item
S. Chrysost. in epistol. ad Coloss. Corpus Christi Domini laceras in membra multa, maius autem hoc malum est, quàm illud clavis perforare aut concidere. Item superas malitiam crucifixorum qui non sciderunt tunicam Christi: tu autem scindis quando pacem cum alijs & vnitatem violas.

Punctum 3tium. Sume tibi pro exemplo Virginem Beatissimam, in qua expressa habemus magisteria probitatis. *Quando ista vel vultu læsit parentes, quando dissensit à propinquis, quando fastidivit humilem, quando derisit debilem, quando vitavit inopem.* Tu contra qualis es ad parentes tuos, ad superiores tuos, ad propinquos seu fratres tuos: qualis ad inferiores tuos? qualis ad simpliciores & vt putas ad abiectiores? sannis, contemptu, explosione eos forsitan afficis. Amor & pax cum omnibus proximis, præcipuè cum fratribus. Oratio ad Virginem Beatissimam, pro pace semper habenda cum fratribus omnibusq; hominibus, vt ipsa tibi eam à filio suo impetret. Tessera vt supra per diem repetenda.

MEDI-

MEDITATIONES
De amore proximi & zelo animarum.

PRO DOMINICA II. post Pascha.
Christus bonus Pastor: & quæ officia boni pastoris?

PUnctum 1mum. *Ego sum pastor bonus.* In vno pastore docet vnitatem: *quia omnes cæteri membra illius sunt, & ipse est pastor pastorum: & oves cum pastoribus sunt sub vno Pastore.* Si omnes sub vno Pastore Christo sumus, vnus alterum non debet despicere. Christus bonus erga nos: cur nos mali adversus ipsum? cur mali adinvicem? Ama Christum Dominum, ama & oviculas eius fideles omnes, proximos omnes. Unus Christus: & nos simus vnum cum ipso eiusq; membris. *Amemus vnitatem & timeamus separationem. Nihil sic debet timere christianus quam separari à corpore Christi.* Qui enim separatur à Christo & membris eius, non vegetatur spiritu eius: ideoq; non habet vitam spiritualem in se manentem.

S. August. tract. 27. in Ioann.

Idem.

Punctum 2dum. Officia Pastoris boni sunt pascere oves verbo salutari, anteire ipsas exemplis & operibus bonis, vt eundem rectè vivendi tramitem teneant: tu-

tari ipsas ab infestatione luporum, hoc est dæmonum vel hominum perversorum: ad extremum si ita necesse est animam pro ipsis ponere. Ad hoc vltimum præcipuè obligantur Prælati & Parochi qui propriè pastores dicuntur. *Salus multitudinis præferenda est paci cuiusvis singularis hominis.* In quocunq; ergo honore & præeminentia maneas, præstat te quàm gregem tuum periclitari. Redi in te ipsum & recogita, an pascebas alios salutaribus verbis, an verò erubescebas spiritualia inter sæculares loqui? an ædificabas alios bonis, an verò scandalizabas malis operibus?

S. Thomas p. 3. q. 42. art. 2.

Propositum: verba salutaria inter sæculares proferendi. Virtus: Amor proximi: & zelus animarum. Tesseræ replicandæ per septimanam.

Dulcissime, amabilissime, serenissime Iesu, da mihi diligere te super omnia & proximum sicut me ipsum.

Bone Pastor panis vere. Iesu nostri miserere. Tu nos pasce nos tuere, tu nos bona fac videre in terra viventium.

PRO FERIA II.

De præcepto dilectionis proximi, & de duplicibus actibus eiusdem.

PUnctum imum. Quatuor à nobis diligenda charitate divina: Deus, nos ipsi,

ipsi, proximus, & corpus nostrum. Deus, tanquam principium boni, in cuius communicatione charitas fundatur: nosipsi secundùm animam, tanquam secundum hanc fruituri summo bono: proximus tanquam nobis consociandus in æterna beatitudine: corpus tanquam particeps futurum beatitudinis per redundantiam ex anima. Deum super omnia tenemur diligere, quia est supremum bonum: nos ipsos debemus diligere post Deum, & quidem prius ac magis quàm quemcunq; alium. Dilectio enim sui ipsius est exemplar dilectionis proximi; exemplar autem potius est & prius quam id quod efformatur iuxta exemplar. Proximum debemus diligere sicut nos non æquali sed simili dilectione. Corpus debemus diligere post proximum & minus quàm proximum. Nam non participabit nobiscum plenè æternam beatitudinem sicut proximus, sed tantùm ex anima in illud gloria & incorruptio beata derivabitur. Expende hic quanta sit obligatio diligendi proximum, si eum sicut nos ipsos imò plus quàm corpus nostrum diligere obligamur. Itane proximum diligis?

Punctum 2dum. Proximus noster ille est qui secundùm naturam quam nobiscum communem habet, portat imaginem Dei, estq;

estq; æternæ beatitudinis ac beneficiorum ad eam pertinentium capax. Hos igitur diligimus ex charitate tanquam proximos nostros, quos ideo diligimus quia portant imaginem Dei, & quia nobis in æterna beatitate sunt coniungendi. Expende quod in generalitate qua omnes homines obligamur ex præcepto diligere, etiam peccatores & inimici nostri comprehendantur. Omnes enim in communi tenemur diligere, neminem excipiendo: imò etiam in particulari secundùm præparationem animi; vt scilicet animum paratum habeamus cuivis etiam inimico & peccatori (non tamen qua inimico aut peccatori, talis enim dilectio perversa esset & repugnans charitati) in articulo necessitatis specialia signa dilectionis exhibere, eiusq; necessitati succurrere. Vide num implebas præceptum dilectionis proximi?

Punctum 3tium. Duplici modo seu per duplices actus proximus à nobis diligendus, per positivos & negativos. Positivi sunt, amare hoc est affectum bonum habere, consulere, subvenire, docere, ædificare. Multi sunt qui amant verbis sed non consulunt non opitulantur. Examina te an hos gradus charitatis in te habeas. Negativi sunt: non iudicare alterum, non detrahere, non invidere, non con-

vitia-

vitiari, non scandalizare. Ad posteriores actus charitatis semper adstringimur: ad priores autem non nisi in casu necessitatis proximi, lex cogit. Qui tamen sumus in statu perfectionis, etiam ad priores non expectatâ vrgenti necessitate proximi stringimur. Ad perfectionem enim spectat, inimicis etiam extra necessitatis gravioris casum, benevolentiam & beneficentiam testari. Examina te ipsum & congruentes affectus elice. Virtus. Propositum, Tessera per diem replicanda vt heri.

PRO FERIA III.

Qualis debeat esse dilectio proximi? & de fructibus eiusdem.

Punctum imum. Considera 1mo. quod dilectio proximi plenitudo legis sit. Qui diligit fratrem, legem implevit ait Sanctus Ioannes. Qui enim diligit proximum sine dubio diligit & Deum. Una namq; & eadem charitas est qua diligimus Deum propter se: & proximum propter Deum. *Amor enim non debetur proximo nisi secundùm id quod habet à Deo id est secundùm naturam & gratiam non autem debetur ei secundùm id quod habet à se ipso & diabolo, id est secundùm peccatum & defectum iustitiæ.* Considera 2do. quod dilectio proximi non debeat esse verbalis tantùm,

Una & eadem charitas est erga Deũ & erga proximũ.

2. 2. q. 34 art: 3.

sterilis, & in solo sistens affectu, sed in beneficentiæ opera, tam carnalia quàm spiritualia debeat prodire iuxta illud: *Filioli non diligamus verbo aut sermone sed opere & veritate.* Debemus enim diligere proximum sicuti nos ipsos, hoc est, vt explicat ipse Christus Dominus, quæcunq; volumus vt nobis faciant homines, eadem & nos illis facere tenemur.

Punctum 2dum. Expende fructus dilectionis proximi qui sunt: gaudium, pax, patientia, mansvetudo, bonitas, benignitas, &c. Quem amamus amore carnali gaudemus de eius præsentia, pacem cum eo habemus, patientes mansvetiq; sumus erga ipsum, nec facile ipsi etiam provocati irascimur, boni & benigni sumus erga ipsum. Si hæc vis in amore animali, quanto maior in amore spirituali. Exerce te in amore proximi: & in brevi Spiritum Sanctum cum choro fructuum suorum in corde tuo habitare experieris. Propositum cum affectibus convenientibus. Tessera ex die Dominico.

PRO FERIA IV.

De ordine charitatis.

Cant. 2. PUnctum 1mum. *Ordinavit in me charitatem.* ait Sponsa. Quia in Ecclesia & in vno quoq; fideli ordinata esse debet chari-

charitas. Ordo autem charitatis iste est, vt diligamus Deum super omnia; nos ipsos post Deum; proximum deinde sicut nos ipsos, inter proximos autem illos prius & magis diligamus, qui sunt nobis coniunctiores, vel secundùm naturalem originem, vt consanguinei, vel secundùm communionem civilem, vt concives; vel secundùm contubernium bellicum, vt commilitones; vel secundùm officium Pastorale vt Parochiani aut subditi; vel secundum professionem eiusdem vitæ regularis, vt religiosi confratres. Extrema tamen necessitas extranei semper præferenda est, & potius sublevanda, quàm coniunctioris personæ non tanta necessitas. *Deus & Pater noster & Dominus Iesus Christus abundare faciat charitatem nostram in invicem & in omnes.* 1. ad Tessal. 3.

Ordo charitatis in quo consistit.

Extrema necessitas alicuius potissimùm attendenda.

Punctum 2dum. Rumina testimonia sacræ Scripturæ & SS. Patrum. *Si quis suorum & maximè domesticorum curam non habet, fidem negavit & est infideli deterior.* 1. ad Timot. 5. S. August. scribit: *Cum omnibus prodesse non possis, his potissimum consulendum est, qui pro locorum vel temporum, vel quarumlibet rerum opportunitatibus constrictiùs tibi quasi quadam forte iunguntur.* S. Thomas ait. *Gratia & virtus imitantur ordinem naturæ, qui est ex divina*

De doctrina Christiana.

2. 2. de charitate.

sapientia institutus; est autem talis ordo naturæ, vt omne agens per prius magis diffundat actionem suam ad ea quæ sunt propinquiora, sicut ignis magis calefacit rem propinquiorem: & Deus in substantias propinquiores sibi magis & copiosius dona suæ bonitatis diffundit. Exhibitio porro beneficiorum est quædam actio charitatis in alios: & ideo oportet, quòd ad magis propinquos simus magis benefici.

Cur pauperibꝰ qui nobis sunt coniuncti-ores debeamus esse magis benefici?

S. Thomas.

Punctum 3tium. Quia bonum commune multum divinius est, quam bonum vnius: ideo potius & magis debemus iuvare personas publicas extraneas pro bono communi reipublicæ vel spiritualis vel temporalis laborantes, quàm personas privatas nobis secundùm carnem coniunctas. Hic etiam perpende religiosos post professionem esse coniunctiores suæ religioni quàm consanguinitati. Sicut enim maior est coniunctio viri cum vxore, quàm cum Patre & Matre iuxta illud. *Relinquet homo Patrem & Matrem suam & adhærebit vxori suæ*; ita maior est coniunctio religiosi cum religione quàm cum consanguinitate. Ora Deum vt det tibi ordinatissimam charitatem. Propositum cum suavitate & alacritate fratribus inserviendi. Tessera ex die Dominico.

Personæ publicæ potius sublevandæ quàm nobis secundùm carnem coniunctæ.

Item potius religio sua sublevanda quàm cõsangvinitas.

PRO

PRO FERIA V.

De triplici pascua ovibus suis à Christo provisa.

PUnctum imum. *Ego sum Pastor bonus.* Verè bonus quia oves suas admirabili bonitate pascit, vt vna quæq; ovicula eius cantare possit: *Dominus regit me & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocavit.* Triplex autē est pascua hominis, secūdùm triplicem statum eiusdem: Naturæ, gratiæ, gloriæ. Pascua naturæ est alimentum omne, quo vita nostra animalis conservatur. Pascua gratiæ est verbum Dei, & omnis Scriptura Sacra audita vel lecta, quâ scilicet benè ruminata nutritur, roboratur, & crescit interior homo in mensurā ætatis plenitudinis Christi. Sunt item Sacramenta, præcipuè vero Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum. Pascua gloriæ est æterna beatitudo.

Punctum 2dum. Expende quàm abundè nobis providet divina bonitas de triplici hac pascua. In vsum naturæ contulit nobis vniversum mundum: videlicet terram cum germinibus & iumentis, áërem cum avibus; aquam cum piscibus. In vsum gratiæ multò maiora & præstantiora dedit pabula: scilicet totam Sacram scripturam, sanctissimam vitam suam, seq; ipsum in

escam spiritualem nobis præbuit; quid maius, quid nobilius dare poterat? *Quis pastor oves proprio pascit cruore. & quid dico pastor, multæ matres sunt quæ post partus dolores filios alijs tradunt nutricibus; hoc autem ipse non est passus, sed ipse pascit nos proprio sanguine.* In vsum gloriæ conferet se ipsum in Trinitate perfecta vnum Deum. Quidquid dulce quidquid delectabile, quidquid appetibile mens elevata cogitare potest, totum id in pascua cælesti habebimus. Eodem pane ijsdem pascuis vivimus, ad vnam mensam accumbimus, in eodem regno & felicitate consociandi: crescere igitur & proficere debemus in mutua dilectione. Et si Christus ita nos habet sicut oviculas suas, ita amat, ita pascit: qua veneratione & amore nos ad invicem tenemur prosequi. Amor Christi. Gratiarum actio. Amor proximi, præcipuè verò fratrum religione aut sacra initiatione coniunctiorum. Propositum & Tessera per diem repetenda ex die Dominico sumatur.

S. Chrysos.

PRO FERIA VI.

Quæ causa tanti amoris Christi ad oves suas.

PUnctum imum. *Animam meam pono pro ovibus meis.* Fecit quod dixit, ani-

animam suam, hoc est, vitam suam posuit. quo & quali modo breviter recogita. Pro ovibus suis & singillatim pro te. Hîc considera tantum fuisse Christi Domini amorem erga oves suas, quòd etiam pro vnica paratus erat mortem subire, vt revelavit Beatæ Baptistæ Veronæ. Quare autem? in causa est bonitas Christi IESU: in causa item est gravitas captivitatis diabolicæ, & damnationis æternæ, à qua morte sua pro singulis singulariter eam subeundo Christus Salvator vellet omnes eripere. Ggratias age: propone redamare: pete vt sis de ovibus Christi.

Punctum 2dum. Amoris tanti ad oves suas causa item est nobilitas animæ humanæ, quæ tanta est, vt solus Iesus eam possit intelligere iuxta revelationem factam Beatæ Veronæ. Heu quod tam parum nobilitatem animæ attendimus, quam Deus tanti æstimavit, vt vnigenitum suum pro ea dederit: quam diabolus tanti reputat, vt pro ea totum mundum offerret. *Anima cuiusq; etiam vilissimi rustici iuxta sanam Philosophiam in sua essentia tam est perfecta, quam Aristotelis aut ipsius Magni Alexandri, alteriusvè excultissimi & nobilissimi Principis.* Qualiter ergo debemus vnum quemquè ex proximis æstimare venerari amare. *Teretius in præfatione Idiotæ.*

Punctum 3tium. Multi sunt qui desi-

derant occasionem excellentes & extraordinarios actus charitatis proximi exercendi, animamq; suam ponendi pro proximo; & levia ministeria ac refrigeria denegant, aut certè cum rancore & indignatione præstant fratribus: magnas cruces portare proponunt: minimas & ordinarias in convictu cum alijs horrent; hi certè decipiuntur, prompti in imaginatione, ignavi in executione. Tu qualis es ad oves tuas? ad fratres tuos? ad proximos tuos? Quam vberem materiam meritorum habes domi, quia habes occasionem ad serviendum fratribus in suavitate & gaudio spiritûs, ad supportandos ipsorum defectus, & ad similia; & tamen forsitan alias merendi occasiones forinsecus optas & quæris vano fortasse aut mendaci voto. Affectus convenientes cum proposito ministrandi necessitatibus fratrũ eliciantur. Tessera vt supra.

PRO DIE SABBATI.

De zelo animarum.

Albertus M. in lib: de adhærẽdo Deo.

PUnctum ımnm. Zelus animarum verus est quando aliquis sanctis meditationibus, ferventibus desiderijs, lachrymis, orationibus, vigilijs, jeiunijs, prædicationibus, confessionibus consilijs, doctrinis, visitationibus infirmorum, atq; alijs

alijs operibus bonis pro salute animarum laborat. Expende testimonia Sanctorum Patrum de hac virtute. Beda ait: *Quæ nam sublimior & Deo gratior conversatio esse potest, quàm eorum, qui quotidiano exercitio alios ad auctoris sui gratiam student convertere, & crebra animarum fidelium acquisitione gaudium cælestis patriæ semper augere.* Gregorius super Ezechielem: *Nullum omnipotenti Deo tale est sacrificium quale est zelus animarum, & hoc propter imaginem Trinitatis impressam animabus.*

Punctum 2dum. Inductiva ad zelum animarum: 1mum, est exemplum Christi Domini, qui in omni vita sua tanto fervore conversionem peccatorum & perfectionem bonorum sitivit, tanto fatigio suo curavit: & demum pro recuperatione animarum è diaboli captivitate singula membra sua ad singularem pœnam, & tandem animam suam ad turpissimam mortem obtulit. 2dum est dignitas animæ. 3tium est exempla Sanctorum. Virgo Beatissima non cessabat animas Deo lucrari per orationes, exhortationes, mores sanctissimos. Apostolus cupiebat anathema esse pro fratribus suis. S. Paulinus pro filio viduæ se in mancipium dedit. Et tot alij Sancti se pro captivis obsides barbaris obtulerunt. Sanctus Pater Paulus

Inductiva ad zelum animarū. 1mum Exemplum Christi.

2dum dignitas animæ.

3tium Exēpla SS.

Thebæus regulam reliquit in qua Antonio & omnibus nobis, potissimum verò superioribus commendat zelum animarum. *Non debes quærere quæ tua sunt, sed quæ aliena. Expedit quidem tibi sarcinâ carnis abiectâ Agnum sequi, sed & cæteris expedit fratribus, vt tuo adhuc instituantur exemplo.*

Punctum 3tium. Expende falsum esse zelum animarum. 1mo. Si ea opera ad proximum ædificandum arripis quæ voluntas svadet non quæ iuberis. 2do. si ea arripis quæ laborem simul & consolationem in se habent non ea quæ solum laborem. 3tio. si te ad animarum curam & obsequium spirituale magis movet spes lucri aut favor vel desiderium placendi aliis, vel aliqua delectatio, quàm Dei gloria & salus animarum. v. g. si libentius confessiones excipis, à divitibus, nobilibus, formosis, quàm à turpibus, senibus, pauperibus. Colloquium seu Oratio ad Christum pro vero zelo animarum, item ad Virginem Beatissimã. Tessera vt supra.

MEDITATIONES

De amore Dei.

PRO DOMINICA III. post Pascha.

Præ-

Prædictio & immiſſio afflictionum eſt argumentum Amoris Chriſti erga nos.

PUnctum 1mum. *Plorabitis & flebitis vos mundus autem gaudebit.* Ex amore ſummo Chriſtus hæc diſcipulis prænunciavit, imo nobis omnibus: vt videlicet præviſa iacula minus nos ferirent: deinde vt in ipſis afflictionibus levamen & ſolatium haberemus ex fine veloci preſſurarum, & ex iinminenti gaudio. Expende parturienti mulieri nos aſſimilari, quia inter preſſuras huius mundi parturimus ſpem & deſiderium æternæ beatitudinis: *tribulatio enim patientiam, patientia verò ſpem operatur.* quia item ſicut parturientis dolor compenſatur ſequenti gaudio; ita & tribulationes noſtræ in immenſum compenſantur conſolationibus, & temporalibus & æternis. *Neq; enim ſunt condignæ paſſiones huius temporis ad futuram gloriam quæ revelabitur in nobis.* Age gratias Chriſto Domino pro hac prædictione adverſitatum. Ora patientiam & fortitudinem. & dic: Scapulis tuis obumbra mihi & ſub pennis tuis ſerva me vt non timeam ab incurſu vllius mali.

Ioann: 16.

Quare parturienti mulieri aſſimilamur?

Punctum 2dum. Ipſamet immiſſio afflictionum variarum adverſum nos, eſt ma-

ximum

ximum argumentum amoris Dei erga nos. 1mo. quia *in tempore tribulationis peccata dimittit, his qui invocant illum.* Tob: 1. Quot homines in proſperitate obliviſcuntur Dei, in adverſitate ad Deum recurrunt. Periculoſior eſt res proſpera animo quà adverſa corpori. *Adulterium ſimul & homicidium non fecit David cum Saulem perſecutorem pateretur.* Auguſtin. hom: 21. 2do. quia Deus hos vult eſſe ſecum in æternitate felices, quos in præſenti affligit: *Per multas enim tribulationes oportet intrare in regnum Dei.* 3tio. quia vult vt ſint ſicut filius ſuus, facitq; eos conformes imaginis filij ſui, quem oportuit pati, & ita intrare in gloriam ſuam. Quod autem maius ſignum amoris Dei Patris, quam ſi aſſimilemur filio eius! Reſignatio ad omnes adverſitates. Amor Dei. Propoſitum ex occurſu creaturarum etiam nobis moleſtarum eliciendi actum amoris Dei. Ora vt ſupra. Teſſeræ per Septimanam vſurpandæ:

Diligam te Domine fortitudo mea. Dominus firmamentum meum & liberator meus.

Dulciſsime, amantiſsime, pulcherrime, chariſsime, pretioſiſsime, deſideratiſsime, amabiliſsime, infunde obſecro multitudinem dulcedinis tuæ pectori meo, vt nihil carnale deſiderem, vel cogitem, ſed te ſolum amem, te ſo-

te solum habeam in ore & corde meo. S. Aug.

O bonitas, bonitas semper antiqua & semper nova!

O DEUS tu meus es DEUS! & meus totus.

PRO FERIA II.

Christus ex amore suo erga nos tribulationes nostras voluit esse breves: easdem in gaudium convertit: & affectu materno nos solatur.

PUnctum imum. *Tristitia vestra convertetur in gaudium: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.* Considera imo. per hoc bona mundi differre à bonis spiritualibus: quia illa incipiunt in gaudio, desinunt in fletu; hæc autem incipiunt quidem à lachrymis & tristitia, sed finiuntur in lætitia: de inde quia illa breve gaudium, & longam si non æternam tristitiam secum ducunt; hæc verò modicam tristitiam, & gaudium infinitum ac æternum. Stultus ergo omnis qui præeligit priora. Considera 2do. quantus amor Christi in nos: qui plerumq; etiam ipsas afflictiones & tristitias nobis convertit in gaudium. Unde & Apostoli gaudebant euntes à concilio, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. Et Paulus ait: *Superabundo gaudio in omni tribulatione nostra.* Et experientia ipsa testatur, si pa-

si patientes simus in aliqua tribulatione; maxima nos affici svavitate.

Punctum 2dum. Plorabitis & flebitis vos. Sed absterget Deus omnem lachrymam ab oculis vestris, sicut mater flentis nati suis ipsa manibus abstergit lachrymas. Quando absterget? non tantùm in futuro, sed etiam in præsenti. Expende amorem Christi qui affectu planè materno solatur nos, blanditur nobis, offertq; se ad abstergendas lachrymas nostras. Nunquid mulier oblivisci potest infantis sui? quod si ipsa obliviscitur, ego non obliviscar vestri in quavis adversitate. Et tu non solum Patrem, sed etiam matrem cura te tuis exhibere. Gratiarum actio pro affectu Christi ad nos. Amor Dei & proximi. Propositum & Tessera vt supra.

PRO FERIA III.

Amor Dei erga nos qualis?

Amor Dei erga nos.

PUnctum imum. Amor Dei erga nos. 1mo. gratuitus; nam ex pura bonitate sua, plurima nobis bona largitur. *Quis enim prior dedit illi, & retribuetur ei?* Non merita nostra sed suam attendit bonitatem. 2do. efficax est; non enim solo affectu sed etiam effectu nos amat. Tot beneficia in ordine naturæ & gratiæ vnicuiq; contulit: maiora in statu gloriæ præparavit.

Gratuitus efficax, perpetuus.

vit. Percurre hîc peculiaria beneficia à Deo accepta. 3tio. perpetuus est: *In charitate perpetua dilexi te.* Vide quàm perpetuus amor Christi erga nos: quia non cessat nobiscum amorosissime in Eucharistia conversari: quia non cessat nobis benefacere. Gratiarum actio. redamatio.

Punctum 2dum. Pariter proinde & noster amor erga Deum debet esse gratuitus, efficax, & perpetuus. gratuitus; vt non metu pœnæ neq; spe præmij, at merè propter bonitatem ipsius ex toto corde eum diligamus. efficax; vt non diligamus verbo & linguâ, sed opere & veritate. *Si Christus animam suam pro ovibus posuit: & nos debemus pro fratribus nostris animas ponere*; quanto magis servire ipsis, ministrare in necessitatibus eorum, fovere subsidijs. quidquid enim illis facimus, Christo facimus. perpetuus; vt possimus cum Paulo dicere: *Quis nos separabit à charitate Dei.* Propositum Tessera vt supra.

Talis etiã debet esse amor noster erga Deum.

PRO FERIA IV.

Qualiter Deus diligendus?

Punctum 1mum. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota fortitudine tua.* Marci 10. Quatuor hîc ponuntur: per cor significatur volun-

Quatuor sunt in nobis ex quibus Deum totaliter diligere debemus.

voluntas; ſicut enim cor eſt principium omnium corporalium motuum; ita voluntas eſt principium omnium ſpiritualium motuum maximè verò deſideriorum finis vltimi; ad quem velut ad centrum ſuum voluntas noſtra tota quanta ferri debet. Per mentem, ſignificatur intellectus: per animam, appetitus ſenſitivus: per fortitudinem, aut virtutem, ſeu vires ſignificatur vis executiva exterior. Præcipitur ergo nobis vt tota intentio noſtra feratur in Deum: & vt totus intellectus noſter ſubdatur Deo: vt item omnis appetitus noſter reguletur ſecundùm Deum. In toto corde meo exquiſivi te: ne repellas me à mandatis tuis.

Punctum 2dum. Intendit Deus per hoc præceptum, vt homo ipſi totaliter vniatur, quod fiet in patria, quando Deus erit omnia in omnibus: & ideo plenè implebitur præceptum hoc in patria; modò autem impletur imperfectè, qua tenus nimirum non coniungimur quidem cum noſtro fine vltimo, non recedimus tamen ab ordine & via ad ipſum. Expende an & quomodo hactenus impleveris hoc præceptum? an tota intentio tua in Deum tendebat, an intellectus tuus Deo ſubijciebatur, an appetitus ſenſitivus, an omne opus externum Deum pro fine habebat? ſi ita,

Totalis & perfecta vnio animæ cum Deo non datur niſi in cælo.

sista, gratias age: si secus, dole. Propone præfato quadruplici modo Deum amare. Pete ad hoc gratiam à Deo. Propositum & Tessera vt supra.

PRO FERIA V.
Causa amoris amor.

PUnctum 1mum. *Nulla est maior provocatio ad amandum quàm prævenire amando* S. Aug: libro 1. de catechisandis rudibus. & ideo S. Ioannes hortatur: *Nos ergo diligamus Deum: quoniam Deus prior dilexit nos.* Ioan: 4. Diligit autem nos Deus amore tenerrimo, intenso, appretiativo. Nullus Pater aut Mater filium, nullus amicus amicum nullus sponsam sponsus ita diligit quemadmodum nos Deus. *Deus prior nos dilexit.* *quomodo?*

Punctum 2dum. *Dilexi vos.* ait Dominus & dixistis: *In quo dilexisti nos.* Num parva dilectio est quod filij Dei simus. *Videte qualem charitatem nobis dedit Pater vt filij Dei nominemur & simus?* Num parva dilectio est, quod filius æternus lavit nos à peccatis in sanguine suo: quod fecit nos Deo Patri regnum, & sacerdotes sive spiritualiter sive Sacramentaliter: quod nos sibi in Sacramento Eucharistiæ incorporavit, & invisceravit, ac quotidie invisceret, vt perpetuo simus in ipso velut *In quo?* *Ioann: 3.*

membra in corpore, velut palmites in vite; quò ſpiritu eius vivificemur. Verè nullus amor ardentior dari potuit! Gratiarum actio: Propoſitum redamandi: deſiderium vnionis perfectæ cum Deo: horror omnis peccati.

Quare? *Punctum 3tium.* Quid autem movet Deum ad dilectionem noſtri? movet ipſum ſua bonitas. quid vltra? movet ipſum imago & ſimilitudo eius in nobis expreſſa. Si Deus honorat & amat imaginem ſuam in nobis: nos ſive in nobis ſive in proximis imaginem Dei dehonorabimus? Abſit Domine abſit. Teſſera vt ſupra.

PRO FERIA VI.

De alijs cauſis amoris.

Bonitas & ſimilitudo cauſæ amoris PUnctum 1mum. Amoris cauſæ ſunt bonitas & ſimilitudo. Expende bonitatem Dei in hoc, quòd filium ſuum vnigenitum dederit pro hominibus in contumelias, pœnas, & mortem ignominioſam. Expende ſimilitudinem Chriſti nobiſcum. Nam per omnia nobis ſimilis factus eſt excepto peccato. vagijt, ploravit, eſurivit, ſitivit, fatigabatur, omneſq; defectus naturales, qui ex peccato communi totiùs naturæ ſeqvuntur, & non repugnant ſcientiæ atq; ſanctitati, ſuſcepit. Non aſſumpſit morbos: quia hi non affici-

Quales defectus Xtus aſſumpſit.

afficiunt communiter totam naturam humanam propter peccatum primi parentis; sed oriuntur in aliquibus hominibus ex particularibus causis, puta ex inordinato victu, aut defectu virtutis formativæ: quorum neutrum cadere in Christum potuit, quia & caro eius de Spiritu Sancto, qui est infinitæ sapientiæ & virtutis, concepta est: & ipse nihil inordinatè in vita sua egit nec agere valuit. Non assumpsit ignorantiam, pronitatem ad malum, & difficultatem ad bonum: quia hæc repugnant scientiæ & perfectioni gratiæ.

Duo fontes morborum.

Punctum 2dum. Considera quòd ex mero amore & beneplacito voluntatis suæ hos defectus susceperit. de his Propheta: *Verè langvores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.* Ama eum o homo, quia in similitudinem hominum factus; & habitu inventus vt homo. ama eum quia defectus tuos süscepit; vt corpus tuum reformaret & configuraret corpori claritatis suæ: ama eum, quia morbos spirituales & corporales non suscepit, vt omnes morbos tuos internos & externos curaret. Benedictus sis Domine Iesu propter bonitatem tuam: benedictus propter similitudinem tuam nobiscum: benedictus propter defectus, quos suscepisti. Peccato & morbis non eras obnoxius: ego

vtroq; ſcateo; vtrumq; ſana. Propoſitum & Teſſera vt ſupra.

PRO DIE SABBATI.

De actibus amoris internis.

Actus hi non ſolùm charitati erga Deũ, ſed etiam charitati erga proximũ attribuuntur & charitati divinæ erga nos.

PUnctum 1mum. Actus interni charitatis ſunt: dilectio, gaudium, pax, Miſericordia. Diligere ergo debemus Deum, hoc eſt, animi noſtri motibus & affectibus in eum ferri. diligere eum vt authorem naturæ, vt authorem gratiæ, vt authorem ac largitorem gloriæ: gaudere de bonis eius ad intra, hoc eſt, de perfectionibus eius ſeu attributis, immenſitate, ſanctitate, iuſtitia, bonitate, pulchritudine, ſuavitate, & alijs; gaudere item de bonis eius ad extra, hoc eſt, de agnitione eiuſdem per fidem, de gloria eius, quam habet à creaturis: pacem habere cum ipſo, hoc eſt, appetitum noſtrum vnitum habere cum voluntate ipſius, & in nulla re voluntati eius repugnare: triſtari de offenſa eius, & quod per multos blaſphematur nomen eius infinito honore dignum. Examina te an actus prædictos frequentaveris, dole de negligentia, & propone in poſterum eos frequentare. Expende etiam eoſdem actus amoris in Deo ad homines: & age gratias.

Punctum 2dum. Conſidera quòd Virgo

Beatiſ-

Beatissima in gradu excellentissimo post Christum actus prædictos eliciebat. Imitare in hunc v. g. modum: *Amo te Deus meus super omnia, o fons amoris o bonitas increata, o suavitas ineffabilis, o pulchritudo super omnes pulchritudines! amo te in vnione amoris illius, quo Pater æterne amas filium tuum & te vicissim filius æternus. Benedictus sis de sanctitate tua, de iustitia tua, de pulchritudine tua, de bonitate tua. Benedicta suavitas quam in te ipso & ad homines habes: benedicta magnificentia tua: benedicta gloria regni tui: benedicta humanitas Iesu Christi filij tui, quæ nomen tuum clarificavit. O quam gaudeo nomen tuum agnosci, celebrari: quam gaudeo quod pleni sunt cœli & terra gloriâ tuâ. Utinam omnes homines veniant ad agnitionem tui: vtinam omnes vno ore te Deum Patrem cum Filio & Spiritu Sancto glorificemus: vtinam nemo sit qui te offendat. Heu me quod ego te toties offendi: ignosce Domine & confirma me in amore tuo.* Propositum & Tessera per diem replicanda vt supra.

MEDITATIONES.

Ad perseverantiam in amore Dei permoventes.

PRO DOMINICA IV. post Pascha.

Corporalis abscessus Christi operatus est perseverantiam amoris in Apostolis.

PUnctum 1mum. *Vado ad eum qui misit me.* Ioann: 16. Tota vita Christi Domini fuit motus & tendentia ad Patrem: quia semper eius solius gloriam quærebat, eius voluntatem in omnibus faciebat. Exemplum dedit nobis, vt & nos omnibus actionibus, cogitationibus, intentionibus, & locutionibus nostris tendamus ad eum, qui misit qui creavit nos. Examina te ipsum, quo vadis? an ad Deum an ad diabolum: discute opera, cogitata, & verba tua; & affectus convenientes elice.

Punctum 2dum. Expedit vobis vt ego vadam: quia si non abiero, Paraclitus non veniet ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos. Ad quid promittitur mittendus in Apostolos Paraclitus? ad hoc vt confirmet quod Christus operatus est in Apostolis: vt confirmet eos & stabiles ac immobiles faciat in amore Dei. Corporalis ergo abscessus Christi non teporem sed fervorem & constantiam amoris in Apostolis effecit. Etiam nobis expedit vt sedente Christo in dextera Dei quæ sur-

sunt sapiamus, non quæ super terram: vt vbi corpus salvatoris est, illuc & nos velut aquilæ congregemur: vt vbi thesaurus noster est, ibi & cor nostrum sit perpetuò. O IESU mitte promissum in nos spiritum veritatis, mitte Paraclitum cuius munere cor nostrum iugiter ardeat amore tui. Virtus: *perseverantia in amore Dei.* Propositum: actus charitatis supra positos frequentandi & animum in amore Dei ex occasionibus obvijs firmandi. Tesseræ per septimanam quovis die crebrò repetendæ mente vel etiam ore:

Concede mihi benignissime Iesu gratiam, vt mecum sit, mecum laboret, mecum vsq; in finem perseveret. Thomas à Kempis.

In æternum non obliviscar iustificationes tuas, quia in ipsis vivificasti me.

O IESU propè esto in animo meo, propè in corde, propè in ore, propè in auxilio, quia amore tui langueo, quia sinè te morior, quia te recolens suscitor. Thomas à Kempis.

PRO FERIA II.

Deus suos diligit vsq; in finem.

PUnctum imum. *Cum dilexisset suos vsq; in finem dilexit eos.* Ioan: 13. Suorum nomine non tantùm discipuli Christi veniunt, sed & omnes prædestinati qui vocantur: *Vasa electionis & misericordiæ divinæ.*

SS. Trinitas diligit electos.

vinæ. Hos omnes diligit Christus cum Patre & Spiritu Sancto, & diligit vsq; in finem vitæ eorum, imò in pèrpetuas æternitates. diligit Pater tanquam conformes imaginis Filij sui: diligit Filius tanquam cohæredes: diligit Spiritus Sanctus tanquam sanctuaria & viva templa sua. O Domine IESU tuus sum per creationem, tuus per redemptionem: o sim tuus per electionem, vt diligas me, & diligas vsq; in finem vitæ meæ, quovsq; absorbeas me in lumen gloriæ vbi te non possim ex plenitudine amoris non amare!

Vt diligaris à Deo dilige.

Punctum 2dum. Ego diligentes me diligo. ait sapientia increata. Si ergo Dominum dilexero, si mandata eius custodiero vsq; in finem, quod quidem per gratiam ipsius habere possum, qui omnibus petentibus dare spiritum bonum paratus est; certissimè ille quoq; diliget me vsq; in finem. *Ioan. 14. Qui diligit me, diligetur à Patre meo & ego diligam eũ. & manifestabo ei me ipsum* Confirma igitur me in amore tui o dulcis IESU! vt me nihil à te possit separare; non tribulatio, non angustia, non mors, non periculum, non gladius, non deniq; vlla creatura. Amore tui vivam, amore tui moriar. Propositum & Tessera ex die hesterna sumatur.

PRO

PRO FERIA III.

Anima in amore Dei debet esse tanquam murus & turris.

PUnctum 1mum. *Ego murus.* Cant: 8. Ad hoc vt fortalitium aliquod sit inexpugnabile, non tantùm mœnia & munitiones exteriores necessariæ sunt, quantum præsidiariorum fortitudo, ita vt hi sint velut murus firmissimus lateritijs parietibus solidior. Idem ad fortalitium spirituale requiritur. ad hoc enim vt anima sit inexpugnabilis à dæmone, mundo, & carne coniuratis hostibus humanis; non ei sufficit custodia Angelica, non superiorum attendentia, non alia exteriora subsidia, nisi ipsa quoq; sit murus firmissimus bitumine charitatis divinæ compactus. Expende an sis murus, an verò paries luteus facilè impressione diabolicâ etiam levi destruibilis?

Punctum 2dum. Et vbera mea sicut turris. Ubera animæ sunt intellectus & voluntas. Turres ad hostem speculandum & propulsandum serviunt: per intellectum ergo anima hostem prævidere, ipsiusq; insidias prospicere debet; per voluntatem autem propulsare. *Amor meus Deus meus in te deficiam vt fortis sim:* sim murus inexpugnabilis dæmoni, carni, & mundo. Videam

Vbera animæ quæ?

S. August.

à longè diabolicos insultus & auxilium invocem; vt fugato ope tuâ hoste cantem tibi:

Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

PROPERIA IV.

Animæ quæ est firmata in amore Dei quodam modo impossibile peccare.

Cant: 5. PUnctum 1mum. *Lavi pedes meos, quomodo inquinabo illos.* Pedes animæ sunt affectus: sicut namq; corpus pedibus, sic anima movetur affectibus. hos iubet Dominus mundare: *Mundate quæ intus sunt; & quæ foris sunt munda erunt:* hoc est, mundas cogitationes, mundos affectus. voluntatis habete; & ad immunditiam exteriorem operis ipsius non pervenietis. Vide an sis mundus internè? Per sordes pedum intelliguntur etiam quotidiani defectus. Unde Christus: Qui lotus est, inquit, non indiget nisi vt pedes lavet, sed est mundus totus. id est: Qui lotus est à mortalibus non indiget nisi lavari à venialibus. Si taliter lotos habere pedes curaverimus, firmi erimus in amore Dei. Qui enim vitat levia mundatq; se ab illis, non facilè cadit in gravia.

Pedes animæ.

Punctum 2dum. Non possum. (sic legit D. Hie-

D. Hieron: ad Euſtochium) *inquinare illos.* Felix anima quæ ita firmata eſt in amore Dei & propoſito non peccandi, vt ei quodammodo ſit impoſſibile peccare. Talis erat Ioſeph qui dicebat: *Quomodo poſſum hoc malum facere & peccare in Dominum meum?* Talis Apoſtolus dicens: *Quis nos ſeparabit a charitate Dei?* Talis Suſanna, verè lilium! Hanc firmitatem radicamus in nobis crebrâ renovatione propoſiti non peccandi, & eiaculatorijs de Deo amando teſſeris.

Colloquium. Lavi quoq; ego pedes meos, & vtinam laverim: lavi in lavacro, quod nobis è ſanguine tuo pretioſiſſimo in Sacramentis præparaſti: amplius ergo ne permittas inquinari illos. Liga Domine libertatem & potentiam meam, ne poſſim eos inquinare: continuus ſim in propoſito non peccandi. Fac me frequentiſſimè recolere beneficia tua, quibus me momento omni tibi obligas, vt omni momento ex tota fortitudine mea tibi ſerviã.

PRO FERIA V.

Amicitia cum Deo debet eſſe perpetua.

PUnctum imum. *Comedite amici, bibite & inebriamini chariſsimi:* tractat Chriſtus amicos epulo Euchariſtico. qui Cant. 5.

autem

Amicitia debet esse stabilis. autem veri amici Christi? *Amicitia quæ desinere potest vera nunquam fuit.* ait Hieron: da Rufinum. Si ad amicitiam humanam requiritur vt sit stabilis, & quæ nunquam desinat; multo magis ad amicitiam cum Deo. Deus enim infinitè bonus est, sine vlla admixtione mali: semper tibi benè vult: semper tibi communicat bona sua & seipsum in Eucharistia: semper tibi per Evangelium, & per internas locutiones revelat secreta sua; non habes ergo cur te separes ab eo. dole quod vnquam te separaveris ab ipso. Propone mori potius quàm dividi ab eo.

Conditiones amicitiæ divinæ cũ homine.

Punctum 2dum. Amicorum est convivere & convivari. Christus verus amicus noster convivit nobiscum vsq; ad consummationem sæculi in sacra Eucharistia: in eadem convivatur nobiscum, ipse convivа, ipse convivium divinum, cæleste, vitale: ipse miro amoris commento se apponit manducandum & bibendum. Amicos hîc vrget bibere; sed charissimos inebriari; quia ferventibus in charitate profusiùs se suaq; bona impartitur quàm qualitercunq; diligentibus. O IESU sim amicus tuus, sim charissimus tuus, sim perpetuò in gratia tua, & finaliter tibi adhæream; vt dignus fiam comedere, bibere & inebriari de mensa tua. O IESU mi!

Christus & convivit, & cõvivatur nobiscum.

mi! vtinam inebrier dulcedine ſpiritus tui: quatenus in hac ebrietate omnium quæ mundi ſunt obliviſcar: & te ſolum ſpirem, in te ſolo exultem. Propoſitum & Teſſera vt ſupra.

PRO FERIA VI.

Diligentibus Deum, pax multa & ſecuritas à ſcandalo.

PUnctum imum. *Pax multa diligentibus legem tuam, & non eſt illis ſcandalum.* Pſal. 118. Duo promittuntur diligentibus legem Dei: pax multa, & defectus ſcandali. Conſidera 1mo. totam legem divinam pendere in his duobus: in dilectione Dei ex tota anima & in dilectione proximi. Legem ergo implet qui Deum diligit ſuper omnia: & proximum ſicut ſe ipſum. Conſidera 2do. per pacem multam intelligi abundantiam pacis interioris, hoc eſt, conſenſionis & concordiæ appetituum hominis inter ſe & cum Deo. Conſidera 3tio. ſcandalum eſſe occaſionem ruinæ ſpiritualis: qui ergo diligit legem Dei, non tantum internè pacatus eſt, ſed etiam non ſuſcipit externas occaſiones ad peccandum. Si enim videt mali aliquid in proximo, non inde deterioratur; at potius elevat ſe ad actus heroicos amoris divini, renovando propoſitum

Scandalũ quibus non nocet.

Perfectus in amore Dei non deteriorat.

tur ex ruina alterius, sed potius elevat se ad actus heroicos amoris Dei & proximi & ad actus humilitatis.

Deum nunquam offendendi: humilitatis, cogitando se millies quoq; similiter & deterius peccare posse nisi Deus misericors retineret: amoris proximi, compatiendo fragilitati, orando vt resipiscat. Redi in te ipsum & cogita an facilis fueris ad scandalum patiendum. & si ita est, propone ardentior esse in amore Dei & proximi; vt ex nulla occasione ruinam spiritualem experiaris.

Punctum 2dum. Non dicitur: *servantibus legem, pax multa.* sed *diligentibus.* quia possunt servari mandata Dei ex timore. v. g. pœnarum temporaliũ, vel etiam gehennæ sed taliter servantibus legem Dei non est pax, nec securitas ab occasionibus ruinæ spiritualis. Qui diligit aliquid, continuò cogitat & meditatur de eo quod diligit: de eo loquitur, circa illud se occupat. nec vult separari ab illo, aut contrarium illi facere. An diligas legem Dei? hinc disces, si frequenter de ea meditaris, si crebro loqueris verba ad amorem Dei & proximi spectantia, si nunquam vis à lege Dei deviare. Pete à Deo vt diligas legem eius, quatenus in pace semper maneas, & longè sis ab omni scandalo. Propositum & Tessera vt supra.

Punctum 3tium. Christus Iudæis scandalum & lapis offensionis. O quàm graviter

impegerunt in hoc lapide quando Christum spreverunt & persecuti sunt vsq; ad mortem. Cogita, ad qualem? quare hoc, quia nulla in eis erat charitas sed invidiæ livore tabescebant. Tu quiesce in eo, sicut Iacob, per fidem & charitatem. noli eum reprobare, noli abijcere per peccatum vllum & sic beatus eris. Beatus enim qui non fuerit in Christo scandalizatus. Scandalizatur in Christo, læditur & labitur qui pedem affectûs sui impingit doctrinæ eius, calcando mandata ipsius: aut occasionem accipiendo discredendi ei. O salus & vita mea IESU! prius millies moriar quàm te reprobem, quàm ex te scandalizer! verba vitæ æternæ habes. Vita tua & doctrina tua, vita nostra: mors tua, resurrectio nostra. Esto mihi lapis adiutorij. In manibus tuis porta me ne vnquam offendam ad lapidem alicuius scandali pedem meum.

PRO DIE SABBATI.

Usq; ad adventum Christi sanctè & sine querela vivendum est.

Integritas spiritûs & animæ & corporis, custodienda.

PUnctum imum. *Ipse autem Deus sanctificet vos per omnia, vt integer spiritus vester, & anima & corpus sine querela in adventu Domini nostri Iesu Christi servetur Fidelis est qui vos vocavit, qui etiam faciet.*

ciet. 1. ad Thessal: 5. Monet & precatur Apostolus, vt per sanctificationem divinam simus integri spiritu & anima & corpore: expectantes ad instar virginum prudentum adventum Domini nostri vt cum eo ad perpetuæ beatitudinis nuptias introeamus. Considera 1mo. Spiritum, animam & corpus in integritate servanda esse. Per spiritum superior pars animæ; per animam vires inferiores intelliguntur. Integritas autem hæc fervorem spiritus & sceleris immunitatem designat quatenus absq; corruptione peccati inculpatè & sinè querela vivamus vt nemo sit qui malum aliquid audeat dicere de nobis. Considera 2do. ad adventum Domini nostri in integritate persistendum esse, hoc est, vsq; ad horam mortis nostræ: tunc enim ad veniet Dominus, vt nos paratos ad thalamum gloriæ suæ deducat. Virgines integra corpora student servare sponsis suis, cum quibus mansuræ sunt vsq; ad mortem: quanto magis nos Deo corporis & animæ creatori debemus custodire integrum corpus animam & spiritum, cum quo in æternum victuri sumus.

Quousq; *Quare?*

Fidelis Deus nobis & nos ipsi esse teneŭr. Punctum 2dum. *Fidelis est.* implebit promissa sua; modò nos quoq; vsq; ad adventum eius fidem ipsi servemus. *Qui & faciet.* Non corrumpet corpus animamq; nostram

noſtram ſponſus noſter qui vtrumq; fabricavit; ſed & corpus & animam conſolidabit dotibus glorioſis, & veſtimento luminis gloriæ veſtiet, & incomprehenſibilibus delitijs ſatiabit.

Colloquium. O IESU ſponſe animarum noſtrarum, da mihi inculpatè & ſinè querela vſq; ad adventum tuum vivere. Fac, me tibi ſervem totum toti, vnicum vnico, integrum integerrimo.

MEDITATIONES
Ad reſignationem in voluntatem divinam excitantes.

PRO DOMINICA V. poſt Paſcha.
De Oratione Dominica.

PUnctum 1mum. *Petite & accipietis.* Ioan: 16. Quid petere & quomodo petere debeamus, docuit ipſe Dominus in ſua oratione. Expende 1mo. authorem & præfatiunculam huius orationis. Author quidem eſt cæleſtis Magiſter Chriſtus IESUS, quo nihil ſanctius, ſapientius, amabilius: præfatiuncula verò eſt iſta: *Pater noſter, qui es in cælis.* Et hæc erigit nos in fiduciam poſtulandi, dum nos certiores facit quod ſimus filij Dei, ſcilicet per gratiam & adoptionem. Attende dignita-

Orationis Dominicæ author.

Præfatio.

tem tuam o homo. vide cuius filius sis! si filius Dei es: opera Dei, Patris vtiq; tui facito. Vide item vt fiducialiter ores, vt cum fide vivâ ac spe firmâ. Pater enim est quem oras.

Punctum 2dum. Expende postea articulos, seu partes orationis, quæ sunt septem. Exquibus 1ma. petit ab omnibus semper, & vbiq; promoveri honorem & gloriam Dei. 2da. felicitatem æternam regnumq; cæleste donari nobis. 3ta. auxilium gratiæ ad hoc, vt alacriter & constanter adimpleamus voluntatem Dei. 4ta. necessaria ad vitam tam corporalem quàm spiritualem. 5ta. rogat remissionem peccatorum eo modo fieri nobis, quo ipsi aliis offensas remittimus. 6ta. defensionem à tentationibus, ne tanquam imbecilles in peccata ruamus. 7ma. liberationem tam ab istius, quam à futuræ vitæ calamitatibus. O quanta bona impetraremus, si ferventer & devotè orationem hanc iteraremus! Propositum actus charitatis in Dominica superiore positos sæpè eliciendi. Virtus: Resignatio in voluntatem Dei. Tesseræ: *Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es.*

Partes.

O IESV *si me vis esse in tenebris, sis benedictus: si me vis esse in luce, sis iterum benedictus: si me dignaris consolari, sis benedictus & si*

& si me vis tribulari sis æqvè semper benedictus. Thomas à Kempis.

O Vita vitæ meæ, te totum desidero, me totum tibi offero, totum toti, vnicum vnico. Idem.

PRO FERIA II.

In oratione Dominica beatitudinem æternam & eius media petimus: voluntati divinæ nostram debemus conformare.

PUnctum 1mum. Jn oratione Dominica. 1mo petimus finem nostrum, hoc est, nomen Domini sanctificari, & regnum eius nobis advenire. 2do. petimus media ad hunc finem ducentia. 1mum autem & principale medium ad consequendam æternam beatitudinem est impletio voluntatis divinæ. Si igitur consequi regnum æternum desideramus, voluntatem divinam exequi necesse habemus; vt autem ipsam exequamur continuè orare debemus? *fiat voluntas tua.* Expende in hoc articulo orationis Dominicæ, omnia quæ salubriter desiderare possumus, concludi: scit enim Pater æternus quid nobis opus sit: illius igitur voluntati nos conformare debemus.

Punctum 2dum. *Non omnis qui dicit mihi Domine, Domine. intrabit in regnum cælorum:*

rum, sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum. Matth: 7. Sensus est: Non omnes orationibus deditì student meam implere voluntatem, neq; eius impletionem animitùs precantur: ideoq; cum fatuis virginibus excludentur à regno cælesti. Executio voluntatis Divinæ sola est, quæ aperit ianuam regni divini. Considera quòd voluntas Dei sit sanctificatio nostra; hoc est, voluntas Dei est vt semper sanctificemur: Sanctificamur autem per fidem & charitatem. Considera item quòd voluntas Dei est vt omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam æternam. Si Deus hoc vult, vt non pereamus sed habeamus vitam æternam: nos perire volumus quando non conformamus nos voluntati divinæ, & media, per quæ nos ad vitam æternam vocat exhorrescimus.

Actus resignationis ad læta & tristia, ad vitam & mortem iuxta beneplacitum Dei eliciendus. Tessera sumatur ex die hesterna, & crebro per diem repetatur.

PRO FERIA III.

Factor voluntatis Divinæ est consanguineus Christi.

PUnctum imum. *Qui fecerit voluntatem Patris mei, hic meus frater & soror & Mater*

Mater est. Non negat Christus Matrem & fratrem se habere secundùm humanitatem: sed dicit illum sibi spiritualiter esse fratrē, sororem & matrem, qui implet voluntatem divinam. Expende quomodo intelligenda sunt verba Christi. Christus est filius Dei per naturam; qui autem facit volūtatem divinam est filius Dei per gratiam seu adoptionem: igitur frater Christi est. *Et quia in Christo neq; est masculus neq; fœmina*; *vti frater* ita & soror Christi vocari potest omnis executor voluntatis divinæ. Quia item omnis executor voluntatis divinæ suscepto in animam suam semine verbi divini parturit Christum in cordibus fidelium iuxta Apostolum: *Filioli mei quos iterum parturio donec Christus formetur in vobis*, mater Christi est. O quæ dignitas esse Christi fratrem, sororem, matrem!

Punctum 2dum. Magnificat & beatam dicit vniversus orbis Virginem Beatissimam ob Maternitatem Dei carnalem; cui tamen præfert Christus spiritualem maternitatem Dei, hoc est, custodiam & executionem voluntatis divinæ: *Quin imò beati qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud.* Quis ergo non cupiat facere voluntatem divinam, si tantopere æstimatur factor eiusdem? O ergo *doce me facere vo-* Lucæ 11.

luntatem tuam quia Deus meus es tu. Percute dorsum meum & collum meum vt incuruem ad voluntatem tuam tortuositatem meam! Non enim stat meritum nostrum in multis suavitatibus & consolationibus sed potius in magnis gravitatibus & tribulationibus perferendis.

Thomas à Kem: l. 2.

PRO FERIA IV,

Timentes Dominum, hoc est, servantes mandata eius exaudiuntur: & nihil deest ipsis.

PUnctum imum. *Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet & salvos faciet illos.* Vis vt voluntatem tuam faciat Deus? fac tu voluntatem eius. Vis vt ab eo exaudiaris? time eum timore filiali, noli eum offendere, observa mandata eius, quia sancta sunt, quia salutaria sunt, quia à Deo data sunt. Vis demum salvus fieri? time Deum, sit voluntas tua perpetuò in lege eius: hoc est, voluntas tua ad hoc semper tendat, vt legem Dei custodias. Verè beata anima timentis Deum. Quare beata? quia Deus facit voluntatem eius: quia deprecationem exaudit: quia in omnibus prosperatur iuxta illud: *Et omnia quæcunq; faciet prosperabuntur,* hoc est, in bonum ei omnia cooperabuntur: quia demum salutem æternam consequitur.

Quare beata anima timentis Deum?

Pun-

Punctum 2dum. Timete Dominum omnes Sancti eius, quoniam non est inopia timentibus eum. Psal: 33. Deus prævenit preces & desideria eorum qui ipsum timent, mandata eius custodiendo, & voluntatem eius in omnibus implendo. Nihil deest ipsis in rebus naturæ, nihil deest in rebus gratiæ. volunt sanitatẽ, dat ipsis Deus: volunt benedictionẽ, largè impertitur: volunt solatiũ in adversis, tanquã mater abstergit lachrymas ab oculis eorũ, & super genua sua blanditur eis: desiderãt robur in tentationibus & periculis? firmamentum est Dominus timentibus se: & testamentum ipsius non aliud quàm vt manifestetur illis. Da Domine vt in omnibus & semper & finaliter voluntatem tuam sanctissimam adimpleam: quò tu voluntatem etiam meam facias, & tandem salutem mihi æternam largiaris, manifestando mihi teipsum.

PRO FESTO
Ascensionis Domini.

De apparitionibus Domini in vniversum: & de ijs quæ Ascensionem Domini immediatè præcesserunt.

Punctum 1mum. *Præbuit seipsum viuum post passionem suam, in multis argumentis per dies 40. apparens eis.* Act: 1.

Replica mente apparitiones Christi Domini post resurrectionem suam. Decem hæ leguntur in evangelijs. Ipsa die resurrectionis quinquies apparuisse scribitur. 1mo. quidem Magdalenæ ad monumentum 2do. mulieribus regredientibus à monumento. 3tio. Petro. 4to. duobus discipulis euntibus in Emmaus. 5to. congregatis in Hierusalem absente Thoma. Extra hanc diem. 6to. apparuit congregatis præsente Thoma. 7mo. ad mare Tiberiadis in captura piscium. 8vo. in monte Galilææ secundùm Matthæum. 9no. secundum Marcum novissimè ante ascensionem recumbentibus. 1mo. in ipsa ascensione quando non iam interra sed elevatus in nube manifestior & gloriosior apparuit. Ultra has in evangelio expressas, fuerunt & aliæ eius apparitiones. *Crebra namque erat eius cum suis conversatio priusquam ascendisset in cælum: & hoc ad consolationem ipsorum.* ait S. Aug: vnde & 1. ad Corin: 15. dicitur quòd visus est Iacobo. Et piè creditur quòd etiam Beatissimæ Matri suæ sit visus.

...b: de cō... Jesu evā-gelistarū.

Quare crebræ Christi appari-tiones post resurrectionem?

Punctum 2dum. Quare Christus tam crebrò se suis manifestavit? ad consolationem ipsorum vt supra: deinde ad corroborationem eorum in fide resurrectionis tum etiam ad demonstrandum amorem

suum

suum erga homines: cum quibus per quadraginta dies conversari voluit, ascensionem suam differendo, quamvis ei statim post resurrectionem congruebat locus cælestis. Quare item per 40. dies non plures nec pauciores vivum se exhibere discipulis voluit: quia vt habet glossa per 40. horas mortuus mansit. Dies pro horis commutati, vt pateret liberaliorem esse Deum in consolationibus dandis, parciorem in tribulationibus immittendis. *Per 40. dies typus præsentis sæculi quo Christus in Ecclesia conversatur potest etiã intelligi.* S. Thomas. Sis benedictus pro omnibus apparitionibus & argumentis resurrectionis tuæ Christe IESU! O quando & mihi apparebis in salutem! vtinam post quadragesimam vitæ præsentis ascendam ad te, perpetuæ incorruptionis & gloriæ tuæ felicitate beandus.

Quare per 40. dies.

Punctum 3tium. Ante ipsam ascensionem in cœnaculo Hierosolymitano omnibus Apostolis recumbentibus apparuit: cum quibus convesci dignatus: locutus de regno Dei: incredulitatem exprobravit: sedere Hierosolymis & expectare adventum spiritûs S. & post acceptum Spiritum S. per totum orbem terrarum prædicare, baptisare & miraculis doctrinam comprobare præcepit. Tandem eduxit

eos in Bethaniam, quæ interpretatur domus obedientiæ, significans, quòd per opera obedientiæ transituri essent ad cælestia regna. Venitq; cum illis ad montem Oliveti. Per montem, eminentia Spiritûs in contemplatione; per olivas autem pinguissimi spiritûs devotio intelligitur. Ulterius verò post ista non restat nisi saltus animæ ad Deum. Mons oliveti, locus ascensionis Christi: in cuius clivo Christus orabat, agonizavit, à Iuda traditus, à Iudæis captus ligatusq; est: vt intelligeremus eum per tales labores & dolores gloriam cælestem (quanquam absq; his propter vnionem hypostaticam sibi debebatur) meritoriè comparasse: nosq; similiter hoc & non alio itinere videlicet per labores & tribulationes, cælum conscensuros. Trahe me post te Domine IESU! educ me de tumultu curarum huius sæculi ad montem contemplationis. Da mihi pinguedinem spiritûs. Omne pondus terrenum quod me gravat ad terram, tolle à me: vt ad montem hunc, & ex eo ad te liberè possim ascendere.

S. Bonav.

Pro eadem die.

De ipsius Ascensionis modo.

Consideranda in ascẽsione Dñi.

P*Unctum imum. Videntibus illis elevatus est:* relictis in terra vestigijs: erat

autem

autem hora 6ta. *Videntibus illis.* O beatos oculos qui tale spectaculum videre meruerunt! Viderunt eum in gloria & claritate tali, qualem sustinere valuerunt. *1mo.*
Vidit Abraham cum omnibus omnium fidelium turmis: vidit & gavisus est. Viderunt Apostoli cum ingenti discipulorum turba: viderunt & gavisi sunt. O quale gaudium illud! o felix hora Ascensionis! qua hora IESUS meus cubuit in meridie, in lecto crucis, hac eadem ad delicias Patris sui vadit. *Elevatis manibus benedixit* *2do.*
eis. Illis manibus quæ ad crucem erant elevatæ & acclavatæ, benedixit. Benedic & mihi Domine IESU, descendat super me benedictio illa tua: si quidem perpetuò durat vt revelasti S. Mechtildi. *Fere-* *3tio.*
batur in cælum. A quo ferebatur: & cuius virtute? à seipso: virtute divinitatis suæ: virtute item animæ suæ glorificatæ moventis corpus prout vult. *ferebatur*: quia localiter & successivè movebatur de spatio in spatium; quod est de natura corporis. *Et nubes suscepit eum ab oculis eorum.* *4to.*
Cum iam altiùs elevatus esset, & Apostoli intensissimè ipsum aspicerent, nubes suscepit eum ab oculis eorum. Quare? non vt esset vehiculum & adminiculum Christo ascendenti: sed in testimonium divinitatis eius, dicente Psalte de Deo: *Qui*
ponis

ponis nubem ascensum tuum. vt item declararet eundem se esse qui Moysi locutus est in nube: & eundem se esse cuius gloria
sto. apparebat super tabernaculum in nube. *Ascendens in altum captivam duxit captivitatem.* hoc est, SS. Patres & vniversam multitudinem hominum ab Adam ad vltimum iustum ex limbo eductorum, & ex captivitate diabolica in captivitatem suam, imò in libertatem summam assertorum duxit pro triumpho ad sedem regni sui, fecitq; conregnare secum.

6to. *Punctum 2dum. Ascendit Deus in iubilo:*
Psal: 46. *& Dominus in voce tubæ.* In quali iubilo? in iubilo animæ suæ. O quis intelligat, qualis fuit iubilus animæ Christi? In iubilo animarum cum Christo ascendentium, in jubilo Angelorum, in jubilo cælorum: *Etenim cæli distillaverunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.* In iubilo demum Apostolorum & totius mundi. Nam ex anima Christi Domini gaudium & dulcedo redundavit primò in corpus ipsiusmet Christi, deinde in Angelos, item in Sanctos Christi comites, in Apostolos, in cælos ipsos, imò in totum vniversum.

ffectus. O si & in me derives dulcedinem tuam IESU voluptas cordium! vtinam liquescat anima mea amore tui, gaudio de gloria tua! O si perpetuo iubilem ex te & pro-

popter te! o vtinam ſim inter millia læ-tantium tuorum! Adiunge me & alliga velut captivum ad currum tuum millibus Angelorum & Sanctorum multiplicem. *Tu Domine fuiſti in eis*, hoc eſt, in Angelis & Sanctis. quos ducebas ad cælum, fuiſti in eis velut in throno, velut in curru animato, ille idem qui fuiſti in Sina & Moyſi apparuiſti, ille idem qui in Sancto, hoc eſt, in corpore ſuſcepto ex Virgine MARIA habitas & habitabis in finem. Habita etiam in me & habita in finem. Hoc deſidero, hoc rogo bone Ieſu!

Punctum 3tium. Prævenerunt Principes coniuncti pſallentibus in medio juvencularum tympaniſtriarum. Pſal: 67. Aſcendentem Christum agmina Sanctorum pſallentium & iubilantium vnà cum innocentibus (qui vel propter teneram ætatem vel propter ſervatam ab vtero matris integritatem, vel propter vigorem ſpiritus, juvenculæ; tympaniſtriæ autem propter carnem mortificatam dicuntur) ſequebantur. Principes autem Angelorum Sanctis coniuncti, & innocentibus ad Angelicam puritatem propius accedentibus mixti, prævenerunt vtroſq; & bino clamore in honorē duplicis Chriſti naturæ, portas æternales Regi gloriæ reſerari ab aſſiſtentibus jugiter divinæ Maieſtati ſpiritibus petierunt: non

7mo. Pſalmum hunc adaptat S.Hiron: aſcenſioni.

quod egeret aliquo reserationis ministerio; sed vt omnis spiritus suo obsequio Dominum veneraretur. Qui post interrogationem non ex ignorantia sed ex amore & gaudio profectam, quis nam esset iste Rex gloriæ; responsum accipientes, Dominum fortem & potentem, Dominum potentem in prælio (quod scilicet cum morte & inferno inivit) & rursus Dominum virtutum & quæ in cælis & quæ in terris sunt, ipsum esse Regem gloriæ: protinus igneam romphæam amoverunt, hoc est, declararunt, sanguine Christi restinctam esse iram Dei adversus homines: recluserunt ianuas cæli, hoc est, decretum de admittendis in posterum hominibus in cælum dulci præconio manifestarunt. Statimq; omnes Angeli Deo & Agno cantica gloriæ cecinerunt.

Angeli non sufficiunt tibi laudes canere o dulcis IESU: ego vilissimus pulvis quid faciam? silebo stupens & illud cum David ruminans: Te decet hymnus, *tibi silentium laus* Deus in Sion.

Sic incipit psalm: 64. iuxta 70.

PRO FERIA VI.

De ijs quæ proximè post ascensionem facta.

Marci 16.

PUnctum imum. *Sedet à dextris Dei.* Filius Dei ingressus cælum, illico vnitam

tam sibi fragilitatis nostræ substantiam in dextera gloriæ paternæ collocavit. Quid autem intelligitur per dexteram Patris? intelligitur beatitudo Patris: intelligitur etiam judiciaria potestas. Sedet ergo Christus à dextris Dei: quia manet incorruptibilis in beatitudine Patris: & quia veniet iudicaturus, qui venerat ante iudicandus. 2do. *dedit dona hominibus* cælo invectis, distribuendo illis sedes & pro qualitate meritorum, præmia gloriæ cælestis inter eos partiendo. Ecce quomodo officio suo functus est Iudex vivorum & mortuorum à Patre constitutus. Ad iudicem enim spectat & præmia & pænas merentibus distribuere 3tio. Cantico gloriæ ab Angelis & hominibus celebratus: *Dignus est Agnus qui occisus est accipere virtutem & divinitatem & sapientiam & fortitudinem & honorem & gloriam & benedictionem.* Non quod virtutem & divinitatem & sapientiam & fortitudinem antea non habuerit: sed quod dignus esset hæc insignia per fidem credentium accipere: quatenus nimirum ipsum omnes agnoscerent; & confiterentur esse virtutem & sapientiam Dei, uerumq; Deum & nemo auderet derogare divinitati eius. 4to. Ad Apostolos & discipulos omnes oculis in cælum defixos misit nuntios cum hac legatione

Apoc. 5.

tione: *Viri Galilæi quid statis aspicientes in cælum. Hic IESUS qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cælum.* Ubi ascensio Christi cum adventu eiusdem futuro ad judicandum comparata; vt visio ascensionis firmaret fidem adventûs 2di: & vt ille qui amabatur tanquã Pater ac Redemptor, etiam timeretur, tanquam Iudex. 5to. auditis nuntijs Apostoli & discipuli incipiente Matre Domini adoraverunt in loco vbi steterunt pedes Iesu: & osculati sunt vestigia eius monti impressa. Osculare & tu: & ora vt vestigia Christi perpetuò sint impressa cordi tuo; quo ea iugiter sequaris.

Punctum 2dum. 6to. Cum gaudio & lachrymis devotis regressi sunt conferentes inter se de vita passione & gloria IESU Christi. Intrarunt habitaculum suum manseruntq; & perseverarunt in orationibus cum MARIA Matre IESU expectantes promissum adventum Spiritûs S.

Vide iam anima mea quomodo qui se humiliat exaltabitur! IESUS infra omnia vsq; ad inferos se humiliavit & exinanivit: ideo super omnes cælos & super omnem creaturam exaltatus. Disce te elevare à terra, & ascensiones cordis quotidie facere, vt terra tibi modica imò punctum & nihil

hil cum omnibus bonis suis videatur: quò altiùs à terra fueris, eò minor tibi videbitur. Gaude quia redemptor tuus à dextris Patris sedet: ad hoc enim sedet, vt tibi repropitiet Patrem, teq; ad dexteram suam collocet. Iubila cum Angelis & SS. omnibus. Et quia non sufficis ad jubilandum & psallendum Regi gloriæ, invita ordines spirituum cælestium & omnium Sanctorum, vt tecum & pro te psallant, iubilent, benedicant Domino virtutum Christo IESU. Dic: Psallite Domino qui ascendit super cælum cæli ad orientem. O Cherubim, o Seraphim, o Throni, o Dominationes: spiritus sublimissimi & Deo proximi qui continuò assistitis Altissimo, benedicite magnificate laudate Dominum mecum & pro me. Gaudeamus & exultemus, & demus gloriam ei: quia omnis pulchritudo eius exaltatata est super sidera & species eius in nubibus cæli. Omnis enim pulchritudo Domini & species eiusdem est IESUS Christus splendor & figura substantiæ Patris. O vos virtutes laudate pro me virtutum Dominum. O vos Principatus & Potestates cātate ei qui est fortis & potens in prælio. O Archangeli & Angeli bene psallite ei in vociferatione:

Sedenti in throno & Agno benedictio & honor, & gloria & potestas in sæcula sæculorum Amen.

PRO DIE SABBATI.

De emolumentis Ascensionis Dominicæ.

PUnctum imum. *Expedit vobis vt ego vadam.* Ioan: 16. id eſt, prout explicat S. Thomas, vt recedam à vobis per Aſcenſionem. Aſcenſio Chriſti in cælum magis nobis vtilis quàm præſentia corporalis fuiſſet. 1mo. quidem quia per eam fides noſtra, quæ eſt de non viſis, augetur: ſpes ſublevatur; per hoc enim quod Dominus IESUS naturam humanam à ſe aſſumptam in cælo collocavit, dedit nobis ſpem illuc perveniendi: charitas erigitur ad cæleſtia, iuxta illud: vbi eſt theſaurus tuus, ibi & cor tuum: creſcit reverentia; dum iam non æſtimamus Chriſtum ſecundùm carnem, ſed ſecundùm divinitatem reveremur: & damus gloriam in excelſis habitanti. 2do. quia per aſcenſionem viam nobis Dominus noſter ad cælum aperuit ſecundum illud Michææ 2. *Aſcendit pandens iter ante eos.* Adam primus deſcendit imò lapſus de paradiſo viamq; nobis ſtravit ad mortem & inferos: Adam ſecundus aſcendit, iter ad vitam & cælum nobis apariens. 3tio. quia ſicut Pontifex in veteri teſtamento intrabat in ſanctuarium vt aſſiſteret Deo pro populo; ita &

Ad Hel: 7.

Chri-

Christus intravit in cælum ad interpellandum pro nobis. *Ipsa quippe repræsentatio sui quô ad naturam humanam quam intulit in cælum est quædam interpellatio pro nobis.* 4to. quia ascendit vt in cælorum sede velut Deus & Dominus constitutus, illinc divina bona hominibus mitteret. *Ascendit super omnes cælos vt impleret omnia.* scilicet donis suis secundùm Glossam. Amirare divinam bonitatem: gratias age: gaude de gloria Christi Domini: pete fructus enumeratos Ascensionis eius. S. Thomas. Ad Eph: 4.

Punctum 2dum. Si abiero & præparavero vobis locum, iterum veniam, & accipiam vos ad me ipsum vt vbi ego sum & vos sitis. Ioann: 14.

Ascensio Christi est causa ascensionis nostræ, quasi inchoando ipsam in capite nostro cui oportet membra coniungi. *Veniam & accipiam vos ad me ipsum?* O verba amoris plena! venit ad nos IESUS Christus in morte nostra & accipit nos ad seipsum. O quot millia hominum iam ad se in cælum accepit! ante ascensionem eius nemo; illuc intravit etiam sanctissimus: post ascensionem patet cuivis aula cælestis. Unde S. Hieron: *Ante Christum Abraham apud inferos: post Christum, latro in paradiso.* Idem. *Flammea illa romphæa custos paradisi & præsidentia foribus* In Epitap: Nepotiani.

Cherubim, Christi restincta & reserata sunt sangvine. Vide & admirare Dei misericordiam atq; amorem erga nos: quia propter multam charitatem suam qua dilexit nos, convivificavit & coexcitavit nos, simulq; sedere fecit in cælestibus in Christo IESU. Et hoc ideo vt ostenderet in seculis supervenientibus abundantes divitias gratiæ suæ super nos in Christo IESU vt ait Apostolus ad Ephes 2do. Dicit autem in præterito tempore: *Coexcitavit & consedere nos fecit*: hic enim est mos scripturarum vt interdum futùra tempore præterito declinentur. Quæ maior potest esse miseratio & dilectio Dei ad nos, quam quod sicut filium suum vivificavit: sicut filium suum exaltavit, ita & nos sedere, hoc est regnare faciet in cælestibus vnà cum filio suo; idq; non ob nostra merita, sed ex mera bonitate sua. Age gratias æterno Patri per filium eius. Age gratias & filio eius IESU Christo quod tibi paradisum reseraverit: quod impedimenta ingressûs eius amoverit, quod tibi locum in cælo paraverit. Tota mente, toto affectu Christum in cælos assumptum sequere; vt commoratio & conversatio tua sit solum cum ipso.

MEDITATIONES
De gloria cælesti.

PRO DOMINICA infra Octavam aſcenſionis.

Amabilis ob gloriam cæleſtem perſecutio.

PUnctum 1mum. *Abſq; Synagogis facient vos.* Non timet privari communione hominum qui Dei communione fruitur: nec turbatur, ſi nomen ſuum eijcitur ab hominibus, qui recogitat copioſam ſibi mercedem repoſitam eſſe in cælo propter perſecutiones. *Beati eſtis cum maledixerint vobis homines propter me.* Cogita quanta patiuntur, & in quæ pericula ſe conijciunt homines propter auram vanæ gloriæ; gloria verò æterna tanti non erit, vt pro ea patienter adverſa toleremus? Gratiarum actio pro prædictione adverſitatum facta nobis à Christo ex amore noſtri. Ioann: 15.

Deſiderium patiendi pro Chriſto. Aſpiratio ad gloriam Dei.

Punctum 2dum. Mittam vobis à Patre Spiritum veritatis. O conſolatio! Mittam vobis amicis meis, fratribus meis donum increatum ſcilicet ſpiritum veritatis qui veram doctrinam meam revocet in memoriam veſtram: qui & ipſe vera vos do-

ceat: qui vera vobis gaudia afferat: [qui vos doceat de gloria mea & de gloria vestra quam vobis paraturus vado. Propositum adversa æquanimiter pro Deo & gloria cælesti tolerandi.

Exercitium: *Contemplatio gaudiorum cæli.* Tessera per septimanam quavis die crebrius replicanda, aliqua ex sequentibus:

Tu dux ad astra & semita sis meta nostris cordibus, sis lachrymarum gaudium, sis dulce vitæ præmium.

Recessisti consolator animæ meæ nec valedixisti: ingrediens vias tuas benedixisti tuis nec affui: renuit consolari anima mea, nisi de te dulcedo mea. S. August:

Sicut aquila provocans pullos ad volandum ascendisti: quis mihi dabit pennas & volabo, & requiescam apud te.

PRO FERIA II.

De natura & loco cælestis gloriæ.

PUnctum imum. Gloria cælestis est status quidam æternus, securus, immutabilis & expeditus ab omnibus malis, plenus verò bonis omnibus. Expende singulas excellentias huius statûs: æternitatem, securitatem, immutabilitatem, immunitatem ab omnibus malis, plenitudinem omnium bonorum. Æternitas successionem

nem aut desitionem nescit: securitas nihil timet: immutabilitas detrimentum gloriæ non admittit: plenitudo omniū bonorum omne prorsus malum excludit, & vniversorum bonorum quæcunq; desiderari possunt affluentiam comprehendit.

O felix status! quis non igitur pro eo consequēdo omnia contemnat? IESU bone, quando stabo ad videndum te quando contemplabor gloriam regni tui!

Thomas à Kem: l. 3. de Imit.

Punctum 2dum. Locus cælestis, aut potius supra cælestis, quem Deus in habitationem electorum suorum creavit, est locus clarissimus, vastissimus, temperatissimus, firmissimus, pulcherrimus, amænissimus, deliciosissimus. Expende has singulas proprietates. 1mo. quia est clarissimus: absq; nocte & tenebris vllis perpetua die & luce coruscans. 2do: quia vastissimus; capacitatis immensæ. 3tio. quia temperatissimus; absq; æstate, autumno, hyeme, siccitate, humiditate, & alia insalubri temporum varietate. 4to quia firmissimus; absq; vllo labefactationis aut concussionis periculo, aut ruinæ terrore. 5to. quia pulcherrimus: absq; tribulis & spinis; sed summa amænitate delectabilis. Expende item, locum istum non esse aliquam superficiem necessario ambientem & continentem Sanctos. Corpora enim gloriosa non

indigent contineri à corpore cælesti, cum nihil recipiant ab ipso sed à solo Deo, mediante anima. Unde in Revelationibus S. Birgittæ Christus ipse dicit: *In cælesti gloria non est terra subtus, nec cælum superius sed ego ipse creator omnium, ego sum subtus & supra: ego extra & intra.* O locus amabilis! Deus cordis mei & pars mea Deus in æternum! concupiscit & deficit anima mea in atria tua. O quando transibo in locum tabernaculi admirabilis vsq; ad domum Dei!

lib: 6. c. 27.

PRO FERIA III.

De societate Sanctorum in cælis.

PUnctum imum. Societas & communio cælitum inter se, est supra captum nostrum iucunda. omnes enim sunt festivi atq; gaudentes: omnes pulcherrimi absq; macula, absq; ruga, absq; defectu omni. O ... bona in omnibus cum perfecta charitate. Cuncti ornati stolis albis & palmas tenentes. Stolæ albæ lætitiam ac beatitudinem designant: palmæ, victoriam & triumphos. O quæ & quales palmæ illæ? quales stolæ? quo purius & pretiosius lavacrum, in quo tinguntur panni, eo hi pulchriores & cariores. Quid purius quid pretiosius sanguine Agni in quo SS. stolas suas dealbaverunt? Percurre mente cho-

ros Angelorum omniumq; spirituum cælestium: ordines item Patriarcharum Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum, Sacerdotum, Eremitarum, Virginum, Sanctarumq; mulierum & recogita quanta sit felicitas in tali consortio præsentem Dei vultum cernere & perpetuæ incorruptionis munere lætari. Aspira identidem ad hanc societatem: Mater sancta Hierusalem, Civitas Dei, quàm pulchra es & quàm decora in delicijs tuis! Gloriosa dicta sunt de te: sicut lætantium omnium habitatio in te. O quando vota mea confessiones & laudes reddam in conspectu populi tui Hierusalē!

Punctum 2dum. Expende quàm iucunda sit familiaritas & consuetudo inter Sanctos adhuc in terris degentes vti fuit inter S. Antonium & S. Paulum Patrem nostrum: vti fuit inter S. Thomam & D. Bonaventuram, inter Basilium & Gregorium Nazianſenum, & alios multos. Si tam suavis societas Sanctorum in terris: qualis putas in cælis erit? describit eam Augustinus in meditationibus metricè:

Clari, vividi, iucundi, nullis patent casibus.
Absunt morbi semper sanis, senectus iuvenibus.
Hic perenne tenent esse: nam transire transiit.
Inde virent, vigent, florent: corruptela corruit.
Immortalitatis vigor, mortis ius absorbuit.

Qui ſcientem cuncta ſciunt, qui neſcire nequeunt,
Nam & pectoris arcana penetrant alterutrū.
Vnum volunt, vnum nolunt: vnitas eſt mentiū,
Avidi & ſemper pleni quod habent deſiderant:
Non ſatietas faſtidit, neq; fames cruciat.
Novas ſemper harmonias vox meloda con crepat:
Et in iubilum prolata mulcent aures organa.
Digna, per quem ſunt victores, Regi dant præconia.

Regina Saba anima converſa, anima fidelis bene ſeipſam & ſenſus corporis regens, quomodo non deficis conſiderando ordinem, venuſtatem, ornatum, & habitacula miniſtrorum Salomonis cæleſtis! Beati ſervi tui Domine, qui ſtant coram te ſemper. Beati qui habitant in domo tua Domine: in ſæcula ſæculorum laudabunt te!

PRO FERIA IV.

De gloria animæ cuiuſq; beati.

PUnctum imum. Gloriam animæ beatæ per tres eiuſdem ſpirituales facultates diſcurrendo expende. In primis expende gloriam memoriæ, quæ ita immergetur in abyſſum divinitatis, & ita erit plena Deo vt non poſſit eius obliviſci, aut ad rem aliquam ſine eo divertere. Continuo recordabitur beneficiorum & grati-

gratiarum omnium à Deo acceptarum atq; exinde exultabit & gestiet ad iuges Deo laudes, gratiasq; persolvendas. Accedet & illud bonum memoriæ, quia omnia ab orbe condito gesta, omnes omnium sæculorum historias complectetur. Quis ergo illam vanis occupare velit, atq; ad divina ruminanda seriò applicare abnuat, quam confidit talibus donis à Deo munerandam.

Punctum 2dum. Expende gloriam intellectûs ex clara visione Dei. Et 1mo quidem videbit facie ad faciem SS. Trinitatem: & cognoscet quomodo Pater Filium generat: & vterq; Spiritum Sanctum spirat: & quomodo tres personæ vnus sunt Deus. 2do. videbit omnes divinas perfectiones: sapientiam, bonitatem, charitatem, &c. 3tio. videbit altissima mysteria Incarnationis, & stupenda humanitatis Christi opera. 4to. videbit clarè secreta Dei iudicia circa hominum gubernationē. Accedet & illud bonum intellectûs quia omnes scientias tam naturales quàm supernaturales perfectissimè callebit, omnes rerum naturas vires ac proprietates noscet. Infimus beatorum plura sciet & exactius intelliget quàm Adam vel Salomon sapientissimus. Revela oculos meos Domine & considerabo mirabilia de lege tua; vt postmodum in cælo considerem

mira-

mirabilia de divinitate tua. Faciem tuam illumina super servum tuum: & doce me iustificationes tuas, per quas nunc iustificer, postea glorificer.

Punctum 3tium. Expende demum gloriam voluntatis quæ erit quoq; plena Deo, eiq; vnione perpetuâ arctissimè coniuncta. Ex tota fortitudine sua Deum diliget vt Patrem & amicum, vt sponsum & vltimum finem suum. Exquo 1mo. inexplicabiles voluptates percipiet. 2do. plenam satietatem omnium desideriorum & appetitionum obtinebit. 3tio. nullam contradictionem internam aut externam experietur. Quis ergo abnuat suam hic abnegare divinoq; conformare bebeneplacito voluntatem, quam sperat sine vllo fastidio inebriandam torrente voluptatis divinæ. Propositum. Exercitium. Tessera vt supra.

PRO FERIA V.

De gloria corporis cuiusq; beati.

Qudtuor dotes corporis gloriosi.

PUnctum 1mum. Gloria corporis cuiusq; beati in duobus potissimum consistit, videlicet in dotibus & in sensuum delciijs. Expende imprimis 4. dotes corporis gloriosi. 1ma dos claritas cum ineffabili pulchritudine: per quam iusti fulgebunt sicut sol ad similitudinem corporis

Chri-

Christi Domini. Tunc vulnera quæ quis in hac vita pro Deo accepit, erunt tanquam gemmæ pretiosæ: tunc tota structura corporis proportionem & harmoniam habebit admirandam: quantoq; quis beatior erit, tanto magis hæc habebit. 2da dos impatibilitas seu immortalitas impatibilis, per quam Sancti nullum sentient dolorem, aut infirmitatem: non nocebit illis ignis & aqua· semper erunt in tali vigore qui nullum detrimentum patietur. 3tia agilitas seu celeritas, per quam poterunt ab vno loco in alium quantumvis remotissimum instar scintillæ aut fulguris sine vlla defatigatione aut mora discurrere. 4ta dos est subtilitas per quam poterunt cælos penetrare, & quodvis aliud corpus sine impedimento. Quis hæc expendens ad maiorem Dei amorem non accendatur & ad mortificandam carnem non excitetur.

Punctum 2dum. Expende postea delectationem 5. sensuum quam percipient beati ex proportionatis sibi obiectis. 1mo. visus ex aspectu tot glorificatorum corporum maximè Christi Domini & Beatissimæ Virginis Matris. 2do auditus ex mutuo colloquio vnanimiq; concentu & laude Dei, nec non ex dulci concentu & sono orbium cælestium. 3tio. odoratus ex

suavi-

ſuaviſſimo glorioſorum corporum maximè Chriſti Domini & Beatiſſimæ Virginis odore. 4to. guſtus ex quodam nectare cælico & perenni ſuavitate ac ſatietate quam abſq; fame & faſtidio palatum ſentiet. 5to. tactus ex convenientiſſima ſibi cæleſtis paradiſi temperie, voluptatumq; totum corpus afficientium vbertate. Ad hæc audita inardeſcit animus cum corpore meo, iamq; illic cupit aſſiſtere vbi ſe ſperat ſine fine gaudere. Deus Deus meus, ſitivit ad te anima mea: quam multipliciter tibi caro mea! Propoſitum. Teſſera. Exercitium vt ſupra.

PRO FERIA VI.

De gaudio quod percipiet vnuſquiſq; electus ex aliorum gloria.

Sanctorũ in cælis multitudo, qualitas. Ordo.

P*Unctum imum.* Expende quam ingenti gaudio perfruiturus ſit quivis beatorum de aliorum beatitudine. 1mo quia illorum numerus erit multus & planè infinitus. 2do quia qualitas eorum erit gratioſiſſima: omnes enim erunt nobiliſſimi, Sanctiſſimi, affabiliſſimi, ſpecioſiſſimi. 3tio: quia ordinem inter ſe habebunt admirabilem: neq; etenim erunt æquales, ſed diverſitatem habebunt in pulchritudine & claritate iuxta gradus meritorum diverſos: aliam eminentiam habebunt Angeli,

geli, aliam Archangeli, aliam Principatus, Virtutes, Poteſtates, Dominationes, Throni, Cherubim, Seraphim, Doctores, Sacerdotes, Religioſi, Virgines, Viduæ, & ſic de cæteris. 4to. quia in tanta multitudine & varietate diligent ſe mutuo, & vnuſquiſq; alterum velut ſe ipſum perfectè diliget, accedente ſumma voluntatum conſenſione, abſq; vlla repugnantia, ambitione aut invidia. O ſocietas beata, in qua nec multitudo confundit, nec excellentia inflat, nec turbat varietas, nec inæqualitas affert diſſenſionem, aut amorem remittit! Si placet tibi anima mea adeo dulcis ſocietas, crebro ad eam aſpira; vtq; illi aggregeris, virtutes ipſius imitare.

Mutua dilectio.

Punctum 2dum. Expende quantò maius gaudium percepturus ſit quivis electus ex eminentiore Beatiſſimæ Virginis Deiparæ tam in anima quam in corpore gloria, quæ aliorum beatorum non ſolum diviſim, ſed etiam collectim ſumptam gloriam ſuperat. Quanto inſuper abundantius habiturus ſit gaudium de immenſa ſanctiſſimæ humanitatis Chriſti Domini tam quoad animam, quam quoad corpus gloria, quæ non ſolum beatorum omnium, ſed etiam ipſius Beatiſſimæ Matris infinitis penè modis tranſcendit beatitudinem.

Gaudium de Gloria V. Beatiſſimæ.

De Gloria Chriſti Domini.

O JESU & MARIA, dulces amores mei patiar ego, moriar ego amore vestri; totus sim vester nullus meus.

De gloria SS. Trinitatis.

Punctum 3tium. Expende quanto demum sublimius gaudium habiturus sit quivis electus ex infinita & incomprehensibili gloria ipsius Sanctissimæ Trinitatis, quæ eminentissimè omnium beatorum felicitatem in se continet. Et quidem tantò sublimius erit gaudium cuiusq; beati, quantò sublimius & amplius Creatorem hîc præ omnibus creaturis diligit. Quam ergo purè, ardenter, constanter à nobis colendus, diligendus, & glorificandus Deus, ex cuius visione inæstimabilem lætitiam nos percepturos speramus. Propositum. Exercitium vt supra.

PRO DIE SABBATI.

De æternitate cælestis gloriæ.

Æternitas quid?

PUnctum 1mum. Æternitas est *interminabilis vitæ tota simul & perfecta possessio.* Quare nulla datur in æternitate successio, non it annus post annum, non dies post diem, non hora post horam, sed omnia simul habentur. Non datur item in æternitate finis. Cogita mille annos: decem, viginti quinquaginta, centum millia: cogita mille millia annorum: quot sunt in vniversa terra minutissimæ arenæ, quot guttæ in oceano, quot gra-

In æternitate nec successio, nec finis datur.

mina in campis, quot folia in arboribus: ſint licet tot annorum myriades; nihil tamen per eas æternitati accedet aut decedet. O anima mea ſuſpira ſemper ad æternitatem beatam!

Punctum 2dum. Pone tibi ob oculos omnia, quæ dicta ſunt de natura, loco, ſocietate gloriæ cæleſtis: item quæ dicta ſunt de gloria animæ & corporis beatorum; & expende ſingillatim cuncta fore æterna. In hac mortali vita diuturnum nihil eſt. Voluptates, divitiæ, honores, familiaritates, omnia deniq; velociter tranſeunt; ſed in cæleſti gloria, & ſtatus æternus, & ſocietas æterna, & gaudium animæ æternum, & dotes corporis æternæ; vniverſa ſine fine duratura, idq; abſq; vllo faſtidio & moleſtia. In hac vita & ſi grata quies, tamen niſi motu & agitatione interpoletur moleſtiam ac putrefactionem corporis adducit: at quies æterna nullam moleſtiam pariet, imò appetentiam ſui & novitatem quandam æternam procreabit. O quam vani ſunt filij hominum in delicijs ſuis, qui pro vnica momentanea voluptate vendunt æternam. O æternitas beata, quàm raró verſaris in mentibus hominum! Propoſitum. Exercitium. Teſſera vt ſupra.

MEDITATIONES
De Spiritu Sancto.
PRO DOMINICA Pentecostes.
De circumstantÿs adventus Spiritus Sancti.

PUnctum imum. Jn Festo Pentecostes cum essent Apostoli cum Beatissima Virgine & multitudine discipulorum pariter in eodem loco, factus est repente de cælo sonus, tanquam advenientis Spiritûs vehementis, & replevit totam domum. Considera 1mo. Spiritum Sanctum in die Pentecostes, id est in festivitate constituta in memoriam datæ legis venisse, vt per hoc daretur intelligi, quia ille venit ad imprimendam cordibus memoriam novæ legis datæ à Christo. Considera 2do. repente venisse, quia nescit tarda molimina Spiritûs S. gratia. Considera 3tio. venisse in sono seu vento: quia Spiritus S. mundat animas, separans à tritico virtutum paleas vitiorum: quia item hominem vivificat, recreat, & refrigerat ab æstu libidinoso. 4to. venisse in vento vehementi ad notandam potentiam quâ Spiritûs S. conversiones peccatorum, & in iustis virtutes varias operatur. Considera 5to. repletam esse totam domum ad expri-

Cur Spiritus S. venit in die Pentecostes. *Cur repente.* *Cur in sono.* *Cur in vehementi sono.* *Cur replevit totam domum.*

exprimendum. quòd ad quem Spiritûs S. ingreditur, omnes facultates eius donis suis implet: memoriam implet sanctis cogitationibus, intellectum pijs discursibus, voluntatem ferventibus affectibus, passiones honestis appetitionibus, totum hominem cælestibus virtutibus. Invoca Spiritum S. & pete vt veniat in te cum donis & fructibus suis, teq; confirmet in amore Dei.

Cur in forma ignis?

P*unctum 2dum. Et apparuerunt illis dispertitæ lingvæ, tanquam ignis, seditq; supra singulos eorum.* Considera 1mo. Spiritum S. apparuisse in forma ignis ad significandum quod sicut ignis purificat, illuminat, accendit, in altum tollit, & transformat in se quidquid ipsi coniungitur: ita quoq; Spiritus Sanctus eosdem effectus in anima operatur. Considera 2do. apparuisse in figura linguarum non cordium: quia Spiritus S. dabatur Apostolis, vt non tantum amarent, sed etiam vt suis linguis Christi legem passionem & mortem ac resurrectionem prædicarent. Considera 3tio. illud. *Sedit supra singulos eorum* per quod insinuatur quia Spiritus S. ita venit ad nos, vt super nos sedeat, hoc est, perpetuò quiescat nunquam recessurus nisi nos illum expellamus. S. Bonaventura sic meditatur: *Spiritus Sanctus apparuit*

Cur in figura linguarum.

Cur sedit?

in igne vt calefaceret frigidos & in linguis vt doceret ignaros, & in sono vt terreret rebelles. Invoca Spiritum S. Ora vt te frigidum calefaciat: ignarum doceat: tepidum salutari timore concutiat: vtq; perpetuo in te velut in templo suo maneat. Propositum custodiendi fervorem spiritus. Exercitium *fervor spiritus.* Tessera per septimanã frequenter repetenda eligatur.

Veni creator Spiritus: imple superna gratiâ quæ tu creasti pectora.

O lux quæ illuminas omnia tota simul, semel & semper, absorbe me in tuæ claritatis abyssum vt videam vndiq; te in te, me in te & cuncta sub te. S. August: in soli.

Da mihi te Deus meus: te enim amo, & si parum est, amem validius. Currat vita mea in amplexus tuos, nec avertatur, donec abscondatur in abscondito vultus tui. Aug: lib: 13. Confess.

PRO FERIA II.

De nominibus Spiritûs Sancti.

Tertia persona SS. Triadis nõ habet peculiare nomen.

PUnctum *imum.* Considera 1mo quòd tertia persona Sanctissimæ Trinitatis procedens per modum amoris non habet proprium & peculiare nomen. *Deum enim nominare sicut & cognoscere non possumus nisi ex creaturis: & quia in creaturis communicatio naturæ non est nisi per generatio-*

rationem, processio in Divinis non habet proprium vel speciale nomen nisi generationis. Unde processio, quæ non est generatio remansit sine nomine: sed potest vocari, & vo*catur spiratio, quia est processio Spiritus.* Considera 2do. Quamvis persona procedens per modum amoris, non habeat peculiare nomen, ex vsu tamen Ecclesiæ & scripturæ accomodatur & appropriatur ei nomen Spiritûs Sancti & quidem convenientissimè. *Quia nomen Spiritûs in rebus corporeis impulsionem quandam & motionem significare videtur; nam flatum & ventum, Spiritum appellamus: est autem proprium amoris quod moveat & impellat voluntatem amantis in amatum. Sanctitas verò illis attribuitur quæ in Deum ordinantur. Quia igitur tertia persona divina procedit per modum amoris quo Deus amatur, convenienter Spiritus Sanctus nominatur.* S. Thom: 1. p. q. 36. art: 1.

Ex vsu Ecclesiæ vocatur Spiritus.

Nomen Spiritûs in rebus corporeis quid significat?

Punctum 2dum. Item Spiritus S. vocatur estq; amor tripliciter iuxta meditationem S. Bonav: essentialiter, personaliter, & exēplariter. Essentialiter vt Deus, personaliter vt persona, exemplariter vt exemplar amoris nostri: sicut enim ipse est amor Patris ad Filium, & vicissim Filij ad Patrem; ita in nobis omnis amor debet esse ex Deo, & ad Deum ordinari. Quia

Item vocatur amor.

verò amor habet rationem primi doni, per quod omnia dona gratuita donantur, ideo namq; damus aliquid gratis alicui, quia ei bonum volumus, atq; sic primum quod ei damus est amor ipse, quo ei bonum volumus: ideo Spiritus S. cum procedat vt amor, procedit etiam velut *donum primum.* atq; idcirco etiam *Donum Dei* appellatur. Est Spiritus S. Donum Dei ad intra: quia Pater dat eum Filio, Filius dat eum Patri, dum se mutuo diligunt per Spiritum S. Est donum ad extra: quia se nobis in donis & fructibus suis communicat.

Item donũ Dei.

Punctum 3tium. Vocatur insuper Dexteræ Dei Digitus: quia vt ait S. Bonav: *Sicut corporales res digito demonstrantur, ita per Spiritum S. ostenduntur res spirituales oculo spirituali.* Item dicitur Paracletus, id est consolator: quia consolationes cælestes mentibus instillat. Vocatur etiam Paracletus ideò, quia est amor: amor autem facit consolationem & gaudium: & alia quæ ipsi appropriantur, ex eo quia est amor, derivantur nomina. *O Creator Spiritus move semper voluntatem meam, imò etiam rebellem impelle ad Deum: dirige & ordina me meaq; omnia: & fac me firmiter ac mundo corde adhærere bono incommutabili. O amor qui semper ardes accende me,*

Dexteræ Dei digitus.

Paracletus.

Affectus.

totum

totum me occupa, totum absorbe; vt nulla pars mei vanis pateat amoribus. O complexus o svavitas, o nexus Patris & Filij ita me coniunge Deo, vt nihil me posit ab eo separare. O donum primum, donum increatum, donum immensum: da te mihi Deus meus! O Pater æterne rogo te mitte mihi in nomine Filij tui donum hoc a te Filioq; tuo procedens personaliter: mitte mihi, & magnalia tua prædicabo; mitte mihi & cor meum, ac lingua mea ardebit amore tuo; mitte mihi & tota domus animæ meæ replebitur maiestate tua. O digitus Paternæ dexteræ, ne quæso scribas contra me decretum æternæ damnationis, sicut contra Regem Balthasar scripsisti sed scribe me in libro vitæ. Ostende mihi viam per quam ambulem, & da gloriam in loco cælesti. O Paraclete! o consolator optime, o dulcis hospes animæ! o dulce refrigerium, verte mihi omnem amaritudinem in consolationem. Consolationes tuæ in hac lachrymarum valle lætificent animam meam antequam ad illud cæleste plenum gaudium intrare liceat.

PRO FERIA III.

De prædicatione & irrisione Apostolorum ipso die Pentecostes.

PUnctum imum. *Repleti Spiritu Sancto Apostoli cæperunt varijs linguis loqui*

magnalia Dei. Conſidera 1mo. poſt acceptum Spiritum Sanctum Apoſtolos incæpiſſe loqui: quia Spiritus S. non vult ſua talenta defodi in terram, ſed ſtatim in ſalutem animarum promi. Conſidera 2do. varijs linguis locutos fuiſſe ad varias gentes tunc Hieroſolymis congregatas cathechiſandas & in fide inſtruendas. Conſidera 3tio. locutos eſſe magnalia Dei. Nam quilibet Spiritus movet ad loquendum quæ ſua ſunt: Spiritus mundi movet ad loquendum de mundo: ſpiritus carnis de carnalibus: ſpiritus ſuperbiæ, de proprijs excellentijs: ſpiritus divinus de miſericordia, iuſtitia, alijſq; magnalijs divinis. Loquere & tu quæ decent ſanam doctrinam: loquere magnalia Dei; vt pateat ſpiritum S. habitare in corde tuo velut directorem lingvæ tuæ. Conſidera 4to. omnipotentiam qua ſubitò Apoſtolos ex rudibus piſcatoribus ſapientiſſimos Sancti Evangelij præcones reddidit: ex imperfectis & timidis perfectos & fortes ad ſubeundam mortem effecit. O quam mirabilis artifex Spiritus iſte!

Pro varietate ſpirituũ motorũ lingvæ variæ loquela.

Punctũ 2dũ. Apoſtoli prædicãtes ab aliquibus ſuſpiciebãtur & audiebãtur, ab alijs irridebãtur & mero pleni iudicabãtur: quos S. Petrus modeſtè ad monens prænuntiatã in vaticinio Ioelis effuſionem Spiritus S.

hodie

hodie impletam esse deduxit non absq; copioso fructu. Considera 1mo. quod nunquam desint mali homines, qui bonos irrideant, carpant, & vexent. Considera 2do. Quàm necessaria sit vero animarum zelatori tolerantia irrisionum, oblocutionum, persecutionum, etiam tunc quando speratus non sequitur fructus. Considera 3tio. energiam verborum S. Petri ex motu Spiritûs Sancti prodeuntium: quorum virtute tria millia hominum, prima vice in Christum crediderunt; altera, quinq; millia. O vis immensa Spiritûs S. in corda obduratissima! Propositum. Exercitium. Tessera sumatur ex hesterna die.

PRO FERIA IV.

De triplici poculo Spiritus Sancti.

PUnctum 1mum. Tria vt habetur in revelationibus S. Mechtildi factis, operatus est Spiritus sanctus in Apostolis. 1mo. ita eos permutavit virtute sua divinâ; vt de timidis & infirmis & sui amantibus facti sint fortes & adversorum ac mortis ipsius tolerantissimi, imò inter opprobria & supplicia gaudentes. 2do. sicut ignis ferrum à scoria purgat, ita Spiritûs S. Apostolos ab omni sorde purificavit & ad plenum sanctificavit. 3tio. sicut aurum igne liquatum cuicunq; formæ in-

fundatur, eius imaginem in se repræsentat; ita Spiritus S. Apostolos igne sui amoris liquefactos imagini divinæ conformavit iuxta illud: *Ego dixi dij estis.* Et nos hæc tria à Spiritu S. petere debemus, vt nimirum nos de infirmis fortes & animosos in adversis faciat: vt ad plenum purificet: vt conformet imagini divinæ; sic fiet mutatio dexteræ excelsi in nobis.

Punctum 2dum. In ijsdem revelationibus habetur quod Spiritus S. tria pocula obtulit Apostolis. In 1mo propinavit ipsis vinum amoris divini quod effecit, vt plane sui ipsius obliti sint, nec vllum commodum suum, sed solam Dei gloriam quæsierint. In 2do merum divinæ consolationis & dulcedinis præ qua desipuit ipsis omne mundanum gaudium. In 3tio nectar amoris cælestium: quo quasi inebriati cælestia & cælestium conditorem per mille mortes quærebant. Pete quoq; tu hæc pocula à Spiritu divino, vt ab vbere consolationis eius repletus non amplius terrenas iucunditates desideres.

PRO FERIA V.

De donis Spiritu Sancti.

P*Unctum 1mum.* Dona Spiritûs Sancti sunt habitus supernaturales quibus homo perficitur ad promptè obediendum instin-

instinctui divino. Et sunt septem: donum sapientiæ, donum intellectûs, donum scientiæ, donum consilij, donum pietatis, donum fortitudinis, donum timoris Domini. Per quatuor priora perficitur intellectus hominis ad cognoscendam speculativè & practicè veritatem divinam; per tria posteriora perficitur voluntas ad vivendum iuxta veritatem divinam. Per donum intellectus penetramus ea quæ sunt supra captum nostrum. Per donum sapientiæ, rectè iudicamus de Deo. Per donum scientiæ, humana ad fidem pertinentia cognoscimus per causas. Per donum consilij, dirigimur, quid agendum quid omittendum sit. Pietas misericordes nos facit: fortitudo animosos inter pericula mortis pro fide & justitia: timor declinantes à malo. Confitere coram Deo debilitatem intellectus & voluntatis tuæ. Intellectus facilè errat: voluntas facilè labitur: ac proinde dona Spiritus S. humiliter pete.

Punctum 2dum. Considera contra quæ vitia dentur prædicta dona à Spiritu S. Nam vt ait D. Gregorius 2. Moralium. *Dat Spiritûs S. sapientiam contra stultitiam, intellectum contra hebetudinem, scientiam contra ignorantiam, consilium contra præcipitationem, fortitudinem contra timorem,* *Quæ vitia opposita donis Spiritûs S.*

pieta-

pietatem contra duritiam, humilitatem seu timorem Domini, contra superbiam.

Necessitas donorum Spiritûs S. Considera deinde necessitatem horum donorum. Psalmo enim 142. dicitur: *Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam*: quia scilicet vt S. Thomas explicat, *in hæreditatem terræ illius beatorum, nullus potest pervenire nisi moveatur & deducatur à Spiritu S. per dona sua.* Quàm igitur frequenter orare debemus vt hæc dona dentur nobis. Ora nunc etiam, crebroq; ora & sine dubio Pater cælestis dabit Spiritum bonum cum charismatibus suis tibi timenti se.

PRO FERIA IV.

De fructibus Spiritus Sancti.

PUnctum imum. Fructus Spiritûs S. sunt actus virtute Spiritûs S. procedentes ab homine habentes in se perfectionem ac suavitatem. Operatio enim hominis si procedit secundùm facultatem rationis, vocatur fructus rationis; si verò procedit ab hominem secundum virtutem Spiritûs S. vocatur fructus Spiritûs S. quasi cuiusdam divini seminis. Numerantur autem 12. fructus Spiritûs S. ad Galatas 5. *Charitas, Gaudium, Pax, Patientia, Longanimitas, Modestia, bonitas, benignitas, Mansuetudo, Fides, Continentia, Castitas.*

Consi-

Considera ideo hæc vocari fructus Spiritus S. quia sicut in corporalibus fructus est, id quod ex planta vel semine productum, ad suam perfectionem pervenit & habet in se suavitatem: ita actus præfati Spiritûs S. virtute à nobis eliciti perfectionem in se habent & svavitatem. Suavis est charitas, suave gaudium, pax, patientia, &c. Ama hos fructus quia dulces sunt gutturi nostro spirituali.

Punctum 2dum. Fructibus enumeratis contrariantur opera carnis in eadem epistola ad Galátas recensita, quæ sunt: *Fornicatio, immunditia, idolorum servitus, veneficia, inimicitiæ, contentiones, æmulationes, dissensiones, animositates, hæreses, invidiæ, ebrietates, comessationes.* Ex fructibus arbor cognoscitur. Examina te an Spiritûs S. cum suis fructibus, an spiritus malus in te habitet cum carnis operibus: & convenientes affectus elice.

Opera carnis côtraria operibus seu fructibus spiritûs.

PRO DIE SABBATI.

De missione Spiritûs Sancti.

PUnctum imum. *Paraclitus autem Spiritûs S. quem mittet Pater in nomine meo.* Et: *Paraclitus autem Spiritus S. quem ego mittam vobis à Patre.* Missio in divinis duo importat: processionem divinæ personæ ab altera, & aliquem effectum tempo-

Missio duo dicit: processionem & effectum aliquẽ temporalem.

temporalem in creatura rationali. Quia ergo & Pater mittit Spiritum S: & Filius mittit eundem: ſequitur quod procedit ab vtroq;. Pater autem ut advertit Auguſt: lib, 2. de Trinitate cap: 5. *Nunquam legitur eſſe miſſus quia a nullo procedit.*

Miſsio duplex. *Punctum 2dum.* Miſſio inquantum importat effectum aliquem temporalem, duplex eſt: alia viſibilis, qualis fuit miſſio Filij Dei in carne humana ad nos venientis, & miſſio Spiritûs S. in ſpeciè viſibili linguarum in Apoſtolos deſcendentis: alia inviſibilis, quæ fit abſq; vlla ſpecie viſibili: & hæc in qualibet collatione gratiæ ſive primæ ſivæ ſecundæ nobis contingit. Expende hic amorem Dei erga nos immenſum, quando & Filium ſuum & Spiritum S. in cauſa ſalutis noſtræ mittit. Gratias age: precare Patrem & Filium vt mittant tibi Spiritum S. qui admirabiles in anima tua operetur effectus.

MEDITATIONES

De Sanctiſſima Trinitate: & Sacramento Euchariſtiæ.

PRO FESTO SS. TRINITATIS.

Deus vnus & trinus: conditor hominis.

Pun-

PUnctum imum. Dominus Deus noster vnus est in natura, trinus in personis, Pater, & Filius, & Spiritus S. hoc est, sunt in divinis tres personæ inter se distinctæ; vna Deitatis natura, vna omnipotentia, æternitas, gloria, Maiestas, & cætera, quæ in Symbolo D. Athanasij habentur. Considera ab intelligentia nostra mysterium SS̃mæ Trinitatis absconditum esse vt cognoscentes ignorantiam nostram, captivemus intellectum in obsequium fidei & per fidem mereamur. Te invoco o Beata Trinitas Pater, Filius & Spiritûs S. Deus, Dominus, Paracletus: Genitor, Genitus, Regenerans: Verum lumen, ex lumine vero, vera illuminatio: Fons, flumen, irrigatio: à quo omnia, in quo omnia, per quem omnia: Vivens, vita, viventium vivificator: tu es Deus & non est alius præter te. S. Augst: in medit. *Affectus.*

Punctum 2dum. Hic Deus vnus & trinus creavit hominem ad similitudinem suam. Nam sicut in SS̃ma Trinitate vna est natura divina & tres personæ distinctæ: sic in homine vna est anima spiritualis, & tres spirituales potentiæ, memoria, intellectus, & voluntas. Etiam processionum divinarum datur in homine similitudo. Nam in eo procedit verbum *Imago SS. Trinitatis in homine.*

cordis

cordis per intellectum, & amor procedit per voluntatem. Eiusdem Sanctissimæ Triadis est quoque in creaturis irrationalibus vestigium seu imperfecta similitudo quoad naturam divinam, inquantum apparet in illis intellectus producens: iam verò quoad tripersonalitatem, in quantum habent principium, speciem, ordinem. Principium Patrem, species sapientiam Patris, hoc est Filium, ordo quo quævis creatura ordinatur in bonum, monstrat amorem spiritum S. Quare ex omnium creaturarum conspectu excitanda est memoria, laus, amor SS. Trinitatis.

Punctum 3tium. Hic idem vnus Deus & trinus peculiariter hominem ex gratuita bonitate & misericordia sua respexit & adamavit: Pater quidem creando illum, dotando, conservando. Filius redimendo, merita illi sua applicando, in cohæredem regni adsciscendo, Sanctissimæ Eucharistiæ participationem dando: Spiritûs S. vocando, iustificando, tot donis ornando, dono perseverantiæ coronando. Adverte hîc quod licet quidam effectus peculiariter singulis personis approprientur: tamen quidquid ad extra vna persona operatur, etiam aliæ inseparabiliter & indivisibiliter operantur. Elice actus fidei, laudis, adorationis Sanctissimæ Trinitatis

& de-

& desiderij videre eandem. Propositum versiculum. *Gloria Patri*, in officio divino devotè ac reverenter recitandi, similiter hymnum *Te Deum laudamus* post sacrificium Missæ vel tempore opportuno.

Exercitium? *Cultus specialis Sanctissimæ Trinitatis & desiderium videndi ipsam.*

Tesseræ crebrius repetendæ diebus festivitatem Corporis Christi antecedentibus:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens.

Te invoco o Beata Trinitas, vt venias in me & me templum facias dignum gloriæ tuæ. S. August in meditat.

Deus immense à quo omnia: per quem omnia, in quo omnia, custodi me opus manuum tuarum. S. August: ibid.

PRO FERIA II.

Post Festum Sanctissimæ Trinitatis.

Baptismus & signum crucis fit in nomine Sanctissimæ Trinitatis.

PUnctum imum. *Data est mihi omnis potestas. Euntes ergo docete omnes gentes baptisantes eos in Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Considera imo bonitatem & amorem Christi erga nos. totam enim potestatem suam dirigit ad salutem hominum. Et tu quidquid potesta-

Omnis potestas ordināda ad Dei gloriā & proximi vtilitatem.

tis habes, ad gloriam Dei & hominum vtilitatem dirige. Confidera 2do. baptiſmum fieri in Nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. quia opera Sſmæ Trinitatis ſunt indiviſibilia ad extra. Quidquid Pater operatur, etiam Filius, etiam Spiritus S. in ſeparabiliter operantur. Conſidera 3tio dici *in Nomine Patris, &c.* non in nominibus, ad oſtendendum vnam eſſe trium perſonarum divinarum ſubſtantiam. Adora Sanctiſſimam Trinitatem, gratias age Chriſto Domino pro manifeſtatione huius myſterij quod antea in veteri teſtamento fuit abſconditum.

Punctum 2dum. Eadem verba *in Nomine Patris, & Filij, & Spiritus S.* adhibentur à nobis dum ſignum S. crucis facimus: quia nimirum tota Sanctiſſima Trinitas per crucem & mortem Chriſti Domini ſalutem noſtram operata eſt: & quidquid virtutis habet crux, aut ſignum crucis, totum habet à Sanctiſſima Trinitate. Et ideo etiam tribus digitis imprimendum eſſe ſignum S. crucis docet Innocentius Papa ad ſignificandum myſterium Sſmæ Trinitatis. per tres quippe digitos intelliguntur tres perſonæ, iuxta illud: *Qui tribus digitis appendit molem terræ.* Expende hîc neceſſitatem crebræ impreſſionis ſigni Sanctæ crucis. Nam per eam

Innocentius lib: 2. c. 44. de Sacramẽto altaris.

Tribus digitis crux formãda.

& con-

& confitemur toties quoties Sanctissimam Trinitatem: & contra omnia mala armamur. Frequentem vsum signi sanctæ crucis inculcant nobis Sancti Patres. Cyrillus ait: *In fronte confidenter crucis signaculum imprimatur, in panibus comedendis, in poculis bibendis in egressu*, in ingressu: ante somnum: recumbendo & surgendo: eundo & quiescendo. Et Hieronymus. *Ad omnem actum ad omnem incessum manus pingat crucem.* Examina te an crebro & cum qua reverentia signum crucis facere soleas? *Crebro formãda.*

PRO FERIA III.

De processione divinarum personarum.

P*Unctũ imũ.* Expende 1mo. etiã in veteri testamento mentionẽ fieri SSmæ Trinitatis sed subobscure. Nam Gene: 1. dicitur: *In principio Deus creavit cælum & terram: & spiritus Domini ferebatur super aquas.* Nomine Dei intelligitur persona Patris: nomine principij intelligitur Filius, sicut ipsemet in Evangelio *se principium dicit:* Nomine Spiritus Domini intelligitur persona Spiritus S. In psalmo etiam dicitur: *Verbo Domini cæli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis virtus eorum.* Et apud Ezechielem: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus sabbaoth.* triplex repe-

Duæ processiones in divinis. titio sancti ad tres personas refertur. Expende 2do. duas tantū esse processiones in divinis: duæ enim tantum sunt actiones immanentes in natura intellectuali, scilicet intelligere & velle, secundùm quas fiunt processiones in Deo ad intra: vna processio fit per intellectum, & hæc vocatur generatio; altera per voluntatem & hæc vocatur spiratio.

Punctum 2dum. Considera Deum esse primum ens, & verum & summe bonum: à quo omnis entitas, veritas, & bonitas profluit. Inquantum ergo est primum ens, & actus purus, intelligit: deinde inquantum est verum ens, seipsum intelligit, & intelligendo producit verbum de sua substantia, communicando ei totam substantiam suam: & quia eiusmodi productio fit secundùm naturam, ideo verbum productum dicitur filius Patris dicentis generantisq;. Prætereà quia Pater novit se in filio non solum esse verum ens sed etiam summè bonum ideò diligit se in filio diliguntq; se mutuo Pater & filius, & sic se diligendo spirant summa virtute Spiritum Sanctum communicando ei totam essentiam suam per spirationem. Rogo Patrem per Filium: rogo Filium per Patrem: rogo Spiritum S. per Patrem & Filium vt omnia vitia elongentur à me & omnes virtutes plantentur in me. S. Aug. in meditat.

Pannonius in Apocal: caput 4. sect: 2. puncto 4.

Punctum 3tium. Considera in Deo nullam esse distinctionem & diversitatem excepta distinctione personarum. Quare licet tres sint personæ, vnus tamen Deus: quia omnes tres personæ vnum sunt in natura, in omnipotentia, sanctitate & in omnibus alijs attributis. *Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus S. & hi tres vnum sunt.* Adora Sanctissimam Trinitatem, confitere Patrem à nullo procedere, Filium à Patre, Spiritum S. ab vtroq;. gratulare quod Deus posuit tenebras latibulum suum & lucem habitat inaccessibilem, vt non possit à nobis nisi per fidem cognosci. nec à beatis possit comprehendi. Propositum & Tessera vt supra. *Excepta distinctione personarũ nulla in Deo diversitas.*

PRO FERIA IV.

De imagine Sanctissimæ Trinitatis in nobis.

PUnctum 1mum. Dixit Deus faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. Considera hominem non secundùm corpus, sed secundùm animam factum esse ad similitudinem Dei. & quidem ad similitudinem totius Sanctissimæ Trinitatis, quod ex voce *nostram* colligit Augustinus. Similitudo autem hæc in eo stat quòd anima hominis habeat etiam *Geness: 1.* *Lib: 3. de Trin: c. 2.*

ſuam trinitatem, videlicet: memoriam, intellectum & voluntatem. Et hæc ante peccatum fuerunt in homine perfecta, integra, non obſcurata non deformata: ſecùs poſt peccatum: memoria oblivione, intellectus ignorantijs, voluntas varijs ſcatet defectibus, vt planè vix appareat imago Dei in homine. Cogita quoties imaginem Sm̃æ Trinitatis in te deformabas? deformabas autem tunc quando memoriam & intellectum reminiſcentijs, cogitationibus, & imaginationibus turpibus, voluntatem affectibus inhoneſtis fædabas.

Virtutes Theologicæ renovant in nobis imaginem Sm̃æ Trinitatis

Punctum 2dum. Tria ſunt quæ imaginem Sm̃æ Trinitatis renovant in nobis: Fides, Spes, & Charitas. fides illuminat intellectum: *credite & intelligetis* dicit ſcriptura. Spes erigit memoriam. Charitas purgat voluntatem. *Vbi eſt fides, vbi eſt ſpes veſtra, vbi charitas veſtra: ibi habet Deus imaginem ſuam.* Auguſt: de Trinitate. Quare actus virtutum Theologicarum crebro eliciendi. Elice etiam nunc eoſdem.

PRO FESTO, SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

De admiranda panis in corpus converſione.

P*Unctum 1mum.* Expende myſteria quæ in ver-

in verbis consecrationis latent & imprimis considera non dixisse Christúm, hæc est figura aut repræsentatio corporis mei; sed hoc est corpus meum vtiq; reale & verum; aliàs verba cum re non convenirent quod asserere est impium. Licet enim ad nos sanctificandos & spiritualiter nutriendos suffecisset hoc Sacramentum esse merum panem, sicut in baptismo pura aqua nos sanctificat; non tamen Christus satis habuit, sed proprio suo corpore nos nutrire voluit sicut mater vehementer filium amans non permittit vt ab alia nutrice lactetur. Fides. amor.

Conversio panis in Corpus Christi ostenditur ex verbis consecrationis.

Punctum 2dum Expende item non dixisse Christum: hæc est pars corporis mei aut carnis meæ, sed *hoc est corpus meum* totum integrum ac perfectum. Licet enim minima carnis eius particula ad nos sanctificandos suffecisset; totam tamen cum omnibus sacratissimis membris nobis dare voluit, totum hominem qui eum recipit sanctificaturus. Amor. Gratitudo.

Punctum 3tium. Expende vltima verba cõsecrationis, *quod pro vobis tradetur*, quibus significatur, sub speciebus Eucharisticis ipsissimum corpus illud esse quod venditum à Iuda, flagellis concisum, cruci affixum. Hîc vide quantum vult Christus vt memores simus passionis illius & immensi

amoris quo se in mortem pro nobis tradidit. Nam in memoriam tanti amoris hoc Sacramentum instituit. Fides. Amor.

Exercitium: *devotio ad Christum in Eucharistia existentem.*

Propositum crebro de die visitandi Sanctissimum Sacramentum actusq; virtutum theologicarum eliciendi.

Tesseræ ad Dominicam 3tiam post Pentecosten frequenter mente aut ore revolvendæ, pro placito hanc vel illam eligēdo.

O res mirabilis! manducat Dominum pauper servus & humilis. S. Thomas.

Iesu quem velatum nunc aspicio: oro fiat illud quod tam sitio!

Ubi est absconditus pulcher quem desidero. S. August.

Lates dilecte candide sub albo panis signo qui rubicundus roridæ eras in crucis ligno, sub speciebus faciem quid abscondis formosam? cur non ostendis speciem tuam tam gloriosam. Ex officiolo.

PRO FERIA VI.
Post Festum SS. Corporis Christi.
De attributo sapientiæ in Sanctissimo Sacramento.

P*Unctum unicum.* Considera sapientiam Dei summè elucere in hoc Sacramento: tum quia in illo Christus & fidei

nostræ quæ solum est de non apparentibus, locum ac merendi occasionem reliquit; & sensibus qui de accidentibus sibi notis iudicant satisfecit: tum quia in eo & amorem immensum erga nos exhibet manendo nobiscum deferriq; se per plateas vicosq; sustinendo ad solatium nostrum; & maiestatem retinet, præsentiam suam speciebus Eucharisticis velando: tum quia hoc Sacramentum miro & suavi modo instituit. miro modo; quia subutraq; specie & subquavis particula specierum totus & integer Christus perseverat. miro insuper quia licet verum corpus & sanguis Christi sit sub speciebus, tamen à nullo oculo corporali videri potest, prout est in hoc Sacramento, imò nec ab imaginatione perceptibile est, nec ab intellectu hominis viatoris, sed à solo intellectu divino, & ab intellectu illustrato per lumen gloriæ. suavi modo; quia veram quidem carnem & sanguinem suum in hoc Sacramento posuit, sed retentis panis & vini accidentibus, ne horrorem & nauseam aliquam pateremur.

In SS. Sacramento & fidei satisfit & sensibus.

In eodem amor & maiestas cõveniũt.

Item admirabilitas & suavitas.

S. Thomas hic.

PRO DIE SABBATI.

Post Festum SS Corporis Christi.

De alijs attributis divinis in Sanctissimo Sacramento relucentibus

PUnctum 1mum. Considera potentiam Dei in hoc Sacramento: quia panis & vinum transubstantiatur in corpus & sanguinem: quia totus Christus in alterutra & in vtraq; specie, ac in qualibet divisionis particula: quia in tot particulis unus, atq; idem Christus, qui sedet ad Patris dexteram in specie propria: quia in hoc Sacramento accidentia manent sine subiecto quod non nisi per absolutam potentiam fieri potest: quia quamvis species sacramentales alterantur, franguntur, corrumpuntur, non tamen Corpus Christi. Verè fecit Dominus potentiam in brachio suo instituendo hoc Sacramentum.

Punctum 2dum. Considera item ineffabilem Dei bonitatem in hoc Sacramento elucentem. Quæ maior potest esse bonitas ad nos, quàm quod Deus in Sacratissima Eucharistia dederit se nobis in cibum & potum pro præsenti statu viæ & peregrinationis nostræ, & in pignus, quòd sit nobis futurus plena satietas & torrens voluptatis in patria. Con: insuper charitatem. Vnio est effectus amoris: perpende quantopere Deus amat hominem quando eum sibi, factus eiusdem cibus, coniungit & in se ipsum quodam modo transmutat. Quid gossypio additur,

cum

cum musco vnitur, nisi eadem suavitas & fragrantia. quid addi potest ferro cum igni vnitur nisi vt candeat & ignescat? Quid itaq; Domine superest illi qui tecum coniunctus est, nisi vt fiat divinus. Ludovicus Granat: de vita Christi. cap. 32.

PRO DOMINICA
Infra Octavam Corporis Christi,
MEDITATIO

De Sanctissimo Sacramento properagendis devotè processionibus.

Punctum 1mum. Considera 1mo. Quomodo Christus Dominus cum in terris degeret ambulavit per civitates, vicos, plateas, synagogas & privatas domos ubivis beneficia impertiendo: quomodo item in Sanctissimo Sacramento ambulat per templa & plateas catholicorum benefaciendo omnibus qui vivâ fide illum confitentur, adorant & toto corde laudant. Quamvis autem copiosius dona sua tribuat ipsum sumentibus; aliquam tamen partem impertit ipsum comitantibus. Disce ea devotione & humilitate in processionibus illum comitari, qua fuisses viventem in mortali corpore comitatus, si habuisses eam fidem quam nunc.

Pun-

Punctum 2dum. Considera Patrem æternum hac celebritate velle reddere sanctissimæ humanitati Salvatoris nostri præmium & honorem pro ignominiosis illis protrusionibus & deductionibus ab horto Gethsemani ad domum, Annæ, Caiphæ, Pilati: Herodis, & demum ad montem Calvariæ. Expende hæc laboriosa & infamia Christi itinera amore tui suscepta; & pro illis Christo in venerabili Sacramento existenti age gratias. variosq; affectus ferventes offer, vt affectus fidei, amoris, gratitudinis, reverentiæ, humilitatis & huiusmodi. Propositum & Tessera vt supra.

PRO FERIA II.

De prima Apostolorum & ipsius, Christi, communione.

In prima communione quo modo illuminati Apostoli.

PUnctum 1mum. Considera quod Christus Dominus tradendo corpus suum, Apostolis præter trasubstantiationem panis & vini in corpus suum, aliud omnipotentiæ suæ edidit miraculum scilicet illustravit intellectum rudium discipulorum extraordinario lumine vt viva fide crederent quod sub panis velo esset corpus magistri sui: ideoq; ea reverentiâ & amore quo ipsum prosequebantur, illud receperunt. Roga Dominum Jesum vt tibi fidem, timorem, amorem Aposto-

lorum tribuat quando communicas.

Punctum 2dum. Considera magnam dulcedinem & admirandos affectus quos Apostoli in prima illa communione senserũt, qui sine dubio adeo fuerunt excellentes, vt exeis cognoverint infinitam illius cibi excellentiam & vtilitatem. Solus Judas in hoc divino cibo nullum gustum invenit, quia illum sumpsit sine fide, sine reverentia, sine amore. Poteris hic discurrere per omnes Apostolos, recogitando quos singuli affectus in hac communione elicuerint. v. g. S. Petrus elicuit affectum fidei dicens: *Tu es Christus Filius Dei vivi.* S. Andreas spei, S. Joannes amoris, S. Matthæus humilitatis quod ad hominem peccatorem Deus divertisset. Poteris insuper perpendere, quos affectus Beatissima Virgo elicuerit, quam piè sentiunt nonnulli in alio cænaculo fuisse: & à Filio per manus S. Petri aut S. Joannis synaxim sibi missam accepisse. Quando communicas cura vt similes affectus elicias.

Affectus Apostolorũ.

Punctum 3tium. Expende Christũ Dominum nostrum iuxta communem sententiam accepisse frustulum unum consecrati illius panis ac se ipsum communicasse, quo Apostolos excitaret ad comedendum daretq; exemplum quâ reverentiâ

Christus Dñus seipsum communicavit.

rentiâ & devotione panem illum sumere deberent. S. Hieronymus ad Lesbiam: *Dominus IESVS Christus ipse conviva & convivium: ipse comedens & qui comeditur.* Perpende diligenter quantam devotionem exhibuerit interius & exterius cum sacratus bolus ad os eius perveniret. Zelus imitandi.

PRO FERIA III.

De Sacramentalibus panis & vini Speciebus.

Cur sub duplici specie panis & vini Eucharistiæ Sacramentum institutum.

PUnctum imum. Expende 1mo. cur Dominus sub duabus distinctis speciebus Sacramentum hoc instituerit quandoquidem verè re ipsa cum corpore est sanguis & cum sanguine corpus; cuius duæ præcipuè sunt causæ. 1ma. vt ostenderet se nobis perfectum ministrare convivium: quod sine cibo & potu distinctè propositis esse non potest. 2da. vt reminisceremur suum sanguinem totum fuisse â corpore in passione separatum. Quare dum in Missa vides seiunctim hostiam sacram elevari & seiunctim sanguinem meminisse debes huius separationis, simulq; acerbissimæ passionis. Expende 2do. Cur Dominus hanc panis & vini in corpus suum conversionem voluerit esse invisibilem cuius duplex est causa: 1ma vt re-

Quare cõversio Eucharistica invisibilis retentis

cens & continuum humilitatis exemplum nobis præberet, externâ panis & vini figurâ divinitatis & humanitatis suæ celsitudinem contegendo. 2da. vt recens & continua heroicæ fidei eliciendæ occasio nobis suppeteret.

scilicet speciebꝰ panis & vini.

Punctum 2dum. Expende cur sub speciebus panis & vini potius, quàm sub aliarum rerum se nobis reliquit: cuius 1ma causa est vt indicaret se omnes effectus in anima efficere quos panis & vinum in corpore nostro efficiunt. huius namq; sacramenti gratia nutrit, conservat, auget vitam nostram spiritualem, dat robur, cor lætificat. 2da. vt significaret quòd sicut panis efficitur ex multis granis, vinum ex multis uvis; ita divinus hic cibus & potus requirit corda fidelium adunata, causatq; ac simul significat unitatem Ecclesiæ collectæ ex multis fidelibus ad vitam præordinatis. 3tia. quia species panis & vini optimè figurant passionem Christi Domini, quæ in hoc Sacramento memoratur. Nam species panis exprimit corpus Christi trituratum, molitum, pistum in passione, assum igne amoris divini in camino, id est in ara crucis: species vini designat sanguinem qui de uva scilicet Christi corpore in torculari crucis à calcantibus Judæis expressus est.

Cur non sub aliarū rerū speciebus institutū? sed sub specie panis & vini?

Effectꝰ panis & vini.

Materia panis & vini,

Figura panis & vini qvadrant Eucharistiæ.

Age

Age gratias Christo Domino pro hoc Sacramento & pro tali modo institutionis ejus. Ora vt ei per hoc Sacramentum magis semper ac magis uniaris fructusq; & effectus eius abundantius & abundantius particepes.

PRO FERIA IV.

De potestate data Apostolis, & effectibus Sanctissimi Sacramenti.

PUnctum 1mum. Vt hoc mysterium ad finem vsq; mundi in Ecclesia frequentaretur, consecravit Dominus Apostolos, fecitq; Sacerdotes dando eis potestatem conficiendi corpus suum per ea verba: *Hoc facite in meam commemorationem. Et usq; hodie per successores Apostolorum Episcopos eandem potestatem dat Presbyteris.* Vbi expende immensam erga genus humanum Domini nostri charitatem. quia non Angelis sed hominibus dedit hanc potestatem: quia item hanc potestatem non restrinxit ad certum numerum personarum hostiarum, locorum, temporum; vt tamen decentissimè tantum mysterium celebraretur, determinationem loci & temporis ad peraganda sacrificia reliquit Ecclesiæ. Benedictus Deus qui dedit potestatem talem hominibus.

Punctum 2dum. Expende multiplices effectus

fectus huius Sacramenti. Quia enim Christus continetur in eo, sicut hic visibiliter in mundum veniens contulit vitam gratiæ mundo, ita sacramentaliter in hominem veniens vitam gratiæ operatur in ipso. Deinde, quia hoc Sacramentum est rememorativum passionis Domini, quem effectũ passio Christi fecit in mundo, eundem hoc Sacramentum facit in homine. 3tio. quia hoc Sacramentum traditur per modum cibi & potûs effectum quem cibus & potus materialis facit quantum ad vitam corporalem, sustentando, augendo, reparando & delectando; facit hoc Sacramentum quantùm ad vitam spiritualem. 4to. quia traditur sub speciebus panis & vini, talium scilicet rerum quæ ad vnum rediguntur ex multis, operatur effectum vnitatis & dilectionis inter fideles. Vide quàm diversos operetur effectus caro Christi & caro Adæ. Caro enim Adæ hoc est ab Adam descendens cum primùm vnitur animæ à Deo creatæ; illico culpam originalem & omnium malorum ac miseriarum reatum inducit in animam: at verò Caro Christi attingendo in communione sacra animam nostram, facit eam participem gratiæ, omniumq; bonorum, meritorum, & thesaurorum Christi. Gratias age, ama pro tanta bonitate

Sanctissimum Sacramentũ operatur effectus in homine, quos Christus in mũdũ veniens contulit mũdo. Item quos Passio eiusdẽ contulit mũdo. Item quos cibus & potus operatur. Item quos panis & vinũ in se ostendit.

Caro veteris, & novi Adæ quantùm discrepẽt?

nitate, precare vt omnes effectus Sacramenti huius semper percipias.

Effectꝰ SS. Sacramēti principalis & directꝰ est augmentū gratiæ seu charitatis: secūdarius & consequens ex principali, est remissio culpæ & pœnæ pro modo dilectionis

Punctum 3tium. Facit autem Sacramentum hoc effectus suos dupliciter: vno modo per se, ex virtute sua propria: alio modo quasi ex quadam concomitantia. ex virtute sua propria facit illum effectum ad quem est institutum: est autem institutum ad spiritualiter nutriendum per vnionem cum Christo & cum membris eius, ad instar cibi corporalis qui non aliter nisi vnitus cum eo qui cibatur, nutrire solet. Et quia hæc vnio fit per charitatem, ex cuius fervore aliquis consequitur remissionem non modo culpæ, sed etiam pœnæ; inde est quòd per quandam concomitantiam ad principalem effectum, homo consequitur in hoc Sacramento remissionem non solùm culpæ, sed etiam pœnæ, non quidem totius sed secundùm mensuram suæ dilectionis & fervoris. Cura ergo & propone hoc Sacramentum semper cum ferventi dilectione suscipere, vt per illud non solùm culpæ, sed etiam pœnæ dimittantur tibi.

Pro Octava SS. Corporis Christi.

Duplici modo SS Sacramentum præservat à peccato secundùm conditionem & dispositionem hominis.

Pun-

Punctum 1mum. *Hic est panis de cælo descendẽs, vt si quis ex eo mãducet non moriatur.* Peccatum mortale est mors animæ. A qua præservat hominem hoc Sacramentum duplici modo sicut etiam duplici modo corpus præservatur ab interitu, scilicet internè & externè; internè per cibum & medicinã, inquantũ per hæc natura hominis roboratur adversus debilitatẽ & morbos: externè per arma; inquantum per hæc munitur corpus contra exteriores impugnationes. Sic igitur & Sacramentum Eucharistiæ dupliciter hominem præservat à peccato: 1mo. quidem coniungendo ipsum cum Christo ac proinde roborando ipsius vitam spiritualem per modum cibi & medicinæ. 2do. modo per hoc quod sit signum Dominicæ passionis, per quam victi sunt Dæmones, repellens ab homine impugnationes eorum. Perpende an post vsum frequentem sis stabilis in amore Dei, an verò recidives in peccata? An item factus sis diabolo terribilis, vel verò impugnationibus eius succumbas? si adhuc imbecillis es, non Sacramentum virtutem perdidit, sed tua malitia & somnolentia invaluit.

Sicut corpus dupli- ci modo præserva- tur ab in- teritu: ita anima du- plici modo præserva- tur a mor- te virtu- te SS. Sa- cramenti.

Punctum 2dum. Sacramentum hoc est quidem de se præservativum à peccato, relinquit tamen liberum arbitrium

trium homini & non aufert possibiltatē ad peccandum. Sacramentum enim hoc operatur suos effectus in homine iuxta conditionem hominis. Homo autem in statu viæ, huius est conditionis, quod eius voluntas libera potest inflecti & ad bonum & ad malum. Item Sacramentum hoc operatur suos effectus secundùm dispositionem hominis. *Tria porrò sunt* (vt ait S.Bonav: in fasciculario) *quæ a te exigit huius Sacramenti digna susceptio, scilicet corporalem munditiem, puritatem conscientiæ, & actualem devotionem.* Vide cum quali externa honestate, cum quali puritate conscientiæ, & cum quali devotione accedere soles. Si tepidus, si negligens, si imparatus accedebas; dole, emenda. purius, humiliùs, & ferventiùs accede.

Tria requirũtur ad dignã susceptionem Sanctissimi Sacramẽti.

PRO FERIA VI.

Post Octavam Corporis Christi.

De varijs nominibus SS. Sacramenti in Evangelio expressis.

PUnctum 1mum. Vocatur hoc Sacramentum panis 1mo. ideo quia sicut panis confirmat & corroborat hominem; ita Eucharistia corroborat eundem vt sit fortis ad faciendum bonum & declinandum à malo 2do. ideo quia sicut panis prolongat vitam hominis, ita Euchari-

Sanctissimum Sacramentũ vocatur panis quare?

ſtia vitam æternam præſtat. 3tio. ſicut panis eſt vna maſſa ex multis granis facta, ita Euchariſtia omnes fideles in vnum corpus compaginat. Ita accede ad hunc panem, vt fructus eius percipias: & vt in fortitudine eius pertingas ad montem Dei Horeb, hoc eſt, ad gloriam cæleſtem.

Vocatur manna quare?

Punctum 2dum. Vocatur item Manna, quia ſicut manna fuit panis abſq; igne, abſq; clibano manibus Angelorum formatus: ita Euchariſtia fit in manibus presbyterorum velut Angelorum, ſola virtute verbi divini, abſq; omni prorſus labore humano: & ſicut in manna fuerunt accidentia ſine ſubiecto, fuit ſapor caponis, & non fuit capo: fuit ſapor áttagenis, & non fuit ſubſtantia eiuſdem: fuit ſapor bovinæ carnis, & non fuit ibi bovina caro: ita in Euchariſtia accidentia ſunt panis & vini vt color, ſapor, odor, &c. non eſt tamen ſubſtantia panis & vini. Veré miſericors & miſerator Dominus, memoriam fecit ſuorum mirabilium in hac eſca cæleſti!

Vocatur teſtamentum?

P*unctum 3tium.* Vocatur in ſuper teſtamentum: ſicut enim morituri in teſtamento omnia quæ habuimus, charis noſtris reſignamus: ita Chriſtus moriturus pro nobis omnes divitias ſuas in hoc Sacramento ex ineffabili amore nobis reliquit:

quare?

hîc corpus ſuum, hîc ſanguinem ſuum, hîc concomitanter divinitatem ſuam, hîc merita paſſionis ſuæ, hîc gratias omnes, hîc bona omnia naturæ gratiæq; recondidit & donavit nobis. Vocatur etiam cæna, quia ſicut cæna ſumitur à ieiunantibus, ita & hoc Sacramentum; ſicut à cæna itur ad quietem; ita ab hoc Sacramento ad requiem æternam. *Et quidem magna cæna.* Magna ob magnitudinem perſonæ facientis ipſam: magna quoq; ob magnitudinem eorum quæ hîc apponuntur: magna inſuper quia ſufficit toti mundi imò infinitis mundis.

Vocatur cæna.

Cur Sanctiſsimum Sacramẽtum vocatur cæna & quidẽ magna.

Affectus gratiarum actionis, amoris, oblationis ſui ipſius, viciſſim Chriſto Dño.

Propoſitum & teſſera vt ſupra.

PRO DIE SABBATI.

Poſt Octavam Corporis Chriſti.

De aliјs extra ſacram ſcripturam appellationibus eiuſdem.

Vocatur hoſtia.

PUnctum vnicum. Sacramentum hoc inquantum eſt commemorativum præteritæ Dominicæ paſſionis, quæ fuit verum ſacrificium, vocatur hoſtia: inquantum ſignificat præſentem vnitatem Eccleſiaſticam cui homines aggregantur per hoc Sacramentum, vocatur communio vel Synaxis; inquantum præfigurat futu-

Vocatur cõmunio & ſynaxis.

ram fruitionem Dei, quæ erit in patria: vocatur viaticum, & hoc reſpectu vocatur etiam Euchariſtia, hoc eſt, bona gratia, quia *gratia Dei, vita æterna*. Vocatur item in Græco Metalepſis, id eſt aſſumptio: quia per eam in cælum aſſumimur. Expende hîc an ſicut es frequens in vſu huius Sacramenti: ita ſis frequens in rememoranda paſſione Chriſti & quàm gratus ſis eiuſdem? an item vnitatem teneas cum alijs proximis fidelibus? an demum aſpires ad fruitionem Dei? ſi effectus Sanctiſſimæ Euchariſtiæ ſuis deſignatos nominibus in te deprehendis, age gratias: propone conſtantiam. ſi ſecus, dole: propone te ipſum probare prius, ne damnationem tibi manduces, & bibas in hoc Sacramento. *Vocatur viaticũ & Euchariſtia. Vocatur Metalepſis.*

MEDITATIONES.

De attributis Divinis.

PRO DOMINICA III. poſt Pente:

De miſericordia Dei.

PUnctum 1mum. *Erant appropinquantes peccatores ad Ieſum.* Lucæ 6. Non fuiſſent appropinquantes ad IESUM niſi ipſum Deum miſericordem credidiſſent. Expende quam latè ſe extendat miſeri-

cordia Dei ad peccata hominum igno-scenda: omnesq; eorum miserias suble-vandas. 2do. quàm longa sit, quia ab æterno in æternum. 3tio. quàm sublimis: cui nulla paterna vel materna compassio potest cōparari. 4to. quàm profunda: quia se extendit ad ipsos damnatos quos infra condignum ponit. Nota. Quatuor dimensiones, de quibus ad Ephes: 3. metaphoricè solùm Deo conveniunt.

S. Bonav: in compendio Theologicæ veritatis, latitudinem charitati, longitudinem patientiæ, sublimitatem sapientiæ, profundum iustitiæ Dei assignat.

Singulæ tamen dimensiones singulis attributis applicari possunt, in latitudine immensitatem, in longitudine æternitatem, in sublimitate inaccessibilitatem seu perfectionem infinitam, in profundo incomprehensibilitatem cuiusvis attributi intelligendo.

Punctum 2dum. Expende quomodo Deus hanc misericordiam suam hucusq; omnibus hominibus exhibuerit & exhibeat. 1mo in operibus naturæ providendo paternè omnia necessaria, atq; â tot calamitatibus corporalibus præservando & liberando. 2do in operibus gratiæ vniendo personæ verbi naturam humanam, atq; culpas nostras, quibus æterna supplicia merebamur

abolendo: præservando quoq; nos misericorditer â tot spiritualibus miserijs, uti peccatis, tentationibus, periculis salutis, ex ijsq; eruendo. O qualis abyssus Domine miserationum tuarum!

Punctum 3tium. Expende quomodo eãdem misericordiam Deus exhibeat in alio sæculo. 1mo existentibus in purgatorio liberando eos per merita Christi, & vivorũ suffragia. 2do. damnatis in inferno, puniendo eos infra condignum. O verè misericordia Dei superexaltat judicium!

Propositum gratulandi divinæ Maiestati & gaudendi de bonis eius, ad intra & exttra.

Exercitium: *gratulatio & gaudium de perfectionibus divinis.*

Tessera per septimanam quavis die crebrò replicanda eligatur ex sequentibus.

Benedictus es Domine in firmamento cæli & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in sæcula.

Benedic anima mea Domino. Domine Deus magnificatus es vehementer.

Uæ cæcitati illi quando non cognoscebam te, væ surditati quando non audiebam te, væ tempori illi quando non amabam te. S. Aug.

Tu esto nostrum gaudium, manens Olympo præmium, mundi regis qui fabricam, mundana vincens gaudia.

PRO

PROFERIA II.

De potentia DEI.

PUnctum 1mum. Expende magnitudinem potentiæ Dei secundùm 4. dimensiones: 1mo quàm lata sit; quia nihil ei impossibile, potestq; plures in infinitum & perfectiores creaturas, imò mundos absq; numero producere. 2do quàm longa sit: quia durans ab æterno in æternum sinè defectu, 3tio quàm sublimis seu perfecta quia ex se omnia potest absq; vllo labore & adminiculo. 4to quàm profunda seu incomprehensibilis vt pote idē re, cum essentia Dei. Quam longè hæc potentia superat omnem potentiam creatam quæ limitata, defectibilis accidentalis est, & absq; adminiculo alieno nihil potest. Domine Deus virtutum quis similis tibi? potens es Domine: & veritas tua in circuitu tuo. Solus Filius tuus qui est veritas, te tuamq; potentiam comprehendit.

Punctum 2dum. Expende quàm luculenter hanc suam potentiam nobis in tempore manifestauit. 1mo in operibus naturæ vt in creatione & conservatione mundi ac omnium quæ in eo sunt Angelorum, hominum, cælorum, elementorum, plantarum, arborum, animalium, &c. 2do in operibus gratiæ, vt in opere redemptio-

nis

nis per incarnationem verbi, in opere vocationis ad fidem per pauculos rudes Apoſtolos; in opere iuſtificationis tam admirandas animarum converſiones in diæs efficiendo; in opere vocationis ad religionem tam potenter ab amore mundi ad ſuum iugum trahendo. Sit gloria Domini in ſæculum: lætabitur Dominus in operibus ſuis. O ſi lætetur etiam non ſolùm ex mea creatione & iuſtificatione ſed & glorificatione.

Punctum 3tium. Expende quàm eminenter hanc eandem omnipotentiam ſuam Deus nobis declaraturus ſit in futuro, 1mo in reſurrectione: eadem numero corpora quæ nunc in pulverem reſolvuntur reſuſcitando. 2do. in glorificatione corporum: dotibus glorioſis illa exornando, 3tio. in glorificatione animarum ad viſionem Dei illas elevando, atq; ineffabilibus delicijs in æternum replendo. Quis non reverebitur, amabit, & glorificabit tantam potentiam, per quàm ſperat ita ſe glorificandum?

PRO FERIA III.

De ſapientia DEI.

PUnctum 1mum. Expende ſimiliter magnitudinem ſapientiæ Dei. 1mo quàm lata ſit: quia comprehendit non ſolùm præterita, præſentia, futura, ſed etiam omnia poſſi-

possibilia. 2do, quàm longa sit; quia ipsi Deo coæva. 3tio quàm sublimis; quia non aliunde non per acquisitionem, sed per essentiam habita. 4to quàm profunda; quia nequit à cratura vlla comprehendi. Quàm longe sapientia Dei excedit sapientiam Cherubinorum, omnemq; aliam possibilem sapientiam! Et idcirco, Deus psalmo 79. dicitur sedere super Cherubim id est super plenitudinem scientiæ & super omnẽ intellectum. Et psal. 138. dicitur mirabilis scientia Dei, excelsior omnibus, ad quam nemo poterit pertingere & coram qua ne tenebræ quidẽ habent tenebras! O altitudo divitiarum sapientiæ & scientiæ Dei: quàm incomprehensibilia sunt judicia eius & investgabiles viæ ipsius!

Punctum 2dum. Expende quomodo hanc suam sapientiam Deus nobis in tempore manifestavit. 1mo in operibus naturæ, vt in creatione, conservatione, & gubernatione mundi omniumq; quæ in mundo sunt. 2do in operibus gratiæ, vt in incarnatione verbi in Sanctissimo Eucharistiæ mysterio in ordinatione tot viarum, quibus electos suos ducit ad salutem. Quàm proinde amandus Deus & glorificandus præcipuè â te: cui occulta sapientiæ suæ præ tot alijs hæreseos vel ignorantiæ tenebris involutis manifestavit!

Punctum 3tium. Expende quomodo uberius thesauros infinitæ sapientiæ suæ reserabit nobis in cælo, quando videbimus eum sicuti est, & in eo omnia mysteria abscondita â sæculo: omnia stupenda opera: omnem deniq; abyssum judiciorum & dispositionum divinæ providentiæ. Quàm promptè nunc ergo mysteria fidei credere, occulta judicia Dei revereri, providentiam eius in omnibus admirari, laudare, amplecti te oportet, qui hæc omnia posteà clarè intueberis.

PRO FERIA IV.

De Bonitate DEI.

PUnctum 1mum. Expende 1mo quàm lata sit, quæ habet in se eminenter boni omnis rationem non tantùm honesti, sed etiam vtilis & delectabilis. 2do quàm longa sit: nimirum Deo coæva & indefectibilis. 3tio quàm alta, quia non accidentalis, sed essentialis, & quæ nec augeri nec minui potest. 4to quàm profunda, quia non potest â creatura comprehendi. *Verè nemo bonus nisi solus Deus.* Quàm meritò ergo præ omnibus creaturis æstimandus, amandus, quærendus! Quàm indignum est spretâ bonitate divinâ momentaneas creaturarũ oblectatiunculas aucupari! Bonus es tu: & in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Punctum 2dum Expendè quàm variè Dominus Deus hanc suam bonitatem in tempore manifestavit. 1mo in operibus naturæ: vt in creatione gubernatione, conservatione mundi & omnium rerum creatarum, impertiendo ipsis tot & tam eximias perfectiones, dotesq; naturales. 2dò in operibus gratiæ: vt in opere redemptionis, vocationis, justificationis, conferendo rationalibus creaturis tot & tam sublimia charismata; insuper seipsum per Incarnationem & Sanctissimam Eucharistiam, idq; ex gratuita sua bonitate. secundùm misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam Domine.

Punctum 3tium. Expende quomodo demum eandem bonitatem suam in æternitate exhibiturus sit beatis, conferendo singulorum meritis proportionata dona gloriæ essentialis & accidentalis, æternumq; eos in statu beatitudinis conservando. Si ideo aliquid est bonum quia sui communicativum: quanta Dei bonitas qui in omni rerum statu & ordine tantopere se nobis communicat?

Amo te Deus meus magisq́; semper amare cupio: quia tu es revera omni melle dulcior, omni lacte nutribilior, & omni luce clarior. Vt tibi totus servirem, omnia quæ fecisti, in meum servitium tradidisti.

S. August: solil: c. 19.

PRO

PRO FERIA V.

De charitate DEI.

PUnctum 1mum. Recogita 1mo. quàm lata sit: quia se extendit ad omnes homines, quos vult salvos fieri: & ad omnia bona naturæ & gratiæ, quæ ex amore eiusdem dedit, dat, dabitq; in æternum. 2do. quàm longa: quia æterna, nam ex quo Deus est Deus, amavit quos creare & salvare constituit. 3tio quàm sublimis: quia nulla creata charitas ei comparari potest. 4to quàm profunda: quia Deus ipse est charitas. Pone ergo eum vt signaculum super cor tuum: vt signaculum super brachium tuum; vt semper cordi & operi tuo charitas Dei sit impressa.

Punctum 2dum. Recogita quomodo Deus hanc charitatem suam nobis in tempore manifestavit in operibus gratiæ, vt de operibus naturæ sileatur. 1mo. Pater mittendo filium, nosq; in filios & hæredes regni sui per eum adoptando. Vide qualem charitatē dedit nobis Pater vt Filij Dei nominemur & simus. Joan. 3. 2do. Filius seipsum pro nobis in mortē tradendo, atq; in cibū sub speciebus Sacramentalibus communicando. 3tio. Spiritus S plurima divina charismata nobis tribuendo. O vti-

nam

nam *gratia Domini nostri IESV Christi & charitas Dei & communicatio S Spiritûs sit cum omnibus nobis.*

Punctum 3tium. Recogita quomodo eandem charitatem suam in æternitate exhibiturus sit electis. 1mo. ineffabilis gloriæ suæ thesauros quo ad animam & corpus ipsis tribuendo. 2do. se ipsum eis per amorem & fruitionem beatificam in omnem æternitatem tradendo, 3tio familiarissimè cum ipsis agendo tanquam intimis amicis.

O quales deliciæ erunt, ab eo æternum amari in patria!

O Amor qui semper ferves & nunquam tepescis, accende me! accendar inquam totus à te, vt totus diligam te.

PRO FERIA VI.

De longanimitate DEI.

PUnctum *1mum.* Longanimitas est sustinentia dilationis boni alicuius Deus ergo dicitur longanimis, quia diu expectat pœnitentiam & emendationem nostram quam nos de die in diem, de anno in vnum differimus. Expende quàm latè se extendat longanimitas Dei ad omnia omnium hominum peccata quantumvis enormia per diuturnum tempus toleranda. 2do. quàm longa sit: quia infinita & coæter-

coæterna ipsi Deo: qui quos tolerat in tempore, decrevit tolerare ab æternitate. 3tio. quam sublimis: cui nulla paterna vel materna, nulla omnium hominum in vnum aliquem transfusa patientia potest comparari. 4to. quàm profunda: quia ne quidem per infinitas malitias quantumvis contumacissimas & obstinatissimas potest exhauriri. O verè longanimis & multùm misericors Dominus!

Punctum 2dum. Expende quomodo hanc longanimitatem à condito mundo hucusq; erga tot peccatores exercuerit Dominus. 1mo. erga protoplastos misericorditer ipsis parcendo. 2do erga Caimum & dissolutos homines diluvium præcedentes, non statim eos puniendo, sed centum annis & amplius per Noe monendo. 3tio. erga ingratum populum Israeliticum 40. annis in deserto eum rebellem sustinendo. 4to. erga tot impios reges, privatosq; homines, abominanda eorum facinora plurimo tempore non infrequenter dissimulando. Quæ mater has tolerarer iniurias in vnico filio, quas Deus quotidie tolerat ab ingratissimis mancipijs. O quantum misereris omnium, & nihil odisti eorum quæ fecisti, dissimulans peccata hominum propter pænitentiam.

Punctum 3tium. Expende quomodo e-

andem longanimitatem Deus erga te hucusq; à puero demonstrarit, tot tantaq; peccata tua, ingratitudines & negligentias tam paternè sustinendo, toties ex casibus animæ & corporis te eripiendo. Benedictus sis Domine Deus meus. Nisi enim adiuvisses me, nisi sustinuisses me, paulominus habitasset anima mea in inferno. Expectas Domine vt miserearis nostri. *Si pæniteo parcis, si revertor suscipis, insuper dum differo præstolaris.* Sis ergo per sæcula benedictus; & tene etiam rebellem voluntatem meam ne ampliùs defluam à stabilitate mea.

S. August: c. 7. Med.

PRO DIE SABBATI.

De Iustitia Dei.

PUnctum 1mum. Expende 1mo. quàm lata sit iustitia Dei, quæ se extendit ad omnia & singula hominum mala opera punienda & bona remuneranda. 2do. quàm longa, quia ipsi Deo coæterna. 3tio quàm sublimis, quæ exactissimè reddit vnicuiq; iuxta opera sua: tam minima opera bona præmiat, quàm etiam minima peccata castigat: de verbo otioso strictam exigit rationem. 4to quàm profunda, quæ ex communi massa corruptionis alios eligit ad æternam gloriam idq; gratis, alios mittit ad gehennam ob peccata eorum. Iustitia

tua

tua ſicut montes Dei, id eſt, altiſſima in-acceſſibilis, inſcrutabilis. Da Domine in lumine vultûs tui ambulare: & in nomine tuo exultare tota die vitæ meæ, vt inter tenebras ſæculi huius quæ ex peccatis proficiſcuntur, rectè cum adiutorio luminis à vultu tuo procedentis ambulans, & in te ipſo inter adverſa exultans, merear poſt modum in iuſtitia tua exaltari.

Punctum 2dum. Expende quomodo Deus hanc ſuam iuſtitiam oſtenderit mundo. 1mo. in plectendis malis meritis, vti proto-parentum noſtrorum, gigantum & omnium corruptorum hominum tempore diluvij: Sodomitarum, Beniamitarum & tot aliorum peccatorum. 2do. in remunerandis bonis meritis: vti Abrahami, Iſaaci, Iacobi, Ioſephi, Davidis, Tobiæ, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, aliorumq; piorum hominum: nominatim iſtorum Sanctorum quorum hodie memoria agitur. *Iuſtus es Domine in omnibus vijs tuis, & Sanctus in omnibus operibus tuis!*

Punctum 3tium. Quomodo demum luculentiùs iuſtitiam ſuam manifeſtabit in futuro ſæculo. 1mo in reprobis rigidiſſimè mulctandis. 2do in electis exactiſſimè remunerandis. *Recipiet vnus quiſq; prout geſſit in corpore, ſive bonum ſive malum.* Deus meus, firmamentum meum non iuſtifi-

cabitur in conspectu tuo omnis viuens. Quem si remotâ pietate iudicaveris, iustum invenies? Licet in cunctis operibus sis mirabilis, mirabilior tamen crederis esse in operibus pietatis. fac ergo mecum secundùm magnam misericordiam tuam.

MEDITATIONES

De præsentia Dei.

PRO DOMINICA IV. post Pente.

Dupliciter exit Christus ab homine.

Lucæ 15. PUnctum imum. *Exi à me Domine quia homo peccator sum.* Precatio hæc magnæ humilitatis erat, sicut & illa centurionis: *Domine non sum dignus vt intres sub tectum meum.* Non exivit Christus à Petro quamvis rogabatur exire: placet enim Christo humilitas, & Petrus hac oratione non exitum Christi precabatur, sed indignitatem suam testabatur. stude imitari humilitatem Petri præcipuè dum communicas. Amat Christùs & inhabitat cor humile sicut diabolus superbum. Ubi enim inflatio, inanitas est: vbi autem inane est, diabolus nidum facere molitur. S. Augu: ser: LIII. in Ioan.

Punctum 2dum. Exit Christus & à iustis, & à peccatoribus: à peccatoribus dum lethaliter peccant exit per subtractionem

gratiæ

gratiæ ſanctificantis, ac providentiæ ſubſtantialis: à iuſtis verò exit per ſubtractionem conſolationum, & immiſſionem adverſitatum, ob quam Pſalmiſta dixit: *Deus Deus meus quare dereliquiſti me.* & Antonius M. *Vbi eras Domine Ieſu?* ſed hæc ſubtractio in maius meritum iuſtis cedit. Ora ne vnquam à te exeat priori modo; quòd ſi altero modo placet illi à te exire, ora vt nihilominus tibi aſſiſtat, & cum tentatione det proventum.

Punctum 3tium. Expende quòd Chriſtus Dominus quantum ad naturam divinam à nemine poteſt exire: divinitas enim immenſa eſt, & non eſt locus, quem non repleat. Time ſi peccator es, quia peccaſti; time ſi iuſtus es, ne pecces: non poteſt enim tibi non adeſſe præſens Deus. Nihil Deo præſentius (ait Bernardus ſerm: 14. in Can:) & nihil incomprehenſibilius. Quid namq; cuilibet rei præſentius quam eſſe ſuum? ſanè eſſe omnium dixerim Deum, nòn quod illa ſint, quod eſt ipſe, ſed quia ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt omnia. Propoſitum Deum præſentem vbivis, & in quòvis negotio potiſſimùm ſacro & arduo recogitandi. Exercitium: præſentia Dei. Teſſeræ octiduanæ.

Quo ibo à ſpiritu tuo, & quo à facie tua fugiam.

Oculi tui Domine lucidiores sole, circumspicientes vias hominum, & profundum abyssi: & in omni loco contemplantur semper bonos & malos.

O Iesu propè esto in animo meo, prope in auxilio: quia amore tui langueo, quia sine te morior, quia te recolens suscitor. Thom: à Kemp.

PRO FERIA II.

De immensitate Dei.

Deus vbiq;.

PUnctum vnicum. Deus immensus est & vbiq; præsens, modo perfectissimo, æternum incommutabiliter & incomprehensibiliter. Ubiq; præsens est non quòd locus capiat ipsum, sed quòd ipse locum quemvis contineat. Est autem vbiq;. 1mo

tanquam Dominus.

tanquam Dominus potentissimus & absolutissimus omnium: in cuius manu vita & mors, cuius velle est posse: qui dat omnibus vitam & inspirationem & omnia. 2do.

tanquam testis.

tanquam testis infallibilis omnium nostrorum operum, cogitationum, desideriorum, intentionum. *Oculis eius nuda & aperta sunt omnia.* ad Hæbr: 2. 3tio, tan-

tanquam iudex.

quam iudex iustissimus scrutans corda & renes. de quo August: in soliloqv:. *Utrum*

Etiam medullas radicũ, hoc est inten-

radix dulcis an amara de qua foris pulchra folia emittuntur, tu iudex interius melius nosti: & etiam medullas radicum subtilius intueris

tueris. Adora tibi præsentem Deum: ama time, ne offendas: adde ad affectus. Propositum & tesseram hesternam.

tionum & primarum cogitationum intuetur.

PRO FERIA III.

De Maiestate Dei infinita.

P*Unctum imum.* Magnitudo Maiestatis divinæ quo ad latitudinem immensa est; & continens in se omnes eminentissimè gradus & rationes possibiles magnificentiæ & Maiestatis. Expende hîc magnificentiam Salomonis in palatijs, in ornatu, & victu, in palatinis officijs & famulitio, in chrysendetis & argēto, magnificentiam item omnium regum & imperatorum quicunq; fuerunt sunt & erunt in mundo; hæc tota & omnis, respectu magnificentiæ divinæ fucus quidam est & vmbra & planè nihil. Quo ad sublimitatem Maiestas Dei est infinitè perfecta: quo ad profunditatem in comprehensibilis: quo ad longitudinem æterna. Gratulare, adora, time.

Punctum 2dum. Considera 1mo, quàm indignum est tantam maiestatem tam facile toties, tam graviter offendi, quæ nec quidem minimo veniali peccato offendenda esset etiam ob infinitorum mundorum conservationem. Cogita quantum scelus sit & quali morte piandum offendere per-

sonaliter Maiestatem regiam, cæsaream pontificiam; quid verò maiestatem divinam? Considera 2do. quàm horrendum sit quodvis peccatum præcipuè gravius quo maiestas tanta offenditur, quæ vel semel læsa, extremis Filij Divini placari debuit supplicijs. Horror peccati: dolor de eodem: propositum cavendi illud & occasiones: gratiarum actio Christo Domino pro placata Dei maiestate.

PRO FERIA IV.

De præsentia Dei per versiculum.

Qvis, quid, vbi, quibus auxilijs, cur, quomodo, quando.

PUnctum imum. Considera tria prima verba: *Quis?* scilicet Deus infinitæ maiestatis & magnitudinis, infinitè fortis, iustus, sapiens: coram quo curvantur qui portant orbem, in cuius conspectu vniversum hoc, est tanquam momentum stateræ, qui appendit terram ad nihilum. *Quid?* præsens est rebus omnibus: implet omnia intus & extra, continetq; omnia. *Vbi?* vbiq; præsens est, in cælo, in terra, in mari, in inferno in loco omni etiam abditissimo inde David: *Quo ibo à spiritu tuo, & quo à facie fugiam. si ascendero in cælum tu illic es, &c.*

Punctum 2dum. Considera duo sequen-

tia verba: *Quibus auxiliis?* nullis, suâ virtute, suâ naturâ. *Cur?* quia Deus est: quia magnus est sine qualitate, sicut bonus sine quantitate: quia nisi omnibus rebus coniunctus esset, quoad substantiam, vel quoad virtutem (virtus autem Dei est ipsa eiusdem substantia) omnes res deficerent in nihilum.

Punctum 3tium. Considera vltima duo verba. *Quomodo?* per essentiam, per potentiam, per præsentiam. Rex in suo toto regno est per potentiam, in palatio per præsentiam, in loco quem occupat per essentiam: at vero Deus vbivis est tripli-ci hoc modo. *Quando?* semper: in æternum. Adora, lauda, propone modestissimè & sanctè te vbivis etiam in abscondito gerere. Tesseram accipe ex die Dñico.

PRO FERIA V.

De exercitio præsentiæ divinæ.

PUnctum 1mum. Considera ab exemplis quam sit necessarium & efficax ad fugam peccati exercitium præsentiæ divinæ. David ait: *Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi ne commovear, hoc est nec peccem.* Et de iniusto ait: *Inquinatæ sunt viæ illius omni tempore quia non est Deus in conspectu eius.* Susannam à peccato retraxit præsen-

Exercitiũ præsentiæ divinæ quã sit necessariũ ostẽdit David.

tia Dei. *Malo inquit incidere in manus vestras, quàm peccare in conspectu Dei.* Meretrix à D. Ephrem argumento divinæ præsentiæ ad pænitentiam conversa. Considera 2do. media huius exercitij acquirendi. 1mum est petere illud à Deo frequenter. 2dum ante quodvis opus præcipuè magis arduum facere sibi præsentiam Dei. 3tium ex conspectu creaturarum laudare Deum triplici memorato modo illis præsentem.

& exempla.

Media huius exercitij acquirendi.

Punctum 2dum. Expende duplicem modum exercitij huius: alium nudum, cum Deum nudè absq; affectibus nostræ devotionis præsentem cognoscimus: alium affectuosum, cum non solum cognoscimus, seu recogitamus præsentem, sed etiam adoramus, amamus, timemus & varijs affectibus prosequimur. 2dus hic modus perfectior est & hominem ad omne bonum compendio quodam ducit. Recollige te si, & qualiter modum hunc practicasti. Ora, vt in hoc exercitio sis frequentior ac ferventior. Observa autem quòd affectus ad Deum præsentem suppeditabunt tria hæc verba: *Nolo, volo, cupio.* Etiam nunc iuxta hæc verba affectus elice: & actum eiaculatorium ex die Dominico accipe crebroq; repete.

Modus duplex eiusdem.

PRO

PRO FERIA VI.

De speciali præsentia divina.

Punctum 1mum. *Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum.* Ioann: 15. *Manemus in Christo, cum sumus membra eius, manet autem ipse in nobis, cum sumus templum eius:* Sumus porrò Christi membra, cum ipsi per charitatem compaginamur. Verbo, nos manemus in Christo per charitatem: Christus manet in nobis per gratiam. *Hic fert fructum multum.* quia omnia opera, verba, cogitata hominis in gratia Dei constituti, sunt meritoria vitæ æternæ. Vide quàm pretiosi sint actus omnes iusti hominis: qui augmēto gratiæ & gloriæ divinæ præmiātur. *S. August.*

Actus hominis iusti quam pretiosi.

Punctum 2dum. Perpende quòd Deus in corde iusti sit præsens vt Pater, vt protector, vt frater, vt amicus, vt sponsus, vt medicus, vt doctor, & mille alijs titulis modisq;: ideoq; his omnibus modis eum nobis præsentem imaginari, & in eum affectibus ferri possumus. Et etiam secundum mysteria vitæ ac passionis suæ possumus Christum variè nobis imaginari præsentem sicut Sancti & Sanctæ imaginabantur. Cogita Christum in cruce pendentem esse in medio cordis tui, vt possis dicere cum Apostolo: *Vivo ego iam non ego,*

Varij tituli & modi quibus possumus imaginari Christū nobis præsētem.

vivit verò in me Christus. Gratias age pro præsentia speciali Christi in anima tua. Ora ne vnquam discedat à te. propone omnes peccandi occasiones vitare.

Punctum 3tium. Expende varios alios modos quibus Deum manere in anima iusti meditatur S. Bonaventura in compen-

Lib: 1. c. 7. dio Theolog: veritatis. Deus est in anima fideli vt sponsus in thalamo, rex in throno, turris in castro. Sicut magister in schola, fons in horto, lux in tenebris. Item sicut thesaurus in agro, vinum in cellario, carbunculus in auro. Item sicut manna in arca, sigillum in charta, medicina in apotheca. Item sicut cythara in convivio, imago in speculo, mel in favo. Item sicut fructus in arbore, oleum in lampade, lilium in convalle. Ora vt Deus sit tibi omnia in omnibus. & dic cum Thoma Kempensi: *O quando veniet hæc beata & deside-*

Lib: 3. de *rabilis hora vt tua me saties præsentia &*

Imi: c. 34. *sis mihi omnia in omnibus!* Tesseram vltimam ex die Dominico frequenter per diem repete.

PRO DIE SABBATI.

De præsentia Dei cum respectu duplicis bonitatis divinæ.

P*Unctum 1mum.* Deus vbiq; est bonus in se, & infinitè amabilis: ideoq; infi-

nito si fieri potest amore diligendus. Ubiq; continet omnem rationem boni honesti, boni vtilis, boni delectabilis; boni honesti; nam vbivis est infinitæ maiestatis, infinitæ magnificentiæ, sapientiæ, sanctitatis, honestatis. boni vtilis; quia vbivis est infinitæ benignitatis, liberalitatis &c: boni delectabilis; quia vbivis est infinitæ dulcedinis, pulchritudinis, suavitatis, amabilitatis &c: Considera 2do. Est item Deus vbiq; bonus quo ad nos, quia nullus locus est, in quo nobis non operetur bona triplicia: naturæ, gratiæ, & gloriæ. Vide quot bona naturæ in omni loco, in omni tempore de manu divina accipis. Vide quot bona gratiæ & gloriæ, vbiq; semper, etiam nunc tibi offeruntur. Age gratias, ama, peccata deteſtare.

Punctum 2dum. Expende quòd Virgo Beatissima continua fuerit in exercitio præsentiæ divinæ, & propter hoc exercitium abundaverit in perfectione. Hoc denotant verba illa Ecclesiæ aut Angelorum admirantium pulchritudinem MARIÆ spiritualem: *Quæ est ista quæ ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilectum suum.* Sensus verborum iste: Quæ est hæc Virgo, quæ è deserto mundi absq; cessatione ascendit ascensu fidei & merum ad cælestia: affluitq; omnibus internis opi- *Virgo Beatissima continua in exercitio præsẽtiæ divinæ.*

bus,

bus, tota quanta circa dilectum suum occupata, & in illo intellectu ac voluntate sua recumbens. Imitare matrem; & intellectum ac voluntatem tuam in Deo bono, in Deo dilecto reclines, vt internis delicijs affluas. Propositum Tessera vt supra.

MEDITATIONES.

De Sanctitate Dei.

PRO DOMINICA V. post Pentec.

Iustitia Pharisaica damnatur.

Matth 5. PUnctum imum. *Nisi abundaverit iustitia vestra plus quam scribarum & Pharisæorum non intrabitis in regnum cælorum.* Pharisaica iustitia in sola specie externorum bonorum operum sistit; & hæc cum suis cultoribus excluditur à regno cælorum. Iustitia christiana in internis potissimum consistit actibus, quamvis & ad externos derivetur. Cogita qualem iustitiam habeas: an ad speciem & apparentiam bona opera externa facias: an verò soli Deo placere studeas?

Iudæi illo præcepto: Non concupisces v. xorē pro- *Punctum 2dum.* Satis putabant Pharisæi ad iustitiam, non occidere opere, non mæchari opere, proximum & amicum non odisse, non peierare: at iustitia Christi etiam iurare, irasci sine causa, vindictam spirare, verba dicere opprobriosa, aspicere mu-

re mu-

re mulierem libidinosè, concupiscere e-andem vetat. Porrò perfectius longè est abstinere etiam ab ira, quàm à solo externo homicidio: etiam ab aspectu mulieris, quàm à solo opere carnali: etiam à iuramento quàm à solo periurio. Gressus meos dirige secundùm eloquium tuum Domine: & non dominetur mei omnis iustitia sive interna sive externa.

ximi tui, intellige-bāt solùm signa concupiscentiæ externa prohiberi, vt tactus, oscula, non verò concupiscentiā internam Liranus parte 5., coll: 110.

Punctum 3tium. Doctrinam suam de perfecta iustitia clausit Christus tali exhortatione: *Estòte ergo perfecti sicut & Pater vester perfectus est.* hoc est, perfectio & iustitia Dei sit norma iustitiæ vestræ: & sicut Deus infinitè remotus est ab omni imperfectione; ita vos, inquantùm possibile, sitis remotissimi ab omni culpa & occasionibus suis. Gratias age Christo pro doctrina: ora auxilium vt possis semper quod perfectius est operari, idemq; propone. Tessera per septimanam repetenda pro placito hæc aut hæc:

O iustitia & innocentia creatrix, pulchra & decora honestis luminibus: fac, serviamus tibi in sanctitate & iustitia omnibus diebus nostris!

Sancte Deus, sancte fortis, sancte immortalis miserere nobis.

Misericordissime Domine cuius voluntas sanctificatio nostra, sanctifica me per omnia:

vt integer spiritus meus & anima & corpus sine querela in adventu Domini nostri Iesu Christi servetur. 1. ad Tessal: 5.

PRO FERIA II.

Sanctitas Dei; causa sanctitatis nostræ.

Sanctitas Dei est infinita. PUnctum imum. Considera 1mo quia Deus est summè & infinitè Sanctus & perfectus ac proinde omnem rationem bonitatis, sanctitatis & perfectionis in se continet. *indefectibilis.* Considera 2do. quia creaturæ respectu Dei, sicut non sunt; ita etiam non sunt bonæ nec Sanctæ Iob 15. dicitur. *incomparabilis.* *Inter sanctos eius nemo immutabilis: & cæli non sunt mundi in conspectu eius.* Considera 3tio. quòd omnes perfectiones, & virtutes quæ in Deo sunt sit vnica realis perfectio & virtus sintq; ipsissima Dei essentia: *maxima.* & quia quo magis aliquid vnum & indivisum in se est, eò perfectius & virtuosius est, sequitur, sanctitatem & iustitiam Dei maximam ac infinitam esse; quandoquidem inter virtutes & perfectiones eius vnitas maxima est, & qua maior dari non potest.

Sanctitas Dei est causa sanctitatis nostræ. *Punctum 2dum.* Sanctitas Dei est causa sanctitatis nostræ. Quod enim est maximum in vno quoq; genere, est causa aliorum in illo genere, & è converso; Dei

autem ſanctitas maxima eſt: igitur cauſa eſt ſanctitatis noſtræ. Eſt autem primò cauſa efficiens. ait enim Apoſtolus: *Ipſe Deus ſanctificet vos per omnia.* 2do. cauſa exemplaris: *Sancti eſtote ſicut & ego ſum.* 3tio finalis: ſanctitas enim noſtra ad hoc dirigitur, vt per eam ſanctificetur nomen Domini. Sancti ergo dicimur ſanctitate divina, *ſicut primo principio exemplari, effectivo & finali totius ſanctitatis.* Adora ſanctitatem Dei, gratulare, gaude, ora vt vita tua exemplari tuo conformetur.

Efficiens, exemplaris & finalis.

S. Thomas

PRO FERIA III.

Ex ſcripturis rationibuſq; oſtenditur divina ſanctitas.

PUnctum imum. *Non eſt Sanctus vt eſt Dominus.* 1. Regum 2. & Exodi 15. *Magnificus in ſanctitate.* Magnificus dicitur qui magnos ſumptus facit ad magnum aliquod opus. Quos ſumptus maiores facere & ad quod maius opus poterat Deus, quàm quando ad redemptionem noſtram & reſtaurationem mundi depravatiſſimi vnigenitum ſuum in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ & ſcientiæ Dei tradidit in mortem? Magnificus ergo in ſanctitate, quia ad opera ſanctitatis theſaurum ſuum in paſſione Chriſti aperuit, & pretium infiniti valoris effudit, nimi-

rum sanguinem Iesu Christi. Vide quomodo sanctitatem curare & custodire debeas, cum Deus omnes cæli divitias exposuerit ad eam tibi comparandam!

Punctum 2dum. Deus fidelis & absq. vlla iniquitate iustus & rectus. Deutor. 32. Sanctus & justus idem sunt. Iustus autem dicitur à *juxta* secundùm Aristotelem 5. Ethicorum. eò quod iuxta legum ordinationem vivat. Sed nostra Iustitia & rectitudo defectibilis est, quia possumus à lege deficere. At verò Deus qui *sibi lex est, non potest velle nisi quod ratio suæ sapientiæ habet, quæ quidem est sicut lex iustitiæ secundùm quam eius voluntas est iusta & recta,* adeoq; non potest deficere à lege sua, neq; contra illam agere. Adora sanctitatem Dei: & propone quoties in trisagio vel Gloria Patri, vel quocunq; officij divini aut scripturæ versu sanctitatem Dei memorabis, cum devotione & summa cordis reverentia eam meminisse.

S. Tho: 1. p. q. 21. art: 1.

Punctum 3tium. Discute etiam rationes, quæ ostendunt summam Dei sanctitatem. 1ma ratio est: quia Dei sanctitas est causa Exemplaris, efficiens & finalis omnis & totius sanctitatis creatæ: maximam itaq; oportet esse. *Quod enim est causa aliorum in vno quoq; genere, maximum est in illo genere.* Altera ratio, quia Deus

est cau-

est causa æquivoca omnium rerum. Cùm proinde in rebus creatis innumeræ eæq; admirabiles bonitates, perfectiones, virtutes reluceant: in Deo debent esse modo excellentissimo, & per consequens debet esse in eo summa, incomprehensa & infinita sanctitas. Nam causis æquivocis id proprium est, quod excellentiori modo contineant in se bonitates & perfectiones suorum effectuum, quàm ipsi effectus & causæ vnivocæ ipsorum. Vide hîc admirabiles sanctitates, virtutes, perfectiones Angelorum & hominum ab initio mundi, vsq; ad finem eiusdem viventium: omnes hæ excellentissimo modo & in infinitum perfectiori & perfectiori reperientur in Deo; & quæ in sanctis divisæ sunt, in Deo vnica & simplicissima est sanctitas. Affectus vt supra. Tessera ex die Dñico.

PRO FERIA IV,

De natura Sanctitatis.

Sanctitatem duo constituũt mundities & firmitas.

PUnctum imum. Sanctitatem duo perficiunt, mundities & firmitas. Per sanctitatem enim mens hominis adhæret Deo: adhærere autem mens Deo nequit absq; munditia; quia si careat munditie, iam non Deo sed terrenis rebus se se applicat: per hoc enim mens humana inquinatur, quod rebus terrenis iungitur, sicut

Sanctitas est, per quam mẽs hominis se ipsam & actus suos applicat Deo.

pes per hoc maculatur, quod lutum contingit. Absq; firmitate etiam mens nostra non impendit se suaq; ad Dei cultum debito modo. Deus namq; est primum principium & vltimus finis noster: primo autem principio & vltimo fini immobiliter & firmiter adstringi oportet. Recollige te an vtrumq; habeas? es ne mundus spiritu & corpore? es ne firmus in amore Dei? potesne dicere cum Apostolo: *Certus sum quia neq; mors, neq; vita separabit me à Charitate Dei.*

Memento quia *Sanctum & terribile nomen eius.* Sanctum sanctis: terribile peccatoribus. Hier: in psal:

Punctum 2dum. Considera quod in Deo & munditia sit & firmitas modo excellentissimo ac infinito: munditia; quia Deus est actus purissimus compositionis omnis & permixtionis expers & incapax; firmitas: quia Deus est primum principium & finis vltimus rerum omnium; quæ sunt maximè immobilia. Mentẽ omnesq; actus suos ad se solum applicat: *Vniversa enim propter se operatus est,* atq; immenso se amore ac incommutabili essentialiq; amat: nec potest non applicari sibi ipsi. Adora, gratulare, aliosq; affectus adhibe

PRO

PRO FERIA V.

De interna munditia hominis.

PUnctum 1mum. *Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mæchatus est eam in corde suo.* Non sufficit ergo ad iustitiam munditia corporis; sed requiritur munditia mentis. Quare? quia debemus esse perfecti, sicut & Deus perfectus est: quidquid autem in Deo est, totum purum, imo & ipsa puritas est. Deinde quia gratiam Spiritûs S. mente recipimus: ideò primò & principaliter purificanda est. Insuper quia imaginem Dei in anima non in corpore portamus. Demum quia præstantior longè est oculus animæ quàm corporis. Si ergò oculus externus non patitur festucam aut minimas sordes, multò minùs oculus internus, mens videlicet, pati debet. Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis vt non confundar.

Ad iustitiam non sufficit mũditia externa.

Punctum 2dum. Cogita gravitatem peccati interni, quando libidinosa cogitatio comparatur actuali adulterio. Cogita item ab immunditia mentis, ad immunditiem operis deveniri. Cogita demum templum Dei nos esse: domum autem Dei decet sanctitudo non in vnam alteramve diem, sed in longitudinem dierum, hoc est semper. Affectus & tessera fiant.

Gravitas peccati interni.

Sanctitas debet esse stabilis, & perpetua.

PRO FERIA VI.

De sanctitate & virtutibus Christi in cruce.

PUnctum imum. Considera quàm varias & eximias virtutes erga Deum Patrem Christus in cruce elicuerit. 1mo. quidem obedientiam, quâ voluntatem Patris sui finaliter exequebatur. 2do. amorem quo gloriam eius quàm maximè augeri sitiebat. 3tio. resolutionem, qua omnia tormenta tanquam è manu eius profecta placidissimè suscipiebat, & ad maiora se ac diuturniora offerebat. Considera deinde quàm purè, quàm intensè quàm constanter earundem vrtutum actus iterarit? quantum nobis gratiæ & gloriæ per eos promeruerit? Fecisti IESU crucifixe de te ipso speculum animæ meæ, speculum amoris, obedientiæ, resignationis, orationis, aliarumq; virtutum. Da vt in hoc speculo me semper intuear, & quid desit mihi videam.

In passione Domini 3. oportet intueri, opus, modum, causam.

Punctum 2dum. Considera virtutes quas in ordine ad seipsum elicuit. 1mo humilitatem, qua semetipsum ad tantas irrisiones, opprobria, subsannationes, ad nuditatem, ad societatem cum latronibus, ad infamiam suspendij demisit. 2do. patientiam, quâ acerbissimos, intensissimos, & diutis-

diutissimos in omnibus sensibus dolores sustinuit. 3tio. paupertatem, qua sine vestibus vestitor siderum pependit. Considera post modum quàm purè, intensè, constanter prædictarum virtutum actus elicuerit. O vtinam vivam secundùm exemplar quod mihi in monte Calvariæ monstratum est! *In opere patientia, in modo humilitas in causa charitas commendatur.*

Punctum 3tium. Considera virtutes erga homines elicitas. 1mo. dilectionem non solum amicorum, sed etiam inimicorum pro quibus oravit. 2do. mansvetudinem, qua tanquam agnus coram tondente se toto passionis tempore obmutuit. 3tio. pietatem qua Matrem Virginem Ioanni commendavit, & vicissim Ioannem Matri suæ, 4to. liberalitatem, qua cælum latroni promisit, & sangvinẽ suum copiosè fudit. Apud Dominum misericordia & copiosa apud eum redemptio. *Verè copiosa quia non gutta sanguinis sed vnda largiter per 5. partes corporis emanavit.* *S. Bernar: in cant.* *Thomas à Kem: l. 2.*

Verè in cruce tua Domine IESU summa est virtutis & perfectio sanctitatis.

Ago gratias pro virtutibus in cruce elicitis: & rogo, vt oratio pro crucifixoribus, recommendatio Ioannis in tutelam Virginis, promissio paradisi facta latroni ad me quoq; derivetur.

PRO DIE SABBATI.

De virtutibus Beatissimæ Virginis.

P*Uncum imum.* Considera imprimis virtutes quas habuit erga Deum, videlicet fidem, spem, charitatem & religionem. Expende in quàm eximio gradu habuerit eas: quàm purè intensè, constanter earum actus tum internos frequentarit. Exclama corde cum S. Anselmo: *O benedicta super mulieres, quæ Angelos vincis puritate, Sanctos pietate?*

De invocatione Matris Virginis.

Punctum 2dum. Considera deinde virtutes illius erga seipsam, videlicet prudentiam, temperantiam, fortitudinem, humilitatem, castitatem, mortificationem & patientiam. Expende itidem in quàm perfecto gradu eas habuerit: & quam eximios tam internos quam externos earum actus multiplicarit. Merito Hieron: *Mariam si diligentiùs aspicias nihil virtutis est, nihil speciositatis, nihil candoris & gloriæ quod in ea non resplendeat.* Epist: 10. ad Paulam.

Punctum 3tium. Considera simili modo quàm perfectæ fuerint in ea virtutes, quibus enituit erga proximos nimirum: iustitia; dilectio, obedientia, misericordia, modestia; demum expende quomodo & internos & externos earum actus exercu-

erit.

erit. Prorsus quidquid in Maria gestum est, totum puritas & simplicitas, totum veritas & gratia, totum misericordia & iustitia. Hieron de assum.

MEDITATIONES
De Beneficijs Divinis.
PRO DOMINICA VI. post Pent.
Dominus & Deus noster miseretur.

Præludium. Propone ante oculos mentales Christum Dominum dicentem: *Misereor super turbam, &c.* Deinde ora vt fructuosè mediteris.

PUnctum 1mum. *Misereor super turbam.* *Marci 8.* Considera 1mo. in Christo Domino sicut vera fuit humanitas, ita verum fuisse compassionis affectum. Considera 2do. non tantum internè compassum esse sed etiam opere succurrisse esurienti & deficienti multitudini. Multi inter homines sunt qui verbo condolent miseris, at non sublevant eorum miseriam cum tamen possint; talis compassio ficta est & hypocritica. Considera 3tio. exemplo suo Christum nos provocare ad opera misericordiæ.

Punctum 2dum. Considera 1mo in Deo non dari misericordiam propriè dictam, inquantũ hæc est dolor de aliena miseria:

S. Thomas. *dicitur autem Deus misereri propter amorem quo amat nos tanquam aliquid sui.* vnde illud: *Miserationes eius super omnia opera eius*, *idem est cum eo versiculo: nihil odisti eorum quæ fecisti.* Considera 2do. cur dicatur Deo proprium misereri & parcere? quia nimirùm proprium est ei tanquam supremo bono creaturis se effundere, & quod plus est à miserijs eas per sua beneficia sublevare. Cogita à quod miserijs te divina bonitas hactenus sublevarit. Age gratias, cave ingratus esse. Actus eiaculatorius quem per septimanam frequenter vsurpabis, erit aliquis ex subiectis.

O quam fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius!

Misericordissime tibi me commendo reddo & concedo, per quem sum, vivo & sapio. S. August: in manuali.

Totus spiritus, totum cor, totum corpus, tota vita mea, vivat tibi vita mea dulcis: quoniam tu me totum creasti, totum liberasti, totum refecisti. Idem.

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi.

PRO FERIA II.

De beneficio creationis.

P*Unctum imum.* Perpende 1mo. quid ab æ-

ab æterno vſq; ad diem Conceptionis tuæ fueris, nempe purum nihil quod qualibet creatura vilius eſt. 2do cum nihil eſſes, Deum ex mero amore creaſſe te, & totum tibi dediſſe quod es. Quòd ergo ſis homo, intellectu, voluntate, memoriâ præditus: virtutum, gratiæ, & gloriæ capax: quòd in, ſuper vſu ſenſuum, & integritate membrorum pollens: quòd non monſtroſus: totum id Deo referre debes in acceptum. Quàm profuſa Dei erga te liberalitas! Quanta ingratitudo tua, ſi homo cum ſis more pecudis vivis!

Punctum 2dum. Perpende finem creationis tuæ qui eſt, 1mo: vt Deum creatorem tuum ex toto corde, tota anima, totiſq; viribus ames. 2do vt omni humilitate ei ſervias, mandata & iuſtificationes ipſius cuſtodiendo. 3tio. vt poſt hanc vitam particeps æternæ felicitatis fias. Famuletur ergo tibi ſemper mens mea piiſſime. Suſpiret tibi ſemper peregrinatio mea, ardeat in amore tui cor meum! Exteriora enim cuncta pro corpore meo creaſti: ipſum verò corpus pro anima: animã verò pro te vt tibi ſoli vacaret & te ſolum amaret, poſſidens te ad ſolatium, inferiora verò ad ſervitium.

Finis creationis hominis.

Auguſt. in manuali cap. 4.

Soli. c. 20.

Punctum 3tium. Perpende finem creationis aliarum creaturarum qui eſt, vt nobis

Finis creationis aliarũ rerum. bis serviant & auxilio sint ad consequendum finem nostrum. Creavit enim Deus cælos, solem, lunam, stellas, elementa, varia animalium, plantarum, herbarum, lapidum genera, partim ad necessitatem partim ad honestam voluptatem nostram; dedit nobis ingenium, sanitatem, doctrinam, honorem; vt hæc omnia deserviant nobis ad consequendam beatitudinem vltimam.

S. August. *Domine Domine, si tanta facias nobis in carcere quid ages in palatio: si tanta solatia largiris in die lachrymarum, quanta conferes in die nuptiarum? Amet te ex illis & pro illis anima mea.* Te semper quærat in omnibus, & quærendo non deficiat.

PRO FERIA III.

De beneficio conservationis.

Sicut nullũ est momẽtũ quo homo non fruatur vel vtatur pietate di- PUnctum imum. Considera Deum postquam te fecit ex gratuita bonitate sua, ex eadem vt te conservaret & gubernaret decrevisse, quòd non est minus beneficium priore. Quod ergo temporis momenta habuit, habet & habebit vita tua, tot partes sunt istius beneficij: quia nullo illorum subsistere potuisses, si Deus oculos suos à te avertisset. Quam meritò proinde sequendum tibi consilium est. D. Edmundi. *Singulis momentis debes de Deo cogita-*

cogitare, & loqui, propter tot beneficia, quæ tibi incessanter confert tam solicite ac si totius mundi esset oblitus. Rectè quidam sanctus dixit: hominem non spirare toties, quoties tenetur Dei sui recordari.

vina sic nullū debet esse momētū quo eum præsentē non habeat in memoria Augu. in Man: c.29

Punctum 2dum. Considera Deum omnia alia conservare, vt deserviant ad conservationem tui: cælum cum sideribus, terram cum hominibus, bestijs, fructibus, floribus, coloribus, odoribus. Meritò ergo tibi cum Psalte exclamandum: *Domine quid est homo, quod memor es eius: omnia subiecisti sub pedibus eius.* Omnia pedibus hominis subiecisti, vt solus homo, totus tibi subijceretur. Aug: solil: c. 20.

Punctum. 3tium. Considera quomodo idem Deus ex eadem gratuita benignitate sua præservavit te hucusq; à tot tamq; varijs casibus corporis & animæ, atq; à morte ipsa, æternisq; supplicijs, in quæ incidisses & nunc incidere posses, nisi te gratia Dei retineret. Itaq; si liber es à calculo, leprâ, podagrâ, febri, alijsq; morbis: si liber es à gravioribus peccatis, divinæ gratiæ adscribe; quod è tot morbis, è tot casibus & periculis evaseris, Dei misericordiæ imputa. Quot in alijs cernis, audis, vides, legis, corporis & animæ miserias; tot agnosce tibi à Deo exhiberi misericordias, dicens cum Propheta: *Misericordiæ Domini quia non sumus consumpti.*

PRO FERIA IV.

De beneficio redemptionis.

P*Unctum 1mum.* Conſidera 1mo. à quo ſis redemptus, nempe á Filio Dei creatore & conſervatore tuo. Conſidera 2do. modum redemptionis. Cum enim ſola voluntate, verbo vel nutu redimere te potuiſſet, ſicuti mundum vno verbo fiat creavit, tamen per Incarnationẽ & copioſi ſanguinis effuſionem voluit te redimere. Conſidera 3tio. à quantis malis ſis redemptus, videlicet à peccatis, á perpetua tyrannide & ſervitute diaboli, à ſupplicijs æternis. Quàm immenſa, ſublimis, longæva, incomprehenſibilis miſericordia, liberalitas, charitas Dei! qualem viciſſim exigit à te gratitudinem & amorem!

Punctum 2dum. Perpende quòd potuerit te vna guttâ ſanguinis ſui in circumciſione effuſi redimere; nihilominus voluit flagris concidi, colaphiſari, ſputis oppleri, ſpinis coronari, funibus & catenis ligari, per plateas trahi, velut ſtultus illudi, latroni poſtponi, cruci affigi, aliaq; ignominoſiſſima & duriſſima pati, vt ipſi in horto oranti ſola cogitatio eorum ſudorem ſanguineum toto corpore expreſſerit. Væ ingratis! Irritam quis faciens legem Moyſi, ſinè vlla miſeratione duobus

vel

vel tribus testibus moritur: quanto magis deteriora meretur supplicia, qui filium Dei conculcaverit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit in quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit. ad Hebr: 10.

Punctum 3tium, Considera quanta bona ex hac redemptione secuta. 1mo. ex mancipio diaboli factus es filius Dei: ex hærede æternæ damnationis, factus es hæres æterni regni: ex filio iræ, factus es particeps gratiæ & amicitiæ divinæ. 2do. quòd si in peccatum labaris, possis iterum per pænitentiam in gratiam restitui. 3tio. quòd in gratia existens possis augmentum eiusdem gratiæ & beatitudinis æternæ mereri. 4to. quòd Sacramentorum potissimum verò Sanctissimæ Eucharistiæ communione fruaris. Affectus convenientes eliciendi.

PRO FERIA V.

De beneficio vocationis ad fidem.

P*Unctum 1mum*. Considera 1mo. non prodesse beneficium redemptionis, nisi subsequatur beneficium vocationis ad veram fidem Catholicam, sicut enim emplastri nulla est vtilitas, si non applicetur vulneri; sic nec passionis Christi, nisi applicetur animæ per fidem & Sacramenta.

Consi-

Considera 2do. vocationem ad fidem esse merè gratuitum donum Dei. *Nemo namq; potest venire ad me* (inquit Christus) *nisi Pater meus traxerit illum*: & sicut lapis naturâ suâ tendere sursum non potest, nisi auxilio externo; sic nec homo mentem ad cælestia elevare potest nisi dexterâ excelsi. Considera 3tio. necessitatem fidei quia sinè hac impossibile est placere Deo.

Vocatio ad fidem donum gratuitum.

Benedictus Deus qui dedit nobis donum fidei electum, & sortem in templo suo acceptissimam. Sap: 3.

Punctum 2dum. Expende raritatem beneficij huius. Quot namq; sunt millia non dico hominum sed nationum absq; fide pereuntium. Turcæ, Tartari, Persæ, Iudæi, Atheistæ, Hæretici propter defectum fidei damnantur. Redi in te ipsum, & cogita quanta gratia sit tibi præstita quod sis ex catholicis parentibus natus, baptisatus, in rudimentis fidei instructus, hucusq; Sacramentis & verbo Dei in Ecclesia enutritus. Age gratias, elice actum fidei, & propone non tantùm corde credere, sed ore quoq; confiteri articulos fidei, & pro ea etiam vitam profundere si necesse sit. Ora, vt Deus confirmet propositum tuum. Ora, ne sis subtractionis filius in perditionem, sed filius fidei in acquisitionem animæ. ad Hebr: 10.

Raritas eiusdem.

PRO

PRO FERIA VI.

De beneficijs peculiaribus cuiq; proprijs.

PUnctum 1mum. Considera peculiaria beneficia naturæ tibi à Deo data, quæ non sunt omnibus communia: vt quod infans non sis extinctus in vtero materno, quòd non sis natus ex parentibus infamibus, illegitimis, corpore vitiatis: quòd honestam habueris educationem, quod in tot casibus servatus sis: quòd plures vitæ annos præ alijs vivas. Reflecte te supra alia naturæ dona tibi peculiariter data: & pro ijs age gratias. *Conditor noster* ait Greg: Moral: 17. c. 2. *mira dispensatione, vivendi tempora impendit, vt longiora vitæ temporalis spatia aut converso fiant adiutorium salutis, aut non converso augmentum damnationis.* Quod dicitur de ætate, idem de alijs bonis desuper acceptis intelligendũ. Vide quomodo spatijs temporalibus alijsq; donis vsus es hucusq; an ad salutem, an ad damnationem?

Punctum 2dum Considera beneficia gratiæ per te à Deo accepta, vt quod occasiones crebras habueris ad vitæ rectitudinem: quod sis à societate malorum liberatus: quod è periculo peccandi toties evaseris: quod à peccato, aut vitio, aut

consuetudine prava sis erutus: quod in peccato gravi à morte præservatus: & quod multas alias de manu Dei gratias perceperis. Dic: *Verè vigilat super me & vigilavit semper indefessus & pervigil ille singularis clemẽtiæ oculus, non dormit neq; dormitat qui custodit Israel: quia etiam non dormit neq; dormitat qui impugnat Israel* Verè non fecit taliter omni nationi, omni homini, sicut mihi fecit. Quid retribuam Domino? Calicem salutaris accipiam & sacrificium offeram in gratiarum actionem. Devotionem quoq; maiorem ad passionem eius habebo, per quam mihi promeruit omnia bona ipsamq; [gl]oriam æternam.

S. Berna: in Psalm. Qui habitat.

PRO DIE SABBATI.

De prærogativis seu privilegiis Beatissimæ Virginis MARIÆ quæ S. Bonaventura in speculo recenset.

PUnctum imum. Privilegium primum MARIÆ est quod super omnes homines ab omni peccato purissima fuit. Ipsi servit illud? *Tota pulchra es & macula non est in te*: nec videlicet macula originalis, nec mortalis, nec venialis. 2dum est quod super omnes homines fuit gratiâ plenissima. Unde Hieron de Assumptione: *Cæteris* inquit *per partes præstatur*

MARIÆ

MARIÆ verò se tota infudit plenitudo gratiæ.

Ave Virgo plena bonis
Gratiarum dives donis:
Opus Dei digitorum
Grande nimis & decorum. *S. Bonav: in psalte: nori.*

Punctum 2dum. Tertium MARIÆ privilegium est, quod sola ipsa sit simul Mater & Virgo, gaudia Matris habens, cum Virginitatis honore. MARIÆ privilegium est, ait Bernardus, non dabitur alteri. 4tum quod Mater Filij Dei: cuius Pater solus est Deus. Hæc est, ait idem, excellens prærogativa MARIÆ, quod filium suum eundem cum Deo Patre meruit habere communem. Matthæus Evangelista contentus eo solo præconio MARIÆ! *de qua natus est Iesus qui vocatur Christus.* quia nulla prærogativa & excellentia maior cogitari potest: & ex hac omnes aliæ in MARIAM profluunt. *Serm: 5. de Annun.*

Ave Virgo culpâ carens,
Da intacta Dei Parens,
Ut laus tua cum dulcore
Meo semper sit in ore. *S. Bonav.*

Punctum 3tium. 5tum MARIÆ privilegium est, quod ipsa super omnem creaturam fuerit Deo familiarissima. Nam eum lactavit, fovit, educavit, amplexibus &

osculis contrectavit, imò & subditum habuit. 6tum quod ipsa super omnem creaturam sit potentissima apud Deum. *Quid potentius Maria? quæ detinet si ium ne peccatores percutiat.* 7mum. est quod ipsa inter Sanctos in gloria excellentissima sit. Quātum enim præ cæteris gratiæ, tantum & gloriæ nacta est singularis. Gratulare Virgini Beatissimæ quòd supergressa sit omnes filias Hierusalem: terrestris, in donis gratiæ; cælestis, in donis gloriæ. Ora vt de plenitudine gratiarum & virtutum suarum tibi impertiat. *Moveatur mare & plenitudo eius.* Vas liquore plenum si moveatur, de facili effundit liquorem sic & Beata Virgo MARIA si moveatur precibus, effundet de suo liquore.

Bernar.

Psal: 95.

Ave digna omni laude
Casta Dei Mater gaude:
Et admitte vota precum
Ut sis semper Virgo mecum.

S. Bonav.

MEDITATIONES

De ijsdem, alijsq; beneficijs divinis.

PRO DOMINICA VII. post Pent.

Arbor bona Deus.

Punctum imum. *Arbor bona bonos fructus facit.* Arbor bona, Deus est, quia nemo-

Matth 7.

nemo bonus nisi solus Deus. Arbor altitudinis infinitæ: cuius aspectus in omnem terram: & rami eius (attributa) pulcherrimi: & fructus eius nimius: & esca omnium in ea: subter eam habitant bestiæ agri: (homines & animalia) & in ramis eius commorantur aves cæli (Angeli) Daniel 4. Fructus arboris huius sunt beneficia quæ mundo præstat: quot vero & quanta sunt? Discurre mente per cælos & elementa: hæc & omnia quæ in eis sunt ac fiunt, arbor ista produxit, producitq; in vtilitatem hominis. Benedictus Deus in donis suis: & Sanctus in operibus suis!

Punctum 2dum. Arbor bona fructificat & obumbrat. Deus & cumulat bonis & protegit à malis. Idcirco devota anima: sub vmbra inquit illius quem desideraveram sedi, & fructus eius dulcis gutturi meo. Vide quomodo & quoties te protexit à malis culpæ & pænæ & cuiusvis miseriæ: quoties in die afflictionis factus est Dominus protector tuus, & eduxit te in arcto positum in latitudinem. Vide item quot & quantis te affecit bonis. Hoc ipsū quia nunc meditaris, quia oras, quia suspiras, fructus est huius arboris. Age gratias: ama, benedic: & lauda Dei bonitatem super te & super alijs cræaturis.

Confitebor tibi Domine Deus meus in

toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum: quoniam magnificata est misericordia tua super me.

O bonitas, bonitas semper antiqua & semper nova! S. Aug: Benedic anima mea Dominum & noli oblivisci omnes retributiones eius.

PRO FERIA II.

De beneficio creationis.

PUnctum 1mum. *Manus tuæ fecerunt me & plasmaverunt me.* Quæ manus tuæ? Omnipotentia & sapientia. Omnipotentia, quia de nihilo: Sapientia quia tàm aptè tàm pulchrè tàm ordinatè fecisti me Manus Dei juxta S. Bonaventuram super Lucam, gratia Dei est: Hæc me fecit, quia ante omne meritum meum me condidit. Manus in Deo secundùm Theologos est virtus operativa, aut ipsa operatio. Illæ manus Dei fecerunt me, quæ operatæ omnia: quæ & Angelos fecerunt. Non enim minori potentiâ fecit me Deus, quàm Angelos. *Qui plasmasti me, miserere mei!*

Oratio Thaidis. *Punctum 2dum.* Non tantùm fecerunt me: sed & plasmaverunt manus divinæ, hoc est, composuerunt, formaverunt, figuraverunt, imaginem & similitudinem Dei in hoc plasmate expresserunt. Si manus tuæ fecerunt me & plasmaverunt me: ergo-

ergone manus meæ opera mea, destruent aut deformabunt me? absit, absit. detestor omne peccatum. O Domine opus manuum tuarum sum, miserere mei: da mihi intellectum, non illum quem iam in creatione dedisti mihi, qui est potentia nobilissima animæ meæ; sed illum qui est donum Sanctissimi Spiritûs, lumen scilicet supernaturale, ad inquirenda, cognoscendaq; mandata tua: vt videam quàm sint honesta, pretiosa, iucunda, salutaria, suavia; vt tandem fiant super mel ori meo.

PRO FERIA III.

De beneficio iustificationis.

PUnctum imum. Iustificatio *est translatio impij a statu peccati ad statum gratiæ & adoptionis filiorum Dei.* In iustificatione tria hæc reperiuntur: terminus à quo, scilicet status peccati: terminus ad quem, scilicet status gratiæ: & subiectum quod transfertur, scilicet creatura rationalis. Considera 1mo neminem posse suis viribus iustificari sed ex mera Dei gratia & potentia iustificationem nostram procedere. Considera 2do. Iustificationem esse maximum bonum seu beneficium, quia nos liberat à maximo malo; hoc est ab odio & inimicitia Dei. Iustificati ergo ex fide pacem habeamus ad Deum per Do- *Tridentinum.*

minum nostrum Iesum Christum: per quē & habemus accessum per fidem in gratiam istam. Rom. 5.

Punctum 2dum. Expende quanta bona iustificatio secum ferat. 1mo. reconciliat hominem Deo, & ex inimico facit amicum & filium Dei. 2do. liberat ab æterno supplicio quod per peccatum mortale merueramus. 3tio. reformat & renovat interiorem hominem, qui fuit per peccatum deturpatus & deordinatus; vnde iustificatus appellatur ab Apostolo *nova creatura.* hæc renovatio si fit per baptismum, vocatur regeneratio: si per pænitentiam, vocatur resurrectio. 4to. facit Deum habitare in nobis. 5to facit nos viva membra Christi, & per consequens facit nos spiritu divino vivificari. 6to. confert nobis vitam æternam. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filij eius: multò magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Rom. 5.

Nova creatura quæ?

Regeneratio & resurrectio spiritualis.

Punctum 3tium Beneficium hoc maius est quàm creatio; quia vt habet S. August: in Ioannem. *Deus cælum & terram vno verbo solo creavit, vt verò hominem sanctificaret, sangvinē fundere, & tanta tamq; varia tormenta subire voluit.* Vide quo studio tantum bonum sit custodiendum! quantæ gratiæ, quàm crebrò pro tanto beneficio agen-

agendæ! Age eas etiam nunc quòd Deus toties te ex statu peccati eripuerit. pete vt in gratia te confirmet. Tessera vt die Dominico.

PRO FERIA IV.

De beneficio vocationis ad statum Sacerdotalem.

Punctum 1mum. Dilexit nos & lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo & fecit nos Deo nostro regnum & Sacerdotes. Apoc. 1. Argumentum 1mũ. & effectus dilectionis Christi erga nos est, quia lavit nos, & lavit non à maculis corporis, sed à peccatis, quæ animam deturpant; lavit autem non qualicunq; lavacro, nec ipsa solùm voluntate sed in sanguine suo. Argumentum 2dum. eiusdem dilectionis, quia fecit nos Deo nostro regnum: vt in quibus antea diabolus & peccatum regnabat iam Deus ipse velut in throno suo regnet. Argumentum 3tium. quia fecit nos Sacerdotes, omnes quidem fideles spiritualiter, nos verò qui ordinem sacerdotij suscepimus, Sacrmentaliter. Age gratias pro tanta dilectione.

Punctum 2dum. Expende dignitatem statûs sacerdotalis. 1mo. ratione potestatis remittendi peccata. hæc siquidem potestas cùm solius Dei sit, communicata est Apostolis, & in persona eorum omnibus

Dignitas sacerdotalis ex triplici ratione.

Sacerdotibus. 2do ratione potestatis conficiendi corporis & sanguinis Domini. 3tio. ratione officij eorum quod est dispensare mysteria Dei nimirum Sacramenta, offerre Sacrificia, & mediare per orationem inter Deum ac homines. Expende item dignitatem Sacerdotalem omni regno & honore excellentiorem esse. Expende demum qualem Sanctitatem tam sublimis status exigat.

Massenius.

Clerice quære Deum, sacrisq; intende Sacerdos.
Eminet iste status: moribus adde decus.

PRO FERIA V.

De beneficio institutionis Sanctissimæ Eucharistiæ.

Motiva gratitudinis pro Sacramento Eucharistiæ.

PUnctum vnicum. Considera 1mo. Eucharistiam esse gratiam gratiarum, & Sacramentum Sacramentorũ, in quo Christus habitat nobiscum, & dat se nobis in cibum & remedium: in quo item pro quotidianis delictis nostris quotidie immolatur. Considera 2do motiva quæ in te excitent amorem devotionem & gratitudinem pro tanto Sacramento. Nam si tenemur agere gratias pro nutrimento quo esse conservatur, quàm grati tenemur esse pro cibo, quo divinius & melius esse nobis confertur, si ipse filius Dei egit gratias pro paucis

paucis panibus hordeaceis: quantas gratiarum actiones nos debemus pro hoc pane supernaturali? si famuli serviunt Dominis pro eo quod alantur? quid nos facere convenit, qui pane Angelico & ipso corpore Christi satiamur? In carcere corporis huius duobus me egere fateor, cibo & lumine, cibo corporis tui & lumine scripturarum. Vtrumq; mihi providisti. *Thomas à Kemp: lib. 4. c. 11.*

PRO FERIA VI.

De beneficio prædestinationis.

PUnctum imum. *Beatus quem elegisti & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis.* Psal: 64. Electio ad gloriam est præparatio beneficiorum quibus certissimè salvantur quicunq; salvantur; seu: est ordinatio alicuius ad gloriam æternam, & ad media in ordine ad eandem. Signa seu coniecturæ prædestinationis sunt: 1mo afflictio crebra æquo animo propter Deum tolerata. Patientia enim est ianua cæli, per quam ipsum etiam Christum oportuit intrare in gloriam suam. 2do. lubens verbi divini auditio. *Qui ex Deo est, verba Dei audit.* 3tio. inimicorum dilectio: *diligite inimicos vestros vt sitis filij* (& consequenter hæredes) *Patris vestri qui in cælis est.* 4to. humilitas. 5to. devotio peculiaris ad passionem Domini, ad Sanctissimam Eu-

Electio seu prædestinatio quid?

Quæ eius signa?

chari-

Ludo: Gratia: in Dño. ce pec. charistiam, ad Beatissimam Virginem. 6to. perseverantia in vitæ bona. Qui enim multis iam annis in timore Dei vixit omni studio peccata mortalia fugiens: piè potest credere, quòd confirmabit illum Dominus vt vivat vsq; in finem sinè crimine. Benedictus es Domine quia nobis per Filium tuum dedisti accessum in gratiam istam in qua stamus & gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei. Rom: 5.

Punctum 2dum. Expende circumstantias prædestinationis. 1ma est quis sit qui te elegit? scilicet Deus infinitè beatus & dives. 2da. quis sit qui electus est? est enim creatura misera, omnibusq; miserijs culpæ, pænæ mortis, peccati, inferni obnoxia; 3tia quam excellens sit ipsa electio ad tam sublimẽ finem, quo maior est nequit? 4ta. quòd electio hæc sit gratuita & ante omne tuum meritum ex solo beneplacito seu proposito voluntatis divinæ. 5ta. est antiquitas electionis. Non enim incepit cum mundi constitutione sed ante: estq; ipsi Deo coæva 6ta. raritas beneficij huius: multi namq; vocati pauci electi. 7ma. magnitudo impensarum quibus tibi hoc beneficium Christus promeruit, quæ sunt: vita, passio, morsq; illius. Admirare divinam bonitatem: Gratias age: ora, vt sis de ijs quorum nomina scripta sunt in libro vitæ. Tessera ex die Dominico.

Quæ circumstantiæ?

PRO DIE SABBATI.

De eodem beneficio.

P*Unctum 1mum.* Beneficium prædestinationis eſt beneficium beneficiorum non tantùm, quia eſt cæteris maius, ſed etiam quia eſt cauſa & fundamentum cæterorum: quia enim prædeſtinatus es, idcirco creatus es, baptiſatus es, iuſtificatus es &c. *Quos præſcivit, eoſdem prædeſtinavit conformes fieri imaginis filij ſui: quos autem prædeſtinavit hos & vocavit: & quos vocavit hos & iuſtificavit: quos autem iuſtificavit, illos & glorificavit.* Cogita quàm immenſum ſit hoc beneficium amari, & ab æterno electũ eſſe à Deo: quieſcere in ſuaviſſimo illius pectore vſq; ab annis æternitatis: habitum eſſe pro filio Dei adoptivo tunc, cum filius eius naturalis genitus eſt in ſplendoribus Sanctorum, qui præſentes aderant in divino illius intellectu.

Punctum 2dum. Expende felicitatem cuiuſvis prædeſtinati: beata terra quam calcat, beatus panis quo veſcitur, beata omnia, quæ attrectat. Expende item quomodo revereri, amare, honorare vnumquemq; proximum debemus: quia tenemur piè credere vnum quemq; eſſe prædeſtinatum. Expende inſuper debere nos pro hoc beneficio iuges gratiarum actio-

nes fundere, & in spiritu exultare iuxta verba Salvatoris: *Gaudete quoniã nomina vestra scripta sunt in libro vitæ.* Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui elegit nos in ipso ante constitutionem mundi, vt essemus Sancti & immaculati in conspectu eius? qui prædestinavit nos in adoptionẽ filiorum per Iesum Christũ.

Affectus.

S. August. in Soliqu. *Verum quidem est Domine, quod quæ & qualia scripta sint de me in libro tuo, in secreto consistorij tui, ego ignoro, vnde & valde timeo; consideratio tamen multitudinis miserationum tuarum, quæ apud te sunt, sublevant mentem meam, & præcedentia signa misericordiæ tuæ quæ me antequam nascerer prævenerunt, & nunc specialiter in me effulserunt: de futuris benignitatis tuæ melioribus & perfectioribus muneribus, quæ amicis tuis reservas, spem meam admonent, vt in te lætetur Deus meus lætitia Sancta & vivâ, qua semper lætificas iuventutem meam.* O quando veniam Domine & apparebo ante faciem tuam!

Punctum 3tium. Arbor bona Virgo Maria: per quam fructum eius Iesum Christum in cælo possidebimus. Et radicavi in populo honorificato: & in parte Dei mei hæreditas illius. Eccl: 24. Populus in quo radicem figit devotio erga MARIAM hæreditabit partem Dei. S. Mechtildis vidit

vidit aliquando B. V. Mariam in ſimilitudine arboris pulcherrimæ, ſuper omnẽ terram extenſæ, perlucidæ inſtar ſpeculi: folia habebat aurea ſuaviſſimum ſonum reddentia: & in eius ſummitate flos deliciosiſſimus erat qui totum orbem contegebat ac odore mirifico recreatur. Requieſce ſub hac arbore per devotionem, & floris eius odore & decore frueris in æternum.

MEDITATIONES

Pro Via Purgativa.

USq; adeò excelſa & ſublimis eſt mentalis orationis exercitatio, vt principalis eius doctor ductorq; alius non ſit quàm divinus ipſe Spiritus, cuius inſpiratione SS. Patres & didicerunt eam & eiuſdem vtiliter exercendæ multa magni momenti præcepta nobis relinquerunt. Quibus vt accommodatam & ſuo digeſtam ordine materiam iuvenes viriq; Religioſi, imò quiq; Chriſtianæ perfectionis ſtudioſi habeant, ea ſubſequentibus meditationibus ſuggeretur. Materia Meditationum viæ Purgativæ eſt finis ad quem conditi ſumus,

item

item peccata, vitia, passiones, tentationes, impedimenta perfectionis, quatuor nouissima, aliaq; ad compunctionem animum excitantia; de singulis conformiter ad cursum Evangeliorum dabuntur meditationes non incipientibus duntaxat, sed & proficientibus, imò perfectis etiam proficuæ.

MEDITATIONES

De fine hominis.

PRO DOMINICA VIII. post Pen:

Homo villicus DEI.

Lucæ 16. PUnctum imum. *Diffamatus est villicus quasi dißipaßet bona Domini sui.* Dominus noster, Deus est: nos villici eius. Uillicus nihil habet nisi quæ Domini sunt: & nos nihil habemus, nisi quæ Dei sunt; bona animi, bona corporis, bona fortunæ, bona gratiæ credidit nobis. Villicus tenetur custodire bona Domini sui, & dare rationem villicationis suæ: & nos non abuti, sed vti licitè & honestè debemus donis divinis; dabimusq; rationem quæ & qualiter bona Dei administraverimus? Quando hæc ratio exigetur, quid dicam, aut quid respondebo?

Punctum 2dum. Redde rationem villicationis tuæ. Villici non expectant donec Domi-

Dominus faciat cum eis rationem: ſed ipſi ſecum quotidie faciunt calculum, an bona domini in integro ſint. Et tu quotidie conſcientiam tuam examina. Vide an gratiam Dei conſerves, an bona Dei benè diſpenſes. Recogita frequenter, ad quē finem factus ſis villicus Dei& tot bona divina acceperis.

Propoſitum recogitandi crebrò finē creationis tuæ. Teſſeræ per ſeptimanam ſæpè repetendæ.

Notum fac mihi Domine finem meum, vt ſciam quid deſit mihi.

Feciſti nos Domine ad te, & inquietum eſt cor noſtrum, donec requieſcat in te.

Ibi ſit cor meum, vbi tu es theſaurus meus deſiderabilis & incomprehenſibilis, multumq; amabilis. S. Auguſt. in medit.

PRO FERIA II.

De opere creationis hominis.

PUnctum imum. Conſidera priuſquàm mundus creatus eſſet, vbi & quid tunc fuerit hæc mundi machina, quòd nimirum merum nihil fuerit. Conſidera deinde, quòd Deus ſufficiens ſibi ipſi, & infinitè ex ſe ipſo beatus, neq; egens ullâ creaturâ, ex mera bonitate ſua produxerit cælum & terram: atq; omnia quæ in eis ſunt. Conſidera item quòd Deus hoc univerſum pro- *Ante creationem mūdi præter Deum nihil fuit.*

Non ex indigentia vlla sed ex mera bonitate creavit mundum Deus in habitaculum hominis.

pter hominem condiderit, eiusq; pedibus & dominio, omnia quæ in mundo sunt subiecerit. O mira Dei bonitas & liberalitas! o stultitia & ingratitudo nostra, dum bona á Deo accepta in offensam eius convertimus!

Ex vno homine tot homines, & tã diversos propagavit.

Punctum 2dum. Recogita quòd Deus ex uno homine totum genus humanũ propagaverit, & mundum vniversum hominibus tam varijs in genere, in phisi in moribus, in proportionibus, in virtutibus in loquela, in incessu & huiusmodi repleverit. O admirabilis Dei potentia! Recogita deinde, quòd Deus ter optimus maximus suprema maiestas, infinita magnificentia &c. ex nihilo abyssi ex vilissima materia, ex limo ac sordibus, & corporeum simul & rationalem te fecit; vt corpore simul & intellectu constans actus atq; officia vtriusq; partis posses exercere. Age gratias divinæ bonitati: agnosce vilitatem & dignitatem conditionis tuæ: vilitatem ex parte corporis, dignitatem ex parte animæ. Propter vilitatem còrporis; cave ne te extollas! propter dignitatem animæ. cave ne te ad turpia deijcias.

Etiam te ipsum.

In homine & vilitas, & dignitas.

PRO FERIA III.

De fine ad quem homo creatus.

PUnctum 1mum. Expende 1mo. finem hic

hìc dici illum, cuius gratiâ aliquid fit; *& quo perficiuntur homines vt plené sint, non quo consumuntur vt non sint.* Expende 2do. omnino debere esse aliquem finem vltimum vitæ humanæ: non enim potest dari processus in infinitum in finibus. Expende 3tio. finem vltimum seu beatitudinem hominis non consistere in divitijs, non in honoribus, non in fama, non in potestate, non voluptate, non aliquo corporis aut animæ bono, non demum in aliquo bono creato. Ista enim omnia deserviunt tantùm ad finem vltimum consequendum, imò quandoq; nos â fine vltimo abducunt. Cur ergo per multa vagaris homũcio quærendo bona animæ & corporis tui. Ama vnum bonum in quo sunt omnia bona & sufficit. Aug: in Manu: c. 24.

S. August.

Finis noster vltimus in quo no cõsistat?

Punctum 2dum. Expende quòd solus Deus sit vltimus finis noster. Vltimus namq; finis noster ille est, qui totaliter & perfectè quietat appetitum nostrum. Nullum autem bonum creatum, sed solus Deus potest implere & quietare voluntatem nostram: quia solus Deus est omne & vniversale bonum. Vnde Psalmista de Deo: *Qui replet in bonis desiderium tuum.* Cor humanum in his caducis & transitorijs in quibus eius affectus captivi tenentur, veram requiem invenire non valet, quoniam

In quo cõsistit?

tantæ est dignitatis vt nullum bonum præter summum bonũ ei sufficere possit. Aug: in manu: c. 25. Perpende item quòd omnia quæcunq; volumus & agimus, propter hũc vltimum finem velle & agere debeamus. Examina te, an omnia quæ faciebas, cogitabas, loquebaris, ad Deum eiusq; gloriam referebas? Dole quod multa propter fines alios feceris, dixeris, cogitaveris.

PRO FERIA IV.

De fine ad quem cætera creatura condita sunt.

PUnctum imum. Considera Deum creasse cætera omnia, vt tibi ad finem tuum vltimum adipiscendum adiumento sint, omnia inquam, & quæ in cœlo, & quæ in terra sunt, & spiritualia & corporalia. cuncta enim quæ in cœlo & terra sunt necessitatibus vitæ nostræ succurrunt, simulq; nos provocant ad cogin itionem & amorem Dei. Verè cœli & terra clamant vt amem te Domine! Considera item specialiter, quòd divina bonitas dedit nobis manus, quæ organa organorum vocantur, & rationem quæ est infinitarum conceptionum: vt rationis magisterio & manuum labore omnia necessaria nobis parare queamus. Quare id? *vt confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur in laude tua*

Pun-

Punctum 2dum. Ex creaturarum propter te conditarum conspectu: Disce 1mo. quàm munificum se & liberalem Deus in te monstraverit, dum in tuum vsum tantam admirabilium creaturarum varietatem creavit: quæ tibi servit, non solùm ad vitæ conservationem, sed & ad voluptatem visûs, auditûs aliorumq; sensuum. Disce 2do. quàm exactè una quæq; creatura ex Dei præscripto, fini suo, in quem est condita insistat, tibiq; ancilletur; cùm contra tu finis tui oblitus, eisdem creaturis ad offensionem Dei abutaris. Quàm meritò earum vsus tibi averretur!

Ex creaturis discenda.

1mo. quàm munificus Deus erga nos.

2do. quomodo creaturæ irrationales ea faciunt ad quæ creatæ sũt

Punctum 3tium. Disce 3tio. non aliter creaturis uti, nisi inquantum tibi auxilio esse possunt ad finem tuum consequendũ: & ideo si tibi magis conducũt aspera quàm iucunda, illa elige: vt ægritudinem, paupertatem, contemptum, postpositiones tui jeiunia. Disce 4to. vetitis creaturis, locis & temporibus nunquam vti; cùm fini tuo ultimo directè adversentur. Disce 5to. indifferens esse ad illa omnia quæ libertati tuæ subiacẽt; paratusq; semper esse ad ea potiùs amplectenda qvæ divinæ voluntati placent, quàm quæ sensualitati & voluntati tuæ arrident. Tessera vt supra.

3tio. vt creaturis legitimè vtaris, eligasq; conducentiores saluti tuæ.

4to. vt vetitis abstineas.

5to. vt sis indifferens in adiaphoris.

PRO FERIA V.

De fine creationis nostræ duplici.

Punctũ imũ. Finis propter quẽ cõditi sumus, duplex: alius ultimus alius non vltimus. Vltimus, Deus est: hic enim est ultima beatitudo rationalis creaturæ: quia hic solus potest satiare potentias rationales, intellectum & voluntatem, quæ desiderant obiecta vniversalia. Considera hîc imo. quòd nulla voluptas, dignitas, felicitas creata, imò nequidem collectio omnium mundanorum bonorum satiare potest voluntatem hominis: quia nulla eiusmodi collectio est omne bonum, sed adhuc plura & plura in infinitum bona extra eam dari possunt. Considera 2do. exempla eorum qui in hoc mundo in affluentia bonorum & honorũ videbantur felicissimi & erant miserrimi: vt Alexander Magnus, vt Aman, vt Salomon, qui cuncta quæ sub sole sunt vanitatem & afflictionem spiritûs vocavit.

Etiam collectio vniversorũ mundi bonorũ non potest satiare appetitũ hominis.

Punctum 2dum. Finis noster non vltimus seu intermedius est servire Deo. Servitus autem Dei consistit in executione mandatorum eius. Percurre mandata Dei, & vide, an cuncta adamussim servaveris. Postea considera 4. ad observantiam mandatorum Dei nos moventia quæ juxta S.

Bona-

Bonaven: de præceptis divinis, sunt: authoritas mandantis, vtilitas obſervantiæ mandatorum, periculum tranſgreſſionis, irreprehenſibilitas mandatorum. Diſcute ſingula: Deus mandat. Obſervantiæ præmium (Sap. 3.) longitudo dierũ & anni vitæ (æternæ) & pax. Tranſgreſſorum vindex Deus: Ignis & ſulphur & ſpiritus procellarum pars calicis eorum. Mandatorum honeſtas innumerabilis quia ſancta, vera, juſtificata in ſemetipſa &c. Affectus competentes cum Teſſera elice.

PRO FERIA IV.

De varÿs medÿs ad finem noſtrum.

P*Unctum imum.* Creavit me Deus ad hoc, vt mihi bonitatem ſuam æternaliter communicet: in quem finem ordinavit, & ordinat omnia illa, quæ mihi in rebus naturæ & gratiæ conceſſit & concedit bona. Quòd vivo, quòd baptiſatus, quòd eruditus fidei & morum dogmatibus, quòd artibus inſtructus, quòd in tali ſtatu, in tali officio poſitus, quòd iſtâ vel illâ tribulatione viſitatus ſum, non alius finis eſt, quàm vt Deo meo in æternum fruar, eiuſq; gloriam participem, omnia hæc media ſunt, viæ ſunt per quas benigniſſimus Dominus ducit me ad æternam beatitudinem.

Punctum 2dum. O si me super omnia recolligerem, quæ vel facio vel quibus vtor, vel quibus fungor, vel quæ intueor quòd ista sint æternæ felicitatis arrhæ, & quòd omnia hæc data & ordinata mihi sunt à Deo, vt cum ipso in æternum regnem: quos actus amoris, gratitudinis, jubili spiritualis exercerem! Etiam hæc meditatio mea, etiam hoc suspirium meum ad hoc mihi datum, vt me ad te ducat Deus meus finis meus, beatitudo mea. centrum meum, Sit ergo nomen tuum in sæcula benedictum. Actus eiaculatorius ex die Dominico crebrò fiat.

PRO DIE SABBATI.

De fine ingressûs in Religionem.

Finis religiosorum. PUnctum 1mum. Finis omnium hominum est exequi mandata Dei. At finis religiosorum est exequi etiam consilia & inspirationes Dei, habereq; voluntatem conformem cum voluntate divina. Ratio est: quia Religiosi debent esse perfectiores servi Dei, quàm cæteri homines. debẽt ergo non solum mandata Dei, sed & consilia, & nutus seu inspirationes facere. *Quis servus perfectior?* Nam perfectior servus ille est, qui omnes nutus Domini sui observat, quàm ille qui expressum mandatum expectat.

Punctum 2dum. Considera quæ sint con-

silio

silia Evangelica: quæ excellentia & necessitas observationis ipsorum, tum ratione voti, tum ratione conducentiæ ad observantiam mandatorũ. Cosidera 2do. Quis sit nutus seu inspiratio Dei? Ad discernendas inspirationes Dei â diabolicis hanc regulam habe: *Quoties concurrunt opera voluntaria & obligatoria hæc debet eligi, illa relinqui. Inter obligatoria autẽ primũ locũ habent præcepta Dei. secundum præcepta superiorum. tertium ea quæ pertinent ad statum & Officium tuum. Inter voluntaria debent eligi privata & in quibus proprium commodum non spectatur: interdum tamen publica si nihil obstet, possunt esse magis meritoria quam privata.*

Regula discernendi inspirationes Dei á suggestionibus diabolicis ex Duce peccatorũ Lucovici Granatẽsis.

Punctum 3tium. Expende 1mo. conformitatem voluntatis humanæ cum divina esse vltimum & præcipuum religiosæ perfectionis gradum. Expende 2do. ad eum per hos gradus perveniri: nimirum per calcata vitia & peccata, per mortificatas passiones & potentias, per virtutes acquisitas. Redi in te ipsum & examina te qualiter servaveris consilia Evangelica, an ad nutus divinos promptus fueris, & voluntatẽ tuã habueris conformẽ cũ divina.

Ad confirmitatem voluntatis nostræ cũ divina quibus pervenitur.

MEDITATIONES

De miserijs vitæ humanæ.

PRO DOMINICA IX. poſt Pent:

Præludium 1mum. Statue ante oculos tuos hominem mendicum, vlceroſum, varijs infirmitatibus ſubditum.

Præludium 2dum. Pete gratiam vt ex conſideratione miſeriarum vitæ præſentis, contemptũ tui, & conſtantem amorem Dei concipias.

Lucæ 19. PUnctum 1mum. *Flevit Dominus ſupr Hieruſalem*: fleres & tu ſuper te, ſi cognoſceres te ipſum & miſerias tuas. Quid enim eſt homo? Homo ſi ſpectes corpus, eſt ſaccus ſtercorum, vas ſterquilinij, concha putredinis, vermium eſca, morborum ſeminarium; ſi ſpectes animam, defectibilis & labilis in quodvis peccatum, ignorantijs multis obnoxius, inſtabilis & inconſtans, ac paſſionum viciſſitudine velut mare continuo fervens: ſi ſpectes quatuor eius humores, ſangvineum, cholericum, melancholicum & phlegmaticũ hi ſunt velut quatuor funeris noſtri portitores, & quotidie nos ad mortem trahunt: ſi ſpectes neceſſitates, hæ planè infiinitæ ſunt: neceſſitas edendi, bibendi, dormiendi, neceſſitas veſtium, medicinarum, vehiculorum &c. *Initiũ neceſſariæ rei vitæ hominũ, aqua, ignis, & fer-*

& ferrũ, ſal, lac, & panis ſimilaginis, & mel, & botrus vuæ, & oleũ & veſtimentũ. Eccl: 39. deniq; homo vanitati ſimilis factus. Humiliatio & contemptus ſui.

Punctum 2dum. Uæ mihi Domine, parce, mihi Domine. ego cadaver putridum, eſca vermium, vas fœtidum, cibus ignium ait S. Aug: in ſoli: c. 2. Cadaver putridum ſum: quid enim in me niſi putredo omnis. cadaver ſum, qui vitam meam Deum meum toties amiſi: cadaver ſum, qui tot morbis ſcateo: non eſt autem *vivere ſed valere vita.* vermibus nunc corrodor, quid poſt mortẽ? Eheu quàm fœteo, canis ego fœtidus, mortuus, putridus, quàm fœteo in corpore & in anima. Quid tandem de me fiet? cibus nunc ſum ignium concupiſcentiæ, futurus cibus ignium infernalium niſi finaliter pœnitentiam egero. O Jesv qui non vidiſti vllam corruptionem! o plaſmator mi reſtaura me: reſpice opus manuum tuarum. *Et nunc Domine Pater es tu, nos vero lutum: & fictor noſter tu, & opera manuum tuarum nos omnes. Ne iraſcaris Domine ſatis, & ne vltra memineris iniquitatis noſtræ.* *Iſaiæ. 64.*

Propoſitum quavis die carnem aliqua ratione mortificandi ſomno, gulæ, ſenſibus placita ſubtrahendo. Teſſera per hebdomadam vſurpanda aliqua ex ſequentibus.

Putredini dixi: Pater meus es, mater mea & ſoror mea vermibus. Do-

Domine quid est homo quia magnificas eum! aut quid apponis erga eum cor tuum.

Domine mi noverim me noverim te, nec aliquid cupiā nisi te: quis enim sum ego quis tu?

PRO FERIA II.

De miseria nativitatis & brevitatis vitæ humanæ.

S. Thomas 1. 2. 9. 83. ar. 1.

PUnctū imū. Meditare 1mo. concipi hominem in peccato orginali quod *per virtutem activam seminis cum natura humana traducitur in prolem.* Quivis proinde homo in conceptu suo est mancipium diaboli & hæres æternæ damnationis. Meditare 2do. Hominem nasci cum summo dolore matris. nasci autem nudum, inermem, invalidum, fœtentem. Meditare 3tio. Cuiusvis hominis eundem esse modum cōceptionis & nativitatis. Quanta libet ergo dignitate refulgeas, non te debes alijs anteferre: quia similter vt alij conceptus natusq; es. Vnus est introitus omnibus ad vitam: & similis exitus. Sapien: 7.

Infātes sumus & senes videmur.

Punctum 2dum. De brevitate vitæ humanæ. Considera 1mo. rarò ad annum 70. aut 80. vitam humanam pervenire: ex qua si adhuc tempus infantiæ & pueritiæ & somni detraxeris, multò brevior erit. Considera 2do. quàm breve sit hoc spatium si cum æternitate conferatur. Considera 3tio. æternam sapientiam voluisse vitam

nostram

noſtram temporalem eſſe brevem, vt hâc contemptâ ad æternam aſpiremus. His cō- conſideratis excita te ad contemptum tui ipſius & vitæ præſentis. Deteſtare ſuperbiam memor illius diſtichi:

Unde ſuperbit homo cuius conceptio culpa.
Naſci pœna, labor vita, neceſſe mori.

Propoſitum & teſſera vt in diei Dominicæ meditatione.

PRO FERIA III.

De miſeriâ incertitudinis & fragilitatis vitæ humanæ.

Tempus & modus obitûs noſtri incertus.

PUnctum ɪmum. De incertitudine vitæ humanæ. Conſidera 1mo. brevitatem vitæ noſtræ, forte tolerabiliorem futuram fuiſſe, ſi certi eſſimus nos v.g. 50. vel 60. annis victuros: at negata eſt nobis certitudo iſta: neſcimus diem & horam exitûs noſtri. Incertum eſt quo tempore, an in pueritia, vel adoleſcentia, vel ſenectute: an hyeme vel æſtate: an domi vel peregrè: an mane vel veſpere ſumus morituri. Item incertum, quomodo? an ſubitò, an morbo an ſubmerſione, an globo, an gladio vitam finiemus? Conſidera 2do. Deum voluiſſe nobis incertum eſſe exitum vitæ, ne pænitentiam differamus, ne graviora crimina præteritis adijciamus, & ne in bonis operibus tepeſcamus, ſed ſemper vigilantes, ſem-

Cur incertus terminus vitæ noſtræ?

ſemper ferventes in timore & tremore ſalutem noſtram operemur.

Punctum 2dum. De fragilitate vitæ humanæ. Fragilitatis & brevitatis vitæ humanæ Symbola : Somnus, bulla, vitrū, glacies, flos, fabula fœnum. Vmbra, cinis, pūctū, vox, ſonus, aura, nihil. Cōſidera 1mo. vitā humanam non tantùm brevem & incertam eſſe ſed etiam fragilem ; & quidem ratione corporis fragilis eſt. nàm peſtilens odor, aſperior àër, ſol ferventior ſæpè vitam non ſolum pueris ſed etiam viris eripiunt. Item ratione animæ, quæ etiam levibus tentationibus ſæpè ſuccumbit : propter quod peccata in mundo tot tantaq; ſunt ; & ſtultorum id eſt peccatorum infinitus numerus. Fragilitas avtem hæc & facilitas ad peccandum procedit ex peccato primi parentis, per quod natura noſtra corrupta, eſt ad malum facta proclivis. Conſidera 2do quod quanquā ex nobis fragiles ſumus, per Chriſti gratiam ſeu auxilium omnia poſſimus & declinare mala, & facere bona. Contemne te ipſum: in ſolo Deo ſpem tuam colloca. Propone infirmitates tuas recognoſcere & in illis ſolis gloriari. Ora vt inhabitet in te virtus Chriſti.

Verè non habet omnis caro unde glorietur in conſpectu Dei.

Etſi ex nobis fragiles tamen in Chriſto ſumꝰ fortes.

PRO FERIA IV.

De miſeria inconſtantiæ & fallaciæ vitæ humanæ.

Pun-

P*Unctum imum. De inconstantia vitæ humanæ & rerum mūdanarum.* Considera 1mo. vitam humanam illam quoq; habere miseriam, quod mutabilis sit, & nunquam diu in eodem statu permaneat. Homo enim nunc sanus est, mox æger: nunc lætus, mox tristis: nunc timidus, mox audax: nunc vult, nunc non vult: nunc ridet, nunc flet: vno verbo tot sunt mutationes quot occurunt circumstantiæ hominem alterare valentes. Considera 2do. quanta mutatio eveniat etiam in rebus maximis, vt in regnis, in imperijs: quomodo de gente in gentem transferantur. Monarchia huius mundi migravit à Chaldæis seu Babylonijs ad Persas: ab his ad Macedonas: ab his ad Romanos. *Sic Deus transfert regna atq; constituit* Daniel. 2. vbi quatuor principalia imperia somnium sunt, & pulveri rapto assimilantur. Quod si imperia sic mutantur quid de minoribus dominijs & familijs? quid item de privatis hominum personis dicendum. *O si poßemus in talem ascendere speculam, de qua vniversam terram cerneremus: iam tibi ostenderem totius orbis ruinas, gentes gentibus, & regnis regna collisa: alios torqueri, alios necari, alios absorberi fluctibus, alios ad servitutem trahi: hic nuptias. ibi planctum: illos nasci, istos mori: alios affluere delitiis, alios mendicare: & non*

Zachar: 6 Ezech. 1. Oseæ 6. Apoc: 6 regna cōparantur rotis, curribus, nubibus, equis currentibus, voci alarum, percutientium alterā ad alteram &c.

Hier: In Epit Nepotiani.

Xerxis tantum exercitum, sed totius mundi homines qui nunc vivunt in brevi spatio defuturos. O verè nihil durabile in hoc mundo! Sola charitas nunquam excidit, hæc semper vivit in pectore, & vtinam vivat.

Punctum 2dum. De fallacia bonorum mundanorum. Considera 1mo. hanc miseriam longe peiorem esse superioribus. Nam quēadmodum iuxta vulgare dictum: *Sanctitas ficta, est duplex iniquitas:* sic ficta apparensq; felicitas duplex est miseria. Vnde enim verò tam longa Dei nobis obrepit oblivio, vnde amor honorum, divitiarum, voluptatum, unde nulla mortis reminiscentia, nisi quia falsò putamus vitam nostram fore diuturnam; fallaciterq; credimus divitias, voluptates, honores, esse vera & stabilia bona. Considera 2do. falsam esse felicitatem in rebus creatis ex eo ipso, quia postquam eas nacti sumus, confestim nos afflictionibus periculis, curis, invidijs, laboribus & mærore gravant. Sic officia ac dignitates videntur res esse speciosæ, cum sint curis & laboribus plenissimæ. Protestare quod ad cuncta bona mundi si tibi affluant nolis cor apponere: sed ad solum Deum, qui est bonum, verum, supremum, incommutabile.

PRO-

PRO FERIA V.

De multitudine miseriarũ huiusvitæ.

Miseriæ omnibus cõmunes.

PUnctum imum. Considera 1mo. Etiamsi vita nostra sit brevis cum omnibus suis solatijs: revera tamen longa est propter frequentes & multas miserias: propter timores, dolores, mærores, ægritudines, labores. Quantas molestias sustinet homo, vt panem lucretur. Aviculæ & bestiæ sinè sudore necessaria sibi parant: solus homo noctes diesq; sudare debet.

Laborum.

Considera 2do. calamitatem hominum ex casibus varijs morborum, bellorum, pestilentiarum, invndationum, furtorum, infortuniorum, propter quæ homo vitam incipit à fletu Propheta calamitatis suæ vt eum vocat S. Aug: de civitate Dei. Bernar: de cõsideratione lib: 2. *Homo*, inquit, *natus de muliere, & ob hoc cum reatu. brevi vivens tempore, ideoq; cum metu. repletur multis miserijs, & propterea cum fletu. & verè multis quia corporis & animæ simul.* Flere incipit infans in vigilia, ridere in somno, ad indicãdũ, miserias mũdi, veras esse miserias: sed gaudia falsa & quasi in somno cõtingentia.

Casuum.

Punctum 2dum. Præter hæc omnia singularum ætatum percurre miserias. Considera 1mo. quid aliud est infans nisi bestiola rationis expers in specie humana: quid iuvenis nisi eqvus indomitus? quid

Ætatum singularũ.

senectus nisi morborum officina. Considera 2do. singulorum statuum ærumnas & quòd nullus suâ sorte sit contentus, sed ad altiora cum animi inquietudine aspiret. Homines mundani sunt sicut infirmus qui ex vno latere voluit & revoluit se in aliud, sperans maiorem quietem quam non invenit. Considera 3tio. Deum tot amaritudinibus miscuisse vitam nostram, vt ab eius amore nos avocaret, & ad vitam æternam omnium miseriarum expertèm alliceret. Aspiratio ad vitam cælestem. Propositum cum tessera vt supra.

Statuum.

Cur amara dulcib9 mixta in hoc mũdo.

PRO FERIA VI.

Quòd semper miser & miserabilis homo.

P*Unctum imum.* Attende quid fuisti ante ortum, quid nunc es, quid post mortem eris? profectò erat tempus quando non eras: postea de vili materia factus es & menstruali sangvine in vtero materno nutritus: deinde miserijs huius vitæ & peccatis expositus es: postmodum vermis & cibus vermium futurus es in tumulo. Quid igitur misellę superbis homo? *Post hominem vermis, post vermem fætor, & horror. Sic in non hominẽ vertitur omnis homo.*

Quid eras? quid es? quid eris?

D. Berna: in medit.

Punctum 2dum. Humiliatio ergo *tua in medio tui.* Vides certè ex his quæ dicta sunt vberem materiam & causam humiliationis ac contemptûs tui ipsius in te ma-

Quilibet homo est sibi humi-

nere. Speculum hominis est alter homo. Siquis alius est leprosus, morbidus, vndequaquè contemptibilis; talis etiam tu es, & omnibus miserijs ac defectibus sive physicis, sive moralibus, quos in alio horres tu ipse obnoxius es. Disce ergo *obtemperare o pulvis! disce te humiliare terra & limus, & sub pedibus omnium incurvare*. Contemptus tui: amor & reverentia ad alios: odium peccati & illecebrarum corporis. Propositum & tessera vt supra.

liationis causa. Alter homo est itē causa humiliationis nostræ Thomas à Kempis.

PRO DIE SABBATI.

Quo in respectu homo apud Deum.

PUnctum imum. *Quid est homo quia magnificas eum aut quid apponis erga eum cor tuum?* Considera quòd licet homo tantæ sit vilitatis, Deus verò infinitæ maiestatis ac excellentiæ; tamen eum Deus magnificat: cuius verbi energiâ indicatur, hominem apud Deum in insigni quadam æstimatione haberi. An non magnificat seu magnifacit nos Deus, dum nos tam miseros ex natura, gratiâ sua donat: dum vsui nostro & dominio mundum subijcit: dum pretiū sanguinis vnigeniti sui nobis applicat: dū sedes nobis in cælis parat. *Non se desperet humana fragilitas: vnigeniti sāgvinē cōsideret, & in pretio suo cōspiciat, quàm magna est quæ tanti valet.* Gregor: Moral: lib: 27. c. 8.

Deus Magnificat hominem.

Punctum 2dum. Considera quod non

Apponit erga eum cor suum. tantùm magnificet hominem Deus, at etiam cor suum apponat ad eum, quæ verba ostendunt intensum quẽdam & tenerrimũ amorem Dei ad hominem. vt mater tenerum affectum suum monstrat erga filium cum ipsum pectori apprimit: sic & Deus teneritudinem suæ dilectionis monstrat tali loquendi modo. An non apponit cor suum ad hominem Deus, quando eum continuò portat in brachijs providentiæ suæ specialis: quando eum amicissimè invitat ad mensam Angelicam corpore & sanguine suo reficiendũ, modo suavissimo: quando vsq; ad consummationem sæculi cum eo mansurum se promittit: quando tam dulcibus verbis de nobis loquitur. Hieremiæ 3. *Si filius mihi honorabilis Effraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius; idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius.*

Causa amoris Dei erga hominem. *Punctum 3tium.* Considera quare Deus hominem tantopere amat & æstimat? *honorat scilicet imaginem & similitudinem suam in nobis.* ait S. August. *In Solilo.* Si Deus nos honorat, cur nos non honoremus proximum? cur nobis ipsis per peccatum & mores inhonestos probrum ac ignominiam faciamus? Amor Dei: amor & proximi: fuga peccati & occasionis peccandi. Propositũ & Tessera vt supra.

MEDI-

MEDITATIONES
De gravitate peccati.

PRO DOMINICA X. post Pent.
De gravitate peccati ex natura eiusdem.

Præludium 1mum. Constitue te veluti reum innumerabilium peccatorum catenis vinctum, timentem ac trementem coram Christo in throno instar Iudicis sedente, & contra peccata pertonante.

Præludium 2dum. Pete gratiam agnoscendi detestandi & cavendi peccata.

PUnctum 1mum. *Publicanus nolebat in Cælum oculos levare, sed continuò dicebat. Deus propitius esto mihi peccatori.* Unde tanta compunctio Publicani? ex eo quia recogitabat peccati malitiam, recogitabat quoq; se peccatorem esse, & sic indignum se cæli aspectu iudicabat. Ut & tu cum Publicano compungaris, atq; de cætero peccata caveas: Expende 1mo. quid sit peccatum! est enim dictum vel factum vel concupitum contra legem Dei. Expende 2do. quantum malum sit peccatum: est impudens à Deo fuga, & ad creaturam cum summa divinitatis despicientiâ adhæsio: Est iactura divinæ gratiæ & amici- *Lucæ 18.*

tiæ. Est morbus cui nihil medebitur, ni
sangvis Christi. Confusio naturæ, quæ h
minem cælo natum iumentis insipienti
comparat. Mors quâ solus Deus te ex
tare potest. Proditio quâ mentis nos
munitio perfidè traditur diabolo. Sacri
lega profanatio templi Dei. Furtum q
te ipsum Deo cui totus devinctus es, i
piè subtrahis, & diabolo mancipas. Ad
terium quo anima in baptismo iurat
Deo fidem violat, & sese periura pro
tuit vanissimis creaturis. Est noxa ta
quam nec Angeli nec hominis intellig
tia comprehendit. Est demum crucif
filij Dei & eiusdem irrisio. His expe
elice actum contritionis, & protestare
Eleasaro coram Angelis omnibusq; cr
turis, quòd malis præmitti in infern
quàm prævaricari legem Dei.

Descriptiones peccati mortalis.

Ex deserto Ascetico P. Meissseder.

Punctum 2dum. Expende in omni p
cato includi superbiam, ingratitudine
stultitiam. Superbia includitur, quia p
cator erigit se contra Deum: contem
præcepta divina: dorsum quodammo
obvertit Deo iuxta illud Hier: 2. *Ver
runt ad me dorsa sua & non facies suas:*
sicut Synagoga rebellis Deo protervè d
cebat: *non serviam:* ita & anima peccat
hoc idem opere ipso dicit. Includitur
gratitudo. Peccator enim pro benefi

In omni peccato superbia ingratitudo, stultitia.

crea-

creationis, conservationis, redemptionis, sanctificationis, & alijs incessabilibus beneficijs gravissimam iniuriam Deo reponit, dum ipsum vltrò deserit, & præcepta eius sanctissima violat. Unde S. Paulinus ait: *Quid tam superbum imò quid tam ingratum videri potest quam adversus eius vivere voluntatem, a quo ipsum vivere acceperis: quàm illius præcepta despicere, qui ideo aliquid imperat, vt causas habeat remunerandi. Neq; enim obseqvij nostri indiget Deus, sed nos indigemus eius imperio.* Ad Celantiam. Includitur stultitia: Mandata enim Dei sunt desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum, & dulciora super mel & favum, hoc est super omnes divitias & voluptates mundi appetibiliora: quanta ergo dementia, illa cum præmijs æternis contemnere? Benignissime Domine omnia conclusisti sub peccato vt omnium miserearis: miserere ergo mei. Averte faciem tuam à peccatis meis, ad me autem eam converte. Drachma tua sum: crue me de stercore, absterge sordes meas. Ovis tua sum: erravi: accipe me in humeros. Filius tuus sum: peccavi in cælum & coram te, fac me sicut vnum ex mercenarijs tuis. Si iniquitates observaveris quis sustinebit? Astra enim ipsa non sunt munda in cōspectu tuo. Propositum: actum contritionis sæpiùs de

die & nocte eliciendi. Tessera alterutra vel vtraq; frequentanda.

Deus propitius esto mihi peccatori.

O mi Iesu qui vescebar vescorq; ad mensam tuam voluptuosè, fac ne amplexer stercora.

PRO FERIA II.

De gravitate peccati ex parte maculæ.

PUnctum imum. Ex fructibus malis, mala arbor cognoscitur. Fructus seu effectus peccati est quòd fœdissimè maculet animam. Macula autem peccati est defectus nitoris in anima, ob recessum à lumine naturali & divino, ex adhæsione ad res creatas. Maculæ huius enormitatem expende ex his: 1mo. Nemo cum ea cælum intrabit. *Nil enim coinquinatum illuc intrabit. Et solus ille requiescet in monte sancto Dei, qui ingreditur sine macula; & operatur iustitiam.* 2do. tanta est eius turpitudo, vt Deus non possit quidquam producere tam fœdum sicut est ipsa. 3tio. quia maculam hanc solus Sanguis IESU Christi Domini nostri eluere potest: qui solus emundat nos ab omni inquinamento carnis & spiritûs. 4to. quia David tantopere ingemiscit & petit se mundari ab ipsa. Et non contentus flumine lachrymarum, in quo per singulas noctes stra-

Macula peccati.

Quàm deformis.

cum suum natare faciebat, amplius & amplius se à Deo lavari postulat. Etiam tu cum lachrymis ora, suspira, geme vt te abluat Iesus Christus in sanguine suo, vt omnes peccati sordes ex te abstergat. Propone peccati fœditatem fugere, & insuper alios ab ea revocare.

Punctum 2dum. Expende è contra pulchritudinem quâ privatur anima per maculam peccati. Tum quia ei nulla inter res corporeas par esse potest pulchritudo: tum quia solus Christus novit eandem & tanti eam facit, quòd paratus erat etiam pro vna anima pœnas omnes mortemq; pati, nec semel tantùm, sed multis & innumeris vicibus quemadmodum revelavit B. Baptistæ Veronæ: tum quia lumen rationis, & multo magis lumen Spiritûs S. à quo vtroq; lumine anima nitorem & pulchritudinem suam desumit inæstimabile & incomprehensibile est. Quàm pulcher hic mundus, dum à sole sereno refulget! sed o quàm pulchrior anima dum à lumine rationis & à lumine Spiritus S. irradiatur. Tum quia anima carens peccati maculâ vocatur à Spiritu S. in sacris Scripturis pulchra, formosa, decora, immaculata, candidior nive, nitidior lacte, alijsq; præconijs venustas eius describitur: è contra in peccato existens vocatur pol-

Pulchritudo animæ.

Tertium in Idiota.

luta, turpis, maculata, in iniquitate in sanguine iacens, in tenebris, in nocte, in ignominia, & nuditate constituta.

Colloquiũ seu Affectus.

Quid feci Domine, quid feci cum peccavi? animam meam imò tuam quia à te conditam, à te tanta pulchritudine ornatam fœdavi spurcissimè? verumtamen tu promisisti: *Si fuerint peccata vestra sicut phœniceum, velut nix dealbabuntur.* Igitur lava me Domine, vt super nivem dealber. Tu iussisti: *Lavamini mundi estote*; sed quomodo ego me lavare possum? si lavero me nitro, si herbam borith multiplicavero, si aquam maris in fletus exhausero: nihil proficio. In solo lavacro pretiosi sanguinis tui me abluere valeo. Miserere ergo mei, qui vnica stillâ sanguinis tui totum mundum purificare potes? ... munda me ab operibus mortuis, nimirum peccatis, ad serviendum tibi Deo viventi cum Patre & Spiritu S. in sæcula sæculorum.

PRO FERIA III.

De gravitate peccati ex parte pœnarum.

Triplex peccati pœna.

PUnctum imum. Reatus ad pœnam est etiam effectus peccati. Pœnæ autem triplices ob peccatũ incurruntur: aliæ à se ipso, aliæ ab homine, aliæ à Deo. Qui enim qui peccat, insurgit contra rationem,

nem, contra legem humanam, contra legem divinam, cum deberet esse subiectus & rationi, & legi humanæ, & legi Divinæ; ideo & à ratione, & ab homine, & à Deo deprimitur. Sicut etenim in rebus naturalibus, ita & in humanis hoc fit, vt contra quod aliquis insurgit, ab eo detrimentum patiatur. Imprimis ergo pœnæ peccati quas peccator patitur à se ipso, sunt: Remorsus conscientiæ. de hoc Augustinus: *Omnis inordinatus animus, ipsi sibi est pœna.* & Bernardus *Infernus animæ est rea conscientia.* Item horror novissimorum, mortis, iudicij inferni: Obcæcatio: facilior in peccata graviora aut similia prolapsio, obduratio, desperatio. Pœnæ ab alio homine ob peccatum incurruntur, quas iustitia humana decernit, vti sunt: censuræ Ecclesiasticæ, degradationes, privationes officiorum, carceres, virgæ, secures, rotæ, rogus, & innumera alia supplicia. O quàm verum est illud Apostoli ad Rom: *Tribulatio & angustia in omnem animam operantis malum.*

Peccato punitu & a se ipso, & iustitiá mana. à iustit divina

Punctum 2dum. Pœnæ quæ à Deo vltore violatæ legis suæ inferuntur, sunt in duplici classe: aliæ quæ in hac vita, aliæ quæ in altera irrogantur. In hac vita sunt: ablatio ab homine gratiæ sanctificantis, & consequenter filiationis ac hæreditatis di-

vinæ:

vinæ: ſubtractio actualium auxiliorum, & paternæ providentiæ ac protectionis ſpecialis: permiſſio graviorum peccatorum: morborum, infortuniorum, mortiſq; immiſſio. In altera vita ſunt: pæna damni quæ conſiſtit in privatione viſionis divinæ, omniumq; gaudiorum cæleſtium: pænæ ſenſûs, ſeu cruciatuum quibus & anima & corpus torquebuntur. O immenſam peccati gravitatem! o quanta ſtultitia, credere hæc & peccare! O Domine Deus! Pater miſericordiarum, longanimis & multùm miſericors: tu per Prophetam tuum dixiſti: *Convertimini & redite ab iniquitatibus veſtris & non erunt vobis in tormentum impietates.* Ecce Dñe converto ad te: deteſtor abominandas iniquitates meas; non ſint itaq; mihi in tormentum, non ſecundùm iniquitates meas, ſed ſecundùm miſerationes tuas infinitas fac mecum.

PRO FERIA VI.

De gravitate peccati ex parte ſupplicij Angelorum, protoplaſtorum & aliorum hominum.

PUnctum 1mum: Meditare quàm rigidè Deus peccatum caſtigaverit in Lucifero & ſocijs eius Angelis, qui licet omnibus naturæ & gratiæ donis in ſua

crea-

creatione ornati essent, tamen ob vnam, superbam cogitationem sinè spe veniæ deturbati sunt de cælo ad teterrimum sempiternæ gehennæ carcerem. *O quam horrendum est incidere in manus Dei viventis!* Meditare item quàm severè divina iustitia in protoparentibus nostris peccatum mulctavit. Hi enim ob transgressionẽ præcepti Divini eiecti sunt ex paradiso: ærumnis, laboribus, morbis, mortalitati, erroribus, concupiscentijs, peccatis expositi & addicti cum tota sua posteritate. Reddit Dominus hominibus secundum actus suos & opera Adæ, & secundùm præsumptionem illius. Eccl: 35.

Punctum 2dum. Recole quàm graviter præterea varijs sæculis varia peccata Deus punivit. Nam tempore legis naturæ totum mundum perdidit diluvio, Sodomam & Gomorrham igne & sulphure concremavit: tempore legis scriptæ Dathan & Abiron murmurantes terræ hiatu perdidit, Saul inobedientem regno privavit. Davidem bellis & pestilentiâ punivit: tempore legis novæ in mendacium Ananiæ & Saphiræ morte subitaneâ animadvertit. Ignis, grando, fames, & mors, omnia hæc ad vindictam creata sunt bestiarum dentes, & scorpij, & serpentes, & romphæa vindicans in exterminiũ impios. Eccl: 39.

O pec-

O peccatum quantæ malitiæ es, si talibus suppliciis in tempore, & gravioribus in æternitate plecteris? Tessera. Propositum vt in meditatione diei Dominicæ immediatè præcedentis.

PRO FERIA V.

De gravitate peccati ex parte vilitatis humanæ, & Maiestatis Divinæ; & de gravitate eiusdem ex parte causæ impulsivæ.

P*Unctum imum.* Expende 1mo. quid sit Deus? quantum ad naturam ineffabilis, summus, infinitus, immensus, sapientissius, potentissimus, optimus, maximus. Quantum ad tripersonalitatem, incomprehensibilis: A quo omnia, per quem omnia, in quo omnia sunt. Expende 2do. quàm indignum sit ab homuncione vilissimo tantam maiestatem contemni & offendi! Cogita quàm grande piaculum esset, si vnus calo iacens in sterquilinij fimo regem, personam tam excellentem invaderet, colaphisaret, vulneraret; omnes tantum facinus horrerent. Quid verò est rex respectu Dei? Peccatum eò gravius est, quo plures tangit. Et ideo peccatum in personã publicam puta regem vel principem, vel quemcunq; alium qui in se totam

Peccatum quò plures tangit, eò gravius.

totam multitudinem repræſentat, gravius eſt, quam peccatum in perſonam privatam. Quantæ ergo malitiæ & gravitatis eſt peccatum quodvis, ex eo quod ſit offenſa Dei: tangit enim omnes creaturas; quia iniuria Creatoris, eſt iniuria & læſio creaturarum: vnde etiam in iudicio omnes creaturæ armabuntur in vltionem offenſæ divinæ adversùs peccatorem. Hîc recogita quomodo Angeli, quomodo Sancti, quomodo dæmones, elementa aliæq; creaturæ armabuntur ad faciendam vindictam in nationibus & quibuſvis hominibus perverſis. Concipe odium peccati: propone illud cum occaſionibus ſuis vitare. *Læſio Dei eſt læſio omniũ creaturarũ.*

Punctum 2dum. Conſidera inde quoq; cognoſci fœditatem & indignitatem peccati, quia propter levem cauſam quandoq; perpetratur: creſcit enim procul dubio iniuriæ magnitudo, ſi levi de cauſa irrogetur; Expende igitur quam ob cauſam Deum tuum offendiſti? propter modicam & fœdam carnis voluptatem: proproter honôris auram; propter vile vnius alteriusvè nummi lucellum: propter exiguum propriæ voluntatis guſtulum: ac deniq; propter res abiectiſſimas inſtar fumi prætereuntes, quæ in Dei comparatione ita ſunt ac ſi non eſſent. O laborem veſanum! o inſanam

com-

commutationem? derelinquere Deum pro desiderijs bonorum caducorum. Anima mea si fatuum tibi videtur factum Esau, qui primogenita sua pro lentis edulio vendidit: multò magis fatuè agis, cum cælum propter huius vitæ commoda vendis. Expende item lucrum peccati. 1mum lucrum est quia gratiam Dei, quæ dicitur semen æternæ gloriæ amisisti. 2dum. quia reatum æternarum pænarum incurristi. 3tium quia remorsum conscientiæ contraxisti. 4tum. quia famam apud homines perdidisti. Agnosce, dole, emenda. Propositum & tessera ex die Dominico immediato.

Quadruplex lucrū peccati.

PRO FERIA VI.

De gravitate peccati ex parte Christi pro ipsis passi.

PUnctum 1mum. Considera tantam esse gravitatem peccatorum nostrorū, vt necesse fuerit Christum Dominum pati & mori ad satisfaciendū iustitiæ Divinæ pro ipsis. Ille enim propriè satisfacit pro offensa, qui exhibet offenso id quod offensus æquè vel magis diligit, quàm oderit offensam. Nulla porrò pura creatura poterat Deo offenso tale quid præstare pro peccatis hominum. Christus autem ex charitate & obedientia patiendo, maius Deo aliquid exhibuit, quàm exigeret re-

S. Thom. 3. p. q. 48. art. 2.

com-

compensatio totius offensæ ab humano genere Deo illatæ. 1mo. quidem propter magnitudinem charitatis ex qua patiebatur. 2do. propter dignitatem vitæ quam pro satisfactione ponebat, quæ vita Dei & hominis fuit. 3tio. propter generalitatem passionis & magnitudinẽ doloris assumpti. Age gratias. Christus exoluit quæ tu in primo parente rapuisti. Totum ergo te illi in servitutem dedica. Offer æterno Patri in satisfactionem pro tuis peccatis charitatem & obedientiam eius. offer vitam ipsius omnesq; dolores & mortem ipsam.

Christi satisfactio superat offensam totius generis humani.

Punctum 2dum. Quam gravis sit peccati & quam dura conditio, prodit remedij magnitudo. Considera quot quantasq; filius Dei incarnatus in pueritia incommoditates sustinuerit: quos quantosq; in adolescentia & juventute labores ac iniurias toleravit: quot quantosq; cruciatus tempore passionis in anima & corpore omnibusq; potentijs membris & sensibus passus sit ad expianda omnium nostrum peccata, & tua quidem in particulari, quæ assiduè oculis eius obversabantur. Si innocentissimus ille Agnus enormia tormenta passus pro alienis peccatis: quid tibi pro tuis faciendum? Considera itém quòd Christus propter peccata nostra ab instanti

S. Aug ser. in Epiph: 30.

Nicolaus Lyranus in colloquio peccatoris & crucifixi.

conceptionis suæ ne quidem ad momentum absq; acerbissimo Martyrio fuerit, quod præter suam futuram passionem, Matrisq; compassionem, causabant omnium electorum suorum prævisa martyria quæ plenissimè vt & illi, imò acrius & intensius patiebatur in inferioribus animæ viribus; quia plus amavit vnumquemq; electum quàm ipse se amare posset. Vere iniquitates nostræ congregaverũt super Christum flagella & ipse ignoravit crimen omne. nostris tamen flagitijs repletus fuit. Elice actum contritionis & ora: *Quærens me sedisti lassus redemisti crucem passus, tantus labor non sit cassus.* Adde propositum & tesseram ex die Dominico.

Iesus Christus non fuit vna hora absq; passione quo advixit. Tho. à Kemp.

PRO DIE SABBATI.

De peccato veniali.

PUnctum imum. Peccatum veniale est dictum factum vel concupitum præter legem Dei. Dicitur *præter legem Dei non contra.* Nam non est contra finem legis, nimirum charitatem, sed duntaxat contra debitum modum rationis à lege intentum, quia vel prævenit deliberationem vt fit in venialibus ex imperfectione actûs: vel materiã ad finẽ suum non refert actu vt fit in venialibus ex genere suo. Differt ergo à mortali quia hoc simpliciter & perfecte con-

Habitualis tamen ordinatio fit ad Deũ in veniali.

contra legem Dei est: veniale verò tantùm secundùm quid, scilicet secundùm imperfectum quia indeliberatum motum aut secundùm imperfectam materiam, qualis est, mendacium jocosum, risus superfluus, verbum otiosum. *Delicta quis intelligit.* A proprijs & alienis, ab occultis & manifestis, à mortalibus & venialibus parce servo tuo.

bus: quia charitas quam veniale non excludit habitualiter ordinat ad Deum.

Punctum 2dum. Cavendum esse summopere veniale disce ex authoritatibus. S. August: tract: in Ioann: 12. ait: Peccata minima si negliguntur, occidunt. intellige, dispositive. Idem in lib de pœnit. *Peccata venialia si multiplicentur, decorem nostrum ita exterminant vt à cœlestis sponsi amplexibus nos separent.* privando scilicet nos cælestibus consolationibus vel ad mortale inducendo. Quare iuxta eundem *timenda ruina multitudinis si non magnitudinis.* Hieron: Non considerandum inquit quod sint parva sed quod magnus sit Deus cui displicent S. Greg: scribit periculosius aliquando esse veniale quàm mortale eò quod hoc facile notetur, illud non item. Minutissima sunt grana arenæ, & tamen si multa mittantur in navem, mergitur. S. Thomas: *Augmentata dispositione vel habitu per actus peccatorum venialium, in tantum potest crescere libido peccandi*

quod ille qui peccat, finem suum constituat in peccato veniali. Quare mens Deo dicata sic caveat minora vitia vt maiora? Quid enim refert perire ab vno vrso vel à multis culicibus.

Punctum 3tium. Quàm grande sit malum ideòq; summè cavendum, omne etiam minimum peccatum disce item ex rationibus. 1mo. quia est malum culpæ quod excedit omnia mala pænæ. vnde præstaret millies mori imò totum orbem perire quàm deliberatè venialiter peccare. 2do. quia disponit ad mortale sicut morbus ad mortem. *Qui enim consvescit in minoribus voluntatem suam debito ordini non subijcere, disponitur ad hoc vt etiam voluntatem suam non subijciat ordini ad ipsum vltimum finem.* Ordo autem ad vltimum finem est charitas. Qui spernit modica paulatim decidet. 3tio. quia gravissimis in purgatorio expiatur pænis. Theodorici Traiectensis Episcopi servus ad vitam redux dixit: Si ex omnibus mundi lignis vnus ignis fieret, mallem in eo vsq; ad iudicij diem ardere quàm per spatium horæ illo igne id est purgatorij vri. Ex gravitate pænæ intellige gravitatem culpæ venialis & eam omni studio cave.

S. Tho: 12. q. 88. ar: 3.

Eccl: 18.

MEDI

MEDITATIONES
De peccatis Capitalibus.
PRO DOMINICA XI post Pent.
De Cenodoxia.

PUnctum 1mum. Curaturus Dominus surdum & mutum duxit eum de turba seorsum, & postquam curavit eum præcepit discipulis ne cui dicerent. quare id vt discamus fugere inanem gloriam. Considera 1mo quid sit inanis gloria? est enim vitiosus seu in ordinatus appetitus manifestationis excellentiæ propriæ. Considera 2do. omnem illam esse vanam gloriam quam ex rebus caducis ab hominibus captamus non referendo ipsam ad gloriam Dei vel vtilitatem proximi. *Marci 7.*

Punctum 2dum. Expende cenodoxiæ, hoc est inanis gloriæ malitiam: quia omnia bona opera reddit infructuosa & privat merito: quia item est peccatum capitale; habet enim filias inobedientiam, iactantiam, hypocrisim, contentionem, pertinaciam, discordiam, & novitatum præsumptionem, Ex filialibus agnosce matrẽ: & si detestaris filias, detestare & matrem. Propositum conveniens eliciatur. Tesseræ pro tota septimana. *Filiæ inanis gloriæ*

Averte faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Eccles. 10. *Via peccantium complanata lapidibus: & in fine illorum, tenebræ & inferi & pœnæ.*

PRO FERIA II.

De Avaritia.

Punctum imum. *Adducunt ei surdum* Quis surdus iste nisi avarus? hic enim surdus est ad preces pauperum. Considera 1mo. quid sit avaritia? est inordinatus appetitus habendi. Considera 2do. cum sit capitale vitium quas habeat filias? filiæ eius sunt: proditio, fraus, fallacia, periuria, inquietudo, violentiæ, & contra misericordiam obduratio. Expende singularum malitiam & disces quàm sit res detestabilis avaritia.

Filiæ Avaritiæ.

Punctum 2dum. Expende malitiam avaritiæ: 1mo. quia tantas nequitias parturit. 2do. ab Apostolo comparatur idololatriæ, seu servituti idolorum. 3tio. quia avari plerumq; morte pessimâ moriuntur. Hic exempla de Iuda, de Anania & Saphira, de divite Evangelico, de proprietariis Religiosis percurre. Certè misericordes felici fato moriuntur: ergo avari, infelici. Detestare avaritiam: propone, si religiosus es, abhinc omnia in manus superioris consignare.

PRO FERIA III.

De Luxuria.

Pun-

P*Unctum 1mum. Apprehendens eum de turba seorsum.* Peccatum luxuriæ in turba incurritur, extra turbā seorsum sanatur. Egredimini de ea (de Babylone, de turba) populus meus: ne fortè mollescat cor vestrum. Ier: 51. Considera 1mo. luxuriam esse appetitum inordinatum delectationum venerearum. Considera 2do. esse peccatum capitale, & habere filias has: cæcitatem mentis, inconsideratione͂, præcipitantiam, inconstantiam, amorem sui, odium Dei, amorem præsentis sæculi, horrorem futuri. Quanta mala ex luxuria!

Punctum 2dum. Expende malitiam & fœditatem luxuriæ. Nam non solùm animam sed & corpus & famam hominis commaculat: deinde hominem bestijs assimilat: item facile ad consvetudinem peccandi, & demum ad desperationem inducit. Expende 2do. luxuriam curari & caveri non nisi per fugam: ait enim Apostolus: *Fugite fornicationem*: fuge ergo & tu: fuge non tantum opus, sed & cogitationem. Ito seorsum ex turba cum salvatore, vt te per dona Spiritus sui sanctificet. Propositum fugiendi occasiones & conversationes sæculi.

PRO FERIA IV.

De Gula.

PUnctum 1mum. *Tetigit linguam eius.* Tangendo sanavit lingvam muti, *vt ostenderet* (ait Chrysostomus in Matth:) *carnem suam salutiferam virtutem habere.* Non solum muti, sed & gulosi cuiuslib et lingua & guttur indiget à Christo tangi, ne cibo & potu nimio delectetur. Considera 1mo. gulam esse inordinatum edendi & bibendi appetitum. Considera 2do. vitium hoc esse capitale & habere filias: ineptam lætitiam, scurrilitatem, immunditiam, multiloquium & hebetudinem mentis circa intelligentiam. Examina singula.

Filiæ Gulæ.

Punctum 2dum. Expende malitiam gulæ: disponit enim hominem ad luxuriam: privat vsu rationis per ebrietatem: ex hominibus facit porcos Epicureos: morbos varios generat: & ante tempus mortem adducit. Detestare ebrietatem. ora & propone sobrietatem ac frugalitatem.

PRO FERIA V.

De Ira.

PUnctum 1mum. *Venit per sidonem ad mare Galileæ.* Per mare cor hominis significatur. *Cor impiorum quasi mare fervens.* hoc frequenter commovetur & agitatur iræ vitio velut vento validissimo: non quiescet nisi IESUS ad illud veniat.

Consi-

Conſidera 1mo. iram eſſe appetitum vindictæ: eſt autem ira vitioſa ſi fiat contra moderamen rationis. Habet filias: Rixam, tumorem mentis, contumeliam, clamorē, indignationem, & blaſphemiam. Conſidera 2do. malitiam iræ, facit enim hominem ſui impotem: facit item ſtultum: quia paſſim in ſcripturis iracundus vocatur ſtultus: facit quaſi ebrium, ira enim eſt ebrietas animi: inducit hominem ad homicidium & blaſphemiam, quæ ſunt graviſſima peccata.

Punctum 2dum. Expende media frænandæ iræ. 1mum eſt frequenter & ferventer orare virtutem manſuetudinis, 2dum eſt ſincera dilectio proximi. Non iraſcimur facilè ei quem diligimus, 3tium humiliter de ſe ſentire, & dignum ſe reputare quacunq; læſione. 4tum recogitare quòd à Deo non ab homine veniat tibi hoc vel illud flagellum. 5tum recogitare quòd iuſtè hanc vel illam injuriam patiaris. Ora Dominum IESUM vt ad cor tuum velut ad mare veniat: & ſilebunt omnes fluctus eius. *Media fræ: nādi irā.*

PRO FERIA VI.

De Invidia.

PUnctum 1mum. Bene omnia fecit. Vox hæc fuit diſcipulorum & devotæ plebis non invidorum Phariſæorum. Hi enim

(quod invidis omnibus proprium eſt) opera Chriſti optima non ſolum non laudabant, ſed abſcondebant, extenuabant, traducebant. Conſidera 1mo. invidiam, eſſe triſtitiam de bonis proximi. Conſidera 2do. eam vitium eſſe capitale & habere filias: Odium, ſuſurrationem, detractionem, exultationem in adverſis proximi, afflictionem in proſperis.

Filiæ invidiæ.

Punctum 2dum. Expende malitiam invidiæ: quia contrariatur charitati proximi, ſine qua nemo poteſt ſalvari: quia item eſt vitium merè diabolicum, & per illud ſimiles diabolo efficimur: quia inſuper ſummè torquet etiam ipſum invidum. Actus convenientes eliciantur vt deteſtatio invidiæ, & omnium eius filiarum: amor proximi. triſtitia in adverſis eius.

PRO DIE SABBATI.

De acedia.

P*Unctum 1mum. Solatum eſt vinculum lingvæ eius.* Acedioſus omnis, mutus eſt ad laudes divinas; loqvetur verba ſalutaria & pia, ſi tangatur virtute Chriſti. Conſidera 1mo. acediam eſſe triſtitiam de bono ſpirituali. Capitale peccatum eſt. habet filias: Malitiam, rancorem, puſillanimitatem, deſperationem, torporem circa præcepta, evagationem mentis circa illi-

cita.

cita. Considera 2do. gravitatem acediæ: quia inprimis contrariatur charitati divinæ, cuius est gaudere de bonis Dei: quia deinde producit pessima vitia quæ filiæ eius vocantur: quia insuper omnis acediosus propter suam pigritiam est nauseabilis & putrescit non solùm in spiritu sed & in carne.

Punctum 2dum. Expende media resistendi acediæ: 1mum. est merces æternæ gloriæ. 2dum. exempla Christi, Sanctorum, & fratrum tibi conviventium. 3tium. temporalis gloria apud homines quam appetere propter vlteriorem finem, nempe Dei gloriam, & hominum vtilitatem est honestum & licitum. Affectus convenientes elice, & novumfervorem propone assumere.

MEDITATIONES.

De effectibus seu potiùs defectibus ex peccato provenientibus.

PRO DOMINICA XII. post Pent.

De quatuor plagis animæ.

PUnctum 1mum. *Homo quidam descendens ab Hierusalem in Iericho*, id est, (vt exponit Beda) *in defectum peccati*, incidit in latrones, qui eum exspoliaverunt, & plagis impositis abierunt semivivo reli- *Lucæ 10.*

&o La-

cto. Latrones sunt peccata tum originalia tum personalia; hæc exspoliaverunt & vulneraverunt hominem, scilicet *exspoliaverunt in gratuitis, & vulneraverunt in naturalibus.* Latrones sunt etiam diaboli. Quoties hi traxerunt te & non sensisti, vulneraverunt & non doluisti. Vita Hiericho, locum suspectum, locum latrocinij & sanguinum.

Punctum 2dum. Plagæ per peccata homini impositæ sunt duplices: aliæ ex parte animæ: nimirum infirmitas, ignorantia, malitia, & concupiscentia, quatuor plagæ quatuor potentijs animæ inflictæ. Rationem vulneravit ignorantia, voluntatem malitia, irascibilem quæ debet ordinari ad ardua, infirmitas, concupiscibilem concupiscentia. Vulneratio autem ista nihil aliud est, quàm privatio proprij ordinis in viribus animæ. concupiscibilis enim debet subijci irascibili, irascibilis voluntati, voluntas rationi, ratio Deo. Aliæ plagæ homini impositæ per peccatum sunt ex parte corporis: & istæ sunt omnes defectus, & miseriæ corporales, vt mors, morbi, fames, sitis, &c. Vide quanta mala in animam & corpus hominis inducit peccatum. Propositum alienas miserias & defectus sublevandi. Tessera pro tota septimana eligatur ex his.

Deus

Deus meus misericordia mea, oro te per dilectum filium tuum, da mihi misericordiæ opera, pietatis studia: reseca à me erga proximos duritiam.

Domine Iesu fac ne vnquam claudam viscera mea à necessitatem patiente fratre. S. Aug: in med: c. 2.

O gaudium cordis mei, & lætitia spiritus mei, diligam te toto corde meo, toto animo meo, totis medullis & visceribus meis, quia tu prior dilexisti me: diligam & proximum meum sicut me ipsum, quia tu sic iussisti. S. August: in Soliloq:

PRO FERIA II.

De operibus misericordiæ.

Punctum imum. Defectus seu plagæ animæ impositæ (de quibus in meditatione priori) sublevantur per opera misericordiæ spiritualia quæ sunt septem: *Docere ignorantem, consulere dubitanti, consolari tristem, corrigere peccantem, remittere offendenti, portare onerosos & graves & pro omnibus orare.* Examina te an dicta opera beneficentiæ exercueris; si ita, age gratias Deo: si secus, dole & emenda. *Opera misericordiæ spiritualia.*

Punctum 2dum. Defectus seu plagæ corporales proximi sublevantur à nobis per opera misericordiæ corporalia, quæ sunt itidem septem: *Pascere esurientem, potare sitientem, vestire nudum, colligere hospitem,* *Corporalia.*

visita-

visitare infirmum, redimere captivum & sepelire mortuum. Examina te an videns his defectibus aut horum aliquo vulneratum proximum præterijsti, sicut Sacerdos vel Levita? an verò misericordiâ motus es ad instar Samaritani? Si misericordem te fuisse invenis, Deo age gratias, qui omnia bona operatur in nobis; si durum, dole & emenda. Propositum & tessera vt heri.

PRO FERIA III.
De motivis miserendi.

Punctum vnicum. Considera 1mo. defectus & miserias alienas esse tuas: quia earum principia & causæ in te quoq; sunt: & si nunc non pateris defectus quos in alio vides, brevi forsitan patieris. Considera 2do. Christum esurire in esurientibus, sitire in sitientibus, nudum esse in nudis, hospitem in hospitibus. Considera 3tio. dona quæ tibi divinitus dantur, sunt quidem tua quantum ad proprietatem (sive proprietas sit in particulari sive in communi) sed quantum ad vsum, sunt etiam aliorum, qui ex eo quod tibi in bonis tuis superfluit sustentandi & fovendi sunt. Unde S. Basilius dicit: *Si fateris bona temporalia tibi divinitus provenisse, an iniustus est Deus, inæqualiter res nobis distribuens? cur tu abundas, ille verò mendicat, nisi vt*

nisi vt tu bonæ dispensationis merita consequaris, ille verò patientiæ bravijs decoretur. Est panis famelici quem tu tenes: nudi tunica quam in conclavi conservas: discalceati calceus, qui penes te marcescit: indigentis argentum quod possides humatum: quo circa tot iniuriaris, quot dare valens es. Considera 4to quia misericordi homini affulgebit misericordia Dei in hora mortis iuxta illud: *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem, in die mala liberabit eum Dominus.* Considera 5to. Christum misericordes singularibus encomijs in iudicio extremo honoraturum, duros durissimè fulminaturum. Affectus convenientes elice cum proposito & tessera vt supra.

In serm: ad divites avaros, super illud Lucæ 12. destruam horrea mea.

PRO FERIA IV.

De impedimentis miserendi.

PUnctum 1mum. Sacerdos viso saucio pertransivit: similiter & levita. quare? quia vel omnes vel aliquem ex obicibus miserendi habuerant. 1mus. est avaritia: avari enim obdurati sunt contra misericordiam; quia obduratio contra misericordiam est filia avaritiæ. Epulo avarus erat, ideoq; noluit misereri Lasari. 2dus est superbia: superbus namq; despicit quemvis; & facilius indignatur, quàm aliquid pauperi dignatur dare. 3tius. est

Immisericordia in Ecclesiasticis.

amor sui ipsius. Unde Apostolus 2. ad Timoth: 2. homines amantes seipsos vocat duros & sine benignitate.

Punctum 2dum. Sacerdos tantum & Levita commemoratur absq; misericordia præterijsse. Considera 1mo. inter Ecclesiasticos potissimum regnare avaritiam, quæ non sinit quidquam boni indigentibus præstare; regnare item prodigalitatem, dum bona Ecclesiastica in canes, in luxus in consangvineos prodigè effunduntur. Considera 2do. obligationem eorum. Sunt enim dispensatores bonorum Ecclesiæ; ad dispensatorē autem pertinet vt fidelis inveniatur, & fideliter dispenset illis quorum sunt bona. D. Bernardus: *Patrimonia pauperum sunt facultates Ecclesiarum: & sacrilega illis crudelitate surripitur, quid quid sibi ministri & dispensatores, non vtiq; Domini & possessores, vltra victum accipiunt aut vestitum.*

Unde?

Qua conscientia?

Punctum 3tium. Considera *damnationem eorundem*: dicitur enim Matth: 24. *Quod si dixerit malus servus in corde suo: Moram faciet Dominus meus venire*; quod pertinet ad divini iudicij contemptum; *& cœperit percutere conservos suos.* quod pertinet ad superbiam; *manducet autem & bibat cum ebriosis*, quod pertinet ad luxuriam; *veniet Do-*

Qua damnatione?

Matt: 12. & 24.

et Dominus servi illius in qua die non sperat & dividet eum, scilicet à societate bonorum, *& partem eius ponet cum hypocritis*, scilicet in inferno. quod totum exponit S. Thomas de Ecclesiasticis. Detestare avaritiam, superbiam, & amorem tui ipsius. Si bona Ecclesiæ tenes, si superior es, disce fidelis esse dispensator.

Malũ servum dividet Dñus hoc est animã eius separabit à corpore: ponetq; in inferno inter infideles & hypocritas. 22. q. 185. art. 7.

PRO FERIA V.

De correctione fraterna.

PUnctum vnicum. *Alligavit vulnera eius infundens oleum & vinum*; vt per vinum mordeantur vulnera, per oleum foveantur. iuxta D. Gregorium lib. 8. Mora: Considera 1mo. correctionem fraternam delinquentis esse remedium quoddam adversus peccatum alicuius; remedium autem hoc debere esse temperatum ex lenitate & severitate, vt neq; multâ asperitate exulceretur proximus, neq; multâ benignitate solvatur. Considera 2do. correctionem esse actum charitatis, & ex charitate debere procedere. imò. correctio fraterna est maior actus charitatis, quàm curatio corporalis infirmitatis vel subventio inopiæ alienæ. Considera 3tio correctionem fraternã esse de præcepto. Præcepit enim Salvator: *Si peccaverit in te frater tuus, corripe eum inter te*

& ipsum solum. & S. Aug: de verbis Domini ait: *Si neglexeris corripere, peior factus es quam qui peccavit.* Porro præceptum correctionis non ad solos Prælatos, sed ad omnes prorsus homines pertinet, inquantum correctio tendit specialiter ad emendationem fratris per simplicem admonitionem non per coactionem. *Unicuiq; enim mandavit Dominus de proximo suo.* Examina te an & qualiter peccantem corripueris: an verò potius eum iuveris in murmurando, in detrahendo, in calumniando. Propositum cum affectibus convenientibus fiat. Tessera vt supra.

Præceptū correctionis per coactionem ad solos Prælatos pertinet: præceptū correptionis per admonitionē simplicem pertinet ad quosvis fideles.

PRO FERIA VI.

De Samaritani misericordia: & de secreta atq; in debitis circumstantiis danda admonitione.

PUnctum imum. *Samaritanus misericordia motus.* Samaritanus interpretatur custos. Christus custos noster. Custos solet arbores & loca alta conscendere vt videat & prævideat insidias. Ecce custos noster in alto, in arbore crucis vt à nobis avertat insidias! *Viso sauciato misericordia motus.* O misericordia! vt vulnera nostra curaret ipse vulneratus est & attritus propter scelera nostra. Ut nos semimines vivificaret, ipse mortuus est. Vinum

& ole-

& oleum sacrati sanguinis sui infudit nostris plagis: & sic nos sanavit reduxitq; ad Ecclesiam & communionem fideliũ: commendavit stabularijs spiritualibus vt nostri curam haberent & duobus nummis veteris ac novi testamenti sustentarent ac corroborarent infirmos.

Punctum 2dum. Alligavit vulnera eius. hoc est, abscondit: *Secreta enim admonitio studet correctioni, parcit pudori.* Sic debemus conscientiam fratris emendare, vt servemus famam. Hæc enim necessaria est tum ipsi peccanti, nam præ timore infamiæ, multi à peccato retrahuntur. Unde Hier: dicit: *Corripiendus est seorsum frater, ne si semel pudorem vel verecundiam amiserit permaneat in peccato.* tum illis etiam cum quibus vivit peccans. Nam infamato vno, alij infamantur. Vide qualis fueris erga famam fratris tui.

Necessitas famæ & quoad nosipsos, & quo ad communitatem in qua vivimus.

Punctum 3tium. Correctio fraterna non quolibet loco nec tempore quolibet fieri debet. Quia actus virtutum fieri debent observatis debitis circumstantijs, vt videlicet fiant vbi debent, quando debent, & secundùm quod debent. Vnde quia correctio fraterna ordinatur ad fratris emendationem, tunc & illo loco adhibenda est, vbi speratur fratris emenda-

tio secutura. Si autem probabiliter æstimatur quod peccator admonitionem non accipiet, sed ad peiora labetur, ab huius modi correptione supersedendum est. Examina te an oportunum tempus & locum quærebas emendationi fraternæ, an verò publicè quovis loco & tempore confundebas fratrem? an ex benevolencia admonebas vel ex indignatione?

PRO DIE SABBATI.

De dilectione proximi.

PUnctum unum. *Diliges proximum tuum sicut te ipsum.* Quis proximus noster? respendet S. Hieron: in epistolam ad Roman: *Omnis homo proximus esse censendus est.* Quid autem causæ vt diligas proximum sicut teipsum? quia convenit tecum in naturali Dei imagine, & in gloriæ æternæ capacitate. Ex aedem ratione etiam inimici nostri diligendi sunt. Diliges proximum tuum, sicut te ipsum. In hoc verbo vt ait Apostolus, instauratur omne mandatum, hoc est vt interpretatur D. Hieron: *Recapitulatur omnis justitia in dilectione proximi: & injustitia nascitur dum plus cæteris nos amamus. Qui enim sicut se diligit proximum, non solum illi malum non facit sed etiam bonum facit, quia & circa se utrumq; cupit impendi.*

Punctum 2dum. Quomodo debemus diligere proximum. 1mo. debet esse sancta dilectio proximi, vt scilicet diligamus proximum propter Deum, sicut& nos ipsos debemus propter Deum diligere. 2do debet esse justa vt non condescendamus proximo in aliquo malo, cui solum in bonis favendum est. 3tio. debet esse vera. vt diligamus proximum non propter nostram utilitatem vel delectationem, sed duntaxat quod velimus illi bonum sicut nobis ipsis volumus. Nam cum quis diligit alterum propter suam vtilitatem vel delectationem non verè ipsum sed potius se diligit. Examina te an & qualiter dilexeris proximum. Propositum & Tessera vt supra. *Dilectio proximi qualis esse debet?*

MEDITATIONES
In ordine ad pænitentiam.
PRO DMINICA XIII. post Pente.
De lepra peccati.

P*Unctum 1mum. Occurrerunt ei decem viri leprosi. Spiritualiter per decem leprosos intelligitur vniversitas peccatorum contra Decalogum.* ait S. Bonav. Considera 1mo. Peccatum seu transgressionem præcepti divini lepram esse: quia inficit ani- *Lucæ 17.* *Super Luc.*

niam hominis; quia abominabilem & fœtidum reddit hominem non solum coram Deo sed etiam coram hominibus ipsis; quia item hominem segregat & longè ponit à Deo, & communionis precum Ecclesiæ facit exortem. Considera 2do. quomodo curetur hæc lepra? curatur enim per gratiam IESU Christi, dum in amara compunctione ad ipsum clamamus, & nos Sacerdotibus in confessione Sacramentali ostendimus.

Punctum 2dum. Considera 1mo. qualem te gerere debeas in pænitentia? debes enim à longe stare per humilitatem tanquam indignus Dei & hominum consortio: debes deinde levare vocem cordis ad Christum per contritionem: tandem cum fiducia debes petere animæ sanitatem. Considera 2do. qualem te gerere obligeris post acceptam à peccatis absolutionem: oportet vt ferventes & crebras gratias agas; vt summo studio cures non relabi, ne tanquam ingratus Christi indignationem incurras. Et ego leprosus sum. IESU præceptor miserere mei. Præcipe lepræ & discedet à me. O quoties mundasti me! sis in æternum benedictus. Nunquam, nunquam discedam à te. Propositum: Contemptus mei ipsius. Tessera per septimanam replicanda:

Multi

Multi sunt & magni languores mei Domine, multi & magni sunt sed amplior medicina est tua. S. Aug: in Conf. lib: 1. in fine.

O lux cæcorum & virtus infirmorum Domine Deus meus attende animam meam, & audi clamantem de profundo. Idem lib: 11.

Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine non ne tu quis solus es.

PRO FERIA II.

De Decalogo.

PUnctum imum. *Qui contra decalogum peccant non amando Deum nec proximum, sub denario numero ad Deum clamant.* *Glossa super Lucã.* Considera 1mo. Decalogum fundari in illis duobus primis & vniversalibus præceptis legis naturæ: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & proximum tuum sicut te ipsum.* Considera 2do. omnia præcepta Decalogi ad iustitiam pertinere. *Præcepta decalogi ad iustitiam pertinent.* Nam prima tria præcepta sunt de actibus religionis quæ est potissima pars justitiæ. 4tum est actibus pietatis, quæ est secunda iustitiæ pars. Alia verò 6. de actibus iustitiæ communiter & propriè dictæ, quæ indifferenter omnibus suum debitum reddit. In tribus primis præceptis præcipitur recta ordinatio ad Deum: in 4to ad parentes: in sex alijs, ad proximum. Ex quibus duo vltima sunt de actibus internis; quatuor verò priora sunt de actibus externis.

Da mihi Domine intellectum & scrutabor legem tuam & custodiam illam in toto corde meo.

Punctum 2dum. Considera quæ vitia præceptis divinis damnantur & prohibentur. 1mo præcepto damnatur superstitio, eiusq; species omnes: vt idololatria, divinationes, observationes. Omnes enim superstitiones procedunt ex aliquo pacto cum dæmonibus vel tacito vel expresso: & ideo omnes intelliguntur prohiberi in hoc quod dicitur: *Non habebis Deos alienos coram me.* 2do. præcepto error nefandarum hæresum (vt ait S. Aug:) vel irreligiositas circa assumptionem divini nominis. 3tio. amor huius sæculi. 4to. impietas. 5to. luxuria operis. 6to. crudelitas. 7mo. rapacitas. 8vo. falsitas. 9no. cogitatio adulterina. 10mo. cupiditas. Rimare conscientiam tuam ne forte vitiorum istorum aliquod lateat in ea: si ita dole & cura extirpare: si secus, age Deo gratias & omni custodia serva cor tuum.

De decem chordis.

PRO FERIA VI.

Peccata ob ingratitudinem reviviscunt.

PUnctum 1mum. *Et novem vbi sunt?* Expende quanta sit paucitas gratorum, quanta multitudo ingratorum pro

bene-

beneficio iustificationis. nam plurimi non agunt gratias pro remissione peccati, & quod gravius, redeunt ad peccatum, quod maximæ ingratitudinis est. Per omne namq; peccatum redditur homo ingratus Deo qui peccata remisit. Benedic anima mea Domino & noli oblivisci omnes retributiones eius. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia & miserationibus.

Punctum 2dum. Expende quatuor esse peccatorum genera per quæ ob ingratitudinem alia reviviscunt. 1mum est odium fraternum. servus enim cui Dominus omne debitum demiserat, traditus est tortoribus & iussus de integro solvere; propterea quod ingratus præstiti sibi beneficij, fratrem suum tyrannicè tractasset, repetendo ad eodem debitum. 2dum est apostasia à fide. 3tium contemptus confessionis. 4tum dolor de pænitentia acta. Vide ne aliquo modo lepra peccatorum tuorum ad te redeat. Fuge odium fraternum: ne Deus, rigidus fiat exactor à te etiam eorum quæ tibi dimisit. Gratiarum actio pro toties tibi dimissis peccatis: detestatio omnis peccati: dilectio fraterna: odium & contemptus tui ipsius. Tessera sumatur ex die Dominico.

Quatuor genera peccatorũ ingratitudinis, reviviscentiam præteritorũ operãta.

PRO FERIA IV.

De Confessione.

Confessionis obstacula quatuor. **P**Unctum 1mum. *Ite ostendite vos sacerdotibus.* Quanti sunt qui lepram Sacerdoti ostendere non eunt turpitudinem suam celantes. Considera impedimenta Confessionis quæ sunt: 1mo verecundia. 2do. perversa consvetudo & inolitum aliquod vitium; quod deserere mors quædam videtur. 3tio. potentia dæmonis, qui cum habeat imperium quoddam in peccatorem, facile eum retrahit à confessione. 4to. perturbatio potentiarum animæ in peccatore. Nam per peccatum intellectus obscuratur, voluntas debilitatur, appetitus ad malum inclinatur: Sic difficultas oritur ad Confessionem faciendam. Vide ne impingas in aliquem obicem!

Inductiva ad Confessionem. *Punctum 3tium.* Expende quanta stultitia erubescere confiteri peccatum homini quod toti mundo in iudicio Dei palam fiet. Vulnera & corruptiones corporis non erubescimus medicis ostendere: corruptiones animæ Sacerdotibus ostendere cur verecundamur? Expende item illud scripturæ: *Qui abscondit scelera sua non dirigetur*, scilicet ad vitam æternam. *Qui autem confessus fuerit & reliquerit ea, misericordiam consequetur.* Propositum exactæ

Proverb: 28.

con-

confessionis. Tessera ex die Dominico.

PRO FERIA V.

De resuscitato Lasaro.

Punctum 1mum. Sacramenti pænitentiæ maior ad huc in Lasaro resuscitato quàm in antelatis leprosis adumbratio. Languebat Lasarus; ex languore mortuus, dumq; dies alter & tertius à morte transisset fætebat. Et tu ex languore seu tepore spiritûs in mortem peccati venies; quod si in hac diutius hæseris, fætebis & coram Deo per malam conscientiam & coram hominibus per malam famam. Mala conscientiâ & mala famâ quid olidius?

Sacramenti pænitentiæ typus in Lasaro.

Punctum 2dum. Prodijt Lasarus ligatus manus & pedes. *Solvite eum.* ait Christus, *& sinite abire.* Ligaturæ istæ sunt vincula peccatorum & pravorum habituum, quibus ligantur manus ne bene operentur, ligantur pedes, hoc est, affectus ne bene velint. In morte namq; peccati nemo quidquam bene & meritoriè operari valet, sed ne velle quidem. Hæc tamen vincula iussu Christi, accedente Sacerdotum absolutione disrumpuntur. O IESU mi dirupisti toties vincula mea! tibi sacrificabo hostiam laudis: fac ne illis amplius implicer!

Punctum 3tium. Manducavit Lasarus redivivus cum IESU. Totum id nobis

ſcum ſpiritualiter agitur, quidquid cum Laſaro actum. Langvemus, dum tepidi ad proximam ſpiritualem mortẽ diſponimur: morimur, cum in peccatum labimur: fœtemus dùm pravæ conſuetudinis & malæ famæ tetro odore malè olemus: reſuſcitamur, dum ad vocem Chriſti, hoc eſt, ad eius excitantem gratiam à peccato per contritionem, erigimur: ſolvimur, dum Sacramentali confeſſione & abſolutione, à vinculis cenſurarum & peccatorum abſolvimur: menſæ cum Chriſto accumbimus, dum Sacroſanctam Euchariſtiam percipimus. O ſi eo fructu quo Laſarus! O JESU mi ita conforter cibo hoc cæleſti, ne vnquam in languorem ſpiritûs incidam. Teſſera, vt ſupra.

PRO FERIA VI:

De filio prodigo ad contritionem excitandam.

Punctum 1mum. Filius prodigus acceptâ à Patre ſubſtantiæ portione abijt in regionem longinquam. Refer hoc ad te & expende beneficia, quæ à Domino Deo tuo accepiſti. 1mo. à Patre æterno quod te ex nihilo ad imaginem ſuam vt cum illo poſt mortem regnares creavit; quod omnes creaturas etiam Angelos ſanctos in miniſterium tuum deputavit: quod hac-

tenus paternam curam circa te quasi solus in mundo esses gessit. Percurre hîc annos, loca, itinera, habitationes, occupationes, studia, officia; & recole, quo pacto tibi semper tum corporis tum animæ necessaria suppeditavit. 2do. à filio Dei quòd pro te ab æterna damnatione redimendo de cælis descenderit, tot ærumnas in pueritia, in iuventute pertulerit, tot fatigationes & iniurias in virili ætate susceperit, tantum lachrymarum, sudoris, sanguinis effuderit, & demum tam acerbā crucis mortem subierit. 3tio à spiritu S. quod te ex tot millibus hominum, qui ob fidei defectum damnantur elegerit, & in gremio Ecclesiæ nasci voluerit, quòd tot illustrationibus & impulsionibus ad seriam vitæ emendationem excitarit: insuper ad statum Religiosum, statum perfectiorem & securiorem è tot periculis sæculi evocarit, tamq; benignè ad maiorem perfectionem quotidiè animet, exstimulet, adiuvet. Quid est quod vltra facere debuit animæ tuæ & non fecit? Laus. Gratiarum áctio.

Punctum 2dum. Filius prodigus acceptam à Patre substantiam petulanter & luxurio: se absumpsit. Refer hoc ad te, & expende malitiam & ingratitudinem tuam, quia immemor tot acceptorum beneficiorum

toties

toties Deum tuum offendisti. 1mo, personam Dei Patris, abutendo creaturis eius, finem vltimum spernendo, pro paterna providentia rarò ac negligenter gratias agendo. his expensis dic: Pater peccavi in cælum & coram te, peccavi contra beneficia tua: doleo, doleo quod te Deum meum offenderim. 2do. personam Filij Dei frigidè eum amando imitari nolendo, lachrymas, ærumnas, sudores eius vilipendendo, imò peccatis tuis rursus crucifigendo, sanguinemq; eius conculcando. His expensis erubesce de tepiditate tua, incusa induratum cor tuum, quod ex passione Christi non emolliatur, & elice actum contritionis. 3tio. personam Spiritus S. præcludendo illi cordis tui ianuam sacrasq; eius inspirationes toties abijciendo. His similiter ponderatis excita in te compunctionem. O Sponse amabilissimè quàm infidelis fui erga te, qui sic me dilexisti. En corde contrito revertor ad te: ne proijcias me à facie tua. doleo. da quod iubes, & iube quod vis.

Punctum 3tium. Pater videns à longe revertentem, misericordia motus recepit in gratiam, amplexatus est, vestimentis ornari iussit. Expende hoc & refer ad Deum Patrem nostrum optimum, qui te & alios peccatores cum adhuc longè sunt, intuetur:

etur: & misericordiâ motus auxilio suo præventos benignè amplectitur delictorumq; oblitus, in gratiam denuo recipit. In colloquio prostratus humillimè coram illo, admirare tantam bonitatem illius in te indignissimum: interroga quid in te viderit tantæ benignitatis provocativum: gratias age: propone & protestare quòd nolis ab eo amplius separari.

Pater noster, &c. Ave Maria, &c.

PRO DIE SABBATI.

De pænitentiæ fructibus ex parabola de arbore fici.

PUnctum 1mum. *Arborem fici quidam habebat plantatam in vinea sua.* Considera 1mo. quod cum esses arbor infructuosa, & quoad omnia frutex inutilis, æternus Pater familias oculos in te coniecit, atq; ex sterili terra, id est ex sæculo nequam, in quo tanquam arbor mala fortè deputandus eras æternis inferni ignibus, transtulit te infinita sua gratiâ in vineam Sacræ Paulinorum Religionis eo fine vt bonos fructus faceres. Considera 2do. quòd ex parte Dei sic te transferentis nihil defuerit, quò fructus bonos proferres: quia vinea in qua te posuit, vinea sancta est, sanctis legibus munita, quotidiano psalmorum cantu iucunda, varijs morti-

Mundus terra sterilis.

Religio vinea.

mortificationibus consita oratione mentali & vocali pinguis, frequenti Sacramentorum vsu fæcunda, & alijs sacris exercitijs abundans ita vt arbores possit producere altissimas, pulcherimas, fertilissimas: insuper in eo cæli aspectu posita, vt nulli in ea existenti Deus optimus desit, quinipsum suæ gratiæ influxu continuo irriget. Accedit assidua cultura superiorum, & cura tum animi tum corporis. Quantos ergo fructus fecisse te hactenus, tot annis par fuit.

Punctum 2dum. Et venit quærens fructum in illa & non invenit. Considera 1mo. an revera post tot annos aliquem profectum & fructum in vinea sacræ Religionis feceris: quod vt facilius assequaris, reflecte oculos in anteactam vitam tuam, commemora loca & conventus in quibus fuisti, personas cum quibus vixisti, officia quæ gessisti, occupationes quas habuisti. Considera 2do. te non solùm Deo & Religioni infructuosum fuisse, sed & damnosum & iniuriosum tot negligentijs & imperfectionibus, quas in obseruatione Regulæ & constitutionum in choro, in dormitorio, in refectorio, in oratione & in iniunctis tibi officijs commisisti. Considera 3tio. damna quæ ex tuis imperfectionibus orta sunt. Nam Deum privasti

gloriâ,

gloriâ. sanctos lætitiâ, auxilijs mundum, domesticos exemplo, religionem ornamento, superiores gaudio, teipsum meritorum thesauro; sed & Deum ipsum offendisti, sæculares & fratres scandalisasti, religioni labem aspersisti, superiores mærore complevisti, vitam ipsam inter varios conscientiæ remorsus traduxisti. Cõtritio. Dolor. Propositum.

Punctum 3tium. Dixit itaq; ad vineæ cultorem: succide illam, vt quid etiam terrã occupat. Considera 1mo. quàm multis tepidis Religiosis ita acciderit, qui cum viderẽtur arbores vel vites ob talenta speciosæ, subitò Deo succidente prostrati sunt & ex viventium numero exclusi, ne frustra vineam sacram occuparent, & temporalia bona à pijs fundatoribus ad Dei gloriam & vtilitatem proximi promovendam data, ad suam damnationem consumerent. Considera 2do. quòd & quoties hanc sententiam contra te ferri merueris; attamen Deus longanimis & multum misericors adhuc sustinet & expectat emendationem tuam, ac serium serventemq; in perfectione profectum. Novit nimirum mutare sententiam si tu noveris mutare delictum. Gratias age, dole, propone. Colloquium institue ad S. Paulum Primum Eremitam vineæ huius *Ambro: in Luc: c. 1.*

Cultorem, rogando vt pro te intercedat, dicatq; Domino: *Dimitte me etiam hoc anno, & fodiam circa eam, quatenus dignos pænitentiæ proferat fructus, ad quod te paratum offeres.* Deinde converte te ad Christum cum supplici oratione, vt propitius sit tibi: cui offeres firmum propositum veræ & solidæ emendationis.

MEDITATIONES.

De præcipuo impedimento Christianæ perfectionis, quod est solicitudo circa temporalia.

PRO DOMINICA XIV. post Pent.

De duplici servitute.

Mammon est nomen dæmonis tentantis de divitijs male acquirendis et ideo nomē eius derivatur ad divitias significandas & dicitur Mā-

PUnctum imum. *Non potestis Deo servire & māmonæ.* Avaritia seu appetitus habendi contraponitur Deo: vnde Apostolus eam vocat idolum, seu idolorum servitutem. Considera imo, Quid sit servire Deo? est enim facere mandata eius; quæ sint autem mandata Dei, decalogus ostendit. Servire autem Mammonæ est facere mandata eius. Considera 2do. mandata Dei esse contraria mandatis mammonæ. Nam Deus præcipit: Non habebis Deos alienos coram me. Diem Sabbathi sanctifices. Non furtum facies. Non

Non concupiſces rem proximi tui. At appetitus habendi contraria his præcipit. Nā iubet peccuniam habere pro idolo: jubet violare dies ſanctos & in ſolicitudine nimia vivere: jubet furari, concupiſcere. Da mihi Domine diligere mandata tua ſuper aurum & topazion: & omnem viam iniquam odio habere.

mona vel Mamōn. Lir: p. 5. col. 117.

Mandata Dei cōtraria mandatis mămonæ.

Punctum 2dum. Non poteſtis Deo ſervire & mammonæ. id eſt non tantùm difficile eſt ſed plane impoſſibile ſimul & Deo ſervire & mammonæ. Conſidera quæ ſervitus præſtantior? ſervitus Dei facit tranquillitatem conſcientiæ: ſervitus mammonæ facit inquietudinē & cōtinuâ curâ pungit & lacerat mentem hominis. Servitus Dei facit ſecuritatem: ſervitus mammonæ timorem. Servitus Dei mancipat Deo: ſervitus altera mancipat diabolo; illa ad coronas cæleſtes, hæc ad ſupplicia gehennæ ducit. Elige quæ placeat. propone nimias ſæculi curas abijcere; & ſuperfluam circa temporalia ſolicitudinem, vt toto ſtudio regnum cæleſte & juſtitiam eius quæras.

Effectus ſervitutis Dei cōtrarij effectibus ſervitutis mămonæ.

Teſſeram ex ſequentibus aliquam integrâ ſeptimana frequentius rumina.

Magiſter ſvaviſsime da mihi circa multa non occupari, ſed unum ſolum neceſſarium, hoc eſt Regnum Dei & iuſtitiam eius quærere.

Bonum mihi diligere Iesũ: nil vltra quærere.
Dulcis Christe bone Iesu dissolve me oro á vinculis, quibus constrictus teneor, vt relinquens omnia ista tibi serviam, tibi soli inhæream, tibi soli intendam. S. Augustinus.

PRO FERIA II.

Quæ solicitudo illicita, & quæ motiva ipsam fugiendi?

Solicitudo quid?

PUnctum imum. *Nolite soliciti esse dicentes quid manducabimus, aut quid bibemus, at quo operiemur?* Considera 1mo. solicitudinem ex vi nominis esse quandam solertiam citam ad prosequendum ea quæ sunt agenda. Considera 2do. solicitudinem circa res temporales fieri illicitam. 1mo. si temporalia tanquam finem quæramus. 2do. si immoderato studio eadem procuremus. 3tio. si aliquis timeat ne facienti quod debet necessaria deficiant. Domine maior est solicitudo tua pro me quàm omnis cura quàm ego gerere possum pro me. Iacto ergo super te curam meam.

redditur illicita tripliciter.

lib. 3. c. 17 á Kemp:

Qui dedit animã & corp9 quomodo non dabit victũ & vestimentũ?

Punctum 2dum. Expende motiva in Evangelio posita, quæ nos impellunt ad cavendam solicitudinem temporaliũ. 1mũ. est quia maiora bona quàm sint cibus, potus, vestimentum & his similia, data

homini

homini á Deo præter suam solicitudinẽ scilicet corpus & anima. 2dum. est quia Deus animalibus & plantis præter laborem ipsorũ subvenit sufficientissimè iuxta propotionem naturæ suæ: quanto magis homini subveniet. 3tium quia Gentiliũ est qui divinam ignorant providentiam, circa temporalia solicitari non fidelium.

Volatilia cæli & lilia agri nõ laborãt & tamen illa pascuntur hæc vestiuntur à Deo. Gentilium est solicitari de tẽporalibus.

Gratias age Christo Domino pro doctrina salutari. dole de nimia cura hactenus habita. propone primùm Regnum Dei & iustitiam quærere, & nihil de cultu divino in gratiam temporalium omittere aut differre.

PRO FERIA II.I

Duplicia sunt temporalia necessaria; & quam stulta ac nociva solicitudo circa ea.

PUnctũ 1mũ. Res circa quas solicitantur homines, duplices sunt: aliæ naturales, aliæ artificiales. Priores sũt: cibus, potus, vestimenta, vehicula, habitacula, & similia quibus homini subvenitur ad defectus naturales tollendos. Artificiales sunt, peccuniæ quas industria humana adinvenit ad facilitatem commutationis, vt sint quasi mensura rerum venalium, seu vt sint quasi fideiussor habendi pro eo quodcunq; homo volverit.

Arist. 5. Ethic.

Ecce cibus potus vestis ac cætera vtensilia ad corporis sustentaculum pertinentia fervent Tho: á Kep l. 3. c. 27. *ti spiritu; sunt onerosa.* Da Domine fomenta hæc tẽperatè quærere ijsq; tẽperatè vti, nõ nimio desiderio implicari.

Punctum 2dum. Considera 1mo. stultum esse solicitari nimiè circa vtriusq; generis necessaria. Qvid enim prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Stultum est solicitari nimiè de victu amictu & similibus necessarijs, cum providentiæ divinæ munus sit hæc nobis penes nostram moderatam curam subministrare: multomagis stultum solicitari de pecunijs habendis aut coacervandis, cum hæc nõ sustentent nec juvent naturam humanam secũdùm se, sed tantum necessaria vsibus nostris per eas comparentur. Considera 2do. nocivam esse & animæ & corpori solicitudinem superfluam; animæ; quia hæc retrahitur à studio supernorum: corpori, quia cum solicitudo sit quædam *inquieta attentio ad aliquid acquirendum vel faciendum,* tabefacit hominem, curis extenvat, cogitationibus in diversa rapit, insomnem reddit.

PRO FERIA IV.

De causis solicitudinis.

PUnctum 1mum. *Quanto magis vos mo-*

dicæ fidei. Diffidentia & timor defe- ctûs, sunt duo fontes solicitudinis. Ibi est maior solicitudo circa temporalia, ubi minor fiducia in Dei providentia; similiter ubi est timor maior ne aliquid desit ibi intervenit maior solicitudo. Diffidentia opponitur fiduciæ, timor securitati. *Fiducia est robur spei proveniens ex aliqua consideratione quæ facit vehementem opinionem de bono assequendo. Securitas est quies a perturbatione timoris.* Considera 1mo. quantum malum sit diffidentia in Deo; opponitur enim fidei & spei, sicut fiducia includit in se fidem & spem; fiducia nãq; est, *cum aliquis spem concipit ex hoc quod credit verbis alicuius auxilium promittentis.* Considera 2do. ideo nos diffidere, quia non consideramus promissionem Dei, quæ certè facit vehementissimam persvasionẽ de obtinendis illis quæ promissa sunt; vel quia non firmiter credimus promissioni Divinæ; propter quod nimiè soliciti circa temporalia, vocãtur â Christo modicæ fidei. *Habe ergò fiduciam in Domino ex toto corde tuo & ne innitaris prudentiæ tuæ.* (quæ scilicet jubet solicitari circa temporalia & varios modos ad illa acquirenda monstrat) Prover. 3.

Duo fotes solicitudinis, diffidẽtia & timor defectûs.

Fiducia quid? securitas.

Fiducia fidẽ & s[pem] includi[t]

Punctum 2dum. Timor facit homines consiliativos inquantum scilicet curam habent ut pos-

Arist:

vt poſſint evadere ea quæ timent. Nimius ergo timor nimiam cauſat curam ſeu ſolicitudinem. Conſidera 1mo. timorem ex diffidentia procedere, ſecuritatem ex fiducia. Conſidera 2do. timorem hunc vocari humanũ vel mundanum, eſſeq; illicitum, quia per eum â Deo recedimus. Conſidera 3tio. eiuſmodi timidos increpari â Chriſto. *Quid timidi eſtis modicæ fidei.* & â Pſalte: *Trepidaverunt timore vbi non erat timor.* Actus fidei, ſpei, fiduciæ in divina providentia: gratiarum actio pro eadem, & quod nos ſecuros, & abſq; ſolicitudine voluerit eſſe.

PRO FERIA V.

Bonitas Chriſti & duritia ac vanitas noſtra.

PUnctum 1mum. *Nolite ſoliciti eſſe quid edatis.* Quàm bonus Iſrael Deus! non vult nos anxiari & ſolicitari de cibo potuq; atq;: alijs neceſſarijs: non vult affligi ante tempus, ſufficit, inquiens, diei malitia ſua: evidentibus argumentis & exemplis certificat nos de ſua providentia & ſufficientiſſima rerum temporalium ſubminiſtratione. Quis tam bonus pater! quæ mater tam tenerè diligens filios! Parum id bonitati Dei vt nos paſceret eſcis naturalibus: etiam *declinavit ad nos vt veſce-*

declina ad eũ vt ſceretur ...ſeæ 11.

vt vesceremur. hoc est, quemadmodùm exponit S. Hieron: dedit nobis esum corporis sui ipse cibus & conviua. O Nutritius noster, o Pastor noster Christe IESV quid faciam tibi, quid faciam pro miserationibus tuis. Ego merui furorem iræ tuæ; & tu me portas in brachijs tuis: tu exaltas iugum afflictionum & curarum mearum ne premat me: insuper declinasti de cælo vt vescereris mecum & ego tecum. Sis benedictus in secula. vtinam in medio mei semper habites o sancte sanctorum;

Punctum 2dum. Inter tantas bonitatis divinæ erga nos divitias duritia & vanitas nostra non vult intelligere, vt bene agat. Impletur in nobis illud Oseæ 11. nescierunt, hoc est scire noluerunt quòd ego curarem eos. Nam nihil proficiente amabilissima Christi exhortatione, curis seculi neglecto Deo & cælo implicamur, & vanissimè circa temporalia conturbatur. In imagine pertransit homo sed & frustra conturbatur. Quare? thesaurizat & ignorat cui? In imagine pertransimus quia ad instar umbræ quæ est imago corporis, vel adinstar imaginis in somno apparentis. In imagine pertransimus, quia in mundo qui est imago in qua cognoscibiliter videri potest Deus. In imagine per-

Quomodo in imagine pertrãsit homo?

pertransimus quia imaginem Dei port-
mus, & tamen vanè conturbamur co-
gregantes cùm nesciamus cui, an
bis an nostris, an furi an prædoni
Punctum 3tium. Filij hominum usq-
quo gravi corde vt quid diligitis va-
tatem & quæritis mendacium. Vanitas
perituras divitias quærere & in illis
rare. Mendacium sunt phantasmata q
in capite nobis formamus de divitijs
noribus, voluptatibus. Gravitat res
mnis extra centrum suum, si autem
atur centro, non. Centrum cordis hu-
ni, Deus. Si Deo non vnitur o quàm g
ve, & anxium est. vanitate & men-
cio nunquid impleri potest! Beatum
xerunt (mundani) populum cui hæc s
oves boves promptuaria plena aurum
gentum filij & filiæ & his similia: b
tus populus cuius Dominus De
eius.

PRO FERIA VI.

Vnus Dominus: & ingratitudo mu- di erga ipsum.

Anima nostra aut à rege legitimo regitur aut à Tyrãno vastatur.

PUnctum 1mũ. *Nemo potest duobus D- minis seruire.* Duo domini sunt C- stus & diabolus. ille verè, hic falso arroganter. His ambobus nemo potest mul servire. imo. quia unus est alti- mus

mus creator omnipotens & Rex potens & metuendus nimis sedens super thronũ & dominans Deus Eccl: 1. Si ergo alium nobis assumimus Dominum, eo ipso á priore cum injuria & contemptu ipsius recedimus. Duo domini absoluti & independentes qualis est Deus & qualis diabolus vult esse, nequeunt respectu vnius esse: cũ vterq; plenum dominium & plenum servitium sibi vendicet. 2do. quia Christus & diabolus sunt sibi in omnibus contrarij, vt lux & tenebræ vt arca & Dagon veritas & mendacium, vita & perditio. Quæ autem conventio lucis ad tenebras &c. Christus exinanivit semetipsum formam servi accipiens; diabolus formam Dei rapere voluit. 3tio quia natura cordis totiusq; hominis est quod non possit dividi. Moritur si dividitur.

S. Aug: de Iosepho & filijs Israel multiplicatis.

Punctum 2dum. Diabolus per concupiscentiam subivgavit sibi hominem concitando ipsam adversus præceptum Dei. Hinc est quod diabolus & appetitus habent dominium subordinatum in hominem ita vt vnus alteri se accõmodet, dæmon appetitui, appetitus dæmoni: dumq; homo vni eorum servit, vtriq; servit. Expende quanta injuria Dei sit dum nos diabolo, spreto Deo & appetitui nostro sprete lege Dei subijcimus contra illud: Do-

minum

minum Deum tuum adorabis & illi soli servies, & contra illud: Subter te erit appetitus tuus & tu dominaberis illius.

Punctum 3tium. In tantum successu temporis crevit injuria Dei & malitia nostri appetitus vt mundus Christum verum Deum post varias persecutiones crucifixerit, illum, qui amore hominis homo factus, qui animam & corpus dedit nobis: ad animam sustentandam dedit cibum & potum, ad corpus operiendum pelles pro nos & telas: propter nos volatilia creavit pascitq; propter nos lilia herbasq; & arbores innumeras produxit, demum seipsum & sua omnia tradidit nobis. Quid verò mundus? liliorum vestitorem denudavit: svavitatis fontem amaricavit: authorem vitæ interfecit. Tu ipse quoties peccando Christum crucifixisti? Hæccine reddis Domino popule stulte & insipiens?

PRO DIE SABBATI.

Mala solicitudinis; & exempla eiusdem fugienda.

P*Unctum 1mum.* Expende quantum sit impedimentum salutis æternæ solicitudo temporalium ex eo imprimis, quia tam diserte & fortiter ab ea dehortatur Christus Dominus. deinde quia suffocat sementem verbi divini in nobis, adeoq;

facit, vt anima nostra vt pote non habens cibum suum spiritualem moriatur. 3tio. quia deprimit animam nostram, & gravat ad terrena, vt se liberè non possit ad cælestia erigere. 4to. quia est quædam animi ebrietas & facit hominem oblivisci salutis æternæ, & eorum quæ ducunt ad salutem. Vnde Christus Dominus solicitudinem temporalium composuit cum ebrietate & crapula. *Attendite inquit, ne corda vestra graventur in crapula & ebrietate & curis secularibus.*

Punctum 2dum. Percurre exempla quæ te moveant ad fugiendam superfluam solicitudinem. Maria optimam partem elegit scilicet assidere pedibus Iesu per contemplationem & continuum regni cælestis studium. David *fiducialiter* inquit *agam & non timebo*; ne quid desit mihi ex rebus temporalibus. Idem ait: *Iunior fui etenim senui & non vidi iustum derelictum nec semen eius quærens panem.* S. Paulus Primus Eremita non erat solicitus vnde tractaret Antonium. S. Caietanus soli divinæ providentiæ semper inhæsit, quæ sibi nunquam defuit. Nec tibi vnquam deerit. Age Deo gratias. erubesce de tua diffidentia, de tua proprietate, de tuis superfluis, propone maiorem fidem & spem in divina providentia habere. Tessera vt supra.

MEDITATIONES
De Morte.
PRO DOMINICA XV. post Pent.
Quare Christus occurrit defuncto.
Præludia Historica.

Lucæ 7. PUnctum 1mum. *Ecce defunctus efferebatur.* Occurrit Christus defuncto qui extra portam civitatis efferebatur: quia Christus non vult vt extra memoriam nostram, quæ est porta quædam animæ, mors exportetur, sed vt potius in memoria nostra maneat. Considera 1mo. Quid sit mors? est enim privatio vitæ. Considera 2do. necessitatem memoriæ mortis. Nam imprimis retrahit à peccando. *Memorare novissima & in æternum non peccabis.* Deinde conservat hominem in statu gratiæ. *Cinis sustentat ignem: memoria vero cineris in quem convertendus es conservat gratiam* ait Didacus. Insuper ad contemptum rerum temporalium ducit. *Facile contemnit omnia qui se quotidie cogitat moriturum* ait S. Hieron.

Memoria, porta animæ.

Memoria mortis retrahit à peccando, conservat in gratia, contemptū mundi generat.

Punctum 2dum. Cogita maiorem non esse angustiam in morte quàm eorum qui ex improviso nec parati moriuntur. *Beatus servus quem cum venerit Dominus eius & pulsaverit ianuam, invenerit vigilantem*

go miser & infelix ille quem impara-
m & inopinantem mor adoritur. Ecce
m pulsas Domine Iesu per ægritudines
rias corpus meum: ego verò pessulis
avarum consvetudinum & vitiorum fir-
avi ianuam cordis mei; heu quàm pi-
t me aperire tibi! Miserere: da vt pa-
tum sic semper cor meum in adventum
um: da vt cunctis diebus quibus nunc
ilito expectem immutationem meã. Ex
fferis vel omnes, vel quæ placuerit per
pcinnonam vsurpa.

*Domine Iesu libera me in illa hora quan-
o circumdabunt me dolores mortis & peri-
la inferni invenient me.*

*Benignissime Domine remitte mihi vt re-
igerer priusquã abeam: & amplius non ero.
aria Mater gratiæ: dulcis parens clemẽ-
æ: Tu nos ab hoste protege, & mortis ho-
a suscipe.*

PRO FERIA II.

De proprietatibus mortis: vbi e-iam cautelæ dãtur pro bona morte.

PUnctũ imũ. Prima proprietas mortis quòd sit certissimè futura. Ex quo *Mors certa.* disce continuam mortis habere memo-iam & serpentem imitari: qui ne audi-at vocem incantantis obturat aures suas erra & cauda. Incantator noster Diabo-

lus

lus est. promittit longam vitam, honores, affluentiam in bonis. suadet contemptum Dei & mandatorum eius: sed nos obstruere debemus aures terrâ recogitando quod terra sumus & in terram revertemur; caudâ seu finè vitæ, recogitando quòd certissimè moriemur omnia prorsus hîc relicturi, & sola merita atq; demerita accepturi nobiscum. Disce item omnes mortes quas vides vel audis esse admonitiones de morte nostra seriùs aut citius ventura.

Incerta quoad tépus, locũ, modum.

Punctum 2dum. Altera proprietas mortis est, quod sit incerta quo ad diem locum & modum. Ex quo disce vigilandum tibi semper esse & in fide ac charitate divina bonisq; operibus ferventer persistendum imitandasq; formicas, quæ licet sint populus infirmus, congregant in messe cibum sibi. *Dum tempus habemus operemur bonum.* ad Galat. 6. Veniet hyems mortis in qua laborare non poterimus: veniet nox in qua nemo potest operari; tunc sero & infructuosè dolebimus quòd in tempore merendi, in tempore lucrandæ gratiæ & gloriæ stertebamus aut inutiliter dies horasq; impendebamus. Ergo emendemus in melius quæ ignoranter peccavimus ne subito præoccupati die mortis quæramus spatium pænitẽtiæ & invenire non possimus.

Pun-

Punctum 3tium. Tertia proprietas mortis est quod semel tantùm subeunda sit. Ex quo disce quàm gravis sit error malæ mortis, qui per totam æternitatē corrigi non possit. In quem ne impingas imitare lepusculum, qui collocat in petra cubile suum: & piscem marinum qui tempore tempestatis ad hæret petræ nec se vllo modo sinit ab ea avelli. Mare est sæculum præsens continuis tentationibus velut fluctibus fervens. Christo ergo, qui petra est, ita adhæreamus vt nos nihil ab ipso separare possit; & tunc nihil nobis mors ipsa nocebit. Felices nos! *si hæc animalcula invalida, sapientibus tamen sapientiora fuerimus imitati.* Dole de peccatis & negligentijs: propone ferventiùs operari salutem nullasq; meriti occasiones prætermittere: propone item ex morte aliorum visa vel audita excitare te ad pænitentiam: ad contemptum mundi: ad amorem Dei cui omnia vivunt.

Semel tātum subeunda.

Lepus & polypus imitandi.]

Prov: 30.

PRO FERIA III.

De morte malorum.

PUnctum 1mum. Considera quantùm cruciatum perversus homo sit habiturus in morte ratione præteritarum rerum. imo. ratione peccatorum; quia tunc plurima memoriæ occurrent, etiam ea

Peccator in morte angustiabitur ex præteritis

præsentibus & futuris rebus.

quæ oblitus fuit, & quæ pro levibus aut nullis habuit. 2do. ratione temporis & merendi occasionum; quia tunc desiderabit vel vnicum diem ex multis inaniter consumptis, & non dabitur illi: tunc videbit & planget temporis iacturam sed serò: videbit & dolebit quod Sacramenta non frequentarit, quod pietatis exercitia, orationẽ contentiones, ieiunia, mortificationes neglexerit. Cum dixerint pax & securitas tunc repentinus malis superveniet interitus sicut dolor in vtero habentis, & non effugient. Non simus ex is quos dies illa sicut fur comprehendit. Simus filij lucis & diei non noctis & tenebrarum. Igitur non dormiamus sicut & cæteri sed vigilemus & sobrij simus 1. ad Tess: 5.

Punctum 2dum. Considera quantam item afflictionem malus sit habiturus ex præsentibus nimirum ex separatione sui à voluptatibus, à divitijs, & ab amicis: & vel maximè ex separatione animæ à corpore. Meditare demum quantam afflictionem sit habiturus ex futuris, nimirum ex reddenda ratione de verbo, cogitatione & opere: ex dæmonum occursu: ex patentis inferni hiatu. Hinc timor ingens & sudor lethalis proveniet. Augebit timorem vafricies cacodæmonis, qui omnes vi-

tes suas exeret ad hoc vt in desperatio-nem inducat animam, scelera & divinæ iustitiæ rigorem exaggerando; propter quod in hoc puncto etiam sanctissimi non-nunquam concuti solent vti patet in S. Hilarione. O JESU Fili Dei per tuam agoniam pelle à me timores & dolores mortis. Domine Dñe virtus salutis meæ, obumbra super caput meum in die belli.

PRO FERIA IV.

De morte iustorum.

PUnctum 1mum. Considera mortem li-cet malis vt dictum est sit horrenda, pijs tamen non esse formidabilem: impri-mis ratione præteritarum rerum, puta peccati, temporis, occasionum; tum quia si quæ habuerunt peccata, per pænitenti-am emendarunt; tum quia tempus vtili-ter expendere studuerunt; tum quia occa-siones merendi non neglexerunt, atq; id-circo confidendo in divina misericordia tantam sentient pacem ac consolationem vt omni metu depulso initium quoddam beatitudinis videantur sibi degustare. Sic Paula moriebatur omnia pacata & tran-quilla habens. Sic Ambrosius, non timeo inquiens, mortem quia bonum Dominum habemus. Sic Martinus spectra inferni se-curè pellens. Moriatur Domine anima

mea morte iustorum! In pace in idipsum dormiam & requiescam. O in pace o in idipsum! Tu es idipsum valdè qui non mutaris & in te requies oblivíscens laborum. Aug: Conf: l. 9. c. 4.

Punctum 2dum. Considera quomodo bonus Christianus ratione præsentium, hoc est, ratione omnium rerum caducarum, nullam afflictionem sit habiturus in morte, qui eas contempsit in vita: sed nec ex parte rerum futurarum affligetur propter firmam spem & fiduciam in misericòrdia Dei, in meritis IESU Christi & in Sanctorum patrocinijs. Accedet ad tranquilitatem animi, testimonium bonæ conscientiæ. Consolabuntur se timorati illo Apostolico: *Hæc est gloria nostra testimonium*

2. Cori: 1. *conscientiæ nostræ: quoniam in sanctitate & sinceritate & gratia Dei conversati sumus in mundo.*

PRO FERIA V.

De morte per circumstantias loci, temporis, occasionis & modi.

PUnctum 1mum. Considera 1mo locum mortis incertum esse. Incertum enim an domi, an foris, an in monasterio, an extra: an in lecto nec ne: an inter bonos nec ne morieris? Quando vnus miles alterum evocat ad duellum non designando

locum

locum & tempus ad conflictum, semper & vbivis armatus vterq; ac paratus certamini incedit. Mors nos evocat ad vltimum & periculosum cunflictum: locum & tempus non assignavit; vbivis & semper parati esse debemus. Considera 2do tempus quoq; summè incertum esse, quando, quo mense, quo die; an hodie an cras, an hoc anno morieris? Repete memoria exempla (quæ quilibet plurima habere potest obvia) multorum qui cum minimè sentur, extincti sunt. Et memento dum te cubitum ponis contra repentinam mortem imprimere crucem fronti dicendo: JESUS NAZARENUS, REX JUDÆORUM: quod factitabat S. Edmundus ab ipso IESU edoctus.

Punctum 2dum. Considera 1mo occasiones causasq; mortis innumeras esse, & quidem tam intra te quam extra te. Intra te sunt humores quatuor continuò secum pugnantes. Item passiones ex ijsdem humoribus ortum ducentes. Item morbi varij. Extra te sunt odor pestilens, tegula desuper cadens, casûs inopinàtus &c. Considera 2do. modum mortis. Morieris aut potius moribundus iacebis hoc modo: Caput grave sensibus destitutum attollere non poteris, oculi stupebunt, frons sudabit, vultus nigrescet, frigebunt

manus, pulſus arteriarum ceſſabit, cor nimium palpitabit, guttur phlegmate opplebitur, pedes tumeſcent: deniq; miſeram vnam ex te ipſo ſpectantibus exhibebis cataſtrophen. Hæc quantum ad corpus: quantum ad animam timebis propter peccata tua Deum iudicem, ſententiam eius, inferni pericula. Verè tunc dicere poteris: *Circumdederunt me dolores mortis & pericula inferni invenerunt me.*

Affectus convenientes eliciantur cum teſſera.

PRO FERIA VI.

De triplici morte.

Apoc. 1. PUnctum imum. *Qui vicerit, non lædetur à morte ſecunda.* Mors eſt triplex: prima ſeparatio à vita gratiæ; & hæc in ſcripturis propriè vocatur mors: ſecunda eſt ſeparatio â vita naturæ; & hæc vocatur dormitio vel ſomnus: tertia eſt ſeparatio à vita gloriæ. Qui ergo vicerit mundum, carnem, diabolum, non lædetur à morte ſecunda; quia hæc ei nihil nocebit. Etiam vulnera IESU Chriſti non ſinunt lædi à morte. O IESU protege me in vltima hora radijs vulnerum tuorum. Aperi mihi latus tuum. O ſi audiam vocem illam quam audivit tuus Avertanus: *Veni dilecta anima intra hoc apertum latus.* Quam dul-

cis & ſecura mors mihi erit!

Punctum 2dum. Iuſtorum animæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. O felices Iuſti quos geſtant manus divinæ! Non tantum non affliget, ſed ne quidem tanget ipſos mortis tortura. O IESU in manibus tuis apertis & perforatis abſconde me à facie accipitris infernalis. ibi tutus quieſcam! Tantus labor tuus Domine IESU non ſit in me caſſus!

PRO DIE SABBATI.

Quare ſemper parati eſſe ad mortem debemus.

PUnctum 1mum. Expende, ſemper nos debere paratos eſſe ad mortem. 1mo. quia ita vult & præcipit Chriſtus Dominus dum ait: *Eſtote parati, quia qua horâ non putatis veniet filius hominis.* 2do quia diſpoſitio bona ad mortem aut rariſſimè aut nunquam ſub tempus mortis evenire ſolet in ijs qui ad horam obitus differunt pænitentiam. Fatuis Virginibus dum ſe primò parant in adventu ſponſi, clauditur ianua regni cæleſtis. Et frequentiſſimè fit, quòd antequam Sacerdos confeſſionem excepturus veniat, ægrotus exſpirat.

Punctum 2dum Conſidera item ideo te veniſſe ad Religionem, vt ſemper ad mortem paratus ſis. Conſidera demum tales

& in tali ſtatu fermè ſemper inveniri homines moribundos, quales & in quali ſtatu ordinarie vivebant. *Si pecus eſſe non times, vel ſaltem mori ſicut pecus time* ait S. Auguſt. Ora Beatiſſimam Matrem vt aſſiſtat tibi in hora mortis? Ora item & crebro ſuſpira ſecutus exemplum Hugonis à S. Victore, vt vltimus cibus tuus ſit Sanctiſſima Euchariſtia: vltima cogitatio tua ſit paſſio Chriſti: vltimum verbum tuum ſit dulciſſimum nomen IESU.

De convenientia decē præceptorum.

MEDITATIONES
De vitio Superbiæ.
PRO DOMINICA XVI. poſt Pent.
Quid & quotuplex Superbia?

PUnctum imum. *Et ecce hydropicus ante illum.* Quis iſte hydropicus niſi ſuperbus? Sicut enim hydropicus tumet corpore, ita ſuperbus tumet animo. Conſidera imo. quid ſit ſuperbia? eſt appetitus inordinatus propriæ excellentiæ vnde ſuperbus nominatur ex hoc, quod per voluntatem tendit ſupra id quod eſt. Conſidera 2do. quotuplex eſt ſuperbia? eſt enim duplex: prima carnalis per quam extollitur homo de bonis carnalibus: altera ſpiritualis per quam extollitur de

bonis

bonis spiritualibus, & hæc periculosior quia occultior. Quid est omnis caro in conspectu tuo. Nunquid gloriabitur lutum contra formantem se. Isaiæ 29.

Punctum 2dum. Expende species superbiæ quæ sunt quatuor: prima, cum quis bonum aliquod habere se à semetipso æstimat: secunda, cum quis bonum aliquod credit quidem desuper sibi datum, sed pro suis meritis, illud se accepisse putat: tertia cum quis iactat se habere quod non habet: quarta cum quis despectis cæteris singulariter appetit videri habere quod habet. Discute conscientiam tuam ne forte aliqua species superbiæ hæreat in animo tuo. Ora ne veniat tibi pes, hoc est affectus superbiæ. propone omnem fugere superbiam & aliquam ex subiectis tesseram frequenter per septimanam adhibe. *Superbiæ species ex S. Gregor: l. 23. Moral: c. 7.*

Domine non exaltetur cor meum, neque oculi mei sint elati.

Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

Redemptor mi expelle à me spiritum superbiæ, & concede propitius thesaurum humilitatis tuæ. S. August: c. 1. medit.

PRO FERIA II.

De signis & gradibus superbiæ: ac humilitatis.

S. Bernardus tract: de gradibus humilitatis.

PUnctum 1mum. Signa & gradus superbiæ sunt duodecim: Curiositas mentis levitas, inepta lætitia, iactantia, singularitas, arrogantia, præsumptio, defensio peccatorum, simulata confessio, rebellio, libertas, peccandi consvetudo. Fac supra te reflexionem, ne forte hi gradus reperiantur in te aut omnes aut aliqui.

S. Basilius in regula.

Punctum 2dum. E contra gradus humilitatis sunt etiam duodecim: corde & corpore semper humilitatem præferre defixis in terram aspectibus: pauca verba & rationabilia loqui non clamorosa voce: non esse facilem ad risum. His tribus gradibus humilitatis opponuntur 1mi tres gradus superbiæ. Curiosus enim non figit in terram aspectum, sed inordinate circumspicit. levis mente superbe se habet in verbo. ineptè lætus, facilè ridet. Taciturnitas vsq; ad interrogationem: cui opponitur iactantia. tenere quod communis regula monasterij tenet: cui gradui opponitur singularitas, per quam vult aliquis sanctior aut maior apparere.

Punctum 3tium Reliqui gradus humilitatis sunt: Credere, & pronuntiare se

omni-

omnibus viliorem: cui gradui opponitur arrogantia per quam se homo alijs præfert. inutilem se ad omnia & indignum reputare, & confiteri: cui gradui opponitur præsumptio, per quam aliquis reputat se sufficientem ad maiora. Confessio peccatorum: cui opponitur defensio eorundem. patientia in duris & asperis: cui simulata confessio opponitur, dum nimirum quis pænam subire detrectat pro peccatis quæ simulatè confitetur. Obedientia: cui opponitur rebellio. Abnegatio propriæ voluntatis: cui opponitur libertas. timor Dei: cui opponitur peccandi consuetudo. Examina te an gradus humilitatis maneant in te. Ora. propone. ressseram adhibe.

PRO FERIA III.

De gravitate peccati superbiæ.

PUnctum unum. Considera in superbia maximam esse gravitatem ex parte aversionis à bono incommutabili hoc est à Deo. Nam in alijs peccatis homo avertitur à Deo vel propter ignorantiam, vel propter infirmitatem, vel propter desiderium alicuius boni creati: iam verò superbiendo, ideo solùm avertitur à Deo; quia ipsi & regulæ eius non vult subijci. Considera & inde gravitatem *Superbiæ gravitas ex directa aversione à Deo.* *Ex eo quod Deum*

tem

illi resiste-re dicitur. tem superbiæ, quia nulli alteri peccato dicitur Deus resistere. O qui humilia respicis & alta à longe cognoscis, superbiam omnem longe fac à me.

Ex eo quia in remedium eius peccata carnalia à Deo permittūtur. *Punctum 2dum.* Gravitas superbiæ & inde patet, quia Deus superbos permittit ruere in peccata carnalia, quatenus sic cadentes à maiori malo superbiæ resipiscant & sanentur, sicut medicus in remedium maioris morbi permittit ægrotum labi in minorem infirmitatem. Item gravitas superbiæ inde liquet, quia superbia initium est omnis peccati. Nam & diabolus & primi parentes per eam lapsi sunt. Item quia vt ait D. Gregorius: *Evidentissimum reproborum signum superbia est.* Quare *superbiam nunquam in tuo sensu aut in tuo verbo dominari permittas.*

Ex eo quia est initium omnis peccati.

Ex eo quia est signū reprobationis.

Tobiæ 4.

PRO FERIA IV.

Mala ex superbia.

Lucæ 14. *Superbus alijs exosus.*

PUnctum 1mum. *Omnis qui se exaltat humiliabitur.* Humiliari capitur hîc in malam partem pro deprimi, vilificari & multis malis affici. Considera quæ mala homini contingant ex superbia. 1mo. superbus despicitur ab alijs, & odio habetur, & maledicitur. *Nam initium omnis peccati superbia est: & qui tenuerit illam adimplebitur maledictis.* 2do. reputatur stul-

Stultus.

tus.

tus. Si enim *vbi humilitas ibi sapientia* igitur è converso vbi superbia ibi stultitia. 3tio. semper est inquietus & anxius sicut humilis est quietus. 4to. est rixosus & iracundus. Nam *inter superbos semper iurgia sunt.* 5to. diabolo similis efficitur. sicut etenim diabolus noluit alijs similis esse, sed soli altissimo; ita superbus *non sum inquit sicut cæteri hominum.* 6to. in proximo periculo peccandi constituitur. Proverb. 17. *Quia altam facit domum suam quærit ruinam.* & Prov: 16. *Ante ruinam exaltatur spiritus*; vt signum sit proximi lapsus superbia præcedens. Detestare superbiam. propone cavere.

inquietus.

Rixosus & iracundus

Diabolo similis.

proximus ad peccandum.

Punctum 2dum. Climacus mala superbiæ in hac descriptione includit: *Est Dei abnegatio, inventio dæmonum, aspernatio hominum, condemnationis mater, sterilitatis augmentum, laudum progenies, divini adiutorij expulsio, stuporis precursor, lapsuum ministra, casus materia, iracundiæ fons, simulationis ianua, firmamentum dæmonum, delictorum custos, duritiæ & crudelitatis artifex, compassionis & misericordiæ ignoratio, amarus exactor, immitis iudex, Dei adversatrix.* Discute diligenter & videbis singula hæc quadrare superbiæ.

PRO

PRO FERIA V.

Mensa Christi superbiam excludit.

Lucæ 14. PUnctum 1mum. *Cum invitatus fueris ad nuptias, recumbe in novissimo loco.* Nuptias celebrat Christus cum animabus nostris, quoties ad altare sancta mysteria sumpturi accedimus. Si quando certè tunc necessaria humilitas. Quis enim quid & cui & quem ob finem tunc cõiungit. Filius Dei se nobis coniungit vt vnum fiamus cũ ipso sicut ipse vnum est cum Patre suo.

Punctum 2dum. Considera ex parte Christi quanta humilitas in hoc Sacramento, quia se Maiestatemq; suam sub minutis speciebus posuit & occuluit: quia se omnibus etiam malis tradit sumendum, tractandum, manducandum: quia se per vicos, plateas, & casulas pauperes portari permittit. O Maiestas Dei tantopere humiliata!

PRO FERIA VI.

Media refrænandæ superbiæ.

PUnctum 1mum. Perpende quo nam pacto motus superbi reprimi possunt? Reprimuntur 1mo. consideratione propriæ infirmitatis secundum illud: Eccles: 10. *quid superbis terra & cinis?* 2do consideratione magnitudinis divinæ. secundum Iob 15. *Quid tumet contra Deum spiritus*

tuus? 3tio. consideratione imperfectionis bonorũ dequibus superbit homo; secundũ illud Isaiæ 64. *Quasi pannus menstruatæ, nostræ*. Da Domine non altũ sapere sed timere.

Punctum 2dum. Motus superbiæ reprimuntur item consideratione exemplorum humilitatis, præcipuè vero Christi Domini, qui cum esset Rex gloriæ, tamen humiliavit semetipsum vsq; ad mortem. Hîc percurre actus humilitatis Christi Domini sub tempus passionis eiusdem. Pete virtutem humilitatis: propone omni studio ipsam colere.

PRO DIE SABBATI.

De ambitione.

P*Unctum 1mum. Dicebat autem & parabolam ad invitatos intendens quomodo primos accubitus eligerent* Lucæ 14. Cupidi erant honoris hi invitati: ambitionem eorum Christus sua exhortatione damnavit. Quid est autem ambitio: nihil aliud nisi vitiosus honoris appetitus. Considera quòd honorem præstamus alteri in testimonium excellentiæ ipsius: illud autem secundùm quod homo excellit, non habet à seipso sed à Deo. Unde Apostolus: Quid habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris? atq; idcirco ex omni eo in quo quis præcellit, hono-

Extalĕtis nostris soli Deo honor? & proximo vtilitas.

honorem non sibi arrogare debet sed in Deum refundere. Considera item bonum vel bona per quæ quis supereminet inter alios, non ideo dari à Deo vt homo placeat sibi seq; supra cæteros efferat, sed vt alijs prosit & ex talentis sibi creditis juvet & tutetur proximos. *Consideremus igitur quæ accepimus atq; in eorum erogatione vigilemus.*

S. Gregor: hom: 9.

Punctum 2dum. Appetitus honoris ex triplici capite fit inordinatus. 1mo. Si aliquis appetit testimonium de excellentia quam non habet. 2do. Si cupit honorem non referendo ipsum in Deum. 3tio. si in ipso honore quiescit non referens ipsum ad vtilitatem aliorum. Introspice teipsum & disce alijs iuxta monitum evangelij dare locum. Fuge honorem. *Quàm multis honor, occasio exitij fuit.* S. Aug: ser: 13. in Matth. Si in honore es, solius Dei gloriam & proximorum vtilitatem propone curare. Adijce orationem: *Domine Pater & Deus vitæ meæ ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum ne dederis mihi: & omne honoris desiderium pravum averte à me.*

Libido honoris vnde vitiosa

MEDITATIONES
De extremo Iudicio.
PRO DOMINICA XVII. post Pent.

Eccl: 23.

De iudiciaria potestate Christi Domini.

Præludium 1mum. Imaginare Christum Dominum in throno iudiciario sedentem.

Præludium 2dum. Pete vt timore iudiciorum suorum configat carnes tuas.

Punctum 1mum. *Sede à dextris meis.* Dominus ad emendandum errorem Pharisæorum circa Christum, vtitur textu Davidico; *Dixit Dominus Domino meo: sede à dextris meis.* Dextera Patris significat *gloriam divinitatis* secundùm Damascenũ. *beatitudinem Patris* secundùm Augustinum & *iudiciariam potestatem* secundùm eundem. Nomine sessionis intelliguntur duo: quies & regia seu iudiciaria potestas. Secundùm vtramq; intelligentiam convenit Christo sedere ad dexteram Patris: quia & manet seu quiescit æternaliter in beatitudine Patris tanquam æqualis ipsi; & habet ab eo iudiciariam potestatem. Expende quod soli Christo non Angelo, nec homini vlli competat sedere ad dexteram Patris. Nam solus est in æqualitate Patris secundùm divinitatem: & solus est in excellenti possessione divinorum bonorum præ cæteris creaturis secundùm humanitatem. Unde ad Hebr: 1. dicitur: *Ad quem enim Angelorum aliquando dixit:*

Matt: 21.

Dextera Patris quid?

sede à dextris meis: id est vt exponit Glossa, mihi secundùm divinitatem æqualis: vel in meis potioribus bonis.

Cur & quot nominibus convenit Christo iudiciaria potestas?

Punctum 2dum. Considera 1mo. Christo Domino tanquam filio Dei iudiciariam potestatem propriè attribui, quia ad iudicium formandum requiritur sapientia; ipse autem est sapientia genita, & veritas à Patre procedens; atq; ipsum perfectè repræsentans. Considera 2do. Christo vt homini convenire iudiciariam potestatem, ex eo quia est caput totius Ecclesiæ; & quia Deus pedibus eius omnia subiecit. Considera 3tio. quòd quanquam iudiciaria potestas debebatur Christo, & ratione divinæ personæ & ob dignitatem capitis; tamen ex merito etiam eam obtinuit, vt nimirum secundùm Dei iustitiam iudex esset qui pro Dei iustitia pugnavit & vicit, & iniustè iudicatùs est. *Sedebit iudex* ait S. August: *qui stetit sub iudice damnabit verò reos. qui falsò factus est reus.* Vide qualem iudicem habiturus sis: pete misericordiam: cave nunc iram eius incurrere: propone fugere omne peccatum: & clementiam Christi pro die iudicii sub tempus missæ deprecare. Tesseram quampiam ex subiectis per septimanam frequentabis.

Iustæ iudex vltionis, donum fac remissionis ante diem rationis.

Non

Non intres in iudicio cum servo tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Væ mihi misero cum venerit dies iudicij & aperti fuerint libri conscientiarum, cum dicetur de me: *Ecce homo & opera eius?* S. August.

PRO FERIA II.

De necessitate & causis vniversalis judicij.

PUnctum imum. Necessitas iudicij vniversalis exinde ponderanda quod de nulla re antequam consummata sit in se & in suis adiunctis, possit perfectum formari iudicium. Homo autem licet consummetur secundum se per mortem vivit tamen & remanet in aliquo sui, nimirum vel in memoria & existimatione quam de ipso aliquando contra veritatem retinent homines, vel in filijs qui sunt aliquid Patris & quorum multi mali sunt ex bonis parentibus, & è contra: vel in effectibus suis, vt in hæreticis vivit hucusq; deceptio facta per hæresiarchas; & in vniversis fidelibus manet fructus prædicationis Apostolorum: vel in honore aut ignominia corporis: vel in rebus temporalibus in quibus affectum suum vivens defixerat. Antequam ergo hæc omnia finem suum ha-

beant, quem non habebunt donec temporis huius cursus durat, perfectum & manifestum de homine dari nequit judicium. Necessarium proinde est vniversale iudiciū in fine mundi. *Aspice in me & miserere mei secundùm iudicium diligentium nomen tuum.*

Punctum 2dum. Ultra causam vniversalis iudicij superius expressam, sequentes assignantur. 1ma est: vt sententia in particulari judicio lata confirmetur. 2da. vt gloria humanitatis Christi IESU non solū bonis in cælo sed & impijs in terra vbi eius ignominia fuit publica, innotescat iuxta illud psalmi 96ti. in quo adventus Christi ad iudicium describitur: *Viderunt omnes populi gloriam eius.* vbi præteritum pro futuro ponitur & iuxta illud Apoc: 1. *Ecce veniet cum nubibus. Et videbit eum omnis populus & qui eum pupugerunt.* O Deus cuius misericordia superexaltat judicium: & qui paratus es salvare per clementiam quos non salvas per iustitiam: miserere mei, salva me. Videam te illa die propitiū non offensum: videant hi oculi mei regem gloriæ in decore suo!

Punctum 3tium. Tertia vniversalis iudicij causa, vt toti vniverso palàm fiat iustitia Christi: & cognoscatur Dominus iustitiam faciens qui nunc ignoratur misericordiam volens. *Et revelabitur quasi* *Ioel. 2.*

aqua

aqua iudicium: & iustitia quasi torrens fortis. Sicut aqua si labatur in pronum quæ prius texerat nudat: sic iudicium Dei nudabit omnia hominum opera, & cogitata apparebitq; iustitia eius omnibus & ei tanquam torrenti forti nemo obsistet. Cur enim Christus retinuit cicatrices quinq; vulnerum suorum? potissima ratio est vt eas præsentet in vniversali iudicio quò omnibus pateat quàm misericorditer salventur qui salvantur, & quàm iustè damnentur qui damnantur! vnde secundùm August: sic allocuturus est reprobos: *Ecce hominem quem crucifixistis: videtis vulnera quæ inflixistis: agnoscitis latus quod pupugistis: quoniam per vos & propter vos apertum est nec tamen intrare voluistis.* O Bone IESU exaudi me: intra vulnera tua abscon- de me: nec permittas me separari à te.

Hieron.

Lib: 2. de Symb. c. 8.

PRO FERIA III.

De processu iudicij vniversalis.

P*Unctum imum.* Considera quomodo ad vocem Archangeli omnes mortui in ictu oculi resurgent & ad iudicium comparebunt. Animæ damnatorum ascendent ex inferno & accipient corpora patibilia fætida & horrenda; animæ verò beatorum descendent de cælo & accipient corpora impatibilia splendentia & glo-

Mortuorũ resurrectio.

riosa. O quantum sibi mutuò gratulabuntur beati. Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini quia venit: quoniam venit iudicare terram, intellige ligna rationalia ob gratiam Dei vitalia & viridia. E contra damnati: vnusquisq; ad proximum suum stupebit: quasi parturiens dolebunt. Congregabuntur autem iudicandi in vallem Iosaphat. *Congregabo omnes gentes & deducam eas in vallem Iosaphat & disceptabo cum eis ibi.* Ioelis 2. Sicut enim Christus operatus est salutem in medio terræ ita in medio eiusdem (in quo iacet vallis hæc cum vicina Hierusalem) congruum est vt iudiciū finale faciat.

Isaiæ. 13.

Iosaphat idē quod iudicium.

Punctum 2dum. Considera iudicis ipsius adventum. Veniet è cælo in corpore glorificato splendidissimo, in maiestate & virtute magna, in comitatu cælestis exercitûs, cum *senibus populi & principibus eius* vt ait Isaias. Veniet præcedente eum vexillo sanctæ Crucis quod iustis erit iucundum & amabile, horribile impijs; sicut & aspectus, ipse Christi blandus erit probis, terribilis reprobis. cuius figura fuit cælum Israelitis serenum, Ægyptijs tempestuosum: veniet & sedebit in throno magno candido in lucidissima nube. Assessores habebit Beatissimam Matrem, Apostolos & Apostolicos viros qui omnia pro-

Iudicis adventus.

Isaiæ. 3.

ptes

pter Christum reliquerunt. O quantus tunc erit religiosorum honor qui in hoc mundo abiecti vixerunt!

Punctum 3tium. Discute judicij processum. 1mo Angeli exibunt & separabunt malos de medio iustorum, statuentes oves à dextris, & hædos à sinistris. 2do. libri aperientur, hoc est manifestabuntur conscientiæ tam bonorum quàm malorum in totius vniversi præsentia. 3tio. probi laudabuntur, reprobi obiurgabuntur à Christo Domino cum exprobratione beneficiorum ipsis collatorum. Quæ tunc mens probis, quæ reprobis? 4to. sententia decretalis proferetur primùm de bonis postea de malis vt intelligamus propensiorem esse Deum ad præmia reddenda, quàm supplicia. Sententiam illicò sequetur executio. O IESU benignissime miserere mei dum tempus est miserendi; ne damnes in tempore iudicandi. *Iudicij processus.*

PRO FERIA IV.

De verbis quæ Christus proferet.

PUnctum 1mum. Sermo Christi ad electos hic erit: *Venite benedicti Patris mei, possidete regnum quod vobis paravi. Esurivi enim & dedistis mihi manducare. Sitivi & dedistis mihi bibere. Nudus eram & cooperuistis me. Hospes eram & collegistis me.*

Infirmus & in carcere & visitastis me E contra ad reprobos: *Ite maledicti in ignem æternum. Esurivi enim & non dedistis mihi manducare, &c.* Considera 1mo. quia Dominus noster IESUS Christus esurit in nobis cibum illum de quo ipse: *Meus cibus est vt faciam voluntatem Patris mei.* Esurit ergo vt divinam faciamus voluntatem, in cuius executione tota iustitia & sanctificatio nostra consistit. Esurit item cibum corporalem in pauperibus quibus per esculenta tenemur, si possumus, subvenire.

Christus esurit.

Sitit.

Considera 2do. quia sitit salutem nostram; sitit nobis applicari merita passionis mortisq; suæ per nostram cooperationem. Illa enim vox *sitio* in cruce prolata, significavit vehemens Christi desiderium quo cupiebat mortem suam omnibus nobis cedere in vitam æternam. O quæ nostra ingratitudo? quæ malitia in hac siti Christum non reficere! quæ nostra in die iudicij erubescentia, quod Christo sitienti poculum amoris non porrexerimus: imò verò fel & amaritudinem offensarum illi propinaverimus. Sitit item Christus in quovis paupere corporalem potum & pro frigidæ haustu regnum cælorũ pollicetur.

Da Domine in minimis tui tibi ipsi cibum & potum spiritualem ac materialem ministrare.

Punctum 2dum. Nudus Christus est cō-paratiuè ad malos qui non sunt vestiti indumento gratiæ justificantis. Cum in alios morum vitæq; probitatem exemplo & exhortatione superinducimus, Christū ipsum vestimus. Si grave pro alijs huiusmodi indumentum non curare, quid erit veste innocentiæ & stolâ justitiæ verbo aut exemplo pravo alios exuere? Certè tales in judicio velut spoliatores & denudatores ipsius Christi judicabuntur. Materialiter nudus Dominus noster in nudis qui non habent vestem quâ membra tegant & frigus arceant. Hospes Christus qui stat toties pulsatq; ad ianuam cordis nostri per inspirationes suas, & reijcimus eum aut mox eijcimus admissum, dum post pænitentiam relabimur in peccatum. Etiam corporaliter Christus hospitem agit in ijs qui tecto egent: quibus si duri sumus, Christo duri sumus. Infirmus Christus atq; incarceratus in infirmis fidelibus & peccatoribus: quos si non solamur verbo salutis, si non instrvimus in spiritu lenitatis, si non corripimus secrete, judicij reatum incurrimus. Est insuper corporaliter infirmus & incarceratus Christus in membris suis infirmantibus atq; incarceratis. Visita, solare vt laudem à Christo judice & mercedem æternam reportes

Nudus

Hospes

Infirmus & incarceratus

Punctum 3tium. Considera quomodo affligentur damnati videntes tenerrimam benevolentiam Christi ad electos audientesq; encomia eorum in theatro cæli, in facie totivs mundi recitata ab ipso. *Venite benedicti &c. Esurivi enim &c.* O quis tunc dolor quæ confusio quis metus in reprobris! Videntes turbabuntur timore horribili & mirabuntur dicentq; intra se: *Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum. Nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter Sanctos sors illorum est.* omnesq; lamentationes Sapientiæ 5. descriptas incipient in iudicio, continuabunt per æternitatem in inferno. Considera deinde quàm sit vtile & necessarium opera misericordiæ tam spiritualia quam corporalia exercere, siquidem nihil aliud in tribunali vltimo laudaturus & præmiaturus Christus nisi eorum cultum, nihil aliud exprobraturus ac puniturus nisi eorum neglectum. *Ne avertas itaq; faciem tuam ab egeno. Esto pupillis misericors vt pater & pro viro matri illorum: & eris tu velut filius Altißimi & miserebitur tui magis quam mater Eccl: 4.*

Electorum exultatio.

Reproborũ lamentationes.

Vtilitas operum misericordiæ.

PRO

PRO FERIA V.

De *judicandis*.

PUnctum 1mum. *Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.* Mat: 22. Quatuor erunt ordines judicandorum. Proborũ duplex, alius iudicabit cum Domino, alius iudicabitur à Domino. Perfecti iudicabunt, imperfecti iudicabuntur. Reproborum item duplex: qui intra ecclesiam sunt, hoc est fideles, iudicabuntur & damnabuntur: qui verò extra ecclesiam, absq; iudicio damnabuntur. Licet autem non omnes ex his iudicabuntur iudicio disceptationis: *Qui enim non credit iam iudicatus est* Ioan: 3. &: Qui audit verbum meum, ait Dominus, & credit ei qui misit me, in judicium non venit sed transiet à morte ad vitam Ioan: 5. omnes tamen iudicabuntur iudicio retributionis: quia vnusquisq; recipiet provt gessit in corpore sive bonum sive malum. *Ne perdas cum impijs Deus animam meam.*

Iudicium duplex: disceptationis & retributionis.

Punctum 2dum. Etiam inimicorũ Christi quadruplex partitio. 1mi. sunt Judæi qui perpetuo nomen Christi blasphemant: & super quos tanquam hæredes sceleris patrum suorum perpetuò sanguis Christi durat. 2di. sunt infideles omnes vt Atheistæ, Pagani, & quicunq; baptismum

non suscipiunt, nec credunt in nomine vnigeniti Filij Dei. Tertij Hæretici & Schismatici qui vestem Christi Ecclesiam videlicet perversis dogmatibus lacerant. 4ti. mali Christiani qui Christum in cordibus suis rursum peccatis crucifigunt. Hi omnes in judicio extremo erunt scabellum pedum Christi tuncq; implebitur illud: *Calcavi eos in furore meo.* Isai: 23. Esto nunc scabellum pedum Christi, membrorum Christi. humilia te omnibus propter Christum: & tunc honorificabit te coram Angelis suis.

Punctum 3tium. Quomodo se habebunt inimici Christi in judicio? 1mo. nudi stabunt cum timore & tremore vt audiant vocem judicij qui ad vocem præcepti & consilij obturaverant aures suas. Timebunt faciem irati Iudicis Dei Hominis dicentq; montibus, cadite super nos & collibus operite nos. 2do. excusare se conabuntur: Domine quando te vidimus & non ministravimus tibi, sed Christo mōstrante justos & reponente in pauperibus suam personam aut honorificatam aut contemptam esse, iustis etiam contra eos in constantia stantibus, oppilabunt os suum 3tio. planctu magno flebunt & lamentabuntur. *Non odio peccati plangent sed odio justi judicij Dei qui tunc in zelo magno*

Qualiter se habebūt inimici Christi in judicio.

nescit

nescit parcere sontibus. 4to. ignis ante Ju- *Pannon: in Apocal:*
dicem præcedens inflammabit in circu-
itu inimicos eius, ignis confusionis, ignis
furoris Domini, ignis mundi ardentis,
ignis demum gehennæ. Reconciliare nunc
Christo Domino & usq; infinem vitæ cu-
stodi præcepta eius ne inter inimicos ipsi-
us, æternaliter colloceris.

PRO FERIA VI.

Quam tremendum judicium vltimũ.

Punctum imum. Et non poterant ei re- *Iudicium vltimum terribile ratione magnitudinis iræ Dei.*
spondere verbum Matt: 22. Obmutue-
runt Judæi ad interrogationem Domini:
quis verò non obmutescet in judicio un-
dequaq; terribili? Terribile erit ratione
magnitudinis iræ Dei ad quam totus aspe-
ctus, tota maiestas erit composita. *A facie
eius contremiscet terra, sol & luna obtene-
brabuntur & stellæ retrahent splendorem su-
um.* *Ioel. 2.* Si Daniel, si Joannes maiestatem &
aspectum terribilem Angelorum sustinere
non valuerunt, quomodo nos Dei susti-
nebimus? Merito Job dicebat: Oculi tui
in me (scilicet irati) & non subsistam.
Terribile erit ratione obiurgationis. Ob- *ratione obiurgationis.*
iurgatio Petri ita perculit Ananiam &
Saphiram vt subito morerentur: quid fa-
ciet objurgatio Christi? vox Domini quã-
tumvis mansveti Judæos in horto prostra-
vit: quid faciet iracundi? Si miti scisci-

tan-

tanti non poterant respondere verbum pharisæi: irato & judicanti num valebimus respondere? O lignum aridum & inutile æternis dignſi ignibus, quid respondebis in die illa cùm à te exigetur usq, ad ictum oculi omne tempus vivendi tibi impensum, qualiter à te fuerit expensum?

S. Ansel: in medit:

ratione sententiæ. *Punctum 2dum.* Terribile item judicium vltimum ratione sententiæ de qua illud Ioelis 3tio. *Dominus de Sion rugiet & de Ierusalem dabit vocem suam & movebuntur cæli & terra.* Si horror ingens invadit hominem quando contra ipsum fertur ab homine iudice sententia mortis & supplicij temporalis: quid fiet quãdo Deus Iudex sententiam mortis æternæ & suppliciorum gehennalium pronuntiabit! Talem ergo habeamus cogitationẽ juxta consilium Ammonis Eremitæ qualem malefici incarcerati qui non nisi de judice, de decreto, de pœnis quas metuunt, aut de modo evasionis, cogitant: sic & nos de judicio extremo & sententia eius cogitemus quovsq; in carcere corporis tenemur, & dum tempus habemus, operemur bonum.

ratione circumstãtiarum. *Punctum 3tium.* Terribile demum erit ratione circumstantiarum quia ignis in conspectu judicis exardescet, & in circuitu

itu

itu eius tempestas valida: quia cælum & terra, aqua sol & luna, dies & noctes & totus mundus stabit adversum nos, in testimonium peccatorum nostrorum vt ait S. Chrysostomus super Mathæum: quia hinc erunt accusantia peccata, inde terrens justitia: subtus patens horridum chaos inferni, desuper iratus judex intus urens conscientia, foris ardens mundus vt meditatur S. Anselmus. Vbi tunc latebo? vbi apparebo? Latere erit impossibile, apparere intolerabile. *Ingredere in petram Christum per devotionem & abscondere in fossa humo (lateris eius) á facie timoris Domini & á gloria maiestatis eius* monet Isai: cap: 2do. Ibi me nunc abscondam: & tunc securus ero.

PRO DIE SABBATI

Christus etiam Angelorum Iudex.

Punctum imum. Christus non solùm hominum Iudex sed & Angelorum in cuius rei signum dicitur Apoc: 7. *Omnes Angeli stabant in circuitu throni:* per thronum autem iudicium seu potestas iudiciariã significatur. Et verò si inferiora pulchro ordine reguntur à Deo per superiora: necesse est omnia regi & judicari per animam Christi quæ est supra omnem creaturam. Expende quod Christus Do- *VndeChristo Domino judiciaria potestas supra Angelos.*

minus vt homo habet judicandi potestatem supra Angelos propter tria. 1mo: propter propinquitatem naturæ assumptæ ad Deum: Non enim Angelos sed semen Abrahæ apprehendit. 2do. propter humilitatem passionis per quam meruit exaltari supra Angelos vt dicitur ad Phil: 2. 3tio. propter dignitatem capitis supra homines circa quos & boni & mali Angeli coperantur, mali nocendo, boni salubriter ministrando. si ergo judicabit homines, judicabit quoq; Angelos hominibus seu benè seu malè ministrantes. O Administratorij spiritus ita ministrate nobis vt nos hæreditatem salutis, vos autem augmentum gloriæ capiatis.

Punctum 2dum. Recole subesse bonos Angelos iudicio Christi quantum ad accidentalia præmia. quæ sunt gaudia de salute hominum: subesse quoq; dæmones quantum ad accidentales pænas quibus torquentur vel hic vel in inferno. *Sub*sunt etiam Angeli judicio Christi quantum ad præmium essentiale quod est beatitudo æterna, & quantum ad pænam essentialem quæ est damnatio æterna. Sed hoc iudicium factum est per Christum in quantum est Verbum Dei ab initio mundi. Time Deum offendere. Si enim Virtutes cælorum id est Angeli coram eo

commo-

commovebũtur, quid tu miser humuncio? Conmmenda te Angelis custodibus & propone sancte te coram ipsis gerere vt & tibi & illis gaudia cælestia adaugeas. Aspira & ad Reginã Angelorum: *Inflammatus & accensus per te Virgo sim defensus in die Iudicij.*

MEDITATIONES
De Judicio particulari.
PRO DOMINICA XVIII. post Pen.
Arcana patebunt. remissio non dabitur.

Præludium 1mum. Imaginare animam tuam corpore egressam mox statui coram tribunali divino astante Angelo bono & malo.

Præludium 2dum. Pete gratiam cognoscendi quia æquitas iudicia Dei & nunquam à iustificationibus eius declinandi.

PUnctũ 1mum. *Cum vidisset Iesus cogitationes eorum.* Matt: 9. In iudicio particulari non solum IESUS sed & Angeli nec non homines simul iudicandi videbũt cogitationes tuas. Ait enim Augu: epist: 6. *Cum venerit Dominus, & illuminaverit abscondita tenebrarum & manifestaverit cogitationes cordis: tunc nihil latebit proxi-*

mum in proximo nec erit quod quisq; suis aperiat & abscondat alienis. Tunc patebit quid, quoties, quibus in circumstantijs peccasti. Expende quis stupor quis rubor erit de occultis nunc criminibus coram Deo & Angelis eius verecundari? Quid facietis aut quomodo abscondetis peccata vestra coram Deo & Angelis eius? *Ecce Deus Iudex timete eum.* Esdreæ 4.

Punctum 2dum. Remittuntur tibi peccata tua. In iudicio amplius non erit gratia remissionis. Media nocte cùm sponsus noster & simul Iudex veniet, claudetur fatuis virginibus hoc est peccatoribus ianua seu introitus ad misericordiam, ad remissionem, ad gratiam. Nunc ergo remissionem quære: nunc surge è peccato: tolle lectum pravæ consuetudinis & vade in domum cordis tui: munda eam scopis pænitentiæ, corona virtutibus. Propone neminem temere iudicare vt iudex iustus secundùm promissionem suam te non iudicet. Affectus convenientes elice.

Punctum 3tium. Si alia peccata non remittuntur in iudicio: quid de illis dicendum de quibus Christus ipse prædixit quod nec in præsenti nec in futuro seculo remittuntur: & vocantur blasphemiæ in Spiritum Sanctum. Et sunt sex: Desperatio, Præsumptio, Impænitentia, obstinatio, *Peccata in Spiritum S.*

im pu-

impugnatio agnitæ veritatis, invidentia fraternæ gratiæ. Sex enim requiruntur ad remissionem peccati: duo ex parte Dei remittentis, misericordia condonans & iustitia obligans ad pœnam: duo ex parte eius cui remittitur, scilicet dolere de præterito, cavere de futuro: duo ex parte ipsius formæ remissionis, fides & charitas. Desperatio spem in misericordia Dei, præsumptio timorem iustitiæ, impœnitentia dolorem de peccato commisso, obstinatio propositum non peccandi, impugnatio veritatis, fidem, invidentia crescentis divinæ in hominibus gratiæ, charitatem per contemptum abijciunt. Atq; idcirco peccata hæc, irremissibilia: quia ex malitia & contemptu abijciunt id sine quo remitti non possunt: sicut morbus dicitur incurabilis eo quod tollat id sine quo sanari nequit puta vires & cibi ac medicinæ tolerantiam. Omnipotens tamen & misericors Dominus etiam talia peccata aliquando quasi per miraculum sanat in præsenti vita.

Patri appropriatur potẽtia: Filio sapientia: Spiritui S. bonitas: ideoq; in Patrẽ peccatur cum ex infirmitate, in Filiũ cum ex ignorãtia, in Spiritũ S. cum ex malitia & contemptu peccatur.

Miserere Domine dum tempus est miserendi, ne damnes me in tempore iudicandi.

Domine ne in furore tuo arguas me, neq; in ira tua corripias me.

PRO FERIA II

Iudicium ſtatim fit poſt mortem.

PUnctum imum. Iudicium particulare ex nunc fit poſt mortem quia vnicuiq; homini mortuo abſq; mora fit retributio præmiorum vel pænarum. Latro qua die expiravit, eadem accepit paradiſum. Dives vt primum mortuus, ſepultus eſt in inferno. Et Apoſtolus 2. Corinth: 5. ait: *Audemus & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore & præſentes eſſe ad Dominum.* ac ſi diceret: poſtquam animæ noſtræ per mortem peregrinantur hoc eſt ſeparantur à corpore, illico præſentes ſumus ad Dominum videmuſq; faciem eius. & in Apoc: c. 5. dicitur, quod ſingulis ſanctis datæ ſunt ſtolæ ſingulæ. Quare ſingulæ cùm domeſtici Dei veſtiti debeant eſſe duplicibus? quia nimirum Sancti primum in anima recipiunt gloriam. Erit, cùm & corpora noſtra recipient ſuam ſtolam: quando videlicet reſuſcitabuntur ad vitam.

Punctum 2dum. Cur anima ſtatim ſubit iudicium poſt mortem? Quia cum non ſit ex ſe mutabilis niſi propter corpus, ſtatim ſeparata à corpore habet ſtatum immutabilem: ideoq; accipit iudicium ſuum. ſed corpus manet mutabilitati ſubiectum

ctum vsq; ad finem temporis & ideò oportet quod tunc recipiat suum præmium, vel pænam. Expende hîc, judicium particulare brevi subeundum esse iuxta illud Apocal: 22. *Ecce venio cito & merces mea mecum est dare vnicuiq; secundum opera eius.* Merces mea mecum est id est digna retributio pro meritis atq; demeritis singulorum. O si ita dispositus sim vt possim cum Ioanne dicere: *Veni Domine Iesu.* O Alpha & Omega! primus & novissimus, principium & finis! O radix & genus David, o stella matutina veni Domine IESU & me lotum in sanguine tuo introduc in civitatem tuam.

PRO FERIA III.

De examine & sententia judicij particularis.

PUnctum imum. Anima defuncti post separationem sui à corpore instantaneè sistitur iudicio divino rebus omnibus visibilibus nudata & solis actionibus suis vestita. Expende judicij huius processum per accusatores, testes, probationem & examen. Accusatores erunt: Diabolus, Conscientia, Angelus Custos. Testes erunt creaturæ vt sunt sol, parietes, & alia in quorum præsentia peccavimus. Probatio evidens habebitur ex anteactæ

vitæ hiſtoria in corde hominis clariſſimè deſcripta. Examen erit de omnibus malis commiſſis, bonis omiſſis, talentis ſuffoſſis aut in malum converſis, tempore inutiliter, aut quod gravius, in peſſimis rebus conſumpto. Examinabuntur cogitationes, intentiones deſideria, verba & opera. Diſcutientur ipſæ etiam orationes, mortificationes, eleemoſynæ & quæcunq; iuſtitiæ noſtræ iuxta illud. *Cum accepero tempus ego iuſtitias iudicabo.* Quid ſum miſer tunc dicturus, quem patronum rogaturus?

Punctum 2dum. Iudex recenſebit beneficia naturalia & gratuita quæ tibi præſtitit vt creationem, conſervationem, regenerationem per baptiſmum, vocationem ad religionem, initiationem per ſacros Ordines, & alia quæcunq;. Exprobrabit coram Angelis & Sanctis ingratitudinem & mala opera tua dicendo: *Ecce homo & opera eius.* Ecce homo à me creatus, redemptus, iuſtificatus, tot donis ornatus, & opera eius qualia! Hæc & hæc feciſti & tacui. Exiſtimaſti inique quod ero tibi ſimilis, ſcilicet iniqvus peccatorum tuorum fautor? Quid dices, quid facies quando te arguet & ſtatuet contra faciem tuam Deus. Væ ergò mihi ſi peccata mea non deflevero. Væ mihi ſi me-

dia

dia nocte non surrexero ad confitendum tibi. Væ mihi si dolum proximo fecero. Væ mihi si non locutus fuero veritatem? Ad radicem securis posita est. faciat fructum qui potest gratiæ: qui debet, pænitentiæ. *S. Ambrosius super Lucam.*

Punctum 3tium. Procedetur deinde ad pronuntiationem sententiæ ex omni parte formidabilis. 1mo. ob constantiam iudicis. quia nullis precibus, lachrymis, intercessione vel excusatione à iusta sententia ferenda abduci poterit. 2do. ob magnitudinem rei. quia non agetur de pecunia agris vel aliqua re transitoria sed de summis bonis vel summis malis in omnem æternitatẽ duraturis. 3tio. ob immutabilitatem. quia sententia semel latata nullo modo retractari poterit. O quanta trepidatio miseram animã occupabit quando in eam iudex iustus irrevocabilẽ proclamabit sententiam: Discede à me in ignem æternum Diabolo & Angelis eius præparatum. E contra quanto exultabit gaudio quando audiet: Veni benedicta Patris mei: possiđe regnum tibi paratum à constitutione mundi.

Commissa mea pavesco: & ante te erubesco dum veneris iudicare noli me condemnare.

PRO FERIA IV.

De rigore eiusdem & de modis evasionis.

PUnctum imum. Expende quàm formidandum iudicium particulare ratione rigoris in examinandis & puniendis etiam minimis delictis. Sophon: 1. dicitur: *Scrutabor Hierusalem in lucernis: & visitabo super viros defixos in fæcibus suis.* Scrutari porro in lucernis est minima quæq; peccata indagare. Non enim lucerna adhibetur ad quærendum aliquid magnum sed ad minutum. Quodsi minima discutientur strictè, quomodo magna? *In Babylone quid tutum: si Hierusalem manet scrutinium.* Ob hunc rigorem S. Petrus dixit iustum vix salvandum. si iustus inquit ille, vix salvabitur: impius & peccator vbi parebunt? & S. Augustinus: *Væ etiam laudabili vitæ si remotâ misericordiâ discutias eam.* Hic introspice teipsum & scrutare peccata tua: ne Deus ea scrutetur.

S Bernardus.

Punctum 2dum. Expende quid agere soleant rei ante iudicium. imo iudicis favorem aucupantur. Favebit tibi iudex Christus si nunc mandata eius custodias facietq; te transire à morte ad vitam iuxta promissum suum. Ioann: 5. Indulgebit

tibi

tibi si indulgentias stationibus & varijs devotionibus ac bonis operibus annexas atq; in formula indulgentiarum vltimate stabilita (quam si non habes, cura vt habeas)' descriptas lucrari non negligas. Imò non iudicabit te si alterum temerè non iudices. 2do. patronos sibi quærunt: consilia & tu tibi Virginem Beatissimam S. Michaelem Archangelum, Sanctosq; tutelares. 3tio. conveniunt cum adversa parte. Adversarius tuus conscientia est ne te accuset in iudicio, convenias cum ea; convenies autem per pænitentiam, & per cautionem ne quid deinceps contra eam agas. O SS. Angeli custodes nostri defendite nos in prælio, vt non pereamus in tremẽdo Dei iudicio. Tessera vt supra.

PRO FERIA V.

Balthasar rex dum convivatur iudicatur. Etiam tu in Eucharistico convivio iudicaris.

P*Unctum 1mum.* In convivio contra Balthasar Regem scriptum est decretum: *Appensus es in statera, & inventus es minus habens. Divisum est regnum tuum, & datum est Persis & Medis.* O quàm tremebat Balthasar dum vmbram tantum modo manûs divinæ spectaret: quid ego faciam,

aut quomodo subsistere potero, dum videbo vivam manum Dei scribere contra me amaritudines? Quid faciam aut qualis ero, quando in statera rigidissimi iudicij divini appendar minus, imò nihil habens? quid faciam quando audiam: *divisum est regnum tuum.* regnum scilicet animæ & corporis & traditum hoc vermibus, illud dæmonibus; vt super animam miseram regnent tyrannicè in perpetuum dæmones; super corpus regnent in sepulchro vermes, donec & istud tradatur torturis dæmonum.

Quis indigne manducat Eucharistiã.

Punctum 2dum. In convivio Eucharistico in quo tam frequenter epulor, forsitan scribit manus divina contra me rigidi iudicij sententiam. *Qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat, & bibit,* hoc est, condemnationem. Porro indignè iuxta Glossam manducat & bibit, *qui in crimine est, vel irreverenter tractat.* Heu me quoties in crimine fui! quoties irreverenter hæc sancta tractavi! Iudex est quem tenes, quem sumis: ille est qui & animam & corpus mittere potest in gehennam. Timor. præparatio ad sacram communionem vel celebratione. Tessera.

PRO

PRO FERIA VI.

Christus iudicatur, vt tu clementiam merearis.

PUnctum 1mum. Christus Dominus varia subivit tribunalia, & demum damnationem, vt tu in tribunali eius damnationem effugias. Percurre hîc qualiter Christus tractatus in domo Annæ: qualiter iudicatus ac blasphemus & reus mortis proclamatus in domo Caiphæ: qualiter illusus apud Herodem: qualiter flagellatus, coronatus, damnatus in prætorio apud Pilatum. Quis igitur reatus esse ingratum?

Punctum 2dum. Expende quomodo sustinere poterit improperia & exprobrationes Christi misera anima: *Quid feci tibi, aut quid molestus fui responde mihi? Quid sunt plagæ istæ in medio manuum mearum,* his plagatus sum à te pro eo, quod me diligere debueras. Sanguis meus quem pro te fudi fiat tibi in damnationem. Placa Christum Crucifixum, vt in hora mortis in manus suas recipiat spiritum tuum. Precare ipsum vt per iudicium, quod coram tribunali Caiphæ & Pilati subivit in terris, sit tibi propitius: & non intret tecum in iudicium.

Exprobratio Christi.

PRO

PRO DIE SABBATI.

Christus ad iudicium particulare sicut fur veniet.

Quare Christi adventus furis adventui assimilatur.

PUnctum 1mum. *Ego venio sicut fur: beatus qui vigilat & custodit vestimenta sua ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius.* Apoc: 16. Christus dicitur venire quando novum aliquem effectum operatur in nobis. Veniet ergo ad nos quando separationem animæ nostræ à corpore operabitur. Considera. Adventum suum assimilat adventui furis: quia sicut fur inopinate venit; ita & ipse: sicut fur non venit nisi vt tollat res; ita Christus animam nostram tollere veniet: sicut fur pretiosa accipit, vilia & sordida proijcit & contemnit; ita Christus animam in qua erit thesaurus gratiæ suæ accipiet, vacuam & sordibus peccati fætentem relinquet. O MARIA quando filius tuus ad me iudicandum veniet, etiam tu accurre & meam advocatam age.

Punctum 2dum. *Beatus qui vigilat & custodit vestimenta sua, &c.* Vestimenta interioris hominis sunt gratia sanctificans, & virtutes theologicæ ac morales: his destituta anima dicitur nuda. Considera quanta turpitudo & opprobrium hominis apparere nudum in corpore coram homini-

bus

bus præcipuè honoratis & probis. Considera deinde nuditatem animæ tanto esse deformiorem nuditate corporis, quanto anima nobilior est corpore. Quod itaq; opprobrium erit nudum & revelata interiori turpitudine apparere coram Deo, coram Angelis, coram Sanctis. Propone custodire gratiam iustificantem, & potius velle mori quam eam amittere. Ora Beatissimam Matrem vt tibi assistat in hora mortis, & meritis suis tuam protegat nuditatem. Tesseram ex die Dominico pro totius diei decursu accipe.

MEDITATIONES.

De Inferno.

PRO DOMINICA XIX. post Pent.

Meditatio, de natura & igne Inferni.

Præludium 1mum. Imaginare te spectare vasta aliqua incendia & animas igneis inclusas ergastulis miserabiliter lamentantes; væ, væ.

Præludium 2dum. Pete gratiam apprehendendi & mente revolvendi inferni pænas vt à peccatis te coerceant.

PUnctum 1mum. *Proijcite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor* Matt: 22.

dor dentium. Per tenebras exteriores intelligitur infernus, vbi nulla lucis vt internæ, ita & externæ erit communio. Confidera quid fit infernus? eſt enim quidam carcer igne & innumerabilibus ſupplicijs refertus, quibus afficientur, quicunq; in mortali peccato moriuntur. Seu ſtatus in quo peccatores bonis omnibus privantur, patiuntur verò omnia mala. Percurre mente quæcunq; mala: omnia in inferno & quidem incomparabiliter acerbiora inveniuntur. O Deus æterne illumina me, vt pænas æternas inferni agnoſcens, peccata vitem!

Punctum 2dum. Confidera vim & ardorem ignis inferni in cuius comparatione teſte S. Auguſtino noſter ignis pictus eſſe videtur. Confidera item differentiam eius ab igne noſtro: quia hic corpora ſolùm vrit; ille animam & corpus cruciat: noſter conſumit omnia, tartareus cremat ſed non concremat: noſter ardet & lucet; tartareus ardet ſed non lucet: noſter creſcit & deficit creſcente vel deficiente pabulo: tartareus divinâ iuſtitia inextingvibiliter nutritur. Quanti & quàm acres dolores vri extremum digitum per quadrantem, quanto maiores vri manum integram, & quanto ad huc maiores vri totum brachium, quam vero infandus cru-

ciatus

ciatus est vri totum corpus, licet ignis elementaris pictus in comparatione gehennæ vocetur? quale igitur erit tormentum gehennalibus totum hominem assari flammis?

Punctum 3tium. Considera item eiusdem ignis in scriptura expressam vehementiam. Ait enim Isaias: *Quis habitare poterit ex vobis cum igne devorante, & cum ardoribus sempiternis.* Ad nos directam credamus interrogationem. Et Matth. 13. ipse Christus ait *quod in consummatione sæculi malos homines mittent Angeli in caminum ignis: ibi erit fletus & stridor dentium.* vbi per fletum & stridorē dentium atrocitas ignis immensa significatur, Dolor de peccatis & alij affectus convenientes eliciantur.

Propositum seriò examen quotidianum instituendi. Tessera per hebdomadam quâvis die frequentanda.

Domine hic vre, hic seca, modo in æternum parcas.

Num damnabis æterne Rex Israel, canem vnum pulicem vnum? S. Aug: in soliloqu.

Preces meæ non sunt dignæ, sed tu bonus fac benigne, ne perreni cremer igne.

PROEFRIA II.

De loco & torteribus inferni.

PUnctum 1mum. Considera incommodita-

ditatem loci infernalis, qui iuxta Sanctos Patres in medio ſinu terræ iacet. 1mo. quia eſt ſubterraneus, obſcurus, tenebroſus in quem nulla vnquam lux ſolis aut lunæ, aut ſtellarum ingreditur. 2do. quia eſt anguſtiſſimus in eoq; damnati ſicut ſalſæ haleces in orca vel in fornace lateres conſtringuntur. 3tio. quia horridus, & nullam prorſus amænitatem habens. 4to. quia perpetuis incendijs æſtuans & nihil admittens refrigerij. 5to. fætidiſſimus: damnatorum enim corpora intolerabiliter fætebunt. O quam mollē iudicares quemcunq; mundi huius carcerem, ſi loci illius benè perpenderes ſempiternum horrorem.

Punctum 2dum. Conſidera crudelitatem tortorum inferni, quorum primus erit dæmon, beſtia immanis, homini inimiciſſima. *Sunt Spiritus qui advindictam creati ſunt. & in furore ſuo confirmaverunt tormenta ſua: & in tempore conſummationis effundent virtutem.* Eccleſ. 39. 2dus damnatus vnuſquiſq; alter adverſus alterum odio & maledictis furens. 3tius vermis conſcientiæ, qui infelicem damnatum horrendè laniabit. O anima mea inſignita Dei imagine, redempta Chriſti ſanguine, deſponſata fide. dotata Spiritu, ornata virtutibus, capax beatitudinis: ama amatorem

rem tuum; time eum offendere, qui & te & corpus poteſt perdere & mittere in gehennam. Sic vive vt teſtimonium bonæ conſcientiæ ſemper habeas. Propoſitum vt ſupra teſſera vt ſupra.

PRO FERIA III.

De miſeria cohabitationis: & pœna potentiarum internarum in inferno.

PUnctum imum. Conſidera quanta ſit miſeria in ſtricto inferni loco inter dæmones ac damnatos habitare. 1mo ratione confuſionis: quia nullus ibi ordo, nullus reſpectus dignitatis cuiuſcunq; quâ quis in mundo præfulſit. 2do. ratione mutui odij: quia omnes capitales ad invicem hoſtes, mutuâ ſe rabie, odio, impatientia inſectabuntur. Pater filium, filius Patrem, dominus ſubditum, &c. viciſſim maledicent & mordebunt: peculiariter verò qui in hac vita inordinatè ſe dilexerunt, & complices fuerunt in peccando, immani odio, & execrationibus adverſum ſemetipſos furent. O maledicta ſocietas! Ut carbones accenſi ſimul poſiti alter alterum magis accendit; ita damnati ſimul conſtituti magis magiſq; contra ſe ira & odio exardeſcent.

Punctum 2dum. Conſidera deinde quanta in

ta in internis animæ facultatibus pænâ afficientur reprobi. 1mo. imaginatio torquebitur horrendis & melancholicis phantasmatibus. ex quibus consurgent gravissimi passionum impetus, crudelissimè animam lacerantes & torquentes. 2do. memoria cruciabitur continuâ præteritarum rerum & potissimùm iudicis irati pro tribunali sedentis & sententiam detonantis recordatione. 3tio. intellectus angetur bonorum amissorum, & malorum impendentium in omnem æternitatem consideratione; & pertinacissimo iudicio iniuriam sibi à Deo fieri. 4to. voluntas premetur continuo Dei & SS. eius ac omnium hominum odio, inde quoq; affligetur quòd mala quæ volet non possit implere. O Deus adiuva me vt has potentias mortificare possim: quatenus in illis per misericordiam tuam præmier, non puniar per iustitiam. Propositum & Tessera vt supra.

PRO FERIA IV.

De pænis in sensibus.

PUnctum imum. Considera quæ pænæ externis sensibus post diem iudicii irrogabuntur. Oculi torquebuntur horrendo fumo, & terribili damnatorum ac spectrorum infernalium aspectu: auditus audiet semper blasphemias, lamenta varia,

ria, fletum & planctum, gemitum & vlulatum, stridores dentium & lamentabiles cantilenas væ væ: nares replebuntur tetro fætore sulphuris & graveolentiæ ex damnatorum corporibus: gustus in gutture & lingva super fel & absinthium amaricabitur, caninamq; famem & sitim rabidam sentiet: tactus à planta pedis vsq; ad verticem capitis, præter ignem, corpore toto ingentia tormenta patietur. Ibi itaq; simul erunt oculorum, aurium, dentium, capitis, gutturis, laterum, cordis, manuum ac pedum & cætororum membrorum dolores. Si igitur vel vnius membri dolor adeo cruciat in hac vita: quid in inferno facient omnium membrorũ dolores aggregati. O infelices sensuales voluptates, quarum finis inferi & pænæ!

Punctum 2dum. Universum hoc est velut Urbs aliqua. In vrbe est. 1mo. templum vbi festiva omnia. 2do est forum, locus scilicet nundinarum, mercantiarum, conventiculorum. 3tio. est carcer publicus. Sic & in mundo, cælum, est augustissimum templum Dei vbi læta omnia: forum, est terra vbi negotiari iubemur. *Negotiamini dum venio.* Carcer publicus est infernus. Iam cogita si horrendum & atrox est torqueri in carcere per noctem, aut horam aliquam, torqueri inquam fa-

Mundus est instar vrbis.

cibus aut laminis candentibus ad latera ad motis: quid erit torqueri in inferno in anima & corpore, in potentijs & ſenſibus omnibus?

PRO FERIA V.
De pæna damni.

Pæna damni penſatur ex affectu beatorum ad viſionem Dei.

PUnctum unum. Pæna damni conſiſtit in viſionis Dei & perpetui cum omnibus Sanctis conſortij privatione. Huius atrocitas ex triplici capite expendi poteſt. 1mo ex eo quòd Sancti dulcedine cæleſtis patriæ affecti graviſſimum ſibi æſtimarent infernum ea viſione etiam ad modicum tempus carere. 2do ex eo quòd ipſi damnati graviſſimè ferant ſe tanto bono privari, non quidem qua honeſtum eſt, ſed qua vtile, maliq; omnis excluſivum. 3tio. ex ſimilitudinibus. Si enim tanto mærore afficiuntur homines, dum hæreditate ſpoliantur; ſi divitiarum, honorum, amicorum amiſſio adeo cor hominum premit & cruciat: ſi mors eò quòd animam ſeparat à corpore & mundo, adeo eſt terribilis: quantum malum illud quod hominem à Deo, à vita immortali, à bonis æternis, quæ ſunt ſupra ſenſum & captum humanum, ſeparat.

Ex affectu damnatorum ad eandem.

Ex ſimilitudinibus.

Punctum 2dum. Hoc cogitate. ait S. Chryſoſt: *Si mille aliquis ponat gehennas, nihil*

tale

tale dicturus est, quale est à beatæ illius glo- viæ honore repelli, exosumq́ esse Christo & audire ab illo: non novi vos. Ex quibus verbis habes, omni & toto inferno gravius esse privari fruitione gloriæ Dei, & bonorum perennium, esseq; in perpetuo odio apud Deum. Hærebit per totam æternitatem in auribus, animisq; damnatorum illud: *Non novi vos.* eosq; immensè cruciabit. Hærebit & affliget illa Christi maledictio pro tribunali fulminata: *Ite maledicti in ignem æternum, paratum diabolo & Angelis eius.* Affectus convenientes. Propositum. Tessera vt supra.

In Cap: 7. Matth: Homil: 24

PRO FERIA VI.

De vtraq́ pæna.

P*Unctum imum. Qui pænas dabunt in interitu æternas a facie Domini, & à gloria virtutis eius.* 2. ad Thes: 1. Pænas dabunt damnati, quas & quales illas? æternas in interitu. O pænæ heu quantæ! quàm magnæ! hoc solo nomine infandæ quia æternæ: quid verò quòd æternæ in interitu, quod à facie Domini, quòd à virtute Domini, ab ipsa omnipotentia Dei in damnatos exercitæ! Quo maior iudex, quo fortior & robustior minister iustitiæ, eò gravius supplicium: quid maius, quid fortius omnipotentia Dei?

Punctum 2dum. Quantum se glorificavit, & in delicijs fuit, tantum date ei tormentum & luctum. Apoc: 18. Luctus pertinet ad pœnam damni, tormentum ad pœnam ſenſus. Heu me quid cum illo agitur, cuius pœnis & plagis adſtat Iudex vrgetq; continuò acerbiores cruciatus. Adſtabit Omnipotentia ipſa miſeris damnatis: vrgebit continuò immaniſſimas plagas & perpetuo repetet: *Date ei tormentum & luctum.* O miſera voluptas! o maledictæ deliciæ! O IESU miſerere, ne vnquam vox hæc tua cadat in me.

Punctum 3tium. Hæc omnia ait S. Chryſoſtomus, *quæ hic patimur merus ludus ac riſus ſunt, ſi cum illis ſupplicijs in contentionem venerint.* Percurre hîc mente omnia exquiſita ſupplicia, omnia pœnarum genera quæ ſontibus & inſontibus ſive iuſtitia, ſive tyrannis infligere ſolebat, ſoletq; : & & ſtupebis ſuper immanitate cruciatuum inferni, reſpectu quorum vniverſa mundi huius mala & tormenta riſus ſunt. Percurre & paſſionem Domini & expende dictum illud: Si in viridi ligno hoc faciunt, in arido quid fiet?

O IESU da modo libenter mala quæq; ad ſalutem animæ meæ perferre, ne in æternum immenſis illis vexer cruciatibus. Propoſitum. Teſſera vt ſuo loco

PRO DIE SABBATI.

De continuatione ac æternitate pænarum Inferni.

PUnctum 1mum. Considera 1mo. quod pænæ inferni in æternum continuabuntur. hoc est: etiamsi secundùm moderni temporis cursum loquendo millionibus annorum durabunt, tamen nequidem ad horam vnam aut quadrantem cessabunt. Considera 2do. quòd mutatio quæ in mundo levamini esse solet, in inferno augebit tormẽtum. Nam luxuriosi quemadmodum habetur Iob 24. ad nimium calorem transeunt ab aquis nivium, vt à calore magis vexentur ob repugnantiam, quam cum frigore calor habet. Considera 3tio. quòd vis sentiendi in damnatis non minuetur: ac licet supplicia adeo sint prolixa, & continuata, nunquam leviora fient, nec minus sentientur, imò potius quotidie nova esse videbuntur, novaq; damnatorũ impatientiâ reviviscent. Quid itaq; ad hæc anima mea? quomodo non deficit spiritus tuus tantarum pænarum acerbitatem, durationem, continuationem considerans? Si amarum est molli cubare lecto per vnam noctem in aliquo gravi dolore; quomodo sustinebis in æterno carcere in igneo lecto flammeis tridentibus

In inferno nulla pænarum interpolatio

Mutatio non allevi at sed aggravat pænas.

Vis sentiendi non minuitur.

tibus à diabolis volui & revolvi. Miserere Domine: hîc vre, hîc seca, modo in æternum parcas.

Punctum 2dum. Ignis accensus est in furore meo, & ardebit vsq; ad inferni novissima Deut: 32. Quousq; ardebit ignis in furore Domini peccatis nostris accensus? ad inferni novissima, eousq; quousq; durabit infernus. At quousq; durabit iste? in perpetuas æternitates: scilicet quousq; Deus ipse durabit. O novissima semper nova! o finis sine fine! o ignis qui nunquam consumis, nec consumeris! O quoties ego peccatis meis succendebam hunc ignem! O quantam struem, quantum rogum mihi in æterna tormenta præparavi! Miserere IESU, dissipa hanc struem: fac me non in perpetuum incendium sed in æternum refrigerium pervenire. Reparatrix consolatrix! desperantis animæ à pressura quæ ventura malis est nos redime. Pro me pete vt quiete sempiternâ perfruar. Ne tormentis comburentis stagni miser obruar.

MEDITATIONES
De Mortificatione.
PRO DOMINICA XX. post Pent.
De natura & motivis mortificationis.

Pun-

Punctum 1mum. *Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur.* Infirmitas corporis ſanitas eſt mentis. *Cum infirmor, tunc potens ſum.* aiebat Apoſtolus. Infirmatur autem caro noſtra cum mortificatur. Conſidera quid & quotuplex ſit mortificatio carnis. eſt enim refrænatio appetituum eius circa delectationes ſibi convenientes. Dividitur in Poſitivam & Negativam. Negativa conſiſtit in ſubtractione delectabilium carni: Poſitiva in inflictione moleſtorum eidem. Actus mortificationis poſitivæ ſunt: diſciplinæ, cilicia, chaumeniæ, & ſimilia; ad negativam autem mortificationem ſpectat à cibo, ſomno, potu, & alijs corporis commoditatibus moderata abſtinentia. Moderata inquam. diſcretio enim & moderatio in mortificationibus requiritur, ne per nimias macerationes lædatur valetudo. Domine Pater æterne fac ſemper mortificationem IESU in corpore noſtro circumferamus vt & vita IESU manifeſtetur in corporibus noſtris.

Ioann: 4.

Mortificatio quid? quotuplex?

quos actus habet?

Diſcretionem debet habere adiunctam.

2. Cor: 4.

Punctum 2dum. Expende motiva mortificationis: quæ ſunt: 1mo. quia Chriſtus Dominus eam verbo & exemplo docuit; creberrimèq; monet, vt vnuſquiſq; tollat crucem ſuam, & ſequatur ipſum. 2do. quia Beatiſſima Virgo & Sancti omnes

Motiva mortificationis.

absq; mortificatione & multa afflictione corporis non fuerünt. Hîc in mentem revoca obvias & notas Sanctorum mortificationes. vt S. Pauli Primi Eremitæ, S. Zoerardi & aliorum. 3tio. quia certum est nullum solidum progressum in vita meliori fieri posse absq; oratione & mortificatione. 4to. quia qui Christi sunt carnem suam crucifigunt: igitur non sunt de corpore Christi, sed de corpore Antichristi, qui carni suæ indulgent. 5to. quia caro nostra hostis est animæ: semper enim concupiscit adversùs spiritum. Igitur maceranda & subigenda animæ vt pote dominæ suæ. 6to. quia vbi non est mortificatio, ibi est amor proprius: hic autem omnium malorum & peccatorum creditur fons esse. Examina te ipsum an castigas corpus tuum & in servitutē redigis? Ora: propone: & aliquam tesseram ex subiectis per septimanam crebro repete.

S. August. in Manuli. *Dulcis Christe bone Iesu fac me amore & desiderio tui deponere onus carnalium desideriorum, & terrenarum concupiscentiarum.*

O via veritas & vita Christe Iesu da mihi odisse hic animam meam, vt eam in vitam æternam custodiam.

O Mater dolorosa fac vt portem Christi mortem, passionis eius sortem.

PRO

PRO FERIA II.

De mortificatione sensuū exteriorū.

PUnctum imum. Sensus externi sunt: visus, auditus, gustus, odoratus & tactus. Considera necessariam omnino esse mortificationem sensuum: hi enim sunt quædam ianuæ seu fenestræ per quas peccatum ad animā ingreditur. *Intravit mors per fenestras nostras.* Facilè irruit hostis in civitatem, vbi portæ patentes sunt. Deinde nihil est in intellectu, quod non præfuerit in sensu. Anima ergo non cognoscet, nec volet quidquam illicitum si ipsi sensus non porrexerit. Adiuva me Domine vt sensus meos exhibeam servire iustitiæ in sanctificationem; non iniquitati, ad iniquitatem.

Quare necessaria mortificatio sensuum? imo. ideo quia sunt ianuæ peccati. 2do. ideo quia sunt prodromi Intellectûs

Punctum 2dum. Expende exempla eorum qui lapsi sunt, & videbis omnes ferè corruisse ex neglecta custodia sensuum suorum. Ita primi Parentes, ita Gigātes, ita David, ita Salomon & innumeri alij: ideq; Iob pepigerat fœdus cum oculis suis ne cogitaret de virgine. S. Hieron: Ne inquit *per diem videas, quod nocte cogites.* Idem auditum mortificari vult dum ait: *Cave ne aut linguam aut aures habeas prurientes id est ne aut ipse detrahas, aut alios audias detrahentes.* Examina te qualiter hactenus sensus tuos custodieris: &

3tio quia multi per eos lapsi.

Ad Nepotianum.

ora

ora: Te IESV deprecamur supplices. nostris vt addas sensibus nescire prorsus omnia corruptionis vulnera.

PRO FERIA III.

De mortificatione passionum.

Ioan. 4. PUnctum unum. *Hora septima reliquit eum febris.* Per febres intelliguntur passiones: quia sicut per febres nimiè incalescimus aut frigescimus; ita & per passiones diversimodè alteramur. Considera quid & quotuplex sit passio? est enim motus animæ cum transmutatione seu alteratione corporis. Duplices autē sunt passiones: aliæ prosecutivæ boni, aliæ declinativæ mali. Item aliæ in irascibili potentia, aliæ in concupiscibili. In concupiscibili tres sunt coniugationes passionum scilicet amor & odium: concupiscentia & fuga: gaudium & tristitia. Similiter in irascibili sunt tres: scilicet spes & desperatio: timor & audacia: & ira, cui nulla passio opponitur. In vniversum vndecim numerantur passiones hoc ordine: Amor & odium: desiderium & fuga: spes & desperatio: timor & audacia: ira: gaudium & tristitia, quæ duo consequuntur ad omnes passiones. Ne quæso passiones peccatorum operentur in membris meis vt fructificent morti. Rom: 7.

Passio quid?

Passiones vndecim.

Punctum 2dum. Considera mortificationem passionum esse summè necessariam: quia passiones nisi refrænentur, maximè nocent corpori & animæ: disponuntq; hominem ad mortem & animæ & corporis. Ex amore qui est passio læsiva amantis, multi mortui: ex ira multi apoplexia tacti: ex lætitia & tristitia vehementi non pauci extincti. Revoca in memoriam exempla huc spectantia quæ meminisse potes: & propone passiones in fræno tenere; nominatim verò hanc vel illam quæ te maximè infestat. *Necessitas mortificationis passionum.*

PRO FERIA IV.

De mortificatione tristitiæ.

PUnctum *imum.* Tristitia est deiectio animi propter malum coniunctum apprehensioni. Potest esse de præsenti, præterito, & futuro malo. Vis enim cognoscitiva & apprehensio interior potest percipere & præsens & præteritum & futurum malum: dolor autem corporalis qui percipitur sensû exteriori nempè tactu, non potest esse nisi de præsenti. Considera mala tristitiæ. Ex tristitia enim proveniunt deliquia, apprehensiones, illusiones diabolicæ, tentationes variæ, desperationes, ineptitudo & torpor ad divina, contemptus salutarium consiliorum, *Tristitia quid? quàm latè se extēdit? Mala tristitiæ.*

atque

atq; adeo periculum salutis æternæ. Ex eadem passione promanant aliquando morbi diuturni & graves, imò & mors ipsa corporalis. Unde Apostolus 2. Corinth: 7. *Tristitia sæculi mortem operatur* scilicet & animæ principaliter, & ipsius etiam corporis. Est autem tristitia sæculi, omnis illa mæstitia, quæcunq; ex affectibus mundanis oritur. hoc est, quæ fit non ob Deum offensum, sed vel ob amissum aliquod creatum bonum, vel ob non acquisitum, vel certè ob alienam felicitatem. S. Hieronymus exponens præfata Apostoli verba ait: *Sæculi tristitia est de amissis rebus proprijs, aut de alienis non invasis dolere: vel de alterius felicitate torqueri. Secundùm verò Deum tristitia est sive propria sive aliena lugere commissa.* Lætifica animam servi tui quoniam ad te Domine animam meam levavi.

A tristitia festinat mors Ecclesʃ: 38.

Sæculi tristitia quæ?

Punctum 2dum. Expende media tristitiæ. 1mum. & efficacissimum Oratio. Tristatur quis? oret, ait S. Iacobus in sua canonica. 2dum est aperire alijs quid te torqueat. 3tium est ad honestam confabulationem cum familiaribus se conferre. 4tum recogitare quòd Deus nolit nos esse tristes, sed lætos sicut ipse est æterna & infinita lætitia. 5tum. sæpius orare hunc versiculum: *Benedictus es Domine in*

Media contra tristitiam.

firma-

firmamento cæli, & laudabilis & gloriosus in sæcula, & recogitare Christum esse firmamentum cæleste, cui omnes electorum animæ vt stellæ sunt infixæ, nec per vlla adversa, imò neq; per ipsa peccata possunt ab eo finaliter decidere. Propone fugere tristitiam, & in tristitia orationi impensius vacare iuxta exemplum Christi Domini, qui positus in agonia prolixius oravit.

Ex libr: gratiarũ spiritualiũ S. Mechtil: l. 4. c. 7.

PRO FERIA V.

Contra scrupulos.

PUnctum imum. Expende quid sit scrupulus? est enim opinio peccati cum anxietate quadam. Expende mala scrupulorum. Cum namq; scrupulus idem sit quod timor peccati vbi hoc non est, omnia illa mala ex scrupulis oriuntur, quæ oriuntur ex nimio timore. Deinde quia scrupulus est tristitia & anxietas quædam imprudens, omnia illa mala proveniunt ex scrupulis, quæ proveniunt ex tristitia & sunt supra enumerata. Accedit quia inquietant mentem hominis, & privant hominem pace cordis, quæ est quædã beatitudo vitæ. Sicut autẽ Spiritus S. in pacato corde amanter habitat; ita spiritus malignus in corde semper anxio & inquieto. Tandẽ quia

Mala scrupulorum eadẽ quæ timoris & tristitiæ.

Insuper scrupuli inquietãt mentem hominis: & minuũt spẽ in misericordia Dei.

quia minuunt ſpem in Dei miſericordia: timor enim opponitur ſpei. Deus qui dixit de tenebris lucem ſplendeſcere ipſe illuceat in cordibus noſtris ad illuminationem ſcientiæ claritatis ſuæ, vt clare ſciamus quid bonum quid malum ſit in conſpectu eius; & vbi timor non eſt non trepidemus timore.

Remedia ſcrupuloſæ conſcientiæ.

Punctum 2dum. Expende remedia conſcientiæ ſcrupuloſæ, quæ ſunt: ſcrupulos contemnere: contra illos agere: mentem ab illis planè tanquam à turpibus cogitationibus avertere: iudicio confeſſarij aut viri prudentis ſtare: aſſvefacere ſead ſequendas ſententias mitiores: non iudicare quidquam eſſe mortale peccatum niſi certò ſcias; quouſq; autem fluctuas animo de hoc aut illo peccato eſtne mortale aut non, eouſq; neſcis certò eſſe mortale: otium fugere, quia implet phantaſiam ſcrupuloſis cogitationibus. extirpare ſcrupulorum fontes, qui ſunt triſtitia & timor inordinatus. Lætetur cor meum vt timeat Nomen tuum.

Age ſecūdùm conſilium ſapientum & depone anxietatem & ſcrupulū: quia gratiam Dei impedit, & mentis devotionem deſtruit. Thom. à Kemp: lib: 4. de Imi: c. 10.

Punctum 3tium. Expende privilegia ſcrupuloſorum quæ ſunt: 1mum, non teneri eos adhibere diligentiam, niſi valde mediocrem in examinandis ſuis moribus & vita. 2dum. non teneri eos confiteri, niſi quæ iurare poſſunt eſſe mortalia, & nun-

nunquam se ea confessos. Quare scrupulos & dubia non debent confiteri, ne & se ipsos & confessarios suos sine fine fatigent. Ora Deum vt te liberet à vana anxietate conscientiæ; vt possis in serenitate animi & tranquillitate cordis, expeditiùs orationi & contemplationi insistere.

PRO FERIA VI.

De mortificatione intellectus.

PUnctum unum. Mortificare intellectum nihil est aliud quàm eum ita moderari, vt non erret vel deficiat in actibus suis. Actus porrò intellectús practici sunt hi: consulere, iudicare, præcipere; qui etiam accensentur prudentiæ, si adiunctam habeant rectitudinem. Vitia intellectûs memoratis actibus opposita sunt: Præcipitatio, inconsideratio, inconstantia, negligentia. In 1mo est defectus consilij. in 2do defectus inquisitionis veritatis. in 3tio recessus à determinatione aliqua. in 4to defectus promptæ voluntatis. Gradus per quos intellectus descendere debet ad operationem externam, sunt hi: Memoria præteritorum, intelligentia præsentium, consideratio futurorum, ratiocinatio conferens vnum alteri, docilitas per quam acquiescat sententijs maiorum. Ita igitur moderandus intellectus ne præcipitanter

Actus intellectûs practici nec non prudẽtiæ.

Vitia intellectus.

ne inconsideratè ne inconstanter, ne negligenter, ne pertinaciter se habeat. *Scientiam & intellectum prudentiæ compartiatur mihi sapientia tua Domine!*

Eccleſi: 1.

Punctum 2dum. Frænandus item intellectus à vitijs oppositis prudentiæ habentibus quandam similitudinem cum ipsa, & sunt: prudentia carnis quæ est habitus quærendi bona carnis velut finem vltimū. Astutia quæ est habitus ad finem aliquem bonum vel malum consequendum excogitandi vias seu modos non veros sed simulatos & apparentes. Dolus qui est executio astutiæ per verba. Fraus quæ est executio astutiæ per facta. Solicitudo nimia intemporalibus. Propone hæc sicut & priora intellectus vitia, cavere. Insuper scito quo fine nosse quæq; oporteat. *Sunt enim qui scire tantum volunt vt sciant: & turpis curiositas est.* & sunt qui scire volunt vt sciantur, & turpis vanitas est. & sunt qui scire volunt vt scientiam vendant & turpis quæstus est. & sunt qui scire volunt vt ædificentur, & prudentia est. S. Bernardus in Cantica.

Vitia opposita prudentiæ aliqualiter similia ipsi prudētiæ.

Finis sciēdi quis debet esse.

Punctum 3tium .Mortificandus quoq; intellectus. 1mo. in aviditate sciendi. propter quam multa nos obruimus lectione & caput fatigantes, & è memoria cito perdentes lecta. *Habent in epulis suis & animi quandam*

dam luxiriam ait Aug: de beata vita, *si vltra modum & voraciter in eas irruant, ex qua valetudini mentium non minus quam ab ipsa fame metuendum.* 2do. mortificandus in sensu & iudicio proprio, ne nimis tenaciter ei adhæreat sed sit docilis iuxta iam dicta. *Si Deus inter nos, necesse est vt relinquamus etiam quandoq; nostrum sensum propter bonum pacis.* 3tio mortificandus, dum prurit libido inter homines se sciolum & sapientem monstrandi, exemplo ipsius I E-SU Christi qui ob crucis supplicium factus est stultitia gentibus. Nec tantum intellectûs sed & sensuum disce à I E S U crucifixo mortificationem. Oculi eius sanguine suffusi & Matrem dolentem aspicientes, aures senticeto septæ & blasphemijs oneratæ, gustus siti aridus & felle amaricatus, odoratus calvarijs fætentibus offensus, tactus crucis pondere, clavorum fixura & vulnerum recrudescentia cruciatus, clamant hæc omnia vt non obediamus concupiscentijs corporis nostri. *Si complantati fiamus per mortificationem similitudini mortis eius, simul & resurrectionis erimus.* Rom: 6.

Thom: à Kem: l. 1.

Iesus Christus crucifixus exẽplar mortificationis.

PRO DIE SABBATI.

De mortificatione voluntatis.

PUnctu*m* *primum.* Mortificanda etiam

voluntas propria, hoc est voluntati divinæ & superiorum subijcienda & ita moderanda vt non quod caro sed quod lex Dei iubet sequatur. Tu ergo fili post concupiscentias non eas & à voluntate tua avertere. Eccl: 18. Disce voluntates tuas frangere & ad omnem subiectionem te dare. Thom: à Kemp. lib: 3. Considera actus voluntatis esse: intentionem, electionem, consensum & vsum qui est applicatio alicuius rei ad operationem. Hi ergo actus vt sint recti debent conformari voluntati seu legi divinæ: ideoq; nihil debemus intendere, nihil eligere nulli consentire, nullo vti nisi iuxta legem Dei quæ voluntatis divinæ est index. *En servum tuum ego paratus ad omnia quoniam non desidero mihi vivere sed tibi; vtinam digne & perfecte? Tua voluntas mea sit: & mea tuam semper sequatur.*

Actus voluntatis qui?

Thom: à Kem: l. 3. cap: 23.

Punctum 2dum. Expende exempla quæ te permoveant ad voluntatis propriæ mortificationem. Christus Dominus non suam sed Patris voluntatem semper faciebat. *Non quæro* (ait Ioan: 5.) *voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me.* Beatissima Virgo Mater Christi, voluntatis Divinæ in verbo divino manifestatæ custos manebat æterna. Nullus Sanctorum propriæ voluntatis amator fuit. Expende

item

item mala quæ proficiſcuntur ex voluntate propria. Qui enim ex propria voluntate operatur, facile errat: ſecus qui ex obedientia. Deinde amator propriæ voluntatis nunquam proficiet: imò in gravia labetur. Ait enim Caſſianus: *A multis Senioribus Monachis multa experientia compertum, Monachum nullatenus prævalere ad perfectionis culmen aſcendere, nec iram, nec triſtitiam, nec ſpiritum fornicationis extinguere, ſed nec veram humilitatem cordis, nec cum fratribus firmam diuturnamq; concordiam poſſe retinere; ſed nec in cœnobio quidem diutius permanere, qui voluntates ſuas non prius didicerit ſuperare.* Propone voluntatem tuam divino & ſuperiorum arbitrio ſubijcere.

MEDITATIONES
De vitijs avaritiæ & immiſericordiæ.
PRO DOMINICA XXI. poſt Pen.
De Avaritia.

PUnctum unum. Servus conſervum debitorem ſuffocabat dicens: *Redde quod debes.* Avaritia fuit cauſa huius violentiæ & inhumanitatis. Nam violentia & obduratio contra miſericordiam, ſunt avaritiæ filiæ. Expende gravitatem avaritiæ

Matt: 18.

Avaritia radix omniũ malorũ cur

ritiæ. 1mo. quia eſt *radix omnium malorum* ſecundùm Apoſtolum 1. ad Timoth: vltimo. dicitur autem radix ad ſimilitudinem radicis arboreæ: quoniam ſicut hæc alimentum præſtat toti arbori; ita cupiditas habendi nutrit omnem nequitiam. 2do quia *avaro nihil eſt ſceleſtius*. Nam ſectatur bona quæ ſunt infima inter humana bona. 3tio. quia *avarus etiam animam ſuam venalem habet*. hoc eſt vitam ſuam exponit periculis pro pecunia. 4to quia avarus comparatur ab Apoſtolo idololatræ: ſicut enim hic ſervit idolo, ita ille pecunijs. Da Domine vt mores mei ſint ſine avaritia contenti præſentibus.

Punctum 2dum. Expende item gravitatem avaritiæ reſpectivè ad proximum: quia ex hac multa in proximum nocumenta derivantur, ſcilicet: proditio, violentia, inhumanitas, rapacitas, circumventio proximi per fraudem, per fallaciam. Iudas per avaritiam prodidit Chriſtum: Ananias & Saphira mendacio & periurijs vſi propter avaritiam: propter eandem rapinas Antiochus exercuit: Servus in hodierno Evangelio memoratus violentiam intulit conſervo propter eandem. Deteſtare avaritiam tantorum malorum matrem: & illico omnia reſignare in manus ſuperioris ſtatue. Teſſera:

Inclina cor meum Deus in testimonia tua & non in avaritiam.

Bonum mihi lex oris tui super millia auri & argenti.

Domine Domine virtus salutis meæ te solum diligam, & proximum propter te: ex divitijs autem & alijs omnibus bonis laudet te anima mea, sed non infigatur illis glutino charitatis. S. August.

PRO FERIA II.

De motivis fugiendæ avaritiæ.

PUnctum 1mum. Motivum 1mum. nihil prodest homini si vniversum etiam mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur. Motivum 2dum quia nihil intulimus in hunc mundum, & haud dubiè nihil inde exportabimus ad sepulchrum. 3tium quia avari privant se quiete & pace animi. Avaritia enim ingerit homini solicitudinem & curas superfluas. vnde Prou: 25 dicitur: *Conturbat domum suam qui sectatur avaritiam, qui autem odit munera vivet.* 4tum. quia avari & proprietarii plerumq; morte infelici & miserabili moriuntur *Væ ei* Habacuc 2. *qui multiplicat non sua! vsquequo aggravat contra se densum lutum. Nunquid non repente consurgent, qui mordeant te: & suscitabunt lacerantes te, & eris in rapinam eis.*

Præter Deum nihil profũt cætera.

Nihil exportabimꝰ ex hoc mũdo.

Avari inquieti.

Auarorũ mors miserabilis.

Exempla interitûs Avarorũ. *Punctum 2dum.* Expende exempla interitûs avarorum: quomodo Iudas interijt, quomodo Ananias & Saphira, quomodo dives Evangelicus, cui dictum: *Stulte hác nocte animam tuam repetent à te, & hæc quæ congregasti cuius erunt:* quomodo item Rex Antiochus, & innumeri alij. Noli imitari in moribus, ne & in morte imiteris. dic cum David: Inclina cor meum Deus in testimonia tua & non in avaritiam.

PRO FERIA III.

De camelo ad foramen acûs comparato: & de Lazaro portato ab Angelis in sinum Abrahæ.

PUnctum imum. *Facilius est camelum intrare in regnum cælorum.* Dives omnis Camelus est gibbo avaritiæ & appetitu pecuniarum tumens, plurimisq; peculij & supellectilis sarcinis onustus: porta & via quâ itur ad cælum angusta est instar foraminis acus; quomodo ergo dives per eam intrabit ad regna cælestia? Et si tam arduum est diviti sæculari ad cælum pervenire: quid putas de divite Monacho, cui præter avaritiam, etiam violatio juratæ paupertatis damnationem ministrat? O IESV libera me ab omni onere & appetitu proprij; vt instar nudi &

di & tenuis serpentis per angustam cæli viam possim ad regnum æternum pertepere.

Punctum 2dum. Factum est vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahæ Lucæ 16. Divitem ceu animal quoddam portentosum gibbosumq; relinqunnt Angeli: at verò pauperem suis excipiunt humeris & deportant ad cælum. Considra 1mo. sinum Abrahæ esse locum quietis Sanctorum ante mortem & resurrectionem Domini: qui instar Abrahæ in Christum credendo & præcepta Dei custodiendo ex hac vita migrarunt. Considera 2do. quis honor animæ mendici mortui? quo solennius & honoratius funus est, eò honoratiores adhibentur baiuli sandapilæ: in elevationibus autē cinerum Sanctorum, in translationibus sacrarum reliquiarum ipsi etiam summi sacerdotes, Duces & Reges sua sacrato oneri supponunt brachia, at vero animæ pauperis defuncti, throni & principatus cælestes deserviunt. O felix mendicitas!.

Sinus Abrahæ.

Anima Lazari quales habet portitores.

PRO FERIA IV.

Quid & vbi paravit Deus pauperi?

P*Unctum 1mum. Parasti in dulcedine tua pauperi Deus.* 57. Parasti in dulcedine tua pauperi Deus, quid illud? ne-

ſcio dicere, cogitare & cognoſcere non valeo, ſed & Propheta non valuit. Paraſti ſine dubio theſauros inæſtimabiles & bona inviſibilia: ſed quæ illa & quanta? oculus videre, audire auris, cor comprehendere non valet.

Punctum 2dum. Vbi paraſti? *in dulcedine tua.* O locus quàm felix, quàm beatus, quàm dulcis es, qui mera dulcedo appellaris. In dulcedine paravit: & in ſua dulcedine paravit Deus bona pauperi. Dulcedo Dei quæ & quanta? in hac paravit bona pauperi, illa quæ ſolus novit, tanta quanta ſolus novit. Cui paraſti? Qui propter te reliquit omnia, tu ei ex te dediſti omnia: qui temporalia deſeruit, ei æterna contuliſti. O beata paupertas!

PRO FERIA V.

Probro Deus afficitur dum pauper deſpicitur.

P*Unctum 1mum Qui calumniatur egentem exprobrat factori eius. qui deſpicit pauperem, probro afficit factorem eius.* proverb. 17. Qui vituperat aut damnat opus, factorem eius vituperat aut damnat. Cum ergo ſit factor pauperis Deus: qui hunc contemnit, ſubſannat eijcit; Deum ipſum contemnit, ſubſannat, eijcit.

Exami-

Examina te qualis hactenus erga pauperes & per consequẽs erga Deum ipsum fueris.

Punctum 2dum. Considera quod solus Deus & creaturæ rationales sint ex charitate diligendæ, non autem bona creata, vt divitiæ & similia: hæc enim non possunt communicare nobiscum in beatitudine æterna. Quantumcunq; ergo sit aliquis pauper, teneris eum diligere: è contra quantumcumq; alius sit dives & splendidus, non plus teneris diligere eum, quàm pauperem. Recollige te qualis hactenus erga pauperes & calamitosas ac morbidas personas fueris. Propone indifferenter & æqualiter omnes diligere, & pauperibus secundum possibilitatem subvenire.

Solus Deus & creaturæ ad æternã beatitudinem cõditæ ex charitate diligendæ.

PRO FERIA VI.

De crudelitate & sævitia: & quod passio Christi corda saxea emollit ad misericordiam & clementiam.

PUnctum 1mum. *Patientiam habe in me & omnia reddam tibi. Ipse autem noluit, sed abijt & misit eum in carcerem.* Vide quomodo cupiditas radix fuerit grãdium malorum in hoc avaro servo, nimirum ingratitudinis, immisericordiæ, crudelitatis sævitiæ ac demum exitij proprij. Considera 1mo. crudelitatem esse

quan-

Crudelitas quid? quandam austeritatem animi, per quam aliquis fit promptus ad pœnas augendas. Considera 2do. quod sicut cocta svavem habent saporem, cruda horribilē & asperum: ita clementia dulcis est diminuendo pœnas; crudelitas verò à cruditate nomen suum derivans atrox est puniendo immoderatè. Considera 3tio. sævitiam seu feritatem dici, secundùm quam aliquis in infligendis pœnis non considerat culpam eius qui punitur, sed suam delectationem ex cruciatu alieno quærit, quod proprium est bestijs. Deteſtare iram quæ crescit in odium & trabem facit de festuca. Consvesce & propone dulcedinem animi ad alios habere.

eius etymum.

Sævitia seu feritas quid.

Punctum 2dum. Ad duritiam cordis ex qua crudelitas & sævitia oritur arcendā aut deponendam iuvat meditari de passione Domini: quæ etiam lapidea corda emollit & mansvefacit, vt claret ex miraculis, quæ circa mortem Christi Domini facta sunt: *Velum templi divisum est ad ostendendum reserationem mijsteriorum legis. Aperta sunt monumenta ad ostendendum quod per mortem Christi mortuis vita daretur. Terra mota est & petræ scissæ sunt ad ostendendum quòd lapidea corda hominum per passionem eius emollirentur: & quod totus mundus virtute passionis eius in melius*

3. p. q. 44. ar. 4. ad 3.

Miracula circa passionem Domini, & mysterium eorum.

lius

lius esset commutandus ait S. Thomas. Virtute Passionis Dominicæ velum dividitur, atq; ad propitiatorium quemvis admittit: tu propitiari fratri tuo, proximo tuo recusabis? Sepulchra mortuos dimittunt liberos: tu in fratrem sævies, eiq; ad sepulchrum viam sternes? Terra movetur, petræ scinduntur: tu durus atq; implacabilis manebis? Totus mundus per mortem Christi correctus & restauratus: tu in malitia perseverabis?

Doces me o virtus & sapientia Patris ex cathedra crucis viam perfecti amoris: *Colloquiū.* reseras mihi mysterium legis de diligendo proximo, quando & oras pro crucifixoribus tuis, & grande peccatum eorum excusas, & pro nobis omnibus ingratis ac sceleratis animam pretiosam ponis. Absit, absit vt nolim intelligere & opere implere doctrinam tuam. Emolli viscera mea virtute, quâ saxa emollivisti. Aperi cor meum ad affectum benevolentiæ, os meum ad verba amoris, manus meas ad opera beneficentiæ erga proximos etiam eos qui me offenderunt; sicut sepulchra aperuisti. Tu qui commovisti terram & conturbasti eam: da terreno cordi meo sanctam contritionem; & sana in me contritiones malas quibus alios conterere & affligere cogitavi vnquam. Disrumpe

velum

psal. 79, secundum L. XX. velum cæcitatis meæ internæ: *Ostende mihi duritiam meam* vt ab ea per gratiam tuam recedens, potari vino compunctionis tuæ merear.

PRO DIE SABBATI.

Nocumenta aliena, & immisericordia cavenda.

PUnctum imum. *Misit eum in carcerem donec redderet ei debitum.* Ipse exactor ipse iudex, ipse minister iustitiæ. In corpore tria sunt, quibus noceri possit: integritas corporalis, cui detrimentū affertur per occisionem vel mutilationem: deinde delectatio seu quies sensûs, cui opponitur verberatio, vel quidlibet, sensum dolore afficiens: tandem motus & vsus membrorum, qui impeditur per ligationem vel incarcerationem, seu quācunq; detentionem. In his ergo omnibus non licet nocere alteri nisi propter pænam iustam. Pæna autem iusta non potest infligi nisi ab habente iurisdictionem supra reum. Detineri tamen aliquis potest ad catelam magni alicuius vitandi mali. Vide num alicui in his tribus non nocuisti? Si nocuisti, dole: propone satisfacere & inposterum à nocumentis aliorum cavere.

In corpore tria sunt nocumēto obnoxia.

Pun-

Punctum 2dum. Serve nequam, nonne oportuit te misereri conservi tui, sicut & ego tui misertus sum. Tradiditq; eum Dominus tortoribus. Considera 1mo. cum rigidis & crudelibus rigidè procedere Deum. Duros durissimum manet iudicium. Considera 2do. sicut misericordes felici fato decedunt, ait enim Hieron: *Non memini me legisse mala morte mortuum, qui opera misericordiæ fecerit.* ita immisericordes pessimâ morte abripi. Propone diligenter & frequenter examinare conscientiam tuam quid & quantum Deo debeas, ne in rigorem examinis eius venias: & hanc aut similem adijce orationem. Ego sum servus ille nequam. Confiteor quia toties omne debitum dimisisti mihi: toties mihi enormia peccata remisisti. Confiteor quia post tantas tuas erga me miserationes adversus conservos meos durus & immisericors fui. Parce Domine malo iam ipse mori, quàm membra tua, servos tuos, immisericorditer tractare. **Colloquiũ.**

O refugium peccatorum Virgo DEIpara intercede pro me ad Filium tuum Regem & Iudicem meum. Tota eius figura in cruce sub qua stetisti spirabat amorem. Caput inclinatum: manus expansæ: pectus apertum, omnia hæc signa fuerunt ardentissimi amoris ad ho-

mines

mines. Per talem & tantum amorem obsecra vt patientiam & misericordiam super me habeat.

O Angeli Dei Sanctiq; omnes etiam vos rogo: ne quæso accusetis me coram Domino vestro & meo, sed potius orate pro me, vt esto ingratus & indignus, inveniam misericordiam in judicio eius- orate ne tradat me tortoribus sicut merui, sed vt vobis me associet; quò in æternum vna vobiscũ misericordias eius decantem.

MEDITATIONES

De tentationibus, scandalo & hypocrisi.

PRO DOMINICA XXII. post Pen:

De tentationibus.

PUnctum imum. Pharisæi cum Herodianis venerunt ad tentandum Christum. Considera imo. quid sit tentatio? est enim experimenti sumptio de aliquo. Considera 2do. causam tentationis esse triplicem: carnem, mundum, diabolum. Considera 3tio. tribus modis perfici tentationem: suggestione, delectatione & consensu. Christus suggestionem mali sentire potuit, sed non delectationem, nec consensum. Idem ab hoste externo tentari potuit, & tentatus est sed non à car-

Tentatio quid? quotuplex causa ipsius?

quotuplex modus?

ne.

ne. Considera 4to. tempus vitæ præsentis esse tempus tentationum: atq; idcirco vita præsens vocatur tentatio & militia. Quare noli mirari nec turbari si crebro tenteris, sed stude semper armatus esse & viriliter ac legitime certare vt coroneris. Veniet tempus pacis quando non iam pugnabis, sed in gloria cælesti numerabis triumphos tuos.

Christus à carne non potuit tẽtari.

Punctum 3tium. Considera 1mo. vtiles esse & convenientes homini tentationes. *Qui enim tentatus non est qualia scit?* Eccles: 34. *Et pertinet ad conditionem humanæ naturæ vt ab alijs creaturis iuvari vel impediri poßit in consecutione sui finis.* Considera 2do. tentationes in triplici esse differentia. Nam aliæ sunt Incipientium, vt tædium in Spiritualibus, indiscretio in mortificationibus & precibus, scandalum si quid contra mentem suam viderint (hinc volunt statim magistri fieri aliorũ) cupido spiritualium consolationum, conscientiæ inquietudo, seu scrupuli. Proficientium: pusillanimitas, zelus inordinatus in aliis redarguendis, tepiditas in injunctis officiis exequendis, amor nimius vnius loci, officij & similium, ambitio honorum, appetitus vanæ gloriæ. Perfectorum: occulta superbia, conficta imbecillitas & infirmitas, persecutio acer-

Vtilitas tẽtationum

S. Thomas 22. de tentationib9 primorũ parentũ.

Triplex claßis vt hominum Spirituali um, ita & tẽtationũ

bior, desolatio interna. Vide quibus potissimùm impugneris tentationibus: & arma te ipsum contra illas oratione & mortificatione. Tesseræ: *Vita mea Deus meus illumina nos vt videamus laqueos, quos versutus hostis noster paravit in exterminium nostri: vt evadamus ad te lætitia Israel:* S. August: in Solil:

Sub umbra alarum tuarum protege me à facie impiorum, qui me afflixerunt.

Exultatio mea erue me a circumdantibus me.

PRO FERIA II.

De modis superandi tentationes.

Generalis modus superandi tentationes duplex: aut per fugam, aut resistentiā.

PUnctum unum. Duplex est generalis modus tentationes vincendi: aut enim vincuntur per fugam, aut per resistentiam. Per fugam vincenda tentatio quando cogitatio illius de quo tentaris auget incentiuum peccati sicut fit in luxuria: resistendo vincenda, quando perseverans cogitatio tollit incentivum peccati, sicut in aeedia. Speciales modi vincendarum tentationum sunt sequentes: Oratio, carnis mortificatio, firma fiducia & spes in Dei adiutorio, tesserarum & testimoniorum sacræ scripturæ in tentationibus usus, resistentia aut fuga statim in initio tentationis. *Mulier* iuxta prædictio-

Speciales modi.

dictionem in Genesi factam *conterit ca-* *S. Thomas*
ut serpentis, quando animalis pars nostra *de tentati*
diabolum statim in initio malæ svasionis ex *one primo*
cludit. Considera exempla Sanctorum va- *rum parē-*
riorum, qui fortissimè impugnationes mũ- *tum.*
di, carnis, diaboli represserunt finaliter
ut S. Paulus primus Eremita, S. Thomas
Aquinas, S. Franciscus & innumeri alij.
Stude & propone imitari.

Punctum 2dum. Quoties obrepunt co-
gitationes malæ in materia luxuriæ aut
quacunq; alia, statim cogitatio abrumpen-
da nec diabolo hæc aut illa proponenti
respondendum. Superbus diabolus super-
bè reijciatur. Et hæc superbia sancta est
si diabolo nihil respondeas. Noli curare *lib:4. c.18.*
noli disputare cum cogitationibus tuis *lib.4. c.10*
monet Thomas à Kempis, nec ad immissas *lib.3. c.6.*
à diabolo dubitationes responde. Non est
quidquam de versutijs eius & phantasijs
quantumlibet horridis & turpibus cu-
randum. Contemnendus est miser & de-
ridendus. Sibi imputa cum mala inserit &
immunda. Dicito illi: Discede à me se-
ductor pessime non habebis partem me-
cum sed JESUS meus erit mihi tanquam
bellator fortis.

PRO FERIA III.

De scandali natura.

Matth. 21 **P***Unctum 1mum. Mittunt ei discipulos suos cum Herodianis.* Pharisæi non tâtum discipulos suos sed & Herodianos scandalisarunt inducendo eos ad Christum tentandum. Considera 1mo. sicut se habet in via corporali obex, in quem viator impingens disponitur ad ruinam; ita in processu spirituali habet se scandalum quod latine vocatur offensio vel impactio pedis. Scandalum porrò sic definitur: est dictum vel factum minùs rectum præbens occasionem ruinæ spiritualis. *Scandalũ quid?* Considera 2do. stringi nos præcepto divino ad abstinendum ab omni eo quod proximum scandalisare potest. Ait enim Apostolus Ne ponatis offendiculum fratri vel scandalũ. ad Rom. 14. Et 1. ad Thess. 5. *ab omni specie mala abstinete vos.* Tu Domine mandasti mandata tua custodiri nimis. Fac ergo vt illa nec in minimo, nec specie tenus transgrediar.

P*unctum 2dum.* Duplex autem est scandalum, activum & passivum. Activum est in eo qui scandalisat dans occasionem ruinæ, passivum est in eo qui scandalisatur. Aliud item scandalum Pharisæorum, aliud parvulorum; scandalum, Pharisæorum est, quod procedit ex malitia: quando scilicet aliquis ex doctrina alicuius recta sumit occasionem, vt impediat salutem vel *Scandalũ Pharisaicum sem-*

bona

bona spiritualia in alijs, & hoc scandalum contemni debet. Pusillorum scandalum est, quod ex ignorantia vel infirmitate oritur. Quare *omnis ille qui scandalisatur parvulus vocatur. Maiores enim scandala non recipiunt.* Cura perfectus esse & solidus, ac stabilis in amore Dei, vt non sit tibi scandalum. *per contemnendum.* *S. Hieron: in Matth.*

PRO FERIA IV.

De duplici scandalo activo & passivo: quando & quod habet mortalem & specialem malitiam.

Quando Scandalū & hoc & illud. est mortale.

P*Unctum 1mum.* Scandalum activum etiamsi sit per accidens, hoc est etiamsi præter intentionem operantis & conditionem operis sequatur ruina in alio, est peccatum mortale tunc, quando cōmittis actum peccati mortalis, vel quando contemnis salutem proximi, pro ea cōservanda non prætermittendo aliquid facere quod tibi libet. Scandalū verò activum per se, mortale est cum intendis alium inducere ad peccandum mortaliter vel cum intendis aliquem inducere ad peccandum venialiter, per actū peccati mortalis. Examina te ipsum, an & quoties alios ad ruinam traxeris sive per peccata sive per opera speciem peccati habentia. Dole: emendationem propone: protesta-

re quod velis Deo animas quàm pluri-plurimas lucrari per exempla bonæ vitæ, & per verba salutis. ad hoc lucrum, auxilium gratiæ divinæ implora.

Punctum 2dum. Nullum passivum scandalum est speciale peccatum; sed ad alia peccatorum genera reducitur. Item scandalum activum, quod fit præter intentionem agentis, vt cum quis non intendit dare alteri occasionem ruinæ, sed solùm satisfacit voluntati suæ, non habet specialem malitiam: sed solum activum quod per se est, cum quis inordinato dicto vel facto intendit alium trahere ad peccandum. Vita & propone vitare utrumq; tam videlicet activum, quàm passivum: illud qui sanguinem hoc, perditionem aliorum quos scandalisavimus est requiret Deus à nobis: hoc autem, quia si scandalisaris in alio, non es verus Dei amator. *Falso Deum amore diligit qui scandalisatur in fratrem* ait Hieron: in psalm: CXIX. Examina te an ad dandum vel accipiendum scandalum facilis fueris. Detestare malitiam scandali vtriusq; & actum dilectionis Dei & proximi elice cum protestatione, quod sicut tibi, ita omnibus & singulis hominibus desideras salutem animæ.

Solum scādalū activum quod vocatur per se, habet specialem scandali malitiam.

Vtrūq. scādalum vitandū & quare?

PRO

PRO FERIA V.

De gravitate scandali.

PUnctum vnicum. Expende gravitatem scandali. 1mo. quia contrariatur charitati proximi. 2do. quia *væ illi per quem scandalum venit: & expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris.* 3tio. quia scandalum est peccatum in Christum. ait enim Apostolus: *Percutientes conscientiam fratrum infirmam, in Christum peccatis.* 1. Corinth: 8. 4to. quia propter illud impediendum etiam spiritualia bona quæ non sunt de necessitate salutis, vel occultanda sunt, vel interdum differenda, quousq; reddita ratione scandalũ cesset, si autem reddita ratione scandalum duret, iam videtur esse scandalum ex malitia. Similiter & temporalia bona debemus dimittere tribuendo ea, si penes nos habemus: vel non repetendo, si penes alios sunt. 5to. quia scandalum pervertit & perdit animas sanguine Christi redemptas. Quare Apostolus ad Rom. 14. monet: *Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Christus mortuus est.* Et: *Bonum est non manducare carnem: neq; bibere vinum,* (neq; aliud quidquam facere) *in quo frater tuus offenditur, aut scandalisatur, aut infirmatur.*

Scandali gravitas 1mo. quia contrariatur charitati proximi 2do. quia væ illi qui scãdalisat. 3tio. quia est peccatũ in Christũ. 4to. quia propter illud impediendum etiam spiritualia bona omittenda vel occultãda vel differenda. Temporalia verò bona vel dimittenda vel non repetenda. 5to. quia

perdit animas à Christo redemptas. En ergo quæ pacis ſunt ſectemur; & quæ ædificationis ſunt invicem, cuſtodiamus.

PRO FERIA VI.

Cur Chriſtus tentari voluit?

Math 21. PUnctum 1mum. *Quid me tentatis hypocritæ?* Chriſtus Dominus tentari voluit non ſolum ab hypocritis, ſed etiam ab hypocritarum rege diabolo, à quo & in ipſa cruce tentatus eſt. Expende

Cauſæ ob quas Chriſtus tentari voluit? cur Chriſtus tentari voluerit? 1mo. vt nobis contra tentationes ſuo merito & exemplo auxilium ferret. 2do. propter noſtram cautelam: vt nullus quantumcunq; Sanctus ſe æſtimet ſecurum à tentatione. 3tio. propter ſolatium noſtrum: ne ſcilicet dum nos vel intra divina, vel extra: vel in vita, vel in morte aliquæ cogitationes & ſuggeſtiones diabolicæ impugnant turbemur. Vnde Chriſtus S. Me-

Lib: 2. Spiritualium gratiarũ Cap: 11. chtildi tentatæ timidis & triſtibus cogitationibus dixit: *Noli mirari ſi te iſtæ cogitationes impugnant. Nam & diabolus me tentabat, cum propter te penderem in cruce.* O quod ſolatium & fiducia nobis inde in hora mortis noſtræ!

Punctum 2dum. Diabolus qui conſummata in deſerto omni tentatione ad tempus à Chriſto receſſerat, poſtea non tentaturus, ſed apertè pugnaturus advenit ad ipſum tempore paſſionis. Cõſidera 1mo.

etiam nos visibiliter à dæmone in hora mortis impugnandos. Quare bestiam hanc cruentam fortiter exemplo S. Martini reijcere debemus. Considera 2do. sicut Christus in sua passione videbatur tentari tristitia & odio proximorum, in deserto autem tentatus est delectatione gulæ & contemptu Dei per idololatriam: ita homines in morte tentari per tristitiam & desperationem, per odium proximorum, per contemptum Dei, per superbiam & confidentiam in meritis proprijs. Considera 3tio. adversus omnes tentationes diaboli esse efficacissimum remedium confugere ad vulnera Christi crucemq; eius. Crux Christi est baculus, quo diabolus cum suis tentamentis pellitur & vincitur. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

3. p. q. 41 art: 3. ad 3.

S. August: in Manu: cap: 22.

PRO DIE SABBATI.

De Hypocrisi.

PUnctum imum Quid me tentatis hypocritæ? Potissimum hypocrisim exprobrat Christus Dominus Pharisæis, ut ab ea avocet. Considera 1mo. ad hypocrisim duo concurrere: defectum sanctitatis & simulationem illius. Hypocrita ergo dicitur ille, qui simulat sanctitatem, quam tamen non habet (ob peccatum mor-

Hypocrisim duo constituunt: simulatio sanctitatis &

defectus illius. tale) & nihil minus curat habere. Considera 2do. gravitatem hypocrisis ex sacra Scriptura & Sanctis Patribus. Nam Christus Dominus sæpenumerò *Væ* dicit hypocritis in Evangelio. Deinde Iob 36. dicitur: *Simulatores & callidi provocant iram Dei.* Item Iob 13. arcentur à visione Dei hypocritæ omnes: *Non veniet in conspectu eius omnis hypocrita.* S. Hieron: in Isaiæ cap: 16. ait: *In comparatione duorum malorum levius est apertè peccare, quam sanctitatem simulare.* Idem super Iob. cap. 1. *Simulata æquitas, non est æquitas, sed duplex iniquitas.* Idem super illud threno: 4. *Maior effecta est iniquitas populi mei peccato Sodomorum*, peccato sodomitico præponit hypocrisim: *Scelera animæ planguntur, quæ in hypocrisim labitur: cuius maior est iniquitas peccato Sodomorum.* Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua.

Gravitas hypocrisis ex authoritatibus.

Punctum 2dum. Expende item ex rationibus gravitatem hypocrisis. Nam primò opponitur directè veritati. Simulatio enim propriè est mendacium quoddam in exteriorum signis factorum consistens. Sicut autem mendacium oris est illicitum; ita & mendacium operis 2do. omnis hypocrisis quâ intenditur defectus sanctitatis & simulatio eiusdem, est peccatum mortife-

Gravitas hypocrisis ex rationibus imo quia adversatur veritati.

tiferum: quia nemo totaliter privatur san- *Simulatio*
ctitate nisi per peccatum mortale. Omnis *est men-*
insuper simulatio sanctitatis adversans *daciū ope-*
charitati Dei vel proximi, veluti cum *ris.*
quis simulat sanctitatem vt falsam doctri-
nam disseminet, seu vt adipiscatur Eccle-
siasticam dignitatem indignus, sive quæ-
cunq; alia bona suum in ijs finem consti-
tuendo, est peccatum mortale. Aliàs de-
lectari in ipsa fictione sanctitatis salvâ cha-
ritate, potiùs est vanitas quàm malitia;
sicut etiam simulare perfectionem sancti-
tatis, quæ non est de necessitate salutis,
non semper est peccatum grave. Fuge si-
mulationem, ne væ à Christo audias. Ora
ad B. V. MARIAM pro vera sancti-
tate quia in ipsa est omnis gratia vitæ &
veritatis.

MEDITATIONES
De Morte.
PRO DOMINI: XXIII. post Pent.
Non differenda pænitentia.

PUnctum imum. *Domine, filia mea mo-dò defuncta est; veni impone manum tu-am.* Matth: 9. Marcus Evangelista sic ha-bet: *Filia mea in extremis est.* Quam Mar-cus vocat moribundam, Matthæus mortu-am, dicit. Solemus enim de aliquo letha-

liter

liter ægrotante mortiq; iam proximo dicere: *mortuus est homo.* Per hanc filiam intelligitur anima. Considera 1mo quòd anima recenter lapsa, facilius suscitetur ad pænitentiam quàm inveterata in malo: & hæc maior facilitas vel difficultas habet se ex parte animæ peccantis, non ex parte Dei à peccato suscitantis; cui omnia æqualiter possibilia & facilia sunt. Disce hinc quòd vitia statim ab initio è nobis debemus eradicare ne in consvetudinem abeant. Considera 2do quòd à nullo peccato & vitio possimus erui, nisi per manum Christi Domini. Ora eum vt imponat manum suam tibi, & te à morte peccati resuscitet, à periculo peccandi liberet, & in vita spirituali, hoc est, in gratia sua vsq; in finem conservet.

Punctum 2dum. Et deridebant eum. Christus deridetur eò quòd dixerit non esse mortuam puellam, sed somno soporatam. Considera 1mo. alium esse sensum mundi, alium Christi: aliter dormitionem à Christo accipi, aliter à mundo. Considera 2do. Christi modestiam, deridetur & tacet: constantiam eiusdem dum contemptu sui non retrahitur à bono opere: humilitatem & patientiam, dum patienter sustinet sui derisionem. Vide quàm fortè contrarius es mo-

es moribus Christi? Erubesce, ora, propone has Christi Domini imitari virtutes.

Tesseræ: *Memento quæso quòd sicut lutum feceris me & in pulverem reduces me: vitam & misericordiam tribue mihi.*

O Resurrectio & vita Domine Iesu! veni impone manum tuam super me in hora mortis meæ & vivam.

PRO FERIA II.

Quot & quam diræ consummationes malorum hominum.

PUnctum imum. *Nationis iniquæ diræ sunt consummationes.* Sap: 3. Psaltes alijs verbis idem exprimit: *Mors peccatorum pessima.* Non mala, sed pessima. Expende quòd consummationes reproborum vocantur diræ. 1mo. propter incredibiles cruciatus corporis in morte, cum omnia membra suis vexabuntur doloribus: totum corpus ardebit febribus: totus homo in lecto velut in æqvuleo tormentis morborum cruciabitur. Nascitur homo mundo cum incredibili pressura matris: nascitur idem æternitati cum incredibili pressura sui ipsius. 2do diræ propter cruciatum malæ conscientiæ: eò acrius mordebit vermis malæ conscientiæ, quò vivacius ibunt & redibunt in memoriam peccata præterita. 3tiò. diræ propter amissionem præsen-

Consummatio seu mors malorũ diræ.

1mo propter cruciatus corporis.

2do. propter cruciatũ malæ conscientiæ.

3tio. propter amo-

rem præsentium. præſentium, vt pecuniarum & voluptatum & rerum quarumlibet quas amaſti. *4to. propter timorem futurorum.* 4to. diræ propter timorem futurorum: & maximè diræ propter patentis iam iamq; inferni conſpectum. O quàm amara eſt memoria talis mortis! O IESU per tuam in horto & in cruce agoniam, miſerere mei in agone meo!

Quare mors peccatorum vocatur in plurali consũmationes? *Punctum 2dum.* Dicuntur conſummationes non conſummatio: quia iniqua natio id eſt peccatores non vna morte moriuntur. 1mo. enim moriuntur morte peccati, amiſsâ gratiâ ſanctificante quæ eſt vita animæ. 2do. conſummantur morte corporis, dum eorum anima ſeparatur à corpore. 3tio morte gehennæ dum ſeparantur à vita gloriæ, ac deijciuntur in infernum. Heu quàm diræ ſunt iſtæ conſummationes ſeu mortes? dira mors peccati privans animam gratiâ: dira mors carnis privans corpus animâ: dira diriſſima mors gehennæ privans hominem gloriâ. O IESU per mortem tuam diriſſimam libera me à morte peccati: libera me à cruciatibus mortis: fac in pace in idipſum dormiam & requieſcam. Mors carnis ſit mihi ſomnus & dormitio non preſſura, nec conſummatio. Mors naturalis ſit mihi oſtium & tranſitus ad vitam gloriæ. Fac IESU per pijſſimam miſericordiam tuam.

PRO

PRO FERIA III.

Hora mortis est tempus tenebrosum & longum.

PUnctum 1mum. Si multis annis vixerit homo, & in omnibus lætatus fuerit: meminisse debet tenebrosi temporis, & dierum multorum in quibus vanitatis arguentur præterita. Eccl: 11. Considera 1mo. tempus mortis vocari tempus tenebrosum, quia offundit tenebras oculis cum primum caligant, deinde cæcutiunt: offundit tenebras intellectui & memoriæ. Tenebræ incutiunt timorem tædium & mærorem, vt experimur de nocte: & illud tempus tenebrosum pavere, tædere, & mæstos esse nos faciet. O quis explicet quomodo homo moribundus sit pavidus, mæstus, tædiosus! ipse Christus IESUS imaginem temporis huius in se expressit, quando ante mortem crudelem pavebat, mærebat, tædioq; angebatur in tantum, vt sudor sanguineus ex ipso prorumperet. Unde quæso etiam in moribundis illi sudores? ex nimio pavore & mærore.

Punctum 2dum Considera 1mo horam mortis vocari dies multos: quia præ nimijs doloribus & angoribus dies etiam pauci videbuntur multi: vna septimana imò nox vna, integer annus reputabitur.

Consi-

Conſidera 2do. quia tunc omnia præterita cognoſcentur vana fuiſſe, quæcunq; non pro Dei gloria geſta aut cogitata ſunt. Vanæ apparebunt curæ, divitiæ, gaudia, honores, & huiuſmodi. O IESU mi da mihi ita vivere vt in illis ſummis doloribus & anguſtijs habeam refrigerium ex teſtimonio bonæ conſcientiæ: da mihi non in vanitatibus vitam ducere, ne afflictiſſimos dies meos vltimos magis affligat malè acta vita mea.

PRO FERIA IV.

Stulti in tempore non ſuo moriuntur.

PUnctum imum. *Ne impiè agas multum: & non ſis ſtultus: ne moriaris in tempore non tuo.* Eccl: 6. Quæ iſta ſtultitia eſt quæ mortem accelerat? Sapientia in ſacris literis eſt timor Domini, qui conſiſtit in obſervantia præceptorum divinorum iuxta illud Iob 28. *Timor Domini, ipſa eſt ſapientia: & recedere à malo intelligentia.* Et Proverb: *Sapiens corde, præcepta ſuſcipiet.* id eſt, opere implebit. ſtultitia ergo eſt non timere Dominum: nec curare, ſed contemnere mandatorum eius obſervantiam.

Punctum 2dum. Ne moriaris in tempore non tuo. Terminus vitæ humanæ ſunt 70. aut 80. circiter anni; ad hunc non pervenit;

nit, quicunq; modo præfato ſtultus eſt. Quot videmus extingui homines in ævo immaturo? ille moritur 20. annorum, ille 30. quare? quia forſan indignum ſe reddidit longiore ævo. S. Hieron: ad Paulum Concordienſem ait: *Humanæ vitæ brevitas, peccatorum damnatio eſt.* Vis diu vivere? noli eſſe ſtultus. Deum time & mandata eius cuſtodi. IESU ſapientia increata: da mihi intellectum, vt ſciam mandata tua, & ſciam practicè opereq; ipſo. Da mihi vt maturus in ſanctitate, maturo ævo, ſi tibi placet, moriar.

PRO FERIA V.

Beati in Domino morientes.

PUnctum unum. *Beati mortui qui in Dño moriuntur.* Per mortuos hoc loco intellige vel vitâ functos: vel morientes ſeu moribundos: vel eos qui ſpiritualiter mortui ſunt: hoc eſt mortui peccatis, mundo, & ſibi ipſis, ſcilicet voluntati & iudicio proprio. De talibus loquitur Apoſtolus: *Mortui eſtis & vita veſtra abſcondita eſt cum Chriſto in Deo,* ad Coloſſ: 3. In Domino mori eſt in iuſtitia Domini mori. Iuſtitia autem hæc, eſt fides per charitatem formata: *Iuſtus enim ex fide vivit.* In Domino mori (ait Pannonius) *eſt diem ſuum obire in ſtatu ſalutis, in charitate, in divini nominis*

Apoc: 14.

Per mortuos qui intelligũtur?

In Domino mori qualiter intelligendum?

In Apoc:

minis confessione, in mentis ad Deum conversione. Beati ergo omnes illi, qui moriuntur in Domino. O verè beati: quia beatitudinis auctori animam reddunt, quam ab eo acceperant: beati, quia Deo felicitatis fonti cui coniuncti sunt in morte per charitatem, in æternitate coniunguntur per gloriam: beati quia à modo hoc est à tempore vitæ præsentis transacto requiescent à laboribus suis, & in perpetuò refrigerio erunt.

Requies Sanctorũ quæ?

Punctum 2dum. A modo iam dicit spiritus (id est Spiritus Sanctus) *vt requiescant à laboribus suis.* Sed non sufficit ad felicitatem Sanctorum quòd iam non fatigabuntur laboribus & doloribus: ampliorem requiem felicitas Sanctorum qui in Domino moriuntur habebit, requiem nimirum ipsius Dei. Sicut Deus requiescit in se ipso & sui fruitione beatus est: ita & Sancti in Deo requiescent, & sic requiescendo non tantum labore & dolore non prementur, sed etiam immensâ beatitudine & affluentia bonorum omnium perfruentur. Requies dupliciter accipitur, vno modo pro cessatione ab operibus: alio pro impletione desiderij. vtroq; requiescent Sancti. 1mò. quia feriabuntur ab omni opere fatigante. 2dò. quia totum desiderium eorum in possessione Dei replebitur.

Sicut Deus in se solo requiescit & se fruẽdo beatus est: ita & nos per solam Dei fruitionẽ beati efficimur.

Festi-

Festinemus ergo ingredi in eam requiem: festinemus inquam passibus fidei & bonorum operum.

O qui requievisti die septimo ab omni opere, & requievisti in te ipso, vt pote non indigens ad beatitudinem tuam creaturis sed tibi ipsi sufficiens & implens desiderium tuum: quando facies me requiescere in teipso! Rogo te per miserationes tuas infinitas ne sinas me esse de numero eorum quibus iurasti in ira tua quod non introibunt in requiem tuam. Pijssime Domine cuius voluntas sanctificatio nostra, præsta per bonitatem tuam; vt donec *hodie* cognominatur, non obdurer fallacia peccati: aufer à me incredulitatem omnem: aufer duritiam cordis; vt semper voci tuæ obediens, tecum & in tè requiescam perenniter.

Punctum 3tium. Opera illorum seqvuntur illos. Ad quid seqvuntur? non vt in ipsis iterum exerceantur homines in altero sæculo: sed vt præmientur & coronentur propter ipsa. Considera. sicut dum operarius redit ex agro aut vinea, seqvuntur ipsum labores eius, vt de illis mercedem accipiat: sic & quemlibet iustum, dum ex hoc mundo tanquam ex vinea redit ad domum Patrisfamilias, seqvuntur opera eius. O quam in tempore receptionis mer-

cedis vellem me plurimum laborasse! Ergo *dum tempus habemus operemur bonum ad omnes.* Considera item sicut beati qui in domino moriuntur, quia opera illorum seqvuntur illos ad saluationem: ita maledicti qui in peccato gravi moriuntur, quia opera illorum seqvuntur illos ad damnationem. Ora & continuo ac flagrantissimis precibus ora vt in Domino moriaris. Fidem cum charitate custodi, & frequentibus actibus renova. Mortuus esto peccatis, mundo, tibi ipsi, vt possis dicere cum Apostolo: *Vivo ego, iam non ego, vivit vero in me Christus.* Sic fiet quòd in Domino morieris.

PRO FERIA VI.

Qualiter nos ad mortem disponere debeamus Christus Crucifixus docet.

A morientibus facienda imo confessio.

PUnctum imum. IESUS crucifixus compunctionem & confessionem peccatorum misericorditer operatus est in latrone à dextris pendente, vt in periculo mortis accuratam peccatorum confessionem faciamus cum communione sacra & extrema vnctione, cum crebris item actibus contritionis, & tesseris pænitentialibus: quales sunt: *Miserere mei Deus. Deus propitius esto mihi peccatori. Digna quidem*

factis

factis reciperem si me damnares: verum tamen memento mei & admitte me in regnum tuum. Deinde in cruce continuò oravit & affectus ardentissimos elicuit. Imitare: & affectus virtutum Theologicarum crebrò elice cum protestationibus te potius mori velle, quàm Deum deserere & à fide, spe, ac charitate Dei desciscere. Protestare te mori in fide sancta Catholica quàm IESUS Salvator noster docuit: Apostoli disseminarunt: Sancta Romana tenet Ecclesia. Dic: *In fide & amore illius vivo & morior qui dilexit me & tradidit semetipsum pro me.* 3tio. petijt veniam crucifixoribus. Et tu condona omnes à quocunq; tibi illatas iniurias & offensas: ora pro omnibus quicunq; te offenderunt; deprecare etiam omnes seu præsentes seu absentes quos aliquando offendisti, iniuriasti, scandalisasti. Dic: Pater æterne dimitte omnibus qui me vnquam in quacunq; re læserunt, sed & mihi dimitte, qui toties proximum meum offendi in corpore & anima ei nocendo.

2do. actus Virtutum Theologicarum.

3tio. condonatio & deprecatio offēsarum.

Punctum 2dum. 4to. oravit ad Patrem: *Deus Deus meus vt quid me dereliquisti.* hoc est: ad quid me dereliquisti, & persequentium furori exposuisti, nisi vt membra mea, servos meos pro quibus patior non derelinquas; sed eos à persequentibus pro-

4to. Invocatio adiutorij divini.

tegas. Imitare & ora Patrem æternum vt te protegat in hora mortis tuæ. Dic: *Deus Deus meus ne derelinquas me. Circumdederunt me dolores mortis, & pericula inferni invenerunt me. O Domine libera animam meam.*

5to. Invocatio Matris divinæ & S. Angeli custodis ac Patronorum.

5to. Matrem suam, Ioanni, & in persona Ioannis nobis omnibus pro Matre dedit. vult ergo vt eam oremns quatenus nobis tanquam Mater assistat. Quare dic: *Monstra te esse Matrem, &c. Maria Mater gratiæ, &c. Sancta Maria Mater Dei ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis nostræ. Amen.* Invoca etiam S. Angelum custodem & SS. Patronos vt tibi periclitanti assistant.

6to. sitis ad Deum.

6to, sitim gloriæ divinæ & salutis humanæ expressit: & similem sitim in te excitare voluit. Tu ergo pariter sitim tuam ac desiderium ad Deum contestare: *Sitivit in te anima mea: quam multipliciter tibi caro mea. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus!*

7mo. commendatio animæ in manus Dei.

Punctum 3tium. 7mo. Spiritum suum in manus Patris commendavit docens quòd illi à quo conditi sumus, & qui est principium ac finis noster, spiritum nostrum offerre & humiliter commendare debeamus. Fac itaq; similiter & dic: In manus tuas Domine commendo spiritum meum. Adiunge gratiarum actionem: Benedictus sis,

pro omnibus beneficijs, quæ tota vita omnibus annis, mensibus, diebus, horis, & momentis, quo ad animam & corpus accepi: & *quæ* per totam æternitatem vt spero in misericordia tua, & meritis IESU Christi filij tui accipiam. Offero ergo tibi animam meam, corpus meum, spiritum meum: offero me totum; & offero per ipsum IESUM Christum & cum ipso IESU Christo filio dilectionis tuæ; vt per ipsum ad te redeam, per quem à te, cooperante Spiritu Sancto creatus sum: Qui tecum vivit & regnat in vnitate eiusdem Spiritûs S. Deus in sæcula sæculorum Am.

8vo. Lectio vel auditio passionis Dominicæ.

Si tempus & vires patientur, lectio vel auditio passionis Domini adiungatur. Demum cum frequenti Nominis IESU invocatione memento promissionis qua Christus promisit relinquentibus mundum, vitam æternam.

Vltimo memoria passionis Christi & indulgentiæ plenariæ Cerei accensio.

Memento item Indulgentiæ plenariæ pro articulo mortis: & pro ea consequenda absolutionem pete; & expecta cum cereo accenso adventum sponsi.

PRO DIE SABBATI.

Virgo Beatissima propitia servis suis in hora mortis.

PUnctum 1mum. *In me omnis spes vitæ.* Beatissimæ Virgini hæc verba attri-

buuntur ab Ecclesia. Vita præsens, mors est potius dicenda quàm vita: vita autem æterna veré & simpliciter vita dici debet. Huius vitæ spes est post Christum in Virgine Beatissima. Considera 1mo. mortem esse transitum ad hanc vitam. Considera 2do. diabolum vel maximè in morte insidiari hominibus, vt eos impediat ab ingressu ad beatam vitam. Considera 3tio Virginem Beatissimam spem nostram apparere hominibus morti propinquis; vt eos tutetur ab hostibus malignis, & introducat ad vitam æternam. Hinc Virgo superbenedicta vocatur à S. Ephrē. *Auxiliatrix in extremo vitæ periculo animas conservans, & tenebrosos atq; horrendos pessimorum dæmonum aspectus procul repellens. Appare & mihi o solatium humani generis.*

Punctum 2dum. Revolve mente apparitiones Matris Dei factas moribundis, quas legisti vel audisti: vnam adduco. In Thall Fratri Ioanni victori agonisanti apparuit diabolus ex adverso lectuli. 1mo. in specie gigantis terribilis: 2do in specie draconis hiantis & ignem vomentis: 3tio. in specie bilancis grandis pendulæ. Pepulit dæmonem cum suis terriculamentis Mater Dei apparens infirmo: quam ille digito monstrans, & *pulchra Domina*; in-

Grieskircher in histor; Thallensi.

gemi-

geminans, in gaudio incredibili exſpira-vit. In Monaſterio Rhemetenſi quoties aliquis infirmorum moriturus eſſet, campanula penes miraculoſam Marianam ſtatuam in pariete pendens, nemine trahente movebatur, & longiſculum ſonum edebat fratres convocans ad auxilium ægroti. Mariæ opus hoc erat migranti è corpore animæ non per ſe ſolùm ſed & per contubernales ſuccurrentis. *Verum hanc Matrem dixerimus* ait Eggerer *filios ſuos in extrema neceſsitate haud deſerentem. Dulcis parens clementiæ! tu nos ab hoſte protege & mortis hora ſuſcipe.* *Eggerer in hiſtoria Rhemetẽſi*

Punctum 3tium. Meditare quid faciendum ſit, vt te apparitione ſuâ dignari velit in hora mortis tuæ Mater Divina. Ipſamet apud Ludovicum Bloſium teſtatur: *Ego omnibus qui mihi piè deſerviunt volo fideliſsimè in morte tanquam Mater adeſſe, eoſq; protegere & conſolari.* Et S. Mechtildi precanti vt ſibi in morte adeſſe vellet faciam inquit, ſed tu quotidie tria *Ave Maria* ores. 1mum. vt per potentiam mihi à Patre æterno in cælo & terra conceſſam pellam à te in hora mortis omnem contrariam poteſtatem. 2dum. vt per ſapientiam & abundantiſſimam luminis gloriæ claritatem mihi à filio Dei collatam, per quam omnes Sanctos ſupero in cogni-

tione ac fruitione Sanctissimæ Trinitatis & cælum vniversum illumino, assistam tibi irradians te, ne fides tua aliquo errore tentetur. 3tium. vt per svavitatem mihi à Spiritu S. plenè infusam per quam post Dominum fui, sumq; dulcissima & benignissima, adsim tibi infundens animæ tuæ suavitatem, per quam omnis pæna, & amaritudo mortis fiat tibi præsuavis. Fac & tu similiter: pie deservi Beatissimæ Matri, ora ad ipsam vt edoctus es. Monstra te esse filium eius in vita, vt ipsa in morte tua monstret se Matrem tuam. Ora etiam nunc ad clementissimam Dominam secundum exemplar quod tibi monstratum est: & propone singulis diebus sic orare.

Observa. *Si plures quã 24. fuerint Dominicæ post Pentecosten, sumentur pro illis Meditationes secundum cursum & tenorem Evangeliorũ ex via illuminativa post octavã Epiphaniæ.*

MEDITATIONES

Ad timorem Domini excitantes.

PRO DOMINI: XXIV. post Pent.

De signis Iudicium & mortem præcedentibus: & cur Christus prædixit perituri mundi præcurrentia mala?

Pun-

Punctum 1mum. Homo alterius hominis brevi morituri signa potest nosse, eiusq; imminentem mortem prædicere: at perituri mundi signa solus Deus novit; quæ etiam palam fecit in Evangelio hodierno. Signa autem ista sunt: 1mum abominatio desolationis stans in loco sancto. 2dum, persecutio & tribulatio qualis non fuit ab initio mundi. 3tium, seductio hominum per falsas doctrinas & falsa miracula pseudoprophetarum, & pseudochristorum. 4tum, defectio luminarium cælistum, apparitio crucis in cælo. Expende ijsdem signis præveniri mortem microcosmi. *Signa antecedentia iudicii.*

Abominatio desolationis erit, esseq; solet in homine morti vicino, hoc est: horror & abominatio vitæ otiosè negligenter & malè in loco sancto, in Religione, in Ecclesia Dei transactæ; ex qua negligentia secuta est in anima solitudo virtutum; vrticæ autem & monstra vitiorum animam occuparunt. Tribulationem & angustiam patietur homo supra omnes vitæ suæ angustias. Dubitationes de fide, & falsa dogmata atq; errores obtrudet diabolus. Luminaria oculorum deficient. Ultimò Christus in cruce ex sententia quorumdam apparebit. Quæ tunc mens homini erit? Ora vt tibi Christus appareat in salvationem. *Eadem signa mortem cuiusvis hominis præcedunt.*

Pun-

Punctum 2dum. Quare Christus prædicere voluit pereuntis mundi mala? Ratio 1ma est vt nos ab eius amore compescat. 2da vt si Deum metuere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum eius iudicium, vel persecutionibus attriti timeamus. 3tia. vt eo minus perturbent venientia, quo certius fuerint præscita. 4tâ. vt discant homines qualiter se in medijs illis malis gerere debeant, hoc est: vt fugiant ad montes spei & fiduciæ in Dei misericordia: in domo Ecclesiæ maneant: vt firmiter in fide & doctrina Christi persistant: vt à corpore eius non permittant se segregari. Gratias age Christo pro hac denuntiatione malorum, quam fecit ex amore tui. Ora vt tibi det fiduciam in adversis, constantiam quoq; ac fortitudinē, ne te vlla mala à Christo separent.

Exercitium: *Timor Domini.* Tesseræ per septimanam crebro repetendæ:

Quis non timebit te o Rex gentium, qui potes & animam & corpus perdere, & mittere in gehennam?

Confige timore tuo carnes meas: à iudicijs enim tuis timui.

Magna sunt iudicia tua Domine Deus meus, iudex iuste & fortis, qui iudicas æquitatem: quæ cum considero contremiscunt omnia ossa mea. S. August.

PRO

PRO FERIA II

De natura & necessitate timoris Domini.

PUnctum 1mum. Timor est motus appetitûs sensitivi refugiens malum futurum arduum. Considera 1mò. timorem Domini esse triplicem: Servilem, Initialem, Filialem qui etiam dicitur castus & reverentialis. Timor filialis refugit malum culpæ. Timor servilis refugit malũ pænæ. Timor initialis refugit vtrumq; , dicitur autem Initialis, eò quod competat statui incipientium, in quibus inchoatur quidem timor ex charitate non tamen est perfectè filialis. Timor mundanus sive humanus non est timor Domini, sed tyranni: semperq; est malus: quia propter pænam, quam metuit recedit à Deo. Introspice te & examina, an & qui timor Domini in te maneat? Protestare coram Angelis, & Sanctis omnibus quod nolis recedere á Deo in quibuscunq, tandem tyrannorum minis. pete fortitudinem cum alijs donis Spiritûs S.

Triplex timor Dni.

Timor mũdanus nõ est timor Dni sed tyranni

Punctum 2dum. Expende necessitatem timoris Domini. 1mo. quia præcipitur à Deo Deut: 10. *Et nunc Israel quid Dominus Deus tuus petit a te, nisi vt timeas Dominum Deum tuum.* 2do. quia *Timor Domini*

mini est initium sapientiæ. Psal: 110. Vbi sapientia sumitur non solùm vt est cognoscitiva Dei, sed etiam vt est directiva humanæ vitæ; talis autem sapientiæ, timor servilis est initium dispositivè filialis, effectivè. 3tio quia sicut spes præmiorum, ita & timor pænarum inducit ad observantiam præceptorum. 4to quia sicut spes excludit desperationem ita timor præsumptionem. 5tò quia vt ait S. Thomas, timor Dei comparatur ad totam vitam humanam sapientiâ Dei regulatam, sicut radix ad arborem. Unde dicitur Eccl. 1. *Radix sapientiæ est timere Dominum: & rami illius longævi.*

Timor Dñi quomodo initium sapientiæ.

Timor cũ spe cõfertur.

Timor præsumptionẽ excludit.

Pete a Deo donum sapientiæ & timoris Domini.

PRO FERIA III.

De inductivis ad timorem Domini.

PUnctum unum. *Timete Dominum omnes Sancti eius.* Ad timorem Domini concipiendum vel augendum Considera opera iustitiæ Divinæ in scripturis posita, quæ sunt: damnatio Luciferi cum Angelis, pænæ primorum Parentum, vniversale diluvium, Sodomitarum aliorumq; malorum hominum horrenda perditio, propter varia & præcipuè ad cælum clamantia peccata. quæ sunt 4. Homici-

dium

dium, oppressio pauperum, merces operariorum defraudata, vitium carnis contra naturam. *Mors, sanguis, contentio & romphea, oppreßiones, fames, & contritio & flagella: super iniquos creata sunt hæc omnia & propter illos factus est cataclysmus.* Eccl: 40.

Punctum 2dum. Considera item opera iustitiæ divinæ extra scripturas: 1mum. est permissio tam crebra peccati in mundo. Percurre mente loca varia publica; recogita quot quantavè peccata in ijs patrentur. Redi in te ipsum, & examina te quoties & quam graviter peccasti. Time quia peccasti. Ora ne amplius pecces. 2dum est permissio peccati etiam in ijs, qui diu sanctè vixerunt. 3tium. est paucitas salvandorum: *Multi* enim *vocati pauci electi.* O quale ex hoc vltimo, timoris motivum! Verè iudicia Dei abyssus multa. Tessera vt supra.

PRO FERIA IV.

Serviendum Domino in timore & exultatione.

PUnctum 1mum. *Servite Domino in timore & exultate ei cum tremore.* Servitium nostrum quod Domino impendimus debet esse temperatum ex timore & exultatione. Timere debemus quia nescimus

ſcimus an ſimus de numero electorum: exultare, quia ſperamus in miſericordia Dei nos per merita Chriſti ſalvandos eſſe. Incertitudo electionis facit timorem: ſpes facit exultationem. Conſidera 1mo. quia ſpes divina nunquam confundit, ideoq; parit exultationem. Conſidera 2do. quòd ſicut ſpes debet eſſe ordinata, ne in præſumptionem vergat: itai & timor ne in puſillanimitatem tranſeat. Conſidera 3tiò timorem filialem componi cum ſpe & exultatione, eumq; creſcere creſcente ſpe. Nam quanto aliquis certius expectat conſecutionem boni alicuius per auxilium alterius, tanto magis veretur eum offendere vel ab eo ſeparari. E contra timor ſervilis opponitur ſpei, & eo creſcente ſpes ac exultatio minuitur. Ora ut det tibi Dominus timorem filialem qui cordis lætitiam non excludat, ſed inducat & augeat; vt poſſis Domino ſervire cum timore & ſimul cum cordis jubilo.

Incertitudo electionis noſtræ facit timorem: ſpes exultationem.

Timor filialis creſcit ſpe & exultatione creſcente.

è cõtra ſervilis.

PRO FERIA V.

De puſillanimitate.

Matth. 24

PUnctum vnicum. *Propter Electos breviabuntur dies illi.* O gaudium! o conſolatio! Poſtquam prædixit Chriſtus Dominus mala prævenientia finem mundi,

ſtatim

statim adiunxit brevem esse futuram durationem horum malorum: idq; propter electos. Quare autem? 1mo. vt ostenderet in quo amore & honore sint electi apud Deum. 2do. vt sciremus brevem esse pressuram malorum quousq; electi inter eos sunt: æternam verò; post quam illi segregati fuerint ad dexteram Iudicis. 3tio. vt nos á pusillanimitate & omni inordinatione timoris avocaret. Pusillanimitas porrò est quædam parvitas animi per quam quis recusat in id tendere, quod est potentiæ suæ commensuratum. Vel: est timor deficiendi in his quæ quis falsò æstimat excedere suam facultatem. Qui sanas contritos corde & alligas contritiones eorum: libera me à timore vano. Esto mihi in Deum protectorem & in locum munitum vt salvum me facias.

Causæ ob quas prædixit Christus abbreviãdos dies illos in gratiã electorum?

Pusillanimitas quid?

Punctum 2dum. Expende gravitatem & nocivitatem ipsius. Nam 1mo. servus qui acceptam pecuniam Domini sui fodit in terra, nec est operatus ex ea propter pusillanimitatem, durè increpatur & punitur à Domino. Matth: 25 & Lucæ 19. 2do. pusillanimitas est gravius peccatum quàm præsumptio: quia per ipsam recedit homo à bonis quod est pessimum. 3tio quia homo in tristititijs & pusillanimitate po-

Mala pusillanimitatis.

Pusill animitas gravior quã præsũptio.

Eadē ad desperati-onē ducit. situs, facile in desperationem labitur sicut in delectationibus existens efficitur maioris spei. 4to. quia pusillanimitas impedit contemplationem, & sanctas cogitationes: impedit actus internos & externos virtutum variarum. *Impedit Cōteplati-onem.* Nam homo affectus aliqua passione, ea præcipuè cogitat, quæ spectant ad illam passionem: vnde in tristitijs constitutus non de facili aliqua magna & iucunda cogitat, sed solum tristia ,nisi se per vim abstrahat à tristibus cogitandis. Similiter ergo affectus aliquis timore, non nisi phantasias meticulosas in mente volvit. Elice actus spei & fiduciæ: detestare pusillanimitatem. dic cum Apostolo: *Omnia possum in eo qui me confortat.* Ora vt sis de numero electorum.

Causa mortis Christi in Cruce.

PRO FERIA VI.

Cur Christus in cruce pati & mori voluit.

Punctum imum. Tunc parebit signum filij hominis. Matth: 24. Non tantum signum crucis parebit, sed & causæ cur in cruce pati voluerit? Quarum 1ma. est exemplum virtutis: vt videlicet non metueremus genus mortis etiam maximè execra-

1ma. Exēplū nostrū 2da. victo ria diaboli in ligno.

(ex)ecrabile & formidabile. 2da. vt diabo- lus qui in ligno vincebat in ligno quoq; per Christum vinceretur. 3tia. vt Christus sanctificaret àërem pendendo in eo, qui sanctificaverat terram & mare ambulando in eis. 4ta. vt ascensum nobis pararet ad cælum per crucem, velut per scalam. 5ta. quia hoc genus mortis competit vniversali salvationi totius mundi. Nam figura crucis à medio tactu in quatuor extremitates partita, signficat virtutem & providentiam eius, qui in ea pependit, vbiq; diffusam. 6ta. vt Christus in cruce expansis manibus moriens altera manu veterem populum, alterâ eos qui ex gentibus, sunt traheret.

3tia. Sanctificat io aeris.
4ta. ascensus noster ad cælum
5ta. qvia crux totũ mũdũ in se exprimit.
6ta. vt expansis manibꝰ Christus utrũq; populum attraheret.

Punctum 2dum. 7ma. ratio quia hoc genus mortis diversas designat virtutes: *Non frustra,* ait Augustinus, tale genus mortis Christus elegit: vt altitudinis & latitudinis, & longitudinis & profunditatis de quibus Apostolus loquitur, Magister existeret. Nam latitudo quæ est in eo ligno quod transuersum desuper figitur, ad bona opera pertinet, quia ibi extenduntur manus: longitudo longanimitati & perseverantiæ tribuitur: altitudo quæ est in ea parte, quæ á transverso ligno sursum tendit, significat spem supernorũ: illud demum quod in terra fixum occul-

7ma. quia crux varias virtutes significat.

tatur, profunditatem denotat gratuitæ gratiæ. Verè *lignum in quo fixa fuere membra patientis, etiam Cathedra fuit Magistri docentis.* 3va. est quia genus hoc mortis plurimis figuris respondet. Ediluvio genus humanum arca lignea liberavit. Moyses expansis manibus penes virgam oravit. Lex Dei in arca lignea inclusa: per quæ omnia ad lignum crucis quasi per quosdam gradus venitur. Gratias age Christo quòd tale genus mortis elegerit. Venerare ubiq; crucem propter tanta mysteria.

3va. Figuræ crucis in veteri testamēto

PRO DIE SABBATI.

Christus quia se humiliavit exaltatus.

PUnctum 1mum. *Et videbunt filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multa & miestate.* Quia Christus in passione humiliavit se infra suam dignitatem præcipuè quantum ad quatuor: ideò per suam passionem meruit exaltatari potissimum quantum ad quatuor. Hæc autem sunt, in quibus se humiliavit Christus. 1mo in passionem & mortem tradidit semetipsum cui non erat obligatus. 2do. In sepulchro corpus suum poni voluit & animam

animam in inferno. 3tio. Confusionem & opprobria sustinuit. 4to. Humano tribunali se subiecit cui non subiacebat, secundum quod ipsemet dixit Pilato: *Non haberes potestatem in me, nisi tibi datum esset desuper.*

Punctum 2dum. Expende quæ meruit per hanc humiliationem sui. 1mo resurrectionem gloriosã. 2do. ascensionem in cælum. 3tio. consessum in dextera Patris & manifestationem suæ divinitatis. 4to. judiciariam potestatem iuxta illud Job 30. *Causa tua quasi impij iudicata est: causam iudiciumq; recipies.* Resurrectio morti; ascensio descensui ad sepulchrum & inferos: consessus à dextris Dei & manifestatio gloriæ suæ, confusioni: judiciaria potestas subiectioni potestati judicis terreni retributa. Expende hic quod judiciaria potestas Christo competebat & propter capitis dignitatem (quia nimirum Christus est caput omnium hominum & Angelorum) & propter plenitudinẽ gratiæ habitualis: tamen insuper obtinuit ipsam ex merito passionis secundùm illud *Ego vici, & sedi in throno Patris mei.* Apoc: 3. Per thronum autem intelligitur iudiciaria potestas. Stude & tu humiliari, vt merearis exaltari. Ora Christum vt Maiestas eius judiciaria fiat tibi amabilis & saluta-

Christus Dominus meruit sibi judiciariã potestatem

ſalutaris. Ora & martem eius cum S. Joanne Chryſoſtomo: Eccleſiæ noſtræ decus gloria & firmamentum, aſſiduè pro nobis precare JESVM Filium tuum & Dominum noſtrum vt per te miſericordiam invenire in die judicij poſſimus:

Finis Meditationum totius Anni.

MEDI-

MEDITATIONES PRO FESTIS.

Pro Festo Assumptionis Beatissimæ Virginis.

Præludium 1mum. imaginare te videre Virginem inter choros Angelorum & Sanctorum ascendentem.

Præludium 2dum. Pete gratiam fructuosè meditandi.

Punctum 1mum. Expende gaudium ineffabile Matris divinæ, quod habuit ex primo intuitu inacessibilis claritatis divinæ, in qua velut in speculo lucidissimo cognovit æternum Dei erga seipsam amorem, æternamq; sui in Matrem Verbi electionem. Expende item gaudium quod habuit ex dulcissima salutatione Filij sui, qui eam salutavit & excepit secundum magnitudinem Omnipotentiæ suæ, secundum artificium sapientiæ suæ, & secundum immensitatem sui delicati amoris. Gratulare Matri Virgini gaudia hæc. Saluta tu quoq; eam, & adora in throno sidereo considentem.

Punctum 2dum. Expende 3tio gaudium quod Virgo Beatissima habuit in assumptione sua, dum anima eius à SS. Trinitate prædulce osculum accepit. in quo divi-

Ex lib: Gratiarum S. Mechtildis

Gaudium Virginis Assumptæ 1mo. ex intuitu claritatis divinæ. 2do. ex Salutatione Filij sui. 3tio. ex osculo animæ suæ à SS. Trinitate im-

4to. ex abundantia amorisque anima sua fuit ĩpleta divinæ dulcedinis gustum tam affluentem habuit, vt ex redundantia eius melliflui facti sint cæli. Expende 4to. gaudium eius quod habuit ex plenitudine amoris, quo inquantum possibile est creaturæ capere, anima ipsius impleta; corq; liquefactum in tantum, vt Sanctorum multitudo ex eius ardore, novo quodam fervore incanduerit. *5to. ex gloria & splẽdore corporis.* Expende 5to gaudium quod habuit ex splendore divino totum corpus ipsius penetrante & illustrante, ita vt cælum à gloria eius illustraretur & illustretur. Age gratias Deo pro collata Virgini tanta gloria tantisq; gaudijs. Gratulare Virgini Matri: precare vt ex redundantia gaudiorum ipsius tu quoq; implearis. Tesseræ per octiduum vsurpandæ:

O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria: illos tuos misericordes oculos ad nos converte.

Dignare me laudare te Virgo sacrata.

O Maria flos Virginum velut rosa vel lilium: funde preces ad Filium pro salute fidelium.

Pro Die II. Infra Octavam.

PUnctum imũ. *Multæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es vniversas.* Prov: 31. Per filias non solùm intelligitur sexus muliebris sed & masculinus.

multi

Multi certè & mvltæ congregaverunt ſpirituales divitias virtutum, gratiarum & demum gloriæ cæleſtis: at ſola & vnica Virgo MARIA ſupergreſſa eſt vniverſas. Vniverſas non ſingillatim tantum, ſed etiam collectim acceptas; vt totam Eccleſiam militantem ac triumphantem meritis, virtutibus, gratijs, prærogativis, gradibus gloriæ ſuperet ſola atq; vnica Virgo MARIA.

Punctum 2dum. Benedixiſti Domine terram tuam, avertiſti captivitatem Iacob pſal: 84. Quæ eſt terra iſta quam benedixit Dominus? Non terra hæc materialis, non humanum genus: quia & illa & hoc ſubiacet maledictioni divinæ. Terra hæc MARIA eſt. O verè ſuperbenedicta, quæ non ſpinas peccatorũ, non tribulos maledictionum, ſed JESUM Salvatorem noſtrum germinavit. Non ſolum benedixit eam Dominus, ſed & avertit captivitatem ab ea. Omnes nos captivi diaboli concipimur & naſcimur: hæc immunis fuit diabolicæ captivitatis. Omnium noſtrum corpora poſt mortem captiva & corrupta in pulvere terræ tenentur: ipſius corpus non permiſit Dominus videre corruptionem. Affectus & teſſeram vt ſupra adhibe.

PRO

PRO DIE III.

PUnctum Unicum. *Ego Mater pulchr æ dilectionis & timoris & agnitionis & sanctæ spei.* Eccl: 24. Ipsa est quæ suis precibus imo & exemplo vitæ suæ generat in nobis tanquam fæcunda mater dilectionem pulchram quia castam: generat item in nobis timorem Dei sanctum & filialem qui in re idem est cum dilectione Dei: illa fidem & agnitionem mysteriorum divinorum: illa spem sanctam in nobis parit. O Mater pulcherrima pulchros hos fætus produc in anima mea. Ingenera pectori meo triadem virtutum Theologicarũ cum perpetuo timore Domini. O pulchra o serena, o jucunda, o dulcis Mater! sic peto sic desidero: da mihi, potes enim, pulchram dilectionem cum dono timoris Domini: da mihi fidem cum dono scientiæ intellectûs, consilij & sapientiæ divinæ; da mihi spem sanctam cum dono pietatis & fortitudinis. Potes inquam hæc præstare: Data enim est tibi à Filio potestas in cælo & in terra. Sicut Filio data à Patre. Tessera vt in festo.

PRO DIE IV.

PUnctum imum. *In me omnis gratia vitæ & veritatis.* Eccl: 24. Gratia vitæ &

tæ &

tæ & veritatis est gratia vitam & veritatem in se habens. Gratia mundi huius, gratia hominum, gratia bonorum tẽporalium non habet vitam in se manẽtem, nec vllum facit vivere: imò multos exanimat, vt tot loqvuntur experientiæ & historiæ. Non habet virtutem, quia fallax, quia fucata. promittit dulcedinem at replet amaritudine: promittit durare, at vix paret cum disparet, vix allabitur cum dilabitur. Gratiæ porro spirituales, illustrationes intellectûs, motiones voluntatis, habitualis sanctitas, virtutes omnes & quæcunq; charismata Spiritûs Sancti, vitæ & veritatis gratiæ sunt; quia vitales, à vita scilicet procedentes, & vitam conferentes; quia veræ & solidæ; quia hominem ad perfectam satietatem & beatitudinem disponentes. Hæ omnes in Beatissima Virgine reperiũtur; quia gratiâ plena salutata est ab Angelo; & quia vt ait S. Bernardus, *cæteris Sanctis per partes, MARIÆ autem tota se infudit plenitudo gratiarum.*

Punctum 2dum. In me omnis spes vitæ & virtutis. Eccl. 24. Potentia & bonitas spem procreant. Potentia & bonitas MARIÆ in causa est quod spem nostram post Christum in ea collocare debeamus. Potest enim nobis vitam & virtutem o-

mnem

mnem impetrare: inſuper vult, quia bona, quia miſericors, quia clemens eſt.

O ſpes & fiducia noſtra! mortui ſumus, da vitam nobis. Aruit virtus noſtra. reſtitue illam. Vita dulcedo & ſpes noſtra, ſalve & ſalva nos. Teſſera vt in feſto.

Pro die V.

PUnctum imum. *Ego quaſi aquæductus exivi de paradiſo.* Eccl: 24. Aquæ ductus ſuppeditat aquas hortis, & quibusvis locis irrigandis, & cuicunq; vſui humano. Aquæductus myſticus, MARIA eſt: aquæ, gratiæ & dona divina ſunt: hæc per MARIAM ad nos velut per quendam aureum quia puriſſimum canalem derivantur. Quid magis neceſſarium vitæ vſuiq; humano quàm gratia Dei? ſine hac nihil poſſumus ad ſalutem provt oportet, operari. Vis aquam hanc ſalientem in vitam æternam haurire? accede ad aquæductum: accede per orationem, per humilitatem, per devota ſuſpiria.

Punctum 2dum. Paradiſus eſt hortus ſeu locus deliciarum. Intelligitur per eum eſſentia divina, in qua nimirum omnium deliciarum ubertas concluditur. Ex hoc paradiſo exivit per æternam electionem MARIA: ex hoc omne datum & omne donum divinum per MARIAM

velut aquæductum ad nos defluit. Hinc discis quòd Deus totum nos ex meritis Christi habere voluit per precesMARIÆ.

Heu me totus squaleo, totus aridus infructuosus sum! Plane lignum siccum, nullum spiritualis vitæ succum habens maneo ideoq; in ignem æternum proijciendum, nisi o clemens, o pia, o dulcis succurras Virgo MARIA. *Colloquiũ*

O Aquæductus! aperi mihi venam aquarum vitalium: refrigera me calentem concupiscentijs: irriga me arentem ad divina: recrea languentem: excita & resuscita sensibus spiritualibus destitutum: vivifica me: corrobora me: refice me in vitam æternam!

Pro die VI.

PUnctum imum. *Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate.* Psal. 44. Standi situs ad auxiliandum & intercedendum accomodatus est. Dicitur ergo astitisse à dextris Filij sui Virgo Beatissima, vt per hoc demonstretur, quod *ideo translata sit in cælum* cum anima & corpore vt *pro nobis fiducialiter intercedat.* Regina cæli, Regina terræ, Regina vocatur, quia vere est Regina omnium Creaturarum. Dextera præcedentiam honoris significat. A dextris ergo astitit, quia omnes or- *In secreta orat: vigiliæ Aßumptionis.*

dines

dines Angelorum & beatorum præcessit. In vestitu deaurato luminis gloriæ, circumdata varietate prærogativarum, titulorum, adorearū apparuit in cælo. O Regina idcirco astitisti à dextris Filij tui vt succurras: ergo succurre miseris. Sub tuum præsidium confugimus, ne despicias deprecationes nostras.

Punctum 2dum. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis. Cantic: 4. Turres in vrbibus ac fortalitijs solent esse ad munitionem, ad ornatum, ad doctrinam: de duobus primis clarum est, de tertio non dubium. Docent enim turres præcipuè lampadibus de nocte coruscantes quam viam viator tenere debeat. Virgo beatissima in Ecclesia ad munitionem est, quia ipsam in omnibus malis tutatur: vnde etiam terribilis hostibus nostris dicitur velut castrorum acies ordinata. est ad ornatum: quia ipsa est gloria Hierusalem cælestis & terrestris, ipsa honorificentia populi nostri, ipsa decus nostrum. est ad doctrinam: quocirca in hebræo textu legitur. *Collum tuum sicut turris David quæ ædificata est ad Talphiot.* id est ad doctrinam seu documenta, eò quod Virgo Beatissima doceat nos viam rectam salutis, doceat virtutes, doceat mandatorum & consiliorum observan-

Turrium triplex necessitas.

Pannonius in Cantica

tiam

tiam. O Collum Ecclesiæ Christo Domino capiti nostro proximè cohærens. O turris David esto semper præsidium meum, decus meum, institutio mea: tu defende, tu orna, tu doce.

Pro die VII.

PUnctum imum. *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.* Cant: 4. Pulchritudo corporalis consistit in claritate & membrorum convenientia seu proportione. Si quis enim cæcus sit esto alioqui insignem habeat symmetriam corporis, pulcher non erit. Similiter pulchritudo spiritualis fundatur in lumine rationis & convenientia actionum motuumq; omnium cum eodem lumine. Virgo Beatissima limpidissimum & clarissimum habuit supra omnes homines lumen rationis. Lumen item supernaturale vberrimum ex dono intellectûs. Omnes quoq; actiones, motus gestusq; cum hoc vtroq; lumine summè erant in ea proportionati. Igitur pulcherrimam fuisse pulchritudine spirituali necesse est, vt taceam de pulchritudine corporali.

Pulchritudo corporalis consistit in duobus.

Similiter & spiritualis.

Punctum 2dum. Amica Dei dicitur Virgo ob plenitudinem charitatis & benevolentiæ quæ erat in Virgine erga Deum & vicissim in Deo erga Virginem. Mutua commu-

communicatio bonorum inter amicos: hæc in tantum processit inter Mariam & Deum, vt MARIA quidem carnis suæ substantiam Filio Dei: hic autem se gloriamq; suam Mariæ communicaverit.

Punctum 3tium. Macula non est in te. nec macula originalis, nec macula personalis nec mortalis, nec venialis in Virgine. Tota igitur pulchra. O cæli terræq; pulchritudo, me sordibus vndequaq; inquinatum ne despice! tu tota pulchra es, ego totus spurcissimus. valet tamen pulchritudo tua spurcitiem meam abstergere. Ergo fac pijssima: concilia mihi apud dilectum filium convenientiam morum cum lumine rationis: impetra donorum Spiritus S. abundantiam: impetra puritatem mentis & corporis. O clemens, o pia, o dulcis Virgo MARIA!

Pro die VIII.

PUnctum imum. *Sexaginta sunt Reginæ; octoaginta concubinæ, & adolescentularum non est numerus. Una est columba mea, perfecta mea.* Cant: 6. Per Reginas intelliguntur animæ iustæ: per concubinas animæ pænitentes: per adolescentulas animæ infantium baptisatorum. Has omnes superat Virgo Beatissima iustas perfectione, pænitentes mortificatione, infantes innocentiâ. Una est inter omnes quæ maxime

ximè Deo placet; vna dilecta; vna perfecta. Columba vocatur quia mansuetissima quia innocentissima. O columba, o perfecta, o Virgo Deo dilectissima! Tibi serviunt iusti, tibi pœnitentes, tibi innocentes. Non sum quidem de numero iustorum & Sanctorum, in quorum plenitudine detentio tua: non sum de innocentibus; saltem fac me tuis sacris precibus pænitentem & pænitentem finaliter; neo vnquam amplius relabi permitte. Enim vero *tu peccatores non abhorres sine quibus nunquam fores tanto clara filio.*

Punctũ 2dum. Benedicta tu inter mulieres, & Benedictus fructus ventris tui. Benedicta tu inter mulieres, hoc est præ omnibus mulieribus; quia sola omnibus benedictionibus divinis repleta vsq; ad refusionem in alios homines. Nec solùm præ mulieribus, sed etiam præ viris omnibus benedicta. Dicitur tamen inter mulieres benedicta respectivè ob privilegium maternitatis divinæ, quod nulli præter Mariam datum est. *Et Benedictus fructus ventris tui.* hoc est, ideo tu benedicta quia benedictus, fructus ventris tui, qui tibi omnem benedictionem largitus. Ex fructu arbor agnoscitur: cogita qualis Maria, cuius talis filius. Cogita quâ gloria in cælis ista Virgo colitur, cuius filius tanquam Rex glo-

riæ, Dominus virtutum, triumphator inferorum ſedens ad dexteram Patris in cælo adoratur.

Colloquium. O MARIA! o benedicta! o ſuper benedicta! o quæ beata ab omnibus generationibus prædicaris: Magnificat anima mea Dominum & exultavit ſpiritus meus in Deo ſalutari meo, quia fecit tibi magna qui potens eſt. Benedictus Deus! benedictus fructus tui, quia fecit tibi magna! magna, o vere magna! magna in natura, magna in gratia, magna in gloria. Rogo te pijſſima, illos tuos miſericordes oculos ad nos converte, & Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende. Teſſera ex feſto accipienda.

Pro alijs Feſtis Beatiſſimæ Virginis Mariæ, vt. pro Feſto:

NATIVITAIS, VISITATIONIS, PVRIFICATIONIS, &c. ſuis locis videndæ Meditationes.

Pro Feſtis Inventionis & Exaltationis S. Crucis ex Feria 6ta Dominicæ vltimæ poſt Pentecoſten.

Pro Feſto S. PAULI Primi Eremitæ.

Meditatio de Vita eiuſdem Sancti.

Præludium 1mum. Conſtitue te per vivam

vam fidem coram Deo ante quem procumbunt plurimi Sancti mittentes coronas suas & dicentes: *Benedictio, & gratiarum actio, Deo nostro in sæcula sæculorum.* Atq; inter hos in Sanctum Paulum Primum Eremitam, de quo meditaturus es, peculiariter mentis oculos conijce.

Præludium 2dum. Efflagita gratiam cognoscendi, quot quantisq; gratijs hic Sanctus præventus sit, & quàm strenuè ijs cooperatus, quàm gloriosè coronatus.

Punctum 1mum. Expende quomodo Dominus Deus Beatum Paulum, quē ab æterno in Primum Eremitam prædestinaverat, in tempore ad hunc statum ex gratia sua per mira & varia media duxerit. 1mo. mirabiliter ad fidem vocando. 2do. à gravibus peccatis præservando. 3tio sororium adversùs eundem exacerbari permittendo. 4to. aversionem à rebus mundanis menti eius imittendo. 5to. ad vitam Eremiticam, in qua non salvari tantum, sed insignem gloriæ coronam posset promereri suaviter efficaciterq; trahendo. Similem Dei bonitatem in tui vocatione, hucusq; conservatione cole & admirare.

Quibus gratijs præventus S. Paulus.

Punctum 2dum. Expende quàm graviter S. Paulus oblatis sibi tantis gratijs cooperatus fuerit. 1mo. Angelicam mentis & corporis puritatem conservando. 2do.

Quomodo ipsis cooperatus.

à mundo totaliter ſe abſtrahendo. 3tio. ſolus cum ſolo Deo in Eremo vivendo. 4to. corpus inedijs, vigilijs, humi cubationibus, labore manuum, frigore, aſperitate veſtis palmaris, quæ vti credibile eſt illum cruentabat, & alijs macerationibus mortificando. 5to. veræ devotionis & divinæ contemplationis exercitijs avidiſſimè inhiando, & conſtantiſſimè vacando. Has virtutes in Patre tuo tu ſuſpice: & ſi non vis degener eſſe filius, imitari ſatage.

Punctum 3tium. Expende quàm ſuperabundè Deus pios labores Sancti Patris remuneravit in vita: 1mo. eripiendo eum ex inſidijs perſecutorum. 2do. offerendo ei ſpeluncam contemplationi propoſitoq; ſuo opportunā. 3tio dactylis primùm deinde pane dimidio ſingulis diebus eum paſcendo & palmæ ſpatalijs veſtiendo. 4to. in tentationibus monſtroſiſq, dæmonum apparitionibus gratiâ ſpeciali confortando. 5to. viſitationes cæleſtes ſæpiùs ei largiendo. 6to. ſpiritum propheticum & alias gratias gratis datas eidem tribuendo. In morte: ſvaviſſimè ſpiritum eius inter orandum ex corpore accipiendo; corpus exanime erectum extenſis manibus, acſi vivum eſſet conſervando. Poſt mortem animam ipſius inter Prophetarum & Apoſtolorum cætus in cælum miniſterio Angelico

Quam copiose præmiatus. in vita.

In morte.

Post mortem.

gelico assumendo: corpus per leones non sine ingenti miraculo sepeliendo: famam Nominis eius per totum orbem divulgando: festum natalis eiusdem in militante Ecclesia constituendo: ordinem & templa sub titulo eius erigi faciendo: translationibus sumptuosis & solennibus ex Eremo Constantinopolim ab Emmanuele Cæsare, deinde Venetias, postremo Budam honorando: multa miracula ob invocationem eius sive ad sepulchrum, sive alibi, in quacunq; necessitate hominum patrando: insuper in cælo essentialis & accidentalis gloriæ præminentijs, nec non extraordinariâ laureolâ tanquam primum Eremitam beatificando. His expensis gratulare Sancto. Ora eundem vt pro te intercessor existat. Propone imitari virtutes eius.

Pro eodem Festo.

De perfectione virtutum eiusdem Sancti.

P*Unctum imum.* Expende quas & in quam perfecto gradu virtutes habuerit S. Pater: 1mo. silentium: nihil non modo illiciti invtilis & otiosi extra tempus & locum, sed nec licitι & vtilis proferendo. 2do. jejunium: nihil conditi nihil cocti comedendo, imo etiam crudis

cum parſimonia magna vtendo. 3tio. Paupertatem: nihil exquiſitum, nihil ſuperfluum affectando, ſed neq; commoda neceſſaria nimirum veſtem lectum habendo; omnia mundana vt ſtercora arbitrando. 4to. Orationem: in qua totos dies & noctes traducebat. 5to caſtitatem: conſortium, imò aſpectum toto vitæ tempore fæminarum, & in eis ſororis vterinæ fugiendo. 6to. contemplationem: ſoli Deo inſatiabili ſtudio vacando ſe ſeq; illi per affectus internos vniendo. Admiratio. Congratulatio. Imitatio.

Punctum 2dum. Expende quàm perfectè earundem virtutum actus operatus ſit. 1mo. non ex conſuetudine, ſed cùm crebra renovatione rectæ intentionis eos frequentando. 2do non pigrè ſed cum omnimoda virium mentis & corporis applicatione eoſdem exercendo. 3tio. conſtanter vſq; ad mortem eos continuando. Si cum ſimili perfectione tuos actus vel vnica ſeptimanâ perageres, quantum cumulum meritorum brevi haberes. Zelus imitãdi.

Pro Feſto Sancti cuiuſcunq;

Meditatio de Sancto N.

Præludia vt ſupra in vita Sancti PAULI Primi Eremitæ.

P*Unctum 1mum.* Conſidera immenſam grati-

gratiam Dei quam erga hunc Sanctum ostendit. 1mo. quia illum præ multis alijs ex gratuita misericordia prædestinando in suum elegit. 2do quia electum ad fidem & Baptisma vocavit. 3tio quia à multis tentationibus, peccatis, & periculis salutis liberavit. 4to. quia ad statum in quo non salvari tantum sed & insignem Sanctitatem consequi posset evexit. 5to. quia ei plurima salutis æternæ media svavia & efficacia cum perseverantiæ dono subministravit. His expensis recole & admirare quomodo & tibi indigno similem Deus gratiam præstitit, & vlterius paratus est præstare. Postea excita in te affectus congratulationis S. N. gratiarum actionis, laudis Dei, amoris, zeli cooperandi divinæ gratiæ.

Punctum 2dum. Considera quàm strenuè hic Sanctus acceptis naturæ & gratiæ donis vsus fuerit iam proficiendo in dies in triplici via perfectionis, iam seipsum perfectè abnegando, iam Christi Domini virtutes imitando, iam ardenti zelo laudem divinam & salutem proximorum promovendo, iam demum exercitio certarum virtutum insistendo: vt mortificationis, castitatis, humilitatis, misericordiæ, &c. quibus maximè claruit. His ponderatis examina teipsum, an & tu talium

insignia virtutum in te habeas. Postea Sancto de strenua cooperatione congratulare, Deo gratias age, de tua socordia erubesce, imitari statue, media elige, gratiam pete.

Punctum 3tium. Considera quàm copiosè Deus, Sancti huius conatus, & labores præmiavit tam in hac quàm in altera vita: in hac quidē extraordinarijs gratijs, cælestibus solatijs & subsidijs, miraculis quoq; eum munerando; in altera verò imprimis nomen eius memoria celebri per vniversam militantem Ecclesiam clarificando, templa sub titulo eius ædificari, miracula ad sepulchrum & ad sacras eiusdem reliquias fieri faciendo: deinde in cælo essentialis & accidentalis gloriæ beatitudine eum cumulando, insuper extraordinarijs laureolis vel Virginum vel Martyrum, vel Doctorum exornando, præter peculiares corporis gloriosi dotes & gaudia, quæ resurrectioni reservantur. His expensis congratulare Sancto, excita spem, desideriumq; similis gloriæ similibus medijs, quibus ille vsus promerendæ.

Nimis honorificati sunt amici tui Deus, & in terra. & in cælo.

PRO FESTO
SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI.

Angelus quid?

PUnctum 1mum. Angelus (ex nominis significatione idem quod nuncius) est

substantia creata intellectualis. Tres sunt Angelorum Hierarchiæ, seu sacri principatus. Quia verò Hierarchia est sacra aliqua multitudo, sub Principis vnius gubernatione: & quia multitudo non esset ordinata sed confusa, si distinctis non constaret ordinibus; ideo quævis Hierarchia Angelica habet diversos ordines, secundùm diversitatem officiorum & actuum, eosq; tres, scilicet supremorum, mediorum, infimorum spirituum, quæ etiam triplex diversitas in singulis datur ordinibus. Ex his tribus Hierarchijs & 9. ordinibus Angelorum, alij assistunt Deo, alij ministrant juxta Danielem: *Millia milium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei.* Assistunt, qui præcepta & arcana Dei proximè percipivnt; & hoc modo soli primæ Hierarchjæ spiritus, quibus proprium est à Deo immediate illuminari, assistunt: cæteri omnes sunt administratorij spiritus: omnes tamen etiam ij qui in ministerium hominum mittuntur, assistunt Deo eatenus, quatenus visione eius beatificâ perfruuntur. Admirare & adora divinam providentiam, & sapientiam cælestes Spiritus miro ordine disponentem. Age gratias pro eorum creatione, & in ministerium hominum deputatione.

Tres Hierarchiæ Angelicæ.
Hierarchiæ quid nominis? quid rei?
In singulis Hierarchijs tres ordines dantur.
In singulis ordinibus tres classes.
Angeli alij assistẽtes alij ministrãtes.
Qua ratione omnes in vniversum Angeli assistũt Deo?

Punctum 2dum. Expende proprietates

Proprietates ordinum Angelicorum. Ordo Angelorum? est multitudo cælestium spirituũ qui inter se aliquo gratiæ munere sicut & naturaliũ datorum participatione conveniunt. Magister sententiarũ 2. dist: 9. §. 2.

singulorum ordinum, quæ ex nominibus ipsorum nobis innotescunt. In prima Hierarchia sunt: Seraphim, Cherubim, Throni; quæ nomina Deum respiciunt solum. In secunda: Dominationes, Principatus, Potestates; & hæc nomina communem quandam gubernationem ac dispositionem denotant. In tertia: Virtutes Archangeli, Angeli. & hæc nomina significant operis seu ministerij exterioris executionem. Quantum ergo ex nominibus singulorum ordinum datur intelligi: Seraphim excellunt in ardore, erga Deum: Cherubim excellunt in cognitione Dei: Throni in cognitione quâ immediatè cognoscunt rationes divinorum operum; vocanturq; Throni per similitudinem ad materiales sedes, quia Deum in se ipsis suscipiunt, & eum quodammodo ad inferiores ferunt: Dominationes proponunt & præcipiunt ea quæ spectant ad divina mysteria; Domini enim est præcipere de agendis: Principatus bonis spiritibus principantur: Potestates malis: virtutes habent potestatem supra res corporales in operatione miraculorum: Archangeli nuntiant hominibus magna: Angeli parva. Affectus qui supra.

Punctum 3tium. Expende proprietates peculiares S. Michaelis Archangeli. 1ma

est,

est, quia sicut ante fuit patronus, & tutor Synagogæ; ita nunc Ecclesiæ. 2da. quia moribundis fidelibus auxiliatur & defun ctorum animas repræsentat ante Thronum Dei; ac propterea vocatur Princeps super omnes animas suscipiendas in cælum. 3tia. quia quidquid mirabile evenit illius operationi attribuitur. 4to. Signifer Christi vocatur; quia signum filij hominis, crucem nimirum præferet ante Christum ad iudicium vltimum procedentem. 5ta. quia zabulum hostem humani generis devicit præliando cum ipso. 6ta. quia apud Danielem vocatur Princeps magnus & vnus de primis Principibus. O Princeps gloriosissime, Michael Archangele! O Præposite Paradisi cuius oratio perducit ad regna cælorum. O Dux prædestinatorum, assiste & attende mihi semper cum S. Angelo Custode meo, vt ita vivam, ita moriar, quò hæreditatem capiam salutis. Suscipe benignus migrantem hinc animam meam, & perduc eam in paradisum exultationis.

S. Michael Archangelus. 1mo. Patronus Ecclesiæ. 2do auxiliator morientium. 3tio. Patrator mirabilium. 4to. Signifer Christi. 5to. Triumphator hostis nostri. 6to. Princeps magnus.

Meditatio pro Festo.

Sanctorum Angelorum Custodum.

Qui Angeli mittuntur in ministerium hominum.

PUnctum 1mum. Considera 1mo. quod omnes Angeli solis agminibus primæ Hierarchiæ exceptis item Dominationibus,

bus, quæ *sunt quidem etiam inter ministrantes Angelos, non tamen sicut exequentes ministerium, sed sicut disponentes & mandantes quid per alios fieri debeat*: omnes inquam alij mittuntur in exterius ministerium. Considera 2do. quòd etiam inferiores Angeli exerceant officia superiorum, inquantum aliquid de dono eorum participant, & inquantum sunt executores voluntatis superiorum atq; hoc pacto etiam Angeli infimi ordinis possunt & miracula facere, & dæmones arcere. Benedicite Angeli Domini Domino, benedicite cæli Domino. Adorate eum omnes Angeli eius: adorate pro me etiam, & supplete vices infirmitatis meæ.

Punctum 2dum. Expende quod singuli homines habeant singulos Angelos custodes. *Magna est* (ait S. Hieron: in Math:) *dignitas animarum, quod vna quæq; habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui Angelum delegatum.* Et quidem ex infimo ordine ad custodiam particularem singulorum hominum mittuntur: veri simile tamen est, quod maiores Angeli ad custodiam eorum hominum deputentur, qui sunt ad maiorem gradum gloriæ electi. Custodia verò vniversalis pertinet ad alios ordines. Supra humanam multitudinem habent custodiam Archangeli: supra

corpo-

corporeas omnes naturas habent custodiam virtutes: supra bonos Spiritus habent præsidentiam Principatus: supra dæmones, Potestates. Adora divinam sapientiam ineffabili modo ministeria Angelorum & hominum disponentem. Adora & glorifica providentiam Dei pulchro ordine inferiora per superiora in hoc vniverso regentem.

Punctum 3tium. Expende versiculum illum *Angelis suis Deus mandavit de te.* Qvis, quibus, de quo mandavit, *vt custodiant te in omnibus, viis tuis*, in omnibus operibus tuis. *Ne vnquam offendas ad lapidem pedem tuum.* O immensus amor Dei! O providentia Dei infinita circa nos! Age gratias divinæ bonitati. Ora ad S. Angelos Custodes: *Sancti Angeli Custodes nostri defendite nos in prælio vt non pereamus in tremendo Dei judicio.* O Nobilissime, o Sanctissime Angele Custos protector, tutor, magister mihi assignate! gratias ago Deo meo, quòd te *mihi* dederit, tibiq; de me mandaverit, gratias pro omnibus donis, quibus te ornavit: gratias ago & tibi quod me hucusq; rexeris & protexeris. Perge ita me custodire, illuminare, defendere, vt me immaculatum & absq; querela serves vsq; ad adventum Domini mei JESV Christi

eiq; propitio me ad gloriam æternam præsentes.

Pro Festo Sanctorum Omnium & sequentibus ad Octavam diebus accipiantur meditationes de gloria cælesti ex hebdomada Dominicæ infra Octavam Ascensionis Christi cum tessera.

O si quando videbo gaudium meum quod desidero! O si inebriabor ab ubertate domus tuæ ad quam suspiro! O si potabis me torrente voluptatis tuæ quam sitio! Sanctus Augustinus.

Pro festo Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum.

Meditatio.

Salvandi per ignem purgatorij gravissimum, quibus iuvantur modis?

PUnctum imum. *Fundamentum aliud nemo potest ponere nisi quod positum est. Si quis superædificat supra fundamentum hoc, id est IESUM Christum, aurum, argentum, lapides pretiosos: ligna, fænum, stipulam: vnius cuiusq; opus manifestum erit. Dies enim Domini declarabit quia in igne revelabitur, uniuscuiusq; opus quale sit ignis probabit. Si cuius opus manserit, quod superædificavit, mercedem accipiet.*

Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem salvus erit, sic tamen, quasi per ignem. 1. Corinth. 3. Supra fundamentum Ecclesiæ quod est JESVS Christus, opera nostra superædificamus, quando in fide & charitate Dei & vnione meritorum Christi operamur. Et quidem aurum argentum lapides pretiosos superædificamus quando in fervore charitatis divinæ perseveranter operamur: è cōtra lignum, fænum, stipulam, quando negligenter & tepidè aut ob vanam gloriam operamur. Etiam tunc aurum argētum & lapides pretiosos superædificamus quando discipulos & proximos nostros sedulo labore & ferventi animarum zelo facimus virtutibus & sanctiore vitâ fulgidos: è contra lignum, fænum, stipulam superstruimus, quando segniori opera sinimus eosdem in ariditate & infirmitate atq; in relabendi facilitate manere. Dies Domini est dies mortis nostræ, & quod sequitur judicij Divini. Tunc manifestabitur vniuscuiusq; opus. Si opera nostra invenientur in igne examinis divini charitate fulgentia & firma; mercedem æternæ retributionis absq; ulla retardatione & castigatione recipiemus. Si verò in igne judicij divini non subsistent sed tanquam arida & gracilia

Tria genera bonorū secundū 3. gradus cōparationis Similiter 3 genera malorum in Ecclesiia.

Quasi per ignem.

SS. PP. vt Ambrosi9 Augustin9 Gregorius &c. accipiunt pro purgatorio.

cilia absumentur & evanescent; tunc nullum exipsis lucrum & mercedem accipiemus. Salvabimur tamen ob fidem & charitatem: verumtamen non nisi per ignem purgatorium salvi fiemus. *Si ille non nisi per ignem salvus erit qui iustus ex proprio est, & quia negligenter discipulos ædificavit: quid de illis fiet qui & sermone non ædificant, & insuper scandalisant exemplo.* S. Hieron: Reflecte te supra te qualia opera supra fundamentum quod est JESUS Christus superædificabas. Affectus congruos elice.

Gravitas ignis purgatorij

Punctum 2dum. Ignis purgatorij gravissimè cruciat quia idem est cum igne inferni nisi quod hic æternus sit, ille non, (ratione cuius æternitatis gehenna dicitur simpliciter ignis, purgatorium quasi ignis.) S. Gregorius lib. 4. dialogorum c. 8. ait: *Eodem igne crematur damnatus, & purgatur electus.* quia item gravior est secundum D. Augustinum in psalmum 37. quam quidquid homo pati potest in hac vita quia insuper ignis ille habet adiunctum sibi tædium ex dilatione visionis divinæ, quod ita affligit animas vt teste D. Bonaventura in 4tum. dist. 21. nullum consolationi earum indulgeat locum. Spes quidem roborat eas ad patiendum; non tamen pœnas alleviat.

quare

Quare ſtultè à nobis contemnitur ignis ille, eò quod Apoſtolus dicit, ſalvandos ex eo & per eum homines.

S. Barlaam eſto tantæ vir perfectionis ſummè timuit purgatorium in articulo mortis. Et S. Euſtratius ad martyrium pergens non cruciatus Martiyrij ſed purgatorij exhorreſcebat; pænasq; ipſius vt evaderet orabat. Etiam me Domine hîc potius examina hîc exure & excoque vt in die tuo in hora mortis meæ inveniar purus firmus & fulgidus fervore charitatis. Quodſi opera mea omnino exigens cremari aut purificari per ignem: ſalva me citò ex igne illo, & *tanquam torrem eripe ex incendio.* *Amos 4.*

Punctum 3tium. Iuvantur autem animæ in purgatorio per Orationem, Miſſarum celebrationem, & eleemoſynarum largitionem: hæc tria maximè ſibi profuiſſe quædam anima è purgatorio liberata reſpondit S. Mechtildi. Iuvantur item mortificationibus, vt jeiunijs, diſciplinis, chaumenijs, & ſimilibus aſperitatibus applicando eas detentis in purgatorio. *Modi juvandi animas* Apoſtolus enim reſurrectionem ſimul & purgatorium ſvadens dicit 1 Corinth. 15. *Alioquin quid facient qui baptiſantur pro mortuis ſi omnino mortui non reſurgunt: vt quid & baptiſantur pro illis?* vbi Baptiſ-

mus accipitur pro afflictione voluntaria secundùm illud *Baptismo habeo baptisari* vbi Dominus passionem suam vocat nomine baptismi. Apostolus ergo adducit hoc loco consuetudinem Ecclesiæ primitivæ baptisantis hoc est affligentis se pro mortuis per jejunia fletus orationes &c,

Credimus Domine JESU *purgatorium ignem quo purgantur animæ velut aurum in conflatorio.* Libera eas de profundo lacû quas pretioso sangvine redemisti: quas in libro vitæ scripsisti: & maximè eas pro quibus orare obligor. Fac per pijssimam misericordiam tuam, vt citò à pœnis expeditæ in te ipso in æternum respirent & requiescant.

Theodorus apud S. Tho: opus 1. contra Græcos.

Pro Festo Dedicationis Ecclesiæ. Meditatio.

PUnctum imum. *Zachæe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere.* ait Christus ad Zachæum ac si diceret: Nisi descenderis cum festinatione de hoc fastigio in quo te supra alios elevas, non ingrediar domum tuam; si descenderis, protinus me habebis bono tuo hospitem. Zachæus iste corpore quidem pusillus, sed spiritu altus erat. Divitem enim esse & superbum non esse, propè miraculum est. Domum ergo ipsius in-

us ingredi, salutemq; ipsi afferre noluit Dominus, priusquam se se per humilitatem deprimeret, qui per fastum supra cæteros se extulerat: quanquam hoc quod arborem conscendit, non ex damnabili fastu fecit, sed ex salutari desiderio videndi Salvatorem. Detestare superbiam, precare humilitatem.

Punctum 2dum. Vide verò humiliationis fructum. JESUM manere facit in domo peccatoris: è filio diaboli filium facit Abrahæ é fraudulento raptore, justum & liberalem dispensatorem: è publicano discipulum Christi. O humilitas quam mira operaris! Quis autem dabit mihi hanc virtutem: Vox Christi confringens cedros superbiæ.

O JESU rogo per humilitatem tuam inclina me grandi voce tua: *festinans descende.* dic & jube vt qui supra alios homines me elevo; infra omnes me deijciam, dic & fiet; sermo enim tuus operatorius est. Si nullū bonum Spiritûs habere possum nisi ex speciali dono tuo; quomodo præstantissimam virtutem ab te habere potero! Ita te rogo, ita te deprecor per illam suavitatem tuam quia Zachæum minimè sperantem de arbore vocasti, lætificasti, humiliasti, salvasti. Sum Colloquiũ

enim etiam ego Zachæus ſtatura quoad interiorem hominem puſillus, quia nullius virtutis dignitate ſublimis, ſed ſuperbiæ mole intumeſcens.

O ſi illud verbum audiam: *hodie huic domui ſalus à Deo facta eſt!* O felix hodie! feliciſſimum hodie! fias aliquando, advenias mihi aliquando, cui nullum pravæ mutationis *cras* ſuccedat.

INDEX

JNDEX RERUM
& Verborum.

A

Amoris

B.

C.

Miracu-

I.

Examen

In mor-

N.

O.

P.

Petrus

Quer-

Scanda-

In Spi-

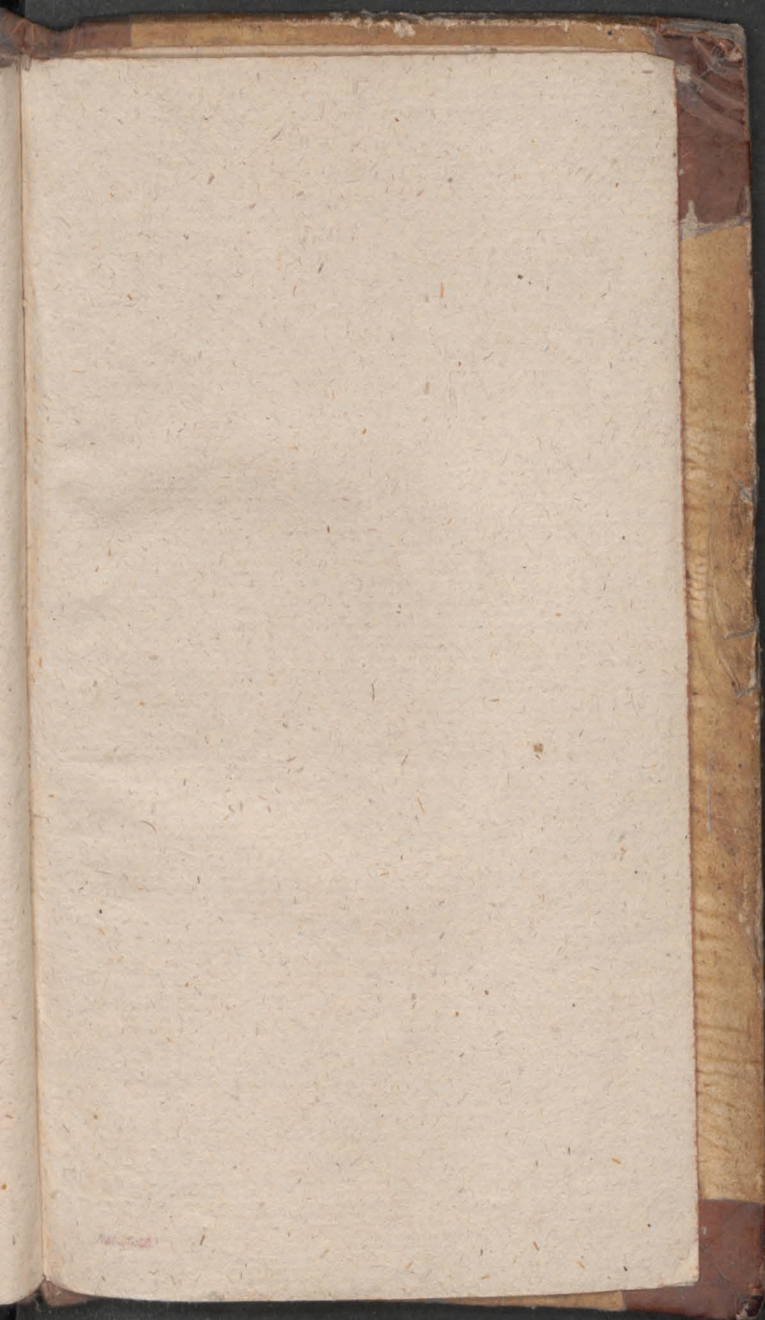
Tem-

V.

Menda. Emenda.

Pagina. 16. versu. 16. meditatus l. mediatus, pag: 18. vers. 25. præparatitio l. præparatio. versu 27. certta l. certa. pag. 19. versu 11. præmedo l. promendo. pag. 21. ver. 23. pro dilatione. l. pro dilatatione. pag. 22. ver. 11. fiseri, l. fieri. v. 12. simile l. similes. pag. 27. v. 21. luci l. lucri. p. 29. v. 5. insinuatis l. insinuati. p. 30. v. 20. reparctioni l. reparationi. v. 23. d l. sed v. 26. apientiam l. sapientiam. p. 33. v. 9. difficilem l. difficillimi. v. 28. recte l. rectæ. p. 35. v. 3. & sapientia l. vt sapientia p. 36. v. 22. & remedinm l. & ad remediũ. p. 40. v. 4. aiia l. alia p. 42. v. 8. inculcaret l. inculcarat. v. penul: Angelum l. Angelicum. p. 49. v. 20. age gratiam l. gratias. p. 51. v. 9. assumptionis l. assumpti hominis. p. 59. v. 26. factus est l. factum est. p. 60. v. 7. potest me potes. p. 66. v. 21. Dominus l. Domine. p. 78. v. 10. aliquas l. aliqua. ver: vlt: vagisti l. vagijsti. p. 80. v. 5. cur l. cum 84. v. penul: sigillatim l. singillatim. p. 120. v. 2. jvidebatur l. videbatur. 136. v. 4. ruminindum l. ruminandam. 139. v. 11. 8va l. vam. 160. v. imittcndo l. immittendo. 171. v. 12. it l. fit. 175. v. 15. luctus l. fluctus. v. 21. valde l. valdeq; 184. v. 13. pariculiosior l. periculosior. 180. 26. charitatis l. auro charitatis. 195. v. 13. comnsionem l. combustionem. 199. v. 14. servet l. serent. v. 16. intentionem l. contentionem. 200. v. superiores bis ponitur. 205. v. 1. litogoliphus l. hogliphus. 207. v. 1. spiritualibus l. spiritualis. 1. v. 25. patiunter l. patienrer. 229. v. 26. omnem omne 289. v. 20. valds l, valde. 321. v. 4. Beatissi-

PABULUM
ANIMÆ
MEDITATIONES